

WYCLIFFE COLLEGE LIBRARY

3 1761 02882 2120

oversize

WYCLIFFE COLLEGE LIBRARY
TORONTO

The Gift of
THE VERY REVEREND
HENRY ROSS ARCHER O'MALLEY
Dean of St. John's Cathedral
Albuquerque, New Mexico

Shelf No. *BM487 A2 H2*

Register No. *25248*

July 19*62*

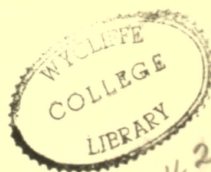
MEGILLOTH MIDBAR YEHUDA

THE SCROLLS FROM THE JUDEAN DESERT

edited with Vocalization, Introduction, Notes and Concordance

by

A. M. HABERMANN

CONTENTS

The Scrolls of the Judean Desert — Introduction	15
The Habakkuk Midrash	37
The Manual of Discipline	51
The Documents of the Damascus Covenanters	71
The War of the Children of Light against the Children of Darkness	89
The Thanksgiving Psalms	109
Supplements	145
Explanations and Notes	177
Concordance	1
English Foreword and Introduction	V

in the studies of other scholars, and not always was I able to acknowledge this.

In this edition, as in my former work on the subject, I was helped by colleagues and friends. Mr. Yehuda Ratzhabi read the first proof of the **Thanksgiving Psalms**. Mr. J. M. Grintz read a proof of the **Exposition of the Prophecy of Habakkuk** and the **Manual of Discipline**. Mr. Daniel Leibel read one proof of all the scrolls, including the fragments. They all contributed their corrections, and merit grateful blessings.

Finally, I am happy to acknowledge the labor of my wife, Bilhah, in the composition of the Concordance; its publication is due entirely to her.

A. M. Habermann

Jerusalem, Erev Pessach 5719 (1959)

INTRODUCTION

Concerning the Scrolls and the Sect

In natural and in humanistic studies alike, chance is often an important factor in discoveries and excavations. So it was that chance played a part in bringing to light ancient Scrolls in the Judean Desert in 1947 by the agency of an Arab shepherd.

This chance discovery led to many arduous searches in that region by Bedouins and scholars, and considerable material was found there.

The clear, dry climate of the Judean Desert preserved the scrolls and other manuscripts even as the Egyptian climate preserved the Genizah of Cairo.

Authenticity of the Scrolls

The Scrolls speak for themselves, and of their authenticity there can be no doubt. One scholar, Professor S. Zeitlin of Philadelphia, with a few supporters, cast doubt on their authenticity. That such a doubt arose almost immediately after the finding of the Scrolls is not a matter for wonderment. There is scarcely an archaeological find or discovery that has not been doubted and denounced as a forgery, until time and deeper study finally silenced — and not always even than — the doubters. The chief of the doubters in the present case, Professor Zeitlin, argues as follows: 1) There is an obvious discrepancy between the story told by the merchant, with whom Professor Sukenik dealt, concerning the finding of the Scrolls and that told by the Bishop and the Director of the Department of Antiques of Transjordan, G. Lancaster Harding; 2) The Scrolls display vast ignorance on the part of the composers or copyists, and such mis-spellings and errors are hardly evidence of antiquity; 3) the "full" spelling in most of the scrolls testifies that they were written in a later age, for early sources testify that "incomplete" spelling was the customary practice of the Second Temple Period; 4) Lingual combinations such as **Teacher of Righteousness, House of Judgment**, and the like, that occur so frequently in many of the scrolls, clearly bear witness that the scrolls derive from a later age, for they are not to be found in the ancient Hebrew literature; 5) many linguistic usages in the Scrolls plainly show Arabic or Karaite influence; 6) The use of **EI** instead of **YHWH** (such is the usage in the Covenant of Damascus) also points to a later age; 7) The script of the Scrolls is not ancient, so the Scrolls cannot be of ancient origin. In the opinion of Professor Zeitlin, the Scrolls probably originated in the Middle Ages, but it is not impossible that they are a forgery from the Twentieth Century. It is also possible that these Scrolls were taken from Hebron, where there was a Genizah of Hebrew manuscripts (Zeitlin saw that Genizah when he visited Hebron about thirty years ago), and after some wanderings they showed up in Jerusalem or Bethlehem as Scrolls from caves in the Judean Desert.

Zeitlin admits the antiquity of the vessels, which are mentioned in connection with the Scrolls, but he thinks that the Scrolls were put into those vessels to create the impression that the Scrolls themselves are ancient. Radioactive tests,

that proved that the cloth in which the Scrolls were wrapped date from the period between 167 B.C.E. and 223 C.E. also do not surprise the learned Professor Zeitlin. Is it not possible that those cheats and forgers wrapped the Scrolls in ancient cloth to cover up their malpractice?

All these arguments are of seeming validity, but in fact they amount to nothing. Each and every one of them is self-refuting: 1) Whoever knows the ways of doing business with antiques in general, and in the Orient in particular, will not wonder at all concerning contradictions in making a deal. The sellers of antiques are not in the habit of telling the truth. And the buyers, too, often take care not to reveal the "secrets" of the purchase. It is for this reason that the accounts concerning Tischendorf's **Codex Sinaiticus** are at such variance. Incidentally, it is well to note that that manuscript, too, was subjected in its time to charges of forgery. In the case of the Scrolls from the Judean Desert, it was fear that the find might fall into the hands of the Mandatory Government. Both sides were interested in covering up tracks, and they said whatever they said in accordance with time and place. It follows, then, that the contradictions in their words were a necessity of circumstance. 2) The ignorance supposedly displayed in the Scrolls is not ignorance at all. The Scrolls require intensive study; essentials of doctrine and language lie hidden in them. 3) "Full" spelling, in and by itself, does not prove late origin. These Scrolls represent a vulgar text, and we have before us one of the early attempts to overcome the lack of vowels in the Hebrew script. Signs of such attempts are also to be found in the Bible. 4) The expressions **Teacher of Righteousness**, **House of Judgment**, and the like, are ancient. Their absence from the ancient Hebrew literature which is in our possession is no proof to the contrary. Many books from that remote period were lost, and in them were many lingual expressions that have been forgotten and have fallen into disuse. Moreover, the combination **Moreh Tzedek — Teacher of Righteousness** — is to be found in Bekhorot 24 according to old texts, and not as the printed text has it **Veyoreh Tzedek — and he shall teach righteousness** (after Hosea 10:12). And it may well be that in Hosea, too, the reading should be: **Until a teacher of righteousness cometh unto you**. Compare Yoel 2:23: "For he hath given you the **moreh** for righteousness", where **moreh**, usually translated **early rain**, is rendered by Targum Jonathan **a teacher**. And in the ancient manuscripts the letter **mem** is sometimes taken for **vav-yod**. 5) Linguistic usages that bear an Arabic or Karaite stamp are to be approached in a manner precisely contrary to that of Zeitlin and his adepts. It stands to reason that the Arabic and Karaite language-forms were directly or indirectly influenced by the language of the Scrolls and their period. In any case, it is likely that the Karaites were acquainted with some of the Scrolls from that period. 6) The lack of the use of "El" in the ancient sources which we possess is no proof that any newly discovered text which makes use of "El" is necessarily of late origin. 7) As for the script, the truth is that palaeographic science, in all that relates to Hebrew, is far from completeness, and one cannot rely upon it as sole witness, in view of the fact that we have no material of similar antiquity, of ascertained date, to enable us to make comparisons. The only ancient script in our possession, the Nash Papyrus, bears no date, and there is no agreement concerning the time of its writing; and the inscriptions in tombs or in synagogues, that are engraved in stone, offer no material fit for comparison with writing on parchment or papyrus. Nevertheless, whoever compares the script of the Scrolls to that of medieval writings is forced to

admit that the former is of great antiquity: the letters **mem**, **nun**, **tzadi**, **peh**, **kaf** in their ordinary form and as finals are often still used indiscriminately; the **yod** and the **vav** resemble each other; the Tetra-grammaton (YHWH) in many of these scrolls are either in the Old Hebrew script or indicated merely by four dots; similarly, other features. The form of writing, when accompanied by other proofs, does serve to strengthen the argument of those who place the scrolls far back in time.

There are several other scholars, who share Professor Zeitlin's opinion, but they prefer to keep silent on the subject until more studies have been published, and then they will dare to speak one way or the other...

The Cave-Dwelling Sect

The members of the sect of the Judean Desert lived in the many caves of that country and drank from a mountain spring in the vicinity (Ein Feskha). Waters from the spring were kept in pits hewn within their camp. In special buildings which they constructed they gathered for study of Torah, prayer, conference etc. Some of the buildings (partial ruins of which still stand) served as quarters for study and writing. There were also store-rooms for food and clothing. The nearly cemetery, containing more than a thousand graves, is an indication of the large population that dwelt there.

The Scrolls and Other Finds

In the Judean Desert (Wadi Qumran and Murabaat) there were found several hundred Scrolls, most of them in fragmentary condition, some large, others small, and scraps by the thousand. Identified among them have been all the books of the Hebrew Bible (except the Book of Esther). Some of these are in the Old Hebrew script, some in square letters (essentially the print-type of Hebrew today).

Besides these there are "Expositions" (a kind of **Midrashim**, dealing with actualities or visions) of Isaiah, of most of the Minor Prophets (such as the **Exposition of the Prophecy of Habakkuk**, the **Exposition of Micah**, the **Exposition of Nahum** — in the latter mention is made of Antiochus and Demetrius), of the Psalms, and other sacred books; the **Book of Jubilees**; the **Scroll of Enoch** (the many fragments of this scroll can be compiled into a complete book); a midrashic **Commentary on the Book of Genesis** (in Aramaic); the **Book of Tobias** (in Hebrew and Aramaic); the **Testaments of the Tribes**, the **Book of Noah**; the **Words of Moses**, the **Scroll of the Three Tongues of Fire**, and other fragments of Scrolls (some in ancient Hebrew script, some in Square Letters); the **Manual of Discipline** (which is the book of laws and ceremonies of the sect); fragments of the **Manual of Discipline** in different handwritings; the **Thanksgiving Psalms** and fragments of same; the **Scroll of the War of the Sons of Light against the Sons of Darkness**; fragments of the **Covenant of Damascus**, which was also found in the Genizah of Cairo (a book of laws of the sect, similar in content to the **Manual of Discipline**); a scroll with mixed script: ancient Hebrew and Square Letters; the **Scroll of Sacred Songs** (not identical with the **Thanksgiving Psalms**); the **Scroll of Blessings**; a scroll in unknown script; unidentified scrolls of a later period (the Second Century CE); **tephilin** (phylacteries) in a long box, containing four chapters (in Murabaat); also tephilin that contain the Ten Commandments and the Chapter of **Sh'ma** (Hear, O Israel, Deuteronomy 5-6), found in Wadi

Qumran — indicating that only one **tephillah**, presumably the headpiece, was used in those days; copper tablets, inscribed with a list of buildings, their sizes and sites (these were very thin — less than one millimeter, and unrolling them was a long and painstaking task); copper arrowheads, marked with words in ancient Hebrew script, probably “conjurations”; letters on papyrus from the time of the war of Bar Kokhba, who is here styled **Bar Kosba** and also **N’si Israel** (with a **samech** instead of the usual **sin**), as he is called also in coins of that time; a bill of sale for a house, in Aramaic; a palimpsest containing a list of names: Hosea, Sh’maryahu, Yoezer, and the like, also numbers; various writings (contracts, agreements, etc.) in Hebrew, Aramaic, Greek and Latin (among them some books from Classical literature); also Nabatean papyri and coins — the greatest Nabatean collection ever found; likewise pitchers, inkwells and branched candlesticks of various periods.

The material is now partly in the possession of the Hebrew University (seven Scrolls, of the completest found; three of these were obtained by Professor E. L. Sukenik and four by his son, Rav-Aluf Yigaél Yadin); and partly in the possession of the Department of Antiquities of the Government of Transjordan, in Jerusalem, the Old City.

Of the material now possessed by the Hebrew University, there have been published hitherto: the **Isaiah Scroll A** (all the Book of Isaiah), which is older by almost one thousand years than the oldest manuscript of that book extant till now; the **Exposition on the Book of Habakkuk**; an apocalyptic midrash on the first two chapters of Habakkuk; the **Manual of Discipline**, the book of the laws and ceremonies of the sect (the above were published by the American Schools of Oriental Research in New Haven, 1950-1951, under the title: **The Dead Sea Scrolls**); **Isaiah Scroll B**, incomplete, written in almost traditional orthography; the **War of the Sons of Light against the Sons of Darkness**; and the **Thanksgiving Psalms**. Generally, the script of these scrolls is “the fullest of the full” (using certain letters as vowel-indications in exaggerated degree), and the Biblical scrolls, published in 1956 by Mossad Bialik and the Jerusalem Hebrew University, under the title: **Otzar Hamegilloth Hagenuzoth**, often contain variants from the traditional texts. Finally, there are various fragments, such as two letters from the period of the Bar Kokhba War, and an Aramaic bill from that period. These have been published in various periodicals, especially in **Revue Biblique**, **JBL**, and in the “**Discoveries in the Judean Desert I: Qumran Cave I**, Oxford 1955 (in French); there have also appeared other fragments from the Biblical scrolls and the Expositions. All this material is in the custody of the Department of Antiquities of the Government of Transjordan. Books and articles on the Scrolls and allied finds keep appearing from time to time in various languages.

The Scroll of the Exposition of the Prophecy of Habakkuk

The **Scroll of the Exposition of the Prophecy of Habakkuk** is an apocalyptic **midrash** based on the first two chapters of the Book of Habakkuk, following the order of each verse. The Chaldeans, which are the Kittim (meaning the Romans), “who are light and brave in war” shall come from afar, “from the islands of the sea to consume all the peoples”, which is fit punishment for the opponents of the sect, “the traitors who follow the man of Lies”, — “the Wicked Priest” (Alexander Yannai), and those evil people who despised “the chastisement of the Teacher of Righteousness” and “did not help him against

the Man of Lies". The Kittim sacrifice to their standards and their weapons are a divinity for them. And they shall come to crush and to despoil the cities of the land, for the iniquity and wickedness that were done unto the Teacher of Righteousness of the Sons of Light (the leader of the members of the sect) by the Wicked Priest (the leader of the Sons of Darkness), who originally had been a member of the sect, but betrayed its laws "for gain" and "pursued the Teacher of Righteousness". Afterwards shall come "the Day of Judgement", wherein "God shall sweep away all the idol-worshippers and the wicked from the earth".

The Manual of Discipline

The **Manual of Discipline** is the book of laws of the sect calling itself "Sons Of Light", or "Sons of Zadok", the members of which obligated themselves "to be together in Torah and possessions, to keep the words of the Torah and the Prophets and to do truth, righteousness and justice in the land". Their teacher was the Teacher of Righteousness. Once a year a ceremonial for the induction of new members was observed. The new members confessed aloud their evil deeds in the past. Afterwards the Kohanim blessed them, and the Levijim cursed the "Sons of Darkness", who follow the "Preacher of Lies". And "those who enter the Covenant respond after the blessers and the cursers: "Amen, Amen". A new member is examined by a Mebaker (reviewer) as to whether he is fit to enter the circle of the members of the sect. The Mebaker continues to educate him for a certain period to be a faithful member of the sect in the future. But even then he is not considered a full member of the sect. After a year he is again examined and tested, and the members are still reticent with him; only after another year has elapsed, and he is again submitted to examination, is a decision made whether he should be admitted to full membership. Each member knew his position and task in the sect, and did not transgress them. The **Manual of Discipline** lists punishments for members of the sect that shall have sinned, from the keeping back "a fourth of the bread-allotment" of the accused, to a thirty-day suspension from the community, up to complete expulsion from the sect, whereafter "he shall not come back again".

The members of the sect also received wives, from among women that had an Order of their own within the sect. A ten-year old boy was admitted to the Children's Section; at twenty he entered as a member of the first (lowest) degree. The world-view of the sect was dualistic. They believed that man was given "two spirits wherewith he is to walk about till the day of his visitation (his death), they are the spirits of truth and iniquity". "In the hand of the Prince of Light is the government of all the Sons of Righteousness; in paths of light do they walk. And in the hand of the Angel of Darkness is the government of all the Sons of Iniquity; and in paths of darkness do they walk". All is dependent on the will of God and the fate of man. And although man has free choice, he proves by his deeds what is God's will with him, whether he is to be of "the sons of light" or of "the sons of darkness", and therein he has power, and he is punishable for failure to prove that his destiny is that of the sons of light.

It appears that the sectarians had a special calendar of their own: they divided the year into four seasons, each consisting of ninety days (each month having thirty days), and an extra day for each season, or into eight months of thirty days each and four months of thirty-one days each.

The **Manual of Discipline** bears great resemblance to another book of laws of the same sect at a later period, the **Book of the Covenant of Damascus**, which was found in the Genizah of Cairo by Dr. Solomon Schechter and published by him in 1910. We shall yet have something to say on this Book.

The Covenant of Damascus

The **Covenant of Damascus** was the first of the scrolls of the sect to be made public. As indicated, it was discovered in the Genizah of Cairo, the same in which was found the original Hebrew text of the **Book of the Proverbs of Ben Sira**. But in the evolution of the sect, this scroll is probably the very last to be composed. It contains a kind of history of the sect, as well as its rules in its last period. It speaks the "three snares of Belial (**pachad, pachath, and pach**) that are laid for human beings: sexual impurity, ill-gotten gain and desecration of the Temple. In this period the members of the sect would marry, but bigamy was absolutely forbidden them. It is surprising that in this book members are given permission to make use of slave-labor for their needs — a practice not to be found in any other scroll of the sect. Anyhow, it is clear that at the time of the composition of this book, the Holy Temple was still standing.

The Scroll of the War of the Sons of Light against the Sons of Darkness

This scroll was preserved in better shape than all the other scrolls of the "Treasury of Hidden Scrolls". In content it is an apocalypse concerning the war of the people of the sect with their antagonists, the "Sons of Darkness" among the idol-worshipping nations and the "transgressors of the Covenant", and the absolute victory of the Sons of Light in the great battle and **nachsir** (a Persian word meaning hunt or war), culminating in "eternal salvation". This apocalypse is particularly interesting in that it describes a real war with all its forms, strategies and rites, not an imaginary war of heavenly angels and apocalyptic beasts, such as figure in other books depicting visions.

The "Sons of Light" return "from the desert of the nations to camp in the desert of Jerusalem". They make war upon their enemies for decades. In Jerusalem, the Temple is standing on its site, and the order of service in it is as follows: "The fathers of the community are fifty-two. And the head priests (Kohanim) are arranged after the Chief Priest and his Second, twelve heads, to be serving ever before God. And the heads of the watch are twenty-six, serving at their posts, and after them come the Levites to serve ever, twelve of them, one for each tribe. And the heads of the watch serve each at their posts. And the heads of the tribes and the fathers of the community come after them, to stand always at the gates of the Temple. And the heads of the watch with those in their command stand unto their holidays and Sabbath and all the days of the year, from the age of fifty years and higher".

The army is divided into companies of thousands, hundreds, and tens. Over them are Captains of Thousands, Captains of Hundreds, and Captains of Tens. The classes of soldiers are: Champions, Men of Array, and Horsemen. Accompanying them are Officers, Strippers of the Stricken, Despoilers, Purifiers of the Land, Preparers of Provisions. The Captains of the Companies are from fifty to sixty years old; the Horsemen — from thirty to forty-five years old; the Officers — from forty to fifty years old; the rest of the army — from twenty-five to thirty years old. The army has "Othoth" (standards) that

is, company flags bearing inscriptions. Concerning this, here are the very words of the scroll: "On the largest standard which is at the head of all the people, shall be written: the People of God and the name of Israel and Aaron and the names of the twelve tribes of Israel". "On the standard of thousand shall be written: The wrath of God is incensed against Belial and the men of his lot, that no remnant remain". On the standard of hundreds shall be written: From God — hands of war against all flesh of iniquity". "On the standard of fifties shall be written: The stand of the wicked hath ceased by the might of God". "And on the standard of tens shall be written: The songs of God on a ten-stringed harp". In war the inscriptions on the standards are changed, in this order: "When they go forth to war, they shall write on their standards: The Right Hand of God, the Season of God, the Confusion of God, the Stricken of God". "And when they come back from war, they shall write on their standards: Exalt God, Great is God, Praise unto God, Glory unto God". There are many more inscriptions than are quoted here.

The priests and Levites accompany the soldiers to encourage them. The Chief Priest instills courage into the heart of the fighters, and announces in a loud voice words similar to those of the Torah in this connection: "Hasten not and fear ye not before them, and recoil not". And concerning the enemy he says: "For they are a community of wickedness, and their deeds are all in darkness, and unto it is their desire".

The priests and Levites also sound aloud trumpets and horns in various tones in accordance with prescribed rite: "a flat tone", "a mellow thick tone", "a sharp shrill tone". The trumpets have special names in accordance with functions, as for instance: "the trumpets of famous men", "the trumpets of ambush", "the trumpets of the pursuit", "the trumpets of the rear-guard", "the trumpets of the stricken". These, too, bear inscriptions. Thus on "the trumpets of pursuit" it is written: "Smite all the Sons of Darkness, may His wrath not go back until they shall have been demolished", and on "the trumpets of ambush" it is written: "The secrets of God are to destroy wickedness".

Of weapons there are mentioned "war-throwers", probably darts that were thrown at the enemy. These, too, bore inscriptions, such as: "A sword-flame that consumes the iniquitous stricken ones, by the judgment of God". Similarly, daggers, lances, spears, bows and arrows, shield and protective covering.

The number "seven" appears many times in the scroll. The battle-arrays are seven, and they go forth seven times. Also the "war-throwers" are seven, and they are cast seven times. Likewise, seven wars are fought: three times the "Sons of Light" are victorious, three times the "Sons of Darkness" are victorious, but the seventh time the victory goes again to the "Sons of Light", and this time it is a perfect victory.

The host has to be pure. Concerning this it is said: "And no lad, young man, or woman shall come into their hosts when they go forth to war from Jerusalem until they shall have returned. And no limping, or blind or lame man, or any man that hath a permanent body-fault in his flesh, or any man that is smitten with impurity of flesh — all these shall not go forth with them to war. They shall all be man volunteering for war, and whole of spirit and flesh, and set for a day of vengeance. And any man that shall not be pure in his source on the day of battle should not go down with them. And there shall be a distance between all their camps and the place where thou wilt ease thyself — of about two thousands cubits, and no shameful thing should be

seen in the vicinity of all their camps". The priests are required to be careful of defilement also on the battle field: "And when the stricken fall, the priests should blow the horn from afar, and not come unto the stricken ones to defile themselves with the blood of their impurity — for they are holy. And they should not defile the oil of the anointment of their priesthood with the blood of unclean peoples". Of the angels that accompany the host, Michael the archangel is mentioned by name.

At the end of the book come songs of victory and praise. One of them reads thus: "Blessed is Thy name, God of powers, that Thou hast wondrously made great Thy word, and hast kept Thy Covenant with us from of yore, and hast many times opened for us the Gates of Deliverance. Zion, rejoice exceedingly, and let all the cities of Judah be glad".

This scroll was published by Yigaél Yadin, with an introduction, additions and explanations, Mossad Bialik, Jerusalem, 1955.

The Thanksgiving Psalms

The last scroll in the "Treasury of Hidden Scrolls" is the scroll named **Thanksgiving Psalms**. Large parts of it have been preserved, but there are many lacunae in it. It seems to have been written by two scribes. The number of Thanksgiving Psalms in the scroll is close to forty. The Thanksgiving Psalms are akin to the songs in the Book of Psalms. They speak of the soul-struggles of the author, of God's light that has illuminated his eyes to see truthfully, so that he defile not himself among the "Sons of Darkness". There is good ground for Professor Sukenik's belief that the **Thanksgiving Psalms** were composed by the "Teacher of Righteousness" of the sect, after his victory over the "Wicked Priest" and "Man of Lies". The author, who usually begins every Psalm with the words "I thank, Lord", or, "I thank Thee, my God", praises his Creator for saving him from "snares of destruction" and "nets of wickedness", and for uplifting him to "an eternal height", that he might support His Covenant and walk in His ways. One of the Thanksgiving Psalm reads:

I thank Thee, Lord,
For that Thou hast made me wise in Thy truth
And in Thy wondrous mysteries hast instructed me,
And for Thy kindness to a man of folly,
In Thy many mercies to the contorted of heart.
Who is like unto Thee among the gods, Lord,
and who — unto Thy Truth?
And who shall be found righteous before Thee
as he is subjected to judgment?
And no gathered spirit can reply unto Thy chastisement,
And none can stand up before Thy wrath.
And the Sons of Truth Thou shalt bring
with forgiveness before Thee
To purify them of their crimes in Thy much goodness
And in the multitude of Thy mercies
to let them stand before Thee for ever and ever.
For Thou art a God of Everlastingness
And all Thy ways shall stand firm unto an eternity of eternities,
And there is none beside Thee.

And what is a man of folly and a person of vanity
To contemplate Thy wondrous works everlastingly?

The other Psalms of Thanksgiving are composed in the same vein.

The scroll of Thanksgiving Psalms, with explanations by Jacob Licht, was published by Mossad Bialik, Jerusalem, 1957.

Fragment of Scrolls

There were found also various expositions of the Bible books, also apocrypha and other writings of the sect. Most of these have not yet been published.

Who Were the People of the Sect?

There was not any sect in Israel, the early Christians included, which someone or other has not set out to identify with the people of the sect in the Judean Desert. Most scholars are of the opinion they were Essens. To my mind, one of their appellations "the Sons of Tzadok", clearly points to their being Saducees.

What Do the Scrolls and Other Finds of the Judean Desert Teach us ?

The scrolls contain ancient and valuable information concerning the traditional Biblical text. Many obscure and doubtful verses are beautifully cleared up and explained by the scrolls. Two examples will suffice us:

In Deuteronomy 31:1, the traditional text reads: "And Moses went (**vayelech**) and spoke these words unto all Israel". And in Chapter 29, Verse 1, it is written: "And Moses called (**vayikra**) unto all Israel and said to them..." Then follows his speech uninterrupted until the end of Chapter 30. What can be the meaning, then, of "And Moses went and spoke these words"... whither did he go? The Hebrew commentators were puzzled by this writ. Abraham Ibn Ezra explained it thus: "**Vayelech** — he went unto each and every tribe to announce that he was to die". Ovadia Sforno says, **Vayelech Moshe** — he bestirred himself to do so, as in the writ: "**Vayelech** ish mibeith Levi — he bestirred himself; similarly in other writs." Samuel David Luzatto explains it differently: **Vayelech** — just like **Vayelech haloch vegadel** — that is to say, Moses continued to speak. Segal follows Ibn Ezra: "**Vayelech** — he went, so to speak, to say farewell to Israel before his death". But the Septuagint has it: "And Moses finished speaking all these words". And this is exactly (**vayekhal**) the Hebrew text in one of the fragments, found in the Judean desert.

In Habakkuk 1:14 it is said: "And Thou hast made man like the fishes of the sea, like creeping things that have no ruler over them". Though this text can be understood as it stands, it appears that the text in the **Exposition of the Prophecy of Habakkuk** is better: "And Thou hast made man like the fishes of the sea, like creeping things to rule over them".

The scrolls bring to our ears the Hebrew tongue of the Second Temple Period with its characteristic expression, as influenced largely by the Aramaic vernacular.

Some ancient customs now appear to us in a clearer light:

The Church Father Origen (2nd and 3rd centuries CE) tells: "They (the Jews) know the Four-Lettered Name (tetragrammaton), which one is forbidden to pronounce, the same that was written on the golden plate of the High Priest... And it is written in exact Hebrew manuscripts in ancient letters, not in the letters of today, which are said to have been the result of a change of script instituted by Ezra after his return from the exile".

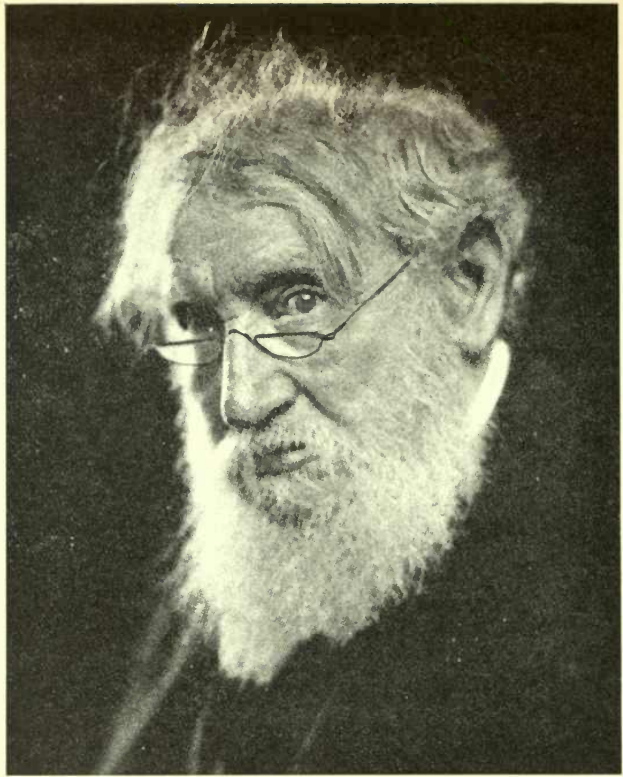
Also in the Greek translation of Aquila (2nd century BC) the Name is written in the ancient Hebrew script. And in the manuscripts of the Septuaginta (3rd Century BC) it is written in Square Letters. The recently discovered Scrolls, too, sometimes write the Four-Lettered Name (YHWH) in the ancient Hebrew script. Sometimes they merely put four dots (...) in the place of the Name. The Name was exceedingly holy in the eyes of the people, and generally they avoided writing it in unsanctified texts.

The Church Father Jerome (4th and early 5th centuries CE) remarks in his Latin Commentary on the Book of Ezekiel: "The Jews say that the Sages of Babylon, who observe the Commandments, surround their heads to this day with the Ten Commandments written on skins. These are what they were commanded to wear between their eyes on the forehead, that they might ever see the words that they had been commanded". He makes similar statements in other books of his. Scholars thought that what he says in this respect is nonsense; they took for granted that he had heard something and misunderstood it, and thus came to say what he did. But also in an ancient Hebrew midrash, Siphrei on Deuteronomy, it is said: "**And ye shall bind**" (ukshartam) — these (verses) in the binding (of **tephillin**), and the verse **Vayomer** (and he said) is not included in the binding... One might think: the Ten Commandments, though they are not included in the Command of **shinnun** (constant repetition) are included in the Command of **kshirah** (binding) — says Writ to instruct us: **ukshartam** (and ye shall bind) — these verses are in the binding and the Ten Commandments are not in the binding". Now, it is clear that this agreement was directed against an opinion that the Ten Commandments are to be included in the **tephillin**. Scholars, however, not having proper acquaintance with the realities of that period, thought the argument a **drush**, an exposition for its own sake, with no practical intent. Now that there have been found in Wadi Qumran **tephillin** containing the Ten Commandments, we learn that we must deal more carefully with statements by the Ancients, whether Jews or non-Jewish, and not consider their statements idle words, even when we do not understand them. Concerning the Ten Commandments, it appears that originally they were included in the **tephillin** but on account of heretics who said that only the Ten Commandments were given to Moses at Sinai, our Sages opposed their inclusion in the **tephillin** with the clear intent of separating the pious from the heretics.

Also the copper tablets that were found in the Judean Desert clarify for us ancient customs of the Second Temple Period, mentioned in the Apocrypha and the Mishna. These and the Scrolls cast a new light on the Second Temple Period, particularly the sect that labored to write and preserve them.

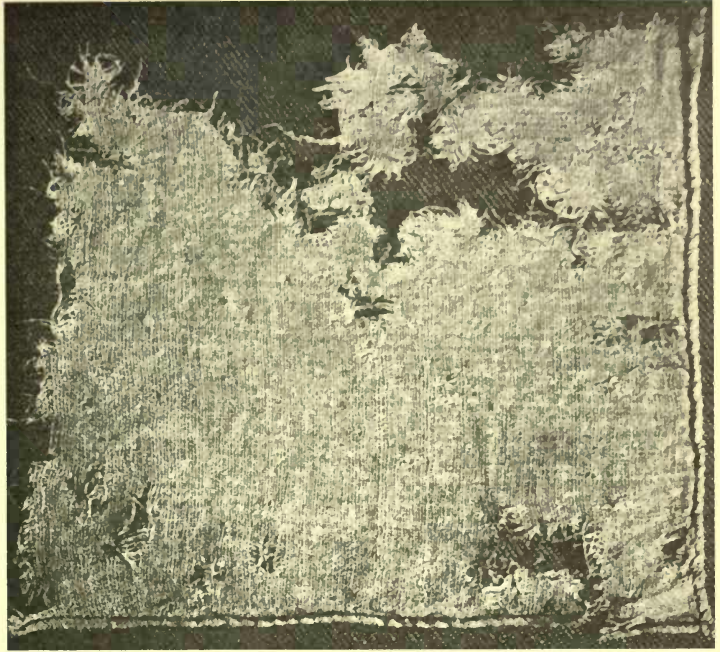
20 המערה הראשונה בקומראן שבה נמצאו מגילות מדבר יהודה.

14 פרופ' ז. ש. ז. שכטר מגלה גניזת קהיר לעולם.

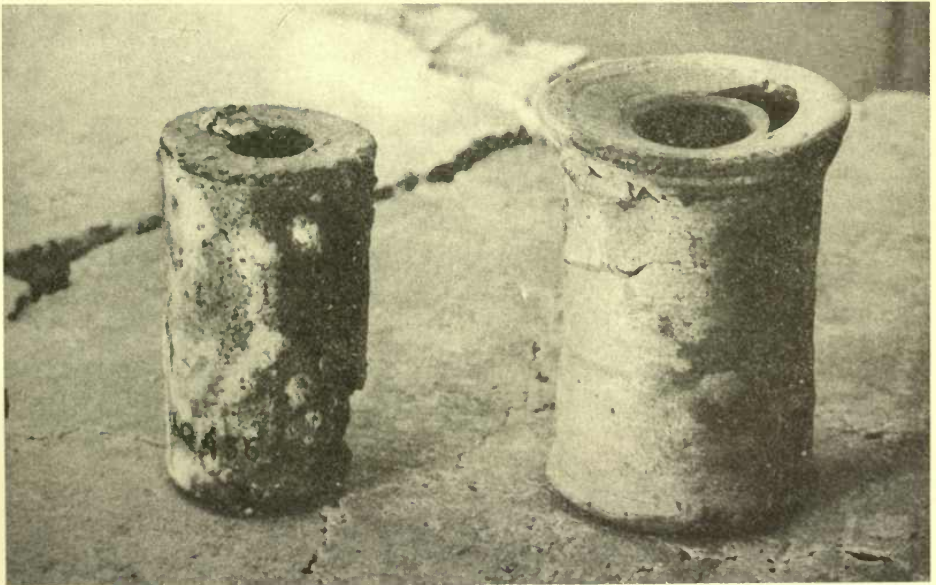
15 פרופ' ש. ז. שכטר בודק בקמברידג' את התיבות עם קטעי הגניזה שהובאו ממצרים.

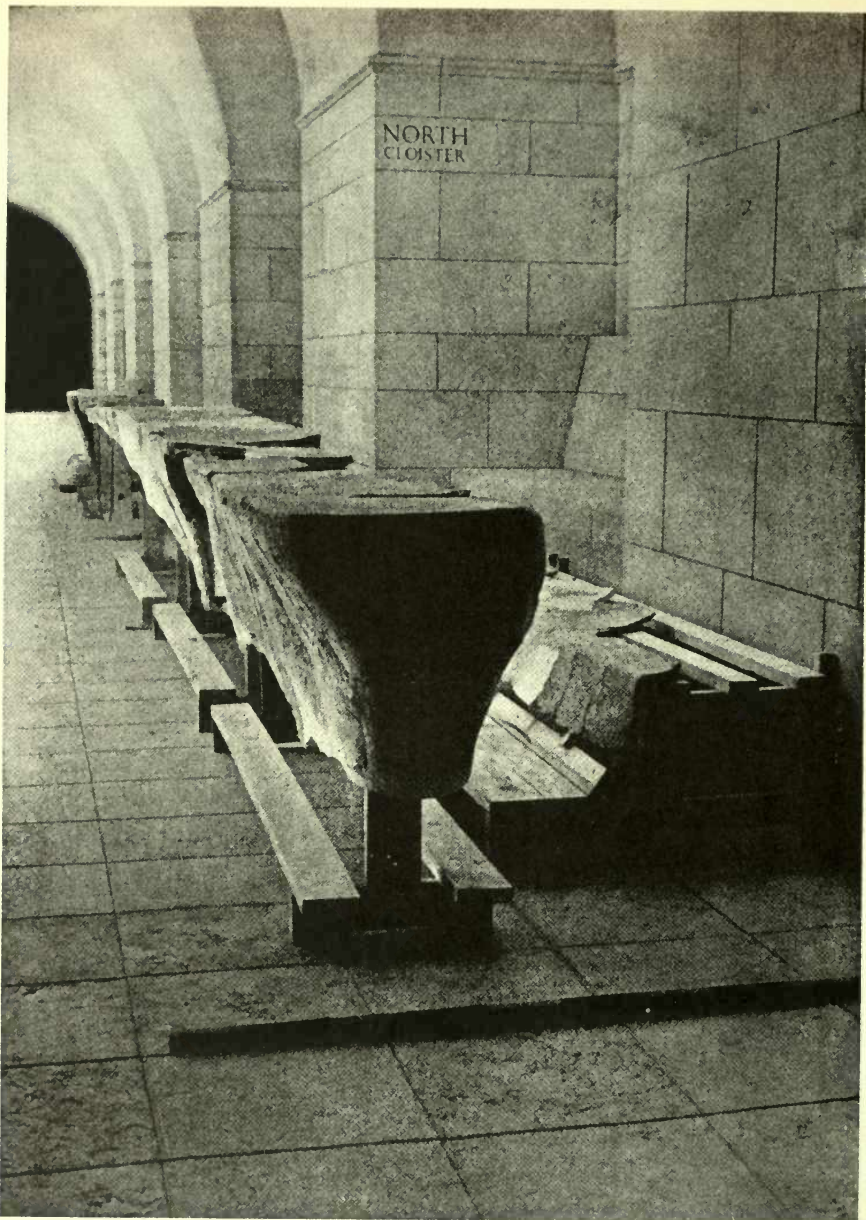

12 בד פשתן שהוצא מתוך אחת ממערות מדבר יהודה שבהן נמצאו המגילות

13 קטנות הדיו שנמצאו ביחד עם מגילות מדבר יהודה

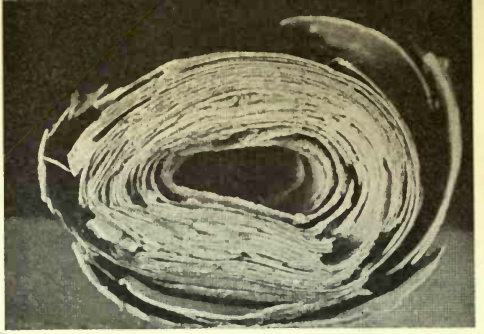

11 שרידי שולחנות וספסלים מחדר הסופרים בחירבת קומראן.

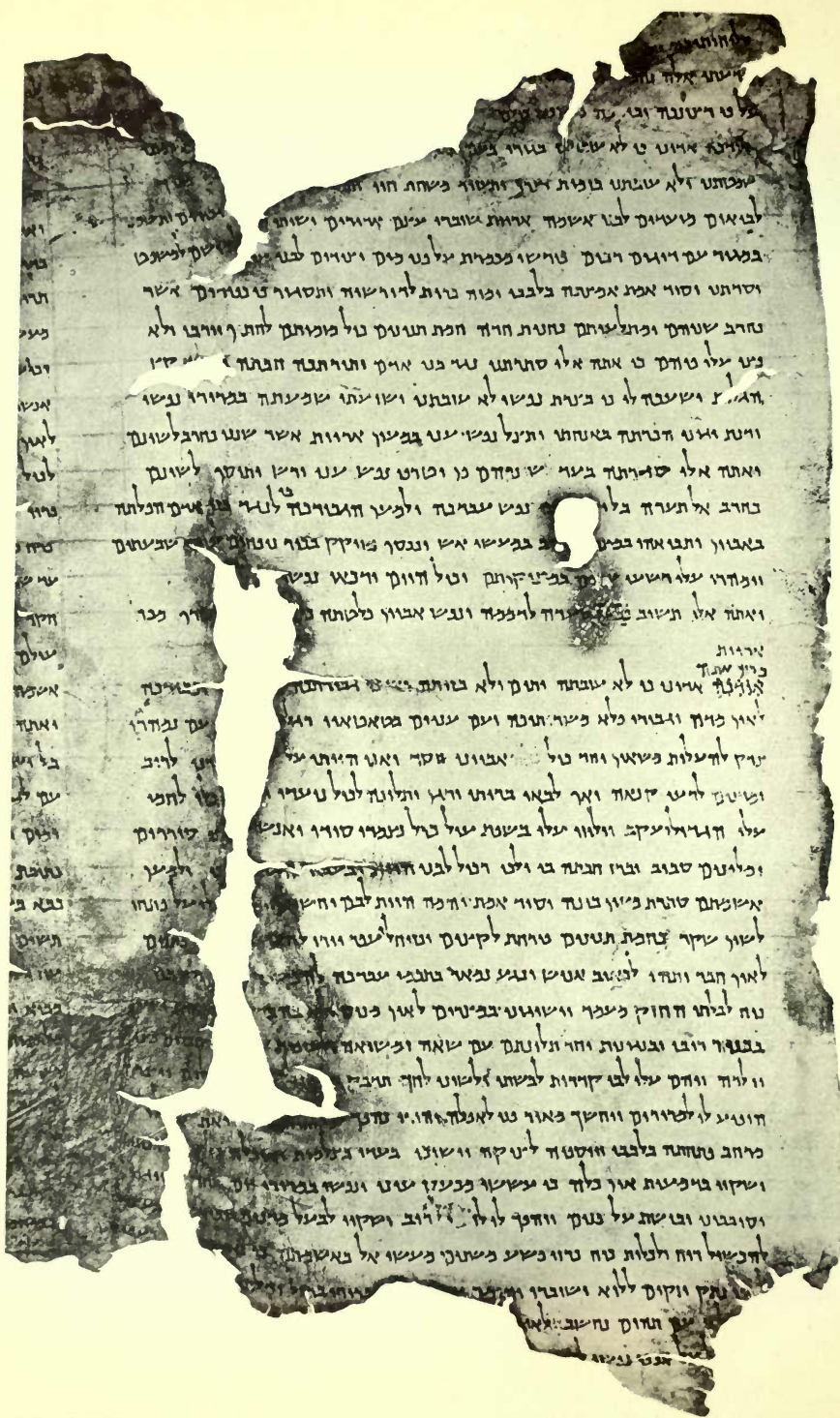
9 למעלה: סבלאות הנחושת שנמצאו במערה השלישית בקומראן.

10 למטה: חוקרים יושבים במוזיאון שבעיר העתיקה בירושלים ועוסקים במגילות מדבר יהודה.

7 סוג כדים שבהם נשמרו מגילות מדבר יהודה.

והוא אמת מרוב ונתנו וסודות אל ונתן לנו כפי פירוש המה שכותב שרי אפרו ואל אתו דא. ונתנו גם אל כפי פירוש
כללם וכלל אכפי ארלו לכן שפרות ונתן לנו שר הקדש ואת שמות שרי פאוחו ואל אתו המה ונתנו סת
אל וי מלחמה ככל כבוד על ונתן לנו שר המה ואת שמות שרי אשר ונתנו ואל אתו המה ונתנו ונתנו
כפי פירוש ונתנו אל ונתן לנו שר המה ואת שמות שרי אשר ונתנו ואל אתו המה ונתנו ונתנו
אל ככל ענין ונתן לנו שר המה ואת שמות שרי אשר ונתנו

והוא אמת מרוב ונתנו וסודות אל ונתן לנו כפי פירוש המה שכותב שרי אפרו ואל אתו דא. ונתנו גם אל כפי פירוש
כללם וכלל אכפי ארלו לכן שפרות ונתן לנו שר הקדש ואת שמות שרי פאוחו ואל אתו המה ונתנו סת
אל וי מלחמה ככל כבוד על ונתן לנו שר המה ואת שמות שרי אשר ונתנו ואל אתו המה ונתנו ונתנו
כפי פירוש ונתנו אל ונתן לנו שר המה ואת שמות שרי אשר ונתנו ואל אתו המה ונתנו ונתנו
אל ככל ענין ונתן לנו שר המה ואת שמות שרי אשר ונתנו

שם אמת
שם אמת

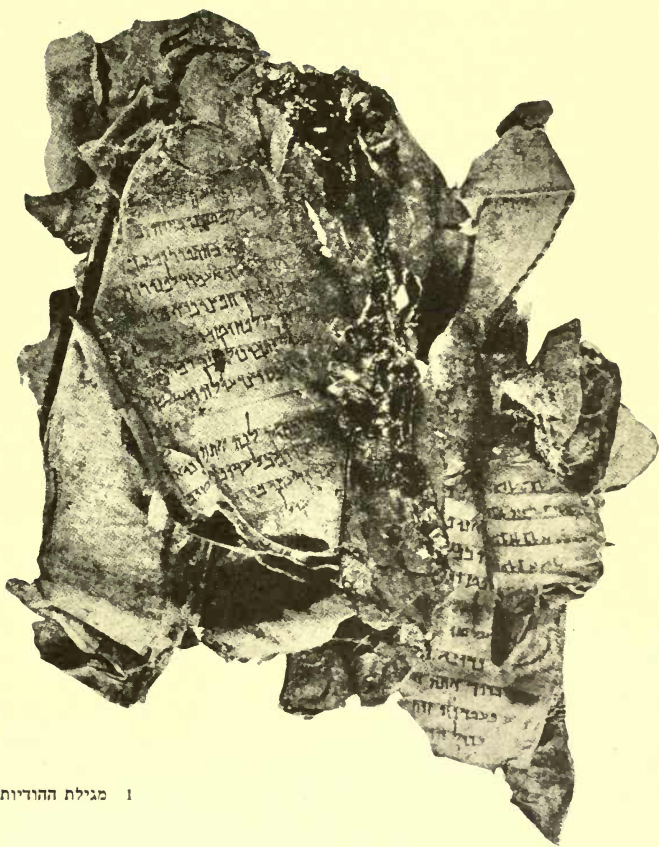
שם אמת
שם אמת

ועתה שמעו כל יודעי צדק ובינו במע
אל כי ריב הו' עם כל בשר ומשפט ועשה בכל מן
כי במשפט אשר עיצוהו הסתור פנו מישראל ו
ייתג סוד וזכרו סוף ראשנים השאר שאגרו
לישראל ולא נתנו לכלה ובקץ חרון שנים שלש ב
ותשעם לתות אותם ביד נבוכדנאצר מלך ב
פקדם ונצמח מישראל ומאחרן שודש מטעת ל
אתארעו ושדשן בטוב אדמתו ובינו בענם וידע
אנשים אשימים הם זיהו כעורים ופגמאששים
שנים עזתם ויבן אל אל מעשיהם כי בלב שלם דה
ניקם להם מרה צדק להדריכם סוף לט
לדבר אחזקים את אשר עשה בדור אחרון בעת בוגד
הם שרי דרך היא העת אשר היה נתב עליה כפרת סוף
במסדר שרא בעמוד איש הלצון אשר הסוף לשר
מומי כוב ויתעם בתחו לאחדך להשחגבות עלם ולס
מטעטת צדק ולטיע בטל אשר גבלו ראשנים במחלתם ל
התנביתם את אלות ערמו להספרם לחרב נקמת נק
בית בעבור אשר ידעו בה קות יסורו במהותלות
לפרנות ויבחו בטוב היואר וצדק השע וירשע
ויעברו מרת ידו חוק ונודו על פש צדק וצדק
תמים תעבה נפסם ויר פום לחרב ויסכו לריב עם זוח

בשם כבודך דעת משפטך לא אוק לשבח הו' וע' ויאמר לא תאמ' כ'
ודעתו ודעתו ודעתו לא וברא בעת ויא' בראש רשע בראש ואלו
בשבתו ולו' ויא' בפתח שורות לבו וחושי' ובר' ובר' אר' בע' ובר' כ'
לא תאמ' לא ובר' בע' ובר' לא ובר' כ' ולא תאמ' ש' ב' כ'
והדעות לא ובר' בע' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ'
אל לבו ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ'
עוונתו לבר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ'
עוונתו ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ'
כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ'
כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ'
כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ'

הוא עליו
בשם כבודך דעת משפטך לא אוק לשבח הו' וע' ויאמר לא תאמ' כ'
ודעתו ודעתו ודעתו לא וברא בעת ויא' בראש רשע בראש ואלו
בשבתו ולו' ויא' בפתח שורות לבו וחושי' ובר' ובר' אר' בע' ובר' כ'
לא תאמ' לא ובר' בע' ובר' לא ובר' כ' ולא תאמ' ש' ב' כ'
והדעות לא ובר' בע' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ'
אל לבו ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ'
עוונתו לבר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ'
עוונתו ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ'
כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ'
כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ'
כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ'
כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ'
כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ'
כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ' ובר' כ'

הכוב ואחרי תגלה לחם היצת נצח
היוץ לדב היו צאקה רעודי נספח
חברו אף שני ליען הכבו אל ניעודו
פארו על הכוחן הרישע אש
וירי אחר בידך היטיק לבלע בעע
חפתי אצות גלותי ובקץ פיעודי בעת
יום הנבירותי הוטע אלוהים לבלי
ולכשולם גיוץ עם שנת פעחתם שכי
קילון בציר שתח וגם אתה וחדר על
תמוצ עלונת כום ופיון בצא ציקוקיל
על נביריך
פארו על הכוחן אשר גצר קלות נביר
סא לוא כל את שוד לת לבו וילך ב
הדרווח לפינ ספית החפצות וכום א
תבלשעו לוסו

מגילות

מדבר

יהודה

בתמונות

ה תועה

רוח התועה ובעוה בלא בינה
מהו א, 23—24

ל תועי

וללמד לתועי רוח בינה
מה י, 27; יא, 1

תעות

ומלאך חושך תעות כל בני צדק
מה ג, 21—22
ואהיה איש ריב למליצי תעות
מהו ב, 14

מפי נביאי כזב מפותי תעות
מהו ד, 16
וחזוי תעות לא ימצאו עוד
מהו ד, 20

תעותם

למען [ו] הבט אל תעותם
מהו ד, 11—12

תפל

ה תפל

ובכל אלה לא הבינו בוני החיץ
וטחי התפל
מבד ח, 12

תפש

אשר הוא תפש בהם בישראל
מבד ד, 16

אתפוש

ורייב אנשי שחת לוא אתפוש
עד יום נקם מה י, 20

ל תפושם

ובעם רב יקיסום לתפושם
פח ד, 7

יתפש

העולה מזה יתפש בזה
מבד ד, 18

והניצל מזה יתפש בזה
מבד ד, 19—18

יתפשו

למען יתפשו במחשבותם אשר
נזורו מבריחה מהו ד, 19

להתפש

להתהלל במועדיהם להתפש
במצודותם מהו ד, 12

וניתפש

אם ישוב וניתפש
מבד ט, 19

ניתפשים

הטף יטיפון הם ניתפשים
בשמים מבד ד, 20

תפת

תפתה

ואש [תפת]ה בשאול תחתייה
מהו יו, 13

תקע

ותקעו

ותקעו הכהנים בשתי חצוצרות
המקרא מבד ז, 14

ותקעו הכהנים בחצוצרות

מבא ח, 3

ותקעו הכהנים בחצוצרות
מבא ח, 5

ותקעו להמה הכהנים
בחצוצרות המרדוף מבא ט, 6

ותקעו להם הכהנים תרועה
סדר מבא טו, 3—4

ותקעו להם הכהנים תרועה
שנית מבא טו, 4—5

יתקעו

ואחר יתקעו להם הכהנים
בחצוצרות המשיב מבא ח, 2

יתקעו להם הכהנים תרועה
שנית מבא ח, 7

ואחר יתקעו להם הכהנים
בחצוצרות מבא ח, 13

כסרך הזה יתקעו הכהנים
לשלושת הדגלים מבא ח, 14

[יתקעו] להם הכהנים
בחצוצרות מבא ח, 16—17

ובהנגפם לפניהם יתקעו הכהנים
בחצוצרות המקרא מבא ט, 3

ואחר יתקעו להמה הכהנים
בחצוצרות הזכרון מבא טו, 2—3

והק[ו]נים ית[ק]עו

[ב]ח[צוצרות] המקרא
מבא טו, 10

ולמתקרבי[ם] למ[לחמה] יתקעו
לשוב מבא טו, 11

ואחר הדברים האלה יתקעו

להם הכהנים מבא יז, 10

וייתקעו

[ו]יתקעו הכהנים בחצוצרות
תרועה שנית מבא יז, 11

תרן

ושוכבי עפר הרימו תרן
מהו ה, 34

תשע

תשע

...[ת]שע אמות...
מבא ד, 16

בתשע

ומלחמת המחלקות בתשע[ע]
ועשרים הנותרות מבא ב, 10

תשעת

ואת שמות תשעת אנשי תעודתו
מבא ד, 5

בתשיעית

בתשיעית ילחמו בבני ישמעאל
וקטורה מבא ב, 13

ותשיעים

שלוש מאות ותשיעים
מבד א, 5—6

תום

ולפי שכלו עם תום דרכו יחזק מתנו מה א, 17
 לוא אנחם בנכאים עד תום דרכם מה י, 22
 עד תום משעם מה י, 24—25
 ובידו תום דרכי מה יא, 2
 כיא לאל המשפט ומידו תום הדרך מה יא, 10—11
 עד תום כול מועדי חושך מבא א, 8
 עד תום כול מקור חושך מבא טו, 1
 ולוא לבן אדם תום דרך מהו ד, 30—31
 עם תום כול חיל מלחמות רשעה מהו ו, 28—29
 מתאפקים עד [תום] משפטיכה מהו יד, 4

ותום

להעלות איש לפי שכלו ותום דרכו ולאחרו כנעותו מה ה, 24

כתם

לתכן כתם דרכיו מה א, 12—13

תומה

מחישה עד תומה לפדות עולמים מבא א, 12

תומם

ויסתר את פניו מן הארץ (מי) עד תומם מבד ב, 8—9

תמיים

ולהתהלך לפניו תמיים מה א, 8
 ההולכים תמיים בכול דרכיו מה ב, 2
 ויהינן פעמיו להלכת תמיים מה ג, 9
 ובית תמיים ואמת בישראל מה ח, 9
 להלך תמיים איש את רעהו מה ט, 19
 ובכל הולכי תמיים תעבה נפשם מבד א, 20—21
 להתהלך תמיים בכל דרכיו מבד ב, 15—16
 וכן המשפט לכל באי ערד אנשי תמיים הקדש מבד ח, 24—25
 במעמד אנשי תמיים קדש מבד ח, 28
 אשר יתהלכו בו אנשי תמיים הקדש מבד ח, 29—30

התמיים

ואלה המשפטים אשר ילכו במ אנשי התמיים מה ח, 20

בתמיים

בהכון אלה ביסוד היחד שנתים ימים בתמיים דרך מה ח, 10
 להלך בתמיים דרך מה ח, 18
 ההולכים בתמיים דרך כאשר צוה מה ח, 21
 וללכת בתמיים דרך מה ט, 9
 ובית יחד לישראל ההולכים בתמיים מה ט, 6
 והון אנשי הקודש ההולכים בתמיים מה ט, 8
 כל המתהלכים באלה בתמיים מבד ז, 4—5

ותמיים

כניחוח צדק ותמיים דרך מה ט, 5

לתמיים

לתמיים דרכו ועצתו על פי הרבים מה ט, 2

תמימה

עד מולאת לו שנה תמימה מה ו, 17
 ויסגר עד שנה תמימה מבד טו, 14—15

תמימים

בעין תמימים לוא יתחשב מה ג, 3—4
 תמימים בכול הנגלה מכול התורה מה ח, 1—2

תמימי

והנבונים והידעים תמימי הדרך מהו א, 28
 להשכיל תמימי דרך מה ד, 22
 צדיקים השביתו עולה וכול תמימי דרך החזיקו ו ללוא רפא עני מהו א, 37

ותמימי

ותמימי רוח ובשר מבא ז, 5

ובתמימי

ובתמימי דרך יתמו כול גויי רשעה מהו יד, 7

תנין

תנינים

חמת תנינים יינם וראש פתנים אכור מבד ח, 9—10
 חמת תנינים כול מזמותם מהו ה, 10
 פתחו לשון שקר בחמת תנינים פורחת לקצים מהו ה, 27—28

התנינים

התנינים הם מלכי העמים מבד ח, 10

תעב

נתעב

יצר נתעב מהו קטע ז, 17—18

תעב

אחת תעב סודה מהו ד, 1
 ובכל הולכי תמים תעבה נפשם מבד א, 20—21
 ... עבדכה תעבה... מהו י, 28
 [דברך] תעבה נפשם מהו טו, 18

יתעב

וכן יתעב אמת מהו ד, 25
 ויתעב את דורות מקדם מבד ב, 8

ולתעב

ולתעב את כול אשר [שנאתה] מהו יד, 10—11
 ולתעב כול דרך עולה מהו יד, 26

אתעבנו

וכרחקך אותו כן אתעבנו מהו יד, 21

תתעב

וכול עולה [תתעב ורשעה] לא תהיה לפניך מהו טו, 25

מתעב

וטהרת כבוד מתעב כול גלולי נדה מהו ד, 5

ומתעבי

ומתעבי חק לאין שארית ופליטה למו מבד ב, 6—7

תועבה

מעשי תועבה ברוח זנות מהו ד, 10
 כי כתוב זבח רשעים תועבה מבד יא, 20—21

ותועבה

ותועבה הם מדבויים במ מבד ה, 12—13

תועבת

תועבת אמת עלילות עולה מהו ד, 17

ותועבת

ותועבת עולה כול דרכי אמת מהו ד, 17

תועבות

ודרכי תועבות פעל פס ח, 12—13
 אשר פעל בה הכוהן הרשע מעשי תועבות פס יב, 8
 מכול תועבות שקר מהו ד, 21
 להתקדש לכה מכול תועבות נדה מהו יא, 10—11

תעה

תעו

אשר תעו במ לאש(ש)מה מהו ה, 11—12
 כי רבים תעו במ מבד ב, 16—17
 במ תעו בני נח ומשפחותיהם מבד ג, 1
 בני יעקב תעו במ מבד ג, 4
 אשר תעו במ כל ישראל מבד ג, 14

יתעה

וכל אשר יתעה לחלל את השבת ואת המועדות לא יומת מבד יב, 3—4

ויתעו

ויתעו את ישראל ותישם הארץ מבד ה, 20—21

בתעות

בתעות בני ישראל מבד ד, 1

לתעות

לתעות אחר לבכו מהו ה, 4

התעה

מטיף הכוב אשר התעה רבים פס י, 9
 ואת אשר שנא התעה ואת אשר שנא את רעהו מהו ב, 13

התעום

ומליצי רמיה [התעום] מהו ד, 7

ויתעם

ויתעם בתוהו לא דרך מבד א, 15

תתעם

ולא תתעם ביד חלכאים כזומם למו מהו ד, 25—26

יתעתעו

במלכים ושרים יתעתעו פס ד, 2—3

תועה

כי דברו תועה על חקי הצדק מבד ח, 34

התיכון
 ויצאו מן השער התיכון אל בין המערכות מבא ז, 8

תכמ
 בתכמי ותהי לכאיב אנוש ונגע נמאר בתכמי עבדכה להכשיל יד סהו ה, 29

ותכמי
 ועצמי יתפרדו ותכמי עלו כאוניה מהו ז, 4

מתכמי
 להתם כול רווח עולה מתכמי בשרו מה ד, 20—21

תכל
 תכלת וחוגרים באבנט כד שש משורר תכלת מבא ז, 9

תכן
 לתכן כתם דרכו מה א, 12—13

תכנתה
 וכול אשר במ תכנתה לרצונכ[ה] מהו א, 15—16

מתכן
 ומי מתכן... מהו קטע 16, 4 ומי מתכן גבורתך מהו קטע 16, 5

תכון
 על פיהם יצא תכון הגורל מה ה, 3 ואלה תכון דרכיהם על כול החוקים מה ה, 7 לכול תכון אנשי היחד מה ס, 7

בתכון
 ומלאים בתכון ימיהם מבא ו, 11 לכול ממשלתם בתכון נאמנה מהו יב, 9—8

ובתכון
 ולהתחלק עם כול במדת האמת ובתכון העת מה ח, 4

ותכון
 מלומדי רכב ותכון ימיהם מבא ו, 12—13

כתכון
 איש כרוחו כתכון העת מה ט, 18

לתכון
 לתכון עת ועת ולמשקל איש ואיש מה ט, 12 וכנור נבלי לתכון קודשו מה י, 10

תכונו
 וגם אל ידבר לפני תכונו הכתוב לפניו מה ו, 10 יתבהו בסרך תכונו בתוך אחיו מה ו, 22

בתכונו
 ואחר יכתב בתכונו מה ח, 19 זה הסרך למושב הרבים איש בתכונו מה ו, 8 ושאר כול העם ישבו איש בתכונו מה ו, 8—9 ואם יקרבהו ונכתב בתכונו מה ז, 21 ואחר יכתוב בתכונו ליחד קודש מה ט, 2

כתכונו
 ואיש כתכונו ישבו לפניו מה ו, 4

לתכונו
 בתקופות יום לתכונו לחוקות מאור גדול בפנות ערב מהו יב, 5

תכוונם
 בהשלם חוק תכוונם ויום משפט זה לזה מה י, 7—8

בתכוונם
 וימי קודש בתכוונם לזכרון כבודיהם מה י, 6 ותקופת מועדים בתכוונם באותותם מהו יב, 8

לתכוונם
 יבואו לתכוונם פת ז, 13

התכוונים
 בהיות אלה בישראל ככול התכוונים מה ט, 3

בתכוונים
 בתכוונים האלה יבדלו מה ח, 13

תכוני
 ואלה תכוני הדרך למשכיל בעתים האל מה ט, 21

התל
 במה תלות בעבור אשר דרשו בחלוקת ויבחרו במה תלות מבא א, 18

תלע
 תולעת להרים מעפר תולעת מתיים לסוד [קודש] מהו יא, 12

ותולעת
 וארגמן ותולעת שני מבא ז, 10 ותולעת מתיים נשאו נס מה ו, 34

ומתלעותם
 ומתלעותם כהנית חדה מהו ה, 10

תמיד
 על כן יריק חרבו תמיד פה ט, 8 ויוםם ולילה תמיד עליפות איש לרעהו מה ו, 6—7 ולמשפט אל יצפה תמיד מה ט, 25 וצדקות אל תספר לשוני תמיד מה י, 24 לשרת תמיד שנים עשר מבא ב, 2 להתיצב תמיד בשערי המקדש מבא ב, 3 ולהדשן לפניו תמיד בשולחן כבוד מבא ב, 5—6 פתחי שערי[ך] תמיד מבא יב, 12—13 ובגבורותיכה גרוממה תמיד[ך] מבא יד, 13 [ועפר רגליך תמיד ילחכו] מבא יט, 7—6 תמיד אברכה שמכה ואספרה כבודכה מהו יא, 6 להתנפל ותחנן תמיד מהו יב, 4 למוצא לילה ומבוא יוםם תמיד מהו יב, 7 תמיד עד פלט מהו קטע 2, 6 ושמכה אברכה תמיד מהו קטע 4, 17

בתמיד
 להיות משרתיים בתמיד לפני אל מבא ב, 1—2

תמך
 אתמוכה ואני בקצי אתמוכה מהו קטע 1, 10 ואתמוכה ואתמוכה באמתכה מהו ז, 20 ותתמכנו ות[תמכנו בבריתכה] מהו ז, 10 בתומכי כיא עריצים בקשו נפשי בתומכי בבריתך מהו ב, 21—22 [ואני בתומכי בכה אתעודה ואקוסה על מנאצי מהו ד, 22

לתמוך
 לתמוך צעדם בדרך אל מבד ח, 41

תמם
 תמו רשעים מהו יו, 20 ותמו ותמו כול יצר רמיה מהו קטע 3, 9 יתמו ובתמימי דרך יתמו כול גויי רשעה מבא יד, 7

תם
 עד תם כל אנשי המלחמה מבד ח, 37

תתם
 שנתים ימים אם תתם דרכו מה ח, 25 כיא מבלעדיכה לוא תתם דרך מה יא, 17

להתם
 להתם כול רווח עולה מה ד, 20 [להתם פעולתם מהו יד, 12 אשר חשבו להתם דמו לשפוך על עבודתכה מהו ב, 32—33 להתם כול עץ לח ויבש מפלגיהם מהו ג, 29—30 להתם דרך לבני אדם מהו ד, 32 וכול בני אמתו יעורו להתם [בני] רשעה מהו ו, 29—30 להתם כוח לקצים מהו ח, 31

ולהתם
 ולהתם כוח לבלתי החזק מעמד מהו ה, 29—30

ת

תאשור

מטע ברוש ותדורו עם תאשור יחד לכבודכה מהו ה, 5

תבה

ובאי תבה שנים שנים מבד ה, 1

תבל

והואה ברא אנוש לממשלת תבל מה ג, 17—18 אלה סודי רוח לבני אמת תבל מה ד, 6 ואז תצא לנצח אמת תבל מה ד, 19 להדשן בעדני תנוכת תבל מה י, 16 ולמלא פני תבל מזרעם מבד ב, 11—12 ויתגברו על כל בני תבל, מבד ח, 57—56 [אמת וצד] ק יאירו לכל קצוות תבל מבא א, 8 על תבל לאין אפס מהו ה, 17

תמוט תבל מהו קטע 18, 6

בתבל

ואלה דרכיהן בתבל מה ד, 2 לרוח אדם אשר יצרת בתבל מהו א, 16 וארץ תצרח על ההויה הנהיה בתבל מהו ג, 32—33 ומלחמת גבורי שמים תשטש בתבל מהו ג, 35—36

מתבל

וכלו מנאצי דברו ישמיד מתבל מה ה, 19

תגר

תוגר

בעוז וחול תוגר ומשא מבא ב, 11

תהו

ומה הוא איש תהו ובעל הבל סהו ז, 32

...תהו ויצר ח[מר]

מהו קטע 11, 7

לתהו

[הבל] המה לתהו ולכהו מבא יו, 4

בתהו

ויתעם בתהו לא דרך מבד א, 15

תהום

ותואכל עד תהום רבה מהו ג, 31—32 ויהמו מחשבי תהום בהמון גורשי רפש מהו ג, 32 ...עם תהום נחשב מהו ה, 39 שרשו עד תהום מהו ו, 16 ויהם תהום לאנחתי מהו ו, 24 ונהמתי עד תהום תבאו מהו י, 32

לתהום

עם מצעדם לתהום ישמיעו קולם מהו ג, 17

תהומות

ברתוח תהומות על נבוכי מים מהו ג, 15

תהמות

הוג ימים ומקוי נהרות ומבקע תהמות מבא י, 13

ותהומות

ימים ותהומות מהו א, 14—15

ובתהומות

בימים ובתהומות מהו יג, 9

תוך

ידורשהו מפיהו ואל תוך העדה מהו 2, 10 איש אשר ירוק אל תוך מושב הרבים מהו ז, 13 ושבו עד אל תוך העם מבד ח, 46—47 ולוא יבואו אל תוך החללים מבא ט, 8—7

בתוך

בתוך כול עדתם סח ה, 12

בתוך עמים רבים סח י, 4 המה אנושי עצתו אשר שמרו בריתו בתוך רשעה מהו א, 3 לבוא בגורל בתוך משפחתו מהו א, 9 לטאת עבודת משאו בתוך אחיו מהו א, 17—18 והלויים בתוך מחלקת עבודתו מהו א, 2, 1 לבלתי החזיק מעמד בתוך העדה מהו א, 2, 5 לבלתי התחזק בתוך העדה מהו א, 2, 7 בתוך עדת אנושי השם מהו א, 8 ומכשול עוינו יתן גורלו בתוך ארורי עולמים מהו ב, 17 אל ידבר איש בתוך דברי רעהו מהו א, 10 ובמולאת לו שנה בתוך היחד מהו א, 18 עד מולאת לו שנה שנית בתוך אנושי היחד מהו א, 21 יכתובהו בסרך תכונו בתוך אחיו מהו א, 22 ולמדברי בתוך דברי רעהו עשרת ימים מהו ז, 9, 10 יבדלו קודש בתוך עצת אנושי היחד מהו ח, 11 ולסתר את עצת התורה בתוך אנושי העול מהו ט, 17 וכן להשכילם ברזי פלא ואמת בתוך אנושי היחד מהו ט, 18—19 הוא האיש הנתך בתוך כור מבד ח, 26 כמי שלא נפל גורלו בתוך למורי אל מבד ח, 27 ושכולת זהב טהור בתוך הלהב מבא ה, 10 ותתן [את נפש עבדך] בתוך לביאים מועדים לבני אשמה מהו ה, 6—7 בתוך בני אדם מהו ו, 11: יא, 6 מחובאים בתוך כול עצי סים מהו ח, 6 ואהלה שמטה בתוך יראיכה מהו יב, 3

מתוך

ונכרת מתוך כול בני אור מהו ב, 16 ויבדילוהו מתוך טהרת רבים שנה אחת מהו ו, 25 מתוך מושב אנושי העגל מהו ח, 13 מתוך מערכות הפנים מבא ט, 3—4

ומתוך

אשמר ביצר עפר מהתפרר ומתוך דונג מהו קטע 3, 5

לתוכי

ברוח קדשכה פתחתה לתוכי דעח מהו יב, 12—13

בתוכנו

מכבוד מלכותכה ועדת קדושיכה בתוכנו מבא יב, 6

ובתוכם

ובתוכם ירשיענו סח י, 5

תור

יתורו

ועם שרירות לבם יתורו ויורשוכה בגלולים מבד ב, 16

ויתורו

ויבחרו ברצונם ויתורו אחרי שרירות לבם מבד ג, 11—12

לתור

ולוא לתור במחשבות יצר אשמה ועיני יגות מבד ב, 16

בתרו

האיש הנשאל ודבר בתרו מהו ו, 11 על פיהו יבאו באי העדה איש בתרו מבד יד, 9—10

תחת

מתחת

ואשר יוציא ידו מתחת בגדו מהו ז, 13—14

תחתיה

בשאלת תחתיה מהו יז, 13

י ש ר ת ו ך
 ומלכיהם י ש ר ת ו ך והשתחו לך
 מ בא יב, 13; יט, 6
 ולעד הם י ש ר ת ו ך
 מהו טו, 24
י ש ר ת ו כ ה
 ולפי ממשלתם י ש ר ת ו כ ה
 למסלול[ות] מהו יב, 23
ל ש ר ת
 ואחריהם ראשי הלויים ל ש ר ת
 תמיד שנים עשר מ בא ב, 2
מ ש ר ת י ם
 להיות מ ש ר ת י ם מ בא ב, 1
 [מש]ר ת י ם עם צבאכה
 מהו קטע 2, 14
 מהו קטע 8, 5
מ ש ר ת י ן
 וב[רו]כים כול מ ש ר ת י ן
 מ בא יג, 2—3
מ ש ר ת י כ ה
 וגבורי פלא מ ש ר ת י כ ה
 מהו ה, 22

ש ת ה
י ש ת ה
 ולוא י ש ת ה ולוא יקח מידם
 מה ה, 16
 ואל יאכל ואל י ש ת ה כי אם
 היה במחנה בדרך
 מ ב ד י, 23; יא, 1
 י ש ת ה על עימרו מ ב ד יא, 1
 ועם עצי עולם לא י ש ת ה מי
 קודש מהו ה, 12—13

ל ש ת ת
 ואם לשולחן יחד יועד[ן] או
 ל ש ת ת [הת]ירוש יערוך
 השולחן היחד מה 11, 17—18
 [במסוך ה]תירוש ל ש ת ת
 מה 11, 18
 והיה כיא יערכו השולחן לאכול
 או התירוש ל ש ת ת
 מה 4, 5—5
 ל ש ת ת מהו 1, 5

ש ת ה
 ש ת ה גם אתה והרעל
 פח יא, 9
ו ש ת י
 אריות שוברי עצם אדירים
 ו ש ת י [דם] גבורים
 מהו ה, 7
ש ת י ה ם
 ותשוט בשביבי לחוב עד אפס כול
 ש ת י ה ם מהו ג, 30

ב ש ר י ר ו ת
 ולוא ללכת עוד ב ש ר י ר ו ת לב
 אשמה מה א, 6
כ י א ב ש ר י ר ו ת ל ב י א ל ך
 מה ב, 14
ל ל כ ת ב ש ר י ר ו ת ל ב ו
 מה ב, 26
א ש ר ל ו א י ל ך א י ש ב ש ר י ר ו ת
 ל ב ו
 מה ה, 4
ל ב ג ו ד כ א מ ת ו ל ל כ ת ב ש ר י ר ו ת
 מה ז, 18—19
ל ל כ ת ב ש ר י ר ו ת ל ב ו
 מה ז, 24
ב ל כ ת ם ב ש ר י ר ו ת ל ב ט
 מ ב ד ב, 17—18
ו ב נ י ה ם ב מ צ ר י ם ה ל כ ו
ב ש ר י ר ו ת ל ב ט מ ב ד ג, 5
ו י ב ח ר ו א י ש ב ש ר י ר ו ת ל ב ו
 מ ב ד ח, 8
ו י פ נ ו ב ש ר י ר ו ת ל ב ט
 מ ב ד ח, 19
ו י ל כ ו ב ש ר י ר ו ת ל ב ט
 מ ב ד ח, 32—33

ש ר ש
ל ה ש ר י ש
 ל ה ש ר י ש ט ר ם י פ ר י ח ו
 מהו ה, 7
ש ו ר ש
 ויצמח מישראל ומאהרן ש ו ר ש
 מטעת מ ב ד א, 7
ש ו ר ש פ ו ר ה ר ו ש ו ל ע נ ה
 מהו ד, 14
כ י ב מ ט ע ת ם י ת ש ג ש ג ו ו א ל י ו ב ל
 ישלחו ש ו ר ש מהו ה, 9—10

ש ר ש י ו
 ש ר ש י ו ע ד ת ה ם ו כ ו ל ג ה ר ת
 ע ד ו מהו ו, 16
י כ ו ש ר ש י ו ב צ ו ר ח ל מ י ש
 מהו ה, 23
ו ש ו ר ש י
 ו ש ו ר ש י ח ל מ י ש ל נ ח ל י ז פ ת
 מהו ג, 31
ו ש ו ר ש י ה ם
 ו ש ו ר ש י ה ם ל י ו ב [ל] י ש ל ח ו
 מהו ח, 7

ש ר ת
י ש ר ת ו
 במשמותם י ש ר ת ו מ בא ב, 2
 איש במעמדו י ש ר ת ו
 מ בא ב, 3
י ש ר ת ו ה ו
 ערמה ודעת הם י ש ר ת ו ה ו
 מ ב ד ב, 4

עד עמוד משוח אהרן ו י ש ר א ל
 מ ב ד יב, 23 — יג, 1
 עד עמוד משוח אהרן ו י ש ר א ל
 מ ב ד יד, 19
ו י ש ר א ל ע ש ה ח י ל מ בא יא, 7
ו י ש ר א ל ל מ ל כ ו ת [ע]למים
 מ בא יט, 8

ל י ש ר א ל
 ליסד מוסד אמת ל י ש ר א ל
 מה ה, 5
ב י ת ק ו ד ש ל י ש ר א ל מה ה, 5
ו ב י ת י ח ד ל י ש ר א ל ה ה ו ל כ י ם
 בתמים מה ט, 6
ה ש א ר י ש א ר י ת ל י ש ר א ל
 מ ב ד א, 4—5
א ש ר ה ט י פ ל י ש ר א ל מ י מ י כ ז ב
 מ ב ד א, 14—15
מ ה ם ה ק י ם א ל א ת ב ר י י ת ו
ל י ש ר א ל ע ד ע ו ל ם מ ב ד ג, 13
ו א ש ר א מ ר מ ש ה ל י ש ר א ל
 מ ב ד ה, 14
ב ה ו פ ע כ כ ו ד א ל ל י ש ר א ל
 מ ב ד ח, 48—49
כ י א ש ב ת מ נ ו ח ה י א ה ל י ש ר א ל
 מ בא ב, 8—9
כ י א ה י א ה ע ת צ ר ה ל י ש ר [א]ל
 מ בא טו, 1

מ י ש ר א ל
 וכול המתנב מ י ש ר א ל
 מה ו, 13
 וכול דבלי הנסתר מ י ש ר א ל
 מה ה, 11
ה ס ת י ר פ נ י ו מ י ש ר א ל ו מ מ ק ד ש ו
מ בא א, 3
ו י צ מ ח מ י ש ר א ל ו מ א ה ר ן ש ו ר ש
מ ט ע ת מ ב ד א, 7
כ א ש ר כ ת ו ב ד ר ך כ ז ב מ י ע ק ב ו ק ם
ש ב ט מ י ש ר א ל מ ב ד ז, 19—20
ק ם ש ב ט מ י ש ר א ל מ בא יא, 6
ו מ י ש ר א ל
ו י ק ם מ א ה ר ן ג ב ו נ י ם ו מ י ש ר א ל
ה כ מ י ם מ ב ד ו, 2—3
ע ד ע מ ו ד מ ש י ח מ א ה ר ן
ו מ י ש ר א ל מ ב ד ח, 24
ו מ י ש ר א ל ש ש ה מ ב ו נ נ י ם
 מ ב ד י, 5—6

ש ר ר
ש ר י ר ו ת
 במתיר ש ר י ר ו ת ל ב ו
 מה ג, 3
ל ל כ ת ב כ ו ל ש ר י ר ו ת ל ב ט
 מה ט, 9—10
ו י ב ח ר ו ב ר צ ו נ ם ו י ת ו ר ו א ח י
ש ר י ר ו ת ל ב ט מ ב ד ג, 11—12
ו ע ם ש ר י ר ו ת ל ב ט י ת ו ר ו
ו י ד ר ש ו כ ה ב ג ל ו ל י ם מהו ד, 15

...[י]ש ר א ל ל מ ל ו ך ע ו ל מ י ם
 מ בא יב, 15
ו ב ר כ ו ע ל ע ו מ ד ם א ת א ל י ש ר א ל
 מ בא יג, 1
ו ע נ ו ז א מ ר ו ב ר ו ך א ל י ש ר א ל
 מ בא יג, 2
מ י א כ מ ו כ ה כ כ ו ח א ל י ש ר א ל
 מ בא יג, 13
ו ב ר כ ו ש ם כ ו ל ם א ת א ל י ש ר א ל
 מ בא יד, 3—4
ב ר ו ך א ל י ש ר א ל מ בא יד, 4
א ל י ש ר א ל מ ר י ם י ד ו

מ בא טו, 13
א ל י [ש ר א]ל מ בא טו, 16
[כ י א] א ל י ש ר א ל ק ר א ח ר ב
 כ ו ל ה ג ו א י ם מ בא טו, 1
כ י א ל ו א י ד ע ר [מ א ל] י ש ר א ל
 כ ו ל ה ו ו ה ו נ ה י ה מ בא יו, 4—5
ל ה א י ר ב ש מ ח ה ב [י ת] ש ר א ל
 מ בא יו, 7
ו מ מ ש ל ת י ש ר א ל ב כ ו ל ב ש ר
 מ בא יז, 8—7
מ ש א ת י ד א ל י ש ר א ל מ בא יח, 3
ו ב ר כ ו ש ם א ת א ל י ש ר א ל
 מ בא יח, 6
[ו י ה] ל ל ו ש ם [א]ת א ל [י ש ר א]ל
 מ בא יט, 13

ב י ש ר א ל
 וכאשר משל ב י ש ר א ל ר ם ל ב ו
 פ ח ת, 9—10
ל כ ו ל ה א ו ר ו ח ב י ש ר א ל
 מה 1, 6
ה נ ו ע ו ד י ם ל ע צ ת ה י ח ד ב י ש ר א ל
 מה 2, 2
ו ל ב י ת ה א מ ת ב י ש ר א ל ו ת ג ל ו ל י ם
ע ל י ה ם מה ה, 6
כ ת י ו ת א ל ה ב י ש ר א ל נ כ ו נ ה ע צ ת
ה י ח ד מה ה, 4—5
ו ב י ת ת מ י ם ו א מ ת ב י ש ר א ל
 מה ח, 9
ו ב ה י ו ת א ל ה ל י ח ד ב י ש ר א ל
 מה ח, 12—13
ב ה י ו ת א ל ה ב י ש ר א ל כ כ ו ל
ה ת כ ו נ י ם ה א ל ה מה ט, 3
ו י כ ן ל ה ם ב י ת נ א פ ן ב י ש ר א ל
 מ ב ד ג, 19
י ה י ה ב ל י ע ל מ ש ו ל ח ב י ש ר א ל
 מ ב ד ד, 12—13

א ש ר ה ו א ת פ ש ב ה ם ב י ש ר א ל
 מ ב ד ד, 16
כ י ל א נ פ ת ח ב י ש ר א ל
 מ ב ד ה, 3
ו ב ק ך ה ו ו א י ח ר ה א ף א ל
ב י ש ר א ל מ ב ד ח, 38—39
ו י ש ר א ל
ע ד ב ו א נ ב י א ו מ ש י ח א ו ר ן
ו י ש ר א ל מה ט, 11

ולשקול
 להבדיל ולשקול בני הצדוק לפי רוחם מה ט, 14
ולמשקל
 לתקן עת ועת ולמשקל איש ואיש מה ט, 12
משקלת
 ומטע עציהם על משקלת השמש מהו ה, 21—22
ומשקלת
 זכפיס על קו משפט ומשקלת... מהו ה, 26

שקץ
 ישקץ
 ולא ישקץ איש את רוח קדשו מבו, 4—3
 אל ישקץ איש את נפשו מבו, 11
ושקוצים
 ושקוצים לוא ימצא בה מה י, 23—24

שקר
 ישקר
 ...[יש]קר בממון והוא יודע [ואשם]
 אשר ישקר בהון והואה יודע מהו ה, 24—25
שקר
 ולהרותם ב[מע]שי שקר פח י, 11—12
 מה הועיל פסל כפי יצרו מס[?]כה ומרי שקר כיא בטח יצרו יצריו עליהו פח יב, 10—11
 ויז עליו רוח אמת כמי גדה מכול תועבות שקר מהו ד, 21
 כיא כן כתוב מכול דבר שקר תרחק מה י, 15
 וינבאו שקר להשיב את ישראל מאחר אל כבו, 1—2
 פתחו לשון שקר בחמת תנינים פורחת לקצים מהו ה, 27—28
 כי תאלמנה [שפתי] שקר מהו ז, 11—12

בשקר
 ולקיס עדה בשקר פח י, 10
ושקר
 רשע ושקר גוה ורום לבב מהו ד, 9

שרד
 שריד
 וירד מיעקוב והאביר שריד [מ]עיר מבו, 7
 7

שרה
 משרת
 להרים באלים משרת מיכאל מבו, 10
במשרת
 וזעים הואה במשרת אשמתו מבו, 1
למשרת
 וישלח עזר עולמים לגורל [פ]דותו בגבורת מלאך האדיר [מ]משרת מיכאל מבו, 6

שרף
 לשרוף
 הוקד לשרוף[ח]... מבו, 18
לשרפה
 וברקוע יבשה יסודי הרים לשרפה מהו ג, 31

שרר
 שר
 וביד שר אורים מהו ג, 20
 כיד שר האורים מבו, 18
 כאשר אמר אין מלך ואין שר מבו, 39
 ואת שם שר האלה מבו, 2
 ואת שם שר המאה מבו, 3
 ואת שם שר החמשים ואת שם שר העשרה מבו, 5
 ולהשפיל שר ממשלת רשעה מבו, 5—6
 הנה אתה שר אלים ומלך נכבדים מהו י, 8
ושר
 ושר מאור מאז פקדתה לעוונותו ומיא מלאך ושר כעזרת פי[עליכה]
 14

שרים
 באר חפרות שרים כרוה נדיבי העם במחוקק מבו, 3—4
 אשר קרא אל את כולם שרים כי דרשונו מבו, 6

השרים
 ועל חצוצרות מקרא השרים מבו, 3
ושרים
 במלכים ושרים יתעתעו פח ד, 2—3

לשרים
 לשרים ולשופטים ולשוטרים מהו, 24
שרי
 לשרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות מהו, 14—15

היו שרי יהודה כמשיגי גבול מבו, 3
שם הנשיא הרבוא ואת שמות שרי... מבו, 15
ואת שמות שרי אלפיו
 ואת שמות שרי מאיותיו מבו, 1
ואת שמות שרי עשרותיו
 ואת שמות שרי עשרותיו מבו, 2
ואת שמות שרי עושרותיו
 ומות שנים עשר שרי שבטיהם מבו, 2
ושרי
 לשרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות מהו, 14—15
ושרי האלפים ושרי [מאות]
 ולחמשים ולעשרות מהו, 11, 1

לשרי
 להשרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות מהו, 14—15
שריכה
 והם ישובו כפי כבודכה והיו שריכה מהו, 14
שריאל
 [על השלישי] שריאל מבו, 15

ישראל
 וזה הדרך לכול עדת ישראל ומהו, 1
 ולהתיצב ברואשי אלפי ישראל ולהתיצב על עדת ישראל מהו, 14
יבוא הכהן רואש כול עדת ישראל ואחר יבוא משיח ישראל מהו, 11, 14
 וישבו לפניו ראשי אלפי ישראל מהו, 11, 14—15
 ואחר ישלח משיח ישראל ידיו בלחם מהו, 11, 20—21
 ומשיעיים כול חסדי רחמים על ישראל מהו, 22
 והלויים מספרים את עוונות בני ישראל מהו, 22—23
לדעת כול איש ישראל מהו, 22
 ואל ישראל ומלאך אמתו מהו, 24
ועל פי רב ישראל מהו, 22
כפרה סורירה כן סרר ישראל מבו, 13—14

אשר תעו במ כל ישראל מבו, 14
בתעות בני ישראל מעליהם מבו, 1—2
הכהנים הם שבי ישראל מבו, 2
ובני צדוק הם בחירי ישראל מבו, 3—4
בהושע ישראל את הראשונה מבו, 19
ויתעו את ישראל והיטם הארץ מבו, 20—21
וינבאו שקר להשיב את ישראל מאחר אל מבו, 1—2
והופריה הם שבי ישראל מבו, 1—4
בהפרד שני בתי ישראל מבו, 12
אשר בזה ישראל את דבריהם מבו, 18
וכן המשפט לשבי ישראל מבו, 16
בקץ מעל ישראל מבו, 46
כי אם בעצת חבירי ישראל מבו, 8
סרך מושב ערי ישראל על המשפטים האלה מבו, 19
ובמשפט הזה יתהלכו וזע ישראל ולא יוארו מבו, 21—22
ובני ישראל שלשתם והגר רביע מבו, 4
ובני ישראל שלושתם והגר רביע מבו, 5—6
והבא בברית לכל ישראל לחוק עולם מבו, 5
אשר כרת משה עם ישראל מבו, 8—9
כרת מעכם ברית ועם כל ישראל מבו, 1—2
ופרוש קציהם לעורון ישראל מבו, 3—4
וגם הכהנים אל יקחו מאת ישראל אנוס מבו, 15
לפני אל ישראל מבו, 9—10
מכול שבטי ישראל מבו, 7
ואת שם ישראל מבו, 12
ואתרון ושמות שנים עשר ש[בטי] ישראל כתבו ש[מ]ן[ו] שם ישראל ולוי ואתרון ושמות שנים עשר שבטי ישראל כתול[ד]ותם מבו, 1
והיתה לאל ישראל המלוכה מבו, 6
שמעה ישראל מבו, 3
מיא כמוכה אל ישראל בשמים ובארץ מבו, 8
ומיא כעמכה ישראל מבו, 9

משפטה

ומנעורי הופעתה לי בשכל
משפטה מהו ט, 31
במשפטה
כי לא יצדק כול במ[שפטה] טה
מהו ט, 14-15
ומי יזכה במשפטה
מהו קטע ט, 10, 14
ומשפטה
וארשיעה דיני ומשפטה
אצדיק מהו ט, 9
במשפטה
ואני פחדתי ממשפטה כיא
מי יצדק מהו קטע ט, 9, 4
משפטה
ותוצא לנצח משפטה ומלישרים
אמת מהו ד, 25
במשפטה
ולא ירצו במשפטה
פח ז, 16
אשר התקדש אל במשפטה
לעיני כול העם מבא י, 2
כמשפטה
ולהבדל מכל הטמאות כמשפטה
מבד ז, 3
מבינן בספר [ההגו] בכל משפטי
התירה לדברם כמשפטה
מבד יד, 6-7
משפטים
ולהת[י]צב במשמע משפטים
ובמלוא בו מהו א, 11, 12-11
המשפטים
ואלה המשפטים אשר ישפטו
בם מהו ז, 24
ואלה המשפטים אשר ילכו
בם אנשי התמים מהו ח, 20
סרך מושב ערי ישראל על
המשפטים מבד יב, 19
ואלה המשפטים למשכיל
מבד יג, 22
וזה פרוש המשפטים
מבד יד, 17
ואל יודיעו איש את
המשפטים מבד טו, 10-11
במשפטים
ונשפטו במשפטים הרשונים
מהו ט, 10
וכל המחזיקים במשפטים
מבד ח, 50
והחיסרו במשפטים הראשונים
מבד ח, 54
ובמשפטים
ובמשפטים... מהו קטע ט, 2, 6
משפטי
כיא געלה נפשו ביסודי דעת
משפטי צדק מהו ג, 1

בירדו משפטי כול

מה ג, 16-17
וקגאת משפטי צדק ומחשבת
קודש ביצר סבוך מה ד, 4-5
ויהבינוהו בכל משפטי היחד
מה ו, 15
וממקור צדקתו משפטי אור
בלבבי מה י, 5
באפכה כול משפטי נגע
מהו יא, 8
מבינן בספר [ההגו] בכל
משפטי התורה מבד יד, 6-7
...משפטי נגיעי
מהו א, 34-35
כול[ו] משפטי [צדק]
מהו א, 38
במשפטי
ל[כ]ן נגועו במשפטי רשעה
פח ט, 1
טמא טמא יהיה כול יומי מואסו
במשפטי אל מה ג, 6-5
ולפחד לבכו במשפטי אל
מה ד, 3-2
ונבעתה במשפטי צדק
מהו א, 24
ומשפטי
ומשפטי צדקי ועדות אמתו
מבד ח, 53-54
ומשפטי גבורות פלאכה
מבא יג, 8
ומשפטי נגע וכלה
מהו קטע ז, 3, 16
למשפטי
בעבור יבואו למשפטי אש
פח י, 12-13
משפטי
אף אל וקגאת משפטי יבערו
בו מהו ב, 15
משפטיך
וצדק ואמת משפטיך בנו
מבד ח, 52-53
משפטיכה
[להכניע] קמי ארץ כריב
משפטיכה קמי ארץ יב, 5
ומנעורי הופעתה לי בשכל
ואפחדה בשומעי משפטיכה
עם גבורי כוח מהו י, 33-34
מתאפקים עד [תום] משפטיכה
מהו יד, 4
[לוא] אמיר בהון אמתך ובשוחד
כול משפטיך מהו יד, 20
במשפטיך
...במשפטיך מהו יד, 13
משפטיהמה
ולהבינם בכל משפטהמה
מהו א, 5

במשפטיהמה

ול[קח את מן] סרו
במשפטיהמה מה א, 7, 8
משפטיהן
וקגאת ריב על כול משפטיהן
מה ד, 17-18
משפטות
וכדן תקבל להעיד עליו
משפטות התורה מה א, 11

שפך

תשפוך
אשר תשפוך עליהם העברה
מבד ח, 3
לשפוך
אל ישלח את ידו לשפוך דם
לאיש מן הגוים מבד יב, 6
לשפוך דם חללי אשמתם
מבא ו, 16
אשר חשבו להתם דמו לשפוך
על עבודתכה מהו ב, 32-33
ונשפך
והדגים אל יאכלו כי אם נקדעו
חיים ונשפך [ד]מם
מבד יב, 13-14

שפיל

ישפול
ולוא ישפול איש מבית מעמדו
מהו ב, 23
משפלת
...משפלת מדה מהו יז, 1
לשפיל
להשפיל גבורי עמים
מבא יא, 13
להשפיל חושך ולהגביר אור
מבא יג, 15
ולהשפיל
להרים לכה מעפר ולהשפיל
מאלים מבא יד, 14-15
ולהשפיל שר ממשלת רשעה
מבא יז, 6-5

ושפול

ושפול ידים בעבודת צדק
מהו ד, 9
בשפלה
[פשרו] בשפלה ובמישור ילכו
פח ב, 16, ג, 1

שפר

שופרות
ובידם שבעת שופרות היובל
מבא ז, 13

השופרות

הלוויים וכול עם השופרות
מבא ח, 9
קול השופרות יחישו
מבא ח, 11
ה[כזה]נים והלוויים וכול עם
השופרות מבא ח, 15
והלוויים וכול עם השופרות
יריעו [תרוע]ת מלחמה בקול גדול
מבא ט, 6-7
[וכו]ל עם השופרות יריעו
תרועת מלחמה מבא יז, 13

שקד

ישקודו
אם ישקודו [הרבים]
מהו א, 11-12
והרבים ישקודו ביחד
מהו ו, 7

שקה

ישקים
ולצמאם ישקים חומץ
מהו ד, 11
להשקות
זכורם רביבים להשקות משפט
לכול צאצאיה מבא יב, 9
לכסות ארץ זכורם רביבים
להשקות משפט מבא יט, 2
ושקוי

ואוכלה בלחם אנתה ושקוי
ברמעות אין כלה מהו ה, 34-35
ויהפך לי [לחם] לריב ושקוי
לבעל מדנים מהו ה, 36
משקה
הוי משקה רעיהו פח יא, 2
ויעצורו משקה דעת מצמאים
מהו ד, 11

במשקה

אל יגע במשקה הרבים
מהו ו, 20
ובשנית לוא יגע במשקה הרבים
מהו ז, 20
ומשקי
ומכוע מים בארץ ציה [ומ] שקי
מהו ח, 4-5

שקט

בהשקט
לבטח במעון ק[דשו] בהשקט
ושלוח מהו יב, 2

שקל

שוקל
כי שוקל רוח ומטיף כוב הטיף
להם מבד ח, 13

וארעה כיא בידו משפט כול חי
 מה י, 17-18
 כיא את אל משפט כול חי
 מה י, 19
 וכן משפט כל באי ברייתו
 מבד ה, 1
 כי הוא משפט בריאתם
 מבד יב, 15
 ואם משפט לתורת נגע יהיה
 באיש
 על משפט הנדבות
 מבד טז, 14
 כבוד אל משפט אל
 מבא ד, 6
 ההצדיק משפט אמתכה
 מבא יא, 13
 וזכרם רביבים להשקית משפט
 לכול צאצאיה
 מבא יב, 9; יט, 2
 וזכרו משפ[ט] נדב ואבי[ה] הוא בני
 אהרון
 מבא ז, 2
 ומה ישיב על כול משפט הצדק
 מהו א, 27
 בנפול קו על משפט
 מהו ג, 27
 ובי[ד]כה משפט כולם
 מהו ה, 4
 וכפיט על קו משפט ומשקלת
 מהו ו, 26
 ואו תחיש חרב אל בקץ משפט
 מהו ו, 29
 בזקי משפט...
 מהו ח, 37
 ...משפט כרוח דורש
 מהו יז, 6
 ההצילנו מפחי משפט לעומת
 רחמיכה
 מהו יח, 25
 [משפ]ט צדק מהו קטע 1, 5
 משפט אמתכה ואוון כטר גליהה
 מהו קטע 10, 5
 ובידך משפט כולם
 מהו קטע 4-13
 ...לוא משפ[ט] מהו קטע 14, 3
 וקנאת משפ[ט]
 מהו קטע 17, 2
 המשפט
 על כן יצא המשפט מעוקל
 פח א, 13-14
 אשר יצילם אל מבית המשפט
 פח ח, 1-2
 פשרו הוא בית המשפט
 פח י, 3
 והנה לוא יצילום ביום המשפט
 פח יב, 14
 ובינו המשפט יכלה אל
 פח יג, 3-2
 ואחר ישאל אל המשפט
 מהו ז, 21

ודרשו המשפט מה ה, 24
 ולא ארעה עד הכון המשפט
 מה י, 21
 כיא לאל המשפט מה יא, 10
 וכן המשפט לשבי ישראל
 מבד ח, 16
 וכן המשפט לכל באי עדת
 אנשי תמים הקדש
 מבד ח, 24-25
 ואם פתי הוא יסגירנו כי להם
 המשפט
 מבד יג, 6-7
 וכן המשפט בכל קץ הרשע
 מבד טו, 7
 וכן המשפט לאביה
 מבד טז, 12
 במשפט
 ואשר יטור לרעהו אשר לוא
 במשפט מה ז, 8
 ואם על רעהו ילון אשר לוא
 במשפט מה ז, 17-18
 רק בני אהרון ישליו במשפט
 מהו ט, 7
 במשפט האוב והידעוני ישפט
 מבד יב, 3
 [ל]א כמשפ[ט] ונענש[ה] שנה
 מבד יד, 21
 [אחת]
 שלהובת חרב אוכלת חללי און
 במשפט אל
 מבא ו, 3
 להפיל חללים במשפט אל
 מבא ו, 5
 ולהריס במשפט לב נמס
 מבא יד, 5-6
 וארוך אפים במשפ[ט]
 מהו א, 7
 בעבור הכבדה במשפט רשעים
 מהו ב, 24
 ותכרת במשפ[ט] כול אנשי
 מרמה
 מהו ד, 20
 להכרית במשפט כול עוברי
 פיכה
 מהו ד, 26-27
 [להב]יאנו במשפט
 מהו קטע 4, 11
 ובמשפט
 ובמשפט הזה יתהלכו זרע
 ישראל ולא יוארו
 מבד יב, 21-22
 ומשפט
 ובן שלושים שנה יגש לריב ריב
 ומשפט מה א, 13-14
 אל יבוא בגורל ההתייב על עדת
 ישראל לרי[ב] ו[מ]שפט ולשאת
 משא עדה
 מה א, 20
 ולעשות אמת וצדקה ומשפט
 בארץ
 מה א, 5-6
 צדקה ומשפט ואהבת חסד
 מה ה, 4

לכול תורה ומשפט
 מה ה, 16
 לעשות אמת וצדקה ומשפט
 מה ח, 2
 ומשפט צדק לבחורי דרך
 מה ט, 17-18
 לשמור אמנים ומשפט עזו
 מה י, 26
 ועשות אמת ומשפט צדק
 מה י, 27
 ומשפט יעשה בכל מנאציו
 מבד א, 2
 ומשפט העריות לזכרים הוא
 כתוב וכהם הנשים
 מבד ה, 9-10
 ידבר לכל ריב ומשפט
 מבד יד, 11-12
 [ונתתה חוק] ומשפט לכול
 מעשיהם
 מהו א, 10
 בקציהם פלגתה עבודתם ככול
 דוריהם ומשפ[ט] במועדיה
 לממש[ל]ת...
 מהו א, 17-18
 ...ומשפט ב[כ]ול מעשיכה
 מהו י, 35
 כמשפט
 לא נשפטו כמשפט
 להזיר מן הזונות כמשפט
 פח א, 11
 מבד ז, 2-1
 כמשפט רעידם מבד ח, 33
 שכר שני ימים לכל חדש
 כמשפט
 מבד יד, 12-13
 וכמשפט
 וכמשפט הזה לכול הנוסף ליהד
 מה ח, 19
 וכמשפט היסורים
 מבד ז, 7-8
 וכמשפט הזה לכל המואס
 במצות אל
 מבד ח, 18-19
 וכמשפט הזה לכל המאס
 בראשונים ובאחרונים
 מבד ח, 31-32
 למשפט
 אל למשפט שמתו פח ה, 1
 ומשם יעלנו למשפט
 פח א, 4
 ואם תעודה תהיה לכול הקהל
 למשפט או לעצת היחוד או
 לתעודת מלחמה מה א, 25-26
 לעלות אף למשפט מה ה, 12
 וכן ישאלו למשפט מה ו, 9
 עדי אמת למשפט ובחירי רצון
 מה ח, 6
 ותרומת שפתים למשפט
 מה ט, 4-5
 להתהלך במ עם כול למשפט
 מבד יב, 21
 עת ועת

ושם למשפט יסדתי
 מהו ה, 8-9
 כי כול גרי למשפט תרשיע
 מהו ז, 12
 ולמשפט
 לכול דבר לתורה ולהון ולמשפט
 מה ח, 3
 ליחד ולרבי ולמשפט
 מה ה, 6
 לתורה ולמשפט ולטוהרה
 מה ו, 22
 ולמשפט אל יצפה תמיד
 מה ט, 25
 וממשפט
 וממשפט...
 מהו יז, 10
 [מד]ין וממשפט אח[רון]
 מהו יז, 11
 משפטו
 ממנו משפטו ושאתו יצא
 פח ג, 3
 אשר יתן אל את משפטו
 פח י, 3-4
 [ואל ישועות עשה] משפטו בנו
 ובאבותינו
 מה א, 26
 והיה משפטו כמורו לשלחהו
 מאתם
 מה ז, 25
 ואיש כרוחו כן לעשות משפטו
 מה ט, 15
 בהשלם חוק תכונם יום משפטו
 זה לזה
 מה י, 7-8
 לפני אחד שלם משפטו
 מבד ט, 19-20
 במשפטו
 וחליל שפתי אשא בקו במשפטו
 מה י, 10
 ומשפטו
 והיה עצתו ליהד ומשפטו
 מה ו, 22-23
 ומשפטו אוכיח כנעויות
 מה י, 12
 משפטי
 כיא אני לאל משפטי
 מה יא, 2
 משפטי בצדקת אל תעמוד
 לצבחים
 מה יא, 12
 ברחמי הנישני ובחסדי יביא
 משפטי
 מה יא, 13-14
 ובהוון רחמיכה לכול משפט
 מהו ז, 35
 ואבחרה במשפטי ובנגיעי
 רצייתי
 מהו ט, 10
 משפטה
 כי לא ידע מוצאה את משפטה
 מבד ט, 15
 כמשפטה
 על השבת לשמרה כמשפטה
 מבד י, 14

ושערי

ושערי ישועות פתחה לנו
פעמים רבות מבא יח, 7
ושערי עולם להוציא כלי
מלחמות מהו ו, 31

בשעריה

לא יבוא זר [בשערי]ה
מהו ו, 27

שעריך

פתחי שעריך [ד] תמיד
מבא יב, 12-13
פתחי שעריך להביא אליך
חיל גוים מבא יט, 5-6

שערי

ושערי ריות
ושערי ריות מחלים רעים
עשו בו פח ט, 1-2

שפד

ושפוד
ושפוד אל הראש
מבא ה, 10-11

שפה

שפום
או שפום בלבונה
מבד יא, 4

שפה

והמגן מוסב מעשי גדיל שפה
מבא ה, 5
כמעשה גדיל שפה בזהב וכסף
ונחושת ממוזנים

מבא ה, 7-8
וימירוהו בערוץ שפה ולשון
אחרת מהו ב, 18-19
והם [ב]ל[וע]ג שפה ולשון
אחרת ידברו לעמך

מהו ד, 16

שפת

...שפת הביא במספר
מהו קטע 13, 2

בשפת

ואהיה על עון רשעים דבה
בשפת עריצים מהו ב, 11
עלי הנדילו עקב ויליוו עלי
בשפת עול מהו ה, 25

שפתו

...שפתו יהפכו כעצי באושים
מהו ה, 25

שפתים

ותרומת שפתים למשפט
מהו ט, 4-5

בתרומת שפתים יברכנו

מהו ט, 26
תרומת שפתים הברכנו כחוק
מהו י, 7
ותכנו פרי שפתים בטרם היותם
מהו א, 29
ותשם דברים על קו ומבע רוח
שפתים במדה מהו א, 29-30

שפתי

כי תאלמנה (שפתי) שפתי שקר
מהו ז, 11-12

שפתי

ומנת שפתי אומרה בדעת
מהו י, 9-10
וחליל שפתי אשא בקו משפטו
מהו י, 10
תרומת מוצא שפתי ממערכת
אנשים מהו י, 15
ותתן מענה לשון לע[רול] שפתי
מהו ב, 7
נאלט כול שפתי מהו ח, 36
ומול שפתי במכון רנה
מהו יא, 5

בשפתי

וכזבים לוא ימצאו בשפתי
מהו י, 23

משפתי

רקים אשבית משפתי
מהו י, 25

שפתיך

ואשר אמר מוצא שפתיך
תשמור מבד טו, 7-6

שפח

משפחות
לבוא בגורל בתוך משפחות
מהו א, 9
רק בסרך הצבא יכתוב
משפחות מהו א, 21

משפחות

על הרביעית משפחות אל
מבא ד, 10
מוטב משפחות ונחלת ארצות
מבא י, 14-15

משפחותיו

משפחותיו [...] מבא ג, 14-15

משפחותם

שופטים ושוטרים לשבטיהם בכל
משפחותם מהו א, 15

ומשפחותיהם

ומשפחותיהם
בם תעו בני נח ומשפחותיהם
מבד ג, 1

ולמשפחותיהם

ולא יהיה להם ולמשפחותיהם
חלק בבית התורה מבד ת, 36

שפט

שפטתני
[ולוא] כאשמתי שפטתני
מהו ה, 5-6

ישפוט

אשר לוא ישפוט איש
מהו ח, 25
אל ישפוט על הון ובצע
מבד י, 18

ישפטנו

ובאש גופרית ישפטנו
פח י, 5

ישופטנו

אשר ישופטנו אל לכלה
פח יב, 5

ישפטני

בצדקת אמתי ישפטני
מהו יא, 14

ישופטני

וארצה כאשר ישופטני
מהו י, 14

תשפטם

ובחסדיך תשפטם בהמון רחמים
מהו ו, 9

ישפטו

ואלה המשפטים אשר ישפטו
בם מהו ו, 24

לשפוט

לשפוט את העדה מבד י, 8

לשופטים

לשופטים בגבורתה [כ]גלגליהם
וכרוב פשעיהם מהו ד, 18-19

שופט

ואין שופט ואין מוכיח בצדק
מבד ח, 39-40

לשופט

...לשופט...
מבד טו, 20

שופטים

שופטים ושוטרים לשבטיהם
בכול משפחותם מהו א, 15

השופטים

אשר לא לפנים השופטים
מבד ט, 10

אל השופטים

והובא אל השופטים
מבד טו, 3-4

והשופטים

והשופטים והמבקרי והשופטים
מבד יד, 12

לשופטים

ואל יקובל עיד לשופטים
להמית על סיהו

מבד ט, 23-22, י, 1

ולשופטים

לשרים ולשופטים ולשוטרים
למספר כול צבאותם מהו א, 24

לשפטי

וזה סרך לשפטי העדה
מבד י, 4

שופטיהם

וכול שופטיהם ושוטריהם
מהו א, 29

נשפטו

לא נשפטו כמשפט פח א, 11
אשר נשפטו במ אנשי היחיד
מבד ח, 55

ונשפטו

ונשפטו במשפטים הרשונים
מהו ט, 10

בהשפטו

ומי יצדק לפניכה בהשפטו
מהו ז, 28

בהשפטיכה

והמון [רח]מים בהשפטיכה בי
מהו ט, 34

ישפט

במשפט האוב והידעיני ישפט
מבד יב, 3

ישפטו

עם אנשי הלצון ישפטו
מבד ח, 34

איש לפי רוחו ישפטו בעצת
קדשו מבד ח, 47-48

שפטים

לעשות במ שפטים גדולים
מהו ה, 12-13

[בעש]ותכה שפטים בנוג
מבא יא, 16

משפט

ולוא יצא לנצח משפט
פח א, 10

יתן אל את משפט כול הגוים
פח ה, 4

להתהלך על פי משפט
מהו א, 1-2

עד מועד משפט שחרצה
מהו ד, 20

ולדרוש משפט ולברך ביחד
מהו ו, 8-7

והאיש אשר יצחה בלי משפט
את רעהו בדעה מהו ז, 4

ולרצת עוון בעושו משפט
וצרת מצרף מהו ח, 3-4

לברית משפט
מהו ח, 9

ועל ההון יקבלו שני עדים
 נאמנים
 מבר, ט, 22—23
 שכר שני ימים לכל חדש
 [כמשפט]
 מבר, יד, 11—12
 ואחריהם יצאו שני דגלי בינים
 מבר, ו, 4

ל שני
 ל שני עבריו
 מבר, ה, 12
מ שני
 משני עברי המערכה להמיס
 אייב
 מבר, ט, 11—12

ש תים
 ש תים מזה ושתיים מזה
 מבר, ה, 12
 ש תים עשרה אמות
 מבר, ד, 16

ב ש תים
 הסף יטפסן הסף ניתפסים
 ב ש תים
 מבר, ד, 20

ו ש תים
 ש תים מזה ושתיים מזה
 מבר, ה, 12

ש תי
 וישם לו שתי רוחות
 מה, ג, 18
 אם ישוב ונענש שתי שנים
 מה, ז, 19

ל קחת שתי נשים בחייהם
 מבר, ד, 20—21
 ועמדו בין שתי המערכות
 מבר, ו, 4
 [ויעמ] דו בין שתי [המערכות]...
 מבר, ז, 17

ב ש תי
 ותקעו הכהנים בשתי חצוצרות
 מבר, ז, 14

ה שני
 ועל השלט השני יכתובו
 מבר, ו, 2
 והדגל השני מחזיקי מנו וכידן
 מבר, ו, 5
 ושבע מאות לעבר השני
 מבר, ו, 8
 על הראישון מיכאל [על השני]...
 מבר, ט, 15

ש נית
 עד מולאת לו שנה שנית בתוך
 אנשי היחד
 מה, ו, 21
 יתקעו להם הכהנים תרועה
 שנית
 מבר, ה, 7
 ותקעו להם הכהנים תרועה
 שנית
 מבר, טז, 4—5
 [ו]יתקעו הכהנים בחצוצרות
 תרועה שנית יידי התקרב
 מבר, יז, 11

ה שנית
 ובמולאת לו השנה השנית
 מה, ו, 21
ה שנית ההון
 מבר, ד, 17
 על אות השנית מחני אל
 מבר, ד, 9

ב שנית
 הכהנים ישבו לרשונה והוקנים
 ב שנית
 מה, ו, 8

ו ב שנית
 וב שנית לוא יגע במשקה
 הרבים
 וב שנית בכני לוד
 מה, ז, 20
 מבר, ב, 10

ו מ שנהו
 ואת ראשי הכהנים יטרכו אחר
 כוהן הראש ומ שנהו
 מבר, ב, 1

שנה
ישנו
 וכול יודעיד לא ישנו דבריך
 מהו, יד, 15

ל שנות
 סרך ל שנות סדר דגלי המלחמה
 מבר, ט, 10

מ שנים
 מ שנים מעשי אל באשמתם
 מהו, ה, 37

ל ה שנות
 ימלאו פעולותם ואין לה שנות
 מה, ג, 16
 ואיכה יוכל כול לה שנות את
 דבריכה
 מהו, טו, 14
 לה שנות
 מהו קטע, 4, 9

שנן
שנונו
 אשר שנונו כחרב לשונם
 מהו, ה, 13

ש ננתה
 להמיר תורתכה אשר שנתה
 מהו, ד, 10—11

ו שנון
 ו שנון כלי מלחמתה
 מבר, יז, 1

שנים
 [וער] יציים יחרוקו [שנים]
 מהו, א, 40
 לצים יחרוקו שנים
 מהו, ב, 11

שניהם
 ואתה אלי סגרת בעד שניהם
 מהו, ה, 14
 ותסגור סי כפירים אשר כחרב
 שניהם
 מהו, ה, 9—10

שסה
ל מ ש י סות
 והיתה למ ש י סות למו
 פח, ה, 14

שעה
שעו
 ש עו עיני מראות רע
 מהו, ז, 2—3

שעשע
ת ש ע ש ע
 ת ש ע ש ע נפשי ואפרחה...
 מהו, י, 30

ת ש ע ש עני
 וברוח קדשכה ת ש ע ש עני
 מהו, ט, 32

ו כ ש ע ש ע
 ו כ ש ע ש ע עולול בחיק אומניו
 מהו, ז, 21—22

א ש ת ע ש ע
 ובקוצותי נחמתי ובסליחות
 א ש ת ע ש ע
 מהו, ט, 13

ת ש ת ע ש ע
 [פ] קץ לקץ ת ש ת ע ש ע נפשי
 בהמון רחמיכה
 מהו, ט, 8—7
 וברוב טובכה ת ש ת ע ש ע נפשי
 מהו, יא, 6—7

שען
נ ש ע נ ת י
 כי נ ש ע נ ת י [ת]י בחסדיכה והמון
 רחמיכה
 מהו, ד, 36—37
 ואני נ ש ע נ ת י...
 מהו, ז, 18

כ י נ ש ע נ ת י באמתכה
 מהו, י, 16
כ י א נ ש ע נ ת י ברחמיכה
 מהו, יא, 33—34
 ואני יצר החמר נ ש ע נ ת י...
 מהו קטע, 1, 8

י ש ען
 ולוא י ש ען איש הקודש
 מה, ה, 18

א ש ען
 ועל חסדיו א ש ען כול היום
 מה, י, 17

וי ש ענו
 אשר יצאו ממקום קדשו
 וי ש ענו על אל
 מבר, ח, 45—46

ל ה ש ען
 ל ה ש ען על טובכה
 מהו קטע, 4, 13

ו נ ש ע נ ת
 ו נ ש ע נ ת ברוב חסדו מה, ד, 4
מ ש ען
 מ ש ען ימיני בסלע עזו
 מה, יא, 4

מ ש ע נ י
 ולא נתתה מ ש ע נ י על בצע
 מהו, י, 21—22

מ ש ע נ ת
 וגבורתו מ ש ע נ ת ימיני
 מה, יא, 5

י שועות אל נצח אל עזר אל
 מ ש ע נ ת אל
 מבר, ד, 13

ו מ ש ע נ ת י
 ו מ ש ע נ ת י כמעז מרום
 מהו, י, 31

ו מ ש ע נ ת מ
 תשוקתם ו מ ש ע נ ת מ כלא
 ה[יתה]
 מבר, יז, 4

שער
ה ש ע ר
 רחוק מן השער מלאו
 מבר, י, 16

ה ש ע ר ים
 ויצאו מן השער התיכון אל בין
 המערכות
 מבר, ז, 8
 יצאו מן השער האחד
 מבר, ז, 15

ו ש ע ר ים
 ו ש ע ר ים שנים למגדל
 מבר, ט, 14

ש ע ר י
 בהפתח ש ע ר י המלחמה
 מבר, ג, 7
 ופתחו ש ע ר י ה[מלחמה]
 מבר, טז, 3
 ויפתחו ש ע ר י [שמים בעד]
 מעשי אפעה
 מהו, ג, 17
 ו[אבו]א עד ש ע ר י מות
 מהו, ו, 24

ב ש ע ר י
 להתיצב תמיד ב ש ע ר י המקדש
 מבר, ב, 3

שמש

ה ש מ ש
העת אשר יהיה גלגל השמש
מבד י, 15
[וב] אוק השמש לבוא
מבא יח, 5
ומסע עציהם על משקלת השמש
מהו ה, 21-22

שנא

וכול דרכיה שנא לנצח מה ד, 1
ואת אשר שנא התעה
מבד ב, 13
ולמאוס כאשר שנא מבד ב, 15
שנא ת
ולמאוס בכול אשר שנא [ת] מבד יז, 23

שנאתה

ולתעב את כול אשר [שנאתה] מהו יד, 10-11
ויבחרו באשר שנאתה מהו טו, 19

ישנא

וכן ישנא עולה מה ד, 24

ישנאהו

ואל ישנאהו ועלים בלבבו מה ה, 26

ותשנא

ותשנא עולה לעד מהו יד, 25

ושנוא

ושנוא איש את רעהו מבד ח, 6

ולשנוא

ולשנוא את כול אשר מאס מה א, 4

ולשנוא כול בני חושך מה א, 10

ובשנוא

ובשנוא את בוני החיץ מבד ח, 18

משנאי

להפיץ אויב ולהגיס כול משנאי צדק מבא ג, 5-6

במשנאי

ומשיב חסדים במשנאי אל מבא ג, 6

שנאת

שנאת עולם עם אנשי שחת מה ט, 21-22

שנאתו

וכן אהבתו עם שנאתו מה ט, 16
לאהבתו עם שנאתו מה ט, 21

שנה

אשר המה מחלקים את עולם ואת מסם מאכלם על כול העמים שנה בשנה לחריב ארצות רבות פח ו, 7-8
וכן עשרים שנה יעבור על הפקודים מה 8, 9-8
כיא אם לפי מולאות לו עשירים שנה
ובן חמש ועשרים שנה

מה 1, 12
ובן שלושים שנה יגש לריב ריב ומשפט מה 1, 13-14
ככה יעשו שנה בשנה מה 1, 19
ולהיות פוקדם את רוחם ומעשיהם שנה בשנה מה ה, 24
עד מולאת לו שנה תמימה

מה ו, 17
ובמולאת לו שנה בתוך היחד מה ו, 18
עד מולאת לו שנה שנית בתוך אנשי היחד מה ו, 21
ויבדילהו מתוך טהרת רבים שנה אחת מה ו, 25
ונענש שנה אחת [להוציאו מן היחד] מה ו, 27
ונענש שנה אחת מה ו, 27; 2, 3-4; 5, 8
והבדילהו שנה אחת מטהרת הרבים ונענש מבני חמשה ועשרים שנה

מבד י, 7-6
עד בני ששים שנה מבד י, 7
ואל יתיצב עוד מבן ששים שנה ומעלה מבד י, 7-8
וכן שלושים שנה מבד יד, 8, 6
ועד בן חמשים שנה מבד יד, 8
ונענש שנה אחת מבד יד, 21
ויסגר עד שנה תמימה

מבד טו, 14-15
מבן חמשים שנה ומעלה מבא ב, 4
כפי תעודות המלחמה שנה בשנה מבא ב, 8
מבן ארבעים שנה מבא ו, 13; ז, 1, 2
מבן שלושים שנה מבא ו, 13
מבן חמשים שנה ועד בן ששים מבא ו, 1
כולם יהיו מבן חמש ועשרים שנה מבא ז, 3

השנה

ובמולאת לו השנה השנית מה ו, 21
שלישית כול לילות השנה מה ו, 7
ולכול ימי השנה מבא ב, 4

בשנה

אשר המה מחלקים את עולם ואת מסם מאכלם על כול העמים שנה בשנה לחריב ארצות רבות פח ו, 7-8
כפי תעודות המלחמה שנה בשנה מבא ב, 8
ככה יעשו שנה בשנה
בשנה הראשונה ילחמו בארם נהרים מבא ב, 10
בשנה השנייה ילחמו בבני עילם מבא ב, 12-13

שנת

את כול אלה יסורכו במועד שנת השמטה מבא ב, 6

שנתיים

שנתיים ימים מה ז, 21
ח, 11, 26, 27-28; ט, 2

שנים

עשר שנים [י] לבוא בטף מה א, 8
אם ישוב ונענש שתי שנים מה ז, 19
וכול איש אשר יהיה בעצת היחד על מלואת עשר שנים מה ז, 22

חרות לעד בראשי שנים מועדי שנים לשבועיהם מה י, 7
ובקץ חרון שנים מבד א, 5
דרך שנים עשרים מבד א, 9-10

תערך המלחמה שש שנים מבא ב, 9
מועדי קודש ותקופות שנים מבא י, 15
ואם ירפא ממנה ישמרוהו עד שבע שנים מבד יב, 5

השנים

עד שלום הקץ השנים האלה מבד ד, 8-9
ונשלום הקץ למספר השנים האלה מבד ד, 10-11
ויבכל השנים האלה מבד ד, 12
ובעשר השנים אשר אחריהם מבא ב, 13
ובעשר השנים הגותרות מבא ב, 14

כשנים

אשר הלכו עם איש הכוזב כשנים ארבעים מבד ח, 37-38

שני

וברבות שני איש לפי כוחו מה 1, 19
יודע את שני מעמד

מבד ב, 9
יבוא בקיציהם לכל שני עולם מבד ב, 10
ובשלוש ושלושים שני המלחמה מבא ב, 6
בחמש ושלושים שני העבודה תערך המלחמה מבא ב, 9
מספר שני עולם ככיל מועדיהם מהו א, 25
ולכול שני נצח בראתה מהו א, 20

לכול שני עו[למים]

מהו קטע ז, 11, 2

ובשני

ובשני השמטים לוא יתלוצו לצאת לצבא מבא ב, 8

ושני

ושני התגוררם ופירוש מעשיהם מבד ד, 5-6

שני

וארגמן ותולעת שני מבא ז, 10

שנים

שנים עשר איש וכוהנים שלושה מה ח, 1
ובאי התבה שנים שנים באו מבד ה, 1
ואם שנים הם והם מעידים על דבר אחד מבד ט, 20-21
אבות העדה שנים וחמשים מבא ב, 1
ראשים שנים עשר להיות משרתים מבא ב, 1
לשרת תמיד שנים עשר מבא ב, 2
ושמות שנים עשר [שכטי ישראל] כחולדותם מבא ב, 13; ו, 1
ושמות שנים עשר שרי שבטיהם מבא ה, 2
ושערים שנים [ג] דל מבא ט, 14
הכהנים לראשונה הוליום שנים מבד יד, 3-4
הכהנים לראשונה הוליום שנים מבד יד, 5

שני

בהפרד שני בתי ישראל מבד ז, 12

משמוע
שעו ועיני מראות רע אזני משמוע
דמים מהו ז, 2-3
בשומעו
והיה בשומעו את דברי הברית
הזות מה ב, 13
בשומעי
ואפחדה בשומעי משפטיכה עם
גבורי כוח מהו י, 33-34
בשומעם
אשר לוא יאמינא בשומעם
פח ב, 6-7
בשמעם
בשמעם אתם ישישו וישמחו ויעו
לבם מבד ח, 56
שמעה
שמעה ישראל מבא י, 3
שמעו
ועתה שמעו כל יודעי צדק
מבד א, 1
ועתה שמעו אלי כל באי ברית
מבד ב, 2
ועתה בנים שמעו לי
מבד ב, 14
שמעו חכמים ושחי דעת ונמהרים
מהו א, 35-36
השמעתה
ומאז השמעתה מבא יא, 11
והשומע
והשומע אם יודע הוא ולא יגיד
ואינם מבד ט, 12
והשומעי
והשומעי קול נכבד
מבא י, 10
מגילי אוון ושהומעי עמוקות
מבא י, 11
השומעיך
לעני כול שהומעיך [ד]
מהו יח, 7
ישמע
ולוא ישמע בפני נבלות
מה י, 21-22
להשמע
להשמע הכול איש לרעהו הקטן
לגדול מהו ה, 23
להשמיע
להשמיע קולו מהו ג, 14-15
[לה]שמיע ליצר מבינתו
מהו יח, 11
ומשמיעי
ומשמיעי שמחה לאבגי [וין]
מהו ב, 5

ומשמיעים
ומשמיעים כול חסדי רחמים
על ישראל מה א, 22
ישמיעו
עם מצעדם לתהום ישמיעו קולם
מהו ג, 17
ישמיעו יחד בקול רנה
מהו יא, 26-27
לקץ ישמיעו מהו קטע 10-5
ראשמיעה
מה אדבר בלא נודע ראשמיעה
בלא סוסר מהו א, 24
שמועה
לכול הוות שמועה [ה] מהו ב, 6
שמעות
[שמעות פלאכה מהו יח, 6
בשמע
ולהתיצב במשמע משפטים
מהו א, 11
ולשמע
[ולשמע] ה[תר]ועה
מבא יח, 14

שמר

שמרתה
[ומכול מוק] שי ממשלתו
שמרתה נפש פדותכה
מבא יד, 10
ובריכתה שמרתה לנו מאז
מבא יח, 7
שמרו
אשר שמרו את מצוותו בצר למו
פח ה, 5-6
אשר שמרו בריתו בתוך רשעה
מה א, 3
בם נאחזו אשר לא שמרו מצות
אל
ולא שמרו את מצות עשיהם
מבד ב, 18
מבד ב, 21
אשר שמרו את משמרת מקדשי
מבד ד, 1
ושבי ששע יעקב שמרו ברית אל
מבד ח, 40
וישמרוהו
וישמרוהו לרוי חפצו
מהו קטע 3, 7
וישמורכה
יברככה בכל טוב וישמורכה
מכל רע מה ב, 3-2
אשמור
ובליעל לוא אשמור בלבבי
מה י, 22

תשמור
ואשר אמר מוצא שפתיך תשמור
מבד טו, 6-7
ישמרו
אם לא ישמרו לעשות
מבד ו, 14
הם ישמרו כל דבר
מבד ט, 16
ישמרוהו
ואם יראם ממנה ישמרוהו עד
שבע שנים מבד יב, 5
שמור
כי הוא אשר אמר שמור את יום
השבת לקדשו מבד י, 16-17
[שמור] עבדך מחטאו לך
מהו יח, 22
לשמור
לשמור אמונה בארץ מה ח, 3
גבול סמוך לשמור אמנים
מה י, 26
ולשמור
ולשמור את יום השבת כפרושה
מבד ו, 18
בשמרו
ויעשה אוהב בשמרו מצות אל
מבד ג, 2
לשמרה
על השבת לשמרה כמשפטה
מבד י, 14
ומשמרו
כי מאהבתו את אבותיו ומשמרו
את השבועה מבד ח, 15
השמור
השמור חסר לבריתו
מבא יד, 4
השמור ברית לאבותינו
מבא יד, 8
שומרי
שומרי הברית על פי רוב אנשי
היחד מהו ה, 2
שומרי הברית ודורשי רצונו
מהו ה, 9
ושומרי
ומטהרי הארץ ושומרי הכלים
מבא ז, 2
ושומרי מצו[ותיך] שבים אליך
מהו טו, 17
ולשומרי
לאוהביך ולשומרי מצו[ותיך]
מהו טו, 13-14
ולשמרו
לאהביו ולשמרו לאלה דור
מבד ח, 44-45

אשמר
אשמר ביצר עמר מהתמר ומתוך
דונג מהו קטע 3, 5
וישמרו
וישמרו ויכתבו אהבים לאל
מבד ג, 3-4
להשמר
להשמר בבריתך ולתהלך בכול
מהו טו, 15
ותגלה לב עפר להשמר [מכל
רע] מהו יח, 24
ולהשמר
ולהשמר מכול ערות דבר רע
מבא י, 1
להתקומם לפני נגעי ולהשמר
מהו קטע 1, 6
משמר
משמר צדקה מהו קטע 2, 5
ומשמר
ומשמר שלומכה לפלס נפשי
מהו ט, 33
משמרו
כי על בני האדם משמרו
מבד יב, 4-5
משמרת
אשר שמרו את משמרת מקדשי
מבד ד, 1
משמרתי
על משמרתי אעמודה
פח ו, 12
משמרתם
יבטו ועל משמרתם...
מהו קטע 4-5
המשמרות
וראשי המשמרות ששה ועשרים
מבא ב, 2
משמרותם
אחד לשבט וראשי משמרותם
מבא ב, 2-3
וראשי משמרותם עם סקודיהם
מבא ב, 4
במשמרותם
במשמרותם ישרתו
מבא ב, 2
אשמורי
ברשית אשמורי חושך
מה י, 1-2

שמיר

לשמיר
ופלגיו יעל קוצ ודרדד לשמיר
ושיח מהו ח, 24-25

עם כול פרוש שמותם
מבא ד, 8
ופרוש שמותם יכתובו עם כול סרכם
מבא ד, 11
ואת כול פרוש שמותם יכתובו עליהם
מבא ד, 12-13

שְׂמַאל

ושמאל
ללכת ימין ושמאל
ולוא לסור ימין ושמאל
מה ג, 10
לאחד לימין ואחד לשמאל
מבא ט, 14
ומשמאל
ולידם אנשי הרכב מימין
ומשמאל
מבא ח, 4-5
שמאלו
המוציא את יד שמאלו לשוחב
מה ז, 15
ולשמאלה
ולשמאלה מזה ומזה יעמודו סדריהם
מבא ו, 7

שִׁמְד

ישמיד
וכול מנאצי דברו ישמיד מבתל
מה ה, 19
ישמידנה
ובמועד פקודה ישמידנה לעד
מה ד, 18-19
תשמיד
וכול עולה [ור]שעת תשמיד לעד
מה יד, 15-16
להשמיד
ובקצו יצא בחמה גדולה להלחם במלכי הצפון ואפו להשמיד ולהכרית
מבא א, 4
כול אלה ירדפו להשמיד אויב במלחמה
מבא ט, 5
ולהשמיד
להגביר באמת ולהשמיד באשמה
מבא יג, 15

שִׁמְחָה

ישמח
על כן ישמח ויגיל
פח ה, 14-15
ישמח צדק [ב]מרומים
מבא יו, 8
וישמחו
בשמעם אתם וישמחו ויעו לבם
מבא ח, 56

נִשְׁמַחָה

נשמחה ביד גבורתכה
מבא יג, 12-13

שִׁמְחָה

שמחה נפש עבדכה באמתכה
מהו יא, 31

שִׁמְחִי

ציון שמימאדה
מבא יב, 12; יט, 5

שִׁמְחָה

ורוממו שמו בידך שמחה וענו ואמרו
מבא יד, 4
ומשמיעי שמחה לאלבי יג[ן]
מהו ב, 5
ואז אומרה בכנור ישועות ונבל שמחה
מהו יא, 23-24

בִּשְׁמַחָה

להאיר בשמחה ב[ית] ישראל
מבא יו, 7

וּשְׁמַחָה

לשלים וברכה כבוד ושמחה
מבא א, 9
לכלות כול בני חושך ושמחה ל[כנ]ל [בני אור]
מבא יג, 16

לִשְׁמַחָה

ותהי תוכחתכה לישמחה וששון
מהו ט, 24

שִׁמְחָת

[ש]מחת עד למעשה
מהו יג, 6

וּשְׁמַחַת

ושמחת עולמים בחיי נצח
מהו ד, 7

וּשְׁמַחַת

ושמחת עולם במכוננו
מהו קטע ז, 5

לִשְׁמַחַת

נכאי רוח ואבלים לשמחת עולם
מהו יח, 15

שִׁמְטָה

השמטה
את כל אלה יסרוכו במועד שנת השמטה
מבא ב, 6

הַשְּׂמִיטִים

ובשני השמיטים לוא יתלוצו לצאת לצבא
מבא ב, 8

שְׂמִימִים

וחכמת בני שמיים ועם בני שמיים
מהו ד, 22
מהו יא, 8

במעון קודשכה ומלאכי שמים
בזבול כבודכה
מבא יב, 2
ברבים משפטיכה ועם בחירי שמים
מבא יב, 5

ואתה נטיתה שמים לכבודכה
מהו א, 10-11

בטרם היותם למלאכי [שמים]
מהו א, 11-12

ובהתרגשם יפתחו [שמים]
מהו ג, 16

ויפתחו שערי [שמים] מעשי אפעה
מהו ג, 17

ולבוא בידך עם עדת בני שמים
מהו ג, 22

ומלחמת גבורי שמים תשוט בתבל
מהו ג, 35-36

ורוחי [שמים] להתחדש
מהו יא, 13

להחודד עם בני שמים
מהו קטע ז, 10

השמים
נפלו עירי השמים
מבד ב, 18
כיא תלחם בם מן השמים [שמים]

[מבא יא, 17]
[על השמים ארזי]

מבא יב, 17
[ואף את השמים וכוך] ביהם
הכינותה בחוכמתכה
מהו א, 15

וצבא השמים יתנו קולם
מהו ג, 35

ומבוע מים חיים ולא יכזב לפתוח
השמים
מהו ח, 16-17

מלוא השמים
מהו טו, 3

בשמים
מיא כמוכה אל ישראל בשמים
מבא י, 8

וכיא רוב קדושים [א]לה בשמים
מבא יב, 1

[קין] דש אשר בשמים
מהו קטע ז, 1
[גדול]תו בשמים ובארץ
מהו קטע ז, 3

שְׂמִים

ותישם
ויתעו את ישראל ותישם הארץ
מבד ה, 20-21

הַשִּׁמּוֹת

השמים ממחשבת רוע
מהו ז, 3

לְהַשִּׁיב

להשם את כל המונם
מבד ב, 1

שְׂמִימָה

וארצם בו שממה
עדי שממה
מבד ג, 10
מהו יב, 17

שִׁמּוֹן

ויקטר למכמתו כיא בהם שמון
הלקו
פח ה, 15
כיא בהם שמון חלקו
פח ו, 5

שִׁמּוֹן

לוא יחלו שמון משיחת כהונתם
מבא ט, 8

שְׂמוּנָה

שמונה ועשרים אלף אנשי מלחמה
מבא ט, 4-5
ורמיהם א[ור]ך שמונה אמות
מבא ט, 12

הַשְּׂמִינִית

בשנה השמינית ילחמו בבני עילים
מבא ב, 12-13
על השמינית צבאות אל
מבא ד, 11

שְׂמַע

שמעתי
ונאמנה שמעתי לסוד פלאכה
מהו יב, 12

שְׂמַעְתָּהּ

ושועתי שמעתה במרירי נפשי
מהו ה, 12

שְׂמַעוּ

ולא שמעו לקול עשיהם מצות יוריהם
מבד ג, 7-8

שְׂמַעְתֶּם

כיא מאז שמעתם
מבא טז, 13

וַיִּשְׁמַע

ויקשב אל אל דבריהם וישמע
מבד ח, 41-42

וַיִּשְׁמַעֵם

ויקם מאהרן נבונים ומישראל
הכמים וישמעם
מבד ו, 2-3

וַיִּשְׁמַעְתָּ

ויקשב אל אל דבריהם וישמע
פח א, 1-2

וַיִּשְׁמַעוּ

וישמעו הקטן לגדול
וישמעו לקול מורה
מבד ה, 51

וַיִּשְׂמַעוּנִי

וישמעוני ההולכים בדרך לבכה
מהו ד, 24

לִשְׁמוֹעַ

ובעולים לשמוע [ק]ולות
מבא ו, 12

ובשלוש

ובשלוש ושלושים שני המלחמה
מבא ב, 6
ונענש שלושה חודשים
מה ז, 6
ואשר ידבר במיתו דבר נבל
שלושה חודשים מה ז, 9
שנים עשר איש וכוהנים שלושה
מה ח, 1
שלושה גורלות מבא א, 13
ובסגר שלושה צמידים
מבא ה, 7
ואחריהם יצאו שלושה דגלי
בינים מבא ו, 1
ויצאו שלושה דגלי בינים
מבא ח, 4-3
ובעומדם שלושה סדרים
מבא ה, 6
ושלושה
ושלושה יתאורו חיל בליעל
מבא א, 13
ושלושה שוטרים מן הלויים
מבא ו, 13
שלושת
וקדשום שלושת ימים
מה א, 26
פשרו שלושת מצודות בליעל
מבד ד, 14-15
לשלושת
אשר לשלושת השבטים
מבא ג, 13
כסרך הזה יתקעו הכוהנים
לשלושת הדגלים מבא ה, 14
ויתנם לפניהם לשלושת מיני
הצדק מבד ד, 16-17
כי א[י]סכו המגדל לשלושת
רחות מבא ט, 13
שלושתם
ובני ישראל שלשתם והגר רביע
מבד יד, 3
שלושתם
ובני ישראל שלשתם והגר
רביע מבד יד, 4-5
השלושי
ועל הורק השלושי יכתובו
מבא ו, 3
[על השלושי] שריאל
מבא ט, 15
ובגורל השלושי [י] מבא יז, 16
שלושית
את שלושית כול לילות השנה
מה ו, 7
השלושית
השלושית טמא המקדש
מבד ד, 17-18

על השלושית שבטי אל

מבא ד, 9-10
בשלושית
וכול העם יעבורו בשלושית
בסרך מה ב, 21
ובשלושית
ובשלושית ילחמו בשאר בני
אדם מבא ב, 11-10
שלשים
מבן שלשים שנה מבד יד, 8
שלושים
ובן שלשים שנה יגש לריב ריב
ומשפט מה א, 13-14
ואשר ישכוב וישן במושב הרבים
שלושים ימים מה ז, 10
ונענש שלושים יום
מה ז, 12, 14, 15
ונענש שלושים יום מה ז, 13
מבן שלשים שנה ועד בן ששים
מבד יד, 6
[ש]לושים באמה
מבא ה, 16
מבן שלשים שנה מבא ו, 13
ועד בן שלשים מבא ז, 3
ושלושים
ובשלוש ושלושים שני המלחמה
מבא ב, 6
בחמש ושלושים שני העבודה
מבא ב, 9
וכשלושי
וכשלושי מרכבותיו בים [טו] [ף]
מבא יא, 10
שם
אשר נקרא על שם האמת
פח ה, 9
ובכולם הקים לו קריאי שם
מבד ב, 11
מבא ג, 12
ואת שם ישראל
יכתובו נס אל ואת שם נשי
[ה]שבט
מבא ג, 14
שם הנשיא הרבוא מבא ג, 15
ואת שם נשי מררי מבא ד, 1
ואת שם שר האלף מבא ד, 2
ואת שם שר המאה מבא ד, 3
ואת שם שר החמשים מבא ד, 4
ואת שם שר העשרה מבא ד, 5
ולעשות לכה שם עולם בעם
מבא יא, 13-14
השם
אלה אנושי השם קריאי מועד
מה ז, 2, 2
בתוך עדת אנושי השם מה ז, 8
וזה מושב אנושי השם מה ז, 11
קריאי מועד אנושי השם
מה ז, 2, 13

קריאי השם העמדים באחרית

הימים
מבד ד, 4
כי בזה מפרש השם
מבד טו, 2
ואם ישבע ועבר חלל את השם
מבד טו, 3
יתיו אנשי השם
מבא ב, 6
ועל חצוצרות אנשי השם
מבא ג, 3-4
בשם
ואשר יזכיר דבר בשם הנכבד על
כול היצורים מה ו, 27
כי חסו בשם קדשו
מבד ח, 57
הכנ[יע] פעמים רבות בשם
קודשכה
מבא יא, 3
ושם
[ו]שם ישראל ולוי ואהרן
מבא ה, 1
שמו
אברך שמו בראשית מה ז, 14
ובפרוש שמו שמתיהם
מבד ב, 13
ליראי אל ולחושבי שמו
מבד ח, 42-43
עד יגלה אל ישע וצדקה ליראי
שמו
מבד יד, 4
שמו [ו] שם ישראל ולוי ואהרן
מבא ה, 1
ורוממו שמו ביחד שמחה
מבא יד, 4
שמה
וצבאות מלאכים בזבול קודשכה
לה[לל] שמה
מבא יב, 1
[ואת] אל אבותינו שמה
מבא יג, 6
נברכה לעולמים מבא יג, 6
[גדול] שמה אל החסידים
מבא יד, 8
נהלה שמה ובגבורתיכה
מבא יד, 12-13
נרוממה
וענו ואמרו ברוך שמה אל
אליהם
מבא יח, 6
ועשיתה [למען] שמה
מבא יח, 8
ולהלל שמה בפה כול
מהו א, 31-32
מקהלם אברכה שמה
להלל שמה ביחד [רנ]ה
מהו ב, 30
...שמה בהפלא...
מהו ג, 23
תמיד אברכה שמה ואספרה
מהו ט, 38
כבודכה
מהו יא, 6
בפי כולם יהולל שמה
מהו יא, 25-26
ואלהלה שמה בתוך יראיכה
מהו יב, 3
ולהשכיל בסוד שמה ה[גדול]
מהו יג, 14

שמך

לאהוב את [שמך] מהו טו, 7
בשמה
כיא בטח בשמה הגדול
מבא יא, 2
כי בשמה... ובכבודך חופיע
מהו ט, 26
ושמה
ושמה אברכה תמיד
מהו קטע ד, 4
לשמה
...לשמה ויתברך בכבודכה
מהו יח, 8
לשמך
...לשמך תבין[אני] בעדת
מהו קטע ט, 11, 10
ולשמך
ולשמך הברכה לעול[ם]
מהו יז, 19
שמות
...שם הנשיא הרבוא ואת שמות
ש[רי]...
מבא ג, 15
ואת שמות שרי אלפיו
מבא ד, 1
ואת שמות שרי מאיותיו
מבא ד, 2
ואת שמות שרי עשרותיו
מבא ד, 3
ואת שמות שרי עושרותיו
מבא ד, 4
ואת שמות תשעת אנשי תעורתו
מבא ד, 5
ובחירי עם קודש שמתה לכה
ב[יחד ומס] פרוש שמות כול צבאם
מבא יב, 2
ושמות
ואהרן ושמות שנים עשר שבטי
ישראל כתולדותם
מבא ג, 13; ז, 1
ושמות שנים עשר שרי שבטיהם
מבא ה, 2
שמותיהם
הנה פרוש שמותיהם לתולדותם
מבד ד, 4-5
בשמותיהם
יפקדו כלם בשמותיהם
מבד יד, 3
ויכתבו בשמותיהם איש אחר
אחיו
מבד יד, 3-4
שמותם
ואחריהם כול סרך פרוש
מבא ד, 6
ואחריהם כול פרוש שמותם
מבא ד, 7

ישלחו

ואנשי הבינים ישלחו ידם בחיל
הכתים מבא יו, 13-14
ושורשיהם ליובל ישלחו

מהו ח, 7
כי במטעתם יתשגשו ואל יובל
ישלחו שורש מהו ח, 9-10

לשלוח

ואין לשלוח פעם ולא מצעד לקול
רגלי מהו ח, 34

ישלחו

ישלחו וולוא ישוב מהו ז, 17
ישלחו מעצת היחד ולוא ישוב
עוד מהו ח, 22-23

ישלח

בהופע מעשיו ישלח מעדה
מבד ח, 26

לשלח

לשלח הואה מאתם ולוא ישוב
עוד מהו ז, 16-17

לשלחו

והיה משפטו כמהו לשלחו
מאתם מהו ז, 25

משולח

ובכל השנים האלה יהיה בליעל
משולח בישראל מבד ד, 12-13

משלח

לעשות רצון בכול משלח כפים
ברשית משלח ידי ורגלי מהו י, 14

משלוח

ראשית משלוח יד בני אור
מבא א, 1

משלוח

משלוח

שלחן

השלחן

יערוך השולחן היחד מהו ז, 17-18

והיה כיא יערוכו השולחן לאכול
מהו ז, 4

בשולחן

ולהרשן לפניו תמיד בשולחן
כבוד מבא ב, 5-6

לשולחן

ואם לשולחן יחד יועד [ו]
מהו ז, 17

שלט

השלט

ועל השלט השני יכתובו
מבא ז, 2

שליך

ישליך
הדגל הראשון ישליך [א]ל
מערכת האויב מבא ו, 1-2

להשליך

עד כלותם להשליך שבע פעמים
מבא ח, 1-2

ולהשליך

ולהשליך כול... מהו יו, 15

השליכם

עד השליכם למערכת האויב
שבע פעמים מבא ח, 12-13

שלל

שלל
כי אתה שלותה גוים רבים
פח ח, 15; ט, 3

וישלוכה

וישלוכה כול יתערעמים
פח ח, 15; ט, 3-4

ושוללי

וכול מפשיטי החללים ושוללי
השלל מבא ז, 2

ושול

שבה שביכה איש כבוד ושול
שללכה עושי חיל

מבא יב, 9-10; יט, 3

לשול

לשול את כול אויבינו לפנינו
מבא י, 1-2

השלל

וכול מפשיטי החללים ושוללי
השלל מבא ז, 2

משלל

אשר יקבוצו הון ויבצע משלל
העמים פח ט, 5

שללכה

שבה שביכה איש כבוד ושול
שללכה עושי חיל

מבא יב, 9-10; יט, 3

ושללכה

ושללכה... מהו קטע ז, 2

שללם

עם כול שללם כדגת הים
פח ו, 1-2

יתנן הונם עם שללם פח ט, 6
להיות אלמנות שללם ואת יתומים
ירצחו מבד ו, 16-17

שלם

ישלם
והואה ישלם לאיש גמולו
מהו י, 19

ישלמו

ישלמו ברושו מהו ז, 7-6
לשלם
לשלם לו את גמולו

פח יב, 3-2
לשלם גמול רעתם לכול גוי הבל
מבא ו, 6

לשלמו

ואם לוא תשיג ידו לשלמו
מהו ז, 8

משלמי

כול משלמי גמולים
מהו ב, 7-6

ישלימו

עד לא ישלימו את ימיהם
מבד י, 10

בהשלם

ובתקופת מועדיהם בהשלם חוק
מהו ז, 7

להשלים

להשלים [חס]דיך עם עב[דך]
ל[עד] מהו טז, 11-12

בהמלא צבאם להשלים מערכת
פנים מבא ה, 3

שלם

כי בלב שלם דרשוהו
מבד א, 10

אם ישוב וניתפש לפני אחד שלם
משפטו מבד ט, 19-20

ול[התהלך] באמת ולב שלם
ולאהוב מהו טז, 7

באמונה ולב שלם מהו טז, 17

שָׁלוֹם

ולוא יהיה לכה שלום
מהו ב, 9

יתברך בלבבו לאמור שלום יהי
לי מהו ב, 13

ורוב שלום באורך ימים
מהו ד, 7

יכתובו גילות אל במשיב שלום
מבא ג, 11

שלום וברכה לגורל אל
מהו יו, 7

[ואיש ש]לום לכול חווי נבוחות
מהו ו, 14-15

וקצי שלום לאין ח[קר]
מהו יח, 30

נתיבות שלום מהו קטע ז, 3, 3

שָׁלוֹם

ולדרוש איש את שלום אחיהו
מבד ו, 21; ז, 1

יכתובו שלום אל במחני קדושו
מבא ג, 5

עם שלום עולם ואורך ימים
מהו יג, 17-18

ובשלום

[ברן] ח ובשלום לגבורת סלא
מבא יא, 9

ושלום

לשבילי כבוד וחיים ושלום לאין
[קץ] מהו ז, 15

ושלום

ואמתכה תופיע לכבוד עם ושלום
עולם מהו יא, 27-28

ושלום עד ואין מחסור
מהו טו, 16

לשלום

וישא פני חסדיו לכה לשלום
עולמים מהו ב, 4

לשלום וברכה כבוד ושמחה
מבא א, 9

לשלום ושחת מהו יג, 5

ושלומי

ולא גערתה חיי ושלומי לא
הונחתה מהו ט, 11

שלומכה

וברית שלומכה חרתה למו
בחרט חיים מבא יב, 3

ומשמר שלומכה לפלט נפשי
מהו ט, 33

בשלומכה

[ונדיצה בש]לומכה
מבא יג, 13

שלומם

ושם שלומם כדלק[ה] בעמיר
מבא יו, 1

ופקודת שלומם מהו א, 18

ולפקודת נגיעיהם עם קצי
שלומם מהו ג, 14-15

שלומי

גמול אל כוח אל שלומי אל
מבא ד, 12

שלום

עד שלום הקץ השנים האלה
מבד ד, 8-9

ובשלום

ובשלום הקץ למספר השנים
מבד ד, 10

שלש

שלש מאות ותשעים
מבא א, 5-6

שלוש

עד שלוש פעמים על מושב אחד
מהו ז, 11

ומגני המגדלות יהיו ארוכים
שלוש אמות מבא ט, 12

מגנים שלוש מאות
מבא ט, 14

משכב

ועם משכב יצועי ארננה לו ואברכנו מה י, 15

למשכבי

ולוא יקרב אל אשה לדעתה למשכבי זכר מה 1, 9-10

שכח

הנשכחות

הנשכחות לפניכה מהו קטע 4, 9

שכך

שכתה

ואתה אל שכתה בעד פריו מהו ח, 11

אשוך

ובערמת דעת אשוך תושיה מה י, 26

ותשוך

ותשוך בעדי מכול מוקשי שחת מהו ב, 21

וישוכו

וישוכו בעדי בצלמות מהו ה, 34

שכל

אשכול

ואיכה אשכול בלא יצרתה לי מהו י, 6-7

השכלתה

וקצ תעודה השכלתה מהו קטע 5, 11

השכלתני

אודכה אדוני כי השכלתני באמתכה מהו ז, 26

ואיכה אשוב בלוא השכלתני מהו י, 7

ואיכה אבין כיא אב השכלתני מהו יב, 33

השכלתם

וברוי פלאכה השכלתם מהו יא, 10

ישכיל

ישכיל את הרבים במעשי אל מבד יג, 8-7

וגבר [מגבר] ישכיל מהו ט, 15-16

ומה אף הוא בשר כי ישכיל מהו טו, 21

ישכיליהו

וכפי יומיו ישכיליהו בחוקי הברית מהו 1, 7

תשכילנו

כי תשכילנו בנפלאות כאלה מהו י, 4

ותשכילני

ותשכילני במעשי פלאכה מהו יא, 4

להשכיל

להשכיל תמימי דרך מהו ד, 22

[ל]השכיל בכול רזיכה מהו יב, 20

ולהשכיל

ולהשכיל רוכנים בלחק מה יא, 1

ולהשכיל בכול מחשבת קודשכה מה יא, 18-19

ולהשכיל בסוד שמכה [הגדול מהו יג, 14

להשכילם

וכן להשכילם ברזי פלא מהו ט, 18

ולהשכילם

ולהשכילם כול הנמצא מהו ט, 20

משכיל

ואני משכיל ידעתיה מהו יב, 11

למשכיל

למשכיל להבין וללמד מהו ג, 13

אלה החוקים למשכיל להתהלך במ עם כול חי מהו ט, 12

ואלה תכוני הדרך למשכיל בעתים האלה מהו ט, 21

ואלה החקים למשכיל ואלה המשפטים למשכיל מבד יב, 20-21

למשכיל מהו קטע 8, 10

משכילי

משכילי בי[נה ודעת] מבא י, 10

שכל

ברוך את[ה אדוני] אשר נתתה ל[עבדך] שכל מהו יא, 28-29

...שכל ומבקשי בינה מהו קטע 18, 3

השכל

ולמוד את כול השכל מהו ט, 13

והשכל

אל הצדק והשכל מהו קטע 7, 8

בשכל

ויאיר לבכה בשכל חיים מהו ב, 3

ומנעורי הופעתה לי בשכל משפטכה מהו ט, 31

ובשכל

ואני הבינותי כי את אשר בחרתה [צדק] דרכו ובשכל מהו יו, 20

ושכל

ושכל ובינה והכמת גבורה מהו ד, 3

שכלו

ולפי שכלו עם תום דרכו מהו 1, 17

ואל ברזי שכלו מהו ד, 18

לפי שכלו ומעשיו בתורה מהו ה, 18

לפי שכלו ומעשיו מהו ה, 23

להעלות איש לפי שכלו מהו ה, 24

ולפי שכלו

ולפי שכלו להגישו מהו ט, 15-16

לפי [ש]כלו אנישנו מהו יד, 18-19

בני איש לפי שכלו מהו קטע 11, 4

ושכילו

יפקדוהו למ[ע]שיו ושכילו וכוהו וגבורתו והונו מבד יג, 11

לשכלו

יודרשהו האיש הפקיד ברואש הרבים לשכלו ולמעשיו מהו ו, 14

שכלכה

ברזו שכלכה ומעין גבורה[ה] מהו יב, 13

וברזי שכלכה פעלתה מהו יג, 13

שכלם

וידעוכה לפי שכלם מהו א, 32

לפי שכלם וכפי דעתם מהו קטע 10, 4

כשכלם

כשכלם הגשתם ולפי ממשלתם ישראלכה מהו יב, 22-23

שכליך

...שכליך כי מידך היתה זאת מהו יד, 27

שכם

לשכם ואמוץ מתנים לשכם מכים מבא יד, 7

שכן

משכנות

לרשת משכנות לוא לו פח ב, 16

משכנות לוא לו פח ג, 2

שכר

מספה חמתו אף שכר פח יא, 2-3

שכר

שכר שני ימים לכל חדש כמשפט מבד יד, 11-12

שוכרו

אל ימרא איש את עבדו ואת אמתו ואת שוכרו בשבת מבד יא, 12

שלה

ושלוה

לבטח במעון [קדשו בה] שקט ושלוה מהו יב, 2

שלהב

שלהובת

שלהובת חרב איכלת מבא ו, 3

שלבתה

ומימיה תואכל שלבתה מהו ח, 30

שלח

שולחי

שולחי אצבע ומדברי און ומקני הון מה יא, 2

ישלח

אל ישלח איש את ידו מהו 2, 18

והוא ישלח ידו בלחם לפנים מהו 2, 20

ואחר ישלח משיח ישראל ידיו בלחם מהו 2, 20-21

הכהן ישלח ידו לרשונה מהו 1, 5

אל ישלח את בן הנכר מבד יא, 2

אל ישלח איש למזבח מבד יא, 18-19

אל ישלח את ידו לשפוך דם לאיש מן הגוים מבד יב, 6

וישלח

וישלח עזר עולמים לגורל פדוהו מבא יז, 6

ויהיו לנחל שוֹטֵף מהו ח, 17
שוטפים
 ואני הייתי ל[ב]זאי נהרות
 שוֹטֵפִים כי גרשו עלי רפסם
 מהו ח, 14-15

שטר
שוטרים
 ושלושה שוֹטְרִים מן הלויים
 מבא ז, 13
 ...לויים שוֹטְרִים מבא ז, 15
שוטרים
 שופטים ושוֹטְרִים לשבטיהם
 בכל משפוחם מהו ג, 15

והשוטרים
 והשוֹטְרִים יהיו גם הם מן
 ארבעים שנה ועד בן חמשים
 מבא ז, 1-2

ולשוטרים
 לשרים ולשופטים ולשוֹטְרִים
 למספר כול צבאותם מהו ג, 24
ושוטרינו
 ו[ש]וֹטְרֵינו ידברו לכול עתודי
 המלחמה נדיבי לב מבא י, 5

ושוטריהם
 וכול שופטיהם ושוֹטְרֵיהֶם
 מהו ג, 29

שית
ושית
 ופלגיו יעל קוץ ודרדר לשמיר
 ושית מהו ח, 24-25

שית
וישתהו
 כיא יפתח אוצרו וישתהו וישתהו
 מהו י, 2

שכב
ישכב

אל ישכב איש עם אשה בעיר
 המקדש מבד יב, 1

ישכוב
 ואשר ישכוב וישן במושב
 הרבים שלושים ימים מהו ז, 10

ושוכבי
 ושוֹכְבֵי עפר הרימו תרן
 מהו ו, 34

ושוכבים
 ושוֹכְבֵים עם הרואה את דם
 זובה מבד ה, 7

ויסגרו דלתי שחַת בעד הרית עול
 מהו ג, 18
 בהפתח כל פחי שחַת
 מהו ג, 26
 בהתעופף כול חצי שחַת לאין
 השב מהו ג, 27

השחת
 ואשר לוא להוכיח ולהתרובב עם
 אנשי השחת מהו ט, 16
 ולהבדל מבני השחת
 מבד ו, 14-15
 אל ישא ואל יתן לבני השחת כי
 אם כף לכף מבד יג, 14-15

ושחת
 לשלום ושחת מהו יג, 5

לשחת
 לשחת עולמים מהו ד, 12
 ועם מתים יחפש רוחי כי הגיעו
 לשחת מהו ח, 28-29

משחת
 אודכה אדוני כי פדיתה נפשי
 משחת מהו ג, 19
 ותעזור משחת חיי מהו ה, 6

ומשחת
 ואם יפתח צרתי ומשחת יחלץ
 נפשי מהו יא, 13
 [ומשחת הצלתה נפשי]
 מהו ד, 5

שטם
שטמתו
 ובכול רזי שטמתו לוא הדיחונ[ו]
 מבד יד, 9-10

משטמה
 וא[ו]ר[ו]ך בליעל במחשבת
 משטמה מבא יג, 4
 לשחת מלאך משטמה
 מבא יג, 11

המשטמה
 יסור מלאך המשטמה מאחריו
 מבד טו, 5

שטמתו
 וכול נגיעיהם ומועדי צרותם
 בממשלת משטמתו מהו ג, 23

שטן
 ותגער בכול שטן משחית ומר
 מהו קטע ו, 4

שטף
שוטף
 ומעביר שוט שוטף מהו ו, 35

ואשר ישחק בסכלות מהו ז, 14
ישחוקו
 ובלעג ישחוקו עליהם
 פח ד, 6

משחק
 ורונים משחק לו פח ד, 1

ישחק
לישחק
 וימסור לישחק וליעקב
 מבד ג, 3

שחר
וכשחר
 וכשחר נכון לאורתום הופעתה
 לי מהו ד, 6

למשחור
 ותודי נהפך למשחור
 מהו ה, 33

שחת
לשחת

ועל הצוצרות המארב יכתובו רזי
 אל לשחת רשעה מבא ג, 8-9
 ואתה עשיתה בליעל לשחת
 מבא יג, 10-11

לשחית
 לשחית את הארץ פח ד, 13
להשחית
 נפץ זרם להשחית רבים
 מהו ב, 27

הנשחתה
 לכל הבא מדרכו הנשחתה
 מבד טו, 7

משחית
 ותגער בכול שטן משחית ומר
 מהו קטע ו, 6

משחיתים
 [כול] משחיתים מהו ג, 38

שחית
 שנאת עולם עם אנשי שחת
 מהו ט, 22-21
 וריב אנשי שחת לוא אתפוש עד
 יום נקם מהו י, 20

להנצילים
 להנצילים מכל מוקשי שחת
 מבד יד, 2

ותשוך בעדי
 ותשוך בעדי מכול מוקשי שחת
 מהו ב, 21
 ומשברי שחת לכול מעשי פלצות
 מהו ג, 12
 להתעופף כול חצי שחת
 מהו ג, 16

שחד
שוחד
 ולא תק[ח] שוחד ולא תקח כופר
 לעלילות רשעה מהו טו, 24

ושוחד
 ולא אשא פני רע ו[ש]וחד לא
 אכיר מהו יד, 19

ובשוחד
 [לוא] אמיר בהון אמחק
 ובשוחד כול משפטיך
 מהו יד, 20

שחה
לשוח
 והמוציא את יד שמאלו לשוח בה
 כהו ז, 15

והשתחוו
 ומליכהם ישרתוך והשתחוו לך
 מבא יב, 13; יט, 6

השתחות
 וכל הבא אל בית השתחות
 מבד יא, 22-21

ולשתחות
 ולשתחות להמה והמה לוא
 יצילום ביום המשפט
 פח יב, 13-14

ושחיי
 שמעו חכמים ושחיי דעת ונמהרים
 מהו א, 35-36

שחה
להשח
 לשהה גבהות עולם מבד א, 15

תשתוחח
 ונפשי עלי תשתוחח לכלה
 מהו ח, 32

שחק
שחקים

מפרש שחקים צבא מאורות
 ומשא רוחות מבא י, 11-12
 ויהמו שחקים בקול המון
 מהו ג, 13
 בל ינובב פרוי עם [רקיע]ע
 שחקים מהו ח, 13

שחק
ישחק

הוא לכול מבצרי ישחק
 פח ד, 4

תשוחח
תשוחח נפשי בנפלאותיכה
מהו ט, 7

ישוחחו
ובגבורות[יכה] ישוחחו לאין השבת
מהו ו, 11-12

נשוחח
[נשוחח] עם גבוריכה
מהו קטע 10, 7

ולמשתוחחי
ואשיבה למבלעי דבר
ולמשתוחחי ביוחכתה
מהו ט, 8-9

שוט
תשוט
ומלחמת גבורי שמים תשוט בתבל
מהו ג, 35-36

ותשוט
ותשוט בשביבי להוב עד אפס כול שותיהם
מהו ג, 30

שוט
ומעביר שוט שוטף
מהו ו, 35

שוע
שועתי
שועתי ולוא תשמע
פח א, 1-2

ושועתי
ושועתי שמעתה במריי נפשי
מהו ה, 12

שועתנו
[הט נא אונ]כה אל שועתנו
מבא י, 18

שוק
שוקים
שוקים מהו קטע 16, 2

ושוקים
ובתי ראשים ושוקים
מבא ו, 14

תשוקתו
ולעפר תשוקתו מהו יא, 22

תשוקתם
ואלוי תשוקתם[תם]
מבא טו, 10

תשוקתם ומשענתם
מבא יז, 4

תשוקתמה
ואלוי תשוקתמה יחד
מבא ג, 12

שים
שם
שם את [בל]על ואת כול רוחי גורלו
מבא יג, 2

וזעמרו שם את [בל]על
מבא יג, 1-2

ושם
ושם שלומם כדלק[ה בעמיר]
מבא יז, 1

שמו
לגאולו שמו בהם כפי טמאתם
יטמא הנוגע בהם מבד יב, 17-16

שמן
כיא אל שמן בד בבד מהו ד, 16
כיא בד בבד שמן אל מהו ד, 25

שמתה
ובחירי עם קודש שמתה לכה
ב[יחד] מבא יב, 2-1

בינה שמתה בלבבו לפתוח מקור
דעת ככול מבינים מהו ב, 17-18

אודכה אדוני כי שמתה נפשי
בצרור החיים מהו ב, 20

ובסוד נעלמים לא שמתה חוקי
מהו ז, 34

ואתה אלי שמתה בפי כיריה גשם
מהו ה, 16

ויצר בשר לא שמתה לי מעוז
מהו י, 22

שמתו
[אל] למשפט שמתו פח ה, 1

שמו
אשר שמו גלולים על לבם
מבד ה, 32

ומכשול עוונם שמו לנגד פניהם
מהו ד, 15

ישים
ומכשול עוונו ישים לפניו להסוג
בר מהו ב, 12

וישים
וישים לו שתי רוחות
מהו ג, 18

אשים
ובהיותם אשים גבולי בבלתי טוב
מהו י, 11-12

תשים
אודכה אלי כי אתה תשים סוד
על סלע מהו ו, 25-26

ותשים
ותשים דברים על קר
מהו א, 29

כי אתה פעלתה אלה ותשים בפי
עבדכה מהו יא, 34

ותשים מקום ר[שעה]
מהו קטע 5, 5

ותשימני
ותשימני חרפה וקלס לבוגדים
מהו ב, 9-10

ותשימני נס לבחירי צדק
מהו ב, 13

ותשימני כמדל עוז כחומה
נשגבה מהו ז, 8

ותשימני אב לבני הסד
מהו ז, 20

ותשמני
ותשמני במגור עם דיגים רבים
מהו ה, 7-8

תשימנו
ובצדק תשימנו[נו]
מהו קטע 11, 6

ישימו
ואורב ישימו [להם]... [לטהר]
מבא ט, 17-18

וישימו
וישימו נפש[ו] כאיגיה
ב[מ]צולות ים מהו ג, 6

וישימוני
וישימוני לבזו והרפה בפני כל
דורשי רמיה מהו ב, 33-34

לשום
לשום במרום קינו
פח ט, 12-13

שור
עמו שור לבבי מהו יא, 2

שוש
שש לבי בביתכה ואמתכ[ה]
מהו י, 29

ישישו
בשמעם אתם ישישו וישמחו
ויעז לבם מבד ה, 56

ונשישה
ונשישה בישועתכה
מבא יג, 13

וששון
ותהי תוכחתכה לי לשמחה
וששון מהו ט, 24

שש
תערך המלחמה שש שנים
מבא ב, 9

שש מאות
הכול שש מאות מבא ו, 9

בשש
ההכהנים יריעו בשש חצוצרות
ההללים מבא ה, 8-9

ששה
ונענש ששה חודשים
מהו ז, 4, 5, 12, 18

ומישראל ששה מבוגנים
מבד י, 5-6

ונענש ימים ששה מבא יד, 21

וראשי המשמרות ששה ועשרים
מבא ב, 2

ועמדו ששה דגלים והדלא
המתקרב מבא ט, 4

הששה
וביד הששה יהיו חצוצרות
המקרא מבא ז, 11-12

ששת
ששת אלפים חמש מאות לשבט
ההרוכבים ששת אלפים
מבא ו, 10

וששת
וששת [הכהנים יריעו
בח] חצוצרות ההללים מבא טו, 6

השישי
אל יעש ביום השישי
מבד י, 14-15

הששית
על הששית קהל אל
מבא ד, 10

בששית
בששית ובשביעית ילחמו ככול
בני אשור ופרס מבא ב, 12

ששים
ינענש ששים יום
מהו ז, 8

עד בני ששים שנה מבד י, 7

ואל יתיצב עוד מבן ששים שנה
ומעלה מבד י, 7-8

מבן שלושים שנה ועד בן ששים
מבד יד, 7

מבן חמשים שנה ועד בן ששים
מבא ז, 1

שש
וחוגרים באבנט בן שש משוור
תכלת מבא ז, 9

לובשים בגדי שש לבן
מבא ז, 9

ששת
ששת את כל בני ששת
מבד ז, 20-21

וקרקר כל בני ששת מבא יא, 6

שזר
משוזר
וחוגרים באבנט בן שש משוזר
תכלת מבא ז, 9

שוב
ובהיותם אשים גבולי לבלתי שוב
מה י, 11—12

ב ש ו ב
ב ש ו ב גולת בני אור ממדבר
מבא א, 3
וחצוצרות המאסף ב ש ו ב
המלחמה מבא ג, 2

ל ש ו ב
לעשות ככול אשר צוה ולוא
ל ש ו ב מאחרו מה א, 17
המתנדבים ל ש ו ב מכול רע.
מה ה, 1

ל ש ו ב אל תורת מושה
מה ה, 8
המתנדבים ל ש ו ב ביחד לבריתו
מה ה, 22
ל ש ו ב לאמת ולסור מכול עול
מה ה, 15
עד זכו ל ש ו ב מבד י, 3

ל ש ו ב אל תורת משה
מבד טו, 9, 12; טז, 2—5
ולמתקריב[ים] לחמה יתקעו
ל ש ו ב מבא טו, 11
ל ש ו ב אל תורת משה
מהו יב, 20

ש ו ב מ
בצאתם מירושלים ללכת למלחמה
עד ש ו ב מ מבא ז, 3—4

ב ש ו ב מ
כיא בש ו ב מ אל
מה י, 15—16

ו ב ש ו ב מ
וב ש ו ב מ מן המלחמה
וב ש ו ב מ מן המלחמה יתנובו על
אותותם מבא ד, 8, 13

ש ב
ומה אפהו ש ב לעפרו כי יעצור
כוח מהו י, 12
ומה אפהו ש ב אל עפרו
מהו יב, 31

[ומה אפהו ש] ב אל עפרו
מהו קטע א, 4

ה ש ב
לכל ה ש ב מדרכו הנשחתה
מבד טו, 7

ש ב י מ
ישומרי מצוותיך ש ב י מ אליך
מהו טו, 17

ש ב י פ
לכפר בעד ש ב י פשע
מבד ב, 5
הכהנים הם ש ב י ישראל
מבד ד, 2

וחופריה הם ש ב י ישראל
מבד ה, 4—5
ומרפא לכול ש ב י פשע

מהו ב, 8—9
שבי [בר] יתך מהו יד, 21—22
ל ש ב י

לוא אטור באף ל ש ב י פשע
וכן המשפט ל ש ב י ישראל
מה י, 21

מבד ח, 16
ואדעה כי יש מקוה ל ש ב י פשע
ועוובי חטאה מהו ו, 6
הסולח ל ש ב י פשע

ו ה ש ב י
והתודה וה ש ב י ולא ישא חטא
למות מבד טו, 4—5

ה ש ב ת ה
ה ש ב ת ה להביא בכרית
מהו יח, 28

י ש ב י
ואשר י ש ב י את רעהו בקשי עורף
מה ו, 25—26
מה י ש ב י חמר מה יא, 22
לוא י ש ב י אפו עד כלותם

מבא ג, 9
ומה י ש ב י על כול משפט הצדק
מהו א, 27
י ש ב י עפר מהו יב, 27

א ש ב י
ומה א ש ב י על תוכחתי
פח ה, 14

לוא א ש ב י לאיש גמול רע
מה י, 18—19
ואפיא לוא א ש ב י מאנשי עולה
מה י, 20—21

ואם א ש ב י יד יהיה כערע[ר]
בערב[ה] מהו ח, 24
ואיכה א ש ב י בלוא השכלתני
מהו י, 7

ו א ש ב י ה
ו א ש ב י ה למבלעי דבר
מהו ט, 8

ת ש ב י
ולנכביהם ת ש ב י לבו
מבא יד, 11—12
ואתה אלי ת ש ב י סערה לדממה
מהו ה, 18

ואין מליץ בנים לק[ה]לם כיא
ת[ש] י ב מהו ו, 13

ה ו ש ב ה
ולא ה ו ש ב ה פארתם בפי אחד
מבד ו, 7—6

ו ת ש ב י ה ו
...איש ות ש ב י ה ו...
מהו קטע א, 12

ת ש ב
אל ת ש ב פני עבדך מהו טו, 18
אל ת ש ב ידכה מהו יח, 9

נ ש ב י
מה נ ש ב י כי גמלתנו
מהו קטע א, 10, 2

ה ש ב
בהתעופף כול חצי שחת לאין
ה ש ב מהו ג, 27
אורכה לאין ה ש ב מהו יח, 2
לאין ה ש ב מהו קטע א, 10, 5

ל ה ש ב י
ולכול עצה ודבר אשר יהיה לרביט
ל ה ש ב מה ה, 9
ל ה ש ב י על עצתכה מה יא, 18
וינאור שקר ל ה ש ב י את ישראל
מאחר אל מבד ו, 1—2
ל ה ש ב י גמול רשעים עליהם
מבד ז, 9—10

ל ה ש ב י גמול רשעים
מבא יא, 13—14
ל ה ש ב י נפש מהו ו, 23
ואין ל ה ש ב י על תוכחתי
מהו ז, 28—29; יב, 30—31

ומאור גלייתה ולוא ל ה ש ב י
מהו קטע א, 12
ל ה ש ב י דבר מהו קטע א, 7, 12
ו ל ה ש ב י ו ל ה ש ב י

לכפר בעד הארץ ולה ש ב י
לרשעים גמולם מה ח, 6—7
ו ל ה ש ב י עונה לנגד רמי רוח
מה יא, 1

ו ל ש ב י
ו ל ש ב י כול מסי לבב
מבא י, 5—6
להשכיל בכול רזיכה ו ל ש ב י בדר
מהו יב, 20

ה מ ש ב י
על חצוצרות המ ש ב י אסף אל
מבא ג, 10
ואחר יתקעו להם הכהונים
בחצוצרות המ ש ב י מבא ח, 2
ואחר יתקעו להם הכהונים
בחצוצרות המ ש ב י קול נוח
מרודד מבא ח, 13—14
ירננו כולם את תהלת המ ש ב י
מבא יד, 2

ב מ ש ב י
יכתובו גילות אל במ ש ב י שלום
מבא ג, 11

ו מ ש ב י
ו מ ש ב י חסדים במשנאי אל
מבא ג, 6

ל מ ש ב י
משפטי צדק לוא חזק למ ש ב י
מהו ג, 1

ל מ ש ב י גורל אל
מבא א, 13—14

מ ש ב י מ
והרכב מ ש ב י מ על ידי המלחמה
עד החרם מבא ט, 6—7

מ ו ש ב
כל אשם מו ש ב אשר אין בעלים
מבד ט, 13

ה מ ו ש ב
והתודה ה מ ו ש ב לכהן
מבד ט, 13

ו מ ש ו ב י מ
ו מ ש ו ב י מ על פי בני צדוק
הכהונים מה ה, 2

ב ש ו ב ת ו
כיא בסאון רשע מחרשו וגאולים
ב ש ו ב ת ו מה ג, 3—2

ת ש ו ב ת
ואין ת ש ו ב ת חושך
מהו קטע א, 11

ו ת ש ו ב ת
בדעתי יצרי גבר ות ש ו ב ת אנוש
מהו יא, 20
ו ת ש ו ב ת עפר ליצר חמר בקצ
עולם מהו יב, 26

ת ש ו ב ת ו
מעפר קורץ ולעפר ת ש ו ב ת ו
מהו י, 3—4

שיבה

והוא בעיון מרתם ועד ש י ב ה
באשמת בעל מהו ד, 29—30
ועד ש י ב ה אתה לתכללני
מהו ט, 34

שוה

י ש ו ה
ואני ידעתי כיא לא י ש ו ה כול הון
באמתך מהו טו, 22—23

שוח

ל ש ו ח ה
ויהפכו ל ש ו ח ה חיי גבר
מהו ב, 17

שוח

א ש ו ח ח
אברכנו בחפלא מודה ובגבורתו
א ש ו ח ח מהו י, 17

אשוחתה

ואזמרה בחסדיכה ובגבורתה
א ש ו ח ח ה כול היום
מהו יא, 5—6

להשבת
 להשבת לנצח מהו ז, 15
 ישיבתו
 ולא ישיבתו את העבודה
 מבד יא, 23
 הישיבת
 צדיקים השיבתו עולה
 מהו א, 37
השבת
 ובגבורות [יכה] ישחחו לאין
 השבת מהו ו, 11-12
 ...לאין] השבת...
 מהו ט, 38-39
 וחליל תהלה לאין השבת
 מהו ו, 24-25
שבת
 [ויחללו] את ש[בת] קודשו
 פח ב, 4
 ביום צום שבת מנוחתם
 פח א, 8
 היא שבת מנוח היאה לישראל
 מבא ב, 9-8
השבת
 ולשמור את יום השבת כפרושה
 מבד ו, 18
 על השבת לשמרה כמשפטה
 מבד י, 14
 כי הוא אשר אמר שמור את יום
 השבת לקדשו מבד י, 16-17
 ובוים השבת אל ידבר איש דבר
 גבל ורק מבד י, 17-18
 לעשות את עבודת חפצי השבת
 מבד י, 20-21
 אל יאכל איש ביום השבת כי אם
 המוכן מבד י, 22
 לעשות את חפצו ביום השבת
 מבד יא, 2
 אל יילד איש בהמה ביום השבת
 מבד יא, 13
 אל יחל איש את השבת
 מבד יא, 15
 אל יעל איש למזבח בשבת כי אם
 עולת השבת מבד יא, 17-18
 וכול אשר יתעה לחלל את השבת
 ואת המועדות לא יומת
 מבד יב, 3-4
בשבת
 אל יתערב איש מריצונו בשבת
 מבד יא, 4-5
 אל יפתח כלי טח בשבת
 מבד יא, 9
 לצאת ולבוא בשבת
 מבד יא, 10-11
 ואת אמתו ואת שכורו בשבת
 מבד יא, 12
 אל יקמה בשבת
 מבד יא, 14

אל ישובת איש במקום קרוב לגוים
 בשבת מבד יא, 14-15
 אל יחל איש את השבת על הון
 ובצע בשבת מבד יא, 15
 אל יעל איש למזבח בשבת
 מבד יא, 17
שבתות
 שבתות קדשו ומועדי כבודו
 מבד ג, 14-15
 כי כן כתוב מלבד שבתות יי
 ומלבד מתנותיכם מבד יא, 18
ולשבתות
 יתיצבו למועדיהם לחודשיהם
 ולשבתות מבא ב, 4
שגב
 נשגבה
 ונעזו בחומה נשגבה עד פלט
 מהו ו, 25
 ותשמני כמגדל עזו כחומה
 נשגבה מהו ז, 8
משגבי
 מנוסי משגבי סלע עזוי ומצודתי
 מהו ט, 28
שגג
 אם לוא שגג עוד עד מולאת לו
 שנתים ימים מה ח, 26-27
השוגג
 אך השוגג יבחן שנתים ימים
 מה ט, 1-2
שגגה
 היא על שגגה אחת יענש שנתים
 מה ט, 1
בשגגה
 אם בשגגה דבר ונענש ששה
 חודשים מה ז, 3
 ואם בשגגה יעשה והוכבל מן
 הסתרה ומן העצה מה ח, 24
שגה
 ישגו
 פן ישגו במשגותיהמה
 מה א, 5
במשגותם
 לעם לא בינות להלבט במשגותם
 מהו ב, 19
משגותם
 ויענשו לפני משגותם
 מבד ג, 4-5
במשגותיהמה
 פן ישגו במשגותיהמה
 מה א, 5

שגה
 יתשגשו
 כי במטעתם יתשגשו ואל יובל
 ישלחו שורש מהו ח, 9-10
שגע
 ומשגע
 בהיותו אויל ומשגע
 מבד טו, 15
 וכל פת[י] ומ[שגע]
 מבד טו, 15
שד
 ומשדי
 ומשדי הריתי רחמך לי
 מהו ט, 30-31
שדר
 יושדר
 ...רוחות עולה אשר יושדרו לאבל
 מהו קטע 5, 6
ושוד
 ושוד חמס לנגדי פח א, 6
 ושוד בהמות יחתכה
 פח יא, 17; יב, 1
שדה
 השדה
 איש אשר ישביע על פני השדה
 מבד ט, 9
בשדה
 אל יתהלך איש בשדה
 ומן האובר בשדה
 מבד י, 20
 מבד י, 22-23
שוא
 שו
 לבנות עיר שו בדמים
 פח א, 10
 לזניע רבים בעבודת שו
 פח י, 11
 אודכה אדוני כי לוא הפלתה גורלי
 בעדת שו מהו ז, 34
שוא
 והמה סוד שוא ועדת בליעל
 מהו ב, 22
 [אודכה אדוני כי הצלתה נפשי]
 מעדת [שו] ומסוד חמס
 מהו ג, 4-5
ושוא
 למזורות יבקעו אפעה שוא
 בהתרומם גליהם מהו ב, 27-28

שוב
 ושב
 ושב והודיע למבקר מבד ט, 19
 ושב אל עפרו מהו קטע 4, 11
ושה
 ושה רוחו לבגדו ביחד
 מהו ז, 23
שבו
 היא לוא יטהרו כי אם שבו
 מרעיהם מהו ה, 13-14
 כמשפט רעיהם אשר שבו
 מבד ח, 33
ושבו
 ושב ויבגדו ויסורו מבאר מים
 החיים מבד ח, 22
 ושב עד אל תוך העם
 מבד ח, 46-47
 ושב למעמדס מבא ו, 1, 4
 ושב אל מקום עומדס
 מבא יד, 3
ושבתם
 ושבתם וראיתם בין צדיק ורשע
 מבד ח, 43-44
ישוב
 ואשר לא ישוב איש מאנשי היחד
 מהו ה, 15-16
 והבדילהו ולוא ישוב אל עצת
 היחד מהו ז, 1-2
 לשלח הואה מאתם ולוא ישוב
 עוד מהו ז, 16-17
 ישלחהו ולוא ישוב מהו ז, 17
 אם ישוב ונענש שתי שנים
 מהו ז, 19
 לוא ישוב אל עצת היחד עוד
 מהו ז, 24
 ישלחהו מעצת היחד ולוא ישוב
 עוד מהו ח, 22-23
 ולעושה כיד רמה לוא ישוב עוד
 מהו ט, 1
 עד יום ישוב לעמד במעמד אנשי
 תמים קדש מבד ח, 28
 אם ישוב וניתפש מבד ט, 19
 כי [דבר אחר מ] דברך לא ישוב
 אחר מהו יג, 18
 וד[ברך] לא ישוב אחר
 מהו יג, 19
תשוב
 לוא תשוב עד כלות אשמה
 מבא יא, 10-11
 ולא תשוב עד כלה מהו ג, 36
ישובו
 והם ישובו בפי כבודכה
 מהו ו, 14
תשובו
 ואל תשובו אחר ואל ירך
 לבככם מבא טו, 9

על השלישית שבטי אל
מבא ד, 9-10
ושמות שנים עשר שבטי
ישראל כתול[ד]ותם מבא ה, 1

שבטיהם
ושמות שנים עשר שרי
שבטיהם
לשבטיהם
שופטים ושוטרים לשבטיהם
בכול משפחותם מה א, 15

שבלי
לשבילי
לשבילי כבוד וחיים ושלום
מהו א, 15

שבולת
ומראי שבולת זהב טהור
מבא ה, 11-12

ושבולת
ושבולת והסגר מחורץ בין
הצמידים מבא ה, 9
ושבולת זהב טהור בתוך הלהב
מבא ה, 10

שבוע
שבועתה
שבועתה קלון מכבוד
פח יא, 8-9

ישבע
אשר הרחיב כשאלו נפשו ו[ה]וא
כמות לוא ישבע פח ה, 4

שבועה
לאכול את כ[ו]ל העמים כנשר
ואין שבועה פח ג, 11-12

שבוע
ישבע
...ישבע וגם באלף ולמד
מבד ט, 1
ואם ישבע ועבר וחלל את השם
מבד ט, 3

ישביע
איש אשר ישביע על פני
השדה מבד ט, 9
ישביע בעליו בשבועת האלה
מבד ט, 11-12

שבועה
אל יניא איש שבועה אשר לא
ידענה מבד ט, 10-11

השבועה
כי מאהבתו את אבותיו ומשמרו
את השבועה מבד ה, 15
על השבועה אשר אמר לא
תושעך ידך מבד ט, 8-9

ובשבועה
ובשבועה הקימתי על נפשי
לבלתי חטוא מהו יד, 17

שבועת
כי אם שבועת הברית
מבד טו, 1

להקים כל שבועת אסר
מבד טז, 7
על שבועת האשה אשר אמר
מבד טז, 10

בשבועת
ויקם על נפשו בשבועת אסר
מה ה, 8
ישביע בעליו בשבועת האלה
מבד ט, 11-12
בשבועת הברית יקימו עליהם
מבד טו, 6
יפקדוהו בשבועת הברית
מבד טו, 8

שבועתה
על שבועת האשה אשר אמר
יכל אי[שה] להניא את שבועתה
מבד טז, 10

שבוע
ואם ירפא ממנה ישמרנה עד
שבוע שנים מבד יב, 5
אורך הרמח שבע אמות
מבא ה, 7

שבוע המערכות
מבא ה, 15
...שבוע פעמים ושבוע למעמד
מבא ו, 1
כול אלה יטילו שבע פעמים
מבא ו, 4
שבוע מאות פרשים לעבר האחד
מבא ו, 7-8

עד כלותם להשליך שבע פעמים
מבא ה, 1-2
עד השליכם למערכת האויב
שבוע פעמים מבא ה, 12-13
שבוע מערכות מבא ט, 4

ושבע
ושבע מאות לעבר השני
מבא ו, 8

שבועה
שבועה זרקות מלחמה
מבא ו, 2
שבועה כוהנים מבני אהרן
מבא ז, 8-9
יצאו עמהמה שבעה לויים
מבא ז, 13

ושבעה
ושבעה סדרי פנים למערכת
האחת מבא ה, 3-4

ושבעה סדרי פרשים יעמודו
גם כמה לימין המערכה
מבא ו, 7

שבעת
יצאו עמהם שבעה לויים ובידם
שבעת שופרות היובל
מבא ז, 13
להפיל גדודי בלעיל שבעת גוי
הבל ביד אביוני פדותכה
מבא יא, 8-9

שבעתים
וככסף מזוקק בכור נופחים לטהר
שבועתים מהו ה, 16
והופעתי בא[ור] שבועתים
מהו ז, 24

השביעי
[ב]גגורל השביעי יד אל
הגדולה מכנעת מבא א, 14

השביעית
על השביעית קרואי אל
מבא ד, 10-11
ובשביעית
בששית ובשביעית ילחמו
בכול בני אשור ופרס
מבא ב, 12

שבועיהם
וברוש שבועיהם למועד
דרור מה י, 9

לשבועיהם
מועדי שנים לשבועיהם
מה י, 8

ובשבועותיהם
ליובליהם ובשבועותיהם
מבד טז, 4

שבר
שורבי
ותתן [את נפש עבדך] בתוך
לביאים מועדים לבני אשמה אריות
שורבי עצם אדירים ושומי דם
גבורים מהו ה, 6-7

נשברה
ביצר סמוך ורוח נשברה
מה ח, 3
וברוח נשברה לאנשי מטה
מה יא, 1-2

ותשבר
ותשבר ורועי מקניה
מהו ח, 33

נשברת
[כורו]ע נשברת מקניה
מהו ז, 2

וישבר
וישבר לכל מרחובם
מבד יג, 9

ישוברו
וקים ללוא ישוברו
מהו ה, 38
ובריחי עוז ללוא ישוברו
מהו ו, 28

משברי
פתחתה משברי וביגוגי נחמתי
מהו יא, 33

משבריים
בהריתו החישו כול משבריים
מהו ג, 10-11
ויתעופפו עלי משבריים
מהו ח, 31

למשבריים
ואני משאה למשואה ומכאוב
לנגע ומחבלים למשבריים
מהו ט, 6-7

ממשבריים
ויפלט גבר ממשבריים
מהו ג, 10

משברי
כיא באו בנים עד משברי מות
מהו ג, 8
משברי מות ושאל מהו ט, 4
במשברי

כיא במשברי
כיא במשברי מות תמליט זכר
מהו ג, 9

ומשברי
ומשברי שחת לכול מעשי
פלצות מהו ג, 12
יתגרשו לרום גלים ומשברי
מים בהמון קולם

משבריה
מהו ג, 15-16
כיא נהפכו ציריה וחבל נמרץ על
משבריה מהו ג, 7-8

משבריהם
וכל משבריהם עלי המו רוח
עועים מהו ו, 23

שבת
ישבות
אל ישבות איש במקום קרוב
לגוים בשבת מבד יא, 14-15

נשבת
כי נשבת מעווי מגויתי
מהו ח, 32

אשבת
רקים אשבת משפתי
מה י, 25

שאב

ישאב
ואל ישאב אל כל כלי
מבד יא, 1-2
שוואביהם
כאש אוכלת בכול שואביהם
מהו ג, 29

שאה

שאה
עם שאה ומשואה מהו ה, 31
משאה
ואני משאה למשואה וממכאוב
לנגע ומחבלים למשברים
מהו ט, 6-7
ומשואה
עם שאה ומשואה ולעופות רעב
מהו ה, 31

למשואה

ואני משאה למשואה וממכאוב
לנגע ומחבלים למשברים
מהו ט, 6-7

שאון

וכהמון מים רבים שאון קילם
מהו ב, 27
ועל שאון [מל]כות בהאספם
מהו ו, 7

משאון

עם נמהרי צדק להעלות משאון
יהד מהו ה, 22-23

שאל

ישאל
ואחר ישאל אל המשפט
מה ז, 21
ולוא ישאל על כול עצה
מה ח, 25

ישאלו

וכן ישאלו לעצתם לכול דבר
מה ו, 4
וכן ישאלו למשפט מה ו, 9
ישאלו הרבים על דבריו
מה ו, 18; ז, 21
וכן ישבו וכן ישאלו
מבד יד, 5

השואל

השואל את עצת יהוד
מה ו, 12-13
ונשאלו
ונשאלו הכול על דבריו
מה ו, 15-16
הנשאל
האיש הנשאל ידבר בתרו
מה ו, 11

שואל

ובחבלי שואל יגיד מכור הריה
מהו ג, 9-10
...עד ש[אול]...
...על תכל לאין אספ ועד שואל
[יה]מה עלי כיוודי שואל
מהו ח, 28
ובחדרי שואל תחפש יחד
מהו י, 33

בשואל

ואש [תפת]ה בשואל תחתי
מהו יו, 13

ושואל

משברי מות ושואל מהו ט, 4
כשואל
אשר הרחיב כשואל נפשו
פח ה, 4

ומשואל

ומשואל אבדון העליטני לרום
עולם מהו ג, 19-20

שאר

השאר
ובזכרו ברית ראשנים השאר
שארית לישראל מבד א, 4-5

בשאר

ובשלישית ילחמו בשאר בני
ארם מבא ב, 10-11

ושאר

ושאר כול העם ישבו איש
בתכונו מהו ו, 8-9

שארית

להכניע[ע] רשעה לאין שארית
ופלטה מבא א, 6
אף אל בעברה על בליעל ובכול
אנשי גרולו לאין שארית
מבא ד, 2

היה זכר [מלכות]כה בקרבנו לעזר
שארית ומחיה לבריתכה

מבא יג, 7
וקהל גויים אסף לכלה אין
שארית מבא יד, 5
ואנו שא[רית] עמך גדול
שמכה מבא יד, 8
ואין שארית ו[תקוה ברוב
מהו ו, 32
ויתפ[זרו כל ש]ארית אנשי
מלחמתי מהו ז, 22

שרית

עד כלותם לאין שרית ופליטה
מהו ד, 14
לכלת עולם לאין שרית
מהו ה, 13
...רום לאין שרית
מהו קטע ז, 2

שארית

השאר שארית לישראל
מבד א, 4-5
ומתעבי חק לאין שארית
ופליטה למו מבד ב, 6-7

ושארית

בעמכה ושארית בנחלתכה
מהו ו, 8

לשארית

לשארית עמך בממשלת
בליעל מבא יד, 9

שאר

שאר אמך היא מבד ה, 9
ואם תגלה בת האח את ערות אחי
אביה והיא שאר
מבד ה, 10-11

בשאר

ולא ימעל איש בשאר בשרו
מבד ז, 1
ויתעלמו איש בשאר בשרו
ויגשו לזמה מבד ח, 6-7

שבב

בשביבי

ותשוט בשביבי להוב
מהו ג, 30
בשביבי נגודו יבערו כול...
מהו ו, 18

שבה

שבה
קומה גבור שבה שביכה
מבא יב, 9; יט, 2
ישבה
ולאשר ישבה לגוי נכר
מבד יד, 14
שבי
ויאסוף כחול שבי פח ג, 14
שביכה
קומה גבור שבה שביכה
מבא יב, 9

שבח

שבחת
[שב]חת אל הודות אל
מבא ד, 14
תשבוחת
תשבוחת אל כבוד אל
מבא ד, 8

שבט

כאשר כתוב דרך כוכב מיעקב וקם
שבט מישראל מבד ז, 19-20
קם שבט מישראל מבא יא, 6
השבט
[ע]ל [א]ות השבט יכתובו נס אל
מבא ג, 14
ואת שם נשי ה[שבט]
מבא ג, 14
השבט הוא נשיא כל העדה
מבד ז, 20

לשבט

אחד לשבט מבא ב, 2-3
ששת אלפים חמש מאות לשבט
מבא ו, 10

השבטים

ואנושי החיל עם ראשי השבטים
מה א, 28-29
וראשי השבטים ואבות העדה
אחריהם מבא ב, 3
על אותות ראשי המחנות אשר
לשלושת השבטים יכתובו
מבא ג, 13

שבטי

מכול שבטי ישראל יחלוצו להם
אנשי חיל מבא ב, 7
ושמות שנים עשר ש[בטי]
ישראל[ל] כתולדותם מבא ג, 13

<p>רתק רותקו ...[רו]תקו בזקי מכשול מהו ח, 35</p>	<p>רשעי ובתוכחתם יאשמו כול רשעי עמו פח ה, 4-5 פשרו על רשעי ירושלים פח ה, 16 וימהרו עלי רשעי עמים במצוקותם מהו ה, 17</p>	<p>הרשעים וביום המשפט יכלה אל את כול עובדי העצבים ואת הרשעים מן הארץ פח יג, 2-4 ורשעים בממשלת הכתיאים ורשעים פח ב, 13-14 ורשעים בראתה לחרוגכה מהו טו, 17 לרשעים לכפר בעד הארץ ולהשיב לרשעים גמולם מה ח, 6-7</p>	<p>ואהיה על עון רשעים מהו ב, 10 ועלי קהלת רשעים תתרגש מהו ב, 12 בעבור הכבדכה במשפט רשעים מהו ב, 24 בקום רשעים על בריתך מהו ד, 34 וסוקד עוון רשעים מהו יד, 24 תמו רשעים מהו יו, 20</p>
<p>רתת ורתת ואני רעד ורתת אחווני מהו ד, 33</p>	<p>רתת ברתוח ברתוח תהומות על גבוכי מים מהו ג, 15</p>		

רקק

ירוק

ואיש אשר ירוק אל תוך מושב רבים מהו ז, 13

רשה

להרשותו

להרשותו ולטמא את המזבח מבר יא, 20

רשם

רשמתה

ובדעתי כי אתה רשמתה רוח צדיק מהו טז, 10

רש

ולא בניתה רש מהו ה, 21

ורש

ואתה אלי עזרתה נפש עני ורש מהו ב, 34
פן יטרפו נפש עני ורש מהו ה, 14

רשע

רשענו

חטאנו רשענו גם אנחנו גם אבותינו מבר ה, 51-52

ירשע

ויכרשתו בגורל עול ירשע בו מהו ד, 24
ואם ירשע והיה לדראון עולם מהו יג, 16

הרשיע

בעבור אשר הרשיע על בחירו פח ט, 11-12

הרשענו

נענינו פשענו חטאנו הרשענו מהו א, 24-25

ירשיענו

ומשם יעלנו למשפט ובתוכם ירשיענו פח י, 4-5

תרשיע

כי כול גרי למשפט תרשיע מהו ז, 12

וארשיעה

וארשיעה דיני ומשפטכה אצדיק מהו ה, 9

להרשיע

להרשיע כול עוברי חוק מהו ה, 7

להרשיע ולהאשים

מבא יג, 11

להרשיע בבשר

מהו קטע 6, 3
רמות כוח ורוב בשר להרשיע מהו קטע 9, 9

וירשיעו

ויצדיקו רשע וירשיעו צדיק מבר א, 19
ויצדיקו צדיק וירשיעו רשע מבר ד, 7

מרשיעי

ועממה כל מרשיעי יהודה בימי מצרסותיו מבר ח, 49-50
ועממה בעזר מרשיעי ברית מבר א, 2

רשע

בכול מעשי רשע אשמכתה מהו ב, 5
כיא בסאון רשע מחרשו מהו ג, 2
רשע ושקר גיה ורום לבב מהו ד, 9
כיא התגוללה בדרכי רשע בממשלת עולה מהו ד, 19
או בעורף [קשה וכיבוד לב א] רוח רשע מהו ה, 26
ומאמצי [כיח] לפני [רשע] מהו ב, 6-7
ולהתאפק על עלי[לות] רשע מהו יד, 9
על כול פועלי רשע ואנשי רמיה מהו יד, 14
...רשע... מהו קטע 6, 1

הרשע

מבר ו, 14; טו, 10
בכל קץ הרשע מבר טו, 7
הרשיע להתהלך בהם בכל קץ הרשיע מבר ה, 10

ורשע

וממות בליעל [ורשע] [מח]שבותם מהו ב, 16-17
ורשע... מהו יג, 21
וכול עולה [ורשע] תשמיר לעד מהו יד, 15-16

רשעים

ואוריים כול רוחי גורלו במחשבת רשעים מבר יג, 4-5
מפחד הוות [רשעים] מהו ב, 36

רשעה

לכן נגיעו במשפטי רשעה פח ט, 1
אשר שמרו בריתו בתוך רשעה מהו א, 3.1

מכול עלילות רשעה

מהו ד, 21
לוא אקנא ברוח רשעה מהו י, 19-20

ואני לאדם רשעה

מהו יא, 9
ויתגוללו בדרכי זונות ובהון רשעה מבר ח, 5
להכני[ע] רשעה לאין שארית ופלטתה מבר א, 6

יחזקו בני אור לנגוף רשעה

מבר א, 13
ועל הצוצרות המארב יכתובו רוזי אל לשחת רשעה מבר ג, 8-9
ונכאי רוח תבעיר כלפיד אש בעמיר אוכלת רשעה לוא תשוב עד כלות אשמה

ובתמימי דרך יתמו כול גויי רשעה

מבר יא, 10-11
רשעה מבר יד, 7
וכלה לכול גוי רשעה מבר טו, 2
כיא המה עדת רשעה מבר טו, 9

[בגבור]ת פלאו [על] כול רוחי רשעה

מבר א, 13-14
ולהשפיל שר ממשלת רשעה מבר ז, 5-6
ותעמד פעמי בגבול רשעה מהו ב, 8
ומה כוח לי כיא התיצבתי בגבול רשעה מהו ג, 24
ויפרשו כול מצודות רשעה מהו ג, 26

מחשבת רשעה יתגוללו באשמה

מהו ו, 22
עם תום כול ח[יל] מחממות רשעה מהו ו, 28-29
וכול בני אמתו יעירו להתם בני רשעה מהו ו, 29-30
ותחזקני לפני מלחמות רשעה מהו ז, 7
...[י]חד רשעה ואין רמיה מהו יב, 16
ולא תקח שוחד ולא תקח כופר לעלילות רשעה מהו טו, 24
...[מח]שבות רשעה... מהו יז, 10
אשמת רשעה מהו קטע 1, 5
ופח לפח יטמונו צמי רשעה מהו קטע 8, 3
...עד עולם ורוחות רשעה... מהו קטע 5, 4
ותשם מקור [רשעה] מהו קטע 5, 5
וברום רשעה מהו קטע 5, 7

הרשעה

אשר לוא זנו אחר עיניהם בקץ הרשעה פח ה, 7-8
ההולכים בדרך הרשעה מהו ה, 10-11
ולהנזר מהון הרשעה מבר ו, 15
יתהלכו בהם בקץ הרשעה מבר יב, 23
וזה מושב המחנות לכל קץ הרשעה מבר יג, 20

ורשעה

עולה ת[תעב ורשעה] לא תהיה לפניך מהו טו, 25

ברשעת

לא בצדקתך ובישר לבנך אתה בא לרשת את [ארצם כי ברשעת] הגוים האלה מבר ח, 14-15

רשע

[כיא רשע מכת] את הצדיק פח א, 11
בבלע רשע צדיק ממנו פח ה, 8-9
ויצדיקו רשע וירשיעו צדיק מבר א, 19
עד [כלות כול גוי] רשע מבר ז, 1-2

הרשע

הכוהן הרשע פח א, 12; ח, 8; ט, 9; יא, 4; יב, 2, 8

ורשע

ושבתם וראיתם בין צדיק ורשע מבר ח, 44-43
כי אתה בראתה צדיק ורשע מהו ד, 38

לרשע

[ל]הבדיל בי בין צדיק לרשע מהו ז, 12

בין טוב לרשע

מהו יד, 11-12

רשעים

ואגלה אונם בדרכי רשעים מבר ב, 2-3
להשיב גמול רשעים עליהם מבר ז, 9-10
ויפרעו ביד רמה ללכת בדרך רשעים מבר ח, 8-9
כי כתוב זבח רשעים תועבה מבר יא, 20-21
חל מעמד רשעים [ב]גבורת אדל מבר ד, 3-4
להשיב גמול רשעים מבר יא, 12-13

רוע

ללכת בכול דרכי חושך וערמת
רוע מה ד, 11
 השם לבבי ממחשבת רוע
 מהו ז, 3
 ולהתפלל ולהתחנן על [רוע] מהו ז, 17-18
מעשי

רעם

ירעם
 כיא ירעם אל בהמון כוחו
 מהו ג, 34

רפא

ירפא
 ואם ירפא ממנה ישמרונה עד
 שבע שנים מבד יב, 5

ותרפא

[ותרפא מה] מכתו
 מהו ט, 27

רפא

החזיק [ללוא רפא] עני
 מהו א, 37

מרפא

וכתיים יכתו לאין מרפא
 מבא ית, 2-3
 ויפרו חצים לאין מרפא
 מהו ב, 26

ומרפא

ומרפא לכול שבי מפע
 מהו ב, 8-9

למרפא

ופקודת כול הולכי בה למרפא
 מה ד, 6
 כי יחלו למרפא מבד ח, 4
 ונגעי למרפא נצח מהו ט, 25

רפאל

על הרביעי רפאל מיכאל וגבריאל
 מבא ט, 15-16

רפה

ירפו
 אשר לוא ירפו ידיהם
 פח ז, 11

רפות

וידיים רפות ללמד מלהמה
 מבא יד, 6

רפש

בהרגש גליהם רפש וסיט יגרושו
 מהו ב, 12-13
 ויהמו מחשבי תהום בהמון גורשי
 רפש מהו ג, 32

רפסם

כי גרשו עלי רפסם
 מהו ה, 15

רצה

רצה
 ולבחור את אשר רצה
 מבד ב, 15

רציתה

כאשר רציתה לבהירי אדם
 מהו יא, 16

רציתי

ואבחרה במשפטי ובנגישי רציתי
 כי יהלתי לחסדיכה מהו ט, 10

רצו

ולא רצו בכול אשר צייתה
 מהו טו, 18-19

ירצה

אז ירצה בכפורי נוחות לפני אל
 מהו ג, 11
 ובכול עלילותיה ירצה לעד
 מה ד, 1
 וכול הנעשה בו ירצה בנדבה
 מה ט, 24
 ובכול אמרי פיהו ירצה
 מה ט, 25

ארצה

ולא ארצה עד הכון משפט
 מהו י, 21

וארצה

וארצה כאשר ישופנטי
 מהו י, 14

ירצו

[ולא ירצו] במשפטם פח ז, 16

ולרצת

ביצר סמוך ורוח נשברה ולרצת
 עוון מהו ת, 3

לרצון

עדי אמת למשפט ובחירי רצון
 מהו ח, 6
 כנדבת מנחת רצון מהו ט, 5
 לעשות רצון בכול משלה כפים
 מהו ט, 23
 ותפלת צדקם כמנחת רצון
 מבד יא, 21
 ומרחם הכינותו למועד רצון
 מהו טו, 15
 מעמד רצון אשר בח[רת]
 לאוהביך מהו טז, 13
 ולעשות את רצון אל
 מהו ט, 13
 וזולת רצון אל לו יחפץ
 מהו ט, 24

ברצון

ולא בחר ברצון רוחו
 מבד ג, 2-3

לרצון

והיו לרצון לכפר בעד הארץ
 מהו ח, 10
 לערוך מקטרת נוחה לרצון אל
 מבא ב, 5

ולרצון

ולרצון לארץ מהו ט, 4

רצונו

שומרי הברית ודורשי רצונו
 מהו ה, 9
 על פי רצונו כאשר צוה
 מהו ט, 14-15

לרצונו

לעשות איש את רצונו
 מבד ג, 12
 עידות צדקו ודרכי אמתו וחפצי
 רצונו מבד ג, 15
 על כול בני רצונו
 מהו ד, 32-33

ברצונו

ולהתלך ברצונו מהו ה, 10

לרצונו

ולהחזיק בכול אשר צוה לרצונו
 מהו ה, 1

מרצונו

אל יתערב איש מרצונו בשבת
 מבד יא, 4-5

רצונכה

ובלי רצונכה לוא יעשה כול
 מהו יא, 17
 ולא יודע בלוא רצונכה
 מהו א, 9
 על פי רצונכה ובידכה משפט
 כולם מהו ה, 4
 ובלוא רצונכה לא יהיה ולא
 יתבונן כול מהו י, 2
 ומה אתחשב באין רצונכה
 מהו י, 5-6

ולא יודע בלוא רצונכה

מהו י, 9
 ורחמיכה לכול בני רצונכה
 מהו יא, 9
 ...רצונכה ועל הבנים תבחנני
 מהו קטע 2, 8
 ...אסיר עד קצ רצונכה
 מהו קטע 9, 8

לרצונו

ומכשול בכול דברי רצונו
 מהו יו, 22

ברצונו

ולהגישני ברצונו כגדול
 חסדיך מהו טו, 12

ברצונכה

וכול הנהיה ברצונכה היה
 מהו יא, 18
 [כיא ברצונכה] יעשה כול
 מהו א, 9
 כי ברצונכה... מהו יד, 13
 ואדעה כי ברצו[נכה] באיש
 הרבייתה... מהו טז, 4

כרצונך

ואני בחרתי להכר כפי
 כרצו[נך] מהו טז, 10

לרצונכה

...ומיעידים לרצונכה...
 מבא יח, 12
 כול [נפש ברא]תה לרצונכה
 מהו א, 11

וכול אשר בם תכנתה

לרצונכה[ה] מהו א, 15-16

רצונם

בעשותם את רצונם
 מבד ב, 20-21

ברצונם

ויבחרו ברצונם ויתורו אחרי
 שרירות לבם מבד ג, 11-12

רצח

ירצחו

להיות אלמנות שללם ואת יתומים
 ירצחו מבד ו, 16-17

רצץ

ורצוץ

בלבתי היית עשוק ורצוץ
 מבד יג, 10

רקם

ריקמה

ואבני חפץ אבדני ריקמה
 מעשה חרש מחשבת
 מבא ה, 6
 כסיב אבני חפץ בדני ריקמה
 מבא ה, 9
 מעשה חושב צורת ריקמה
 מבא ה, 14
 וצורת ריקמה מעשה חושב
 מבא ז, 10

רקע

רקיע

בל ינובב סריו עם רקיע שחקים
 מהו ח, 13

וברקוע

וברקוע יבשה יסודי הרים
 לשרפה מהו ג, 31

רגן

ארננה

ועם משכב יצועי ארננה לו
ואברכנו מה י, 15
יבישועתו ארננה יחד מה י, 18

ירננו

ירננו כולם את תהלת המשיב
מבא יד, 2

לרגן

ולפתחו פה לנאלמים לרגן
בנבור[ה] מבא יד, 6

רנה

[בנות] עמי צרחנה בקול רנה
מבא יב, 14
בנות עמי הבענה בקול רנה
מבא יט, 7
להלל שמכה ביחד ר[נ]ה
מהו ג, 23

ומול שפתי במכון רנה
מהו יא, 5
להתחדש עם כול נהיה ועם ידעים
ביחד רנה מהו יא, 13-14
מימיו יחד בקול רנה
מהו יא, 26-27
...רנה... מהו קטע 10, 11

רנות

רנות אל נגבל עשור
מבא ד, 4-5

ברנות

והוֹפְעֵי ברנות ירושלים
מבא יב, 12

רעב

רעב
עם שאה ומשואה ולעופות [רעב]
מהו ה, 31

רעד

וירעדו
[ו]יתמוגגו וירעדו אושי עולם
מהו ג, 35

רעד

ואני רעד ורתת אחוזני
מהו ד, 33

ברעדה

ויתהולל לבי בחלחלה ומותני
ברעדה מהו י, 32

רעה

ירעו
ובגזר עליו ירעו כול [חיתו]
יער מהו ה, 8

לרעותה

לרעותה חוץ מעירו
מבד יא, 5

כרועה

כרועה עדרו יתר על חרצובות
קשריהם מבד יג, 9-10

רעהו

יכתבם בסרך איש לפני רעהו
מה ה, 23

להוכיח איש את רעהו

וגם אל יביא איש על רעהו דבר
לפני הרבים מה ו, 1
כול הנמצא איש את רעהו
מה ו, 2
אל ידבר איש בתוך דברי רעהו
מה ו, 10
ואשר ישיב את רעהו בקשי עורף
מה ו, 25-26

באמרות את פי רעהו החתוב
לפנוהי מה ו, 26
והאיש אשר יצחה בלי משפט את
רעהו מה ז, 4
ואשר ידבר את רעהו במרים
מה ז, 5
ולמדבר בתוך דברי רעהו עשרת
ימים מה ז, 9-10
ואשר יהלך לפני רעהו ערום
ולוא היה אנוש מה ז, 12
ואם על רעהו ילון אשר לוא
במשפט מה ז, 17-18
והזנע לכת איש עם רעהו

מה ח, 2
ואלה המשפטים אשר ילכו בם אנשי
התמים קודש איש את רעהו
מה ח, 20
להלך תמים איש את רעהו
מה ט, 19
ושנא איש את רעהו
מבד ח, 6
אז נדברו איש אל רעהו
מבד ח, 40-41
וכל איש מב(ב)אי חברית אשר
יביא על רעהו דבר
מבד ט, 2-3
אל יאמן איש על רעהו

כי הוא אשר אמר איש את רעהו
יצודו הרם מבד טז, 15
יעבירו איש מלפני רעהו
פח ד, 11-12
הוי משקה רעהו פח יא, 2
אשר ימעל איש בחורה וראה
רעהו והוא אחד
מבד ט, 16-17

ברעהו

ואם ברעהו יתרמה מה ז, 6
והאיש אשר ילך וכול ברעהו

אל ישה ברעהו

מה ז, 15
מבד י, 18

לרעהו

ומחשבת צדק איש לרעהו
מה ב, 24-25

בין איש לרעהו

להשמע הכול איש לרעהו
מה ה, 21

עליפות איש לרעהו

ואשר יטור לרעהו אשר לוא
במשפט מה ז, 8

מרעהו

וכבדו איש מרעהו מה ו, 18
...איש מרעהו וכן לבן א[דם]...
מהו י, 27

רעיהם

כמשפט רעיהם מבד ח, 33

רעי

וכול רעי ומודעי נדחו ממני
מהו ד, 9

לרעי

ומדנים לרעי מהו ה, 24

רעיק

אשר אמר לו הוכח תוכיח את
רעיק מבד ט, 8-7

רעל

והרעל
שתה גם אתה והרעל פח יא, 9

מרעיל

ומעוטים מדי מרעיל איש
מבד י, 11

מרעיל

וכל גבא בסלע אשר אין בו די
מרעיל מבד י, 12-13

רעל

וכוס חמת רעל תבלענו
פח יא, 14-15

רעע

ירעעו
וכול גרמי ירעעו מהו ד, 33
וכול מחשביה ירעעו מהו ג, 33

וירעעו

וירעעו אושי קיר כאוניה על
פני מים מהו ג, 12-13
וירעעו כול אושי מבניתי
מהו ז, 4

הרעונו

ולוא כמעשינו אשר הרעונו
ועלילות פשעינו מבא יא, 4

להרע

כול מחשבתם להרע פח ג, 5

רע

הוי הבוצע בצע רע לביתו
פח ט, 12

לנצל מכף רע

לרחוק מכול רע מה א, 4
לעשות כול רע מה א, 7
יברככה ככול טוב וישמורכה מכול
רע מה ב, 2-3

המתנדבים לשוב מכול רע

לוא אשיב לאיש גמול רע
מה ה, 1

מה י, 18-19

וכול ערות דבר רע מבא ז, 7
ולהשמר מכול ערות דבר רע
מבא י, 1

שעו עיני מראות רע

מהו ז, 2-3
ולא אשא פני רע ושוחד לא אכיר
מהו יד, 19

להשמר [מכל רע]

מהו יח, 24-25

הרע

[ול]בלתי עשות מכול הרע
בעיניך מהו יד, 18

ברע

שתור עינים מראות ברע
פח ה, 2, 1-6

ורע

כי[א] אם לפי מילואת לו עשירים
שנה בדעתו [טוב] ורע מה ו, 10-11

לדעת טוב ורע

מהו טז, 17

הרעה

ויבדילוהו אל לרעה מה ב, 16

ורעת

באבל יגון ורעת מרורים
מהו ד, 13

רעים

לאבד רעים וחטאים פח ב, 13
ושערוריות מחלים רעים עשו בו
פח ט, 1-2

רעתם

לשלם גמול רעתם לכול גוי הבל
מבא ו, 6

מרעתם

כיא לוא יטהרו כי אם שבו
מהו ז, 13-14

רחוק
 רחוק מן השער מלואו
 מכר י, 16

מרחוק
 ופרשו פרשו מרחוק פח ג, 7
 יהיו הכהנים מריעים מרחוק
 מכא ט, 7
 ...עמד לי מרחוק וחיי מצד
 מהו ט, 6-5

ומרחק
 ומרחק יבואו מאיי הים
 פח ג, 10-11

רטש
 רוטשו
 ובכוח ידכה רוטשו פגריהם לאין
 קוברי מכא יא, 1

ריב
תריב
 תריב ריבי כי ברו חכמתכה
 הוכחתה בי מהו ט, 23
 ...חושך תריב...
 מהו קטע 5, 13

יריבו
 עד הנה יריבו רוחי אמת
 מהו ד, 23

ריב
 ויהי ריב ומדון פח א, 7
 וכן שלושים שנה יגש לריב ריב
 ומשפט מהו 1, 13-14
 וקנאת ריב על כול משפטיהו
 מהו ד, 17-18
 כי ריב לו עם כל בשר
 מכד א, 2
 ולכל דבר אשר יהיה לכל האדם
 לדבר למבקר ידבר לכל ריב
 ומשפט מכד יד, 10-11
 מלחמת אל נקמת אל ריב אל
 מכא ד, 12
 ואהיה איש ריב למליצי תעות
 מהו ב, 14

בריב
 [להכניע] קמי ארץ בריב
 משפטיכה מכא יב, 5

וריב
 וריב אנשי שחת לוא אתמוש עד
 יום נקם מהו י, 20

לריב
 וכן שלושים שנה יגש לריב ריב
 ומשפט מהו 1, 13-14
 לריב ומשפט ולשאת משא עדה
 מהו 1, 20

וירדפם לחרב ויסיסו לריב עם
 מכד א, 21
 וכל אשר נגלה מן התורה לריב
 מכד טו, 13
 [ותעמי] דני לריב מהו ה, 23
 ויהפך לי [תמי] לריב
 מהו ה, 36

ולריב
 ליחד ולריב ולמשפט
 מהו ה, 6

ולתרווב
 ואשר לוא להוכיח ולהתרווב
 עם אנשי השחת מהו ט, 16

ריבי
 ויהמו בכנור ריבי
 מהו ה, 30-31

ריב
 ויתפ[זרו כול ש] ארית אנשי
 מלחמתי ובעלי רבי
 מהו ז, 22-23

ריבכה
 ולא י[זכה ב] ריבכה
 מהו ט, 15

ורייבכה
 וריבכה עם צבא קדושיכה
 מהו י, 34

מריבה
 פשרו כיא מריבה וחטאה
 פח א, 8

רכב
והרוכבים
 והרוכבים עליהם אנשי חיל
 למלחמה מכא ה, 12
 והרוכבים ששת אלפים
 מכא ט, 5

רכב
 ואלף וארבע מאות רכב
 מכא ו, 9
 ויהיו הפרשים על רכב אנשי
 הטרף מכא ו, 10
 מלומדי רכב מכא ה, 12

הרכב
 כול הרכב היוצאים למלחמה
 מכא ה, 10-11
 ולירם אנשי הרכב מימין
 ומשמאל מכא ח, 4-5

והרכב
 והרכב משיבים על ידי המלחמה
 עד החרם מכא ט, 6-7

מרכבותיו
 וכשילשי מרכבותיו בים סוף
 מכא יא, 10

רכך
ירך
 אל תיראו ואל ירך לבבכמה
 מכא י, 3
 ואל תשובו אחרו ואל [ירך]
 לבבכמה[מכא ט, 9

ורכי
 ורכי פה וארכי רוח
 מכא ו, 11

רכל
רכיל
 האיש אשר ילך רכיל ברעהו
 מהו ז, 15
 ואיש ברבים ילך רכיל
 מהו ז, 16
 ילכו רכיל לבני הוות
 מהו ה, 26

רכן
רוכנים
 ולהשכיל רוכנים בלקח
 מהו יא, 1

רמה
יתרמה
 ואם בהון היחד יתרמה
 מהו ז, 6
 ואם ברעהו יתרמה מהו ז, 6
רמיה
 והיה לבושת כול מעשי רמיה
 מהו ד, 23

או יעשה רמיה במדעו
 מהו ז, 5
 [וכול] אנשי רמיה עלי יהמו
 מהו ב, 16
 וישימוני לבונו וחרסתה בפי כל
 דורשי רמיה מהו ב, 33-34
 החליקו למו ומליצי רמיה
 [התעו] מהו ד, 7
 והמה מליצי כזב וחזוי רמיה
 מהו ד, 9-10
 ולא רמיה [ב]זמת לבכה
 מהו ד, 21
 [י]חד רשעה ואין רמיה...
 מהו יב, 16
 קנאתי על כול פועלי רשע ואנשי
 רמיה מהו יד, 14
 ותמו כול יצר רמיה
 מהו קטע 3, 9
 לאין ואפס יצר עולה ומעשי
 רמיה מהו קטע 3, 10

הרמיה
 אל יתערב הונם עם הון אנשי
 הרמיה מהו ט, 8
 ולבני האדם עבודת העוון ומעשי
 הרמיה מהו א, 28

ברמיה
 ביד רמה או ברמיה
 מהו ח, 22
 ברמיה כול מעשיהם
 מהו ד, 17

ורמיה
 כחש ורמיה אכזרי מהו ד, 9
 [אש]מה [ומע]ל עולה ורמיה
 מהו קטע 3, 15

מרמה
 ותכרת במ[שפ]ט כול אנשי
 מרמה מהו ד, 20

ומרמה
 ובנכל ומרמה ילכו פח ג, 5

ומרמות
 וכחש עוון ומרמות
 מהו י, 23

רמח
 וביד רמח וכידן מכא ה, 6-7

הרמח
 אורך הרמח שבע אמות
 מכא ה, 7

ורמח
 ומחזיקים בידם מגני עגלה ורמח
 ארוך מכא ו, 14

ורמחיהם
 ורמחיהם אורך שמונת אמות
 מכא ט, 12

רמם
רמה
 לסוד רמה והולכי חושך
 מהו יא, 10
 ולחם רמה מדורו מהו יא, 21

רמס
ירמוסו
 ליצר אשמה לכלה ירמוסו
 מהו ו, 32

ומרמס
 ומרמס גיעו לכל עוברי דרך
 מהו ח, 8-9

רמש
תרמוש
 כל נפש החיה אשר תרמוש
 במים מכד יב, 13

והרמש
 בכל החיה והרמש לאכל מהם
 מכד יב, 12

כרמש
 כרמש למשל בו פח ה, 13

ברזי

כאשר חקק להם ברזי עזמתו
 פח ז, 13-14
 ואל ברזי שכלו מה ד, 18
 וכן להשכילים ברזי פלא
 מה ט, 18
 ואל ברזי פלאו מכד ג, 18
 וחללי הבינים יחלו לנפולו ברזי
 אל מבא טז, 9
 ברזי אל הם... מבא טז, 14
 [ברזי אל מבא יז, 17
 ומליץ דעת ברזי פלא
 כי הודעתני ברזי פלאכה
 מהו ד, 27-28
וברזי
 וברזי פלאכה הורעתני
 מהו ז, 27
 וברזי פלאכה השכלתם
 מהו יא, 10
 וברזי פלאך מהו יג, 2
 וברזי שכלכה פעלתה
 מהו יג, 13
ורזי
 ורזי נפלאותיכה כמרומי [כה]
 מבא יד, 14
 ורזי [י] מחשבת ורזי [י]...
 מהו קטע ט, 3, 17
כרזי
 ולכלות כוח כרזי פשע
 מהו ה, 37
לרזי
 כיא גליתה אוזני לרזי פלא
 מהו א, 22
מרזי
 מרזי פלאו בהווא עולם הביטה
 עיני תושיה מה יא, 5
רזיכה
 ולהביט בעומק רזיכה
 מה יא, 19
 [ל]השכיל ככול רזיכה ולשיב
 דבר מהו יב, 20
 [פ]לא רזיכה גליתה
 מהו קטע ז, 5, 6
לרזיהם
 מאורות לרזיהם מהו א, 12
 [וקיים הוצאתה] לרזיהם
 מהו א, 14
 ותוצא קיים לרזיהם
 מהו א, 30
רזן
 ורזנים
 ורזנים משחק לו פח ד, 1

רחב

הרחיב
 אשר הרחיב כשאל נפשו
 פח ה, 4
רוחב
 ...רוחב מהו קטע ז, 17, 1
רחוב
 ולרוח עולה רחוב נפש
 מהו ד, 9
ורחוב
 ורחוב עולם בצרת נפל
 מהו ט, 27-28
ורוחבו
 ורוחבו אמה וחצי מבא ה, 6
 ורוחבו ארבע אצבעות
 מבא ה, 13
מרחב
 מרחב פתחתה בלבבי
 מהו ה, 34
למרחב
 למרחב איך קץ מהו ו, 31
מרחובם
 וישבר לכל מרחובם
 מכד יג, 9
למרחבי
 ההולך למרחבי ארץ
 פח ב, 15
רחם
וירחם
 וירחם עליהם כאב לבניו
 מכד יג, 9
ארחם
 ולוא ארחם על כול סוררי דרך
 מה י, 21-22
ירחמו
 ועל פרי בטן לוא ירחמו
 פח ו, 11-12
מרחם
 והוא בעון מרחם ועד שבה
 באשמת מעל מהו ד, 29-30
ומרחם
 כי אתה מאבי ידעתי ומרחם
 [נשאתני] מהו ט, 29-30
 ומרחם הכינותו למועד רצון
 מהו טו, 15
 ומרחם הקדשתם ליום הרנה
 מהו טו, 17
כמרחמת
 ותגל עליהם כמרחמת על עולה
 מהו ט, 35-36

רחמים

ומשמעים כול חסדי רחמים על
 ישראל מה א, 22
ארוך אתה לאין רחמים
 ורוב רחמים וטוב עולמים
 מה ב, 7
 מה ד, 3
 ובחסדיך תשפטם בהמון רחמים
 מהו ו, 9
 ...לאין רחמים באף יעורר קנאה
 ולכלה... מהו ט, 3
 ועם מצעדי רוב סליחות והמון
 [רח]מים מהו ט, 33-34
 ...רחמים ועוזי רוח מווקקי...
 מהו יד, 3
הרחמים
 ברוך אתה אדוני אל הרחמים
 [ורב]חסד מהו י, 13
 ברוך אתה אל הרחמים
 והחנינה מהו יא, 30
 וגדול [הרחמים] הסולח לשבי
 פשע מהו יד, 23-24
ורחמי
 ורחמי חסדו גמל עלינו מעולם
 ועד עולם מה ב, 1
רחמיו
 ככוח גבורתו ורוב רחמיו
 מהו ד, 32
 ...[רחמיו על אבינו]ים]
 מהו קטע ט, 16-3
ברחמיו
 ברחמיו הגישיני ובחסדיו יביא
 משפטי מהו יא, 13-14
רחמיכה — רחמיך
 הושעתנו פעמים רבות כעבור
 רחמיכה מבא יא, 4-3
 ובזוכרי כוח ידכה עם המון
 רחמיכה התעוררתי
 מהו ד, 35-36
 כי נשענתי בחסדיכה והמון
 רחמיכה מהו ד, 36-37
 ברוב רחמיכה לנעו לי לב
 מהו ז, 27
 לטהרם מפשעיהם ברוב טובכה
 ובהמון רחמיכה מהו ז, 30
 ובהמון רחמיכה לכול משפטי
 מהו ז, 35
 מקץ לקץ תשתעשע נפשי בהמון
 רחמיכה מהו ט, 8-7
 ומשדי היריתי רחמיך לי ובחיק
 אומנתי מהו ט, 30-31
 [לה]מון רחמיכה ולסליחותיכה
 אקוה מהו י, 20-21
 ...בלוא רחמיך מהו יא, 18
 רק בטובך יצדק איש וברוב
 רחמיך מהו יג, 16-17

[ולח]מול עליו בהמון רחמיך
 מהו טו, 15-16
 ותחונני ברוח רחמיך
 מהו טו, 9
 ...[רחמיך] מהו יז, 11
 לבשר עניים לרוב רחמיכה
 מהו יח, 14
 [להצילנו] מפחי משפט לעומת
 רחמיכה מהו יח, 25
ברחמיכה
 ואתה ברחמיכה וגדול חסדיכה
 מהו יא, 32-33
 כיא נשענתי ברחמיכה
 מהו יא, 33
ורחמיך
 כגדול טובכה ור[חמיך]
 מהו י, 15
ורחמיכה
 ורחמיכה לכול בני רצונכה
 מהו יא, 9
ורחום
 ...ורחום... מהו טו, 16
רחץ
ורחצו
 ורחצו מדם פגרי האשמה
 מבא יד, 2-3
ירחץ
 אל ירחץ איש במים צואים
 מכד י, 10-11
לרחוץ
 וירד לרחוץ ישחה על עומדו
 מכד יא, 1
רחץ
 ולוא יטהר ככול מי רחץ
 מה ג, 5
רחק
 נבנתה הגדר רחק החוק
 מכד ד, 12
ירחק
 כיא ירחק ממנו ככול דבר
 מה ה, 15
 וכאשר יצא הגורל על עצת הרבים
 יקרב או ירחק מה ו, 16
תרחק
 כיא כן כתוב מכול דבר שקר
 מה ה, 15
לרחוק
 לרחוק מכול רע מה א, 4
וכרחקך
 וכרחקך אותו כן אתעבנו
 מהו יד, 21

רמי
להשיב עונה לנגד רמי רוח
מה יא, 1

ורמי
ורמי קומה גד[ע בגבורותיכה]
מבא יד, 11

רמות
רמות כוח ורוב בשר להרשיע
מהו קטע 9, 9

רום
מקור דעת ומעון קודש רום כבוד
מה י, 13
ובמועד אל יאיר רום גדולו
מבא א, 8
וילכו נחלי בליעל על כול אנפי
רום מהו ג, 29
...רום לאין שרית
מהו קטע 7, 2

וברום
וברום עדינים מהו י, 29
וברום רשעה מהו קטע 7, 5

ורום
רשע ושקר גוה ורום לבב
מהו ד, 9

כרום
ובניהם אשר כרום ארוים גבהם
מבד ב, 19

לרום
[יתגר]שו לרום גלים ומשבירי
מים בהמון קולם מהו ג, 15-16
ומשאל אברון העליתני לרום
עולם מהו ג, 19-20

מרום
ומשענתי במעוז מרום
מהו י, 31

במרום
לשום במרום קינו
פח ט, 12-13

במרומים
ישמח צדק במרומים
מבא יז, 8

במרוכיכה
ורזי נפלאותיכה במרוכיכה[ח]
מבא יד, 14

תרומת
תרומת שפתים הברכנו כחוק
מה י, 7
תרומת מוצא שפתי שמערכת
אנשים מה י, 15
תרומת אל מבא ד, 1

ותרומת
ותרומת שפתים למשפט
מה ט, 4-5

בתרומת
בתרומת שפתים יברכנו
מה ט, 26

רוע
והריעותמה
והריעות[מה] בהצוצרות
מבא י, 7

יריעו
והכהונים יריעו בשש הצוצרות
מבא ח, 9-8

יריעו קול אחד
מבא ח, 9-10

יריעו הכהונים
מבא ח, 15
[הכהונים יריעו בח]צוצרות
מבא ט, 6

יריעו[ן] תרועת
מלחמה [ב]קול
גדול מבא טו, 7
והכהונים יריעו בחצוצרות
החללים מבא יז, 12-13
עם השופרות יריעו תרועת
מלחמה מבא יז, 13
בעת ההיא יריעו הכהונים
[תרועות] והזכרון מבא יח, 4-3

מריעים
ובחצוצרות יהיו הכהונים
מריעים מבא ח, 11-12
והכ[והנ]ים יהיו מריעים
בחצוצרות החללים

והכהונים מריעים
לנצח מבא ט, 2-1
מלחמה מבא ט, 2
יהיו הכהונים מריעים מרחוק
מבא ט, 7
[והכהונים] יהיו מריעים
בחצוצרות החללים מבא טו, 8
[והכהונים] י יהיו מריעים
מבא יז, 14-15

מריעות
החצוצרות תהיינה מריעות
מבא ח, 1

ובהרע
ובהרע חצוצרות בקלה
מבד יא, 22

תרועה
יתקעו להם הכהונים תרועה
שנית מבא ח, 7
קול תרועה גדולה לנצח מלחמה
מבא ח, 15-16
ותקעו להם הכהונים תרועה סדר
מבא טז, 4-3

ותקעו להם הכהונים תרועה
שנית [ידי התק]רב
מבא טז, 4-5

ויתקעו הכהונים בחצוצרות
תרועה שנית יידי התקרב
מבא יז, 11

התרועה
...[חצוצר]ות התרועה לכול
עבודתם מבא ב, 15
והצוצרות התרועה

ועם קול התרועה
מבא ח, 10
וכול העם יחשו מקול התרועה
מבא ט, 1

העם יחשו קול ה[תרועה]
מבא טו, 8
וכול העם יניח[ו] קול התרועה
מבא יז, 14
[ולמשמע] ה[תרועה] יחלו
להפיל בחלליהם מבא יז, 14

תרועת
תרועת מלחמה גדולה
מבא ח, 10
יריעו[ן] תרועת מלחמה [ב]קול
גדול מבא טו, 7
יריעו תרועת מלחמה
מבא יז, 13

ותרועת
ותרועת אלים ואנשים ליום
הזהה מבא א, 11
ותרועת קדושים בדרך אשור
מבא יח, 2

תרועות
והצוצרות תרועות החללים
מבא ג, 1
יריעו הכהונים [תרועות] הזכרון
מבא יח, 4-3

רוץ
ירוץ
למען ירוץ הקורא בו פשרו
פח י, 15-16
ואשר אמר למען ירוץ הקורא
פח ז, 3

לרוץ
ועם ענוים בטאטאי רגלי לרוץ
מהו ה, 22

רוק, ריק
ריק
על כן יריק חרבו תמיד
פח ו, 8

ריק
ולאמים בדי ריק ייעפר
פח י, 8

לריק
להיות עמלם לריק פח י, 12

ורק
וביום השבת אל ידבר איש דבר
נבל ורק מבד י, 17-18

רקים
רקים אשבית משפתי
מה י, 25

רוש
ראש
ובזוחלי עפר יורו לחמת [ראש]
פתנים לאין חבר מהו ה, 28-29

רוש
שרש פורה רוש ולענה
מהו ד, 14

וראש
המת תנינים יינם וראש פתנים
אכזר מבד ח, 9-10
וראש הפתנים הוא ראש מלכי
יוז מבד ח, 11

רז
עצי חיים במעין רז
מהו ח, 5-6

ברז
ואורת לבבי ברז[ו] נהיה
מה יא, 4-3
שכתה בעד פרוי ברז גבורי כוח
מהו ח, 11
תריב ריבי כי ברז מהו ט, 23
ברז שכלכה ומעין גבורה
מהו יב, 13

וברז
וברז חבתה בי מהו ו, 25-26

רזיו
[ל]מלא מצרפיי רזיו למעמדכם
מבא יז, 9

רזו
ובלא נודע חותם רזו
מהו ה, 11

רזי
אשר הודיעו אל את כול רזי
דברי עבדיו הנבאים פח ז, 4-5
כי ארזי אל להפלה פח ז, 8
לפי רזי אל עד קצו מה ג, 23
וחבא לאמת רזי דעת מה ד, 6
רזי אל לשחת רשעה מבא ג, 9
ובכול רזי שטמתו לוא הדיחוננו
מבד יד, 9-10

ירם
אל ירם את ידו להכותה באגרונך
מב יא, 6

ותרם
ותרם קרני על כול מנאצי
מהו ז, 22
לי עזרתה נפשי ותרם קרני
למעלה מהו ז, 23-24
ותרם מבשר כבודו
מהו טו, 16-17

תרים
[כיא יד] עתי אשר תרים למצער
מזיה מהו ה, 7-8

ירימו
ולא ירימו יד על חקי קדשו
מבד ח, 53
ירימו איש ידו בכלי מלחמתו
מבא טז, 5-6

ארים
ובטרם ארים יד מה י, 16
להרים את הקדשים כפירושיהם
מבד ו, 20
להרים באלים משרת מיכאל
מבא יז, 7
...ענתי להרים... מהו ז, 16
ואין להרים קול...

מהו ח, 35-36
להרים מעפר תולעת מתים לטוד
[קודש] מהו יא, 12

ולהרים
ולהרים במשפט לב נמס
מבא יד, 5-6

מרים
אל ישראל מרים ידו [בגבורת]
פלאו מבא טו, 13

ויתרוממו
ויתרוממו אמקנה וקנין
מהו י, 24

בהתרומם
למזרות יבקעו אפעה ושוא
בהתרומם גליהם
מהו ב, 27-28

רמה
והנגלות עשו ביד רמה
מה ה, 12
דבר ביד רמה מה ח, 17
ביד רמה או ברמיה מה ח, 22
ולעושה ביד רמה לוא ישוב עוד
מה ט, 1

ויפערו ביד רמה ללכת בדרך
רשעים מבד ח, 8-9
ביד רמה עד זכו לשוב
מבד י, 3

ורוחות קודש ולהם אש
מתהפכת מהו ח, 12
ורוחות רשעה...
מהו קטע 4, 5

לרוחות
לרוחות עולם בממשלותם
מהו א, 12

מרוחות
מרוחות אשר נתתה בי
א[מצ]א מהנה לשון מהו יז, 16

רוחותם
לפי רוחותם זה אחר זה
מה ב, 20
לכול מיני רוחותם מה ג, 14

רוח ורוח
רוח יהיה בין כול מחנהמה
מבא ז, 6-7

ריח ולקריב ריח ניהוח
מה ח, 9

רום ורום
ולוא ירום ממקום גורלו
מה ב, 23

רם וכאשר משל בישראל רם לבו
פח ח, 9-10
רם על השמים אדוני
מבא יב, 17

רומה ורומה רומה אל אלים
מבא יד, 16

וירמו וירמו עליו כול עצי מים
מהו ח, 9

ורוממו ורוממו שמו ביד שמה
מבא יד, 4

נרוממה ובגבורותיה נרוממה תמי[ד]
מבא יד, 13

רומם ורומם אל גדל אל מבא ד, 8
...רומם מהו קטע 7, 12

ארוממכה ואודכה אלי ארוממכה צורי
מהו יא, 15

הרימו ושוכבי עפר הרימו תרן
מהו ה, 34

ודרשו את רוחם ביד
מה ה, 20-21

רוחי וכול רוחי גורלו
עד הנה יריבו רוחי אמת
מה ג, 24

מה ד, 23
שם את [בל]על ואת כול רוחי
גורלו מבא יג, 2

ואורוים כול רוחי גורלו
במחשבת רשעם מבא יג, 4-5
ויכול רוחי אמת בממשלתו
מבא יג, 10

ויכול רוחי גורלו
מבא יג, 11-12
פלאו [על] כול רוחי רש[עה]
מבא טו, 13-14

ובריחי עולם בעד כול רוחי
אפעה מהו ג, 18

ורוחי ורוחי גורלו גערחה
מבא יד, 10
עם צבא עד ורוחי [שמים]
מהו יא, 13

רוחיו וצבא רוחיו עם צעדינו
מבא יב, 8
ומלך הכבוד אתנו וצ[בא רוחיו]
מבא יט, 1

רוחך עכ צבא רוחך
מהו יג, 8

רוחות וישם לו שתי רוחות
מה ג, 18
הנה רוחות האמת והעול
מה ג, 18-19
והואה ברא רוחות אור ורוחך
מה ג, 25

כל איש אשר ישמלו בו רוחות
בליעל מה ג, 2
[כי]א [י]סבו המגדל לשלושת
רוחות מבא ט, 13
צבא מאירות ומשא רוחות
מבא י, 11-12
ומבעי רוחות לחשבונם
מהו א, 30

ותפל לאיש גורל עולם עם
רוחות דעת מהו ג, 22-23
...אנוש לפי רוחות [ע]ולם
מהו יד, 11
...על רוחות להתהלך ככול אשר
אהבתה מהו יז, 22-23
...רוחות עולה אשר יושדו
לאבל מהו קטע 5, 6

ורוחות ורוחות עון לחוקיהם
מהו א, 11

ואהיה לרוח קנאה מהו ב, 15
ואין פה לרוח תוות מהו ז, 11

ולרוח ולרוח עולה רחוב נפש
מה ד, 9

מרוח ורוח מרוח תנבר
מהו ט, 16
...משפט מרוח דורש...
מהו יז, 6
...מצוה מרוח כו[שלת]...
מהו יז, 7
מרוח... מהו קטע 14, 1

ומרוח ומהו געוה לבינת [עם]
מהו יא, 12

רוחו ונספתה רוחו הצמאה
מה ב, 14
[והואה ה]פיל גורלות לכול חי
לפי רוחו מה ד, 26
והאישי אשר תזוע רוחו מיסוד
היחד מה ז, 18
ושבה רוחו לבגוד ביהד
מה ז, 23

ולא בתר ברצון רוחו
מבד ג, 2-3
איש לפי רוחו ישפטו בעצת
קדשו מבד ח, 47-48

כרוחו ואיש כרוחו כן לעשות משפטו
מה ט, 15

איש כרוחו כתכון העת
מה ט, 18

לרוחו עד אשר ידרושהו לרוחו ומעשו
מהו ה, 17

רוחי ועם מתים יחפש רוחי כי הגיעו
לשחת מהו ח, 28-29
ולפני נגע העמדתה רוחי
מהו ט, 12
כי אתה יסדה רוחי ותדע מזומתי
מהו ט, 12
ואקומה ורוחי החייתה במעמד
לפני נגע מהו ד, 36

רוחם ולהיות פוקדם את רוחם
ומעשיהם מה ה, 24
ויעשו כפי רוחם מבד ג, 7
כן רוחם להושיע

מהו קטע 6, 4
...רוחם בני איש לפי שכלו
מהו קטע 11, 4

רוחם להבדיל ולשקול בני הצדוק לפי
רוחם מה ט, 14

רגן

וירגנו וירגנו באהליהם מבד ג, 8
 לנרגני בושת פנים וכלמה לנרגני בי מהו ט, 22
 ורגן ותלונה לכל נועדי מהו ה, 24

רגש

יגרושו בהרגש גליהם רפש וטיט יגרושו מהו ב, 12-13
 בהרגש בהרגש רפש וטיט יגרושו מהו ב, 12-13
 תתרגש ועלי קהלת רשעים תתרגש מהו ב, 12
 ובהתרגשם ובהתרגשם יפתחו שמים מהו ג, 16

רדד

מרודד קול מרודד ידי סדר מלחמה מבא ח, 5
 המשיב קול נוח מרודד מבא ח, 13-14

רדה

וירד מיעקב והאביד שריר מעיר מבא יא, 7
 הרודה ועונה לפני הרודה בו מהו ט, 22-23
 ורדינה עדינה עדי כבוד ורדינה מבא יב, 14

רדף

אשר רדף אחר מורה הצדק פח יא, 4-5
 ארדף בטוב ארדף גבר מה י, 19
 ירדופו כול אלה ירדופו להשמיד אויב במלחמת אל מבא ט, 5
 וירדפום וירדפום לחרב ויסיסו לריב מבא א, 21
 לרדוף ועתה היום אץ לנו לרדוף המונס מבא יח, 10

לרדף

ונחל[קו] על כול האויב לרדף כלה מבא ט, 6
 המרדף והצוצרות המארב והצוצרות המרדף מבא ג, 2-1
 ועל הצוצרות המרדף יכתובו מבא ג, 9
 והצוצרות המרדף מבא ז, 12

המרדף

ותקעו להמה הכהונים בחצוצרות המרדף מבא ט, 6

ברדף

ותרועת קדושים ברדף אשור מבא יח, 2

רהב

תרהב תרהב נפש[י] מהו יב, 1

רוה

הרווה וילך בדרכו הרווה פח יא, 13-14
 ונ[ג]סתה רווחו הצמאה עם הרווה לאין סליחה מה ב, 14-15

רוח

אז חלף רוח ויעבר פח ד, 9
 אלה סודי רוח לבני אמת תבל מה ד, 6
 להתם כול רוח עולה מתכמי בשרו מה ד, 20-21
 ויו עליו רוח אמת מה ד, 21 וכיבוד לב או רוח רשע מה ה, 26
 אל יסתרהו מאלה מיראת רוח נסוגה מה ח, 12
 ליסוד רוח קודש לאמת עולם מה ט, 3-4
 וללמד לתועי רוח בינה מה י, 27; יא, 1
 ולהשיב ענוה לנגד רמי רוח ויודיעם ביד משיחו רוח קדשו מבד ב, 12
 וגם את רוח קדשיהם טמאו מבד ה, 11
 ולא ישקץ איש את רוח קדשו מבד ז, 3-4
 כי שוקל רוח ומטיף כוב הטיף להם מבד ח, 13
 ורכי פה וארוכי רוח מבא ו, 11

ותמימי רוח ובשר מבא ז, 5
 ונכאי רוח תבעיר כלפיד אש בעמיר מבא יא, 10
 ובעוני רוח [ימס ויכור] סס לבב קושי מבא יד, 7
 אתה יצרתה כול רוח מהו א, 9-10
 רוח התועה ונעוה בלא בינה מהו א, 23-24
 אתה בראתה רוח בלשון מהו א, 28-29
 ומבע רוח שפתים במדה מהו א, 30
 חזקתה רוח אנוש לפני נגעייהם מהו א, 33
 ויבוא בעצמי להכשיל רוח מהו ה, 36-37
 וכול משבריהם עלי המו רוח עושים מהו ו, 23
 כמוץ לפני רוח מהו ז, 23
 ואין להשיב על תיכחתכה כול רוח מהו ז, 28-29
 לחיות רוח כושלים מהו ח, 36
 ואדון לכול רוח ומושל בכל מעשה מהו י, 8
 ...רוח בשר להבין בכול אלה מהו יג, 13-14
 ...רחמים ועוני רוח מהו יד, 13
 ...[רוח קודש] מהו יד, 13
 ואדעה כי בידך יצר כול רוח מהו טו, 13
 אתה יצרתה רוח ופעולתה הכינותה רוח קוד[ש] מהו טו, 3
 ולבקש רוח... מהו טז, 6
 ובעדתי כי אתה רשמתה רוח צדיק מהו טז, 10
 כי רוח בשר[ל] עבדך מהו יז, 24
 [אודכה כי] הניפותה רוח קודש[כה] על עבדך מהו יז, 25
 [נכ] אירוח ואבלים לשמחת עולם מהו יח, 15
 ועל עפר הניפותה רוח מהו קטע 2, 9
 מקוה אפר איכה אעמוד לפני רוח סוע[ה] מהו קטע 3, 6
 בעבותי רוח מהו קטע 9, 6
 [רוח נעוה מעול מהו קטע 12, 6

ברוח

כיא ברוח עצת אמת מהו ג, 6
 מעשי תועבה ברוח זנות מהו ד, 10
 ולטהרו ברוח קודש מהו ד, 21
 והתגולל ברוח נדה מהו ד, 21-22

וכאשר גלו הנביאים ברוח קודשו מה ה, 16
 ברוח הסתר לעזוב למו מה ט, 22
 [ברוח] ובשלום לגבורת פלא מבא יא, 9
 ודרך אנוש לוא תכון כי אם ברוח יצר אל מהו ד, 31
 ברוח אשר נתתה בי מהו יב, 11-12
 ברוח קודשכה פתחתה לתוכי דעת מהו יב, 12-13
 ואני עבדך ידעתי ברוח אשר נתתה בי מהו יג, 18-19
 ברוח קודש[ש] מהו טז, 2
 ולהתחזק ברוח קודש[ך] מהו טז, 7
 ותחונני ברוח רחמיך מהו טז, 9
 ואחלה פניך ברוח אשר נתתה בי[י] מהו טז, 11
 לטהרני ברוח קודשך מהו טז, 12
 ...התערב ברוח עבדך מהו טז, 14
 ידעתי ברוח אשר נתתה בי מהו קטע 3, 14

וברוח

וברוח קדושה ליהוד באמתו מה ג, 7
 וברוח יושר וענוה תכופר חטתו מה ג, 8
 וברוח נשברה לאנשי מטה מה יא, 1-2
 וברוח קודשכה רשעשעני מהו ט, 32

ורוח

ורוח ענוה ואורך אפים מה ד, 3
 ורוח דעת ככול מחשבת מעשה מה ד, 4
 ביצר סמוך ורוח נשברה מה ח, 3
 ורוח נעוה הטרתה מפשע רב מהו ג, 21
 ורוח עושים תבלעני מהותו פשעם מהו ז, 5
 ורוח קודשכה הניפותה בי בל אמוט מהו ז, 6-7
 ורוח מרוח תגבר מהו ט, 16
 ורוח נעוה משלה בו מהו יג, 15-16
 ...[ע]ולם ורוח עורף ק[שה] מהו קטע 12, 4

לרוח

...לרוח אדם אשר יצרתה בתבל מהו א, 16

ותשמני במגור עם דיגים רבים
 מהו ה, 7-8
 לנחל שוטף על רבים] מים
 מהו ה, 17
 ואהזיקה על רבים מהו טו, 11

הרבים
 וגם אל יביא איש על רעהו דבר
 לפני הרבים מהו ו, 1
 זה הסרך למושב הרבים איש
 בתכונו מהו ו, 8
 ובמושב הרבים אל ידבר איש
 מהו ו, 11
 כול דבר אשר לוא לחפץ הרבים
 מהו ו, 11
 וכיא האיש המבקר על הרבים
 מהו ו, 12
 ידורשהו האיש הפקיד כרואש
 הרבים לשכלו ולמעשיו
 מהו ו, 14
 בבואו לעמוד לפני הרבים
 מהו ו, 15
 וכאשר יצא הגורל על צנת
 הרבים יקרב או ירחק
 מהו ו, 16
 לוא יגע בטהרת הרבים
 מהו ו, 16-17
 וגם הוא אל יתערב בהון הרבים
 מהו ו, 17
 ישאלו הרבים על דבריו
 מהו ו, 18
 אל יגע במסקה הרבים
 מהו ו, 20
 אל מלאכת הרבים יכתבו
 בחשבון בידו מהו ו, 20
 ועל הרבים לוא יוציאנו
 מהו ו, 20
 יפקודו על פי הרבים
 מהו ו, 21
 ואשר ישכוב וישן במושב הרבים
 שלושים ימים מהו ז, 10
 וכן האיש הנפטר במושב הרבים
 מהו ז, 10
 ואיש אשר ירוק אל תוך מושב
 הרבים מהו ז, 13
 והבדילו שנה אחת מטהרת
 הרבים ונענש מהו ז, 16
 ברשונה לא יגע בטהרת הרבים
 מהו ז, 19
 ובשנית לוא יגע במסקה הרבים
 מהו ז, 20
 ישאלו הרבים על דבריו
 מהו ז, 21
 יוצא מלפני הרבים
 מהו ז, 23-24
 אשר לוא על פי הרבים
 מהו ז, 25

וקרבהו בעצה על פי הרבים
 מה ח, 18-19
 במושב במדרש ובעצה על פי
 הרבים מהו ה, 26
 יבחן שנתים ימים לתמים דרכו
 ועצהו על פי הרבים מה ט, 2
 ישכיל את הרבים במעשי אל
 מבד יג, 7-8
 והכהן אשר יפקד את הרבים
 מבד יד, 5-6
 וזה סרך הרבים להכין כל
 חפציהם מבד יד, 11

והרבים
 והרבים ישקודו ביהר
 מהו ו, 7

ברבים
 ואיש ברבים ילך רכיל
 מהו ז, 16

לרבים
 ולכול עצה ודבר אשר יהיה
 לרבים להשיב מהו ו, 9
 וכול איש אשר יש אתו דבר לדבר
 לרבים מהו ו, 12
 ואמר יש אתי דבר לדבר לרבים
 מהו ו, 13
 אשר לרבים יפקודו בשבועת
 הכרית מבד טו, 8

רבות
 שנה בשנה להריב ארצות רבות
 פח ו, 7-8
 ואת פלשתיים הכנ[יע] פעמים
 רבות מבא יא, 3
 הושעתנו פעמים רבות בעבור
 רחמיכה מבא יא, 3-4
 ושמעתי ישועות פתחתה לנו פעמים
 רבות מבא יח, 7

הרבוא
 שם הנשיא הרבוא מבא ג, 15

ולרבואותם
 ולרבואותם יחד עם קדושיכה
 מבא יב, 4

רביבים
 וכורם רביבים להשקות משפט
 לכול צאצאיה מבא יב, 9
 וכורם רביבים להשקות משפט
 מבא יט, 2

ירבה
 ועל הנשיא כתוב לא ירבה לו
 נשים מבד ה, 1-2

הרבית ה
 הרבית נחלתו מהו י, 27
 ואדעה כי ברצונכה באיש
 הרבית מהו טו, 4

להרבות
 [לה] רבות אשמה
 מהו קטע ו, 6, 12

ולהרבות
 ולהרבות ענין מהו י, 25

המרבה
 וימרו הוי המרבה ולוא לו
 פח ה, 7

רבע
ארבע
 אורך ארבע עשרה אמה
 מבד ד, 15
 והבסן ארבע גודלים
 מבא ה, 13
 ורוחבו ארבע אצבעות
 מבא ה, 13

וארבע
 ואלף וארבע מאות רכב
 מבא ו, 9

ארבעה
 ארבעה למטה לוי ואהרן
 מבד י, 5

וארבעה
 וארבעה טפחים עד הבטן
 מבא ה, 13

וארבעת
 וארבעת אלמים מבא ו, 9

ארבעים
 אשר הלכו עם איש הכוזב כשנים
 ארבעים מבד ח, 37-38
 מבן ארבעים שנה
 מבא ו, 13
 מבן ארבעים שנה עד בן חמשים
 מבא ז, 2

וארבעים
 עד בן חמש וארבעים
 מבא ו, 13

רביע
 ובני ישראל שלשתם והגור רביע
 מבד יד, 4
 ובני ישראל שלושתם והגור רביע
 מבד יד, 5-6

הרביעי
 על הרביעי רמאל מיכאל
 ובגריאל מבא ט, 15-16

רביעית
 ונענש את רביעית לחמו
 מהו ו, 25

הרביעית
 על הרביעית משפחות אל
 מבא ד, 10

ברביעית
 ברביעית ובחמישית ילחמו
 בבני ארפכשד מבא ב, 11

רגל
 וסוטים זכרים קלי רגל
 מבא ו, 11

רגלי
 ...על סלע רגלי... מהו ד, 3
 ותסבע בבבץ רגלי מהו ז, 2
 ותכן רגלי בנתיבותיך
 מהו ז, 25
 ועם ענוים בסאטאי רגלי לרוץ
 מהו ה, 22
 ואין לשלוח פעם ולא מצעד לקול
 רגלי מהו ח, 34

ורגלי
 ורגלי עמדה במישור
 מהו ב, 29
 ורגלי נלכדה בכבל
 מהו ח, 34
 ברשית משלח ידו ורגלי
 מה י, 14

רגליך
 [ועפר רגליך ילחכו]
 מבא יב, 14
 [ועפר רגליך תמיד ילחכו]
 מבא יט, 6-7

ולרגלכה
 ורגלכה על כמותי חלל
 מבא יב, 10
 תן ידכה בעורף אויבך ורגלך
 [על כמותי חלל] מבא יט, 3

רגלוהי
 ועמד האיש על רגלוהי
 מהו ו, 13

רגלם
 והם רשת פרשו לי תלמוד רגלם
 מהו ב, 29

רגלים
 נכאה רגלים או ידים
 מהו ז, 5-6

מרוגלת
 והבטן מרוגלת הגה והנה
 חמשה טפחים מבא ה, 13-14

ברשית

ברשית ממשלת אור עם תקופתו
 ברשית אשמורי חושך
 מה י, 2-3
 ברשית ירחים למועדיהם וימי קודש
 מה י, 6
 ברשית משלח ידי ורגלי
 מה י, 14
 ברשית פחד ואימה
 מה י, 16
 ומוצא אור ברשית ממשלת חושך
 מהו יב, 5-6

ראשון

ואנחמה על פשע ראשון
 מהו ט, 13

הראשון

הדגל הראשון ישליך [א]ל מערכת האויב
 מבה ו, 1-2
 הדגל הראשון מחזיק חנית ומגן
 מבה ו, 4-5
 ועם הטל הראשון
 מבה ח, 14-15
 על הראשון מיכאל
 מבה ט, 15

הראשון

אלה מלטו בקץ הפקודה הראשון
 מבה ז, 21

הראשונה

הראשונה היא הזנות
 מבה ד, 17
 בהושע ישראל את הראשונה
 מבה ה, 19

הראשונה

בשנה הראשונה ילחמו בארם נהרים
 על אות הראשונה עדת אל
 מבה ד, 9
 ובאו ליד המערכה הראשונה
 מבה ח, 2-3

ברשונה

הכתנים יעבורו ברשונה בסרך
 מה ב, 19-20
 ברשונה לא יגע בטהרת הרבים
 מה ז, 19

לרשונה

הכהן ישלח ידו לרשונה
 מה ו, 5
 הכהנים ישבו לרשונה
 מה ו, 8

לראשונה

הכהנים לראשונה מבה יד, 4
 ראשונים
 ובזכרו ברית ראשונים
 מבה א, 4

אשר גבלו ראשנים בנחלתם
 מבה א, 16
 ויזכר אל ברית ראשנים
 מבה ו, 2

ראשונים

על פשעי ראשונים
 מהו יז, 17

הראשונים

ונשפטו במשפטים הראשונים
 מה ט, 10
 בו חבו באי הברית הראשנים
 מבה ג, 10
 הם אנשי הקודש הראשונים
 מבה ד, 6
 אשר התוסרו בו הראשנים
 מבה ד, 8

באהבת אל את הראשנים
 מבה ח, 16-17
 והתיסרו במשפטים הראשנים
 מבה ח, 54

בראשונים

וכמשפט הזה לכל המאס
 בראשונים ובאחרונים
 מבה ח, 31-32

לראשנים

כברית אשר הקים אל לראשנים
 מבה ד, 9

רוב

רוב

בין רוב למועט
 מה ו, 18
 לפי נחלת איש בין רוב למועט
 מה ד, 16
 ועל פי רוב אנשי היחד
 מה ה, 2
 כיא רוב קדושים [א]לה בשמים
 מבה יב, 1
 ועם מצעדי רוב סליחות והמון
 מהו ט, 33-34
 חיל גבורים על רוב...

רוב דגן תירוש ויצהר
 מהו י, 23
 ובטובכה רוב סליחות
 מהו יא, 9

עם רוב טוב קדושים
 מהו קטע 15, 7

ברוב

ונשענת ברוב חסדיו
 ואין שאר[ית] תקוה ברוב...
 מהו ו, 32
 ברוב רחמיכה לנעוץ לב
 מהו ז, 27
 לטהרם מפשעיהם ברוב טובכה
 ובהמון רחמיכה
 מהו ז, 30

ברוב כוחכה
 מהו ט, 14
 [ול]ספר ברוב חסדיכה
 מהו יא, 29
 בהדרך תפארנו ותמ[שחנו] ברוב
 עזנים
 מהו יג, 17
 [וא]ני ידעתי ברוב טובך
 מהו יד, 17
 ולהנחילם ככול כבוד אדם [ב]רוב
 ימים
 מהו יז, 15

וברוב

וברוב טובו יכפר בעד כול
 עוונותי
 מהו יא, 14
 וברוב טובכה תשתעשע נפשי
 מהו יא, 6-7
 רק בטובך יצדק איש וברוב
 רח[מין]
 מהו יג, 16-17

ורוב

ורוב רחמים וטוב עולמים
 מהו ד, 3
 ורוב חסדים על כול בני אמת
 מהו ד, 5
 ורוב שלום באורך ימים
 מהו ד, 7
 ורוב אולת וקנאת זדון
 מהו ד, 10

ורוב

ורוב הנף קצור אפים
 מהו ד, 10
 ורוב אנשי בריתם מהו ו, 19
 ארך אפים עמו ורוב סליחות
 מבה ב, 4
 בכוח גבורתו ורוב רחמיו
 מהו ד, 32
 ורוב סליחה
 מהו ו, 9
 ורוב אמתכה
 מהו יא, 30
 ורוב נפלאותיך מעולם ועד
 מהו יד, 23
 עולם
 ורוב בשר להרשיע
 מהו קטע 9, 9

כרוב

לכבודכה עשיתה כול אלה כרוב
 חסדיכה
 מהו קטע 2, 5

וכרוב

וכרוב פשעיהם
 מהו ד, 19
 וכרוב נחלתו אהבנו
 מהו יד, 19

לרוב

ופקודת כול הולכי בה לרוב
 מהו ד, 12
 לרוב חסד וקנאת כלה
 לבשר עגונים לרוב רחמיכה
 מהו יח, 14

לרוב

כמי היים לרוב
 פח, יא, 2-1

ולרוב

ולרוב אנשי בריתם מה ה, 9
 מרוב
 טה[רת] אדם מרוב עוון
 מהו א, 33

רב

וקלטו בעם רב
 פח ד, 3
 ובעם רב יקיוסם לתפושם
 פח ד, 7

אשר צוה לעשות ועל פי רב
 ישראל המתנדבים לשוב ביחד
 לברייתו
 מהו ה, 22
 ורות נעוה טהרתה מפשע רב
 מהו ג, 21

ורב

ברוך אתה אדוני אל הרחמים
 [ורב]חסד
 מהו י, 13
 ברוך אתה אדוני יוצר [ה]כול[ל]
 [ורב]כל
 מהו טז, 8

רבה

עם מהומות רבה
 מהו ג, 25
 ותאוכל עד תהום רבה
 מהו ג, 31-32
 רבה אנינם לכלה
 מהו קטע 5, 8

רבים

פשרו אשר ילעיגו על רבים
 פח ד, 1-2
 אשר יאבדו רבים בחרב
 פח ו, 10

כי אתה שלותה גויים רבים
 פח ו, 15, ט, 3
 קצוות עמים רבים
 פח ט, 14
 קצוות עמים רבים
 פח י, 2
 בתוך עמים רבים
 פח י, 4
 אשר התעה רבים
 פח י, 9
 לוגיע רבים בעבודת שו

ויבדילו מתוך טהרת רבים שנת
 אחת
 מהו ו, 25
 ומובלד אל נפשו מן טהרת רבים
 מהו ז, 3

כי רבים תעו בם
 מבה ב, 16-17
 ויחפרו באר למים רבים
 מבה ג, 16

כקול המון מים רבים
 מהו ב, 16
 וכמהון מים רבים שאון קולם
 מהו ב, 27

נפץ זרם להשחית רבים
 מהו ב, 27
 ובי האירותה פני רבים
 מהו ד, 27
 והפאל לנגד רבים בעבור
 מהו ד, 28

ראה

כי ראה בלא הכיר מהו ה, 13 וכבודכה לאין מדה

וראה

וראה ריעהו והוא אחד מבד ט, 17

וראו

וכפר אל בעדם וראו כישועתו מבד ת, 57

ראיתי

...ראיתי זאת מהו ית, 18

וראיתם

ושבתם וראיתם בין צדיק ורשע מבד ח, 44-43

ראות

וביום ראות האיש יודיעה למבקר מבד ט, 22

לראות

ואצפה לראות מה ידבר פח ו, 14-13

או מום מנוגע בבשרו לראות עינים מה 2, 7-6

ואגלה עיניכם לראות

מבד ב, 14

מראות

טהור עינים מראות ברע פח ה, 1-2, 7-6

שעו עיני מראות רע

מהו ז, 3-2

הרואה

יושכבים עם הרואה את דם זובה מבד ה, 7

ורואי

ורואי מלאכי קודש מבא י, 11-10

ונראתה

ונראתה ערותו ונענש שלושים יום מה ז, 14

יראה

לוא יראה סביבות כול מחניהם מבא ז, 7

ובהראוה

ו[בהראוה א]ל ככול נהיי עולמים מבא יז, 5

הראיתה

כי גבורתכה [הראיתה בהם] וכבודכה לאין מדה

מהו ה, 21-22

והראתנו

[והרא]תנו יד חסדיכ[ה] מבא יח, 9

הראיתם

כי הראיתם מהו יג, 11

תראני

למה תראני און פח א, 5

מראי

ולכול מראי דמיונים מבא ו, 12

ומראי

ומראי שבות זהב טהור מבא ה, 11-12

מראת

מרוקה כמעשה מראת פנים מבא ה, 4-5

כמראת

ומלובן כמראת פנים מבא ה, 11

ראש

וראש הפתנים הוא ראש מלכי יין מבד ז, 11

רואש

יבוא הכהן רואש כול עדת ישראל מה 2, 12

הראש

ואת ראשי הכהנים יסרוכו אחר כוהן הראש ומשנהו מבא ב, 1

ושפיר אל הראש מבא ה, 10-11

ועמד כוהן הראש מבא טו, 4

הרואש

ונגש כוהן הרואש מבא טז, 11

ביום ההואה יעמוד כוהן הרואש מבא יח, 5

ונגש שם כוהן ה[רו]א[ש] מבא יט, 11

הראוש

וספוט ישר אל הראוש מבא ה, 12

בראש

על האות הגדולה אשר בראש כול העם יכתובו מבא ג, 12

על אותות ראשי המחנות אשר לשלושת השבטים יכתובו בר[אש] מבא ג, 13

להשיב גמול רשעים בר[אש]... מבא יא, 13-14

ברואש

ידורשהו האיש הפקיד בראש הרבים לשכלו ולמעשיו מה ו, 14

וברוש

וברוש שבועתם למועד דרור מה י, 9

ברושו

ואם כהן יחיד יתרמה לאבדו ישלמו ברושו מה ז, 6-7

ראשים

ראשים שנים עשר להיות משרתים מבא ב, 1

ובתי ראשים ושוקים מבא ו, 14

ועמדו ראשים בין המערכות מבא טז, 3

והראשים

והראשים יהיו נפשטים לסדריהם מבא ח, 6

והראשים [יהיו נפשטים] לקול החצוצרות מבא טז, 4

והראשים נפשטים לקול החצוצרות מבא יז, 10

וראשים

וראשים יוצאים וכפנים יוצאות מבא ט, 11

ראשי

איש בסרכו על יד ראשי אבות העדה מה 1, 23-24

וכול ראשי אבות העדה מה 1, 25

ואנושי החיל עם [ראשי השב]טים מה 1, 28-29

וישבר לפניו ראשי אלפי ישראל מה 2, 14-15

וכול ראשי אבות העדה מה 2, 16

ואת ראשי הכותנים יסרוכו מבא ב, 1

ואחריהם ראשי הלויים

וכול ראשי אבות העדה מבא ב, 2

ועל חצוצרות אנשי השם יכתובו ראשי אבות העדה

מבא ג, 3-4

על אותות ראשי המחנות אשר לשלושת השבטים יכתובו בר[אש] מבא ג, 13

וכול ראשי המערכות ופקוד[יהם] מבא יט, 12

רשי

וכול רשי אבות העדה מה 1, 16

ברואשי

ולהתיצב בראשי אלפי ישראל מה 1, 14

בראשי

חרות לעד בראשי שנים מה י, 7

וראשי

וראשי המשמלות ששה ועשרים מבא ב, 2

וראשי משמרותם מבא ב, 3

וראשי השבטים ואבות העדה אחריהם מבא ב, 3

וראשי משמרותם עם סקודיהם מבא ב, 4

לראשי

לראשי מועדים בכל קץ מה י, 5-6

בראשיהם

ופרי מגבעות בראשיהם בגדי מלחמה מבא ז, 10

רשית

הוא מברך את רשית הלחם והתירוש מה 2, 19-20

ראשית

ראשית משלוח יד בני אור מבא א, 1

בראשית

להברך בראשית הלחם או התירוש לשנת מה 1, 5

להברך בראשית הלחם והתירוש מה 1, 6

עברך שמו בראשית

מה י, 14

קורבי

ולפי קורבי קנאתי
מהו יד, 13-14

לקרוב

ואם יצא לו הגורל לקרוב
לטור היחד מה ו, 18-19

קורבם

עד קורבם למערכת האיוב
מבא ת, 7-8

בקרבכם

בקרבכם למלחמה ועמד הכוהן
מבא י, 2

קרבים

אתמה קרבים היום למלחמה
על אויביכמה מבא י, 3

וקרבהו

וקרבהו בעצה על פי הרבים
מה ח, 18-19

יקרבו

יקרבו גם את הנונו ואת
מלאכתו מה ו, 19

יקרבהו

ואם יקרבהו ונכתב בתכוננו
מה ז, 21

לקרבו

ואם יצא לו הגורל לקרבו
ליחד מה ו, 21-22
ואיש כבוד כפיו לקרבו
מה ט, 15

ולקריב

ולקריב ריח ניחוח
מה ח, 9

יתקרבו

יתקרבו לנחשיר גדול
מבא א, 10

המתקרב

ועמדו ששה דגלים והדגל
המתקרב מבא ט, 4

ולמתקרבים

ולמתקרבים [למ] לחמה
יהקעו לשוב מבא טו, 11

התקרב

ויתקעו הכהנים בחצוצרות תרועה
שנית [ידי התקרב]
מבא יו, 11

קרוב

אל ישבות איש במקום קרוב
לגוים בשבת מבד יא, 14-15

הקרוב

הקרוב אליהם לא יגקה
מבד ה, 14-15

קרוביך

כי כול קרוביך לא ימרו פיך
מהו יד, 14

מקרב

יכרתו מקרב המחנה
מבד ח, 49

בקרבנו

ואשר הגיד לנו כיא אתה
בקרבנו מבא י, 1
היה זכר מלכותכה בקרבנו
מבא יג, 7

קרב

קרב ונחשיר חזק
מבא א, 9
מאז ידעתה לכה יום קרב
מבא יג, 14
הנועדים עמו ליום [קרב]
ונחשיר) בחרב אל
מבא טו, 3

קרה

קרי

בהלכתנו קרי בברית אמת וצדק
מה א, 25-26
בלכתם קרי בחקי הברית
מבד ח, 52

קריה

קריה וכול יושבי בה
פח ט, 18 יב, 1

ויכונן קריה בעולה

ואשר אמר מדמי קריה וחמס
ארץ פח יב, 6-7

הקריה

פשרו הקריה היא ירושלים
פח יב, 7

קרן

להשמיד ולהכרית את קרן
[בליעל] מבא א, 4-5
קרן ברורה מבא ה, 14

קרני

ותרם קרני על כול מנאצי
מהו ז, 22
ותרם קרני למעלה
מהו ז, 23-24

קרע

נקרעו
והרגים אל יאכלו כי אם נקרעו
חיים ונשפך דמם
מבד יב, 13-14

קרץ

קורץ
הוא [מעפר קורץ]
מהו י, 3-4
והואה מצור[וק] חמר קורץ
ולעפר תשוקתי מה יא, 21-22
קורצתי
ואני מעפר לק[חתי ומחמר]
ק[ו]רצתי מהו יב, 24

קרקר

וקרקר
וקרקר את כל בני שת
מבד ז, 20-21

וקרקר את כל בני שית

מבא יא, 6

קשב

ויקשב

ויקשב אל אל דבריהם וישמע
מבד ח, 41-42

קשה

עורלת יצר ועורף קשה

מה ה, 5
או בעורף [קשה וכיבוד לב או]
רוח רשע מה ה, 26
...[ע]ולם ורוח עורף ק[שה]
לדממה[ה] מהו קטע 12, 4

קושי

קושי עורף וכיבוד לב
מה ד, 11
[ימס ויכור]סם לבב קושי
מבא יד, 7

בקשי

ואשר ישיב את רעהו בקשי
עורף מה ו, 25-26

קשר

נקשר

ואת אשר איננו נקשר
מבד יג, 19

קשריהם

כרועה עדרו יהו כל חרצובות
קשריהם מבד יג, 9-10

קשת

וקשת

וקשת וחצים וזרקות מלחמה
מבא ו, 15
גלול כפים ומגדלות וקשת
ומגדלות מבא ט, 11

קשתו

וידרוך גבור קשתו ויפתח
מצור מהו ו, 30

נקרא
אשר נקרא על שם האמת
פח ה, 9

הנקרא
[בעש] ותכה שפטים בגוג ובכול
חלו הנק[ר]א...
מבא יא, 16

הנקראים
אלה האנשים הנקראים עצת
היחד
מה ז, 27

קורה
ואם קלל או להבעת מצרה או
לכול דבר אשר לו הוא קורה
בספר או מברך
מה ז, 1

מקרא
על הצוצרות מקרא העדה
מבא ג, 2
ועל הצוצרות מקרא השרים
מבא ג, 3

ועל הצוצרות מקרא אנשי
הבנים
מבא ג, 7

המקרא
וביד הששה יהיו הצוצרות
המקרא
מבא ז, 11-12
ותקעו הכוהנים בשתי הצוצרות
המ[קרא]
מבא ז, 14
ותקעו הכוהנים בחצוצרות

המקרא
מבא ה, 3
ובהגמם לפניהם יתקעו הכוהנים
בחצוצרות המקרא
מבא ט, 3
והכוהנים יתקעו בחצוצרות
המקרא
מבא טו, 10

מקראם
וחצוצרות מקראם בהפתח
שערי המלחמה
מבא ג, 1

לקראת
ובסדר מערכות המלחמה
לקראת אויב
מבא ז, 8
מערכת לקראת מערכת
מבא ז, 8

קרב
יקרב
ולוא יקרב אל אשה
מה ז, 9-10
וכאשר יצא הגורל על עצת הרבים
יקרב או ירחק
מה ו, 16

תקרב
ומשה אמר אל אחות אמך אל
תקרב
מבא ה, 8-9

ובקורבו
ובקורבו לעצת היחד
מה ו, 16

בקוצר
ודבר בקוצר אפים
מה ו, 26

קציר
מועד קציר לקיץ
מה י, 8

קרא
ודויד לא קרא בספר התורה
החתום אשר היה בארון
מבד ה, 3-2
אשר קרא אל את כולם שרים
מבד ו, 6
אל ישראל קרא חרב על כול
הגואים
מבא טו, 1

וקרא
וקרא באזניהם את תפלת מועד
המלחמה
מבא טו, 5-4

ויקרא
ויקרא כושלים ל[גבורת] לא
מבא יד, 5

וקראו
וקראו באזניהם את כול
חוקי הבית
מה ז, 4-5

לקראו
לקראו בספר
מה ו, 7

בקוראכה
לוא יחונכה אל בקוראכה
מה ב, 8

הקורא
למען ירוץ הקורא בו פשרו
פח ה, 15-16
ואשר אמר למען ירוץ הקורא
בו
פח ז, 3

קרואי
קרואי המועד וכול ראשי
אבות העדה
מבא ב, 7
יכתבו קרואי אל מבא ג, 2
על השביעית קרואי אל
מבא ד, 10-11

קריאי
ובכולם הקים לו קריאי שם
מבד ב, 11
בחירי ישראל קריאי השם
העמדים באחרית הימים
מבד ה, 4

קיראי
אלה אנושי השם קיראי מועד
מה ז, 2
[קיראי] ה[מועד לעצת היחד]
מה ז, 11
קיראי מועד אנושי השם
מה ז, 13

לכול קצי מועד
מה ד, 25-26

לכול קצי עולמים
מבא א, 8-9
הכול חקוק לפניהם בחרת וכוון
לכול קצי נצח
מהו א, 24-25

קיצוי
כיא כול קיצוי אל
פח ז, 12-13

בקצי
ואני בקצי חרון
מהו קטע ז, 5

וקצוי
וקצוי עד
וקצוי שלום לאין חקר
מהו יח, 30

קציהם
וכל קציהם לדורותם
מה ד, 13
ומספר ופרוש קציהם לכל
הוי עולמים
מבד ב, 9-10
ופרוש קציהם לעורון ישראל
מבד טו, 2-3

בקיציהם
מה יבוא בקיציהם לכל שני
עולם
מבד ב, 10

בקציהם
ולוא לצעוד בכול אחד מכול
דברי אל בקציהם
מה א, 13-14
...בקציהם פלגתה עבודתם
בכול דוריהם
מהו א, 17

קצה
קצה, מקצה
מהו ה, 31

קצות
קצות עמים רבים
פח י, 2
קצות

ובני צדק יאירו לכול קצות
תבל
מבא א, 8
קצות עמי[ם] רבים
פח ט, 14

קצף
ובקצף
ובחמה ובקצף ובהרון אף
פח ג, 12

קצור
קצור אפים ורוב אולת
מה ד, 10

וקץ
וקץ מעמדם ומספר צרותיהם
מבד ד, 5

וקץ ממשל לכול אנשי גורלו
מבא א, 5
וקץ חרון לכול בליעל
מהו ג, 28

וקצ
וקצ תעודה השכלתה
מהו קטע ז, 11

לקץ
יפיח לקץ ולוא יכוב
פח ז, 6
כפרוש התורה לקץ הרשע
מבד ו, 14
לעשות במ לקץ הרשע
מבד טו, 10

[מ]קץ לקץ שתעשעע נפשי
בהמון רחמיכה
מהו ט, 7-8
מקצ לקצ עם מבוא אור
מהו יב, 4

לקץ ישימיעו
מהו קטע ז, 10

מקץ
[מ]קץ לקץ שתעשעע נפשי
בהמון רחמיכה
מהו ט, 7-8
מקצ לקצ עם מבוא אור
מהו יב, 4

קצו
לפי רוי אל עד קצו
מה ג, 23

ובקצו
ובקצו יצא בחמה גדולה
מבא א, 4

בקצי
ואני בקצי אתמוכה
מהו קטע ז, 10
אל תעזבוני בקצי
מהו קטע ז, 18

קציך
...קציך מועד[יד]...
מהו יג, 20

קצים
עם קצים אשר חקק[א] ברשית
ממשלת אור
מה י, 2

לקצים
[ונחלי ב] ליעל פתחו לשון שקר
בחמת תנינים פורחת לקצים
מהו ה, 27-28
להתם כוח לקצים
מהו ח, 31

קצי
ולמקודת נגיעיהם עם קצי
שלומם
מהו ג, 14-15
לכול קצי עולמים
מהו ד, 16

למטעת עולם עם כול קץ נהיה
 מה יא. 8-9
 להתהלך בהם בכל קץ הרשיע
 מבר ו. 10
 וזה מושב המחנות לכל קץ
 הרשעה מבר יג. 20
 וכן המשפט בכל קץ הרשיע
 מבר טו. 7
 הגדתה לנו ק[ץ] מלחמות
 מבא יא. 8
 ותורתכה חתבה [בי ע]ד קץ
 הגלות מהו ה. 11-12
 למרחב אין קץ מהו ו. 31
 וחיים ושלום לאין [קץ]
 מהו ו. 15

בכול מולדי עת יכודי קצ
 מהו יב. 7-8
 ...אסיר עד קצ רצונכה
 מהו קטע 9, 8

הקץ
 ואת גמר הקץ לוא הורד[י]עו
 פה ז. 2
 פשרו אשר יאריך הקץ
 פה ז. 7

בהמשך עליהם הקץ האחרון
 פה ז. 12
 עד שלום הקץ השנים
 מבר ד. 8-9
 ובשלום הקץ למספר השנים
 מבר ד. 10

בקץ
 אשר לוא זנו אחר עיניהם בקץ
 הרשעה פה ח. 7-8
 אלה מלטו בקץ הפקודה
 הראשון מבר ו. 21
בקץ מעל ישראל מבר ח. 46
 יתהלכו בהם בקץ הרשעה
 מבר יב. 23
 ואז תחיש חרב אל בקץ משפט
 מהו ו. 29
 ותשובת עפר ליצר חמר בקצ
 [עולם] מהו יב. 26
 ...עולה בקצ...
 מהו קטע 6, 7

ובקץ
 ובקץ מועד מנוחת יום
 הכפורים פה יא. 6-7
 ובקץ חרון שנים מבר א. 5
 ובקץ חרבן הארץ עמדו מסיגי
 הגבול מבר ה. 20
 ובקץ התוא יחיה אף אל
 בישראל מבר ח. 38-39
 ובקצ האספו אל מעונתו מפני
 אור מהו יב. 6-7
 ובקצ כבודכה יגילו
 מהו יב. 22

ורוב אולת וקנאת זדון
 מה ד. 10
 וקנאת ריב על כול משפטיהן
 מה ד. 17-18
 לרוב חסד וקנאת כלה
 מהו יב. 14
 וקנאת משפ[ט]
 מהו קטע 17, 2
 מקנאת
 ותציגנו מקנאת מליצי כוב
 מהו ב. 31

וקנאתכה
 וקנאתכה[ן] לפני...
 מהו א. 6-7

קנה
 ומקני
 שולחי אצבע ומדברי און
 ומקני הון מה יא. 2

מקנה
 המון מקנה בחלקותיכה
 מבא יב. 11
 ה[מון] מקנה בחלקותיכה
 מבא יט. 4

אמקנה
 ויתרוממו אמקנה וקנין
 מהו י. 24
וקנין
 ויתרוממו אמקנה וקנין
 מהו י. 24

קינו
 קינו
 לשום במרום קינו
 פה ט. 12-13

מקנה
 כיא ידיחני מארצי כצפור מקנה
 מהו ד. 9-8

מקניה
 [כזרו]ע נשברת מקניה
 מהו ז. 2
 ותשבר זרועי מקניה
 מהו ח. 33

קץ
 עד קץ אחרון מה ד. 16-17
 ובהכמת כבודו נתן קץ להיות
 עולה מה ד. 18
 עד קץ נחרצה ועשות חדשה
 מה ד. 25
 ובכול קץ נחיה יברך עושו
 מה ט. 26
 לראשי מועדים בכול קץ
 מה י. 5-6

קלל
 ואם קלל או להבעת מצרה
 מה ז. 1

מקללים
 והלויים מקללים את כול
 אנשי גורל בליעל מה ב. 4-5

והמקללים
 אומרים אחר המברכים
 והמקללים אמן אמן
 מה ב. 10

קלס
 וקלסו
 וקלסו בעם רב פה ד. 3

יקלס
 ואשר אמר והוא במלכים יקלס
 פה ג. 16; ד. 1

וקלס
 בוז למלכים לעג וקלס לגבורים
 מבא יב. 6-7
 ותשימי חרפה וקלס לבוגדים
 מהו ב. 9-10

קלע
 הקלע
 החצוצרות תהיינה מריעות לבצח
 אנשי הקלע מבא ה. 1

קנא
 קנאתי
 תגישי לבינתך ולפי קורבי
 קנאתי מהו יד. 13-14

אקנא
 לוא אקנא ברוח רשעה
 מה י. 19-20

מקנא
 ולהיות איש מקנא להוק
 מה ט. 23

קנאה
 ואהיה לרוח קנאה
 מהו ב. 15
 ומדנים לרעי קנאה
 מהו ה. 24
 באף יעורר קנאה ולכלה
 מהו ט. 3

וקנאה
 לכה חמה וקנאה
 מהו קטע 3, 17

וקנאת
 אף אל וקנאת משפטיו יבערו
 בו מהו ב. 15
 וקנאת משפטי צדק
 מהו ד. 4

קלה
 קלן
 ...סודו ערות קלן...

קלון
 שבעתה קלון מכבוד
 פה יא. 8-9
 לוסיה קלון וקיקלון ומכאוב
 פה יא. 15
 למקור גדה וערות קלון
 מהו יב. 25

קלונו
 אשר גבר קלונו מכבודו
 פה יא. 12

וקיקלון
 וקיקלון על כבודכה
 פה יא. 10-11
 לוסיה קלון וקיקלון ומכאוב
 פה יא. 15

קון
 קינה
 ולהגות הגו יג[ון] ואנחה בכנור
 קינה לכול אבל יגון
 מהו יא. 21-22

בקינה
 על יצועי ערשי בקינה תשא
 [נפשי] מהו ט. 4

קיר
 קיר
 וירעו אושי קיר כאוניה על
 פני מים מהו ג. 12-13
מקיר
 כיא אבן מקיר תזעק
 פה ט. 14-15

קירותי
 וכול קירותי לחומת בחן
 ללוא תודעוע מהו ז. 9

קלל
 וקול
 וקול מנמרים סוסו פה ג. 6

קלים
 אשר המה קלים וגבורים
 פה ב. 12

קלי
 סוסים זכרים קלי רגל
 מבא ו. 11

ולקליהם
 ולקליהם אין מנוס
 מבא יד. 11

אם יקים את דבריו

מבד טז, 5
 כל אשר יקים איש על נפשו
 מבד טז, 7, 8-9
ויקם
 ויקם על נפשו בשבועת אסר
 ויקם להם מורה צדק
 מה ה, 8
 ויקם בליעל את יחנה ואת
 אחיהו במזמתו מבד ה, 18-19
 ויקם מאהרן נבונים
 מבד ו, 2

**יקימה
אל יקימה בשבת**

מבד יא, 14
יקימהו
 עד מחיר מות אל יקימהו
 מבד טז, 9

יקימנה

הוא יניאנה ואל יקימנה
 מבד טז, 12

יקימו

בשבועת הברית יקימו עליהם
 מבד טו, 6

מקים

כיא הנני מקים את הכשדאים
 פח ב, 10

להקים

המתנדבים ביהוד להקים את
 בריתו מה ה, 21-22
 להקים כל שבועת אסר
 מבד טז, 7

להקם

להקם ברית לחוקות עולם
 מה ח, 10

ולקים

ולקים עדה בשקר פח י, 10
והקם
 והקם לבן אמתכה מה יא, 16

אתקומם

אתחוק בכוח ואיכה את קומם
 מה יב, 35

להתקומם

להתקומם לפני ננעי
 מהו קטע ו, 6
קימי
 להפר קימי קדם
 מהו יג, 12

קמי

קמי ארץ
 [להכניע] קמי ארץ
 מבא יב, 5

יקום

וכל יקום הבלי[הם יהיו כאין]
 מבא יד, 12
 וכול יקום הוותם מהר ימלו
 מבא טו, 11

מקום

ובכול מקום אשר יהיה שם
 עשרה אנשים מעצת היחד
 מה ו, 3
 ושבו אל מקום עומדם
 מבא יד, 3
 ותשם מקום רשעה
 מהו קטע 5,5

במקום

ואל ימש במקום אשר יהיו שם
 העשרה איש דורש בתורה
 מה ו, 6
 אל ישבות איש במקום קרוב
 לגוים בשבת מבד יא, 14-15

ובמקום

ובמקום עשרה אל ימש איש
 מבד יג, 2

למקום

למקום היד כאלפים באמה
 מבא ז, 7

ממקום

ולוא ירום ממקום גודלו
 מה ב, 23
 אשר יצאו ממקום קדשו
 וישענו על אל מבד ח, 45-46

במקומו

וכתבוהי במקומו כפי יאותו
 בגורל האמת מבד יג, 12

ממקומם

ובל יחישו ממקומם
 מה ח, 8

קומה

ורמי קומה תגדל[ע בגבורותיכה]
 מבא יד, 11

בקומה

וגבוה בקומה מהו קטע ז, 3

קוף

ותקופת

ובתקופת מועדיהם בהשלם
 חוק מה י, 7
 ותקופת מועדים בתכונם
 באותותם מהו יב, 8

תקופתו

ברשית במשלת אור תקופתו
 מה י, 2

בתקופתו

למועד לילה בתקופתו לפנות
 בוקר מהו יב, 6

ובתקופתו

ובתקופתו עם האספו מפני
 אור מה י, 3

תקופתם

תקופתם עם מסרותם זה לזה
 מה י, 4-5

בתקופות

בתקופות יום מהו יב, 5

ותקופות

מועדי קודש ותקופות שנים
 מבא י, 15
 ותקופות מספר שני עולם
 ככול מועדיהם מהו א, 25

**קוץ
ויקוץ**

ויקוץ מעשות פקודי ישרים
 מבד ח, 25

קוץ

ופלגיו יעל קוץ ודרדר
 מהו ח, 24-25

ויקיצו

ויקיצו מועזיכה פח ח, 14

הקיצה

הוי אומר לעץ הקיצה
 פח יב, 15

**לקיץ
מועד קציר לקיץ**

מה י, 8

**קור
מקור**

מקור דעת ומעון קודש רום
 כבוד מה י, 13
 מקור צדקה ומקוה גבורה
 מה יא, 6-7
 וכל נפש אדם אשר תפול אל
 מקור מים ואל מקוה

מבד יא, 16
 עד תום כול מקור חושך
 מבא טו, 1
 לפתוח מקור דעת לכול מבינים
 מהו ב, 18
 ואני נפתח לי מקור לאבל
 מרורים מהו יא, 19
 [מקור] פתחתה בפי עבדכה
 מהו יח, 10
 ותפתח [מקור] להוכיח ליצר
 חמר דרכו מהו יח, 12
 ולפתח [מקור] אמתכה
 מהו יח, 13

מקור כול חותם
 מהו קטע 11, 3
 מקור און מהו קטע 12, 2

במקור

אודכה ארוני כי נתתני במקור
 נזולים ביבשה מהו ח, 4

ומקור

סוד הערה ומקור הגדה
 מהו א, 23

ומקוי כבוד ומקור דעת
 וגבו[ר]... מהו יב, 29
 ו[מקור] חושך מהו יח, 29

למקור

מעין אור למקור עולם לאין
 הסר מהו ו, 17-18
 ויהי למקור עולם מהו ח, 8
 ויחשוב בלא האמין למקור
 חיים מהו ח, 14
 ולבני נפתח למקור עולם
 מהו י, 30

למקור גדה וערות קלון
 מהו יב, 25

ממקור

כיא ממקור דעתו פתח אורו
 מה יא, 3
 ...ממקור... מהו יח, 15

וממקור

וממקור חושך תולדות העול
 מה ג, 19
 וממקור צדקתו משפטי אור
 בלבבי מה יא, 5

ממקורו

וכל איש אשר לוא יהיה שהור
 ממקורו מבא ז, 5-6

מקורם

ובידי פתחתה מקורם
 מהו ח, 21

קורי

קורי, קוריהם
 קורי עכביש קוריהם
 מבד ה, 13-14

קטן

להשמע הכול איש לרעהו הקטן
 לגדול מה ה, 23
 וישמעו הקטן לגדול מה ו, 2

קטר

ויקטר למכמתרו
 פח ה, 15; ו, 3

מקטרת

לערוך מקטרת גיהוה לרצון אל
 מבא ב, 5

קטורה

בתשיעת ילחמו בכני ישמעאל
 וקטורה

מבא ב, 13

וקהלת
עדת אלים וקהלת אנשים
מבא א, 10-11

קה

קו
ותשמ דברים על קו מהו א, 29
בנסול קו על משפט מהו ג, 27
וכפס על קו משפט ומשקלת
מהו ה, 26
לפנות על קו נכון מהו ח, 21
ובלשונו חקתה על קו
מהו יח, 10-11

בקו

וחליל שפתי אשא בקו משפטו
מה י, 10
לצדקת אל אחלקה חוק בקו עתים
מה י, 26-27

לקו

ותחבא אמת לקו] מהו ט, 24

קוים

ותוציא קוים לרויהם
מהו א, 30

וקוים

ואוצרות מחשבת להפציתם
וקוים הוצאתה לרויהם
מהו א, 13-14

אקה

ולסליחותיכה אקה
מהו י, 20-21
לסובכה ולחסידיכה אקה
ולסליחותיכה] מהו יא, 32

מקה

[מקוה] אני לחסידיכה ולסליחתכה
מהו ה, 35

תקה

ולב נמס לפתח תקה
מבא יא, 9
ויפרו לאין תקה מהו ג, 27

ותקה

ואין שארית] ותקה
מהו ה, 32

תקותי

ולא עזבתה תקותי
מהו ט, 11-12

מקה

וכל נפש אדם אשר תפול אל מקור
מים ואל מקוה מבד יא, 16
ואדעה כיא יש מקוה לאשר
יצרתה מעפר לטורד עולם
מהו ג, 20-21
ואדעה כי יש מקוה לשבי פשע
ועובי חסאה מהו ה, 6

ואדעה כן] יש מקוה
ב[ת]סדיכה מהו ט, 14
כיא יש מקוה לאיש
מהו קטע ז, 7

ומקוה
מקור צדקה ומקוה גבורה
מה יא, 7-6

מקוי
מקוי עפר ומגבל אדמה ומדור
חושך מהו יב, 25-26
מקוי אפר איכה אעמוד לפני רוח
סועה מהו קטע ז, 6

ומקוי
ומקוי כבוד ומקור דעת וגבו[ר]
מהו יב, 29
חוג ימים ומקוי נהרות ומבקע
תהמות מבא י, 13

קול

קול מרודד ידי סדר מלחמה
מבא ח, 5
קול גוח וסמוך ידי מפשע
מבא ח, 7
קול חד טרוד לנצח מלחמה
מבא ח, 9

יריעו קול אחד מבא ח, 9-10
ועם קול התרועה יצאו זרקות
המלחמה להפיל הללים

מבא ח, 10-11
קול השופרות יחישו
מבא ח, 11

קול חד טרוד מבא ח, 12
קול גוח מרודד מבא ח, 14
קול תרועה גדולה לנצח מלחמה
מבא ח, 15-16

ושמעני קול נכבד מבא י, 10
קול חד טרוד לנצח מלחמה
מבא טו, 6

וכול העם יחשו קול ה[תרועה]
מבא טו, 7-8
וכול העם יגיתו] קול התרועה
מבא י, 14

ואין להרים קול מהו ח, 35-36
להאזין קול נכבד
מהו קטע ז, 5

הקול
ועם צאת הקול מבא טז, 7

בקול
בקול המון גדוד מבא א, 11
ב[ננות] עמי צרחה בקול רנה
מבא יב, 14

והלויים וכול עם השופרות יריעו
תרועות מלחמה בקול גדול
מבא טו, 6-7
בנות עמי הבענה בקול רנה
מבא יט, 7

ויהמו שחקים בקול המון
מהו ג, 13
בקול אנחה מהו ט, 4
ישמעיו יחד בקול רנה
מהו יא, 26-27

כקול
כקול המון מים רבים
מהו ב, 16

לקול
ולא שמעו לקול עשיהם מצות
יוריהם מבד ג, 7-8
וישמעו לקול מורה מבד ח, 51
והאזינו לקול מורה צדק
מבד ח, 55

והראשים יהיו נפסטים לקול
ההצוצרות מבא טז, 4
והראשים נפסטים לקול
ההצוצרות מבא יז, 10
ואין לשלוח פעם ולא מצעד לקול
רגלי מהו ח, 34

מקול
וכול העם יחשו מקול התרועה
מבא ט, 1

קולו
להשמיע קולו מהו ז, 14
וקולם
מהו ב, 27
ומשברי מים בהמון קולם
מהו ג, 16
עם מצעדם לתהום ישמעו קולם
מהו ג, 17
וצבא השמים יתנו קולם
מהו ג, 35

קולות
ובעולים לשמוע קולות
מבא ה, 12

קום
קום
קום שבט מישראל מבא יא, 6

וקום
כאשר כתוב דרך כוכב מיעקב
וקום שבט מישראל
מבד ז, 19-20

תקום
ועצתכה היא תקום ומחשבת
לבכה תכון לנצח מהו ד, 13
ויקומו
הלוא פתאום ויקומו גושכ[יך]
פח ח, 13-14

ואקומה
ואקומה על מנאצי מהו ד, 22

ואקומה ורוחי החזיקה במעמד
לפני ננע מהו ד, 36

קום
ונפלו בני יפת לאין קום
מבא יח, 2

בקום
בקום רשעים על בריתך וחלכאים
על דברכה מהו ד, 34-35

וקום
אברך שמו בראשית צאת ובווא
לשבת וקום מה י, 14-15

קומה
קומה גבור שבה שביכה
מבא יב, 9
[קומה גבור שבה שביכה]
מבא יט, 2

קימו
אשר קימו בארץ דמשק
מבד ח, 35

ותקימה
ותקימה לזרעם למועד]י
עולמים מבא יג, 6-7

הקים
ובכולם הקים לו קריאי שם
מבד ב, 11
מהם הקים אל את בריתו
לישראל עד עולם מבד ג, 13
כאשר הקים אל להם ביד
יחזקאל הנביא מבד ג, 21
כברית אשר הקים אל
לראשנים מבד ד, 9
יען אשר לא הקים את מצות
אל מבד ט, 7

הקיימותי
ובשבעה הקיימותי על נפשי
לבתי חטוא לך מהו יד, 17

והקיימותי
כאשר אמר והקיימותי את
סוכת דוד הנופלת מבד ו, 16

הקיימותה
ואתה הקיימותה נופלים
בעוזה מבא יד, 10-11
...הקיימותה... מהו יז, 14

יקים
ואשר יקים בברית על נפשו
מה ה, 10
וכאשר יקים אותו עליו לשוב
אל תורת משה מבד טו, 12
על כן יקים האיש על נפשו
מבד טו, 1
וביום אשר יקים האיש על
נפשו מבד טז, 4

קדושיכה
 ולרבוואתם יחד עם קדושיכה
 מבא יב, 4
 ועדת קדושיכה בחוכנו
 מבא יב, 6
 וריבכה עם צבא קדושיכה
 מהו י, 34
 ובגורל עם קדושיכה
 מהו יא, 11-12
 עם עדת קדושיכה בהפלא
 מהו קטע 5, 3

קדש

ויכרת זכורם כאשר דבר להם
 במדבר קדש מבד ג, 6-7

קהל

יקהילו
 בביאים יקהילו את כול הבאים
 מטף עד נשים מה א, 4

הנקהלים

[הנקהלים אתם] מבא יט, 10

קהל

על הששית קהל אל
 וכול קהל [ת]מונט
 מבא טו, 10-11

הקהל

ואם תעודה תהיה לכול הקהל
 מה א, 25
 המלך הוא הקהל וכינווי הצלמים
 מבד ז, 16-17

ואחר יבוא אל הקהל

...יבוא אל [הקהל] מבד טו, 17

בקהל

אל יבוא בקהל
 מה ב, 4

ובהרע חצוצרות בקהל
 מבד יא, 22

וקהל

וקהל גויים אסף לכלה אין
 שארית מבא יד, 5

קהלו

[בעש] ותכה שפטים בגוג ובכול
 קהלו מבא יא, 16

לקהלים

ואין מליץ בניס לק[הלים]
 מהו א, 13

מקהלים

מקהלים אברכה שמכה
 מהו ב, 30

קהלת

ועלי קהלת רשעים תהרגש
 מהו ב, 12

למא את עיר המקדש בנדתם
 מבד יב, 2-1
 להתיצב תמיד בשערי המקדש
 מבא ב, 3
 ואל המקדש לוא יביאום
 מבא ז, 11-10

מקדשי

אשר שמרו את משמרת מקדשי
 מבד ד, 1

וממקדשו

הסתיר פניו מישראל וממקדשו
 מבד א, 3

קדוש

כיא קדוש אדוני ומלך הכבוד
 אתנו מבא יב, 7
 כיא קדוש אדירנו מבא יט, 1

קדושה

וברוח קדושה ליחד באמתו
 מה ג, 7

קדושים

וינחילם בגורל קדושים
 מה יא, 7-8

[בסוד] קדושים יופיע
 מבא א, 16
 כיא קדושים המה מבא ט, 8
 וממשלת קדושים מבא י, 12
 כיא רוב קדושים [א]לה
 מבא יב, 1

עם קדושים גבורי צבא
 מבא יב, 7

[וסדרי קדושים] [מתעת]דים
 ליום מבא טו, 14-15

ותרועת קדושים ברדף אשור
 מבא יח, 2

להתיצב במעמד עם צבא
 קדושים מהו ג, 22-21

ועירוכו לכה בסוד קדושים
 מהו ד, 24-25

בדרך קדושים ילכו ב[ה]
 מהו ו, 20

עם רוב טוב קדושים
 מהו קטע 15, 7

קדושי

כי אררוהו כל קדושי עליון
 מבד ח, 31

עם קדושי ברית ומלומדי חוק
 מבא י, 10

ובקדושי

ובקדושי עמו יעשה חיל
 מבא ו, 6

ובקדושי עמו יעשה גבורה
 מבא טז, 1

קדושו

יכתובו שלום אל במחני קדושו
 מבא ג, 5

ורוח קדושה הניפוחה בי
 אמוט מהו ז, 6-7
 וברוח קדושה תשעשעני
 מהו ט, 32
 ברוח קדושה פתחתה לתוכי
 מהו יב, 13-12
 דעת

קודשך, קודשכה

[רוח] קודשך מהו יד, 13
 ...[קודשך] ואדעה כי בס בהלתה
 מהו טו, 23

לטהרני ברוח קודשך
 מהו טז, 12

[אודכה כי] הניפוחה רוח
 קודש [כה] על עבדך
 מהו יז, 25

קודשך

ולהתחזק ברוח [קודשך]
 מהו טז, 7

קדשכה

[קדשכה] הניפוחה לכפר
 אשמה מהו קטע 2, 13

קודשים

וסוד קודש קודשים לאהרון
 מה ח, 5-6

מעון קודש קודשים לאהרון
 מה ח, 8-9

ליחד קודש קודשים
 מה ט, 6

וזם גדול לקודש קודשים
 מה י, 5

הקדשים

ההרים את הקדשים כפירושהם
 מבד ו, 20

קדשיו

ולא ישקף איש את רוח קדשיו
 מבד ז, 3-4

קדשיהם

וגם את רוח קדשיהם שמעו
 מבד ח, 11

מקדש

ויטמא את מקדש אל
 פח יב, 8-9

המקדש

השלישית טמא המקדש
 מבד ד, 17-18

וגם מטמאים הם את המקדש
 מבד ה, 6

לבלתו בוא אל המקדש להאיר
 מזבחו הנם מבד ו, 12

הטמא בנדר ובהון המקדש
 מבד ו, 15-16

בקץ מעל ישראל ויטמאו את
 המקדש מהו ח, 46

אל ישכב איש עם אשה בעיר
 המקדש מבד יב, 1

והון אנשי הקודש החולכים
 בתמים מה ט, 8
 הם אנשי הקודש הראשונים
 מבד ד, 6
 ביד משה וגם במשיחי הקודש
 מבד ה, ז, 1
 ויהודיע בין הקודש לחלל
 מבד ו, 17-18; יב, 20

הקדש

וכן המשפט לכל באי עדת אנשי
 תמים הקדש מבד ח, 24-25
 אשר יתהלכו בו אנשי תמים
 הקדש מבד ח, 29-30

לקודש

לכפר לכול המתנדבים לקודש
 באהרון מה ה, 6
 זום גדול לקודש קודשים
 מה י, 5

קודשו

[ויחללי] את [בת] קודשו
 פח ב, 4
 וכאשר גלו הנביאים ברוח קודשו
 מה ט, 16

וכנור נבלי לתכון קודשו
 מה י, 10

ככול מחשבת קודשו ומעשי
 מבא יג, 2
 ויהם זבול קודשו באמת כבודו
 מהו ג, 34-35

קדשו

ויודיעם ביד משיחו רוח קדשו
 מבד ב, 12

שבתות קדשו ומועדי כבודו
 מבד ג, 14-15

אשר יצאו ממקום קדשו וישענו
 על אל מבד ח, 45-46

איש לפי רוחו ישפטו בעצת
 קדשו מבד ח, 47-48

ולא ירימו יד על חקי קדשו
 מבד ח, 53

וראו בישועתו כי חסו בשם
 קדשו מבד ח, 57

...לבטח במעון [קדשו] בהשקט
 מהו יב, 2

קודשכה

ולחשכיל בכל מחשבת קודשכה
 מה יא, 18-19

בשם קודשכה מבא יא, 3

בובול קודשכה מבא יב, 1

במעון קודשכה מבא יב, 2

ואנו עם קודשכה

מבא יד, 12

ותביאני בעצת [קודשכה]
 מהו ו, 5

ק

עבודת קודש היא
 1 מבר יא, 23 — יב, 1
 לעצת קודש מבר ג, 4
 כיא מלאכי קודש עם צבאותם
 יחד מבר ז, 6
 ורואי מלאכי קודש
 11—10 מבר י, 10
 מועדי קודש ותקופות שנים
 15 מבר י, 15
 ובחירי עם קודש מבר יב, 1
 ואתה אלי נתתו לענים לעצת
 קודש מבר ז, 10
 ומפריח צצר ק[ו]דש למטעת אמת
 מבר ח, 10
 ורוחות קודש ולהט אש מתהפכת
 מבר ח, 12
 לא ישתה מי קודש מבר ח, 13
 [ק]ודש... מבר יב, 28
 קודש מקדם עולם מבר יג, 1
 קודש לדורות ע[ולם]
 מבר יד, 6
 ברוח ק[ו]דש מבר טז, 2
 רוח קודש[ש] מבר טז, 3
 ...[ק]ודש אשר בשמים
 1 מהו קסע א, 1
 ...קודש וכאשר בנפש[כה]
 9 מהו קסע א, 9
 קודש
 כל המתהלכים באלה בתמים קודש
 על פי כל יסורו מבר ז, 4—5
 במעמד אנשי תמים קודש
 28 מבר ח, 28
 1. קודש בל יטה מהו קסע א, 12
 הקודש
 יבוא להתיצב ביסודות עדת
 הקודש מה א, 12—13
 לדבר אל עצת הקודש
 מה א, 2, 9
 עב חכמי עדת הקודש
 16 מה א, 2, 16
 לגעת בטהרת אנשי הקודש
 מה ה, 13
 ולוא ישען איש הקודש
 מה ה, 18
 אל יגע בטהרת אנשי הקודש
 מה ח, 17
 כול הבא בעצת הקודש
 מה ח, 21
 ולוא יתערב איש מאנשי הקודש
 מה ח, 24
 בהונו

יתקדש
 ולוא יתקדש בימים ונהרות
 מה ג, 4—5
 התקדש
 אשר התקדש אל במשפטם לעיני
 כול העם מבר יז, 2
 להתקדש
 להתקדש לכה מכול תועבות
 נדה מהו יא, 10—11
 ולהתקדש
 ולהתקדש במי דוכו
 מה ג, 9
 ולהתגדל ולהתקדש לעיני
 שאר הגוים מבר יא, 15
 קודש
 ליחד בעדת קודש מה א, 9
 כיא מלאכי קודש בעדמם
 מה א, 2, 8—9
 בעצת קודש ובני סוד עולמים
 מה ב, 25
 ומחשבת קודש ביצר סמוך
 מה ד, 4—5
 ולטהרו ברוח קודש מה ה, 21
 להיחד לעדת קודש מה ה, 20
 בית קודש לישראל מה ח, 5
 וסוד קודש קודשים לאהרון
 מה ח, 5—6
 מעון קודש קודשים לאהרון
 מה ח, 9—8
 יבדלו קודש בתוך עצת אנשי
 היחד מה ח, 11
 אשר ילכו בם אנשי התמים
 קודש איש את רעהו מה ח, 20
 ואחר יכתוב בתכונו ליחד קודש
 מה ט, 2
 ליסוד רוח קודש לאמת עולם
 מה ט, 3—4
 יבדילו אנשי היחד בית קודש
 לאהרון מה ט, 5—6
 להיחד קודש קודשים
 מה ט, 6
 באופיע מאורות מזובל קודש
 מה י, 3—4
 ברשית ירחים למועדיהם ימי
 קודש מה י, 6
 מקור דעת ומעון קודש
 מה י, 13
 ופרי קודש בלשוני
 מה י, 23
 וסוד מבנית קודש מה יא, 8

קדם
 להפיר קימי קדם מהו יג, 12
 מקדם
 כי לא בחר אל בהם מקדם עולם
 מבר ב, 7
 ויתעב את דורות מקדם
 מבר ב, 8
 מקדם ע[ולם]
 מהו יג, 1
 כי אתה הכינותמה מקדם עולם
 מהו יג, 10
 כי א[תה] אל הייתה מקדם
 ואתה תהיה לעולמי עד
 מהו יג, 13—12
 קדים
 מגמת פניהם קדים
 פח ג, 8—9, 14
 קדומים
 ...קדומים מהו קסע א, 16, 7
 והקדמוני
 ובשביעית ילחמו ככול בני אשור
 ופרס והקדמוני עד המדבר
 הגדול מבר ב, 12
 קדר
 קדרות
 קדרות לבשתי ולשוני לחך
 מדבק מהו ה, 32
 קדש
 וקדשום
 וקדשום שלושת ימים
 מה א, 26
 קדש
 ואל יקדש איש את מאכל פיהו
 לאל מבר טז, 14—15
 ואל יקדש איש מכלי אחותו
 מבר טז, 15—17
 [י]קדש... מבר טז, 17
 לקדשו
 כי הוא אשר אמר שמור את יום
 השבת לקדשו מבר י, 16—17
 ולהקדשך
 ולהקדשך בפי כל מעשיך
 מהו קסע א, 12, 3
 הקדשתם
 ומרחם הקדשתם ליום הרגה
 מהו ט, 17

קבל
 תקבל
 וכדן תקבל להעיד עליו משפוט
 התורא מהו א, 10
 יקבלו
 ועל ההון יקבלו שני עידיהם
 נאמנים מבר ט, 22—23
 לקבל
 לכבודכה ולמענכה עשי[תה]
 מהו ה, 10
 יקובל
 ואל יקובל עיד לשופטים להמית
 על פיהו מבר ט, 23 — י, 1
 קבץ
 ויקבוצ
 ויגזול ויקבוצ הון אנשי חמס
 פח ה, 11
 יקבוצו
 אשר יקבוצו הון ובצע
 פח ט, 5
 ויקבצו
 ויקבצו אלו כול העמים
 פח ה, 5
 קבר
 קובר
 ובכוח ידך רוטשו פגריהם לאין
 קובר מבר יא, 1
 קדח
 קדחי
 כולם קדחי אש ומבערי זיקות
 מבר ה, 13
 קדם
 ...[וא]שר קדם ולברוא חדשות...
 מהו יג, 11—12
 לקדם
 ולוא לקדם עתיהם מה א, 14
 ולקדים
 ול[ק]דים נהיות עולם
 מהו יג, 12
 יתקדם
 יתקדם או יתאחר מבר יא, 23

הצמאה
למען ספות הצמאה פח יא, 14
ונספתה רוחו הצמאה
מה ב, 14
מצמאים
ויעצרו משקה דעת מצמאים
מהו ד, 11
ולצמאם
ולצמאם ישקום חומץ
מהו ד, 11

צמד
נצמדי
כול נצמדי כרדי ואנשי [ברית]
מהו ה, 25
והמה נצמדי תעודתי
מהו ו, 19
לצמיד
ומחברת הצורה מזה ומהו לצמיד
מהו ב, 8
צמידים
ובסגר שלושה צמידים
מבא ה, 7
הצמידים
והסגר מחורץ בין הצמידים
מבא ה, 9

צמח
ויצמח
ויצמח מישראל ומהארץ שורש
מבד א, 7

צנע
והצנע
והצנע לכת בערמת כול
מה ד, 5-6
והצנע לכת בכל דרכיהם
מה ה, 4
והצנע לכת איש עם רעהו
מה ח, 2

צעד
לצעוד
ולוא לצעוד בכל אחד מכול
דברי אל מה א, 13-14
ואין לצעוד על אחד מכול דבריו
מה ג, 11
צעודו
ואנוש לוא יכין צעודו
מה יא, 10
ולא יוכל אנוש להכין צעודו -
מהו טו, 13
ויצר עפר איך יוכל להכין צעודו
מהו טו, 21

צעדס
לתמוך צעדס בדרך אל
מבד ח, 41
צעודי
ומליצי דעת עם כול צעודי
מהו קטע 2, 6
צעדינו
וצבא רוחיו עם צעדינו
מבא יב, 8
וצ[בא] רוחיו עם צעדינו
ופרשינו כעננים] מבא יט, 1

מצעד
ואין לשלוח פעם ולא מצעד
לקול רגלי מהו ח, 34
מצעדם
עם מצעדם לתהום ישמיעו
קולם מהו ג, 17
מצעדי
כיא [לוא יד]עו כי מאתכה
מצעדי מהו ב, 33
ותגוד נפש אביון עם מהומות רבה
והוות מדהבה עם מצעדי
מהו ג, 25
ועם מצעדי רוב סליחות והמין
רחמים מהו ט, 33-34
הכי[נותה מצעדי] מהו יב, 34

צער
למצער
כיא יד[עתי] אשר תרים למצער
מחיה בעמכה ושארית בנהלתכה
מהו ו, 7-8

צפה
יצפה
ולמשפט אל יצפה תמיד
מה ט, 25
אצפה
ולסליח[תכה אצפה] מהו ז, 35
ובהיני ב[כה אצפה לה]מון
רחמיכה מהו י, 20

ואצפה
ואצפה לראות מה ידבר בי
פח ו, 13-14
יצפו
לתוכחתכה ולטובכה יצפו
מהו יב, 21
...יצפו ועל משמרתם
מהו קטע 4, 5
ויצפו
ויצפו לפרצות ויבחרו בטוב
הצואר מבד א, 18-19
ויצופים
ויצופים לישועתך
מהו קטע 18, 5

צפן
צפון
וחמתויקים נמלטו לארץ צפון
מבד ז, 13-14
הצפון
להלחם במלכי הצפון מבא א, 4
צפע
צפעונים
קורי עכביש קוריהם וביצי
צפעונים ביציהם
מבד ה, 13-14

צפר
כצפור
כיא ידחני מארצי כצפור מקנה
מהו ה, 8-9

צרח
תצרח
וארץ תצרח על ההווה הנחיה
בתבל מהו ג, 32-33
צרחנה
[בנות] עמי צרחנה בקול רנה
מבא יב, 14

צרף
מצרף
בעושו משפט וצרת מצרף
מה ח, 3-4
בחוני מצרף מבא יז, 1
וברודי מצרף מהו קטע 4, 18

ומצרף
מכול שחד ואימה ומצרף
מה א, 17

במצרף
ואתם בני בריתו התחזקו
במצרף אל מבא יז, 8-9
ותביאוהו במצרף[כו]הב
מהו ה, 16
מצרפיי
[ל]מלא מצרפיי ריוו למעמדכם
מבא יז, 9

מצרפותיו
ועמכם כל מרשיעי יהודה בימי
מצרפותיו מבד ז, 49-50

צרה
הצרה
והרית גבר הצרה בחבליה
מהו ג, 9

בצר
אשר שמרו את מצוותו בצר למו
פח ה, 6-5

הצר
על הצר הצורר אתכמה
מבא י, 7

צרי
תגבר צרי עלי למכשול
מהו ט, 21
ובזו צרי לי לכליל כבוד
מהו ט, 25

לצרי
ואין כתוב כי אם נוקם הוא
לצרי מבד ט, 5

צריכה
מחץ גוים צריכה
מבא יב, 10; יט, 4

הצורר
על הצר הצורר אתכמה
מבא י, 7

צרה
ובמכון צרה עם בוקה
מה י, 16
ובהפתח צרה האהלנו מה י, 18
והיא עת צרה מבא א, 11-12
כיא היא עת צרה לישד[אל]
מבא טו, 1

מצרה
ואם קלל או להבעת מצרה
מה ז, 1

צרת
ולפתוח כול צרת נפשו לישועת
עולם מהו טו, 16

בצרת
כי בצרת נפשי לא עזבתי
מהו ה, 12
ורחוב עולם בצרת נפל
מהו ט, 27-28

וצרת
ולרצות עיון בעושו משפט וצרת
מצרף מה ח, 3-4

צרתי
ואם יפתח צרתי ומשחת יחלץ
נפשי מה יא, 13

צרותם
וכול נגיעיהם ומועדי צרותם
בממשלת משטמתו מה ג, 23
צרותיהם
וקץ מעמדם ומסטר צרותיהם
מבד ד, 5

צרותמה
ובכול צרותמה לוא נהיתה כמוה
מבא א, 12

בצרו
אודכה אדוני כי שמתה נפשי
בצרו החיים מהו ב, 20

במצודותם
להתחולל במועדיהם להתפשט
במצודותם מהו ד, 12

צוה
כאשר צוה ביד מרשה מה א, 3
לעשות ככול אשר צוה

מה א, 17-16
כאשר צוה למועדי תעורתי
מה ג, 10

ולהחזיק ככול אשר צוה לרצונו
מה ה, 1

ככול אשר צוה ככול לב ובכול
נפש מה ה, 8-9

אשר צוה לעשות מה ה, 22
אשר צוה ביד מרשה מה ח, 15

ההולכים בתמים דרך כאשר צוה
מה ה, 21

על פי רצונו כאשר צוה
מה ט, 14-15

ובכול ממשלו כאשר צוה
מה ט, 24

וצוה
וצוה עליו וי[סגרי] עד שנה
תמימה מהו טו, 14-15

צוהו
ולוא יתאהו ככול אשר לוא צוהו
מה ט, 25

צויתת
[ל]סור מכול אשר צויתת
מהו טו, 11

ולא רצו ככול אשר צויתת
מהו טו, 18-19

צויתם
ואתה אל צויתם מהו ו, 20

ותצו
ותצו לנו מהו ג, 5

צו
בוני החיץ אשר הלכו אחרי צו
מבד ד, 19

הצו
הצו הוא מטיף אשר אמר
מבד ד, 19-20

מצוה
...מצוה מרות כו[שלת]
מהו יו, 7

המצוה
אשר יסור מכול המצוה
מה ח, 17

עובר דבר מן המצוה
מבד י, 3

כמצות
כמצות באי הברית החדשה
בארץ דמשק מבד ו, 19

מצוותו
אשר שמרו את מצוותו ובר
למו פח ה, 6-5

מצות
בם נאחזו אשר לא שמרו מצות
אל מבד ב, 18

ולא שמרו את מצות עשיהם
מבד ב, 21

ויעשה אוהב בשמרו מצות אל
מבד ג, 2

להועץ על מצות אל
מבד ג, 5-6

ולא שמעו לקול עשיהם מצות
יוריהם מבד ג, 7-8

כי דברו טרה על מצות אל
מבד ה, 21

יען אשר לא הקים את מצות אל
מבד ט, 7

במצות
ובמחזיקים במצות אל אשר
נותרו מבד ג, 12-13

וכל המואסים במצות ובחקים
מבד ז, 9

וכמשפט הזה לכל המואס במצות
אל מבד ח, 18-19

מצוותיך
לאהביך ולשומרי מצו[ות]יך
לפניך מהו טז, 13-14

ושומרי מצו[ות]יך שבים אליך
מהו טז, 17

צול - צלל
מצולה
לח ויבש מצולה לכל חיה ועוף
מהו ח, 19

במצולות
נפש[ים] כאוניה ב[מ]צולות ים
מהו ג, 6-7

והכמיה בולמו כמלחים במצולות
מהו ג, 14

צום
ביום צום שבת מנוחתם
פח יא, 8

ציץ
להציץ
חסדכה אוחיל להציץ בישע
מהו ז, 18-19

כציץ
מהו ימלו [כציץ]
מבא טו, 11-12

פרח כציץ] מהו ו, 15

צוק
בצוקה
אהיה בצוקה כמו אשת לדה
מבכריה מהו ג, 7

לצוקה
ואת אלי מרחב פתחתה בלבבי
ויוספה לצוקה מהו ה, 33-34

ובצוקותי
ובצוקותי נזחתי ובסליחות
אשתעשע מהו ט, 13

במצוקותם
וימהרו עלי רשעי עמים
במצוקותם מהו ה, 17

צואר
ויבחרו בטוב הצואר
מבד א, 19

צור
בצור
יכו שרשיו בצור חלמיש
מהו ח, 23

וצור
וצור למוכיחי יסרתו פח ה, 1

צורי
אודכה אלי ארוממכה צורי
מהו יא, 15

הצורה
ומחבתת ה[צו]ר[ה] מזה ומזה
לצמיד מבא ה, 8

צורת
כמעשי צורת מחשבת
מבא ה, 8

מעשה חושב צורת ריקמה
מבא ה, 14

וצורת
וצורת מחבתת מעשה חושב
מבא ה, 5

וצורת ריקמה מעשה חושב
מבא ז, 10

מצור
ואהיה כבא בעיר מצור
מהו ו, 24-25

וידרוך גבור קשתו ויפתח מצור
מהו ו, 30

מצורי
ואתיצבה על מצורי פח ו, 13

מצורוק(?)
והואה מצורוק חמר
מה יא, 21-22

ציר
ציריה
כיא נהפכו ציריה מהו ג, 7

צירים
ובמולדיו יהפכו כול צירים כבור
הריה מהו ג, 11-12

כצירי
וחבלים כצירי יולדה
מהו ה, 31-32

צחה
יצחה
והאיש אשר יצחה בלי משפט את
מה ז, 4

צידון
ובני עמון וח[יל צידון] פלשת
מבא א, 1-2

ציה
ומבוש מים בארץ ציה ומשקי גן
מהו ח, 5-4

ציון
ציון שמחי מאודה מבא יב, 12
ציון שמחי מאודה מבא יט, 5

צלח
יצלחו
ואשר לא יחזיקו באלה לא
יצלחו לשבת בארץ מבד יג, 20-21

צלל
צללו
[צללו כ] עופרת במים אדירים
מהו ח, 19

צל
ויצל צל על כול מהו ו, 15

צלם
בצלמות
וישוכו בעדי בצלמות מהו ה, 34

צלמיכם
ואת כיון צלמיכם מבד ז, 15

הצלמים
המלך הוא הקהל וכינוי
הצלמים מבד ז, 16-17

וכיון הצלמים הם ספרי
הנביאים מבד ז, 17

צמא
צמי
ופח לפח יסמונו צמי רשעה
מהו קטע ז, 8

ואחה אל ה[צדק] מבא יח. 8
ומה ישיב על כול משפט הצדק
מהו א. 27
ואדעה כי לכה הצדק
מהו י. 17-18
אל הצדק והשכל
מהו קטע ז. 7
בצדק
הכן בצדק כול מעשיו
מה יא. 16
ואין שופט ואין מוכיח בצדק
מבד ח. 39-40
כול משרתיו בצדק יודעו
מבא יג. 3
ובצדק
ובצדק תשימ[נו]
מהו קטע י. 11, 6
וצדק
בהלכתנו קרי בכרית אמת וצדק
מה א. 25-26
וכפי נחלת איש באמת וצדק
מה ד. 24
וצדק ואמת משפטיו בנו
מבד ח. 52-53
[אמת וצדק] יאירו מבא א. 8
כי אמת אתה וצדק כול מעשיכה
מהו ד. 40
ומשפט ככול מעשיכה וצדק
מהו י. 35
[אמת] וצדק כול מעשיו ודברך
לא ישוב אחר
[לאהוב אמת] [וצדק]
מהו יד. 25-26
צדקו
וכול הונם בעצת צדקו
מה א. 13
להודות לאל צדקו ולעליון
תפארתו מה יא. 15
עיות צדקו ודרכי אמתו וחספי
רצונו מבד ג. 15
ומשפטי צדקו ועדות אמתו
מבד ח. 53-54
בכ[ול] משפטי צדקו
מהו א. 38
צדקי
ולאל אומר צדקי מה י. 12
צדקכה
להורות [צדקכה] מהו א. 31
ותוכחת צדקכה עם [יהי]ומי
מהו ט. 33
חן משמר צדקכה
מהו קטע ז. 5
צדקם
ותפלת צדקם כמנחת רצון
מבד יא. 21

צדקה
צדקה ומשפט ואהבת חסד
מה ה. 4
מקור צדקה ומקוה גבורה
מה יא. 6-7
ואני ידעתי כי לוא לאנוש צדקה
מהו ד. 30
לאל עליון כול מעשיו צדקה
מהו ד. 31
לישר פעמיו לנתיבות צדקה
מהו ז. 14
ובידיכה צדקה ובמחשבתכה כול
דעה מהו יא. 7-8
והכינותה לי מעיל [צדקה]
מהו יא. 35
הצדקה
לכה אתה אל הדעות כול מעשיו
הצדקה מהו א. 27
לך אתה הצדקה מהו טו. 9
לך אתה הצדקה מהו יו. 19
וצדקה
ולעשות אמת וצדקה ימשפט
בארץ מה א. 5-6
לעשות אמת וצדקה ומשפט
מה ח. 2
עד יגלה אל ישע וצדקה ליראי
שמו מבד ח. 43
בצדקת
משפטי בצדקת אל תעמוד
לנצחים מה יא. 12
בצדקת אמתו ישפטי
מה יא. 14
לצדקת
לצדקת אל אחלקה חוק בקו
עתיים מה י. 26-27
צדקתו
ומקורו צדקתו משפטי אור
בלבבי מה יא. 5
ובצדקותו
ובצדקותו ימח משעיו
מה יא. 3
ובצדקותו
ובצדקותו יטהרני מנדת אנוש
מה יא. 14-15
צדקתכה
צדקתכה העמדתני לברייתכה
מהו ז. 19-20
צדקתכה תכון לעד
מהו ח. 2
ותוכחת צדקתכה עם היותי
מהו ט. 33
...צדקתכה... מהו יח. 17
צדקתך
ונגלתה צדקתך לעיני כול
מעשך מהו יד. 16
...צדקתך ופדיה... מהו יז. 19

בצדקתכה
ו[ת]הר בני איש מאשמה
בצדקתכה מהו ד. 37
וטהרני בצדקתכה כאשר יחלתי
מהו ח. 31-32
בצדקתך
לא בצדקתך ובישר לבבך אתה
בארשת את ארצם
מבד ח. 14-15
צדקות
והכהונים מספרים את צדקות אל
מה א. 21
אין צדקות להגזל מהו ז. 17
וצדקות
וצדקות אל תספר לשוני תמיד
מה י. 24
צדקותיך
אמצאה מענה לשון לספר
צדקותיך מהו יו. 16
מצידוק
כדעתי דברתי מצידוק יצר
חמר מהו יב. 32 (וראה מה יא. 21-22)
ומצידוק
הפלתה אלה לכבודכה
ומצידוק... מהו קטע ז. 16
צדיק
בבלע רשע צדיק ממנו
פח ה. 8-9
ויצדיקו רשע וירשיעו צדיק
מבד א. 19
ויגדו על נפש צדיק
מבד א. 20
ויצדיקו צדיק וירשיעו רשע
מבד ז. 7
ושבתם וראיתם בין צדיק ורשע
מבד ח. 43-44
כי אתה בראתה צדיק ורשע
מהו ד. 38
[ל]הבדיל בי בין צדיק לרשע
מהו ז. 12
ואין צדיק עמכה מהו יב. 19
כי אתה צדיק ואמת כל בחיריך
מהו יד. 15
רק אתה [ברא]תה צדיק
מהו טו. 14-15
...[צדיק]... מהו טו. 11
ובדעתי כי אתה רשמתה רוח
צדיק מהו טו. 10
הצדיק
פשרו על הצדיק פח א. 12
כיא רשע מכתיר את הצדיק
פח א. 11
והצדיק
[הרשע הוא הכהן הרשע
והצדיק] הוא מורה הצדק
פח א. 12

וצדיק
וצדיק באמונתו יחיה
פח ז. 17
צדיקים
צדיקים השביתו עולה
מהו א. 37
להתהלך לפניך בגבול [צדיקים]
מהו ז. 14-15
צדוק
בני צדוק ואנושי בריחם
מה א. 1, 2
על פי בני צדוק הכהנים
מה א. 1, 24
לפני בני צדוק הכהנים
מה א. 2, 3
ומשובים על פי בני צדוק
הכהנים מה ה. 2
לבני צדוק הכהנים מה ה. 9
הכהנים והלויים ובני צדוק
מבד ג. 21 - ד. 1
ובני צדוק הם בחירי ישראל
מבד ד. 3-4
ויטמון נגלה עד עמוד צדוק
מבד ה. 4-5
הצדוק
להבדיל ולשקול בני הצדוק לפי
רוחם מה ט. 14
צהר
ויצהר
רוב דגן תירוש ויצהר
מהו י. 23
צוד
יצודו
איש את רעהו יצודו חרם
מבד טו. 15
וצידים
וצידים לבני עולה מהו ח. 8
הצידה
ועורר הצידה מבא ז. 3
מצודו
כי אם לעמוד איש על מצודו
מבד ד. 11-12
ומצודתי
מנוסי משגבי סלע עווי
ומצודתי מהו ט. 28
מצודות
פשרו שלוש מצודות בליעל
מבד ד. 14-15
ויפירו כול מצודות רשעה
מהו ג. 26

צא

צואים

אל ירחק איש במים צואים
מבד י, 10-11
אל יקח איש עליו בגדים צואים
מבד יא, 3

צאן

כפלט צאן מטרחן מהו ה, 18-19

צאצא

צאצאיה

וכול צאצאיה עם פל[צימימ]ה
מבא י, 13
זכורם רביבים להשקות משפט
לכול צאצאיה מבא יב, 9

צאצאיהם

ותפלגה לכול צאצאיהם למספר
דורות עולם מהו א, 19
לכול צאצאיה[ם] מהו ב, 38

וצאצאינו

וצאצאינו הוד
מהו קטע 9-10

צבא

מפרש שחקים צבא מאורות ומשא
רוחות מבא י, 11-12
גבו[רי] צבא מבא יב, 7
צבא קדושים מהו ג, 22
צבא קדושיכה מהו י, 34
ולהתיצב במעמד לפניכה עם צבא
עד ורוחי[שמים] מהו יא, 13
צבא רוחיך מהו יג, 8
צבא דעת מהו יח, 23

הצבא

רק בסרך הצבא יכתוב משפחתו
מהו א, 21
כ[ול הצבא] לכול גדוהיהם
מבא א, 3

וצבא

קדושיכה [וצבא] מלאכיכה
מבא א, 4
וצבא רוחיו עם צעדינו
מבא יב, 8

וצ[בא רוחי] עם צעדינו ופרשינו
כעננים
וצבא השמים יתנו קולם
מבא יט, 1
מהו ג, 35

לצבא

יחלוצו להם אנשי חיל לצאת
לצבא מבא ב, 7-8
ובשני השמטים לוא יחלוצו לצאת
לצבא מבא ב, 8

צבאכה

...עם צבאכה ומתהלכים...

מהו קטע 2, 14

צבאם

בהמלא צבאם להשלים מערכת
פנים מבא ה, 3
כול צבאם אתכה מבא יב, 2

צבאות

הלוא הנח מעם יהוה צבאות
פה י, 7
וזה הטרך לכול צבאות העדה
מהו א, 6
ולפקוד [צבאות בחי]ריכה
מבא יב, 4

וצבאות

וצבאות מלאכים מבא יב, 1

צבאותיו

...צבאותיו עם הארץ
מהו יג, 9

צבאותיה

וכול צבאותיה בימים
ובתהומות מהו יג, 9

צבאותם

למספר כול צבאותם
מהו א, 24
ובמפלגיהן ינחלו כול צבאותם
מהו ד, 15
כיא מלאכי קודש עם צבאותם
מבא ז, 6

צבע

אצבע

שולחי אצבע ומדברי און ומקני
הון מהו יא, 2
אצבעות
ורוחבו ארבע אצבעות
מבא ה, 13

צבור

ויצבור

ויצבור עפר וילכדהו
מהו ד, 4

צדד

מצד

עמד לי מרחוק והיי מצד
מהו ט, 5-6

צדק

צדקתה

[אתה] צדקתה בכל מעשיכה
מהו א, 7
ואין להשיב על תוכחתכה כיא
צדקתה מהו יב, 30-31

יצדק

ואולים בשובתו ולוא יצדק
מהו ג, 2-3
ומי יצדק לפניכה בהשפטו
מהו ז, 28
כיא לא יצדק כול במ[שפט]טכה
מהו ט, 14-15

אנוש מאנוש יצדק מהו ט, 15
רק בטובך יצדק איש וברוב
רחמיך מהו יג, 16-17
ואדעה כי לא יצדק איש
מבלעדיך מהו טו, 11
[כיא מי יצדק] [לפני]כה
מהו קטע 4, 9

אצדיק

וארשיעה דינו ומשפטכה אצדיק
מהו ט, 9

ויצדיקו

ויצדיקו רשע וירשיעו צדיק
מבד א, 19
ויצדיקו צדיק וירשיעו רשע
מבד ד, 7

להצדיק

להצדיק משפט אתמכה
מבא יא, 14

צדק

ומחשבת צדק איש לרעהו
מהו ב, 24-25
משפטי צדק מהו ג, 1 ו ד, 4
ממשלת כול בני צדק
מהו ג, 20

ובמלאך חושך תעות כול בני צדק
מהו ג, 21-22
ולישר לפניו כול דרכי צדק אמת
מהו ד, 2

ושפול ידיים בעבודת צדק
מהו ד, 9

כניחות צדק ותמים דרך

מהו ט, 5

ומשפט צדק

ועתה שמעו כל יודעי צדק
מבד א, 1

ויקם להם מורה צדק מבד א, 11
ולסור מנתיבות צדק ולסיע גבול
מבד א, 15-16

והאוינו לקול מורה צדק

והאוינו לקול מורה צדק
מבד ח, 55

להפיץ אויב ולהניס כול משנאי
צדק מבא א, 5-6

אמת אל צדק אל מבד ד, 6
ובח[רתה] בכני צדק מבא ג, 10

ישמח צדק במרומים מבא יז, 8
ונבעתה במשפטי צדק

מכיוחי צדק מהו א, 24

מהו ב, 4: מהו ו, 4
והשימיני נס לבחירי צדק
מהו ב, 13

עם נמהרי צדק להעלות משאון
יחד מהו ה, 22-23

בעבודת צדק מהו ו, 19-20
ומעמד צדק מהו טו, 5

ואני הבינותי כי את אשר בחרתה
[צדק] דרכו מהו יז, 20

[משפט]ט צדק מהו קטע 5, 1
מהו קטע 5, 9

הצדק

הוא מורה הצדק פח א, 12
מורה הצדק מפיא אל

בתוכחת מורה הצדק פח ב, 2

פח ה, 10

פשרו על מורה הצדק פח ז, 4
במורה הצדק פח ח, 3

אשר בעוון מורה הצדק ואנשי
עצתו פח ט, 9-10

אשר רדף אחר מורה הצדק פח יא, 4-5

ויתנם [לפניהם] לשלושת מיני
הצדק מבד ד, 16-17

עד עמד יורה הצדק באחרית
הימים מבד ו, 10-11

כי דברו תועה על חקי הצדק
מבד ח, 34

ולא יעזבו את חקי הצדק
מבד ח, 55-56

[פתחי שעריך להביא אליך] חיל
גוים מבא יט, 5-6

למפתח

ואות נאמן למפתח חסדיו עולם
מה י, 5

פתל

ונפתלות

רקים אשבת משפתי נדות
ונפתלות מדעת לבי
מה י, 25

פתן

פתנים

חמת תנינים יינם וראש פתנים
אכזר מבד ח, 9, 10
וכוחלי עפר יורו לחמת [ראש]
פתנים לאין חבר

מהו ה, 28-29

הפתנים

וראש הסתנים הוא ראש מלכי
יון מבד ח, 11

פתע

...פוגעות פתע פתאום]

מהו יו, 5

ולא נסתח עם מב[וע]...

מהו ח, 26

ולברי נסתח למקור עולם

מהו י, 30

ואני נסתח לי מקור לאבל מרורים

מהו יא, 19

נסתח דבר ולב מהו יח, 20

נסתחה

נסתחה דרך מהו קטע 3, 2

בהסתח

בהסתח שערי המלחמה

מבא ג, 1, 7

בהסתח כל פחי שחת

מהו ג, 26

ובהסתח

ובהסתח צרה אהלנו

מה י, 18

מפתחים

מפתחים כמעשי גדיל

מבא ה, 7-8

לפתח

ולב נמס לפתח תקוה

מבא יא, 9

פתחי

פתחי שער[יד] תמיד

מבא יב, 12-13

יפתחו

ובהתרגשם יפתחו שמים

מהו ג, 16

ויפתחו

ויפתחו שערי [שמים בעד]

מעשי אסעה

מהו ג, 17

הפותח

הפותח לדעה לב עבדכה

מה יא, 15-16

לפתוח

לפתוח מקור דעת לכול מבינים

מהו ב, 18

ולא יזכר לפתוח השמים

מהו ח, 16-17

ולפתוח

ולפתוח פה לנאלמים לרגן

בגבורה מבא יד, 6

ולפתוח כול צרת נפשו לישועת

עולם מהו טו, 16

ולפתח

ולפתח מ[קור] אמתכה

מהו יח, 13

נסתח

כי לא נסתח בישראל

מבד ה, 3

פתחו

ובלשון גדושים פתחו פה

מבד ה, 11-12

[ינחלי ב] ליעל פתחו לשון שקר

מהו ה, 27-28

ופתחו

ופתחו שערי המ[לחמה]

מבא טו, 3

יפתח

כיא יפתח אוצרו וישתהו עלת

מה י, 3

ואם יפתח צרתי ומשחת יחלץ

נפשי מה יא, 13

אל יפתח כלי טוח בשבת

מבד יא, 9

ויפתח

וידרוך גבור קשתו ויפתח מצור

מהו ו, 30

ויפתח למים חיים מהו ח, 7

אפתח

בהודות אפתח פי

מה י, 24

ותפתח

ותפתח מק[ור] להוכיח ליצר

מהו יח, 12

לכפר על אשמת פשע
 מה ט, 4
 לוא אטור באף לשבי פשע
 מה י, 21
 לכפר בעד שבי פשע מבד ב, 5
 ושבי פשע יעקב שמרו ברית אל
 מבד ח, 40
 ומרפא לכול שבי פשע
 מהו ב, 9-8
 ולכלות כוח כרוי פשע
 מהו ה, 37
 יש מקוה לשבי פשע ועוזבי
 חטאה
 מהו ו, 6
 ואנחמה על פשע ראשון
 מהו ט, 13
 הסולח לשבי פשע מהו יד, 24
 ונושא פשע [וחטאה]
 מהו טו, 16
 ואני איש פשע ומגולל...
 מהו קטע 1, 4
 ולבבי כדונג ימס על פשע וחטאה
 מהו קטע 4, 14
בפשע
 והם התגוללו בפשע אנוש
 וברכרי נדה
 מבד ג, 17
מפשע
 ורוח נעוה סהרתה מפשע רב
 מהו ג, 21
 ולמען כבודכה סהרתה אנוש
 מהו יא, 10
פשעם
 עד תום פשעם מה י, 24-25
 ורוח עושים תבלעני מהוות
 פשעם
 מהו ז, 5
לפשעם
 ואל ברזי פלאו כפר בעד עונם
 וישא לפשעם
 מבד ג, 18
פשעי
 עוונותי פשעי חטאתי עם גנות
 לבבי
 מה יא, 9
 ובצדקותי ימח פשעי מה יא, 3
 [על פשעי ולבקש רוח...]
 מהו טו, 6
 וכול פשעי אשמתם וחטאתם
 בממשלת בליעל מה א, 23-24
 [להתודות] על פשעי ראשונים
 מהו יז, 17
בפשעי
 ואני אמרתי בפשעי נעזבתי
 מבריתכה
 מהו ד, 35
ופשעי
 ופשעי לנגד עיני כחוק חרות
 מה י, 12
 ופשעי מעשיהם בממשלתו
 מה ג, 22

פשעיו
 ...עבדך מכול פשעיו
 מהו יז, 11
פשעיו
 ולוא כמעשינו אשר הרענו
 ועלילות פשעיונו
 מבא יא, 4
פשעים
 ...פשעים ואת אשר איננו
 נקשר...
 מבד יג, 18
 וכרוכב פשעים
 מהו ד, 18-19
מפשעים
 לטהרם מפשעים הרוב טובכה
 ובהמון רחמיכה
 מהו ז, 30

פשע
מפשע
 קול גוזח וטמוך ידי מפשע
 מבא ה, 7

פשו
 לוא [האמינו את אשר פשו]
 פח ב, 2
לפשו
 לפשו את כול דברי עבדיו
 הנביאים
 פח ב, 8-9
פשו
 פשו הדבר
 פח ב, 5; 3, 15
 פשו הדבר על הכוהן
 פח ח, 16; ט, 16
 פשו הדבר על מטיף הכזב
 פח י, 9
 פשו הדבר על הכוהן הרשע
 פח יב, 2
 פשו הדבר על כול פסלי הגוים
 פח יב, 12-13

פשו
 פשו על מחלת דור פח א, 2
 פשו כיא נזקע פח א, 4
 [פשו כיא מדרו ב] אל
 פח א, 6
 פשו כיא מריבה וחטאה
 פח א, 8
 [פשו] אשר מאשו בתורת אל
 פח א, 10
 [פשו על האנשים] הנוגדים
 פח ב, 1
 פשו על הכתאים פח ב, 12
 [פשו... בשפלה] פח ב, 16
 פשו על הכתאים
 פח ג, 9, 4
 פשו אשר ילענו על רבים
 פח ד, 1-2

פשו
 פשו על מושלי הכתאים
 פח ד, 5
פשו
 פשו על מושלי הכתאים
 פח ד, 10
 פשו... [א]ל העמים פח ד, 14
 פשו אשר לוא זנו פח ה, 7
 פשו על בית אבשלום
 פח ה, 9
 פשו על רשעי ירושלם
 פח ה, 16
 פשו אשר המה נבחים לאותותם
 פח ו, 3-4
 פשו אשר המה מחלקים
 פח ו, 6
 פשו על הכתאים פח ו, 10
 למען ירוץ הקורא בו פשו...
 פח ו, 15-16
 פשו על מורה הצדק פח ז, 4
 פשו אשר יאריך הקץ
 פח ז, 7
 פשו על אנשי האמה
 פח ז, 10
 פשו אשר יכפלו עליהם
 [חטאתיהם]
 פח ז, 15
 פשו על כול עושי התורה
 פח ח, 1
 פשו על הכוהן הרשע
 פח ח, 8; 9, 1
 פשו על כוהני ירושלם
 פח ט, 4-5
 פשו הוא בית המשפט
 פח י, 3
 פשו על הכוהן פח יא, 12
 פשו הקריה היא ירושלם
 פח יב, 7
 פשו על כול הגוים פח יג, 1
 פשו שלושת מצודות בליעל
 מבד ד, 14-15

פתאום
 הלוא פתאום ויקומו נושכך
 פח ח, 13-14
 כי פתאום ונענו מבד יד, 2
 ...פוגעות פתע פתאום]
 מהו יז, 5
פיתאום
 פיתאום יביעו מחובאים בסתר
 מהו ח, 18

פתת
יפת
 על יפת איש לרעהו
 מה ו, 7
פות
 והמה נצמדי תעודתי פותו
 מהו ו, 19

...אנוש וברית סותו במ
 מהו קטע 4, 8
מפותי
 מפי נביאי כזב מפותי תנעת
 מהו ד, 16
יתפתה
 שמה יתפתה בו בדרשו אתו
 מבד טו, 11
פתי
 ואם פתי הוא יסגיני
 מבד יג, 6
 וכל פת[י] ומ[שגע]
 מבד טו, 15
פותי
 וכול איש פותי אל יבוא בגודל
 מה 1, 19-20
פתאים
 ולכהין פתאים בכוח גבורתך
 מהו קטע 15, 4
לפתיים
 ערמה לפתיים ויצר סמוך לכול
 נמהרי לב
 מהו ב, 9
פתאי
 והבהמות המה פתאי יהודה
 פח יב, 4

פתח
 כיא ממקור דעתו פתח אורו
 מה יא, 3
 וחפצי רצונו אשר יעשה האדם וחייה
 בהם פתח לפניהם ויחפרו באר
 למים רבים
 מבד ג, 15-16
 כי פתח[ני] עי למרורים
 מהו ח, 27-28
פתחתה
 ושערי ישועות פתחתה לנו
 פעמים רבות
 מבא יח, 7
 ואת אלי מרחב פתחתה לבבכי
 מהו ה, 33-34
 ובידי פתחתה מקורם
 מהו ח, 21
 ומה אדבר בלא פתחתה פי
 מהו י, 7
 פתחתה משברי וביגוני נחמתי
 מהו יא, 33
 ברוח קודשכה [פתחתה לתוכי
 דעת
 מהו יב, 12-13
 ומה אדבר כיא אם פתחתה פי
 מהו יב, 32-33
 [פקר] פתחתה בפי עבדיכה
 מהו יח, 10
 ...[פתחתה באוון עפר
 מהו יח, 27
 [אורכה אלי כי] [לני] פתחתה
 לבבי לבינתכה מהו קטע 4, 12

כפירושיהם
להרים את הקרשים
כפירושיהם מבד ו, 20

פרש
ופרשו
ופרשו פרשו מרחוק פח ג, 7
פרשים
ושבעה סודי פרשים יעמודו גם
המה מבא ו, 7
שבע מאות פרשים לעבר האחד
מבא ו, 7-8
מאתים פרשים יצאו מבא ו, 8

הפרשים
ויהיו הפרשים על רכב אנשי
הסרך מבא ו, 10

ופרשי
ופרשי הסרך יהיו מבא ו, 13
פרשו
ופרשו פרשו מרחוק פח ג, 7

ופרשינו
ופרשינו [כ]עננים וכעבי טל
לכסות ארץ מבא יב, 8
וצ[בא רוחיו עם צעדינו
ופרשינו כעננים] מבא יט, 1

ומפרשיה
ופעמי על מט[וני פהיה
ומפרשי [יה] מהו קטע 3, 4

פורת
אשר בעבר פורת מבא ב, 11

נפש
נפשטים

והראשים יהיו נפשטים
לסדריהם מבא ח, 6
והראשים [יהיו נפשטים]
מבא טז, 4

והראשים נפשטים לקול
החצוצרות מבא יז, 10
מפשיטי
וכול מפשיטי החללים ושלולי
השלל מבא ז, 2

פשע
פשעונו
נעונו פשעונו חטאנו הרשענו
מה א, 24-25

לפושעים
ואהיה פח לפושעים
מהו ב, 8
ואני הייתי נגינה לפושעים
מהו ב, 11

פרשו
ופרשו
ואם רשת פרשו לי תלכוד רגלם
מהו ב, 29

ויפרשו
ויפרשו כול מצודות רשעה
מהו ג, 26

פורשי
פורשי מכמת על שני מים
מהו ה, 8

מפרש
כי בזה מפרש השם מבד טו, 2
מפרש שחקים צבא מאורות
ומשא רוחות מבא י, 11-12

פרוש
הנה פרוש שמוטיהם לתולדותם
מבד ד, 4-5

וזה פרוש מושב... מבד יד, 16
וזה פרוש המשפטים אשר
יתהלכו באלה מבד יד, 17
ואחריהם כול סרך פרוש שמוטם
מבא ד, 6

ואחרים כול פרוש שמוטם
מבא ד, 7
עם כול פרוש שמוטם
מבא ד, 8

ואת כול פרוש שמוטם יכתובו
עליהם מבא ד, 12-13

בפרוש
והבינו המבקר בפרוש התורה
מבד יג, 5-6

ובפרוש
ובפרוש שמו שמוטיהם
מבד ב, 13

ופירוש
ושני התגוררם ופירוש מעשיהם
מבד ד, 5-6

ופרוש
ופרוש קציהם לכל הוי עולמים
מבד ב, 9-10
ופרוש קציהם לעוררו ישראל
מבד טז, 2-3

ופרוש שמוטם יכתובו עם כול
סרכם מבא ד, 11

כפרוש
כפרוש התורה לקץ הרשעה
מבד ו, 14
לעשות כפרוש התורה
מבד ד, 8

כפרושה
ולשמור את יום השבת כפרושה
מבד ו, 18

פרע
ויפרעו
ויפרעו ביד רמה ללכת בדרך
רשעים מבד ח, 8-9

לפרע
לפרע את יסוד עמידתו
מהו ה, 26

פרעה
כפרעה
ותעש להמה כפרעה
מבא יא, 9

פרס
ופרס
ובשביעית ילחמו בכול בני אשור
ופרס מבא ב, 12

פרץ
פרצו
וכל אשר פרצו את גבול התורה
מבאי הברית מבד ח, 48

פרצי
צאצאיה עם פר[צי מימי]ה
מבא י, 13

לפרצות
ויצפו לפרצות ויבחרו בטוב
הצואר מבד א, 18-19

ופריץ
ועל וטמא ופריץ בל יעוברנה
מהו ו, 20-21

פרר
מהתפרר
אשמר ביצר עפר מהתפרר
מהו קטע 3, 5

פרר
ויפיר
אשר מרד ויפיר חוקי אל
פח ט, 16-17

יפרהו
עד מחיר מות אל יפרהו
מבא א, 8

ויפירו
ויעברו ברית ויפירו חוק
מבא א, 20

להפר
להפר קימי קדם מהו יג, 12
מפירי
המה עריצים מפירי הברית
פח ב, 6

ופרות
ופרות ורע עם כול ברכות עד
מה ד, 7

פורה
שורש פורה רוש ולענה
במחשבותם מהו ד, 14

פרי
ועל פרי בטן לוא ירחמו
פח ה, 11-12
ותכן פרי שפתים בטרם היותם
מהו א, 29
ומטע פרי מהו ח, 20

ופרי
ופרי קודש בלשוני מהו י, 23
ופרי מגבעות בראשיהם בגדי
מלחמתם מבא ז, 10

(ועי' פאר)
לפרי
חרות בלשוני לפרי תהלה
מהו י, 9

פריו
ואת[ה א]ל שכתה בעד פריו ברז
גבורי כוח מהו ח, 11
בל ינובב פריו עם רקיע שחקים
מהו ה, 13

פרח
פרח כצ[י...ד]ע עולם
מהו ו, 15

פורחת
פתחו לשון שקר בחמת תנינים
פורחת לקצים מהו ה, 27-28

ויפרה
ויפרה כאש ביער עצור בעצמותי
מהו ח, 30

ואפרה
תשעשע נפשי ואפרה
מהו י, 30

יפריחו
להשריש טרם יפריחו
מהו ח, 7

ומפריח
ומפריח נצר קודש למטעת אמת
מהו ח, 10

להפריח
והיו להפריח נצר למטעת עולם
מהו ח, 6

פרת (פרט)
בפרתיה
ויספר לפניהם נהיות עולם
בפרתיה מבד יג, 8

הפקיד
 ידורשהו האישי הפקיד
 מה ו, 14

פקודה
 ובמועד פקודה ישימונה לעד
 מה ד, 18—19

הפקודה
 ביום בוא הפקודה
 מה ד, 26

אלה מלטו בקץ הפקודה
 היראשון
 מבד ז, 21

ופקודת
 ופקודת כול הולכי בה למרפא
 מה ד, 6

ופקודת כול הולכי בה לרוב
 מה ד, 12

ופקודת שלומם עם כול נגיעיהם
 מהו א, 18—19

ופקודת עד כי אתה הכינותמה
 מקדם עולם
 מהו יג, 10

ולפקודת
 ולפקודת נגיעיהם עם קצי
 שלומם
 מה ג, 14—15

פקודתו
 להתהלך בם עד מועד פקודתו
 מה ג, 18

פר
 כפרה
 כפרה טוררה כן טור ישראל
 מבד א, 13—14

פרד
 בהפרד
 בהפרד שני בתי ישראל
 מבד ז, 12

להפרד
 ולוא להפרד מהו קטע 5, 14

להפרידם
 [ל]הפרידם ממעמד
 מהו קטע 5, 2

יתפרדו
 ועצמי יתפרדו ותכמי עלו
 כאוניה
 מהו ז, 4

ומפרד
 בלת לשון ומפרד עמים
 מבא י, 14

פרה
 ויפרו
 ויפרו חצים לאין מרפה
 מהו ב, 26

ויפרו לאין תקוה
 מהו ג, 27

יפקודו
 יפקודו על פי הרבים
 מה ו, 21

יפקדוהו
 וכל הנוסף לעדתו יפקדוהו
 למעשיו
 מבד יג, 11

יפקדוהו
 ביום דברו עם המבקר אשר לרבים
 יפקדוהו בשבועת הברית
 מבד טו, 8

ופוקד
 ופוקד עוון רשעים
 מהו יד, 24

פוקדם
 ולהיות פוקדם את רוחם
 ומעשיהם
 מהו ה, 24

בפקד
 בפקד אל את הארץ
 מבד ו, 9

ולפקוד
 ולפקוד את כול הוקוי
 מהו ה, 22

ולפקוד צ[באות בחי]ריכה
 מבא יב, 4

לפוקדם
 לפוקדם לכלה ביד בליעל
 מבד ח, 2

יפקדו
 יפקדו כלם כשמותיהם
 מבד יד, 3

הפקדתה
 אשר הפקדתה בו
 מהו טו, 5

פקודי
 ויקוץ מעשות פקודי ישרים
 מבד ח, 25

בפקודינו
 עם קדושים גבורי צבא מלאכים
 בפקודינו
 מבא יב, 7

פקודיהם
 וראשי משמרותם עם פקודיהם
 מבא ב, 4

ופקודיהם
 וכול ראשי המערכות
 ופקודיהם
 מבא יט, 12

לפקודיהם
 לפקודיהם ועושרות על
 הצצרות
 מבא ב, 15—16

הפקודים
 ובן עשרים שנה יעבור על
 הפקודים
 מהו א, 8—9

אשר לא מלאו ימיו לעבור על
 הפקודים
 מבד י, 2—1

את בניהם אשר יגיעו לעבור על
 הפקודים
 מבד טו, 6—5

ופעמי
 ופעמי על מטמוני פחיה
 ומפרשיה
 מהו קטע 3, 4

פעמיו
 ויהיכן פעמיו להלכת תמים
 מהו ג, 9

פעמים
 עד שלוש פעמים על מושב אחד
 מהו ז, 11

...שבע פעמים ושבו למעמדם
 מבא ו, 1

כול אלה יטילו שבע פעמים
 מבא ו, 4

עד כלותם להשליך שבע פעמים
 מבא ח, 1—2

עד השליכם למערכת האויב שבע
 פעמים
 מבא ח, 12—13

הכנניע] פעמים רבות בשם
 קודשכה
 מבא יא, 3

הושעתנו פעמים רבות בעבור
 דחמיכה
 מבא יא, 3—4

ושערי ישועות פתחתה לנו
 פעמים רבות
 מבא יח, 7

פצה
 פצו
 וירבו ולא פצו עלי פיהם
 מהו ה, 10—11

ויפצו
 ויפצו פה כיונ[ים]
 מהו ז, 21

פקד
 למילפנים פקד אל את מעשיהם
 מבד ה, 15—16

ולעצתך פקד...
 מהו קטע 13, 7

פקדם
 ביד נבוכדנאצר מלך בבל פקדם
 מבד א, 6—7

פקדתה
 ושר מאור מאו פקדתה לעוורנו
 מבא יג, 10

יפקוד
 הוא היום אשר יפקוד אל כאשר
 דברי
 מבד ח, 2—3

יפקוד אל את הארץ
 מבד יג, 24

יפקד
 והכהן אשר יפקד את הרבים
 מבד יד, 6—7

ויפקוד
 ויפקוד אחריכה כלה מהו ב, 6

פסל
 כיא פסל יצרו מטיכה
 פח יב, 10—11

פסל
 מה הועיל פסל
 פח יב, 10

פסלי
 פשר הדבר על כול פסלי הגוים
 פח יב, 12—13

פעל
 כיא פעל פעל בימיכם
 פח א, 14

ודרכי תועבות פעל
 פח ח, 12—13

אשר פעל בה הכהון הרשע
 פח יב, 8

פעלתה
 כי אתה פעלתה אלה ותשם בפי
 עבדכה
 מהו יא, 34

וברזי שכלכה פעלתה
 מהו יג, 13

פעל
 כיא פעל פעל בימיכם
 פח א, 14

פועלי
 על כול פועלי רשע ואנשי רמיה
 מהו יד, 14

פועליכה
 ומיא מלאך ושר כעזרת
 פו[עליכה]
 מבא יג, 14

פעולת
 וכול פעולת מעשיהם
 מהו ד, 15—16

והואה ידע פעולת מעשיהן
 מהו ד, 25

ופעולתה
 אתה יצרתה רוח ופעולתה
 הכינו[תה]
 מהו טו, 22

פעולתם
 [לה]תם פעולתם מהו יד, 12

ימלאו פעולתם ואין להשנות
 מהו ג, 16

פעם
 ואין לשלוח פעם ולא מצעד לקול
 רגלי
 מהו ח, 34

פעמי
 דרך פעמי מפני כול מהו יא, 4

הואה סלע פעמי
 מהו יא, 5

ויכן לדרך פעמי
 מהו יא, 13

ותעמד פעמי בגבול רשעה
 מהו ב, 8

לישר פעמי
 לישר פעמי לנתיבות צדקה
 מהו ז, 14

...[לפני] יכה כי אמת אתה
 מהו ד, 40
 ומי יצ[דק] לפני כה בהשפטו
 מהו ז, 28
 וכול בני אמתכה תביא בסליחות
 לפני כה מהו ז, 29—30
 להעמידם לפני כה לעולמי עד
 מהו ז, 31
 ולהתיצב במעמד לפני כה
 מהו יא, 13
 ועומד לפני כה מהו יח, 10
 [הגש] כחות לפני כה
 מהו קטע 4, 9
 [כיא מי יצדק] [לפני] יכה ומי
 יזכה במשפטכה מהו קטע 4, 10—9

מ לפני כה
 ולוא נסתר ולוא נעדרו
 מ לפני כה מהו א, 26
 ...מ לפני כה כיא נכונו באמתכה
 מהו קטע 2, 15

לפניהם
 וחפצי רצונו אשר יעשה האדם וחי
 בהם פתח לפני כה
 מבעד ג, 15—16
 ובהנגפם לפני כה יתקעו
 הכותנים בחצוצרות המקרא
 מבעד ט, 3

...[נ]גפים לפני כה
 מבעד יז, 16—17

לפניו
 לשול את כול איבינו לפניו
 מבעד א, 1—2

מ לפני כה
 וגבורי חיל נכשלו במ לפני כה
 ועד הנה מבעד ב, 17
 כי מ לפני כה עמד משה ואהרן
 מבעד ה, 17—18

למ לפני כה
 אשר לא עמד כמהו למ לפני כה
 ועד הנה מבעד ג, 19—20
 למ לפני כה ספק לאת מעשיהם
 מבעד ה, 15—16

מ לפני כה
 אנו ואבותינו מ לפני כה
 מהו א, 25

פנת
 היאה חומת הבחן פנת יקר
 מהו ח, 7

פסח
 פסח או עור או חרש או אלם
 מהו ז, 6
 וכול פסח או עור או חגר
 מבעד ז, 4

מ לפני
 יעבירו איש מ לפני רעהו
 פח ד, 11—12
 וכעיר במצר מ לפני [ני אויב]
 מהו ג, 7
 וימס לבבי כדונג מ לפני אש
 מהו ד, 33

לפניו
 ולעשות הטוב והישר לפניו
 מהו א, 2
 ולהתהלך לפניו תמים
 מהו א, 8
 ומכשול עוונו ישים לפניו
 מהו ב, 12
 ולישר לפניו כול דרכי צדק
 מהו ד, 2
 ומעשיהם לנדה לפניו
 מבעד ב, 1
 הציב לפניו ערמה ודעת הם
 ישרתוהו מבעד ב, 3—4
 ויכתב ספר זכרון לפניו
 מבעד ה, 42
 ולהדשן לפניו תמיד בשוהין
 מבעד ב, 5—6
 ואחיו [כהניגים] לפניו
 מבעד טו, 4
 ...לפניו כול נגע מכשול מחוקי
 מהו טז, 15
 בריחך

מ לפניו
 הם מ לפניו כול הארץ
 פח יג, 1

לפניהי
 באמרות את פי רעהו הכתוב
 לפניו מהו ו, 26

לפניך
 להתהלך לפניך בנבול [צדיקי]ם
 מהו ז, 14—15
 ...ועמל ויבול בנץ לפניך
 מהו י, 31
 עולה [תעב ורשעה] לא תהיה
 לפניך מהו טו, 25
 לאהוביך ולשומרי מצוותיך
 מהו טז, 13—14
 [לה] חיות זרעם לפניך כיל
 הימים מהו יז, 14
 ...לפניך... מהו קטע 11, 7

לפניה כה
 להתיצב לפני כה לעד
 מהו יא, 17—16
 ויליד אשה מה ישב לפני כה
 מהו יא, 21
 הכול חקוק לפני כה
 מהו א, 25—24
 ואשר בנפשכה יעמודו לפני כה
 מהו ד, 21
 לעד

מפניו
 ורוחי [גו]רלו גרעתה מפניו
 מבעד יד, 10

לפניהם
 והוא ישלח ידו בלחם לפני כה
 מהו ז, 20
 אשר לא לפני כה השפטים
 מבעד ט, 10

לפני
 ולצאת ולבוא לפני העדת
 מהו א, 17
 יעבורו בברית לפני אל
 מהו א, 16
 ויתודו לפני אל מבעד ח, 51
 אשר לא בהוכח לפני עדים
 מבעד ט, 3
 עד עשותו עוד לפני אחד
 מבעד ט, 18—19
 אם ישוב וניתפש לפני אחד
 שלם משפטו מבעד ט, 19—20
 לפני הכהנים והלוויים
 מבעד ז, 13—14
 ונכרתמה לפני אלוהיכם
 מבעד א, 7
 לפני נפול הללי האויב
 מבעד יד, 3
 ועמד לפני המערכה
 מבעד טז, 11
 וקנאתכה לפני מהו א, 6—7
 חזקתה רוח אנוש לפני נגעייהם
 מהו א, 33
 לפני [רשע] מהו ב, 7
 ורוחי החזיקה במעמד לפני נגע
 מהו ד, 36
 ותחוקני לפני מלחמות רשעה
 מהו ז, 7
 כמוך לפני רוח מהו ז, 23
 ולא יוכל כול להתיצב לפני
 המתקה מהו ז, 29
 לפני חום יבול עליו
 מהו ח, 25—26
 להתיצב לפני כבודכה
 מהו י, 11
 אין עוד מדהבה כיא לפני...
 מהו יב, 18
 ומה יתיצב לפני מוכיח
 מהו יב, 28
 ולהתיצב לפני אפקה
 מהו יב, 30
 [לה] תקומם לפני נגעי
 מהו קטע 1, 6
 מקוה אפר איכה אעמוד לפני
 מהו קטע 3, 6
 ו לפני
 ו לפני נגע העמדתה רוחי
 מהו ט, 12

פני
 אודכה אדוני כי האירותה פני
 לבריתכה מהו ד, 5
 ויחשך מאור פני לאשלה
 מהו ה, 33

פניך
 [אודכה אדוני כיא] לי האירותה
 פניך מהו ג, 3
 ואחלה פניך ברוח אשר נתתה בי
 מהו טז, 11

פני
 וישא פני חסדיו לכה לשלום
 עולמים מהו ב, 4
 ישא פני אפו לנקמתכה
 מהו ב, 9
 ולמלא פני תבל מזרעם
 מבעד ב, 11—12
 איש אשר ישיבע על פני השדה
 מבעד ט, 9
 על פני כול אנשי המערכה
 מבעד ז, 11
 מאה מגן ומאה פני המגדל
 מבעד ט, 13
 וירועו אושי קיר כאוניה על פני
 מים מהו ג, 12—13
 ומכמתת לכאבים על פני מים
 מהו ג, 26
 ולא טחתה בבושת פני כול
 הנדרשים לי מהו ד, 23—24
 ובי האירותה פני רבים
 מהו ד, 27
 פורטי מכמתת על פני מים
 מהו ה, 8
 ואין נתיבת לישר דרך על פני
 מהו ו, 23—24
 ולא אשא פני רע ושוחד לא אכיר
 מהו די, 19
 אל תשב פני עבדך מהו טז, 18

פניהם
 מגמת פניהם קדים פח ג, 8—9
 מגמת פניהם קדים פח ג, 14
 ומכשול עוונם שמו לנגד פניהם
 ויבאו לדורשכה מהו ד, 15—16

מפני
 דרך פעמי מפני כול מהו יא, 4
 ואל תח [תו מפני אויבי]כה
 מבעד טו, 8
 ובקצ האספו אל מעונתו מפני
 מהו יב, 6—7
 אור

מפניהם
 ואל תח [פזו ופזו] לתערוצו
 מפניהם מפני כה מבעד י, 4
 ואל תחפזו ואל תערוצו מפניהם
 מבעד טו, 8

פ ל ש ת י י ם
כיא לכה המלחמה ואת פ ל ש ת י י ם
הכנ[יע] פעמים רבות
מבא יא, 2-3

פנה
ויסנו
ויעזבם ויסנו בשירות לבם
מבד ח, 19

בפנות
לחוקות מאור גדול בפנות ערב
מהו יב, 5

לפנות
לפנות על קו נכון
מהו ח, 21

למועד לילה בתקופתו לפנות
בוקר מהו יב, 6

פנות
היאה עת פנות הדרך למדבר
מה ט, 19-20

לפנות
ללכת למדבר לפנות שם את
דרך מה ח, 13

פנו
הואה כאשר כתוב במדבר פנו
דרך מה ח, 14

פנים
בהמלא צבאם להשלים מערכת
פנים מבא ה, 3

ושבעה סרי פנים
מבא ה, 3-4

מרוקה כמעשה מראת פנים
מבא ה, 4-5

בכור ומלוכנ כמראת פנים
מבא ה, 11

ויגון יסובבינו ובושת על פנים
מהו ה, 35-36

ובגורל יחד עם מלאכי פנים
מהו ו, 13

ואין מליץ בנים
וכוזמם לי ואם לבושת פנים
מהו ט, 20

בושת פנים וכלמה לנרגני בן
מהו ט, 22

הפנים
אשר יעמורו שם [אנשי]
הפנים מבא ה, 16-17

מתוך מערכות הפנים
מבא ט, 3-4
לשלושת רוחות הפנים מגנים
שלוש מאות מבא ט, 13-14

פניו
הסתיר פניו מישראל וממקדשו
מבא א, 3
ויסתיר את פניו מן הארץ
מבד ב, 8-9

פלט
וחבלי מות אספו לאין פלט
מהו ג, 28
ונעזו בחומה נשגבה עד פלט
מהו ו, 25

...תמיד עד פלט
מהו קטע 2, 6

כפלט
כ[פלט צאן] מטרף מכה אריות
מהו ה, 18-19

לפלט
לפלט עד עולם מהו ט, 29
ומשמר שלומכה לפלט נפשי
מהו ט, 33

פליטה
למען הטר פליטה לארץ
מבד ב, 11

ופליטה
לאין שרית ופליטה למו
מה ד, 14

ומתעבי חק לאין שארית
ופליטה למו מבד ב, 6-7

ופלטה
להכניע רשעה לאין שארית
ופלטה מבא א, 6

פלל
ולהתפלל
ולהתפלל ולהתחנן על רוע
מעשי מהו יז, 17-18

ותפלה
ותפלה להתנפל והתחנן תמיד
מהו יב, 4

תפלת
וקרא באיוניהם את תפלת מועד
המלחמה מבא טו, 4-5

ותפלת
ותפלת צדקם כמנחת רצון
מבד יא, 21

פלץ
פלצות
ומשברי שחת לכליל מעשי
פלצות מהו ג, 12

ופלצות
וחבלי מרץ במולדיהם ופלצות
להירותם מהו ג, 11

פלשת
ופלשת
וח[יל צידון] ופלשת ובגודוי
כהתי אשור מהו א, 2

ונסלאותיכה
[ונסלא]ותיכה גליתה לי
מבד יא, 17

פלג
פלגתה
פלגתה עבודתם ככול דוריהם
מהו א, 17

ותפלגה
ותפלגה לכול צאצאיהם למספר
דורות עולם מהו א, 19

פלגי
ענן על פלגי מים מהו י, 24

פלגיו
לעזוק פלגיו יכו שרשיו בצור
חלמיש מהו ח, 22-23

ופלגיו
ופלגיו יעל קוץ ודרדר לשמיר
ושית מהו ח, 24-25

מפלגי
ובידי פתחתה מקורם עם מפלגי...
מהו ח, 21

מפלגיה
הבורא ארץ וחוקי מפלגיה
מבא י, 12

מפלגיהם
להתם כול עץ לח ויבש
מפלגיהם מהו ג, 29-30

במפלגיהן
וכול פעולת מעשיהם במפלגיהן
לפי נהלת איש בין רוב למועט
מה ד, 15-16

ובמפלגיהן
באלה תולדות כול בני איש
ובמפלגיהן ינחלו כול צבאותם
מה ד, 15

מפלגותם
ויתן איבת עולם בין מפלגותם
מה ד, 17

למפלגותם
ישרתוכה למפלג[ותם]
מהו יב, 23

פלג
וכל האנשים מבית פלג
מבד ח, 45

פלט
פלטתה
ונפש אביון פלטתה מהו ה, 18

ויפלט
ויפלט גבר ממשברים
מהו ג, 10

ותשכילני במעשי פלאכה
מהו יא, 4

וברזי פלאכה השכלתם
מהו יא, 10

ונאמנה שמעתי לסוד פלאכה
מהו יב, 12

[שמעות פלאכה] הוסיע
מהו יב, 6

פלאך
להתבונן במעשי פלאך
מהו ז, 32

וברזי פלאך [פלאך] יספרו
מהו יג, 2

פלאות
מי בשר כזאת ומה יצר המר
להגדיל פלאות מהו ד, 29

בנפלאות
כי תשכילנו בנפלאות כאלה
מהו י, 4

ובנפלאותיו
ובנפלאותיו הביטה עיני
מה יא, 3

נפלאותיכה
ולהתבונן ככול נפלאותיכה
מה יא, 19

[נפלאותיכה] אלה
מבא י, 16

ורזי נפלאותיכה במדומי[כה]
מבא יד, 14

להודיע כבודכה ולספר
נפלאותיכה מהו א, 30-31

לספר נפלאותיכה לנגד כול
מעשיכה מהו א, 34

כול נפלאותיכה אשר
הגברתה מהו א, 35

ולספר נפלאותיכה לנגד כול
מעשיכה מהו ג, 23

לספר לדורות עולם
נפלאותיכה מהו ה, 11

...נפלאותיכה ולא להם יומם...
מהו י, 14

ובהיטי בכבודכה אספרה
נפלאותיכה מהו י, 19-20

ומי ככול מעשיך יוכל לספר
[נפלאותיכה] מהו יא, 25

...[נפלאותיכה]...
מהו קטע 4, 17

נפלאותיך
ורוב נפלאותיך מעולם ועד
עולם מהו ד, 23

בנפלאותיכה
תשוחה נפשי בנפלאותיכה
מהו ט, 7

שכל דעה להבין בנפלאותיכה
מהו יא, 29

והפלא
 והפלא לגנז רבים בעבור כבודכה מהו ד, 28

להפליא
 כיא הגדלת עם עמכ[ה] להפליא מבא יח, 6—7

ועם בשר להפליא מהו קטע 3, 3

להפלה
 כי רזי אל להפלה פח ז, 8

פלא
 וכן להשכילם ברזי פלא מה ט, 18

ברוח ובשלום לגבורת פלא מבא יא, 9

ויקרא כושלים [לגבורת פלא] מבא יד, 5

[ה]פלתה עמנו [גבורת] פלא זמאו לוא נהיתה כמותה

מבא יח, 8

כיא גליתה אוזני לרזי פלא מהו א, 22

ומליץ דעת ברזי פלא מהו ב, 13

פלא יועץ עם גבורתו מהו ג, 10

וגבורי פלא משרותיכה מהו ה, 22

ומכשולי גבורת פלא מהו ט, 27

והואה פלא מהו קטע 1, 2

[פלא] רויכה גליתה מהו קטע 6, 5

פלא מאדה מהו קטע 10, 10

פלאו
 מרזי פלאו בהווא עולם מה יא, 5

ואל ברזי פלאו מבד ג, 18

ויבינם בגבורות פלאו מבד יג, 8

מרים ידו ב[גבורת] פלאו [על] כול רחמי רש[עה] מבא טו, 13—14

פלאכה
 ומה אפואה בן האדם במעשי פלאכה מה יא, 20

ומשפטי גבורות פלאכה מבא יג, 9

כי הודעתי ברזי פלאכה מהו ד, 27—28

ובסוד פלאכה הגברתה עמדי מהו ד, 28

וברזי פלאכה הודעתי מהו ז, 27

ומי כבול מעשי פלאכה הגדולים יעצור כוח מהו י, 10—11

פחדם
 אשר פחדם [וא]מ[ת]ם על כול הגוים פח ג, 4—5

פחדתי
 ואני פחדתי ממשפטכה כיא מי יצדק מהו קטע 4, 9

ואפחדה
 ואפחדה בשומעי משפטיכה עם גבורי כוח מהו י, 33—34

פחה פוח
 ואשר יוציא ידו מנוחת בגדו והואה פוח מה ז, 13—14

פחת
 ברשית פחת ואימה מה י, 16

ואם תפול אל בור ואל פחת מבד יא, 13—14

ופחת
 פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ מבד ד, 14

פטר ונפטר
 ואם יקפו ונפטר ונענש שלושים יום מה ז, 11—12

הנפטר
 וכן האיט הנפטר במושב הרבים מה ז, 10

פלתה
 ועם כול דורותינו הפלתה חסדיכה מבא יד, 8—9

[ה]פלתה עמנו מבא יח, 8

הפלתה באביון מהו ה, 15—16

אודכה אלי כי הפלתה עם עמרי מהו יא, 3

הפלתה אלה לכבודכה מהו קטע 2, 16

בהפלא
 אברכנו בהפלא מודה ובגבורתו אשוחח מה י, 17

...שמכה בהפלא... מהו ט, 38

עם עדת קדושיכה בהפלא מהו קטע 5, 3

ובהפלא
 אודכה אלי ארוממכה צורי ובהפלא... מהו יא, 15

ובהפלא נספרה יחד בדעותיכה מהו קטע 10—7, 8

פרץ להפיץ
 להפיץ אויב ולהניס כול משנאי צדק מבא ג, 5—6

פוש פשו
 פשו ופרשו פרשיו פח ג, 7

פזר ויתפזרו
 ויתפזרו כול ש[ארית] אנשי מלחמתי מהו ה, 22

פח
 ואימה פח לפושעים מהו ג, 8

ופח
 פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ מבד ד, 14

כלה ופח לפח יטמונו צמי רשעה מהו קטע 3, 8

לפח
 כלה ופח לפח יטמונו צמי רשעה מהו קטע 3, 8

מפח
 להנצל מפ[ח] יוקשים [ללוא] סליחה מהו ז, 17—18

ופחים
 ופחים טמונו לנפשי נסלו במ מהו ב, 29

פחי
 בהפחת כל פחי שחת מהו ג, 26

להצילנו מפחי משפט לעומת רחמיכה מהו יח, 25

פחיה
 ופעמי על מס[וגני] פחיה ומפרש[יה] מהו קטע 3, 4

פחד
 מכיל פחד ואימה ומצרף מה א, 17

פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ מבד ד, 14

ופחד
 ובאמה ופחד ינתנו בידם פח ד, 7—8

ולפחד
 ולפחד לבבו במשפטי אל מה ד, 2—3

מפחד
 לעזוב עבודתכה מפחד הוות ר[שע]ם מהו ב, 36

ואני ידעתי כי אמת פיכה מהו יא, 7

כי כול קרוביך לא ימרו פיך מהו יד, 14

וכפיכה וכפיכה
 מהו ו, 9

פיהו
 ובכול אמרי פיהו ירצה מה ט, 25

ואל יקובל עיד לשופטים להמית על פיהו מבד ט, 23, 1

על פיהו ישקו כולם מבד יג, 2—3

יציא הגורל לצאת ולבוא על פיהו כל באי המחנה מבד יג, 4

על פיהו יבאו באי העדה איש בתרו מבד יד, 9—10

ואל יקדש איש את מאכל פיהו לאל מבד טו, 14—15

בפיהו
 ואשר ידבר בפיהו דבר נבל שלושה הודשים מה ז, 9

מפיהו
 ילדושיהו מפיהו מה ז, 10

פיהם
 על פיהם יצא תכונ הגורל מה ה, 3

ואשר לא ישוב איש מאנשי היחד על פיהם לכול תורה ומשפט כה ה, 15—16

ועל פיהם יצא הגורל מה ט, 7

ולא פצו עלי פיהם מהו ה, 10—11

בפיונו
 [בפינו]נו בוז למלכים מבא יב, 6

פוג תפוג
 על כן תפוג תורה פח א, 9

פוח יפיח
 יפיח לקץ ולוא יכוב פח ז, 6

פון פן
 פן יטרפו נפש עני ורש מהו ה, 14

וכפי
לפי שכלם וכפי דעת[ם]
מחו קטע 10, 4

לפי
איש לפי כבודו מה 2, 21
איש לפי רוחו ישפטו בעצת
קדשו מבד ה, 47-48
בורים מן העדה לפי העת
מבד י, 4-5

וי[סגל] עד שנה תמימה לפי
דעתו ב[היותו אויל ומשגע
מבד טו, 15
וידעוהו לפי שכלם

מהו א, 32
ואני לפי דעתי באמ[ונתך]
מהו י, 19

לפי רוחות [ע]ולם בין טוב
לרשע מהו יד, 11-12
לפי ש[כלו אנישנו

מהו יד, 18-19
לפי שכלם וכפי דעת[ם]
מחו קטע 10, 4

בני איש לפי שכלו
מהו קטע 11, 4

ולפי
ולפי דעתם יכבדו

מהו י, 26
ולפי דעתו... מהו י, 28
ובקצ כבודכה יגלו ולפי...

מהו יב, 22
כשכלם הגשתם ולפי ממשלתם
ישרתוכה למפלג[ותם]

מהו יב, 22-23
ולפי קרבי קנאתי
מהו יד, 13-14

מפיא
מורה הצדק מפיא אל
פח ב, 2

מפי
מפי הכוהן פח ב, 7
מפי נביאי כוב מפותי תעות
מהו ד, 16

מפי אל מהו יב, 9

פיכה
ועל פיקה ודברכה נהיה כול
ומבלעדך לא יעשה מחו א, 21
להכרית במשפט כול עוברי
פיכה מהו ד, 26-27

והתהלכו על פי התורה
מבד ז, 7
לצאת ולבוא על פי התורה

מבד ה, 50-51
וזלת פי המבקר אשר למחנה
מבד יג, 13
[על פי ט]פר סרך עתו

מבא טו, 5
על פי כול אחיו
מבא טו, 7-6

על פי רצונכה מהו ה, 4
ותסגור פי כפירים אשר כחרב
שניהם מהו ה, 9-10
ומה אדבר בלא פתחתה פי

מהו י, 7
ומה אדבר כי אם פתחתה פי
מהו יב, 32-33

בפי
בפי כול אחזי אבות מהו ב, 9
ולוא ישמע בפי נבלות
מהו י, 22-23

ולא הושבה פאתם בפי אחד
מבד ו, 7-6
וישימוני לבו וחרפה בפי כל
דרושי רמיה מהו ב, 33-34

והם ישובו בפי כבודכה
מהו ו, 14
ואתה אלי שמתה בפי כיורה
גשם לכול מהו ח, 16

ולשון הגברתה בפי
מהו ח, 35
ותתן תחנה בפי עבדכה
מהו ט, 10-11

ותתן כפי הודות ובלשוני מלה
מהו יא, 4-5
בפי כולם יהולל שמכה
מהו יא, 25-26

לעולמי עד יברכוכה בפי
מהו יא, 26
כי אתה פעלתה אלה ותשם בפי
עבדכה מהו יא, 34

[מק]ור פתחתה בפי עבדכה
מהו יח, 10
...בפי כל מעשיך
מהו קטע 12, 3

כפי
וכתבוהי במקומו כפי יאותו
בגורל האמת מבד יג, 12
כפי תעודות המלחמה שנה בשנה
מבא ב, 8

פדינתו
את[ה אל פדי]נתו
מבא יג, 8

ותפד
ותפד נפשי מיד אדירים
מהו ב, 35

פדות
ע[דות] לעם פדות אל
מבא א, 12

בפדות
וגורל אל בפדות עולמים
מבא טו, 1
בפדות עולמים מבא יח, 9

לפדות
מחישה עד תומה לפדות עולמים
מבא א, 12

פדותו
ותעודות ישועה לעם פדותו
מבא יד, 4-5

וישלח עזר עולמים לגורל
[פ]דותו מבא יז, 6

פדותכה
כיד אביוני פדותכה
מבא יא, 9

פדותכה
שמרתה נפש פדותכה
מבא יד, 10

פה
ובלשון גדופים פתחו פה
מבד ה, 11-12

ורכי פה וארוכי רוח
מבא ו, 11
ולפתחו פה לגאלמים לרגן
מבא יד, 6

ואין פה לרוח הוות
מהו ז, 11
ויסצו פה כיונ[ים] מהו ז, 21

בפה
ולהלל שמכה בפה כול
מהו א, 31-32

פי
באמרות את פי רעהו הכתוב
לפגוהי מהו ו, 26
בחודות אפתח פי מהו י, 24
על פי כל יסורו מבד ו, 5

פאה
פאתי
ומחץ פאתי מואב
מבא יא, 6

פאר
תפארנו
בהדרך תפארנו ותמשחנו
ברוב עדנים מהו יג, 17

פאתם
ולא הושבה פאתם בפי אחד
מבד ו, 7-6

לפאת
לפאת כבוד בהניפי יד
מהו ח, 22

לתפאת
וגבורת כול לתפאת עולם
מהו י, 13

תפארנו
להורות לאל צדקו ולעלין
תפארנו מהו יא, 15

פגע
ותפגע
ותפגע בעבוכה
מהו קטע 4, 16

פוגעות
...פוגעות פתע פתאו[ם]...
מהו יז, 5

פגרי
ורחצו מדם פגרי האשמה
מבא יד, 3-2

פגריהם
ובכוח ירך רוטשו פגריהם
לאין קוברי מבא יא, 1

פדה
ופדה
...צדקתך ופדה... מהו יז, 19

פדיתה
פדית[ה] נפש אביון
מהו ב, 32

אודכה ארוני כי פדיתה נפשי
מחו ג, 19

בעשק
 בעשק ומעל נגד יתרה
 פח א, 6-7
 להיות אבניה בעשק פח י, 1

עשר
 עשר שנים יבוא בטף
 מה א, 18
 על מלואת עשר שנים
 מה ז, 22
 שנים עשר איש וכהגים שלשה
 מה ח, 1
 ראשים שנים עשר להיות
 משרתים
 מבא ב, 1
 לשרת תמיד שנים עשר
 מבא ב, 2
 ואחרון ושמות שנים עשר
 ש[בטי ישראל] לתולדותם
 מבא ג, 13
 ושמות שנים עשר שבטי ישראל
 כתולדותם
 מבא ה, 1
 ושמות שנים עשר שרי שבטיהם
 מבא ה, 2

ובעשר
 ובעשר השנים אשר אהריהם
 מבא ב, 13
 ובעשר השנים הנותרות
 מבא ב, 14

עשרא
 אשר יעזרו עד עשרא אנשים
 מה י, 22

עשרה
 עשרה אנשים מצעת היהר
 מה ו, 3
 עד עשרה אנשים ברורים
 מבי י, 4
 עד עשרה אנשים למוסם
 מבי יג, 1

ובמקום עשרה אל ימש איש
 מבי יג, 2
 אורך ארבע עשרה אמה
 מבא ד, 15
 [ע]שרה אמה
 מבא ד, 15
 שתיים עשרה אמות

מבא ד, 16
 עשתי עשר[ה] מבא ד, 16

העשרה
 אשר יהיו שם העשרה איש
 מה ו, 6
 על אות העשרה יכתובו
 מבא ד, 4

ואת שם שר העשרה
 מבא ד, 5
 את העשרה מבא ד, 7

עשרת
 ולמדבר בתוך דברי רעהו עשרת
 ימים
 מה ז, 9-10
 ונענש עשרת ימים
 מה ז, 11
 ונענש עשרת ימים
 מה ז, 15

עשרים
 ובן עשרים שנה יעבור על
 הפקודים
 מה א, 8-9
 כיא אם לפי מלואת לו עשרים
 שנה
 מה א, 10-11
 מבן עשרים כול חכמי העדה
 מה א, 27-28
 ויהיו כעורים וכימנששים דרך
 שנים עשרים מבי א, 9-10

ועשרים
 ובן חמש ועשרים שנה
 מה א, 12
 מבני חמשה ועשרים שנה
 מבי י, 6-7
 וראשי המשפחות ששה ועשרים
 מבא ב, 2
 ומלחמת המחלקות בתש[ע]
 ועשרים הנותרות

מבא ב, 10
 כולם יהיו מבן חמש ועשרים
 שנה
 מבא ז, 3
 שמונה ועשרים אלף אנשי
 מלחמה
 מבא ט, 4-5

עשרות
 לשרי מאות שרי חמשים ושרי
 עשרות
 מה א, 14-15

ועשרות
 וחמשים ועשרות
 מה ב, 22
 לאלפים ומיאיות וחמשים
 ועשרות
 מבי יג, 1-2

ועושרות
 לפקדיהם ועושרות על
 ח[צוצרות]
 מבא ב, 15-16

ולעשרות
 ושרי האלפים ושרי מאות
 ולחמשים ולעשרות
 מה א, 1, 29; 2, 1

עשרותיו
 ואת שמות שרי עשרותיו
 מבי ד, 3

עושרותיו
 ואת שמות שרי עושרותיו
 מבי ד, 4

עשור
 רנות אל בנבל עשור
 מבי ד, 4-5

עשו
 עשו
 כי עשוו מלכס עיני
 מהו ה, 35

עשת
 עשתי
 עשתי עשרה מבי ד, 16

עשתרת
 העשתרת
 והזקנים אשר עבדו את
 העשתרת
 מבי ה, 4

עת
 לעשות ככול הנגלה עת בעת
 מה ח, 15
 לתכון עת ועת ולמשקל איש
 ואיש
 העשתרת
 היאה עת פנות הדרך למדבר
 מה ט, 19-20
 להתהלך במ עם כל חי למשפט
 עת ועת
 מבי יב, 21
 [הוי]אה עת ישועה לעב אל
 מבי א, 5

והיאה עת צרה
 מבי א, 11-12
 ככול מולדי עת יסודי קצ
 מהו יב, 7-8

העת
 ורוח העת בכל מחשבת מעשה
 מה ד, 4
 ולהתהלך עם כול במדת האמת
 ובתתן העת
 מה ח, 4
 ואת חוק העת
 מה ט, 13-14
 ובבחורי העת להתחייק
 מה ט, 14
 איש כרוחו כתכון העת

מה ט, 18
 היא העת אשר היה כתוב עליה
 מבי א, 13
 ברורים מן העדה לפי העת
 מבי י, 5
 מן העת אשר יהיה לגלגל השמש
 מבי י, 15

בעת
 בעת ההיאה יבדילו אנשי היחד
 מה ט, 5-6
 ככול הנגלה לעת בעת

מה ט, 13
 לעשות בעת הזואת
 מה ט, 20

בעת ההיאה ירעו הכהנים
 [תרועות]הזכרון
 מבי יח, 4-3

ובעת
 ובעת חוס יעצור מעוז
 מהו ה, 23-24

ועת
 לתכון עת ועת ולמשקל איש
 ואיש
 מה ט, 12
 להתהלך במ עם כל חי למשפט עת
 ועת
 מבי יב, 21

לעת
 ככול הנגלה לעת בעת
 מה ט, 13

ועתו
 ולהיות איש מקנא לחוק ועתו
 ליום נקם
 מה ט, 23

עתיים
 עתיים ומרועי תעודות עולמים
 מבי יד, 13
 אחלקה חוק בקי עתיים
 מה י, 26-27

העתיים
 הנמצא לפי העתיים ואת חוק
 העת
 מה ט, 13-14
 הנה הוא מדוקדק על ספר מחלקות
 העתיים
 מבי טו, 3

בעתיים
 ואלה תכוני הדרך למשקיל
 בעתיים האלה
 מה ט, 21

עתיים
 ולוא לקדם עתיים
 מה א, 14

ועתה
 ועתה שמעו אלי כל באי ברית
 מבי ב, 2
 ועתה בנים שמעו לי
 מבי ב, 14
 ועתה היום אץ לנו לרדוף
 המונם
 מבי יח, 10

עתד
 עתודים
 וקשת ותצוים וזרקות מלחמה
 וכולם עתודים מבי ו, 15

ועתודים
 ועתודים ליום נקם
 מבי ז, 5

עתודי
 ו[ש]טרינו ידברו לכול עתודי
 המלחמה נדיבי לב מבי א, 5

מתעתדים
 ו[סדרי קד]ושים [מתעתדים]
 ליום
 מבי טו, 14-15

עתיך
 להיות כול הבא עתיך להנה
 מה א, 26-27

בכול מעשי רשע אשמתכה
 מה ב, 5
 מאמנת בכול מעשי אל
 מה ד, 3-4
 מעשי תועבה ברוח זנות
 מה ד, 10
 כול מעשי גבר וזקק לו
 מה ד, 20
 והיה לבושת כול מעשי רמיה
 מה ד, 23
 על כול מעשי הבל
 מה ה, 18-19
 ויעלו מעשי דויד מלבד דם
 אוריה, 5
 והמגן מוסב מעשי גדיל שפה
 מבא ה, 5
 מעשי חרש מחשבת
 מבא ה, 9, 10, 11
 מעשי חיה ובני כנף
 מבא י, 14
 ואת כול מעשי אמתו
 מבא יג, 1
 ולספר מעשי אמתכה
 מבא יג, 8
 לכה אתה אל הדעות כול מעשי
 הזדקה סוד האמת
 מהו א, 27-28
 ככול מעשי אמתכה
 מהו א, 31
 כול מעשי עול
 מהו ב, 3
 ומשברי שחת לכול מעשי
 פלצות
 מהו ג, 12
 יופתחו שערי שמים בעד מעשי
 אפעה
 מהו ג, 17
 לאל עליון כול מעשי צדקה
 מהו ד, 31
 משנים מעשי אל באשמתם
 מהו ה, 37
 ומי בכול מעשי פלאכה
 הגדולים יעצור כוח
 מהו י, 10-11
 ...מעשי...
 מהו יג, 3
 [מ]עשי נדה לתחלויים
 מהו קטע 3, 16
 במעשי
 ולהרותם במעשי שקך
 פח י, 11-12
 במעשי גבורתם מה א, 21
 ומה אפואה בן האדם במעשי
 פלאכה
 מה יא, 20
 ובינו במעשי אל
 מבא א, 1-2
 ולהבין במעשי אל
 מבד ב, 14-15
 ישכיל את הרבים במעשי אל
 מבד יג, 7-8

במעשי אמתכה גהלה
 מבא יד, 12
 הפלחה באביון ותביאהו במצר[
 כז]הב במעשי אש
 מהו ה, 15-16
 להתבונן במעשי פלאך
 מהו ו, 32
 ותשכילני במעשי פלאכה
 מהו יא, 4
 ומעשי
 בכול מחשבת קודשו ומעשי
 אמתו
 ולבני האדם עבודת העוון
 ומעשי הרמיה
 מהו א, 28
 ומעשי ימין עורך
 מהו יז, 17
 לאין ואפס יצר עולה ומעשי
 מהו קטע 3, 10
 כמעשי
 מפותחים כמעשי גדיל
 מבא ה, 7-8
 כמעשי צורת מחשבת
 מבא ה, 8
 כמעשי עמוד מחשבת
 מבא ה, 9-10
 מעשיך
 ובעבודת המס יעשה עבודתו כפי
 מעשיך
 מהו 1, 22
 עד אשר יבנו מעשיך מכול
 עול
 מהו ח, 18
 ואמת כול מעשיך
 מהו י, 18
 הכן בצדק כול מעשיך
 מהו יא, 16
 בהופע מעשיך ישלח מעדה
 מבד ח, 26
 ובהופע מעשיך כפי מדרש
 התורה
 מבד ח, 29
 למען ידעו כול מעשיך
 מהו ד, 32
 במעשיך
 ויציר החמר [מה] יבין
 [במע]ש[יו] מהו יב, 27-28
 ומעשיך
 לפי שכלו ומעשיך בתורה
 מהו ה, 21
 לפי שכלו ומעשיך
 מהו ה, 23
 עד אשר ידרושהו לרוחו
 ומעשך
 מהו ו, 17
 לפי שכלו ומעשיך בתורה
 מהו ו, 18
 כמעשיך
 ואשמות ילוד אשה כמעשיך
 מהו יח, 12-13

למעשיך
 וכל הנוסף לעדתו יפקדו
 למעשיך
 מבד יג, 11
 ולמעשיך
 ידרושהו האיש הפקיד ברואש
 הרבים לשכלו ולמעשיך
 מהו ו, 14
 מעשיך
 ולהתפלל ולהתחנן על [רוע]
 מעשיך
 מהו יז, 17-18
 כמעשיך
 ולוא כמעשיך אשר הרעונו
 מבא יא, 4
 מעשיכה
 כחושך מעשיכה וזעום אתה
 מהו ב, 7
 [אתה] צדקתה בכל מעשיכה
 מהו א, 7
 לספר נפלאותיכה לגדד כול
 מעשיכה
 מהו א, 34
 ולספר נפלאותיכה לגדד כול
 מעשיכה
 מהו ג, 23
 כי אמת אתה וצדק כול
 מעשיכה
 מהו ד, 40
 וכאומן בחיק תכלכל לכול
 מעשיכה
 מהו ט, 36
 ומשפט ב[כ]ול מעשיכה
 מהו י, 35
 ומי בכול מעשיכה יוכל לטפר
 מהו יא, 25
 והמון חסדיכה בכול מעשיכה
 מהו יא, 30-31
 בכול [מעשיכה] הנוראים
 מהו יג, 14
 ונגד כול מעשיכה[ה]
 מהו קטע 5, 8
 מעשיך
 כי אין הולל בכול מעשיך
 מהו ד, 20
 את כול מעשיך בטרם בראתם
 מהו יג, 8
 [אמת] וצדק כול מעשיך
 וד[ברך] לא ישוב אחור
 מהו יג, 19
 ונגלתה צדקתך לעיני כול
 מעשיך
 מהו יד, 16
 ...לעיני כול מעשיך ולהיות
 לאות
 מהו טו, 20
 יוצר הכו[ל] ור[ב] העלילה אשר
 מעשיך הכול
 מהו טו, 18
 בפי כול מעשיך
 מהו קטע 12, 3
 כמעשיכה
 אשר יעשה כמעשיכה
 הגדולים
 מבא י, 8

מעשיהם
 ופועי מעשיהם בממשלתו
 מה ג, 22
 וכול פעולת מעשיהם
 מה ד, 15-16
 וכול מעשיהם לגדה לפניו
 מה ה, 19-20
 ויבן אל אל מעשיהם
 מבד א, 10
 ובטרם נוסדו ידע את מעשיהם
 מבד ב, 7-8
 ושני התגוררם ופירוש
 מעשיהם
 מבד ד, 5-6
 למילפנים פקד אל את מעשיהם
 מבד ה, 15-16
 ובחושך כול מעשיהם
 מבא טו, 9
 ובטרם בראתם ידעתה כול
 מעשיהם
 מהו א, 8
 ונתתה חוק ומשפט לכול
 מעשיהם
 מהו א, 10
 כיא המה בחולל מעשיהם
 מהו ד, 7-8
 להולל ברמיה כול מעשיהם
 מהו ד, 17
 כיא כול מעשיהם באמתכה
 מהו ו, 8-9
 מעשיהם אמת
 מהו יג, 4
 [מע]שיהם כבוד עולם
 מהו יג, 6
 מעשיהן
 והואה ידע פעולת מעשיהן
 מה ד, 25
 ומעשיהם
 ולהיות פוקדם את רווחם
 ומעשיהם
 מה ה, 24
 ומעשיהם לגדה לפניו
 מבד ב, 1
 למעשיהם
 באותותם למעשיהם בדורותם
 מה ג, 14
 כיא הוא ידע למ[עשיהם]
 מהו קטע 3, 7
 עשן
 כעשן
 וגבורתם כעשן גמלח
 מבא טו, 10
 עיני כעשן בכבשן ודמעתי
 כנחלי מים
 מהו ט, 5
 עשק
 עשוק
 לבלתי היות עשוק ורצוף
 בעדתו
 מבד יג, 10

ומבלעדיה לא יעשה כול
 9. מהו י. כול
 ולא יעשה כול
 6. מהו קטע 13.
 ויעשה
 ויעשה אוהב בשמרו כמות אל
 2. מבר ג.
 הנעשה
 וכול הנעשה בו ירצה בנרבה
 24. מה ט.
 מעשה
 ורוח דעת בכול מחשבת מעשה
 4. מה ד.
 בטמאת אחד כלי מעשה
 18. מבר יב.
 וצורת מחברת מעשה חושב
 5. מבר א.
 מעשה חרש מחשבת
 6. מבר א.
 מעשה חושב צורת ריקמה
 14. מבר א.
 וצורת ריקמה מעשה חושב
 10. מבר ז.
 כי אתה ידעתה כול יצר מעשה
 13. מהו י.
 ומושל בכל מעשה מהו י.
 8. כול מעשה עולם
 11-10. מהו טז.
 [מעשה אפר בידם
 7. מהו קטע 2.
 ומעשה
 מקדם ע[ולם ומעשה]...
 1. מהו יג.
 ומעשה [פלאך] יספרו
 10. מהו יג.
 כמעשה
 מרוקה כמעשה מראת פנים
 4-5. מבר א.
 למעשה
 [שמחת עד למעשה
 6. מהו יג.
 מעשהו
 ועליהו יסד כול מעשהו
 25. מהו ג.
 למעשיהו
 אשר אמר ישעיה מוציא כלי
 למעשיהו
 7-8. מבר ו.
 מעשי
 מעשי תועבות
 8. מהו יב.
 ולברוק בכול מעשי טוב
 5. מהו א.
 ואת כול מעשי אמתו
 19. מהו א.

ולעשות את רצון אל
 13. מהו ט.
 ולעשות איש הישר בעיניו
 6. מבר ג.
 ולעשות לכה שם עולם
 14. מבר יא.
 מעשות
 ויקוץ מעשות פקודי ישרים
 25. מבר ח.
 בעשותה
 [בעש] ותכה שפטים בנוג
 16. מבר יא.
 בעשותם
 בעשותם את רצונם
 21-20. מבר ב.
 עשותו
 עד עשותו עוד לפני אחד
 19-18. מבר ט.
 עושה
 עושה התורה אשר ישופטנו
 אל לכלה
 5-4. מבר יב.
 ועשה
 ועשה חסד לאלפים
 44. מבר ח.
 ולעושה
 ולעושה ביד רמה לוא ישוב
 עוד
 1. מהו ט.
 עושי
 עושי התורה
 11. פח ז.
 עושי התורה בבית יהודה
 1. פח ח.
 ושול שללכה עושי חיל
 10-9. מבר יב.
 ושול שללכה עושי חיל
 3. מבר יט.
 בעושו
 בעושו משפט וצרת מצרף
 4-3. מהו ח.
 עושי
 ובכול קץ נהיה יברך עושו
 26. מהו ט.
 עשיהם
 ולא שמרו את מצות עשיהם
 21. מבר ב.
 ולא שמעו לקול עשיהם מצות
 יוריהם
 8-7. מבר ג.
 נעשה
 ובלי רצונכה לוא יעשה כול
 17. מהו יא.
 [כיא ברצונכה] יעשה כול
 9. מהו א.
 ועל סיכה ודברכה נהיה כול
 ומבלעדיך לא יעשה
 21. מהו א.

לעשות
 לעשות אלילים אלמים
 12. פח יב.
 ועיני זנות לעשות כול רע
 7. מהו א.
 לעשות חוקי אל כברית חסד
 8-7. מהו א.
 לעשות ככול אשר צוה
 17-16. מהו א.
 לעשות אמת יחד וענווה
 3. מהו ה.
 לעשות במ שפטים גדולים
 13-12. מהו ה.
 לעשות ככול החוקים האלה
 20. מהו ה.
 אשר צוה לעשות ועל פי רב
 22. מהו ה.
 לעשות אמת וצדקה ומשפט
 2. מהו ה.
 לעשות ככול הנגלה עת בעת
 15. מהו ה.
 ואיש כרוחו כן לעשות משפטו
 15. מהו ט.
 לעשות בעת הזאת
 20. מהו ט.
 לעשות רצון בכול משלח כפים
 23. מהו ט.
 לעשות איש את רצונו
 12. מבר ג.
 לעשות כפרוש התורה
 8. מבר ד.
 אם לא ישמרו לעשות
 14. מבר ו.
 הבא לעשות בהם נקמה
 12-11. מבר ח.
 והעבודה לעשות למשכים
 19. מבר י.
 לעשות את עבודת חפצי השבת
 21-20. מבר י.
 לעשות את חפצו ביום השבת
 2. מבר יא.
 לעשות במ לקץ הרשע
 10. מבר טו.
 לעשות דבר מן התורה
 8. מבר טו.
 וחוקתה חוקיך [לדום] לעשות...
 5. מהו יד.
 לעשות במ שפטים גדולים
 19. מהו טו.
 הואלתה [לעשות בי]
 8. מהו טז.
 ולעשות
 ולעשות הטוב והישר לפניו
 2. מהו א.
 ולעשות אמת וצדקה ומשפט
 6-5. מהו א.
 בארץ

עשו
 ושערוויית מהלים רעים עשו בו
 פח ט, 1-2
 והנגלות עשו ביד רמה
 12. מהו ה.
 עשיתם
 כוכב אלהיכם אשר עשיתם
 לכם
 15. מבר ז.
 יעש
 אל יעש איש ביום השישי
 מלאכה
 15-14. מבר י.
 ואל יעש איש דבר למקח
 ולממכר
 15. מבר יג.
 יעשה
 ובעבודת המס יעשה עבודתו
 כפי מעשיו
 22. מהו א.
 או יעשה רמיה במדעו
 5. מהו ז.
 ואם בשגגה יעשה מה ח.
 24. במחשבתו יכינו ומבלעדיו לוא
 יעשה
 11. מהו יא.
 ומשפט יעשה בכל מנאציו
 2. מבר א.
 אשר יעשה האדם וחייה בהם
 16-15. מבר ג.
 ובקדושי עמו יעשה חיל
 6. מבר ו.
 אשר יעשה כמעשיכה הגדולים
 8. מבר י.
 ובקדושי עמו יעשה גבורה
 1. מבר א.
 יעשו
 ככה יעשו שנה בשנה
 19. מהו ב.
 וכחוק הזה יעשו לכלו
 [מעמדם]
 22-21. מהו ז.
 את כול הסרך הזה יעשו
 2. מבר טו.
 ויעשו
 ויעשו כפי רוחם
 7. מבר ג.
 ויעשו איש הישר בעיניו
 7. מבר ח.
 ותעש
 ותעש אדם כדני היס
 פח ה, 12
 ותעש להמה כפרעה
 9. מבר יא.
 עשות
 [ול]בלתי עשות מכול הרע
 בעיניך
 18. מהו יד.
 ועשות
 עד קץ נחרצה ועשות חרשה
 25. מהו ד.
 ועשות אמת ומשפט צדק
 26. מהו י.

לצאת מערכה אחרת חליפה
למלחמה 10
מבא טו, 10

המערכה
לבוא המערכה יכתובו על
חצוצרות 10
מבא ג, 10
על אלף איש תאסר המערכה
מבא ה, 3
לימין המערכה 7
מבא ו, 7
על פני כול אנשי המערכה
מבא ז, 11
ובאו ליד המערכה הראשונה
מבא ח, 3-2
משני עברי המערכה
מבא ט, 11

המג[ד]לות יוצאים מן
המערכה 13-12
מבא ט, 13-12
אשר סדרו שם המערכה
מבא יד, 3
ועמד לפני המערכה
מבא טז, 11
לסדר דגלי המערכה
מבא יז, 10

במערכה
ועמדו על מעמדם במערכה
מבא ח, 17

ומערכה
לויים שוטרים ועם כל מערכה
ומערכה 16-15
מבא ז, 16-15

למערכה
למערכה האחת סדורים
מבא ה, 4
חמשים למערכה [הא]תח
מבא ו, 10

מערכת
בהמלא צבאם להשלים מערכת
פנים 3
מבא ה, 3
הדגל הראשון ישליך [א]
מערכת האויב מבא ו, 1-2
ולכהניע מערכת אויב בגבורת
אל 6-5
מבא ו, 6-5
מערכת אנשי הבינים
מבא ו, 8
ובעומדם ליד מערכת כתיים
מבא טז, 5
[מע]רכת כתיים] מבא יז, 12

למערכת
לצאת למערכת האויב
עד קורבם למערכת האויב
מבא ח, 8-7
עד השליכם למערכת האויב
שבע פעמים 13-12
מבא ח, 13-12

מערכת
חלומת מוצא שפתי ממערכת
אנשים 15
מה י, 15

מערכות
ובסדר מערכות המלחמה
לקראת אויב
מתוך מערכות הפנים
מבא ט, 4-3
כולם שבע מערכות
מבא ט, 4
ונאספו אליהם כול מערכות
המלחמה 4
מבא יח, 4

המערכות
יסדרו שבע המערכות
מבא ה, 15
ועמדו בין המערכות
מבא ו, 1
ועמדו בין שתי המערכות
מבא ו, 4
לאנשי סרך המערכות
מבא ו, 9
ויצאו מן השער התיכון אל בין
המערכות 8
מבא ז, 8
ובצאת הכהנים אל בין
המערכות 13-12
מבא ז, 13-12
[ויעמ]דו בין שתי המערכות
המלחמה 17
מבא ז, 17
ועמדו בין המערכות
מבא ה, 4
וסדר שם את כול המערכות
מבא טו, 6-5
ועמדו ראשים בין המערכות
מבא טז, 3
ועמדו בין המערכות
מבא טז, 10
וכול ראשי המערכות
ופקודי[יהם] 12
מבא יט, 12

ערל
בערול
וימירום בערול שפה ולשון
אחרת 19-18
מהו ב, 19-18

לערול
ותתן מענה לשון [לע]רול שפתי
מהו ב, 7

וערל
וערל וטמא ופריץ בל יעוברנה
מהו ו, 21-20

לערל
כיא לערל און...
מהו יח, 20

עורלת
כיא לוא מל את ערלת לבו
פח יא, 13
עורלת יצר ועורף קשה
מה ה, 5

ערם
ערום
ואשר יהלך לפני רעהו ערום
מה ז, 12

ערמה
ומזמת ערמה מבני אדם
מה יא, 6
הציב לפניו ערמה ודעת הם
ישראלתו 4-3
[חכמים] הוסיפו ערמה
מהו א, 36
ערמה לפתיים ויצר סמוך לכול
נמהרי לב 9
מהו ב, 9

בערמת
והצנע לכת בערמת כול
מה ד, 5-6

ובערמת
ובערמת דעת אשון תושיה
מה י, 26

וערמת
ללכת ככול דרכי חושך וערמת
רוע 11
מה ד, 11

ערמתו
כאשר חקק להם ברזי ערמתו
פח ז, 14-13

ערף
עורף
קושי עורף וכיבוד לב
מה ד, 11
ואשר ישיב את רעהו בקשי
עורף 26-25
מה ו, 26-25
ורוח עורף ק[שה]
מהו קטע 12, 4

בעורף
או בתלונה או בעורף
מה ה, 26-25
תן ידכה בעורף אויביכה
מבא יב, 10
תן ידכה בעורף אויבך
מבא יט, 3

ועורף
עורלת יצר ועורף קשה
מה ה, 5

עורפם
עד הגנף האויב והסכו עורפם
מבא ט, 2

ערץ
תערוצו
ואל תח[פזו] ואל תערוצו
מפניהם 4
מבא י, 4
ואל תחפזו ואל תערוצו
מפניהם 8
מבא טו, 8

עריצים
המה עריצים מפירי הבית
פח ב, 6
ואהיה על עון רשעים דבה בשפת
עריצים 11-10
מהו ב, 11-10
[כיא] עריצים בקשו נפשי
מהו ב, 21

ועריצים
[וער]יצים יחרוקו [שנים]
מהו א, 40

ערער
כערער
ואם אשיב יד יהיה כ כערער
מהו ח, 24

ערש
ערשי
על יצועי ערשי בקינה תשא
מהו ט, 4

עשה
ואל ישועות עשה משפטו בנו
ובאבותינו 26
מה א, 26
את אשר עשה ברור אחרון
מבד א, 12
ולוא כוחנו ועצום ידינו עשה
חיל 5
מבא יא, 5
וישראל עשה חיל 7
מבא יא, 7
מי עשה כול אלה
מהו קטע 11, 5
ועשה
כי אם אמר למבקר אשר במחנה
ועשה אמנה מבד יג, 15-16

עשיטה
ואתה עשיטה בליעל
מבא יג, 10-11
עשיטה למען שמכה
מבא יח, 8
[עשיטה] ונתתה חוק ומשפט
לכול מעשיהם 10
מהו א, 10
ולא לאדם עשיטה
מהו ד, 38
לכבודכה ולמענכה עשי[תה]
לקבל תורה 10
מהו ו, 10
רק לכבודכה עשיטה כול אלה
מהו י, 12
כי אתה עשיטה את כול[ל]
מהו טו, 9
ואדעה כיא לכה עשיטה אלה
מהו יח, 21
וא[תה] [אל לכבו]דכה עשיטה
כול אלה כרוב חסדיכה
מהו קטע 2, 5
...עשיטה ומבלעדיכה...
מהו קטע 3, 13

ועפר

אל יסול בבית מושבת סלע
ועפר מבד יא, 10-11
ועפר [רגליך ילחכו]
מבא יב, 13-14
ועפר רגליך תמיד ילחכו
מבא יט, 6-7

לעפר

קורץ לעפר תשוקתו
מה יא, 22
ולמלוז באלה לעפר כמוני
מהו יח, 11-12

ולעפר

מעפר קורץ ולעפר תשובתו
מהו יח, 3, 4

מעפר

והואה מעפר מגבלו
מה יא, 21
להרים לכה מעפר ולהשפיל
מאלים מבא יד, 14-15
ואדעה כיא יש מקוה לאשר יצרתה
מעפר לסוד עולם

מהו ג, 20-21
[מעפר] קורץ ולעפר תשובתו
מהו י, 3-4
להרים מעפר תולעת מתים לסוד
[קודש] מהו יא, 12
ואני מעפר [חתי ומחמר]
מהו יב, 24
ואני מה כיא מעפר לוקחתי
מהו קטע 4.2

עפרו

ומה אפהו שב אל עפרו
מהו יב, 31
[ומה אפהו ש]ב אל עפרו
מהו קטע 4.1
ושב אל עפרו
מהו קטע 4.1

לעפרו

ומה אפהו שב לעפרו כי
יעצור כוח מהו י, 12
כעופרת
צללו כעופרת במים אדירים
מהו ח, 19

עצב

העצבים
את כול עובדי העצבים
פח יג, 3

עצם

עצם
אריות שוברי עצם אדירים
ושותי דם גבורים מהו ח, 7

בעצמי

ויבוא בעצמי להכשיל רוח
מהו ה, 36-37
ויבואו בלבבי ויגעו בעצמי
מהו יא, 21

ועצמי

ועצמי יתפרדו ותכמי עלו
כאוניה מהו ז, 4

בעצמותי

ויפרח כאש בוער עצור
בעצמותי מהו ח, 30

ועצום

ולוא כוחנו ועצום ידינו עשה
חיל מבא יא, 5

עצר

עצור

ויפרח כאש בוער עצור
בעצמותי [מבא יד, 14-15]
וכאב אנוש לאין עצור
מהו ח, 28

יעצור

ובעת חום יעצור מעוז
מהו ח, 23-24
ומי בכול מעשי פלאכה הגדולים
יעצור כוח מהו י, 10-11
וכה אפהו שב לעפרו כי
יעצור [כוח] מהו י, 12

ואעצור

...ואעצור [ר]... מהו יא, 36

יעצורו

ולוא יעצורו לדעת בכול
מהו קטע 4.1, 3

יעצרו

לא יעצרו כוח לדעת בכבוד
מהו קטע 4.1, 3

ויעצורו

ויעצורו משקה דעת מצמאים
מהו ד, 11

עקב

עלי הגדילו עקב ויליוו עלי
בשפת על מהו ה, 25

יעקב

בני יעקב תעו במ
מבד ג, 4
אשר אמר עליהם לוי בן יעקב
מבד ד, 15
ושבי פשע יעקב שמרו ברית
אל מבד ח, 40

וליעקב

וימסור לישחק וליעקב
מבד ג, 3

מיעקב

כאשר כתוב דרך כוכב מיעקב
מבד ז, 19

מיעקוב

מבא יא, 6
וירד מיעקוב האביד שריר
מבא יא, 7
מעיר

עקל

מעוקל

על כן יצא המשפט מעוקל
פח א, 13-14

ערב

ולערב

ולערב את הונו מהו ג, 22

יתערב

וגם הואה אל יתערב בהון
הרבים מהו ג, 17
אשר יתערב עמו בטהרתו או
בהונו מהו ז, 24-25
ולוא יתערב איש מאנשי
הקודש בהונו מהו ח, 23
על יתערב הונם עם הון אנשי
הרמיה מהו ט, 8
אל יתערב איש מרצונו בשבת
מבד יא, 4-5

התערב

התערב ברוח עבדך
מהו טו, 14

ערב

וחדו מזאבי ערב פח ג, 6-7
ועם מוצא ערב ובוקר אמר
חוקיו מהו י, 11
יומם ולילה ומוצאי ערב ובוקר
מבא יד, 13-14
לחוקות מאור גדול בפנות ערב
מהו יב, 5
[ערב] ובוקר עם...
מהו קטע 4.3

ערבה

למדבר וארץ ערבה
מבא י, 13

בערבה

ישרו בערבה מסלה לאלוהינו
מהו ח, 14

ערה

תערה

ותוסף לשונם כחרב אל תערה
מהו ה, 14-15

הערוה

סוד הערוה ומקור הנדה
מהו א, 23

ערוה

ואם תגלה בת האח את ערוה
אחי אביה מבד ה, 10-11

מבא ז, 7

ולהשמר מכול ערוה דבר רע
מבא י, 1
...סודו ערוה קלן...
מהו יג, 15

וערות

למקור נדה וערות קלון
מהו יב, 25

ערוה

ונדאתה ערוה ונענש שלושים
יום מהו ז, 14

ערותי

כי בנדה התגוללתי ומסוד
[ערותי] מהו יז, 18

הערויות

ומשפט הערויות לזכרים
מבד ה, 9

ערוך

ועורך

ועורך הצידה מבא ז, 3

ועורכוה

ועורכוה כול העדה יחד
מבא ב, 9

יערוך

יערוך השולחן היחד
מהו ז, 17-18

יערוכו

והיה כיא יערוכו השולחן
לאכול מהו ה, 4

ויערוכו

ויערוכו לכה בסוד קדושים
מהו ד, 24-25

לערוך

לערוך מקטרת ניחוח לרצון אל
מבא ב, 5

לערוך המעמד

לערוך המעמד מבא ט, 10

תערך

תערך המלחמה שש שנים
מבא ב, 9

מערכה

מערכה אחר מערכה
מבא ה, 15

מערכה לקראת מערכה

מערכה לקראת מערכה
מבא ז, 8

מערכה לערוך מערכה

מערכה לערוך מערכה
לויים שוטרים ועם כול מערכה
ומערכה מבא ז, 15-16

תענה

כי אתה אל תענה להם
מהו ד, 18

יענו

וכול באי הכרית יענו
מה ב, 18

ונענו

כי פתאום ונענו מבר יד, 2

ענותו

...לו ענותו ביסוריו...
מהו יו, 21

לענותו

לענותו בנגע בלבה במריי
נפש פח ט, 10-11

מעניך

והשתחו לך כול מעניך
מבא יב, 13
והשתחו לך [כול מעניך] ועפר
רגליך תמיד ילחכו
מבא יט, 6-7

ענוה

ורוח ענוה ואורך אפים
מהו ד, 3
ולהשיב ענוה לנגד רמי רוח
מה יא, 1

וענוה

וברוח ישר וענוה תכופר חטו
מה ג, 8
לעשות אמת יחד וענוה
מה ה, 3
באמת וענוה ואהבת חסד לאיש
מה ה, 25
וענוה לפני הרודה בו
מה ט, 22-23

וענות

וענות טוב ואהבת חסד
מה ב, 24

ובענות

ובענות נפשו לכול חוקי אל
מה ג, 8

ענוים

ועם ענוים בטאטיי רגלי
לרוץ מהו ה, 22
טובכה לבשר ענוים לרוב
רחמיכה מהו יח, 14

ובענוי

ובענוי רוח [ימס ויכור]ם
לבב קושי מבא יד, 7

עוני

...עוני וברווי מצרף
מהו קטע ט, 4

עני

ולהחזיק ביד עני ואביון ונר
מבד ה, 21
וממנו יחיוקו ביד עני ואביון
מבד יד, 13
ואתה אלי עזרתה נפש עני ורש
מהו כ, 34

ותצל נפש עני במעון אריות
מהו ה, 13
מן יטרפו נפש עני ורש
מהו ה, 14

לענים

ואתה אלי נתחו לענים לעצת
קודש מהו ז, 10

עניי

ולגזול את עניי עמו
מבד ה, 16

מענה

ותתן מענה לשון [לערול]
שפתי מהו ב, 7
ולא מענה לשון לכול בני
אשמה מהו ז, 11
וכול מענה לשון הכרתה
מהו ז, 13

מענה לשון מהו טו, 6
א[מצ]אה מענה לשון לספר
צדקותיך מהו יז, 16

ומענה

ותחנה ומענה לשון
מהו יא, 35

למען

למען פח ה, 15; ז, 3; יא, 13
מבד ב, 11; מבא יח, 8;
מהו ד, 19, 32

ולמען

ולמען מהו ה, 26; יא, 10

למענכה

זות למענכה היא ידעתי
מהו קטע ד, 16

ולמענכה

לכבודכה ולמענכה
מהו ו, 10

התענית

ואת המועדות ואת יום התענית
מבד ו, 18-19

יען

יען אשר לא הקים את מצות אל
מבד ט, 7

ענן

ענן על פלגי מים מהו י, 24
עננים
[עננים] למשאם זקים וברקים
לעבודתם מהו א, 13

כעננים

ופרשינו] כ[עננים וכעבי טל
לכסות ארץ מבא יב, 8
וצ[בא רוחיו עם צעדינו ופרשינו
כעננים] מבא יט, 1

ענף

ולהרבות ענף מהו י, 25

ענש

נענש נענש
נענש שלושים יום
מה ז, 13

ונענש

[והו] שיעה ידו לוא ונענש
שנה אח[ת] מהו ה, 27
ואם באחד [מן] הכהנים הכתובים
בכספר דבר בחמה ונענש שנה
אחת מה ז, 2-3
ואם בשגה דבר ונענש ששה
הודשים מה ז, 3
ואשר יכחם במדעו ונענש
ששה חודשים מה ז, 3-4
ונענש שנה אחת ומובדל
מה ז, 4-5
ונענש ששה חודשים
מה ז, 5
ונענש שלוש חודשים
מה ז, 6
ונענש שנה אחת מה ז, 8
ונענש ששים יום מה ז, 8
ונענש עשרת ימים
מה ז, 11
ואם יוקפו ונפטר ונענש
שלושים יום מה ז, 11-12
ונענש ששה חודשים
מה ז, 12
ונענש שלושים יום
מה ז, 14
ונענש שלושים יום
מה ז, 14-15
ונענש עשרת ימים
מה ז, 15
והבדילו שנה אחת מטהרת הרבים
ונענש מה ז, 16
ונענש ששה חודשים
מה ז, 18
אם ישבו ונענש שתי שנים
מה ז, 19
ונענש ימים ששה
מבד יד, 20
ונענש שנה אחת
מבד יד, 21

ונענשו

ונענשו את רביעית לחמו
מהו א, 25

יענש

כיא על שגגה אחת יענש שנתים
מה ט, 1
יענש הנודר מבד טו, 17-18
ויענשו
ויענשו לפני משגותם
מבד ג, 4-5

עפל

עופלה

הנה עופלה לוא ישרה [נפשו
ב] פח ז, 15-14

עפר

ויצבור עפר וילכדו
פח ד, 4
וביד כורעי עפר מבא יא, 13
ויהמו שחקים בקול המון ויושבי
עפר מהו ג, 13
וכוחלי עפר יורו לחמת ראש
פתנים לאין חבר
מהו ה, 28-29
ושובכי עפר הרימו תרן
מהו ה, 34
ואני עפר ואפר מהו י, 5
אודכה אלי כי הפלטה עם עפר
מהו יא, 3

מקי עפר ומגבל [אדמ]ה
ומדור חושך מהו יב, 25-26
ותשובת עפר ליצר חמר בקצ
עולם מהו יב, 26
ומה ישיב עפר מהו יב, 27
והוא מבנה עפר ומגבל מים
מהו יג, 14-15

[ויצר] עפר איך יוכל להכין
צעדו מהו טו, 21
ותגל אוזן עפר מהו יח, 4
ותגלה לב עפר להשמר
מהו יח, 24

[פת] חתה באוזן עפר ונהיות
עולם חקותה בלב מהו יח, 27
כיא מה עפר

מהו קטע ז, 7
ועל עפר הניפותה רוח
מהו קטע ז, 9
אשמר ביצר עפר מהתפרר
מהו קטע ז, 3, 5

העפר

ואני יצר העפר
מהו יח, 31
[יצר] העפר ידעתי ברוח אשר
נתתה בי מהו קטע ז, 14

והעפר

וכל העצים והאבנים והעפר
מבד יב, 15-16

עמלם
בעבור עמלם ואמנתם
פח ה. 2
להיות עמלם לריק
פח י. 12

עמם
עם

וירדפום לחרב ויסיסו לריב עם
מבא א. 21
כי לא עם בינות הוא
מבד ה. 16
יכתובו עם אל
מבא ג. 12
עם קדושי ברית וימלמדי חוק
מבא י. 10
ובחירי עם קודש
מבא יב. 1
ומלך הכבוד אתנו עם קדושים
מבא יב. 7
[פדי] תנו לכה עם עולמים
מבא יג. 8
ואנו עם קודשכה
מבא יד. 12
וכול עם [יוצאי] המלחמה
מבא טו. 2
והלוים וכול עם השופרות ייעו
מבא טז. 7-6
[וכן] על עם השופרות
מבא יז. 13
ואנחמה על המון עם
מהו ו. 7
ובגורל עם קדושיכה
מהו יא. 11-12

העם

אשר טרו מלכת בדרך העם
מה א. 1, 3-2
וכול העם יעבורו בשלישית בסרך
מה ב. 21
ושאר כול העם ישבו איש בתכונו
מה ו. 8-9
כרוה נדיבי העם במחוקק
מבד ו. 4-3
ונדיבי העם הם
מבד ו. 8
טרו מדרך העם
מבד ה. 16
ישבו עד אל תוך העם בדברים
מעט להם
מבד ה. 46-47
על האות הגדולה אשר בראש כול
העם יכתובו עם אל
מבא יג. 12
ודבר אל העם לאמור
מבא י. 3-2
וכול העם יחשו מקול התרועה
מבא ט. 1
וכול העם יחשו קול [התרועה]
מבא טז. 8-7
וכול העם יינח [ו] קול התרועה
מבא יז. 14

בעם

וקלסו בעם רב
פח ד. 3
ולעשות לכה שם עולם
מבא יא. 13-14
אודכה אדוני כי לא עובתני בגורי
מהו ה. 5
בעם

ובעם
ובעם רב יקיסום לתפוסם
פח ד. 7

לעם

[והי] אה עת ישועה לעם אל
מבא א. 5
ע[רות] לעם פדות אל
מבא א. 12
ותעודות ישועה לעם פדותו
מבא יד. 4-5
לעם לא בינות להלבט במשנתם
מהו ב. 19
מעם
ולא נורו מעם ומחסאתם
מבד ח. 8
עמו
על עמו
פח ב. 10
אשר לוא יכלה אל את עמו
פח ה. 3
ובתוכחתם יאשמו כול רשעי עמו
פח ה. 4-5
ולגזול את עניי עמו
מבד ו. 16
ובקדושי עמו יעשה חיל
מבא ו. 6
ובקדושי עמו יעשה גבורה
מבא טו. 1
לכב עמו יבחן
מבא טז. 13

בעמו

הואה [ישא ויגיבר בעמו]
פח א. 9
עמי
[בנית] עמי צרחנה בקול רנה
מבא יב. 14
[בנות] עמי הבענה בקול רנה
מבא יט. 7

עמך

יבוא עליך ועל עמך ועל בית
אביך ימים
מבד ז. 11
ואשר אמר לא תקום ולא תטור את
בני עמך
מבד ט. 2
אשר אמר יביא עליך ועל עמך
ועל בית אביך
מבד יג. 24
ואנו שא[רית] עמך גדול שמה
אל התסדיכ
מבא יד. 8
לשא[רית] עמך [במשלת בלעיל
מבא יד. 9
הגדלת עם עמך[ה]
מבא יח. 7
ותתן מיראם על עמך
מהו ד. 26

בעמך

...בעמך...
מהו יד. 1
אשר תרים למצער מחיה בעמכה
ואשרית בנחלתכה
מהו ו. 8
כעמכה
ומיא כעמכה ישראל
מבא י. 9

לעמכה
להמיר תורתכה אשר שנתה
בלבבי בחלקות לעמכה
מהו ד. 10-11

לעמך

והם בלועג שפה ולשון אחרת
ידברו לעמך
מהו ד. 16
עמים
והון עמים לקח
פח ה. 12
וישלוכה כול יתר עמים
פח פ. 15
וישלוכה כול יתר עמים
פח ט. 4-3
קצוות עמים רבים
פח ט. 14
קצות עמים רבים
פח י. 2
בהון עמים רבים
פח י. 4
יגעו עמים בדי אש
פח י. 7
בלת לשון ומסרד עמים
מבא י. 14
להשפיל גבורי עמים
מבא יא. 13
וימהרו עלי רשעי עמים
במצוקותם
מהו ה. 17
[ג]בלות עמים
מהו קסע ו. 6, 11

העמים

יב[ג] כל ומרמה ילכו עם כול
העמים
פח ג. 5-6
לאכול את כול העמים כנשר
פח ג. 11
וזעה אפים ידברו עם כול העמים
פח ג. 12-13
מאכלם על כול העמים
פח ו. 7
אשר יבזו על מבצרי העמים
פח ד. 6-5
פסרו... אל העמים
פח ד. 14
ויקבצו אלו כול העמים
פח ה. 5
משלל העמים
פח ט. 6-5
כיא המה יתר העמים
פח ט. 7
התנינים הם מלכי העמים
מבד ח. 10
בשוב גולת בני אור ממדבר
העמים לחנות במדבר ירושלים
מבא א. 3
כל [העמים במ] ושבותיהם
מכא ב. 14
עמי
אשר בחרתה לכה מכול עמי
הארצות
מבא י. 9
ומפץ לכול עמי הארצות
פח ד. 26

לעומת
מספחי משפט לעומת רחמיכה
מהו יח. 25

עמו

ובני עמון וחיל צידון
מבא א. 1-2

עמק
בעומק

ולהביט בעומק רויכה
מה יא. 19
ובעומק
הוד כבודך ובעומק...
מהו קט 17, 5
עמוקות
מגולי אוון ושומעני עמוקות
מבא י. 11

עמר
בעמיר

ונכאי רוח תבעיר כלפדי אש
בעמיר
מבא יא. 10
ושם שלומם כדלק[ה] בעמיר
להיות [בחוני מצרף] מבא יז. 1

ענה
בדבר מות ענה בו

מבד ט. 5-7
וענה
וחזק את אנשי המלחמה וענה
ואמר
מבא טו. 7
וענה ואמר
מבא טז. 13

ענינו
פתחתה לנו פעמים רבות למען

[ב]ריתכה [כי]א ענינו בסובכה
בנו
מבא יח. 7-8
וענו
וענו ואמרו ארור אתה
מה ב. 5
וענו ואמרו ברוך אל ישראל
מבא יג. 2
ורוממו שמו בידך שמחה וענו
ואמרו
מבא יד. 4
וענו ואמרו ברוך שמכה אל
אלים
מבא יח. 6

יעננה
וכפסי מעץ יעננה

פח ט. 15
ויענני
ויענני יהוה ויאמר
פח ו. 14-15

ועמדו בין שתי המערכות
מבא ו, 4

ועמדו בין המערכות
מבא ח, 4
[ועמדו על מעמדם במערכה
מבא ח, 17
ועמדו]...
מבא ח, 18
ועמדו ששה דגלים והדגל
המתקרב
מבא ט, 4
ועמדו ראשים בין המערכות
מבא טו, 3

ועמדו בין המערכות
מבא טז, 10

יעמוד
ביום ההוא יעמוד כוהן הרושע
מבא יח, 5

אעמוד
מקוי אפר איכה אעמוד לפני
רוח סועה
מהו קטע 3, 6

אעמודה
על משמרתי אעמודה
פח ו, 12

תעמוד
משפטי בצדקת אל תעמוד
לצחים
מה יא, 12
...תעמוד...
מהו יב, 35

ותעמד
ותעמד פעמי בגבול רשעה
מהו ב, 8

יעמודו
ובני לוי יעמודו איש במעמדו
מה 1, 22
אשר יעמודו שם אנשי]
הפנים
מבא ה, 16-17
מזה ומזה יעמודו סדריהם
מבא ו, 7
ושבעה סדרי פרשים יעמודו גם
המה
מבא ו, 7
וכן יעמודו לכול סדרי המחנה
מבא ו, 8-9
ואשר כנפסכה יעמודו לפניכה
לעד
מהו ד, 21

ויעמדו
[ויעמדו בין שתי המערכות]
המלחמה
מבא ז, 17

עמוד
ויסמון נגלה עד עמוד צדוק
מבד ה, 4-5
עד עמוד משיח מאהרון ומישראל
מבד ח, 24
עד עמוד משוח אהרן וישראל
מבד יב, 23 - יג, 1
עד עמוד משוח אהרן וישראל
מבד יד, 18

עד עמד יורה הצדק באחרית
הימים
מבד ו, 10-11

בעמוד
בעמוד איש הלצון מבד א, 14

ובעמוד
ובעמוד ה[כוהנים]
מבא ה, 15

לעמוד
ואחר בבואו לעמוד לפני הרבים
מה ו, 15
כי אם לעמוד איש על מצודו
מבד ד, 11-12

ולעמוד
להביא בבית עמכה ולעמוד
מהו יח, 28

לעמד
עד יום ישוב לעמד מבד ח, 28

עומדו
בתחילת עומדו פח ח, 9
ישתה על עומדו מבד יא, 1
עד עמדו לפני המבקר
מבד טו, 11

ובעמודו
ובעמדו וקרקר את כל בני שת
מבד ז, 20-21

עומדי
ואני הייתי על ע[ומדי ותעמי]דני
לריב
מהו ה, 23

עומדם
וברכו על עומדם את אל ישראל
מבא יג, 1
ושבו אל מקום עומדם
מבא יד, 3
את כול הסרך הזה יעשו [ביום
ה]הואה על עומדם נגד מחני
כתים
מבא טו, 2

ובעומדם
ובעומדם שלוש סדרים
מבא ט, 6
ובעומדם ליד מערכת כתים
מבא טו, 5

ועומד
ועומד לפניכה מהו יח, 10

העמדים
קריאי השם העמדים באחרית
הימים
מבד ד, 4

העמדתה
ולפני נגע העמדתה רוחי
מהו ט, 12

העמדתני
צדקתכה העמדתני לבריאתכה
מהו ז, 19-20

מה אתחזק בלא העמדתני
מהו י, 6

העמדתי
...במעמד העמדתי
מהו קטע 1, 11

ותעמידני
[ותעמי]דני לריב מהו ה, 23

להעמידם
להעמידם לפניכה לעולמי עד
מהו ז, 31

עמידתו
לפרע את יסוד עמידתו
מהו ו, 26

מעמד
לבלתי החזיק מעמד בתוך העדה
מה 2, 4-5
וידע את שני מעמד מבד ב, 9
חדל מעמד רשעים [ב]גבורת אל
מבא ד, 3-4
בסרך מעמד איש אחר איש
מבא ה, 4
ונותן לגמוגי ברכים חזוק מעמד
מבא יד, 6
ולכול גבוריהם אין מעמד
מבא יח, 8
מגנתה לאין מעמד מבא יח, 11
ולהתם כוח לבלתי חזוק מעמד
מהו ה, 29-30
מעמד רצ[ו]ן אשר בח[רת]
לאוהביו
מהו טו, 13

המעמד
לערוך המעמד מבא ט, 10
במעמד
אשר לוא במעמד האיש
מהו ו, 12
במעמד אנשי תמים קדש
מבד ח, 28
להתיצב במעמד עם צבא קדושים
מהו ג, 21-22
ורוחי החזיקה במעמד לפני נגע
מהו ד, 36
ולהתיצב במעמד לפניכה
מהו יא, 13

במעמד העמדתני...
מהו קטע 1, 11
ולהתיצב במעמד[ד]
מהו קטע 7, 11

ומעמד
ומעמד צדק מהו טו, 5
למעמד
[ביחד א]ל למעמד עולמים
מבא יג, 16

מעמד
[ל]הפרידם ממעמד...
מהו קטע 5, 2

מעמדו
איש בית מעמדו מה ב, 22
ולוא ישפול איש מבית מעמדו
מה ב, 23
עד התיצב איש על מעמדו
מבא טו, 4
עד התיצב [בם אי]ש על מעמדו[ו]
מבא יו, 11

במעמדו
ובני לוי יעמדו איש במעמדו
מה 1, 22
איש במעמדו ישרתו
מבא ב, 3

למעמדו
יחזק מתנו למעמדו מה 1, 17
איש למעמדו מבא ח, 6

מעמדי
לא ידעו כי מאתכה מעמדי
מהו ב, 22

מעמדם
וכחוק הזה יעשו[ו] לכול
מע[מדם] מה 11, 21-22
וקץ מעמדם ומספר צרותיהם
מבד ד, 5

מעמדם
להתיצב על מעמדם
מבא ח, 3
ועמדו על מעמדם במערכה
מבא ח, 17

כמעמדם
איש לפי כבודו כמעמדם
במחניהם ובמסעיהם מה 2, 15

למעמדם
ושבו למעמדם מבא ו, 1
ושבו למעמדם מבא ו, 4

למעמדכם
[ל]מלא מצרפי רזיו למעמדכם
מבא יז, 9

עמוד
כמעשי עמוד מחשבת
מבא ה, 9-10

עמל
והבט אל עמל לוא תוכל
פח ה, 2
...עמל ויבול בנץ לפניך
מהו י, 31
עמל מעיני ויגו[ו]...
מהו יא, 1
לא נסתר עמל מעיני
מהו יא, 19

ועמל
[למה תראני און ועמל]תב[י]ט
פח א, 5
הון ועמל כמים מהו ט, 22

לכול ימי עולם ודורות נצח
 מהו א. 16—17
 ותשלגה לכול צאצאיהם למספר
 דורות עולם מהו א. 19
 ותקופות מספר שני עולם בכל
 מועדיהם מהו א. 25
 ...לכה ככבוד עולם... מהו ג. 4
 וברחמי עולם בעד כול רוחי
 אפעה מהו ג. 18
 ומשאל אבדון העלייתי לרום
 עולם מהו ג. 19—20
 ואדעה כרא יש מקוה לאשר יצתה
 מעפר לכור עולם מהו ג. 21—20
 ותפל איש גורל עולם
 מהו ג. 22
 [ו]יתמוגוגו וירעדו אושי עולם
 מהו ג. 35
 דרך עולם ונתיבות אשו' בחרתה
 מהו ד. 4
 לספר לדורות עולם נפלאותיכה
 מהו ו. 1
 לעופי מטעת עולם מהו ו. 15
 עד עולם לגדל נצר מהו ו. 15
 מעין אור למקור עולם לאין הסר
 מהו ו. 17—18
 ושערי עולם להוציא כלי
 מלחמות מהו ו. 31
 ותכן על סלע מבניתי אושי
 עולם לסודי מהו ז. 8—9
 כי אתה לי למאור [עו]לם
 מהו ז. 25
 כי אל עולם אתה מהו ז. 31
 להפריח נצר למטעת עולם
 מהו ח. 6
 ויהי למקור עולם מהו ח. 8
 ועם עצי עולם לא ישתה מי
 קודש מהו ח. 12—13
 ...עולם ואני הייתי ל[ב]ואי
 נהרות מהו ח. 14
 ...עולם לעדן כבוד מהו ח. 20
 ורחוב עולם בצרת נפל
 מהו ט. 27—28
 וכסלוני לגבורת עולם
 מהו ט. 25—26
 לפלט עד עולם מהו ט. 29
 ולבי נפתח למקור עולם
 מהו י. 30
 הדר כבודכה לאור [עו]לם
 מהו יב. 15
 ותשובת עפר ליצר חמר בקצ
 [עולם] מהו יב. 26
 ...עולם ומקוה כבוד ומקור דעת
 מהו יב. 29
 מקדם [עו]לם מהו יג. 1
 ותסדי עולם מהו יג. 5
 כבוד עולם מהו יג. 6

כי אתה הכינותמה מקדם עולם
 מהו יג. 10
 ול[קד]ים נהיות עולם
 מהו יג. 12
 ואם ירשע והיה [לדראון] עולם
 מהו יג. 16
 עם שלום עולם ואורך ימים
 מהו יג. 17—18
 קודם לדורות [עו]לם
 מהו יד. 6
 כי לפי רוחתי [עו]לם בין טוב
 לרשע מהו יד. 11—12
 מעולם ועד [עו]לם
 מהו יד. 23
 ולפתוח כול צרת נפשו לישועת
 עולם מהו טו. 16
 [לכול באי] עולם לדעת
 מהו טו. 20
 ...עבדכה עד עולם מהו יח. 6
 נכאי רוח ואבלים לשמהת עולם
 מהו יח. 15
 ונהיות עולם חקותה בלב
 מהו יח. 27
 ...במכון עולם לאור אורתום עד
 נצח מהו יח. 29
 עד [עו]לם ורוחות רשעה...
 מהו קטע 5, 4
 ...עולם ובושלי ארצ
 מהו קטע 7, 4
 ושמהת עולם במכונו
 מהו קטע 7, 5
 עד עולם מהו קטע 12, 2
 ...[עו]לם רוח עורף ק[שה]
 מהו קטע 12, 4
 [א]שי עולם מהו קטע 15, 2
 ...עולם מי חוש[ד]
 מהו קטע 16, 6
 עולם
 ואמתכה תופיע לכבוד עד ושלום
 עולם מהו יא. 27—28
 לעולם
 ובעלי ברית לעולם מבד ג. 4
 ולשמך הברכה לעולם
 מהו יז. 19
 מעולם
 ורחמי חסדו גמל עלינו מעולם
 ועד עולם מהו ב. 1
 ורוב נפלאותיך מעולם ועד
 [עו]לם מהו יד. 23
 עולם
 ויחונכה בדעת עולם
 מהו ב. 3
 וישא פני חסדיו לכה לשלום
 עולם מהו ב. 4
 כאפלת אש עולם מהו ב. 8
 יבערו בו לכלת עולם
 מהו ב. 15

בתוך ארורי עולם
 מהו ב. 17
 ביחד אל לעצת עולם
 מהו ב. 22—23
 בעצת קודש ובני סוד עולם
 מהו ב. 25
 והיתה לו לברית יחד עולם
 מהו ג. 11—12
 אחת אהב אל ככול עולם
 ובכול עלילותיה ירצה לעד
 מהו ג. 26—27
 ורוב רחמים וטוב עולם
 מהו ד. 3
 ושמהת עולם בחיי נצח
 מהו ד. 7
 וכליל כבוד עם מדת הדר באור
 עולם מהו ד. 7—8
 לשחת עולם מהו ד. 12
 לכול קצי עולם מהו ד. 16
 כיא במ בחר אל לברית עולם
 מהו ד. 22
 ומספר ופרוש קציהם לכל הוי
 עולם מבד ב. 9—10
 וכלת עולם לכול גורל בליעל
 מבא א. 5
 לכול קצי [עולם]
 מבא א. 8—9
 מחישה עד תומה לפדות עולם
 מבא א. 12
 לכלת עולם מבא ט. 5—6
 למלוך [עליהם] בכול מועדי
 עולם מבא יב. 3
 לעזר עולם [עו]לם מבא יב. 6
 למלוך עולם מבא יב. 15
 וגורל אל לאור [עולם]
 מבא יג. 5
 ותקימה לזרעם למוע[ד]
 עולם מבא יג. 6—7
 את[ה] אל פדי[תנו] לכה עם
 עולם מבא יג. 8
 [ביחד א]ל למעמד עולם
 ומועדי תעודות עולם
 מבא יג. 16
 וגורל אל בפרות עולם
 מבא יד. 13
 ואיתמר החזיק לו לברית [יחד]
 [עו]לם מבא יז. 3
 ככול נהיי עולם מבא יז. 5
 וישלח עזר עולם לגורל
 [עו]לם מבא יז. 13
 למשרת מיכאל באור עולם
 מבא יז. 6
 וכול בני אמתו יגילו בדעת
 עולם מבא יז. 8

ועל כול גורל ממשלתו במגפת
 עולם מבא יח. 1
 בפרות עולם מבא יח. 9
 וישראל למלכות [עולם]
 יברוכה לעולמי [עולם] מבא יט. 8
 [לעולמי עו]לם [עו]לם מהו א. 32
 [לעולמי עו]לם מהו ז. 33
 מהו קטע 11, 2
 לעולם
 שמכה נברכה לעולם
 מבא יג. 6
 לעולם
 ובטרם בראתם ידעתה כול
 מעשיהם לעולמי [עד]
 מהו א. 8—9
 יברוכה לעולמי [עולמים]
 מהו א. 32
 להעמידם לפניכה לעולמי עד
 מהו ז. 31
 [לעולמי עו]לם [עו]לם מהו ז. 33
 לעולמי עד יברוכה
 מהו יא. 26
 הייתה מקדם ואתה תהיה
 לעולמי עד מהו יג. 12—13
 [ל]עולמי עד מהו יז. 27
 לעולמי עד אתה הוא
 מהו קטע 17, 4

עמד
 אשר לא עמד כמהו למלפנים ועד
 הנה מבד ג. 19—20
 כי מלפנים עמד משה ואהרן
 מבד ה. 17—18
 ...עמד לי מרוחק וחיי מצד
 מהו ט. 5—6

ועמד
 ועמד האיש על רגלוהי
 מהו ו. 13
 ובא הכהן ועמד במחנה
 מבד יג. 5
 בקרבכם למלחמה ועמד הכהן
 מבא י. 2
 ועמד כוהן הראש מבא טו. 4
 ועמד לפני המערכה
 מבא טו. 11

עמד ה
 ורגלי עמדה כמישור
 מהו ב. 29

עמד ו
 ובקץ חרכו הארץ עמדו מסיגי
 הגבול מבד ה. 20

ועמד ו
 ועמדו בין המערכות מבא ו. 1

עיר

הוי בונה עיר בדמים
 פח י, 5-6
 לבנות עיר שו בדמים
 פח י, 10
 לטמא את עיר המקדש בנדתם
 מבד יב, 2-1

בעיר

אל ישכב איש עם אשה בעיר
 המקדש מבד יב, 1
 ואהיה כבא בעיר מצור
 מהו ה, 25-24

וכעיר

כאוניה במצולות ים וכעיר
 מבצר מהו ג, 7-6

מעיר

וירד מעיקב והאביר שריד
 [מ]עיר מבא יא, 7

לעיר

אל יתהלך איש חוץ לעירו
 מבד י, 21

מעירו

לרעותה חוץ מעירו
 מבד יא, 5

ערי

לכות ולבזו את ערי הארץ
 פח ג, 1

וחמס ארץ המה ערי יהודה
 פח יב, 9

סרך מושב ערי ישראל
 מבד יב, 19

והגלגה כול ערי יהודה
 מבא יב, 12

והגלגה כול ערי יהודה
 [ד]מבא יט, 5

עירי

נפלו עירי השמים
 מבד ב, 18

עית

ולעית

ולעית ולעוף דבר נאלם כול
 שפתי... מהו ח, 36

עכביש

קורי עכביש קוריהם וביצי
 צפוניים ביציחם מבד ה, 13-14

עלה

עלו

ועצמי יתפרדו ותכמי עלו
 כאוניה מהו ז, 4

יעלה

כולה בחכה יעלה
 פח ה, 13

אל יעלה איש בסולם וחבל וכלי
 מבד יא, 17

יעל

אל יעל איש למזבח בשבת
 ופלאגיו יעל קוץ ודרדר
 מבד יא, 17

מהו ח, 25-24

יעלו

ואחר המלחמה יעלו משם
 מבא א, 3

ויעלו מעשי דויד מלבד דם
 אוריה מבד ה, 5

לעלות

לעלות אף למשפט מה ה, 12

עלו

עלו ורשו את הארץ מבד ג, 7

העלותם

ואחר העלותם מעל החללים
 לבוא המחנה מבא יד, 2

העליטני

ומשאל אבדון העליטני לרום
 עולם מהו ג, 19-20

יעלנו

ומסם יעלנו למשפט פח י, 4

להעלות

להעלות איש לפי שכלו
 מהו ה, 24

להעלות משאון יחד
 מהו ה, 23

עולה

עולה ומנחה ולבונה
 מבד יא, 19

העולה

העולה מזה יתפש בזה
 מבד ד, 18

עולת

כי אם עולת השבת
 מבד יא, 18

עולות

מכשר עולות ומחלבי זבח
 מה ט, 4

העולות

אלה יתיצבו על העולות
 מבא ב, 5

עליון

להבין ישרים בדת עליון
 מה ד, 22

כי אררוהו כל קדושי עליון
 מבד ת, 31

לאל עליון כול מעשי צדקה
 מהו ד, 31

כי לאל עליון מהו ה, 33

ולעליון

ולעליון מכין טובי מה י, 13
 להודות לאל צדקו ולעליון
 תפארתו מה יא, 15

ומעלה

ואל יתיצב עוד מבן ששים שנה
 ומעלה מבד י, 8-7

מבן חמשים שנה ומעלה
 מבא ב, 4

למעלה

לי עזרתה נפשי ותרם קרני
 למעלה מהו ז, 23-24

עליו

ובנצר עליו ירעו כול [חיתו]
 יער מהו ח, 8

לפני חום יבול עליו
 מהו ת, 25, 26

עלת

כיא יפתח אוצרו וישתהו עלת
 מה י, 3

עלל

העליליה

ברוך אתה אדוני יוצר [ה]כול
 [ור] [ב] העליליה מהו ט, 8

עלילות

תועבת אמת עלילות עולה
 מהו ד, 17

מכול עלילות רשעה
 מהו ד, 21

ולהתאפק על עלילות [רשעה]
 מהו יד, 9

ועלילות

ולוא כמעשינו אשר הרענו
 ועלילות פשעינו מבא יא, 4

לעלילות

ולא תקח כופר לעלילות רשעה
 מהו טו, 24

עלילותיה

ובכול עלילותיה ירצה לעד
 מהו ד, 1

בעלילותיהם

ויחר אפו בעלילותיהם
 מבד ה, 16

על

עולם

את עולם ואת מסם פח ו, 6-7

עלם

נעלמים

ומתח חמה על נעלמים
 מהו ג, 28

והמה נעלמים זמות בליעל
 מהו ד, 13
 ובסוד נעלמים לא שמתה חוקי
 מהו ז, 34

ויעלים

ואל ישנאוהו ויעלים בלבבו
 מהו ה, 26

ויתעלמו

ויתעלמו איש בשאר בשרו
 ויגשו לזמה מבד ח, 6-7

עולם

ורחמי חסדו גמל עלינו מעולם ועד
 עולם מהו ב, 1

ויתן איבת עולם בין מפלותם
 מהו ד, 17

ליחד ברית עולם מהו ה, 5-6

לכלת עולם

לכלת עולם לאין שרית
 מהו ה, 13

למטעת עולם מהו ח, 5

להקם ברית לחוקות עולם
 מהו ח, 10

ליסוד רוח קודש לאמת עולם
 מהו ט, 3-4

שנאת עולם עם אנשי שחת
 מהו ט, 22

ואות [אמן] למפתח חסדיו עולם
 מהו י, 5

וגבורת עולם

וגבורת כול לתפארת עולם
 מהו י, 13

גהיה והווא עולם מהו יא, 4

מרוי פלאו בהווא עולם הביטה
 עיני תושיה מהו יא, 6-5

נתנם לאוחזות עולם מהו יא, 7

למטעת עולם עם כול קץ גהיה
 מהו יא, 9-8

להשח גבהות עולם מבד א, 15

כי לא בחר אל בהם מקדם עולם
 מבד ב, 7

ונהיות עד מה יבוא בקיציחם לכל
 שני עולם מבד ב, 10

מהם הקים אל את בריתו לישראל
 מבד ג, 13

ויספר לפניחם גהיות עולם
 בפרתיה מבד יג, 8

והבא בברית לכל ישראל לחוק
 עולם מבד טו, 5

או איש אשר מום עולם כבשרו
 מבא ז, 4

ולעשות לכה שם עולם
 מבא יא, 13-14

[...עולם...]
 מבא יא, 15

[...עולם...]
 מהו א, 4

ובחמתכ[ה] [ה]וכחתה [בני] עולם
 מהו א, 8

לרוחות עולם בממשלותם
 מהו א, 12

אשר התקדש אל במשפטם לעיני
 כול העם **מבא יז, 2**
 ובגלתה צדקתך לעיני כול
 מעשיך **מהו יד, 16**
 לעיני כול מעשיך
 מהו טו, 20

לעיני כול שומעי[ך]
מהו יח, 7

מעיני
 ...עמל מעיני ויגו[ן]...
מהו יא, 1
 לא נסתר עמל מעיני
מהו יא, 19

בעיניו
 ולעשות איש הישר בעיניו
מבד ג, 6
 ויעשו איש הישר בעיניו
מבד ה, 7

לעיניו
 ויודיעוהו לעיניו בהוכיח למבקר
מבד ט, 17-18

ועיניוהי
 ועיניוהי ומחשבת יצרו
מה ה, 5

עיניהם
 אשר לוא זנו אחר עיניהם בקץ
 הרשעה **פח ה, 7-8**

בעיניך
 [ול]בלתי עשות מכול הרע
בועיניך מהו יד, 18
 ...טוב בעיניך אל תשב פני
 עבדך... **מהו טז, 18**
 [הישר ו]הטוב בעיניך
מהו יז, 23

עיניכם
 ואגלה עיניכם לראות
מבד ב, 14

מעין
 סתרת מעין בינה וטור אמת
מהו ה, 27
 היה מעין אור למקור עולם לאין
 הסר **מהו ו, 17-18**
 מעין חיים **מהו ח, 12**

במעין
 עצי חיים במעין רז
מהו ח, 5-6

ומעין
 ברז שכלכה ומעין גבורה
מהו יב, 13

עיאף
 לעאף
 ולעית לעאף דבר גאלם כול
 שפתי... **מהו ח, 36**

עזרע

לוא יוד עזרע כיא אמת אל
מה יא, 4

עטף
תתעטף

תתעטף נפשי יומם ולילה לאין
 מגוח **מהו ח, 29-30**

עילם

בשנה השמינית ילחמו בכני עילם
מבא ב, 12-13

עין
בעין

בעין תמימים לוא יתחשב
מה ג, 4-3

עינכה

אודכה אדוני עינכה
 ע[וספה] על נפשי **מהו ב, 31**

עינים

טהור עינים מראות ברע
פח ה, 1-2
 טהור עינים מראות ברע
פח ה, 6-7

עין

אזכרה אדוני עינכה
 ע[וספה] על נפשי **מהו ב, 31**

עין

ובנפלאותיו הביטה עיני
מה י, 12

עין

הביטה עיני תושיה **מה יא, 6**

עין

כי עששו מכעס עיני
מהו ה, 35

עין

שעו עיני מראות רע
מהו ז, 2-3

עין

כלו למנוח עיני **מהו ט, 5**
 עיני כעשן בכשן ודמעתי
 כנחלי מים **מהו ט, 5**
 [ומה] אביט בלוא גליתיה עיני
מהו יח, 19

עין

ועיני זנות לעשות כול רע
מה א, 6-7
 ולוא לתור במחשבות יצר אשמה
 ועיני זנות **מבד ב, 16**

מעוזי

כי נשבת מעוזי מגויתי
מהו ח, 32

עזק
לעזוק

לעזוק פלגיו **מהו ח, 22-23**

עזר
עזרתה

ואתה אלי עזרתה נפש עני ורש
מהו ב, 34

עזרהו

לוי עזרתה נפשי ותרם קרני
 למעלה **מהו ז, 23-24**

ועזרו

ותעזרו מסחת חיי **מהו ה, 6**
לעזרנו

עזר

ונפל אשור ואין עזר לו
מבא א, 6

עזר

עזר לכול בני אור
מה ג, 24-25

בעזר

ועמהם בעזר מרשיעי ברית
מבא א, 2

לעזר

לעזר עולמים **מבא יב, 6**
 לעזר שארית ומחיה לבריתכה
מבא יג, 7

בעזרת

בעזרת בני אור אנשי האמת
מבא א, 16

כעזרת

ומיא מלאך ושר כעזרת
 פי[עליכה] **מבא יג, 14**

לעזרת

ובהתאזר [בליעיל] לעזרת בני
 חושך **מבא טז, 9**

בעזרתו

ובחר[תה] בעזרתו ובעצתו
מבא יג, 11

בעזרתך

ונגילה בעזר[תך] ונדציה
 בש[ל]ומכה **מבא יג, 13**

ולהעיו

ולהעיו בכוח **מהו ז, 17**

עוז

גבול סמוך לשמור אמנים ומשפט
 עוז **מה י, 26**
 משען ימיני בסלע עוז

ורוחות עוז לחוקיהם

מהו א, 11
 אודכה אדוני כיא הייתה לי לחומת
 עוז **מהו ג, 37**
 וחומת עוז[ו] בריחי ברזל

אבני בחן לבריחי עוז ללוא

תתועזע **מהו ו, 26-27**
 ובריחי[י] עוז ללוא ישוברו
מהו ו, 28

ותשימי כמגדל עוז כחומה

נשגבה **מהו ז, 8**

ובעוז

כיא בכוחכה ובעוז חילכה הגדול
 מבא יא, 5

עווי

מנוסי משגיבי סלע עווי ומצודתי
 מהו ט, 28

ועווי

...רחמים ועווי רוח מזוקקי...
מהו י, 3

עוזכה

בימין עוזכה **מהו יח, 7**

עוזך

ומעשי ימין עוזך **מהו יז, 17**

בעוזכה

והנשא בעוז[כה]

מבא יד, 16

אידכה אדוני כי סמכתני

בעוזכה **מהו ז, 6**
 ליצר אשר סמכתה בעוזכה
מהו יח, 13

ואתה הקימותה נופלים בעוזכה

מבא יד, 10-11

מעוז

ובעת חום יעצור מעוז
מהו ח, 23-24

אין מעוז לי כי פ[ת]ח נגיעי

למרודים **מהו ח, 27-28**
 ויצר בשר לא שמתה לי מעוז
מהו י, 22

במעוז

ומשענתי במעוז מרום
מהו י, 31

ומעוז

ומעוז מותני היה לבהלה
מהו ח, 33

כיא אבי לא ידעני ואמי עליכה
 עזובתני מהו ט, 35
עזבוהו
 כי במועלם אשר עזבוהו
 מבד א, 3
ויעזוב
 ויעזוב את אל פח ח, 10
ויעזבם
 ויעזבם לו אל מבד ה, 6
 ויעזבם ויסגו בשרירות לבם
 מבד ח, 19

תעזובני
 אל תעזובני בקצי
 מהו קטע 4, 18
יעזבו
 ולא יעזבו את חקי הצדק
 מבד ח, 56-55
לעזוב
 ברוח הסתר לעזוב למו
 מה ט, 22
 לעזוב עבודתכה מפחד הוות
 מהו ב, 36

בעזבם
 ויסגרו לחרב בעזבם את ברית
 אל מבד ג, 11-10
ועזובי
 ואדעה כי יש מקוה לשבטי פשע
 ועזובי חטאה מהו ו, 6
עזוב
 [לבלי] עזוב מכול חוקיך
 מהו טו, 12

נעזובתי
 ואני אמרתי בפשעי נעזובתי
 מהו ד, 35

נעזב
 ואהיה כאיש נעזב מהו ח, 27
הנעזב
 ולכול הנעזב ממנה
 מהו ט, 18
נעזבים
 וגורל אף על נעזבים
 מהו ג, 28-27

עזו
 ויעז
 ישישו וישמחו ויעז לבם
 מבד ח, 56
ונעזו
 ככא בעיר מצור ונעזו בחומה
 נשגבה עד פלט מהו ו, 25
להעיו
 להעיו בכוח מהו ז, 19

כעצי
 יהסכו כעצי באושים מהו ה, 25
עציהם
 ומטע עציהם על משקלת השמש
 מהו ה, 21-22
העצים
 וכל העצים והאבנים והעפר
 מבד יב, 15-16

עור
 פסח או עור או חרש או אלם
 מה 2, 6
 וכול פסח או עור או חגר
 מבא ו, 4
כעורים
 ויהיו כעורים וכימגשים
 מבד א, 9
עורון
 עורון עינים וכבוד אוון
 מה ד, 11

לעורון
 ופרוש קציהם לעורון ישראל
 מבד טו, 2-3

עורי
 [עורי לאבן] דומה פח יב, 15
יעורר
 לאין רחמים באף יעורר קנאה
 מהו ט, 3

יעורו
 וכול בני א[מ]תו יעורו להתם
 [בני] רשעה מהו ו, 29-30
היעירו
 אשר היעירו אחריו
 מבד ח, 17

עזב
עזבתה
 ברוך אתה אדוני כי לא עזבתה
 יתום מהו ה, 21
 ולא עזבתה תקותי
 מהו ט, 11-12
עזבתם
 עזבתם ביד... מהו קטע 6, 13
עזבתני
 אודכה אדוני כי לא עזבתני
 בגורי בעם מהו ה, 5
 ולא עזבתני בזמות יצרי
 מהו ה, 6
 כי בצרת נפשי לא עזבתני
 מהו ה, 12

עופפה
 אורך אדוני היא עינכה [עופפה]
 על נפשי מהו ב, 31
וית עופפו
 וית עופפו עלי משברים
 מהו ה, 31
בהת עופף
 בהת עופף כול חצי שחת לאין
 השב מהו ג, 27

להת עופף
 להת עופף כול חצי שחת
 מהו ג, 16
עוף
 ודליתי לכל עוף כנף
 מהו ח, 9

ועוף
 אל ימכור איש בהמה ועוף
 טהורים לגויים מבד יב, 9-8
 לכול חיה וע[וף] צללו כ[עופרת]
 מהו ח, 19

עוץ
בעוץ
 בעוץ וחול תוגר ומשא
 מבא ב, 11

עץ
 להתם כול עץ לח ויבש מפליגהם
 מהו ג, 29-30
עיצה
 וכפיס עיצה בגזל פח י, 1
העץ
 אשר עבדו את האבן ואת העץ
 פח יג, 2

ועץ
 עולה ומגחה ולבונה ועץ
 מבד יא, 19
לעץ
 הוי אומר לעץ הקיציה
 פח יב, 15

מעץ
 וכפיס מעץ יעננה פח ט, 15
עצים
 ולהוב חנית באש אוכלת עצים
 מהו ב, 26

עצי
 עצי חיים במעין רו
 מהו ה, 5-6
 מחובאים בתוך כול עצי מים
 מהו ח, 6
 וירמו עליו כול עצי מים
 מהו ח, 9
 ועם עצי עולם מהו ה, 12-13

לאין ואפס יצר עולה ומעשי
 רמיה מהו קטע 3, 10
[אש]מה [ומע]ל עולה ורמיה
 יגורו מהו קטע 3, 15
 רוחות עולה אשר יודשו לאבל
 מהו קטע 5, 6
[אש]ם עולה בקצ...
 מהו קטע 6, 7
בעולה
 ויכונן קריה בעולה פח י, 6
ועולה
 ואין יגון ואנחה ועולה
 מהו יא, 27

עולל
עולה
 ותגל עליהם כמרחמת על עולה
 מהו ט, 35-36
עולול
 וכשעשע עולול בחיק אומגיו
 מהו ז, 21-22

עוון
מעוון
 מעוון קודש קודשים לאהרון
 מה ט, 9-8
 ובהאספו על מעוון חוקיך
 מה י, 1
 עם מעוון כבוד מה יא, 7
במעוון
 במעוון אור תולדות האמת
 מה ג, 19
 במעוון קודשכה מבא יב, 2
 ותצל נפש עני במעוון אריות
 מהו ה, 13
 במעוון קודשו בהשקט ושלוח
 מהו יב, 2
 במעוון כבודכה מהו קטע 9, 7

ומעוון
 מקור דעת ומעוון קודש
 מה י, 13
 ומעוון הגב[ורה] מהו א, 6
למעוון
 אם האספם למעוון כבוד
 מה י, 3
מעונתו
 ובקצ האספו אל מעונתו מפני
 אור מהו יב, 7-6

עוף
יעופו
 יעופו כנשר חש לאכול
 פח ג, 8
לעופי
 לעופי מטעת עולם ויצל צל
 מהו ו, 15

תעודות

כפי תעודות המלחמה שנה בשנה
מבא ב, 8
יכתובו תעודות אל
מבא ג, 4
ובידי משיחיה חווי תעודות
מבא יא, 8-7
ובכול תעודות כבודיה
מבא יג, 7
עתיים ומועדי תעודות עולמים
מבא יד, 13

ותעודות

ותעודות ישועה לעם פדותו
מבא יד, 4-5

ובתעודות

ובתעודות נתנו לאזנים
מהו ב, 37

תעודתיו

כאשר צוה למועדי תעודתיו
מה ג, 10

תעודותם

כול הנגלות למועדי תעודותם
מה א, 9

לתעודותם

ובהיותם לתעודותם כמחשבת
כבודו מה ג, 16

עוה

נעויו

נעויו פשענו חטאנו
מה א, 24-25

נעוה

ורוח נעוה טהרתה מפשע רב
מהו ג, 21

ומרוח נעוה לבנית [עם]

מהו יא, 12
ורוח נעוה משלה בו

מהו יג, 15-16
[ר]וח נעוה מעול

מהו קטע 12, 6

ונעוה

רוח התעוה ונעוה בלא בינה
מהו א, 23-24

נעויות

עם נעויות לבבי מה יא, 9

ונעויות

ונעויות [לבין] מהו יו, 18
ולאחרו כנעויות מה ה, 24

כנעויות

כנעויות
ומשפטו אוכיח כנעויות
מה י, 12

לנעווי

ברוב רחמיכה לנעווי לב
מהו ז, 27

עון

לוסיף עליו עון אשמה
פח, ח, 12

כי ביזמו יוכיחנו ולוא ישא עליו
עון מה ה, 26 ג, 1

ואהיה על עון רשעים
מהו ב, 10

עון

סן ישאנו עון אשמה
מה ה, 14-15

ביצר סמוך ורוח נשברה ולרצח
עון מה ח, 3

וכחש עון ומרמות מה י, 22
[ה]רת אדם [מרוב עון לספר
נפלאותיכה לנגד כול מעשיכה

מהו א, 33-34
כי תכפר עון מהו ד, 37

ופוקד עון רשעים מהו יד, 24
עון וחטאה ולכפר...

מהו יו, 12

העוון

כור העוון ומבנה החטאה
מהו א, 23

ולבני האדם עבודת העוון
ומעשי הרמיה מהו א, 28

בעוון

והרטום בעוון היושבים בהם
פח ד, 8-9

אשר בעוון מורה הצדק ואנשי
עצתי פח ט, 9-10

ואם אכשיל בעוון בשר
מהו א, 12

והוא בעוון מרחם ועד שבה
באשמת מעל מהו ד, 29-30

ועוון

ותזקקם להטהר מאשמה [ועוון]
מהו ו, 8

עוונו

ומכשול עוונו ישים לפניו להסוג
בו מהו ב, 12

ומכשול עוונו יתן גורלו
מהו ב, 17

עווננו

ויכפר עווננו מבד יד, 18

עוונניך

ולוא יסלח לכפר עוונניך
מהו ב, 8

עונם

כפר בעד עונם וישא לפשעם
מבד ג, 18

עוונם

ומכשול עוונם שמו לנגד פניהם
ויבאו לדורשכה מהו ד, 15-16

בעונם

ויבינו בעונם וידעו מבד א, 8

עוונות

והלויים מספרים את עוונות בני
ישראל מהו א, 22-23

עוונותי

עוונותי פשעי חטאתי עם
געות לבי מה יא, 9

וברוב טובו יכפר בעד כול
עוונותי מה יא, 14

עוונותיו

אל דרכי איש יכופרו כול
עוונותיו מה ג, 6-7

יסהר מכול עוונותיו
מה ג, 7-8

ומה יוכיח על עוונותיו
מהו א, 26

עונותיהם

לכפר על עונותיהם
מבד ד, 9-10

ועוונותם

וכל חטאתם ועוונותם
ואשמתם מה ג, 22

עויעם

וכל משבריהם עלי המו רוח
עויעם מהו ו, 23

ורוח עויעם תבלעני מהוות
פשעם מהו ז, 5

עול

ובידי מלאך חושך כול ממשלת בני
עול מה ג, 20-21

וכירשתו בגורל עול ירשע בו
מהו ד, 24

לשוב לאמת ולטור מכול עול
מהו ו, 15

עד אשר יזכו מעשיו מכול עול
מהו ח, 18

ולוא הסר דרכו מכול עול
מהו ט, 20-21

ולטור בשר עול מה יא, 9
בכול בשר עול מבא ד, 3

כול מעשי עול מהו ב, 3
ויסגרו דלתי שחת בעד הריית
עול מהו ג, 18

עלי הגדילי עקב ויליוני עלי
בשפת עול מהו ה, 25

להתהלך בדרך לבכה לאין עול
מהו ו, 6-7

...עול יצר נתעב
מהו קטע 2, 17

העול

וממקור חושך תולדות העול
מה ג, 19

להבדל מעדת אנשי העול
מה ה, 1-2

להבדל מכול אנשי העול
מה ה, 10

מתוך מושב אנשי העול
מהו ח, 13

בתוך אנשי העול מהו ט, 17

והעול

הנה רוחות האמת והעול
מה ג, 18-19

בעול

...בעול ותמו כול יצר רמיה
מהו קטע 3, 9

ועול

ועול בלבב גבר מהו ד, 23

מעול

אשר לוא הזכו דרכם להבדל
מעול מהו ט, 9

[ר]וח נעוה מעול
מהו קטע 12, 6

עולה

ולרוח עולה רחוב נפש
מהו ד, 9

ותועבת אמת עלילות עולה
מהו ד, 17

ותועבת עולה כול דרכי אמת
מהו ד, 17

ובחכמת כבודו נתן קץ להיות
עולה מהו ד, 18

כיא התגוללה בדרכי רשע
בממשלת עולה מהו ד, 19

להתם כול רוח עולה מתכמי
בשרו מהו ד, 20

ולהם כול כבוד אדם ואין עולה
מהו ד, 23

וכן ישנא עולה מהו ד, 24

ואפוא לוא אשיב מאנשי עולה
מהו י, 20-21

צדיקים השביתו עולה
מהו א, 37

וצידיים לבני עולה מהו ה, 8

...עולה ובחיק מהו ז, 36

עד כלות עולה [וא]נחה
מהו יא, 23

וכול עולה [ור]שע תשמיד לעד
מהו יד, 15-16

ותשנא עולה לעד מהו יד, 25

ולתעב כול דרך עולה
מהו יד, 26

וכול עולה [ת]עב ורשעה לא
תהיה לפניך מהו טו, 25

כול מעשה עולה
מהו טו, 10-11

הכהונים יעבורו ברשונה בסרך
מה ב, 19—20
והלוים יעבורו אחריהם
מה ב, 20
וכול העם יעבורו בשלישית
בסרך מה ב, 21
ויעבורו
ויעבורו בבית ויפירו חוק
מבד א, 20

לעבור
אשר לא מלאו ימיו לעבור על
הפקודים מבד י, 1—2
את בניהם אשר יגיעו לעבור על
הפקודים מבד טו, 5—6
אם לעבור בבית מבד טז, 12
לוא לעבור על דברכה
מהו יב, 23—24

ובעבורם
ובעבורם בבית יהיו הכהונים
והלוים מה א, 18—19

ומעביר
במלחמות זדים ומעביר שוט
שוטף מהו ו, 35

עובר
לעד עובר דבר מן המצוה
מבד י, 3

העוברים
וכול העוברים בבית
מה א, 20
וכול העוברים בבית מודים
אחריהם לאמור מה א, 24
וכול העוברים בבית
מה ב, 10

עוברי
להרשיע כול עוברי חוק
מה ה, 7
כיא טמא ככול עוברי דברו
מה ה, 14
להכרית במשפט כול עוברי
פיכה מהו ד, 27—26
ומרמס גועו לכל עוברי דרך
מהו ה, 8—9

יעבירו
יעבירו איש מלפני רעהו
פה ד, 11—12

לעביר
לעביר הבא בבית הוות
מה ב, 11—12

בעבר
אשר בעבר פורת מבא ב, 11

לעבר
שבע מאות פרשים לעבר האחד
מבא ו, 7—8

ושבע מאות לעבר השני
מבא ו, 8

עברי
לכול ע[ברי] המחנה מבא ו, 9
משני עברי המערכה [לה]מים
אויב מבא ט, 11—12
[יוצאים משני] עברי המלחמה
מבא ט, 11

עבריו
לשני עבריו מבא ה, 12

העברה
אשר תשפוך עליהם העברה
מבד ח, 3

בעברה
אף אל בעברה על בליעל
מבא ד, 1—2

עברת
עברת אל נקמות מה ד, 12

עברתו
כאש עברתו באילי מצרים
מבא יד, 1

בעבור
בעבור עמלם ואמתם פח ח, 2
ויבגוד בחוקים בעבור הון
פח ח, 11—10
בעבור אשר הרשיע על בחירו
פח ט, 11—12
בעבור כבודה פח י, 11
בעבור יבואו למשפטי אש
פח י, 12—13
בעבור אשר דרשו בחלקות
ויבחרו במהלות מבד א, 18
בעבור הון ובצע מבד יב, 7
בעבור אשר לא יגדפו
מבד יב, 7—8
בעבור אשר לא יבחוים
מבד יב, 9
הושעתנו פעמים רבות בעבור
רחמיכה מבא יא, 3—4
בעבור הכבדכה במשפט רשעים
מהו ב, 24
והפלא לנגד רבים בעבור
כבודכה מהו ד, 28

ובעבור
ובעבור הגד[לתך] בי ולמען
אשמתם מהו ה, 26—27

עבת
בעבותי רוח מהו קטע 9, 6
בעבותים
כי נאסרתי בעבותים לאין נתק
מהו ה, 37—38

עגל
עגלה
ומחזיקים בידם מגני עגלה ורמח
ארון מבא ו, 14

מעגלי
מעגלי הדבורים עד כל נפש
החיה מבד יב, 12—13

עדה
עדינה
עדינה עדי כבוד ור[ד]ניה
מבא יב, 14
עדינה עדי כבוד מבא יט, 7

עדינה
עדינה עדי כבוד ור[ד]ניה
מבא יב, 14 יט, 7

עזן
זכול נהרות עזן מהו ו, 16
ועזן
ועזן לדורי נצח מהו קטע 5, 7

לעזן
לעזן כבוד מהו ח, 20

עדינים
ובצע וברום עדינים מהו י, 29
בהדרך תסאנרו ותמ[שחנו ב]רוב
עדינים מהו יג, 17

בעדני
להדשן בעדני תנובת תבל
מה י, 16

עדרו
נעדרו
ולוא נסחרו ולא נעדרו מלפניכה
מהו א, 26

עדרו
כרועה עדרו יתר כל חרצובות
קשריהם מבד יג, 9—10

עוד
והעיד
והעיד בו מבד טו, 14

להעיד
וכדן תקבל להעיד עליו
משפטות התורה מהו א, 1

מעידים
ואם שנים הם והם מעידים על
דבר אחד מבד ט, 20—21

עיד
ואל יקובל עיד לשופטים להמית
על פיהו מבד ט, 23 י, 1

לעד
אל יאמן איש על רעהו לעד
עובר דבר מן המצוה
מבד י, 2—3

עדים
אשר לוא בתוכחת לפני עדים
מה ו, 1
אשר לא בהוכח לפני עדים
מבד ט, 3
ועל ההון יקבלו שני עדים
נאמנים מבד ט, 22—23

עדי
עדי אמת למשפט מה ח, 6

עדות
ע[דות] לעם פדות אל
מבא א, 12

עידות
עידות צדקו ודרכי אמתו
מבד ג, 15

ועדות
ועדות אמתו מבד ח, 54

תעודה
ואם תעודה תהיה לכול הקהל
מה א, 1, 25
וקצ תעודה השכלתה
מהו קטע 5, 11

תעודת
תעודת מלחמה ככול הגויים
מבא טו, 1

ותעודת
ותעודת הווה מהו יב, 9

לתעודת
למשפט או לעצת היחד או
לתעודת מלחמה
מהו א, 25—26

תעודתו
ואת שמות תשעת אנשי תעודתו
מבא ד, 5

תעודתי
והמה נצמדי תעודתי פותו...
מהו ו, 19

תעודתם
ובחכמת דעתכה הכינוגות
תעודתם בטרם היוותם
מהו א, 20—21

ע

עב

עבים

אוצרות כב[וד יוצר] עבים
מבא י, 12

וכעבי

ופרשיג[ו כעגנים] [וכעבי ט]ל
ל[כ]סות ארץ מבא יט, 2

עבד

עבדו

בין עבד אל לאשר לא עבדו
מבד ה, 44

עבדו

אשר עבדו את האבן ואת העץ
פח יג, 2

והזקנים אשר עבדו את העשתרת
מבד ה, 4

לעבוד

לעבוד את עבודת העדה
מה א, 13

לעובדך

...לעובדך...
מהו טו, 18

לעובדם

אשר יצרום לעובדם
פח יב, 13

עובדי

את כול עובדי העצבים
פח יג, 3

לעובדיך

לעובדיך באמונה מהו יו, 14

עבד

בין עבד אל לאשר לא עבדו
מבד ח, 44

כעבד

כעבד למושל בו
מה ט, 22

עבדו

אל ימרא איש את עבדו
מבד יא, 12

ואת עבדו ואת אמתו אל ימכור
להם מבד יב, 11-10

[אורכה] אדוני הנותן בלב
עבד[ו] בינה מהו יד, 8

עבדכה

הפותח לדעה לב עבדכה
מה יא, 15-16

הסגרתה ביד דוד עבדכה
מבא יא, 2

בתכמי עבדכה

מהו ה, 29
ואתה ידעתה יצר עבדכה
מהו ז, 16

ותתן תחנה במי עבדכה

מהו ט, 10-11
..עבדכה תעבה... מהו י, 28

שמח נפש עבדכה באמתכה
מהו יא, 31

ותשם במי עבדכה

מהו יא, 34
...עבדכה עד עולם

מהו יח, 6
[מק]ור פתחתה במי עבדכה
מהו יח, 10

עבדך

ותתן [את נפש עבדך]
מהו ה, 6

ואני עבדך ידעתי ברוח אשר
נתתה בי מהו יג, 18-19

ואני עבדך חנותני ברוח דעה
מהו יד, 25

יגפש עבדך ה[סיר]ה כול מעשה
עולה מהו טז, 10-11

להשלים [חס]דך עם עבדך
ל[עד] מהו טז, 11-12

התערב ברוח עבדך מהו טז, 14
אל תשב פני עבדך

מהו טז, 18
...עבדך מכול פשעיו

מהו יז, 11
[שמור] עבדך מחטוא לך
מהו יז, 22

[אורכה כי] הניפתה רוח
קודש[כה] על עבדך

מהו יז, 25
בעבדכה

...ותפגע בעבדכה
מהו קטע 4, 16

לעבדך

ברוך את[ה] אדוני א[שר נתתה
ל]עבדך[ך] שכל מהו יא, 29-28

כי רוח ב[ש]ר[ך] ל[ע]בדך
מהו יז, 24

עבדיך

לפשוך את כול דברי עבדיך
הנביאים פח ב, 8-9

דברי עבדי הנביאים פח ז, 5
וביד כול עבדי הנביאים

מהו א, 3

עבודה

ועל דרכיהן כול עבודה
מהו ג, 26

העבודה

ולא ישביתו את העבודה
מבד יא, 23

בחמש ושלושים שני העבודה
מבא ב, 9

והעבודה

אל ידבר בדברי המלאכה
והעבודה לעשות למשכים

מבד י, 19

ובעבודה

אל יאות איש עמו בהון
ובעבודה מבד ח, 30

עבודת

לעבוד את עבודת העדה
מה א, 13

לשאת עבודת משאו בתוך אחיו
מה א, 17-18

לעשות את עבודת חפצי השבת
מבד י, 20-21

עבודת קודש היא

מבד יב, 1
כל עבודת ידיהם מבד יד, 15

וזעומים המה בכול עבודת נדת
טמאתם מבא יג, 5

ילבני האדם עבודת העוון
ומעשי הרמיה מהו א, 28

בעבודת

לוגיע רבים בעבודת שו
פח י, 11

ושפול ידים בעבודת צדק
מהו ד, 9

ודרכי נדה בעבודת טמאה
מהו ד, 10

בעבודת צדק מהו ה, 19

ובעבודת

ובעבודת המס יעשה עבודתו
כפי מעשיו מהו א, 22

מעבודת

מעבודת האמת פח ז, 11-12

עבודתו

ובעבודת המס יעשה עבודתו
כפי מעשיו מהו א, 22

הללוים בתוך מחלקת עבודתו
מהו ב, 1

בעבודתו

ואשר לוא ייחד עמו בעבודתו
ובהונו מהו ה, 14

עבודתכה

אשר חשבו להתם דמו לשפוך על
עבודתכה מהו ב, 32-33

לעזוב עבודתכה מפחד הוות
מהו ב, 36

עבודתם

הוצרות התרועעה לכול עבודתם
מבא ב, 15

פלגתה עבודתם בכול דוריהם
מהו א, 17

לעבודתם

ענגים למשאם זקים וברקים
לעבודתם מהו א, 13

בעבודת

אשר יצא הגורל להת[יצב]
בעבודת מהו א, 16

יתנו משאו בעבודת העדה
מהו א, 19

עבט

עבטט

עד מתי יכביד עלו עבטט
פח ח, 7-8

עבר

ואם עבר אשם הוא מבד טו, 4

ועבר

ואם ישבע ועבר וחלל את השם
מבד טו, 3

יעבר

כול איש מהמה אשר יעבר דבר
מחורת מושה מהו ח, 21-22

יעבור

ובן עשרים שנה יעבור על
הפקודים מהו א, 8-9

ויעבר

אז חלף רוח ויעבר פח ד, 9

יעוברנה

וערל וטמא ופרץ כל יעוברנה
מהו ו, 20-21

יעבורו

יעבורו בכרית לפני אל
מהו א, 16

למספריה
ולכל לשון למספריה
מבד יד, 9

סרך
יסרוכז

ואת ראשי הכהונים יסרוכז
מבא ב, 1
את כול אלה יסרוכז במועד
שנת השמטה מבא ב, 6

וסורכי
וסורכי המחנות יהיו

מבא ז, 1

סרך

לחיות כפי סרך היחד מה א, 1
וזה סרך לשפטי העדה

סרך מושב ערי ישראל על
המשפטים האלה מבד יב, 19

וזה סרך מושב המחנות
מבד יב, 22-23

וזה סרך המבקר המחנה
מבד יג, 7

וזה סרך הרבים להכין כל
חפציהם סבד יד, 12

[וזה סרך אנשי] המלחמה
מבא א, 1

יכתובו סרך אל מבא ג, 3

סרך אותות כול העדה למסורותם
מבא ג, 12

ואחרייתם כול סרך פרוש שמותם
מבא ד, 6

סרך אותות העדה
[סרך המיד]ות מבא ד, 15

סרך לסדר דגלי המלחמה
מבא ה, 3

לאנשי סרך המערכות מבא ו, 9

סרך לשנות סרד דגלי המלחמה
מבא ט, 10

[על פי ספ]ר סרך עתו
מבא טו, 5

הסרך

וזה הסרך לכול עדת ישראל
מה 1, 1

וזה הסרך לכול צבאות העדה
מה 1, 6

וזה הסרך לאנשי היחד
מה ה, 1

זה הסרך למושב הרבים איש
בתכונז מה ו, 8

ויהיו הפרשים על רכב אנשי
הסרך מבא ו, 10

ופרשי הסרך יהיו מבא ו, 13

ואנשי הסרך יהיו מבא ז, 1
וכול זקני הסרך עמו

וכול אנשי הסרך עמו
מבא יג, 1

את כול הסרך הזה יעשו
מבא טו, 4

מבא טז, 2

והסרך

[וראשי המערכות ו]הסרך
מבא יח, 6

בסרך

רק בסרך הצבא יכתוב משפחתו
מה א, 21

וכול הבאים בסרך היחד
מה א, 16

כהוגנים יעבורו ברשונה בסרך
מה ב, 19-20

וכול העם יעבורו בשלישית
בסרך מה ב, 21

וכתבם בסרך איש לפני רעהו
מה ה, 23

יכתובו בסרך תכונז בתוך אחיו
מה ו, 22

סדורים בסרך מעמד איש אחר
אישי מבא ה, 4

וסרך

וסרך מושב כל המחנות
מבד יד, 2

כסרך

ואם מחנות ישבו כסרך הארץ
מבד ז, 6

וכמשפט היכורים כסרך התורה
מבד ז, 7-8

כסרך הזה יתקעו הכהונים
לשלושת הדגלים מבא ה, 14

בסרכו

איש בסרכו על יד ראשי אבות
העדה מה א, 23-24

סרכם

ופרוש שמותם יכתובו עד כל
סרכם מבא ה, 11

הסרכים

יצאו ככול הס[רכים]
מבא ז, 16

סרר

סרר

כפרה סודירה כן סרר ישראל
מבד א, 13-14

סוררי

ולוא ארחם על כול סוררי דרך
מה י, 21-22

על סורי דרך מבד ב, 6

סוררת

אם סוררת היא מבד יא, 7

סוררים

סוררים ומלינים
מהו ה, 25-26

סתר

נסתר

לא נסתר עמל-מעיני
מהו יא, 19

נסתרה

אשר נסתרה מאנוש דעה
מה יא, 6

נסתרו

ולוא נסתרו ולא נעדרו מלפניכה
מהו א, 26

הנסתר

וכל דבר הנסתר מישראל
מה ה, 11

נסתרות

לגלות להם נסתרות
מבד ג, 13-14

הנסתרות

לדעת הנסתרות מה ה, 11

מנסתרות

...מנסתרות אשר...
מהו יז, 9

סתרת

סתרת מעין בינה וסוד אמת
מהו ה, 27

סתרתני

כי אתה אלי סתרתני נגד בני
אדם מהו ה, 11

ולסתר

ולסתר את עצת התורה
מה ט, 17

סותר

סותר בלוא נחשב ובלא נודע
חותם רזו מהו ח, 10-11

הסתיר

הסתיר פניו מישראל וממקדשו
מבד א, 3

ויסתר

ויסתר את פניו מן הארץ
מבד ב, 8-9

אסתר

בעצת תושיה אסתר דעת
מה י, 25

יסתרהו

אל יסתרהו מאלה מיראת רוח
נסוגה מהו ה, 12

תסתירני

תסתירני מהוות מהומה
מהו ג, 38

הסתר

שגאת עולם עם אנשי שחת ברוח
הסתר לעזוב למו הון ועמל כפים
מה ט, 21-22

בסתר

פיתאום יביעו מחובבים בסתר...
מהו ח, 18

סלה

מסלה
ישרו בערבה מסלה לאלוהינו
מה ה, 14

סלם

בסולם
אל יעלה איש בסולם וחבל וכלי
מבד יא, 17

סלע

הוא סלע פעמי מה יא, 5
אל יטול בבית מישבת סלע ועפרי
מבד יא, 11-10
על סלע רגלי מהו ד, 3
אודכה אלי כי אתה תשים סוד על
סלע מהו ו, 25-26
ותכן על סלע מבניתי
מהו ז, 9-8
מנוסי משגבי סלע עזוי ומצודתי
בכה אחסיה מהו ט, 28-29

בסלע

משען ימיני בסלע עזו
מה יא, 4
וכל גבא בסלע אשר אין בו די
מרעיל מבר י, 12-13

סמך

סמכתה
ליצר אשר סמכתה בעזכה
מהו י, 13
סמכתני
אודכה אדוני כי סמכתני
מהו ז, 6
ובאמת נכון סמכתני
מהו ט, 32
ותסמוך
ותסמוך נפשי בחזק כותבים
ואמוץ כוח מהו ב, 7-8

סמוך

ומשבת קודש ביצר סמוך
מהו ד, 4-5
ביצר סמוך ורוח נשברה ולרצת
עיון מה ה, 3
גבול סמוך לשמור אננים ומשפט
עזו מה י, 26
והיו ליצר סמוך מהו א, 36
ויצר סמוך לכול נמהרי לב
מהו ב, 9
ולהמיר בהולל יצר סמוך
מהו ב, 36

וסמוך

קול נוח וסמוך ידי ממשע
מבא ה, 7

סמן

סמנים
אל ישא איש עליו סמנים
מבד יא, 9-10

סמר

מסמר
וכל כלי מסמר או יתד בכותל
מבד יב, 17

סעה

סועה
מקוה עפר איכה אעמוד לפני רוח
סועה] מהו קטע 3, 6

סעה

סערה
ואתה אלי תשיב סערה לדממה
מהו ה, 18

ספד

ומספד
יגון ומספד מרורים עד כלות
עלה ואנחה מהו יא, 23

ספחה

ספוח
למען ספוח הצמאה
פח יא, 14
וספוח
וספוח ישר אל הראש
מבא ה, 12
ונספחה
ונספחה רוחו הצמאה
מה ב, 14

ספח

מספח
מספח חמתו אף שחר
פח יא, 2-3
להשתפח
אין עוד להשתפח לבית יהודה
מבד ד, 11

ספר

אשר על ידס ספר אל את כול
הבאות פח ב, 9
או ספר לזקניו להבוותו
מבד ט, 4

ספרתי

ספרתי מהו קטע 8, 8

יספר

ובכול אשר יהיה יספר כבודו
מה ט, 26
ומה יספר אנש חטאתו
מהו א, 26

ויספר

ויספר לפניהם נהיות עולם
בפרחיה מבד יג, 8

אספרה

ובהיטי בכבודכה אספרה
נפלאותיכה מהו י, 19-20
ואספרה
תמיד אברכה שמכה ואספרה
כבודכה מהו יא, 6

תספר

וצדקות אל תספר לשוני תמיד
מה י, 24

יספרו

ומעשה [פלאך] יספרו כבודך
בכל ממשלחך מהו יג, 11

נספרה

ובהפלא נספרה יחד
בדע[ותיכה] מהו קטע 10, 7

לספר

מרוב עוון לספר נפלאותיכה
לנגד כול מעשיכה

מהו א, 33-34
לספר לדורות עולם נפלאותיכה
מהו ה, 11
ומי בכול מעשיכה יוכל לספר
[נפלאותי] כה מהו יא, 25
לספר כול כבודכה מהו יב, 30
אמצאה מענה לשון לספר
צדקותיך מהו יז, 16
לספר לבשר גבורתו
מהו יח, 23

ולספר

ולספר] מעשי אמתכה
מבא יג, 8
להודיע כבודכה ולספר
נפלאותיכה מהו א, 30-31
ולספר נפלאותיכה לנגד כול
מעשיכה מהו ג, 23
[ולספר ברוב חסדיכה
מהו יא, 29
[להללכה ולספר כול כבודכה
מהו קטע 4, 2

מספרים

והכוהנים מספרים את צדקות
אל מה א, 21
והלויים מספרים את עוונות בני
ישראל מה א, 22-23

סופר

מה אדבר בלא נודע ואשמיעה בלא
סופר מהו א, 24

יסופר

[ה]לוא תאמינו כיא יסופר
פח א, 14-11
ספר
ויכתב ספר זכרון לפניו

מבד ח, 42
הנה הוא מודקדק על ספר
מחלקות העתים מבד טז, 3
מועד המלח[מה על פי ספר סוד]
עתי מבא טו, 5

בספר

ומן נעוריו ללמדו בספר ההגו
מה א, 6-7
לקרוא בספר מה ו, 7
או לכול דבר אשר לו הוא קורה
בספר או מברך מהו ז, 1
ואם באחד [מן] הכוהנים הכתובים
בספר מהו ז, 2
ודויד לא קרא בספר התורה
החתום אשר היה בארון
מבד ה, 2-3
בספר ההגו וביסודי הברית
מבד י, 6
כהן מבוגן בספר ההגו
מבד יג, 2
מבוגן בספר ההגו
מבד יד, 6-7
ספרי

ספרי התורה הם סוכת המלך
מבד ז, 15-16
זכיון הצלמים הם ספרי הנביאים
מבד ז, 17

מספר

גדול העצה לתבותכה אין מספר
מהו א, 6
ותקופות מספר שני עולם בכול
מועדיהם מהו א, 25
ותגבר עד לאין מספר

מהו ד, 27
[אודכה אדוני כי] הגברתה עד אין
מספר] מהו ט, 30

במספר

...שפת הביא במספר...
מהו קטע 13, 2

ומספר

ומספר ופרשו קציהם לכל הוי
עולמים מבד ב, 9-10
וקץ מעמדם ומספר צרותיהם
מבד ד, 5
[ומספר שמות כל צבאם אתמה]
מבא יב, 2

למספר

למספר כול צבאותם מהו א, 24
ובשולם הקץ למספר השנים
מבד ד, 10
ותפלגה לכול צאצאיהם למספר
דורות עולם מהו א, 19

כאשר אמר והקימותי את סוכת דוד הנופלת מבד ז, 16

סכות

כאשר אמר והגליתי את סכות מלככם מבד ז, 14

סכל

בסכלות

ואשר ישחק בסכלות מה ז, 14

סלח

יסלח

ולוא יסלח לכפר עוונך מה ב, 8

הסולח

וגדול הרחמים הסולח לשבי פשע מהו יד, 23-24

סליחה

[ו]נספתה רוחו הצנאמה עם הרוה לאין סליחה מה ב, 14-15
תשפטם בהמון רחמים ורוב סליחה וכפסכה להורות מהו ו, 9
להנצל מפ[ח] יוקשים [ללא] סליחה מהו ו, 17-18

סליחות

ארך אפים עמו ורוב סליחות מבד ב, 4
ועם מצדי רוב סליחות והמון [רח]מים מהו ט, 33-34
ובטובכה רוב סליחות מהו יא, 9

בסליחות

וכל בני אמתכה תביא בסליחות לפניכה מהו ז, 29-30

ובסליחות

ובצוקותי נחמתני ובסליחות אשתעשע מהו ט, 13

סליחותיכה

...סליחותיכה והמון... מהו ה, 2

ולסליחתכה

מקוה אני לחסדיכה ולסליחת[ת]יכה אצפה מהו ו, 35

ולסליחותיכה

ולסליחותיכה אקוה מהו י, 20-21

לשוכה ולחסדיכה אקוה

ולסליחות[י]כה מהו יא, 32

מיום סור אפרים מעל יהודה מבד יד, 1

לסור

ולוא לסור מחוקי אמתו מה א, 15

ולוא לסור ימין ושמאל מה ג, 10

לסור מן התורה מבד טז, 10 [לבלי]סור מכול אשר צויתה מהו טו, 11

ולסור

לשוב לאמת ולסור מכול עול מה ו, 15

ולסור מנתיבות צדק ולטעי גבול מבד א, 15-16

הסירה

ונפש עבדך ה[סיר]ה מהו טז, 10

ותסר

[ותסר לבבי מאחרי] אשמה מהו י, 5

אסיר

אסיר עד קצ רצונך מהו קטע 9, 8

הסר

ולוא הסר דרכו מכול עול מהו ט, 20-21

היה מעין אור למקור עולם לאין הסר מהו ו, 17-18

לסיר

לסיר את דעתם מבד י, 9-10

להסיר

להסיר [ממשלת א]ויב מבא יח, 10

אל [ישראל]... להסיר בל[יעל]... באבדונו ח[יים] מבא טו, 16-17-18

סרי

בעדת בוגדים הם סרי דרך מבד א, 12-13

סרה

כי דברו סרה על מצות אל מבד ה, 21

ודבר סרה במשפט מבד יב, 3

סכך

בסוכה ואם בסוכה יהיה מבד יא, 8

סוכת

ספרי התורה הם סוכת המלך מבד ז, 15-16

וכן הוגשתי ביחד כול אנשי סודי מהו יד, 18

לסודי

ואושי עולם לסודי מהו ז, 9

סודם

ועם בני שמים חבר סודם לעצת יחד מה יא, 8

סודי

אלה סודי רוח לבני אמת תבל מה ד, 6

סוס

סוסים

סוסים זכרים קלי רגל מבא ו, 11

סוסו

וקול מנמרים סוסו פח ג, 6

בסוסיהם

בסוסיהם ובבהמתם פח ג, 10

סוף

וכשלישי מרכבותי בים [סוף] מבא יא, 10

אין סוף וקצי שלום לאין ח[קר] מהו יח, 30

סור

סר

סר אפרים מעל יהודה מבד ז, 13

וסרה

וסרה ממשלת כתיים מבא א, 6

סרו

אשר סרו מלכת בדרך העם מה 1 2-3

מאשר לא סרו מדרך בוגדים מבד ה, 4-5

סרו מדרך העם מבד ה, 16

יסור

ברית היחד אשר יסור מכול המצוה מה ח, 16-17

יסור מלאך המשטמה מאחריי מבד טו, 6

ויסורו

ושבו ויבגדו ויסורו מבאר מים החיים מבד ה, 22

סור

אשר לא באו מיום סור אפרים מעל יהודה מבד ז, 11-12

ולהשכיל בסו [ד שמכה ח]גדול מהו יג, 14

ולא אביא בסוד מהו יד, 21 [בסוד] אלים מהו קטע 2, 10

להכין בסוד עמכה מהו קטע 9, 10

ובסוד

ובסוד פלאכה הגברתה עמדי מהו ד, 28

ובסוד נעלמים לא שמתה חוקי מהו ז, 34

ובסוד א [לוהים] תודיענו מהו י, 4-5

וסוד

וסוד קודש קודשים לאהרון מה ח, 5-6

וסוד מבנית קודש מה יא, 8

וסוד האמה מהו א, 28

וסוד אמת אמצתה בלבבי מהו ה, 9

סרתת מעין בינה וסוד אמת מהו ה, 27

ו[סוד] כבודך לך מהו טז, 9

לסוד

לסוד היחד על פי הכהנים מהו ו, 19

לסוד רמה והולכי חושך מה יא, 10

ואדעה כיא יש מקוה לאשר יצרתה מעפר לסוד עולם מהו ג, 20-21

להרים מעפר תולעת מתים לסוד [קודש] מהו יא, 12

ונאמנה שמעתי לסוד פלאכה מהו יב, 12

ולסוד

ולסוד בשר עול מה יא, 9

מסוד

מסוד בשר לאשר בחר אל מה יא, 7

ומסוד

מעדת שוא ומסוד חמס מהו ו, 5

כי בגדה התגוללתי ומסוד [ערו]תי מהו יז, 18

סודו

...סודו ערות קלן... מהו יג, 15

סודה

אחת תעב סודה מה ד, 1

סודי

כול נצמדי סודי ואנשי [בריי]תי מהו ח, 25

ס

להסוג
ומכשול עוונות ישים לפניו
להסוג בו מה ב, 12

נסוגה
אל יסתרהו מאלה מיראות רוח
נסוגה מה ה, 13

הנסוגים
וכל הנסוגים הוטגרו לחרב
מבד ז, 13

והנסוגים
והנסוגים הסג[ו]לו לחרב
מבד ח, 1

מסיגי
ובקץ חרבן הארץ עמדו מסיגי
הגבול מבד ה, 20

כמשיגי
היו שרי יהודה כמשיגי גבול
מבד י, 18

סוד
בעצת קודש ובני סוד עולמים
מה ב, 25

בעול בכל סוד אנשים
מבד יד, 9-8

סוד הערות ומקור הנדה
מהו א, 23

סוד אמת ובינה לישרי דרך
מהו ב, 10

והמה סוד שוא ועדת בליעל
מהו ב, 22

אודכה אלי כי אתה תשים סוד
על סלע מהו ו, 26-25

כי הודעתני סוד אמת
מהו יא, 16

בסוד
לא יחשבו בסוד עם ובכתבו
לא יכתבו מבד ח, 23

בסוד קדושים יופיע
מבא א, 16

ויערוכו לכה בסוד קדושים
מהו ד, 25-24

כי הביאותה [בסוד כ] בודכה
מהו ו, 12

ואני מה היא [הודעתני] בסוד
אמתכה מהו יא, 3-4

כי הודעתם בסוד אמתכה
מהו יא, 9

יסדרו
יסדרו שבע המערכות
מבא ה, 15

סדר
קול מרודד ידי סדר מלחמה
מבא ח, 5

סרך לשנות סדר דגלי המלחמה
מבא ט, 10

ותקעו להם הכוהנים תרועה סדר
מבא טו, 3-4

ובסדר
ובסדר מערכות המלחמה
לקראת אויב מבא ז, 8

לסדר
סרך לסדר דגלי המלחמה
מבא ה, 3

לסדר דגלי המערכה
מבא יז, 10

סדרים
ובעומדם שלושה סדרים
מבא ח, 6

סדרים
סדרי המלחמה ותוצרות
מבא ג, 1

ועל חצוצרות סדרי המלחמה
יכתובו מבא ג, 6

סדרי דגלי אל
מבא ג, 6

ושבעה סדרי פנים
מבא ה, 3-4

ושבעה סדרי פרשים יעמדו
מבא ו, 7

וסדרי
ו[סדרי קד]ושים [מתעת]דים
מבא טו, 15-14

סדריהם
מהו ומה יעמדו סדריהם
מבא ו, 7

לסדריהם
והראשים יהיו נפשטים
לסדריהם מבא ח, 6

סוג
בהסוגו
בהסוגו מאחרי אל בגלוליו
מהו ב, 17-16

ויסגרו
ויסגרו לחרב בעזבם את בויית
אל מבד ג, 10-11

ויסגרו דלתי שחת בעד הריית
עול מהו ג, 18

הסגרתה
הסגרתה ביד דוד עבדכה
מבא יא, 2

הסגירו
והנסוגים הסג[ו]לו לחרב
מבד ח, 1

יסגירנו
ואם פתי הוא יסגירנו כי
להם המשפט מבד יג, 7-6

תסגיר
תסגיר [או]יבי כול הארצות
מבא יא, 13

להסגירם
להסגירם לחרב נקמת נקם
ברית מבד א, 17-18

מסגירי
ויהיו מסגירי הדלת אשר אמר
אל מבד ו, 12-13

הוסגרו
וכל הנסוגים הוסגרו לחרב
מבד ז, 13

ובסגר
ובסגר שלושה צמידים
מבא ה, 7

הסגר
אורך הרמח שבע אמות מזה
הסגר ותלהוב חצי האמה
מבא ה, 7

והסגר
והסגר מחורץ בין הצמידים
מבא ה, 9

סדר
סדורים
למערכה האחת סדורים
מבא ה, 4

וסדר
וסדר שם את כול המערכות
מבא טו, 5-6

סדרו
אשר סדרו שם המערכה
מבא יד, 3

סאן
בסאון
כיא בסאון רשע מחרשו
מהו ג, 2

סבב
סבבום
סבבום בכל כלי מלחמותם
מהו ב, 25-26

יסובביני
ויגון יסובביני ובושת על
פנים מהו ה, 35-36

תסוב
תסוב עליכה כוס ימין יהיה
פה יא, 10

יסבו
כיא יסבו המגדל לשלושת
רוחות מבא ט, 13

והסבו
עד הנגף האויב והסבו עורפם
מבא ט, 2

מוסב
והמגן מוסב מעשי גדיל שפה
מבא ה, 5

סביב
סביב אבני תפץ בדני ירקמה
מבא ה, 9

סוררים ומלינים סביב
מהו ה, 25-26

סביבות
לוא יראה סביבות כול
מחניהם מבא ז, 7

סגרה
סגרתה
ואתה אלי סגרתה בעד שניהם
מהו ה, 14

יסגור
מי בכם יסגור דלתו
מבד ו, 13

ותסגור
ותסגור פי כסירים אשר כחרב
שניהם מהו ה, 9-10

ויסגר
ויסגר עד שנה תמימה
מבד טו, 15-14

ובהנשא

ובהנשא יד אל הגדולה על בליעל
מבא ית, 1

ושאתו

ממנו משפטו ושאתו יצא פח ג, 3

נשיא נשי

השבת הוא נשיא כל העדה מבד ז, 20
יכתובו נס אל ואת שם נשי [השבת]
ואת שם נשי מררי מבא ד, 1
ועל מ[גן] נשיא כול העדה יכתבו
מבא ה, 1

הנשיא

ועל הנשיא כתוב לא ירבה לו נשים
מבד ה, 1-2
שם הנשיא הרבוא והאשמות [ש"ר]...

נשיאי

יכתובו נשיאי אל מבא ג, 3

נשג

השיגום

לא השיגום מהו יו, 9
ישג
ואם ישג מוסרי ביאהו בברית
מהו, 14-15

ישיגו

והולתם לא ישיגו מבד ו, 10

תשיג

ואם לוא תשיג ידו לשלמו מה ז, 8

וישיגוני

וישיגוני במצרים לאין מנוס מהו ה, 30

נשה

ישה

אל ישה ברעהו כל מבד י, 18

נשך

נושכין

הלוא פתאום ויקומו נושכין פח ת, 13-14

נשם

נשמה

מן האדם אשר נשמה באפו מהו ה, 17

נשק

ישקו

על פיהו ישקו כולם מבד יג, 3-2

נשר

כנשר

יעופו כנשר חש לאכול פח ג, 8
לאכול את כול העמים כנשר פח ג, 11

נתב

בנתיבכה

ועד היום בנתיבכה הלכתי מהו ט, 32-33

נתיבת

ואין נתיבת לישר דרך על פני מים מהו ה, 23-24

נתיבות

נתיבות שלום מהו קטע ג, 3

ונתיבות

דרך עולם ונתיבות אשר בהרתה מהו ד, 4

לנתיבות

לישר פעמי לנתיבות צדקה מהו ז, 14

מנתיבות

ולסור מנתיבות צדק ולטיע גבול מבד א, 15-16

בנתיבותיך

ותכן רגלי בנתיבותיך [מתן] מהו ז, 25

לנתיבותם

מאורות לרזיהם כוכבים לנתיבותם עננים] למשאם מהו א, 12-13

נתך

הנתך

הוא האיש הנתך בתוך כור מבד ה, 26

ומתך

ומתך חמה על נעלמים מהו ג, 28

נתן

אשר נתן אל בלבו בינה ובחכמת כבודו נתן קץ להיות עולה מהו ד, 18

נתתה

ולא נתתה משעני על בצע מהו י, 21-22

ולבני אמתכה נתתה [כל] מהו י, 26

ברוך אתה [אדוני] אשר נתתה [לעבדך] שכל מהו יא, 28

ברוח אשר נתתה בי

מהו יב, 11-12
ואני עבדך ידעתי ברוח אשר נתתה בי מהו יג, 18-19
ואחלה פניך ברוח אשר נתתה בי מהו טו, 11
מרוחות אשר נתתה בי

ידעתי ברוח אשר נתתה בי

מהו יז, 16
מהו קטע ג, 3, 14

ונתתה

[ונתתה חוק] ומשפט לכול מעשיהם מהו א, 10

נתתו

ואתה אלי נתתו לענים לעצת קודש מהו ז, 10

נתתני

אן [דכה אדוני כי נתתני במקר נזולים כיבשה מהו ח, 4

נתנו

נתנו אל בידי אויביו פח ט, 10

נתנם

נתנם לאוהות עולם מה יא, 7
ולא נתנם לכלה מבד א, 5

ונתנו

ונתנו על יד המבקר והשופטים מבד יד, 13

יתן

יתן אל את משפט כול הגוים פח ה, 4
אשר יתן אל את משפטו ומכשול עוונו יתן גורלו פח י, 3-4

ומכשול עוונו יתן גורלו מהו ב, 17
אל ישא ואל יתן לבני השחח כי אם כף לכף מבד יג, 14-15

ויתן

ויתן איבת עולם בין מפלגותם מהו ד, 17
ויחשוב בלא האמין למקור חיים ויתן... מהו ח, 14

יתנכה

יתנכה אל זעוה מהו ב, 5-6

ויתנם

ויתנם לחרב מבד א, 4
ויתנם לפניהם לשלושת מיני הצדק מבד ד, 16-17

ותתן

ותתן מענה לשון לערול שפתי מהו ב, 7
ותתן מוראם על עמכה מהו ד, 26

ותתן [את נפש עבדך]

מהו ה, 6
ותתן תהנה בפי עבדכה מהו ט, 10-11

ותתן בפי הודות ובלשוני מלה מהו יא, 4-5

יתנו

יתנו משאו בעבודות העדה מהו א, 1, 19
ממנו יתנו בעד הכהנים

יתנו יד בכל מצב יד, 13
מבא א, 17-18
וצבא השמים יתנו קולם מהו ג, 35

תן

תן ידכה בעורף אויביכה מבא יב, 10
תן ידכה בעורף אויבך מבא יט, 3

לתיתו

לתיתו אותם ביד נבוכדנאצר מבד א, 6

הנותן

[אורכה] אדוני הנותן בלב עב[דו] בינה מהו יד, 8

ונותן

ונותן לנמוגי ברכים חזוק מעמד מבא יד, 6

נותנו

ובתעודות נותנו לאזנים ובתעודות נותנו לאזנים מהו ב, 37

ינתן

ינתן הונם עם שללם פח ט, 6

ינתנו

ובאמה ופחד ינתנו בידם פח ד, 7-8

מתנותיכם

כי כן כתוב מלבד שבתותי ומלבד מתנותיכם מבד יא, 18

נתק

נתק

כי נאסרתי בעבותים לאין נתק מהו ה, 37-38

נתר

יתר

כרועה עדרו יתר כל חרצובות קשירים מבד יג, 9-10

במתיר

במתיר שרירות לבו מהו ג, 3

לנצח ידי מלחמה
מבא ח, 12
קול תרועה גדולה לנצח
מלחמה מבא ח, 15-16
והכהונים מריעים לנצח מלחמה
מבא ט, 2
לנצח המלחמה מבא ט, 2
קול חד טרוד לנצח מלחמה
מבא טו, 6

נצח
ושמחת עולמים בחיי נצח
מה ד, 7
לועות נצח והרפת עד
מה ד, 12-13
המחויקים בו לחיי נצח
מבד ג, 20
ישועות אל נצח אל
מבא ד, 13
לכול ימי עולם ודורות נצח
מהו א, 16-17
ולכול שני נצח בראתה
מהו א, 20
הכול חקוק לפניכה בחרת וזכרון
לכול קצי נצח
מהו א, 24-25
ונגעו למרפא נצח מהו ט, 25
במכון עולם לאור אורתום עד
נצח מהו יח, 29
לדורי נצח מהו קטע 7, 5

לנצח
ולוא יצא לנצח משפט
ספא א, 10
וכל דרכיה שנא לנצח
מה ד, 1
ואז תצא לנצח אמת תבל
מה ד, 19
ועצמתה היא תקום ומחשבת לבנה
הכין לנצח מהו ד, 13
והולכי בדרך לבנה יכונו לנצח
מהו ד, 21-22
ותוצא לנצח משפטם ולמשירים
אמת מהו ד, 25
להשבת לנצח מהו ז, 15
וכל דרכיכה יכונו לנצח
מהו ז, 31-32
[נצח]ים
נצחים
וכל דרכיכה יכונו לנצח
[נצח]ים] מהו ז, 31-32

לנצחים
בצדקת אל תעמוד לנצחים
מה יא, 12

נצל
להנצל
להנצל מס[פ] יוקשים [לל]וא
סליחה מהו ז, 17

לנצל
לנצל מכף רע
מה ט, 13
והניצל
והניצל מזה יתפשט בזה
מבד ד, 18-19

יצילים
אשר יצילים אל מבית המשפט
ספא ח, 1-2

הצלתה
[אורכה אדוני כי הצלתה נפשי]
מהו ו, 4

רתצל
רתצל נפש עני במעון אריות
מהו ה, 13

רתצילני
רתצילני מקנאת מלוצי כוב
מהו ב, 31

יצילום
ולשתחות להמה והמה לוא
יצילום ביום המשפט
ספא יב, 13-14

להנצילים
להנצילים מכל מוקשי שחת
מבד יד, 2

מציל
לכול גבוריהם אין מציל
מבא יד, 11

נצץ
בנץ
...עמל ויבול בנץ לפנך
מהו י, 31

נצר
לגדל נצר
ולגדל נצר להעני בכוח
מהו ו, 15
מהו ז, 19
והיו להפריח נצר למטעת עולם
מהו ח, 6
ומפריח נצר [ק]דש למטעת
אמת מהו ח, 10

ובנצר
ובנצר עליו ירעו כול חיות
יער מהו ח, 8

נקב
ונקבה
ויסוד הבריאה זכר ונקבה
ברא אותם מבד ד, 21

נקה
ינקה
הקרב אליהם לא ינקה
מבד ה, 14-15

נקם
תקום
ואשר אמר לא תקום ולא תטור
את בני עמך מבד ט, 2

ונקום
ונקום ונ[י]טור איש לאחי
מבד ח, 5-6

ולנקום
ולנקום נקם באלות ברית
מה ה, 12

נוקם
נוקם הוא ונוטר מבד ט, 4
ואין כתוב כי אם נוקם הוא
לצריו מבד ט, 5

לנוקם
וכן לנוקם לנפשו כול דבר
מה ז, 9

נוקמי
ביד כול נוקמי נקם
מה ב, 6

נקם
ביד כול נוקמי נקם
מה ב, 6
ולנקום נקם באלות ברית
מה ה, 12
ליום נקם מה ט, 23
ורייב אנשי שחת לוא אתפוש עד
יום נקם מה י, 20
להסגירם לחרב נקמת נקם ברית
מבד א, 17-18
יכתבו וזכרון נקם במועד אל
מבא ג, 7-8
ועתודים ליום נקם

מבא ז, 5
והתהלך הכהן החרוז למועד
נקם מבא ט, 6

נקמה
לעשות בהם נקמה
מבד ח, 11-12

נקמת
להסגירם לחרב נקמת נקם
ברית מבד א, 17-18
מלחמת אל נקמת אל ריב אל
מבא ד, 12

בנקמת
איש כאשמתו בנקמת אל
מה א, 10-11

לנקמת
לנקמת אפו בכול בני חושך
מבא ג, 6

לנקמתכה
ישא פני אפו לנקמתכה
מה ב, 9

נקמות
באף עברת אל נקמות
מה ד, 12

ונקמות
ונקמות בגווית בשרו
ספא ט, 2

נקף
יקיפום
ובעם רב יקיפום לתפושם
ספא ד, 7

נריה
לברוך בן נרייה מבד ח, 20

נשא
נשא
ותולעת מתים נשא
מהו ה, 34
נשאתני
ומרחם [נשאתני ומחיק] אמי
גמלתה עלי מהו ט, 30

ישא
ישא אפו לנקמתכה
מה ב, 9
כי ביומו ויכחנו ולוא ישא
עליו עון מה ה, 26 ו, 1
אל ישא איש עליו סכנים
מבד יא, 9-10
אל ישא האומן את היונק
מבד יא, 11
וגם אל ישא מהונם כל
מבד יב, 7
אל ישא ואל יתן לבני השחת
כי אם כף לכף מבד יג, 14-15
והתורה והשיב ולא ישא חטא
למות מבד טו, 4-5

אשא
וחליל שפתי אשא בקו משפטו
מה י, 10
ולא אשא פני רע ושודד לא
אכיר מהו יד, 19

תשא
ולא תשא עליו חטא
מבד ט, 8
על יצועי ערשי בקינה תשא
מהו ט, 4

ולשאת
לריב ומשפט ולשאת משא
עדה מה ז, 20

ונושא
...חסד ואמת ונושא משע
[וחסאה] מהו טו, 16

והנשא
והנשא בעו[זכה] מבא יד, 16

יחלו ידם להפיל בחללים
מבא ט, 1
להפיל גדודי בלעז
מבא יא, 8
יחלו ידם להפיל בחללי כתיים
מבא טו, 7
יחלו להפיל בחלליהם
מבא יו, 14
לה[פ]יל [בר]זי אל
מבא יז, 16
נפול
וביום נפול בו כתיים
מבא א, 9
לפני נפול חללי האויב
מבא יד, 3
[נפול] חללי כתיים
מבא יט, 13
בנפול
בנפול קו על משפט
מהו ג, 27
ובנפול
ובנפול החללים
מבא ט, 7
לנפול
וחללי הבינים יחלו לנפול
מבא טו, 9
נופלים
ואתה הקימותה נופלים בעוזכה
מבא יו, 11-10
הנופלת
כאשר אמר והקימותי את סוכת
דוד הנופלת
מבד ז, 16
הפיל
והואה הפיל גורלות
מה ד, 26
הפלתה
אודכה אדוני כי לוא הפלתה
גורלי בעדת שו
מהו ז, 34
הפלתנו
ובגורל אור הפלתנו לאמתכה
מבא יג, 10-9
ותפל
ותפל לאיש גורל עולם
מהו ג, 22
להתנפל
להתנפל והתננן תמיד
מהו יב, 4
נפץ
נפץ
נפץ זרם ההשחית רבים
מהו ב, 27
רמפץ
רמפץ לכול עמי הארצות
מהו ד, 26

נפש
נפש
לענותו בנגע לבלה במרידי נפש
פח ט, 11-10
ולרוח עולה רחוב נפש
מה ד, 9
ככול אשר צוה ככול לב ובכול
נפש מה ה, 8-9
ויגורו על נפש צדיק
מבד א, 20
וכל נפש אדם אשר תפול אל
מקור מים
מבד יא, 16
מעגלי הדבורים עד כל נפש
החיה
מבד יב, 12-13
בכל לב ובכל נפש
מבד טו, 10-9
בכל לב ובכל נפש
מבד טו, 12
שמרתה נפש פדותכה
מבא יד, 10
כול [נפש ברא]תה תרצונכה
מהו א, 11
פדית[ה] נפש אביון
מהו ב, 32
ואתה אלי עזרתה נפש עני ורש
מהו ב, 34
[הוש]עתה נפש... יחשיבוני
וישימו נפש[י] כאוניה [במ] צולות
ים
מהו ג, 6
ותגור נפש אביון מהו ג, 25
ותתן את נפש עבדך
מהו ה, 6
ותצל נפש עני במעון אריות
מהו ה, 13
פן יטרפו נפש עני ורש
מהו ה, 14
בלי [הכו]תה נפש בעדכה
מהו ה, 15
להשיב נפש
מהו ו, 23
שמח נפש עבדכה באמתכה
מהו יא, 31
ואהבכה בנדבה ובכול לב ובכול
נפש
מהו טו, 10
נפש
אתה יצרתה כול רוח ונפש
מהו א, 9-10
ונפש אביון פלטה
מהו ה, 18
ונפש עבדך [סיר]ה
מהו טו, 10
נפשו
הנה עופלה לוא ישרה נפשו בו
פח ז, 14-15
אשר הרחיב כשאל נפשו
פח ח, 4
כיא געלה נפשו ביסודי דעת
מהו ב, 26 - ג, 1

ובענות נפשו לכול חוקי אל
מה ג, 8
ויקם על נפשו בשבועת אסר
מה ה, 8
ואשר יקים כברית על נפשו
מה ה, 10
ומובדל אל נפשו מן טהרת
רבים
מה ז, 3
אל ישקץ איש את נפשו
מבד יב, 11
על כן יקים האיש על נפשו
וביום אשר יקים האיש על נפשו
מבד טז, 1
אשר יקים איש על נפשו
מבד טו, 4
מבד טז, 7
כל אשר יקים איש על נפשו
מבד טו, 8-9
ולפתוח כול צרת נפשו לישועת
עולם
מהו טו, 16
לנפשו
וכן לנוקם לנפשו כול דבר
מה ז, 9
נפשכה
וחוטי נפשכה פח ט, 14
וחוטי נפשכה פח י, 2
בנפשכה
וכאשר בנפש[כה]
מהו קטע 11, 9
כנפשכה
ואשר כנפשכה יעמודו
לפניכה לעד
מהו ד, 21
נפשי
ולהון חמס לוא תאווה נפשי
מה י, 20
ואם יפתח צרתי ומשחת יחליץ
נפשי
מה יא, 13
ותסמוך נפשי בחזוק מותנים
ואמוץ כוח
מהו ב, 7-8
אודכה אדוני כי שמתה נפשי
בצרור החיים
מהו ב, 20
כיא עריצים בקשו נפשי
מהו ב, 21
ובחסידיכה תושיע נפשי
מהו ב, 23
והמה מאתכה גרו על נפשי
מהו ב, 23-24
ותחזק נפשי כבריתך
מהו ב, 28
אודכה אדוני כיא עינכה [ופפה]
על נפשי
מהו ב, 31
ותפד נפשי מיד אדירים
מהו ב, 35
וישימו נפש[י] כאוניה
[במ]צולות ים
מהו ג, 6

אודכה אדוני כי פדיתה נפשי
משחת
מהו ג, 19
[ומ]שחת הצלת נפשי
מהו ד, 5
ושועתי שמעתה במרידי נפשי
מהו ה, 12
כי בצרת נפשי לא עזבתני
מהו ה, 12
וכל היום ידכאו נפשי
מהו ה, 17
[נחלי ב]ל[י] על אפפו נפשי
מהו ה, 39-40
[אודכה אדוני כי הצלתה נפשי י]
מעדת [שן]א
מהו ו, 4-5
לי עזרתה נפשי ותרם קרני
למעלה
מהו ז, 23-24
תתעטף נפשי יומם ולילה לאין
מנוח
מהו ח, 29-30
בקינה תשא [נפש י]
מהו ט, 4
תשוהח נפשי בנפלאותיכה
מהו ט, 7
[פ]קץ לקץ תשתעשע נפשי
במהון רחמיכה
מהו ט, 7-8
ומשמר שלומכה לפלט נפשי
מהו ט, 33
תשעשע נפשי ואפרחה
מהו י, 30
וברוב טובכה תשתעשע נפשי
מהו יא, 6-7
תרהב נפש[י]
מהו יב, 1
ובשבועה הקימותי על נפשי
לבלתי חטוא לך
מהו יד, 17
ונפשי
ונפשי במרורי יום תהנן[ק]
מהו ה, 35
ונפשי עלי תשתרוח כללה
מהו ה, 32
לנפשי
ופחים טמנו לנפשי נפלו בט
מהו ב, 29
נפשם
ובכל הולכי תמים תעבה נפשם
מבד א, 20-21
[דברך] תעבה נפשם
מהו טו, 18
נצח
מתנצחת
והמלחמה מתנצחת בכתיים
מבא טו, 8
לנצח
לנצח אנשי הקלע
מבא ח, 1
קול חד טרוד לנצח מלחמה
מבא ח, 9

לגדל נצר לעופי מטעת עולם
מהו ה, 15

למטעת

למטעת עולם עם כול קץ נהיה
מה יא, 8-9
והיו להפריח נצר למטעת
עולם מהו ה, 6
ומפריח נצר קודש למטעת
אמת מהו ח, 10

במטעתם

כי במטעתם יתשנגו ואל
יובל ישלחו שורש
מהו ח, 9-10

נטף

הטיף

אשר הטיף לישראל מימי כוב
מבד א, 14-15

הטף

הטף יטיפח הם ניתפשים בשמים
מבד ד, 20

מטיף

פסר הדבר על מטיף הכזב
פח י, 9
הצו הוא מטיף אשר אמר
מבד ד, 19-20

ומטיף

כי שוקל רוח ומטיף כזב
הטיף להם מבד ח, 13

נטר

יטור

ואשר יטור לרעהו אשר לוא
במשפט מהו ז, 8
ובהאבת חסד אל יטור להם
מבד ג, 18

טטור

ואשר אמר לא תקום ולא טטור
את בני עמך מבד ט, 2

אטור

לוא אטור באף לשבי פשע
מה י, 21

וניטור

ונקום וניטור איש לאחיו
מבד ח, 5-6

לנטור

ולא לנטור מיום ליום
מבד ז, 2-3

ונוטר

נוקם הוא ונוטר מבד ט, 4
ונוטר הוא לאיביו
מבד ט, 5

נין

אנינם

רבה אנינם לכלה ונגד כול
מעשיכה מהו קטע 5, 8

נכא

נכאה

נכאה רגלים או ידים
מהו 2, 5-6

בנכאים

לוא אנחם בנכאים עד תום
דרכם מה י, 22

נכאי

[נכאי רוח ואכלים לשמחת
עולם מהו יח, 15

ונכאי

ונכאי רוח תבעיר כלפיך אש
בעמיר מבא יא, 10

נכה

יכו

פלגיו יכו שרשיו בצור חלמיש
מהו ח, 23

יכהו

ולוא יכהו מבא י, 1

הכותה

בלי הכותה נפש מהו ה, 15

לכות

ובמישור ילכו לכות ולבוז
פח ג, 1

להכותה

אל ירם את ידו להכותה
באגרף מבד יא, 6

מכתי

ותרפא מחץ מכתי כהו ט, 27

נכח

נכוחות

ואיש שלום לכול חווי נכוחות
מהו ב, 14-15

נכל

ובנכל

ובנכל ומרמה ילכו פח ג, 5

נכר

הכיר

כי ראה בלא הכיר
מהו ח, 13

הכרתה

ודנת יגוני הכרתה באנחתי
מהו ה, 13

וכול מענה לשון הכרתה
מהו ז, 13

אכיר

ולא אשא פני רע ושוחד לא
אכיר מהו יד, 19

והכירום

...והכירום... מהו קטע 8, 6

נכר

ולאשר ישבה לגוי נכר
מבד יד, 15

הנכר

אל ישלח את בן הנכר
מבד יא, 2

נמר

מנמרים
וקול מנמרים סוטו
פח ג, 6

נסה

ולנסות

ולנסות אוהבי מוסר
מהו ב, 14

נסך

מסיכה

כיא פסל יצרו מסיכה
פח יב, 10-11

נסס

נס

יכתובו נס אל ואת שם נשי
ה[שבט] מבא ג, 14
ותשימונו נס לבחירי צדק

מהו ב, 13
ותולעת מחים נשאו נס
מהו ו, 34

נסע

ולסיע

ולסור מנתיבות צדק ולסיע
גבול מבד א, 15-16

מסעיהם

ועל חוצרות מסעיהם
מבא ג, 5

ובמסעיהם

איש לפי כבודו כמעמדו במחניהם
ובמסעיהם מהו יא, 15

נער

נער

וכול נער זאטוט מבא ז, 3
מחשבות רשעה נער...

מהו יז, 10

נערר

ואלישע לנחזי נערר
מבד ח, 20-21

נערים

נערים אשישים וזקנים נשים
וטף מהו ו, 11

ומנעורי

ומנעורי הוטעתה לי בשכל
משפטכה מהו ט, 31

נעוריו

ומן נעוריו ללמדוהו בספר
ההגוי מהו 1, 7-6

נפח

נופחים

וככסף מווקק בכור נופחים
לטהר שבעתים מהו ה, 16

נפל

כמי שלא נפל גורלו בתוך
למודי אל מבד ח, 27

ורחוב עולם בצרת נפל...
מהו ט, 27-28

ונפל

ונפל אשור ואין עזור לו
מבא א, 6

ונפל אשור בחריב מבא יא, 11

נפלו

נפלו עירי השמים
מבד ב, 18

וכהרים גוויתיהם כי נפלו
מבד ב, 19

נפלו שם בחרב אל
מבא יט, 11

ופחים טמנו לנפשי נפלו במ
מהו ב, 29

ונפלו

ונפלו בני יפת לאין קום
מבא יח, 2

תפול

ואם תפול אל בור ואל פחת
מבד יא, 13-14

וכל נפש אדם אשר תפול אל
מקור מים ואל מקהה

מבד יא, 16

להפיל

להפיל כול חללי מעל
מבא ג, 8

וזיקי דם להפיל חללים באף
אל מבא ו, 3

להפיל חללים כמשפט אל
מבא ו, 5

יצאו זרקות המלחמה להפיל
חללים מבא ח, 10-11

מנוס

ולקליהם אין מנוס
מבא יד, 11
וישיגוני במצרים לאין מנוס
מהו ה, 30
ולכול גבורי מלחמות אין מנוס
מהו ה, 33
מנוסי
מנוסי משגבי סלע עזוי
מהו ט, 28

נוף

הניפותה

ורוח קודשכה הניפותה בי
בל אמוט מהו ז, 6-7
אודכה כי הניפותה רוח
קודשכה על עבדך מהו י, 25
ועל עפר הניפותה רוח
מהו קטע 2, 9
...קודשכה הניפותה לכפר
מהו קטע 2, 13
אשמה

יניף

עד יניף ידו מבא יו, 9
להניף
להניף יד ורגלי נלכדה בכבלי
מהו ה, 33-34

בהניפי

לפארת כבוד בהניפי יד
מהו ה, 22
תנופת
כיא גדולה תנופת ידכה
מבא יד, 14

נזה

ויז
ויז עליו רוח אמת כמי גדה
מהו ד, 21
להזות
יטהר כשרו להזות במי גדה
מהו ג, 8-9

נזל

נזולים
א[ודכה] אדוני כי יתחני במקור
נזולים ביבשה מהו ה, 4

נזר

נזורו
אשר נזורו מבריתכה
מהו ד, 19
נזרו
ולא נזרו מעם ומחטאתם
מבד ח, 8

ולהנזר

ולהנזר מהון הרשעה
מבד ו, 15
להזיר
להזיר מן הוונות כמשפט
מבד ז, 1-2

נחה
להנחים

להנחים בדעה מה ט, 18

נחל
לנחל

לא ימישו ויהיו לנחל
מהו ח, 17

נחלי

וילכו נחלי בליעל על כול
אגפי רום מהו ג, 29
ויבקעו לאבדון נחלי בליעל
מהו ג, 32
...[נחלי] [ב]ל[ני]על
מהו ה, 39

ונחלי

והמה הוות לבם יחשובו [ונחלי
ב]ליעל פתחו לשון מהו ה, 27

כנחלי

ודמעתי כנחלי מים
מהו ט, 5

לנחלי

ושורשי חלמיש לנחלי זפת
מהו ג, 31

נחל

ינחלו
ובמפלגיהו ינחלו כול צבאותם
מהו ד, 15

ולנחול

תמוט תבל ולנחול...
מהו קטע 18, 6

וינחילן

וינחילן לבני איש
מהו ד, 26

וינחילים

וינחילים בגורל קדושים
מהו יא, 7-8

ולהנחילם

ולהנחילם בכל כבוד אדם
ברוב מיים מהו יו, 15

נחלת

לפי נחלת איש בין רוב למועט
מהו ד, 16
וכפי נחלת איש באמת וצדק
מהו ד, 24

ונחלת

מושב משפחות ונחלת ארצות
מבא י, 14-15

נחלתו

הרבייתה נחלתו מהו י, 27
וכרוב נחלתו אהבנו
מהו יד, 19

בנחלתו

בנחלתו מהו קטע 2, 16
בנחלתכה
ושארית בנחלתכה

ונחלתכה

מלא ארצכה כבוד ונחלתכה
ברכה מבא יב, 11
מלא ארצכה כבוד ונחלתכה
ברכה מבא יט, 4

בנחלתם

אשר גבלו ראשנים בנחלתם
מבד א, 16

נחם

ונחם

ונחם על [הרעה]
מהו טו, 17

נחמתי

וברעתו אלה נחמתי [י]
מהו ה, 3

אנחם

לוא אנחם בנכאים עד תום
דרכם מהו י, 22

ואנחמה

ואנחמה על המון עם
מהו ו, 7
ואנחמה על פשע ראשון
מהו טו, 13

נחמתני

ובצוקותי נחמתני ובסליחות
אשתעשע מהו ט, 13
וביגוני נחמתני
מהו יא, 33

נחש

נחשת

וכולם מחוקקים מגני נחשת
מבא ה, 4
דלתו[ת] נחשת לבל יגדעו[ן]
מהו ה, 38

ונחשת

זהב וכסף ונחשת ממוזנים
מבא ה, 5
בוהב וכסף ונחשת ממוזנים
מבא ה, 8

נחשיר

לנחשיר
בו יתקרבו לנחשיר גדול
מבא א, 10
וביום מלחמתם בכתיים יצאו
לנחשיר [נחשיר] מבא א, 13
ונחשיר
קרבו ונחשיר חזק מבא א, 9
הנועדים עמו ליום [קרבו]
ונחשיר [בחרבו אל] מבא טו, 3

נטה

נטית
ואתה נטית שמים לכבודכה
מהו א, 10-11
ה ט
[...הט נא אוזנ]כה מבא י, 17
ונטו
ונטו ידם בכלי המלחמה
מבא ח, 8

יטה

קדש בליטה מהו קטע 12, 1
מ ט ה
וברוח נשברה לאנשי מטה
מהו יא, 2-1

למטה

ארבעה למטה לוי ואהרן
מבד י, 5

נטל

יטול
אל יטול בבית מישבת
סלע ועפר מבד יא, 10-11
ה ט ל
ובעומדם ליד מערכת כתיים כדי
הטל ירימו איש ידו בכלי
מלחמתו מבא טו, 5-6
[מע]רכת כתיים [כ] כדי הטל
ירימו איש ידו בכלי מלחמתו
מבא יו, 12

נטע

נטעתה
[נטעתה] מטע ברוש
מהו ח, 5
מ ט ע
[נטעתה] מטע ברוש ותדהר
עם תאשור יחד לכבודכה
מהו ח, 5

ומטע

ומטע פרי
ומטע עציחם מהו ח, 21-22

מטעת

ויצמה מישראל ומאהרן שורש
מטעת מבד א, 7

המתנדבים

המתנדבים לשוב מכול רע
מה ה, 1
לכפר לכול המתנדבים
לקודש באהרון מה ה, 6
לעיני כול המתנדבים
מה ה, 8
המתנדבים יחד לאמרו
מה ה, 10
המתנדבים ביחד להקים את
בריתו מה ה, 21-22
המתנדבים לשוב ביחד
לבריתו מה ה, 22

נדבה

ואהבכה נדבה מהו יד, 26
בנדבה
וכול הנעשה בו ירצה בנדבה
מה ט, 24
ואהבכה בנדבה ובכול לב
מהו טו, 10

נדבת

כולם יהיו אנשי נדבת מלחמה
מבא ז, 5

בנדבת

בנדבת [לבכה]
מהו יד, 24-25

כנדבת

כנדבת מנחת רצון מה ט, 5

הנדבות

על משפט הנדבות
מכד טו, 13

נדיבי

שרים כרוה נדיבי העם
במחוקק מכד ו, 3-4
ושוטרינו ידברו לכול עתווי
המלחמה נדיבי לב
מבא י, 5

ונדיבי

ונדיבי העם הם הבאים לכרות
את הבאר מכד ו, 8-9

נדב

זכרו משפט נדב ואביהווא
בני אהרון מבא יז, 2

נדה

ולוא יטהר כמי נדה מה ג, 4
יטהר בשרו להוות כמי נדה
מה ג, 8-9
וטהרת כבוד מתעב כול גלולי
נדה מה ד, 5
ודרכי נדה בעבורת סמאה
מה ה, 10
ויו עליו רוח אמת כמי נדה
מה ה, 21

והתגולל ברוח גדה

מה ד, 21-22
והם התגוללו בפשע אנוש וברככי
נדה מכד ג, 17
להתקדש לכה מכול תועבות גדה
מהו יא, 10-11
למקור נדה וערות קלון
מהו יב, 25
מעשה נדה לתחלויים
מהו קטע ג, 16

הנדה

סוד הערהו ומקור הנדה
מהו א, 23

בנדה

כי בנדה התגוללתי
מהו יז, 18

לנדה

וכול מעשיהם לנדה מה ח, 19
ומעשיהם לנדה לפניו
מכד ב, 1

נדת

בכול נדת סמאה פח ח, 13
וועומים המה בכול עבודת נדת
סמאחם מבא יג, 5

מנדת

ובצדקתו יטהרני מנדת אנוש
מה יא, 14-15

בנדתם

לטמא את עיר המקדש בנדתם
מכד יב, 1-2

נדות

נדות ונסתלות מדעת לבי
מה י, 25

נדח

נדחו

וכל רעי ומודעי נדחו ממני
מהו ד, 9

הדיחוני

ולוא הדיחוני מבריתכה
מבא יד, 9-10

ידיחני

כיא ידיחני מארצי כצפור מקנה
מהו ד, 8-9

נדר

ידור

אל ידור איש למזבח מאום
אנוס מכד טז, 14

הנודר

הנודר...
מכד טז, 19

בנדר

הסמא בנדר ובחרם ובחון
מקדש מכד ו, 15-16

נההל

נההל
בימין עוזכה לנהל
מהו יז, 7

נהם

ונהמתי ונהמתי
ונהמתי עד תהום תבוא
מהו י, 32

נהר

נהרות
נהרות וקמיו נהרות
חוג ימים ומקויו נהרות
מבא י, 13
וכול נהרות ערן מהו ה, 16
הייתי ל[ב]זאי נהרות
מהו ח, 14
נהרות שוטפים כי גרשו עלי
רפסם מהו ח, 14-15

ונהרות

ולוא יתקדש בימים ונהרות
מה ג, 4-5

נהרים

בשנה הראשונה ילחמו בארם
נהרים מבא ב, 10

נוא

יניא

אל יניא איש שבועה אשר לא
ידענה מכד טז, 11-12

יניאה

הוא יניאה ואל יקימנה
מכד טז, 12

להניא

[יכל אי]שה להניא את שבועתה
מכד טז, 10
ואם להניא אם לעבור ברית
מכד טז, 11-12

נוב

ינובב

בל ינובב פרוי עם רקיע
שחקים מהו ח, 13

תנובת

להרשן בעדני תנובת תבל
מה י, 16

נהה

יננה

גבר יהיר ולוא יננה
פח ח, 4-3

נוח

יניחו

וכול העם יניחו קול התרועה
מבא יז, 14

מנוח

כי שבת מנוח היאה לישראל
מבא ב, 8-9
תתעטף נפשי יומם ולילה לאין
מנוח מהו ח, 29-30

למנוח

הלילה ההוא למנוח
מבא יט, 9

כלו למנוח עיני מהו ט, 5

מנוחת

ובקץ מועד מנוחת יום
הכפורים פח יא, 6-7

מנוחתם

ביום צום שבת מנוחתם
פח יא, 8

נוח

קול נוח מרודד
מבא ח, 13-14

קול נוח וסמוך ידי מטשע
מבא ח, 7

ניחוח

אז ירצה בכפורי ניחוח לפני
אל מה ג, 11
ולקריב ריח ניחוח מה ח, 9
לערוך מקטרת ניחוח לרצון
אל מבא ב, 5

כניחוח

כניחוח צדק ותמים דרך
מה ט, 5

נח

בס תעו בני נח ומשפחו[ת]הם
מכד ג, 1

נום

ינום

ינום בלילה מהו ט, 3

והנם

וכן לאיש הנפטר במושב הרבים
אשר לוא בעצה והנם
מה ז, 10-11

נוס

ולהניס

להסין אויב ולהניס כול
משנאי צדק מבא ג, 5-6

לנגדכה
 היא צדקתה ואין לנגדכה
 מהו יב, 31

נגה
נוגהו
 בשביבי נוגהו יבערו כול
 מהו ו, 18

נגן
נגינה
 ואני הייתי נגינה לפושעים
 מהו ב, 11

נגינותי
 וכול נגינותי לכבוד אל
 מה י, 10

ובנגינות
 ובנגינות יחד תלונתם
 מהו ה, 31

נגע
 אשר נגע בו הטמא וטמא
 מבד י, 13

יגע
 לוא יגע בטהרת הרבים
 מהו ו, 17-16

אל יגע במשקה הרבים
 ברשונה לא יגע בטהרת הרבים
 מהו ו, 20

ובשנית לוא יגע במשקה הרבים
 מהו ז, 19
 אל יגע בטהרת אנשי הקודש
 מהו ח, 18

ויגעו
 ויבואו בלבבי ויגעו בעצמי
 מהו יא, 21

לגעת
 לגעת בטהרת אנשי הקודש
 מהו ה, 13

הנוגע
 כפי טמאתם יטמא הנוגע בם
 מבד יב, 17-16

הגיעו
 כי הגיעו לשחת
 מהו ח, 29

יגיעו
 אשר יגיעו לעבור על הפקודים
 מבד טו, 6-5

ובהגיע
 ובהגיע אנשי [מ]ערכת
 מבד יז, 12-11

נגע
נגועו
 לכן נגועו במשפטי רשעה
 פח ט, 1

מנוגע
 וכול איש מנוגע
 וכול איש מנוגע באלה
 מהו ז, 3

וכול מנוגע בבשרו
 מהו ז, 4
 או מום מנוגע בבשרו
 מהו ז, 5

לוא יבוא האיש כיא מנוגע הוא
 מהו ז, 11-10
 או איש מנוגע בטמאת בשרו
 מבא ז, 5-4

נגע
 ואם משפט לתורת נגע יהיה
 באיש
 מבד יג, 5
 ורוחי החזיקה במעמד לפני נגע
 מהו ד, 36

ולפני נגע העמדתה רוחי
 מהו ט, 12
 נגע בלוא ידעתה
 מהו י, 18

באפכה כול משפטי נגע
 מהו יא, 8
 ואין נגע להחלות
 מהו יא, 23

לפניו כול נגע משול מחוקי
 בריחק
 מהו טז, 15
 ומשפטי נגע וכלה
 מהו קטע ז, 16

בנגע
 לענותו בנגע לבלה במרירי נפש
 פח ט, 11-10

ונגע
 ותחי לכאיב אנוש ונגע נמאר
 מהו ה, 29

לנגע
 וממכאוב לנגע
 מהו ט, 6

נגיעי
 [לה]תקומם לפני נגעי ולהשמר
 מהו קטע ז, 6

נגיעים
 נגיעים ביד כול מלאכי חבל
 מהו ד, 12

בנגיעים
 ...בנגיעים ואהיה כאיש נעזב
 מהו ח, 27

נגיעיהם
 ולפקודת נגיעיהם עם קצי
 שלומם
 מהו ג, 15-14
 וכול נגיעיהם ומועדי צרותם
 בממשלת משטמור
 מהו ג, 23

עם כול נגיעיהם
 מהו א, 19

נגעיהם
 חזקתה רוח אנוש לפני נגעייהם
 מהו א, 33

נגיעי
 משפטי נגיעי
 מהו א, 35-34

כי [ת]ח[ת] [ג]י[ע]י למרורים
 מהו ח, 28-27

נגעי
 [נג]עי גבר מהו קטע ז, 4
בנגיעי
 בנגיעי מהו יז, 8

ובנגיעי
 ואבחרה במשפטי ובנגיעי
 רציתי
 מהו ט, 10

ונגעי
 ונגעי למרפא נצח
 מהו ט, 25

נגף
נגף
 נגף אל אל כול בני חושך
 מבא ג, 9

לנגוף
 יחוקו בני אור לנגוף רשעה
 מבא א, 13

הנגף
 עד הנגף האויב והסבו עורפם
 מבא ט, 2

בהנגף
 בהנגף אויב
 מבא ג, 2

וב הנגפם
 וב הנגפם לפנייהם
 מבא ט, 3

לנגפיהם
 [ל]נגפיהם לפנייהם
 מבא יז, 16-15

במגפת
 במגפת עולמים
 מבא יח, 1

למגפת
 ויד גבורתכה... אויבינו למגפת
 כלה
 מבא יח, 10-9

נגר
וינגר
 וינגר כמים לבי
 מהו ח, 32

מוגרים
 וילכו ברכי כמים מוגרים
 מהו ד, 34-33

נגש
יגש
 וכן שלושים שנה יגש לריב
 ריב ומשפט
 מהו א, 13-14

ויגשו
 ויתעלמו איש בשאר בשרו
 ויגשו לזמה מבד ח, 7-6

ובגשתם
 ובגשתם למלחמה יכתובו על
 אותותם
 מבא ד, 7

ובגשתם למלחמה יכתובו על
 אותותם
 מבא ד, 11

ונגש
 ונגש כוהן הרוואש
 מבא טז, 11

ונגש שם כוהן הרוואש
 ונגש שם כוהן הרוואש
 מבא יט, 11

הגישני
 ברחמינו הגישני ובחסדיו
 יביא משפטי
 מהו יא, 14-13

הגשתם
 כשכלם הגשתם ולפי ממשלתם
 ישראלוכה למסלג[ותם]
 מהו יב, 23-22

אגישנו
 לפי שכלו אגישנו
 מהו יד, 19-18

יגישו
 יגישו לי חלב ודבס
 מבד ד, 2

תגישני
 תגישני לבינתך ולפי קורבי
 קנאתי
 מהו יד, 14-13

להגישו
 ולפי שכלו להגישו
 מהו ט, 16-15

ולהגישני
 ולהגישני ברוצונך כנדול
 חסדיך
 מהו טז, 12

הוגשתי
 וכן הוגשתי ביחד כול אנשי
 סודי
 מהו יד, 18

נדב
הנדבים
 ולהבי את כול הנדבים
 מהו א, 7

וכול הנדבים לאמתו יביאו
 מהו א, 11

נאץ

תנאץ

כי אתה אל תנאץ כל מחשבת בליעל
מהו ד, 12—13

מנאצי

וכול מנאצי דברו ישמיד מתבל מה ה, 19
ואקומה על מנאצי מהו ד, 22
ותרם קרני על כול מנאצי מהו ז, 22

מנאציו

ומשפט ישעה בכל מנאציו
מבד א, 2

בנאצותם

...לכי בנאצ[ותם]...
מהו ו, 2

נבא

וינבאו

וינבאו שקר להשיב את ישראל מאחר אל
מבד ו, 1—2

נביא

עד בוא נביא ומשיחי אהרן וישראל
מה ט, 11

הנביא

ביד יחזקאל הנביא לאמר
מבד ג, 21
ביד ישעיה הנביא בן אמוץ
לאמר
מבד ד, 13—14
בדברי ישעיה בן אמוץ הנביא אשר אמר
מבד ז, 10—11

הנביאים

לפשר את כול דברי עבדיו הנביאים
פח ב, 8—9
אשר הודיעו אל את כול רזי דברי עבדיו הנביאים
פח ז, 4—5
אשר דברו הנביאים
פח ח, 8
ויבדו כל עבדיו הנביאים
פח א, 3
וכאשר גלו הנביאים ברוח קודשו
מה ה, 17
וכיון הצלמים הם ספרי הנביאים
מבד ז, 17
נביאי
מפי נביאי כזב מפותי תעות
מהו ד, 16

נבוכדנאצר

לתיחו אותם ביד נבוכדנאצר
מבד א, 6

נבט

הביטה

ובנפלאותיו הביטה עיני מה יא, 3
הביטה עיני תושיה מה יא, 6
יביט
וחושך יביט לדרכי אור
מה ג, 3
בלעדיכה לא יביט כול
מהו י, 3

אביט

ואל כול ברית אדם אביט
מהו יז, 26
אביט בלוא גליתה עיני ואשמעה
מהו יח, 19

ואביט

ונפלאותיכה גליתה לי ואביט
מהו יא, 17

תביט

ועמל תביט
ורוחות רשעה תביט
מהו קטע 5, 4

תביטור

למה תביטור בוגדים ותחריש
פח ה, 8

הבט

למען הבט אל מועדיהם
פח יא, 3

למען הבט אל תעוכם

מהו ד' 11—12

והבט

והבט אל עמל לוא תוכל
פח ה, 2

להביט

להביט באור החיים
מה ג, 7

ולהביט

ולהביט בעומק דויכה
מה יא, 19

ובהביטי

ובהביטי בכבודכה תאספרה
נפלאותיכה
מהו י, 19—20

מביט

ולכול מביט
מהו קטע 6, 8

נבל

יבול

לפני חום יבול עליו
מהו ה, 25—26

ויבול

ויבול בנץ לפניך מהו י, 31

נבל

ואשר ידבר בפיהו דבר נבל
שלושה חודשים
מה ז, 9
וביום השבת אל ידבר איש דבר נבל ורק
מבד י, 17—18

נבלות

ולוא ישמע בפי נבלות
מה י, 21—22

נבל

בנבל

רנות אל בנבל עשור
מבא ד, 4—5

ונבל

ואז אזמרה בכנור ישועות ונבל
שמ[הח]

מהו יא, 23—24

נבלי

וכנור נבלי לתכון קודשו
מה י, 10

נבע

יביעו

פיתאום יביעו מחובאים בסתר
מהו ה, 18

הבענה

בנות עמי הבענה בקול רנה
מבא יט, 7

מבוע

ולא נפתח עם מבוע
מהו ה, 26

ומבוע

ומבוע מים בארץ ציה ומשקיגן
מהו ה, 4—5

ומבוע מים חיים

מהו ה, 16

ומבע

ומבע רוח שפתים
מהו א, 30

ומבעי

ומבעי רוחות לחשבונם
מהו א, 30

נגד

הגיד

ואשר הגיד לנו כיא אתה בקרבנו
מבא י, 1

הגדתה

כאשר הגדתה לנו מאז לאמר
מבא יא, 5—6

הגדתה לנו קץ מלהמת
מבא יא, 8

יגיד

והשומע אם יודע הוא ולא יגיד
ואשם
מבד ט, 12

נגד

בעשק ומעל נגד יהוה
פח א, 6—7

ילכו וחנו נגד מלך הכתים
מבא טו, 2

על עומדם נגד מחני כתים
מבא טז, 2

והגבירכה בי נגד בני אדם
מהו ב, 24—25

כי אתה אלי סהרתני נגד בני
אדם
מהו ה, 11

ונגד

ונגד כול חיל בליעל
מבא טז, 3—2

רבה אנינם לכלה ונגד כול
מעשיכ[ה]

מהו קטע 5, 8

לנגד

ופשעי לנגד עיני כהוק חרות
מעשיכה
מהו י, 12

ולהשיב ענוה לנגד רמי רוח
מה יא, 1

מרוב עוון לספר נפלאותיכה
לנגד כול מעשיכה
מהו א, 33—34

ולספר נפלאותיכה לנגד כול
מעשיכה
מהו ג, 15

ומכשול עונם שמו לנגד פניהם
ויבאו לדורשכה
מהו ד, 15—16

והפלא לנגד רבים
מהו ד, 28

ולמען הגבירכה בי לנגד בני
אדם
מהו ה, 15

ואין לנגד כבודכה
מהו י, 10

לנגדי

ושור וחמס לנגדי
פח א, 6

<p>מתן מתנו יחזק מתנו למעמדו מה 1, 17</p>	<p>וממשלתך כמוך לפני רוח וממשלתך על... מהו ז, 23</p>	<p>ממשלתו [לכו]ל מלאכי ממשלתו מבא א, 15</p>	<p>במשלת משטתו מה ג, 23 כיא התגוללה בדרכי רשע במשלת עולה מה ד, 19 לשאר[ית עמך] בממשלת בליעל מבא יד, 9</p>
<p>מתנים ואמוץ מתנים לשכם מכים מבא יד, 7 מחץ מות[נים]... מהו ב, 5 ותסמוך נפשי בחזק מותנים ואמוץ כוח מהו ב, 8—7</p>	<p>ממשלתם לכול ממשלתם בתכון נאמנה מהו יב, 8—9 ולפי ממשלתם ישרתוכה מהו יב, 23</p>	<p>מבא יד, 10 ועל כול [גוד]ל ממשלתו מבא יח, 1</p>	<p>וממשלת וממשלת קדושים מבא י, 12 וממשלת ישראל בכול בשר מבא י, 8—7</p>
<p>מותני ומעוז מותני היה לבהלה מהו ח, 33</p>	<p>במשלותם לרוחות עולם בממשלותם מהו א, 12</p>	<p>במשלתו ופשעי מעשיהם בממשלתו מה ג, 22 וכל רוחי אמת בממשלתו מבא יג, 10</p>	<p>למשלת והוא ברא אנוש לממשלת תבל מה ג, 17—18 ודורות נצח למ[משלת]... מהו א, 17</p>
<p>ומותני ויתהולל לבי בחלחלה ומותני מהו י, 32</p>	<p>משל הלוא כולם משל עליו ישאו פח ח, 6</p>	<p>ממשלתך יספרו כבודך בכול ממשלתך מהו יג, 11</p>	<p>ומש[ם]ם במועדיה לממשלת[ת]... מהו א, 17—18</p>

במצרים
ובניהם במצרים הלכו בשירות
לבם מצד ג, 5
וישיגוני במצרים לאין מנוס
מהו ה, 30

מרד
אשר מרד ויפיר חוקי אל
פח ה, 16-17

מרדו
[פשרו כי מרדו ב]אל
פח א, 6
אשר מרדו באל
פח ה, 11

מורדים
כולם מורדים
מבד ת, 4

מרא
ימרא
אל ימרא איש את עבדו
מבד יא, 12

מרה
ימרו
כי כל קרוביך לא ימרו פיך
מהו יד, 14

באמרות
באמרות את פירעו
מהו ו, 26

במרים
ואשר ידבר את רעהו במרים
מהו ז, 5

מרץ
נמרץ
כיא נהפכו ציריה וחבל נמרץ על
משבריה
מהו ג, 7-8
והרית אפעה לחבל נמרץ
מהו ג, 12

מרץ
וחבלי מרץ במולדיהם ופלצות
להורותם
מהו ג, 11

מרק
מרוקה
מרוקה כמעשה מראת פנים
מבא ה, 4-5

מרר
המר
הגוי המר והנמהר
פח ב, 11
ומר
תגער בכל שטן משחית ומר
מהו קטע 4, 6

מרורים
ואני נפתח לי מקור לאבל
מרורים מהו יא, 19
יגון ומספד מרורים
מהו יא, 23

למרורים
לבם ויצרם הופיע לי למרורים
מהו ה, 32-33
כי ס[ת]ח[ת]ני עי למרורים
מהו ח, 27-28

במרירי
במרירי נפש
פח ט, 11
במרירי נפשו
מהו ה, 12

במרורי
ונפשי במרורי יום תחנק
מהו ה, 35
או במרורי...
מהו ח, 37
מרות
...מרות...
מהו קטע 16, 1

מררי
ועל אות מררי יכתובו
מבא ד, 1
ואת שם נשי מררי
מבא ד, 1

משה
כאשר צוה ביד משה
מה א, 3
לשוב אל תורת משה
מה ה, 8
אשר צוה ביד משה
מה ח, 15
כול איש מהמה אשר יעבר דבר
מתורת משה
מה ח, 22-23
כי מלפנים עמד משה ואהרן
מבד ה, 17-18
ביד משה וגם במשיחי הקודש
מבד ה, 21-21
ואשר אמר משה לישראל
מבד ה, 14

ואת תורת משה אל יזכור
מבד טו, 2
אשר כרת משה עם ישראל
מבד טו, 8-9
את הברית לשוב אל תורת משה
מבד טו, 9
וכאשר יקים אותו עליו לשוב אל
תורת משה
מבד טו, 12
לשוב אל תורת משה

לשוב אל תורת משה
מבד טו, 2-1
מבד טו, 4-5
ואשר ד[ברת]ה ביד משה
לאמור
מבא י, 6
[ד]ברתה ביד משה
מהו יו, 12

ומשה
ומשה אמר אל אחות אמך אל
תקרב
מבד ה, 8-9

משח
ותמשחנו
בהדרך תפארנו ותמשחנו
ברוב עדנים
מהו יג, 17
משוח
עד עמוד משוח אהרן וישראל
מבד יב, 23-23
עד עמוד משוח אהרן וישראל
מבד יד, 19

משיח
ואחר יבוא משיח ישראל
מהו ז, 14
עד עמוד משיח מאהרון
ומישראל
מבד ח, 24

והמשיח
אם ישקודו [הרבים ו]המשיח
אתם
מהו יא, 11-12

משיחו
ויודיעם ביד משיחו
מבד ב, 12

במשיחי
ביד משה וגם במשיחי הקודש
מבד ה, 21-21
ומשיחי

עד בוא נביא ומשיחי אהרון
וישראל
מהו ט, 11

משיחיה
וביד משיחיה חווי תעודות
מבא יא, 7-8

משיחת
לוא יחלו שמן משיחת כהונתם
מבא ט, 8

משך
בהמשך
בהמשך עליהם הקץ האחרון
פח ז, 12

למשכים
והעבודה לעשות למשכים
מבד י, 19

משל
וכאשר משל בישראל רם לכו
פח ח, 9-10

משה
ורוח נעוה משה לכו
מהו יג, 15-16

ימשול
אל ימשול איש מבני המחנה
מבד יב, 12-13

ימשלו
רק בני אהרון ימשלו במשפט
ובהון
מהו ט, 7
כל איש אשר ימשלו בו רוחות
בליעל
מבד יב, 2

למשל
כרמש למשל בו
פח ה, 13

ומושל
ואדון לכול רוח ומושל בכל
מעשה
מהו י, 8

למושל
כעבד למושל בו
מהו ט, 22

מושלי
פשרו על מושלי הכתאים
פח ד, 5
פשרו על מושלי הכתאים
פח ד, 10

מושליהם
יעיבדו איש מלפני רעהו
מושלי[הם]
פח ד, 12

ממשל
וקץ ממשל לכול אנשי גורלו
מבא א, 5

ממשלו
ובכול ממשלו כאשר צוה
מהו ט, 24

ממשלת
כול יומי ממשלת בליעל
מהו ב, 19

ממשלת כול בני צדק
מהו ג, 20
וביד מלאך חושך כול ממשלת
בני עול
מהו ג, 20-21

ממשלת אור עם תקותו
מהו י, 2
וטרה ממשלת כתאים מבא א, 6
ולהשפיל שר ממשלת רשעה
מבא יו, 5-6

ממשלת אוב
להסיר [ממשלת א]וב
מבא יח, 9
ותבצור ממ[שלת]

מבא יח, 12-13
ומוצא אור ברשית ממשלת
חושך
מהו יב, 5-6

בממשלת
בממשלת הכתאים ורשעים
פח ב, 13-14
נחיים בממשלת בליעל

מהו א, 18
וכל פשעי אשמתם וחסאתם
בממשלת בליעל
מהו א, 23-24

מעלו
כפי מעלו יוכיחוהו אנשי דעות
מבד ח, 27—28

במועלם
כי במועלם אשר עובוהו
מבד א, 3

מעיל
והכנינתה לי מעיל [צדקה]
מהו יא, 35

מצא
ונמצאו
ונמצאו לאיש הדרוש
מה ח, 12—13

אמצאה
א[מצא]ה מענה לשון לספר
צדקותיך מהו יו, 16

מוצאיה
כי לא ידע מוצאיה את משפטה
מבד ט, 15

ימצאוה
... ימצאוה...
מהו יו, 26

ימצא
אם ימצא במ איש מהו א, 24
ושקוצים לוא ימצא בה
מה י, 22—23

לוא ימצא
לוא ימצא
מהו טו, 11

ימצאו
וכזבים לוא ימצאו בשפתי
מה י, 22

נמצא
אם לא נמצא לה בעלים
מבד ט, 16

הנמצא
כול הנמצא איש את רעהו
מהו א, 2

הנמצא לפי העתים
מהו ט, 13
ולהשכילם כול הנמצא
מהו ט, 20

נמצאת
וכן כל אבדה נמצאת ואין לה
בעלים מבד ט, 14—15

מצרים
כאש עברתו באלילי מצרים
מבד יד, 1

המסורות
ועל הצוצרות המסורות
מבא ג, 3

למסורותם
סרך אותות כול העדה
למסורותם מבא ג, 12

מעט
ושבו עד אל תוך העם בדברים
מעט להם מבד ח, 46—47
וקשת ומגדלות יעל דרוך מעט
מבא ט, 11

מעטו
כי במעל האדם מעטו ימו
מבד י, 8—9

למועט
בין רוב למועט מהו א, 18
במפלגיהן לפי נחלת איש בין רוב
למועט מהו ד, 16
עד עשרה אנשים למועט
מבד יג, 1

ומעוטים
ומעוטים מדי מרעיל איש
מבד י, 11

מעל
ימעל
ולא ימעל איש בשאר בשרו
מבד ז, 1
אשר ימעל איש בתורה
מבד ט, 16—17

מעל
בקץ מעל ישראל מבד ח, 46
להפיל כול חללי מעל
מבא ג, 8

והוא בעוון מרחם ועד שבה
באשמת מעל מהו ד, 29—30
כי זכרתי אשמותי עם מעל
אבותי מהו ד, 34
ואשמת מעל מהו יא, 11

במעל
כי במעל האדם מעטו ימו
מבד י, 8—9

ומעל
בעשק ומעל נגד יהוה
פח א, 6—7
לכפר על אשמת פשע ומעל
חטאת מהו ט, 4
ומעל אנשים עם תום פשעם
מהו י, 23—24

...ומעל...
...[אש]מה [ומעל] עולה ורמיה
גורו מהו קטע 3, 15

מס
מסם
את עולם ואת מסם פח ו, 6—7

המס
ובעבודת המס יעשה עבודתי כפי
מעשיו מהו א, 22

מסס
במוס
ואני במוס לבי כמים
מהו ב, 28

מסי
ולשיב כול מסי לבב
מבא י, 5—6

למוס
חזקים למוס לבבי ומאמצי כוח
מהו ב, 6

ימס
[ימס ויכור]ס לבב קושי
מבא יד, 7
ולבבי כדונג ימס על פשע וחטאה
מהו קטע 4, 14

וימס
וימס לבבי כדונג מלפני אש
מהו ד, 33

וימס כדונג בשרי
מהו ח, 32—33

נמס
ולב נמס לפתח תקוה
מבא יא, 9
ולהרים במשפט לב נמס
מבא יד, 5—6

המסתה
המסתה לב גבורים
מבא יח, 11

להמיס
משני עברי המערכה להמיס
אויב מבא ט, 11—12

להמס
ודגלי הבנים יהיו להמס לבב
מבא א, 14
להמס לב אויב מבא ח, 10

יומס
ולא להס יומס
מהו י, 14

מסר
וימסור
וימסור לישחק וליעקב
מבד ג, 3

מסרותם
תקופתם עם מסרותם
מהו י, 3—4

המלוכה
והיתה לאל ישראל המלוכה
מבא ו, 6

מלכותו
מלכותו מי עשה
מהו קטע 11, 5

מלכותה
בכבוד מלכותה מבא יב, 6
היה זכר [מלכות]ה בקרבנו
מבא יג, 7

במלכות
ורדינה ב[מלכות]
מבא יב, 14

למלכות
למלכות עולמים מבא יט, 8

ממלכות
ועל שאון מ[מלכות]ה בהאספם
מהו ו, 7

מלל
ימלו
וכול יקום הוותם מהו ימלו
מבא טו, 11

מלה
ותתן כפי הודות ובלשוני שלה
מהו יא, 4—5

ממון
בממון
...ישקר בממון והוא יודע
[ואשם] מבד יד, 20

ולממון
ולממון ויחד יואכלו
מהו א, 9—10

מנה
ומנת
ומנת שפתי אומרה בדעת
מהו י, 9—10

מנח
ומנחה
עולה ומנחה ולבונה
מבד יא, 19

מנחת
כנדרת מנחת רצון מהו ט, 5

מסך
במסוך
[במסוך]ה תירושו לשתות
מהו 11, 18

צללו כעוסרת כמים אדירים
מהו ה, 19

כמים
כמים יכסו על הים
פח י, 14-15

ואני במסו לבי כמים
מהו ב, 28
וילכו ברכי כמים מוגרים במורד
מהו ד, 33-34
ויגדר כמים לבי
וילכו כמים ברכי מהו ה, 32
מהו ה, 34

למים
ויחשרו באר למים רבים
מבד ג, 16
ויפתח למים היים מהו ח, 7

מי
ולוא יטהר בכול מי רחץ
מה ג, 5
ועם עצי עולם לא ישתה מי קודש
מהו ח, 12-13
מי חוש[ד] מהו קטע 16, 6

במי
ולוא יטהר במי גדה מה ג, 4
יטהר בשרו להוות במי גדה
מה ג, 8-9
ולהתקדש במי דוכו מה ג, 9
אל יטהר במי כלי מבד י, 12

כמי
כמי היים לרב פח יא, 1-2
ויו עליו רוח אמת כמי גדה
מה ד, 21

מימי
יכוסה... [מימי] הכוב
פח י, 16-17
אשר הסיף לישראל מימי כוב
מבד א, 14-15

כמימי
מימיו כמימי הכלי מבד י, 13
מימיו
מימיו כמימי הכלי מבד י, 13

מימיה
צאצאיה עם פ[ר]צי מימיה
מבא י, 13
ומימיה
ומימיה תואכל שלבתה
מהו ח, 30

ומיה
וסוד אמת אמצתה בלבבי ומיה
ברית לדורשיה מהו ה, 9

מיכאל
על הראשון מיכאל
מבא ט, 15

על הרביעי רמאל מיכאל
וגבריאל מבא ט, 15-16
מיכאל באור עולמים מבא יז, 6
להרים באלים משרת מיכאל
מבא יז, 7

מין
מיני
לכול מיני רוחותם מה ג, 14
ויתנם לפניהם לשלושת מיני
הצדק מבד ד, 16-17

במיניהם
וכל החגבים במיניהם
מבד יב, 14

מכר
ימכור
ואת עבדו ואת אמתו אל ימכור
להם מבד יב, 10-11

ימכר
אל ימכר איש בהמה ועוף שהורים
לגוים מבד יב, 8-9
ומגורו ומנתו אל ימכר להם
בכל מאדו מבד יב, 9-10

ולמכר
יאל יעש איש דבר למקח
ולממכר מבד יג, 15

מלא
מלאו
אשר לא מלאו ימיו לעבור על
הפקודים מבד י, 1-2

ובמלאו
ולהחיצב במשמע משפטים
ובמלאו בו מה א, 11-12

מלואת
על מלואת עשר שנים
מה ז, 22

מולאת
עד מולאת לו שנה תמימה
מה ו, 17
עד מולאת לו שנה שנית בתוך
אנשי היחד מה ו, 21

מילאת
אם לוא שגג עוד עם מילאת לו
שנתים ימים מה ח, 27-28

מולואת
כיא אם לפי מולואת לו עשרים
שנה מה א, 10-11

ובמלואת
ובמלואת לו שנתים ימים
מה ז, 20-21

ובמולאת
ובמולאת לו שנה בתוך היחד
מה ו, 18
ובמולאת לו שנה השנית
מה ו, 21

ומלאים
ומלאים בתכון ימיהם
מבא ו, 11

תמלא
כיא תמלא הארץ פח י, 14
ימלאו
ימלאו פעולתם ואין להשנות
מה ג, 16

למלא
[ל]מלא מצרפני רזיו
מבא יז, 9

ולמלא
ולמלא פני תבל מזרעם
מבד ב, 11-12

מלא
מלא ארצה כבוד מבא יב, 11
מלא ארצה כבוד מבא יט, 4

בהמלא
בהמלא צבאם השלמים מערכת
פנים מבא ה, 3

מלוא
מלוא ה[שמים] מהו טו, 3

מלואו
רחוק מן השער מלואו
מבד י, 16

מלח
נמלח
הבל מחסיהם וגבורתם כעשן
נמלח מבא טו, 10

כמלח
[היי]תי כמלח באוניה בועף
ימים גליהם מהו ו, 22-23

כמלחיים
וחכמיה כולמו כמלחיים
במצולות מהו ג, 14

מלטו
מלטו
אלה מלטו בקץ הפקודה הראשון
מבד ז, 21

נמלטו
המחוקים נמלטו לארץ צפון
מבד ז, 13-14

תמליט
כיא במשברי מות תמליט וכר
מהו ג, 9

מלך
למלוד
למלוד עולמים מבא יב, 15
למלוד [עליהם] בכול מועדי
עולמים מבא יב, 3

מלך
כיד נבוכדנאצר מלך בבל
מבד א, 6
כאשר אמר אין מלך ואין שר
מבד ה, 39
ילכו וחנו נגד מלך...

המלך
כפרי החורה הם סוכת המלך
מבד ז, 15-16
המלך הוא הקהל [ויכוני] [וכיון]
הצלמים מבד ז, 16-17

ומלך
כיא קדוש אדוני ומלך הכבוד
אתנו מבא יב, 7
ומלך הכבוד אתנו [וצבא רוחיו]
מבא יט, 1
הנה אתה שר אלים ומלך נכבדים
מהו י, 8

למלכים
בוז למלכים לעג וקלס
לגבורים מבא יב, 6-7

במלכים
יאשר אמר והוא במלכים יקלס
במלכים ושרים יתעתעו
פח ד, 2-3

מלכי
התננינים הם מלכי העמים
מבד ח, 10
וראש הפתנים הוא ראש מלכי יון
מבד ח, 11
מלכי אדם מהו קטע 7, 10

במלכי
להלחם במלכי הצפון
מבא א, 4

מלכינו
וגם כיד מלכינו מבא יא, 3

מלככם
כאשר אמר והגליתי את סכות
מלככם מבד ז, 14

ומלכיהם
ומלכיהם בו נכרתו
מבד ג, 9
ומלכיהם ישרתוך והשתחוו לך
מבא יב, 13
ומלכיהם ישרתוך והשתחוו לך
מבא יט, 6

ורוח קודשכה הניפותה בי בל אמוט מהו ז, 6-7
תמוט
 תמוט תבל ולנהול מהו קסע 18, 6
ימוטו
 וכול באיה בל ימוטו מהו ו, 27
ויתמוטו
 ויתמוטו מדרך לבכה מהו ו, 21

מול
 מל
 כי לוא מל את עורלת לבו פח יא, 13
ומול
 ומול שפתי במכון רנה מהו יא, 5
למול
 [כי]א אם למול ביחד מה ה, 5
נימול
 על כן נימול אברהם ביום דעתו מבד טז, 6

מוך
 מכים
 ואמוץ מתנים לשכם מכים מבא יד, 7

מום
 או מום מנוגע בבשרו לראות עינים מה 2, 6-7
 או איש אשר מום עולם בבשרו מבא ז, 4

מוץ
 כמוץ
 כמוץ לפני רוח מהו ז, 23

מור
 אמיר
 [לוא] אמיר בהון אמתך מהו יד, 20

וימירום
 וימירום בערוול שפה ולשוון אחרת מהו ב, 18-19

להמיר
 להמיר תורתכה אשר שנתתה בלבבי מהו ז, 10-11

ולהמיר
 ולהמיר בהולל יצר סמוך מהו ב, 36

מוש
 ימש
 אל ימש מאתם איש כוהן מה ו, 3
 ואל ימש במקום אשר יהיו שם העשרה מה ו, 6
 ובמקום עשרה אל ימש איש כהן מבד יג, 2
ימישו
 לא ימישו ויהיו לנחל שוטף מהו ח, 17

מות
 מתו
 ...מתו... מהו קסע ז, 11
המת
 אשר יהיו עם המת בבית יטמאו מבד יב, 18

מתים
 ועם מתים יחפש רוחי כי הגיעו לשחת מהו ח, 28-29

ימיתו
 [וכל ימיתו] בארץ גזעם מהו ח, 23

למות
 ולא ישא חטא למות מבד טו, 4-5

להמית
 כל אדם אשר יחריים אדם מאדם בחוקי הגוים להמית הוא מבד ט, 1
 ואל יקובל עיד לשופטים להמית על מיהו מבד ט, 23 — י, 1

יומת
 וכל אשר יתעה לחלל את השבת ואת המועדות לא יומת מבד יב, 3-4

מות
 מיום מות אלעזר והיושע (ויושע) מבד ה, 4-3
 בדברי מות ענה בו מבד ט, 7-6

אם דבר מות הוא מבד ט, 17
עד מחיר מות אל יפרהו

עד מחיר מות אל יקימנו מבד טז, 8
 עד מחיר מות אל יקימנו מבד טז, 9

כיא באו בנים עד משברי מות מהו ג, 8
 כיא במשברי מות תמליט זכר מהו ג, 9
 וחבלי מות אפפו לאין פלט מהו ג, 28

ואבוא עד שערי מות מהו ו, 24
 משברי מות ושאלו מהו ט, 4
כמות
 והוא כמות לוא ישבע פח ח, 4

מתים
 ותולעת מתים נשאו נס מהו ו, 34
 להרים מעפר תולעת מתים לטורד [קודש] מהו יא, 12

מזו
 ממוזזים
 זהב וכסף ונחושת ממוזזים מבא ה, 5
 בזהב וכסף ונחושת ממוזזים מבא ה, 8

ממזר
 ממזרים
 ממזרים להרשע בבשר מהו קסע ז, 6, 3
 ממזרים כול מהו קסע ז, 9, 11

מחה
 ימח
 ובצדקתו ימח פשעו מה יא, 3

מחץ
 ומחץ
 ומחץ פאתי מואב מבא יא, 6
מחץ
 מחץ גוים צריכה מבא יב, 10
 [מחץ גוים צריכה]ה

מחץ מות[נים]... מהו יט, 4
 מהו ב, 5
מחץ
 ותרפא [מחץ]מכתי מהו ט, 27

מחיר
 מחיר
 עד מחיר מות אל יפרהו מבד טז, 8
 עד מחיר מות אל יקימנו מבד טז, 9

ולגבורתכה אין מחיר מהו י, 10
במחיר
 ולוא יקח מידם כול מאומה אשר לוא במחיר מה ה, 16-17

מים
 ויסורו מבאר מים החיים מבד ת, 22
 וכל נפש אדם אשר תפול אל מקור מים ואל מקוה מבד יא, 16
 כקול המון פים רבים מהו ב, 16
 וכהמון מים רבים שאון קולם מהו ב, 27
 וירועו אושי קיר כאוניה על פני מים מהו ג, 12-13
 ברתוח תהומות על גבוכי מים מהו ג, 15
 יתרגשו לרום גלים ומשברי מים בהמון קולם מהו ג, 15-16
 ומכמרת חלכאים על פני מים מהו ג, 26
 פורשי מכמרת על פני מים מהו ה, 8
 ואין תניבת לישר דרך על פני מים מהו ו, 23-24
 ומבוע מים בארץ ציה ומשקי בן מהו ח, 4-5
 מחובאים בתוך כול עצי מים מהו ח, 6
 וירמו עליו כול [עצי] מים מהו ח, 9
 ומבוע מים חיים מהו ח, 16
 ויהיו לנחל שוטף [על רבים] מים ולימים לאין חקר מהו ח, 17
 עיני כעשן בכבשן ורמעתי כנחלי מים מהו ט, 5
 ענן על פלגי מים מהו י, 24
 והוא מבנה עפר ומגבל מים מהו יג, 14-15

המים
 ואני יצר החמר ומגבל המים מהו א, 22

במים
 אל יבוא במים מה ה, 13
 על הסהר במים מבד י, 10
 אל ירחץ איש במים צואים מבד י, 10-11
 כי אם כבשו במים מבד יא, 3-4
 אשר תרמוש במים מבד יב, 13
 יבאו באש או במים עד הם חיים מבד יב, 14-15
 מה אני מגבל במים ולמי נחשבתיו מהו ג, 24

מהמה
יתמהמה
אם יתמהמה חכה לי פח ז, 9

מהר
וימהרו
וימהרו עלי רשעי עמים
במצוקותם מהו ה, 17
והנמהר
הגוי המר והנמהר פח ב, 11
ונמהרים
שמעו חכמים ושחי דעת
ונמהרים מהו א, 35-36
לנמהרים
וחזוק ידים לנמהרים
מה י, 27

נמהרי
ויצר סמוך לכול נמהרי לב
מהו ב, 9
עם נמהרי צדק להעלות
משאון יחד מהו ה, 22-23
מהר
וכול יקום הוותם מהר ימלו
מבא טו, 11

מואב
ומחץ פאתי מואב מבא יא, 6
ומואב
בחיל בליעל בנדוד אדום ומואב
ומואב מבא א, 1

מוג
לנמוגי
ונותן לנמוגי ברכים חזוק
מעמד מבא יד, 6
ויתמוגגו
ויתמוגגו בהוה גדולה
מהו ג, 34
ויתמוגגו וירעדו אושי עולם
מהו ג, 35

מוט
אמוט
ואני אם אמוט חסדי אל
ישועתי לעד מה יא, 11-12

ומואסיהם
ומואסיהם לא יזיהו
מבד ג, 17

מואסו
כול יומי מואסו במשפטי אל
מה ג, 5-6
ולמאוס
ולמאוס כאשר שנא
ולמאוס ככול אשר שנא[ת]
מהו יו, 23
נמאסו
כי נמאסו למו ולא יחשבוני
בהגבייכה כי מהו ד, 8

מאר
נמאר
ותהי לכאיב אנוש ונגע נמאר
מהו ה, 29

מגן
מגנתה
מגנתה לאיץ מעמד
מבא יח, 11

מדד
ולמוד
ולמוד את כל השכל
מהו ט, 13

מדה
וכבודכה לאיץ מדה
ולחכתכה אין מדה
מהו ה, 21-22

משפלת מדה
מהו יו, 17
משפלת מדה מהו יו, 1
מדה לכול שני עו[למים]
מהו קטע י, 2

במדה
ומבע רוח שפתים במדה
מהו א, 30

מדת
וכליל כבוד עם מדת הדר באור
עולמים מהו ד, 7-8

המידות
[סרך המידות] את כול העדה
מבא ד, 15

ומאות
זה אחר זה לאלפים ומאות
מה ב, 21

ומיאיות
לאלפים ומיאיות וחמשים
ועשרות מבד יג, 1-2
מאיותיו
ואת שמות שרי מאיותיו
מבא ד, 2

מאום
אל ידור איש למזבח מאום
אניס מבד טו, 14
מאומה
כול מאומה אשר לוא במחיר
מהו ה, 16-17

מאסו
אשר מאס את התורה
פח ה, 11-12
ולשנוא את כול אשר מאס
מהו א, 4

מאשו
אשר מאשו בתורת אל
פח א, 10

ומאסו
ומאסו בברית ואמנה
מבד ח, 34-35

וימאסו
וימאסו בב[ריתך]
מהו טו, 18

תמאסו
ואל תמאסו מהו א, 38

המאוס
וכול המואס לבוא ביהוד אל
ומכשפט הזה לכל המואס
במצות אל מבד ח, 18-19

המאס
ומכשפט הזה לכל המאס
בראשונים ובאחרונים
מבד ה, 31-32

המואסים
וכל המואסים במצות ובחקים
מבד ז, 9

מאדה
מאדה
ציון שמחי מאדה
מבא יב, 12

מאדה...
מלא מאדה...
מהו קטע י, 10

מאודה
ציון שמחי מאודה
מבא יט, 5

ממאד
ולא נודע מי גנבו ממאד
המחנה אשר גנב בו
מבד ט, 11

מאדו
ומגורנו ומנתו אל ימכר להם
בכל מאדו מבד יב, 9-10

מאה
מאה מגן ומאה פני המגדל
מבא ט, 13

המאה
ועל אות המאה יכתובו
מבא ד, 2
ואת שם שר המאה
מבא ד, 3

מאתים
מאתים פרישים יצאו
מבא ו, 8

מאות
לשרי מאות שרי חמשים ושרי
עשרות מהו א, 14-15

מאות
ושרי האלפים ושרי מאות
ולהמשים ולעשרות מהו א, 29, 1, 2

מאות
שלש מאות ותשעים
מבא א, 5-6
שבע מאות פרישים לעבר
האחד מבא ו, 7-8
ושבע מאות לעבר השני
מבא ו, 8

מאות
ואלף וארבע מאות רכב
מבא ו, 9
שש מאות וארבעת אלפים
מבא ו, 9
ששת אלפים חמש מאות לשבט
מבא ו, 10

מאות
מגנים שלוש מאות
מבא ט, 13-14

מלחמות
הגדתה לנו ק[ץ] מלחמות
מבא יא, 8
עם תום כול ח[ליל] מלחמות
מהו ו, 28-29
להוציא כלי מלחמות
מהו ו, 31
ולכול גבורי מלחמות אין
מנוס מהו ו, 33
ותחוקני לפני מלחמות רשעה
מהו ז, 7

המלחמות
...המלחמות...

מבא יא, 15
במלחמות
במלחמות זדים
מהו ו, 35

מלחמותם
וכלי מלחמותם המה מוראם
פח ו, 4-5
סבבים בכל כלי מלחמותם
מהו ב, 25-26

לחץ
נלחץ
כהר ביתו יאשם כי אם נלחץ
מבד ה, 15

לילה
לילה
למועד לילה בתקופתו לפנות
בוקר מהו יב, 6
למוצא לילה ומבוא יומם תמיד
מהו יב, 7

הלילה
הלילה ההוא
[ה]לילה ההוא

מבא יט, 9
בלילה

ינום בלילה
מהו ט, 3

ולילה
דורש בתורה יומם ולילה
מהו ו, 6

עם מבוא יום ולילה
מהו י, 11

יומם ולילה ומוצאי ערב ובוקר
מבא יד, 13-14
תתעטף גפשי יומם ולילה לאין
מנוח מהו ח, 29-30

לילות
את שלישית כול לילות השנה
מהו ו, 7

לכד
וילכדהו
ויצבור עפר וילכדהו
פח ד, 4

תלכוד
והם רשת פרשו לי תלכוד
רגלם מהו ב, 29

נלכדה
ורגלי נלכדה בכבל
מהו ח, 34

למד
וילמדנו
וילמדנו מאז לדורותינו
לאמור מבא י, 2

ותלמדנו
ותלמדנו מהו ב, 17

ללמד
[וידיים] רפות ללמד מלחמה
מבא יד, 6

וללמד
למשכיל להבין וללמד
מהו ג, 13

וללמד לתועי רוח בינה
מהו י, 27 יא, 1

ללמדו
ומן נעוריו ללמדו בספר
ההגוי מהו א, 6-7

מלומדי
מלומדי מלחמה

מבא ו, 11
מלומדי רכב
מבא ו, 12-13

ומלומדי
עם קדושי ברית ומלומדי
חוק מבא י, 10

למודי
כמי שלא נפל גורלו בתוך
למודי אל מבד ח, 27

בלמודיכה
...בלמודיכה...

מהו ב, 39
בלימודיכה
ותכן לבי [בלי]מודיכה
ובאמתכה מהו ו, 13-14

כלמודיך
ותחמכני בבדייכה ולשוני
כלמודיך מהו ו, 10

ולמד
וגם באלף ולמד
מבד טו, 1

לעג
ילעיגו
פשרו אשר ילעיגו על רבים
פח ד, 1-2

לעג
בוז למלכים לעג וקלס
לגבורים מבא יב, 6-7

בלועג
והם [ב]ל[ו]ע[ג] שפה ולשון אחרת
ידברו לעמך מהו ד, 16

ובלעג
ובלעג ישחוקו עליהם
פח ד, 6

לען
ולענה
שורש פורה רוש ולענה
במחשבותם מהו ד, 14

לפד
כלפיד
ונכאי רוח תבעיר כלפיד אש
בעמיר מבא יא, 10

לקח
לקח
והון עמים לקח פח ח, 12

ולקח
ולקח את מוסרו במשפטיהמה
מה ו, 7-8

ולקחו
ולקחו נשים והולידו בנים
מבד ז, 6-7

יקח
ולוא ישתה ולוא יקח מידם
מה ח, 16
אל יקח איש עליו בגדים צואים
מבד יא, 3

תקח
ולא תקח שוחד ולא תקח כופר
לעלילות רשעה מהו טו, 24

יקחו
וגם הכהנים אל יקחו מאת
מבד טו, 14
ישראל אנוס

לקחת
לקחת שתי נשים בחייהם
מבד ה, 20-21

ולוקחים
ולוקחים איש את בת אחיהו
ואת בת אחותו מבד ה, 7-8

לקח
אל אשר לקח משם
מהו יב, 27

לוקחתי
ואני מה כיא מעפר לוקחתי
מהו קסע ז, 4

לקחתי
ואני מעפר לקחתי ומחמר
קורצתי מהו יב, 24

למקח
ואל יעש איש דבר למקח
ולממכר מבד יג, 15

בלקח
ולהשכיל רוכנים בלקח
מה יא, 1

גלחמים

גלחמים יחד לגבורת אל
מבא א, 11

להלחם

להלחם במלכני הצפון

מבא א, 4
להלחם לכם עם אויביכם
להושיע אתכם מבא י, 4-5

מלחמה

או לעצת היחד או לתעודת
מלחמה מה א, 1, 25-26
בחרים להם אנשי מלחמה

מבא ב, 7
מאת אל יד מלחמה

מבא ד, 3-2
שבעה זרקות מלחמה

מלומדי מלחמה

מבא ו, 11
וקשת וחצים וזרקות מלחמה

מבא ו, 15
כולם יהיו אנשי נדבת מלחמה

מבא ז, 5
ופרי מגבעות בראשיהם בגדי

מלחמה מבא ז, 10
...[מ]לחמה על חמישים מגן

מבא ז, 14
קול מרודד ידי סדר מלחמה

מבא ח, 5
קול חד טרוד לגנח מלחמה

מבא ח, 9
תרועת מלחמה גדולה

מבא ת, 10
לגנח ידי מלחמה

מבא ת, 12
קול תרועה גדולה לגנח

מבא ת, 15-16
מל[חמה]... והכהונתם טריעים לגנח מלחמה

מבא ט, 2
שמונה ועשרים אלף אנשי

מבא ט, 4-5
מלחמה מלחמה בארצכם

מבא י, 6-7
[יורדים] רפות ללמד מלחמה

מבא יד, 6
[תעו]דת מלחמה בכלול הגויים

מבא יז, 1
קול חד טרוד לגנח מלחמה

מבא טז, 6
יריע[ו] תרועת[ו] מלחמה

מבא טז, 7
[ב]קול גדול [וכו']ל עם השופרות יריעו תרועת

מבא יז, 13
מלחמה וכול ראשי המערכות

מבא יט, 12
...אנשי מלחמה[ה]... [וב]ושה

פנים וכלמה לנרגני בי מהו ט, 22

המלחמה

עד תכל אנשי המלחמה
מבד ת, 37

[וזה טרף אנשי] המלחמה
מבא יב, 8

ואחר המלחמה יעלו משם
מבא א, 1

ובשלוש ושלושים שני
מבא א, 3

המלחמה מבא ב, 6
כפי תעודת המלחמה שנה

בשנה מבא ב, 8
תערך המלחמה שש שנים

מבא ב, 9
תחלק המלחמה על כול בני

חם מבא ב, 13
תחלק המלחמה על כול

[העמים במ]ושבותיהם
מבא ב, 14

בהפתח שערי המלחמה
מבא ג, 1

סדרי המלחמה וחצוצרות
מבא ג, 1

מבא ג, 2
וחצוצרות המאסף בשבוע

המלחמה מבא ג, 2
המלחמה יכתובו מבא ג, 6

בהפתח שערי המלחמה
מבא ג, 7

ושבוע מן המלחמה
מבא ג, 10

ושבוע מן המלחמה יכתובו
מבא ד, 8

ושבוע מן המלחמה יכתובו
מבא ד, 13

על אותותם
מבא ד, 13

טרף לסדר דגלי המלחמה
מבא ה, 3

מבא ה, 3
ביום המלחמה לוא ירד אתם

מבא ז, 6
ובסדר מערכות המלחמה

מבא ז, 8
לקראת אויב ...המלחמה]

מבא ז, 17
ונטו ידם בכלי המלחמה

מבא ח, 8
יצאו זרקות המלחמה להפיל

חללים מבא ח, 10-11
לגנח המלחמה מבא ט, 2

משיבים על ידי המלחמה עד
החרם מבא ט, 7

מבא ט, 10
טרף לשנות סדר דגלי המלחמה

מבא ט, 10
ופטרינו ידברו לכול עתודי

המלחמה נדיבי לב
מבא י, 5

מבא י, 5
כיא אם לכה המלחמה ואת

כיא לכה המלחמה ואת
פלשתיים הכנ[עני]

לכה המלחמה ומאת[כה]
הגבורה מבא יא, 4

וגבור המלחמה[ה] בעדתנו
מבא יב, 8

גבורי המלחמה ירושלים
מבא יב, 16

[עם] יוצאי[ה] המלחמה
מבא טו, 2

וקרא באוניהם את תפלת מועד
המלחמה על פי ספר ספר

עתו מבא טו, 4-5
וחזק א[ת] אנשי המלחמה

וענה ואמר מבא טו, 7
כיא מועד המלחמה היום הזה

מבא טו, 12
ופתחו שערי המלחמה]

מבא טז, 3
ולבחון בס כול חרוצי המלחמה

מבא טז, 9
וגאספו אליהם כול מערכות

המלחמה מבא יח, 4
לכה הגבורה ובידכה המלחמה

מבא יח, 11
והמלחמה

והמלחמה מתנצחת בכתיים
מבא טז, 8

במלחמה

[אשר]ה[ה] קלים וגבורים
במלחמה לאבד רעים וחסאים

פח ב, 13
ולדהיציב במלחמה להכניע

גויים מה א, 21
במלחמה שלושה גורלות

מבא א, 13
יד גבורת אל במלחמה

מבא ג, 8
להזק ידיהם במלחמה

מבא ז, 11
כול אלה ירדפו להשמיד אויב

במלחמה מבא ט, 5
לרשות ידי במלחמה

מבא יב, 4-5
[בחזקו את י]דיהם במלחמה

מבא טז, 12
כחדלים במלחמה מהו ת, 24

למלחמה

וב[כ]לכם למלחמה יכתובו
מבא ד, 6

ובגשתם למלחמה יכתובו על
אותותם מבא ד, 7

בצאתם למלחמה יכתבו
מבא ד, 9

ובגשתם למלחמה יכתובו על
אותותם מבא ד, 11

כול הרכב היוצאים למלחמה
מבא ו, 10-11

והרוכבים עליהם אנשי חיל
למלחמה מבא ו, 12

בצאתם מירושלים ללכת
למלחמה עד שובם

מבא ז, 3-4
כול אלה לוא ילכו אתם

למלחמה מבא ז, 5
בקרבכם למלחמה ועמד

הכוהן מבא י, 2
אתמה קרבים היום למלחמה

על אויביכם מבא י, 3
[ג]בורי אלים מתאזרים

מבא טו, 14
למלחמה[ה]

לצאת מערכה אחרת חליפה
למלחמה מבא טו, 10

ולמתקרב[ים] למלחמה יתקעו
מבא טז, 11

מלחמת

מלחמת אל נקמת אל ריב אל
מבא ד, 12

ומלחמת

ומלחמת המחלקות [בתשע]
ועשרים הנותרות מבא ב, 10

ומלחמת גבורי שמים תשיש
בתבל מהו ג, 35-36

למלחמת

התחזקו למלחמת אל
מבא טו, 12

יום יעוד לז מאו למלחמת
כלה לבני חושך מבא א, 10

ממלחמת

ועל חצוצרות דרך המשיב
ממלחמת האויב

מבא ג, 10-11

מלחמתו

ירימו איש ידו בכלי
מלחמתו מבא טז, 5-6

ירימו איש ידו בכלי
מלחמתו מבא יז, 12

בל יבוא גודר בכלי מלחמתו
מהו ו, 28

במלחמתו

בחזקו את ידיהם במלחמתו
מבא טז, 12

מלחמתי

[ש]אריתי אנשי מלחמתי
ובעלי ריבי מהו ז, 22-23

מלחמתה

בחוגי מצרף ושנן כלי מלחמתה
מבא יז, 1

מלחמתם

וביום מלחמתם בכתיים יצאו
לנח[שיר] מבא א, 12-13

ובעובדם בכרית יהיו הכהנים והלויים מה א, 18—19 והלויים מספרים את עוונות בני ישראל מה א, 22—23 והלויים מקללים את כול אנשי גורל בליעל מה ב, 5—4 והוסיפו הכהנים והלויים ואמרו מה ב, 11 והלויים יעבורו אחריהם מה ב, 20 לפני הכהנים והלויים מבא ז, 13—14 והלויים וכול עם השופרות ידעו קול אחד מבא ח, 9—10 ואחיו הכהנים והלויים

מהבא יג, 1 מהבא טו, 4 והלויים וכול עם השופרות מהבא טז, 6—7 הכהנים והלויים מבא יח, 5—6

והלויים
הכהנים לראשונה והלויים מהבא ג, 21—21 ד, 1 הכהנים לראשונה והלויים מהבא יד, 3—4 הכהנים לראשונה והלויים מהבא יד, 5 מהלויים ואיש מהלויים בחון באלה מהבא יג, 3—4

לון
ויליון ויליון עלי בשפת עול מהו ה, 25

לוח
הלותות הלוחות כתוב חזון וברא על הלוחות פח ה, 15

לון
ילון והאיש אשר ילון על סוד היחוד מה ז, 17 ואם על רעהו ילון אשר לוא במשפט מה ז, 17—18

לון
ילון והאיש אשר ילון על סוד היחוד מה ז, 17 ואם על רעהו ילון אשר לוא במשפט מה ז, 17—18

למלינים
סוררים ומלינים סביב מהו ה, 25—26

בתלונה
או בתלונה או בעורף [קשה] מהו ה, 25—26

ותלונה
ורגן ותלונה לכול נועדי ואוכלי לחמי מהו ה, 24

תלונתם
ובנניגות יחד תלונתם מהו ה, 31

לוצ
ולמלוץ ולמלוץ באלה לעפר כמוני מהו יח, 11—12

לצים
לצים יחרוקו שנים מהו ב, 11

הלצון
בעמוד איש הלצון מהבא א, 14 עם אנשי הלצון ישפטו מהבא ח, 34

מליץ
ובנורו יחד עם מלאכי פנים ואין מליץ בנים מהו ו, 13 ומליץ דעת ברזי פלא מהו ב, 13

מליצי
ותצילנו מקנאת מליצי כזב מהו ב, 31 והמה מליצי כזב וחזוי רמיה מהו ד, 9—10

ומליצי
ומליצי חידות לו פח ח, 6 ומליצי רמיה [התעם] מהו ד, 7 ומליצי דעת מהו קטע 2, 6

למליצי
ואחיה איש ריב למליצי תעות מהו ב, 14

לוש
לשת ענן על פלגי מים לשת עלה מהו י, 24

לשון
ולכל לשון למספריה מהבא יד, 10

בלת לשון ומטרד עמים ותתן מענה לשון לע[רול] שפתי פתחו לשון שקר בחמת תנינים פורחת לקצים מהו ה, 27—28

ולא מענה לשון לכול [ב]גי אשמה מהו ז, 11 וכול מענה לשון ותחנה ומענה לשון מהו ז, 13 מענה לשון מהו טז, 6 [א]מצאה מענה לשון לספר צדקותיך מהו יז, 16

בלשון
אתה בראתה רוח בלשון ותדע דבריה מהו א, 28—29

ובלשון
ובלשון גדופים פתחו פה ובלשון מבד ה, 11—12 ולשון גדופים מה ד, 11 ולשון אחרת מהו ב, 18—19 והם [ב]לועג שפה ולשון אחרת ידברו לעמך מהו ד, 16 בזקי מכשול ולשון הגברתה בפי מהו ח, 35

לשוני
וצדקות אל תספר לשוני תמיד מהו י, 24

בלשוני
חרות בלשוני לפרי תהלה מהו י, 9 ופרי קודש בלשוני מהו י, 23

ובלשוני
ותתן בפי הודות ובלשוני [מל]ה מהו יא, 4—5 ובלשוני חקתה על קו מהו יח, 10—11

לשוני
קדרות לבשתי ולשוני לחך תרבק מהו ה, 32 ותתמכני בכריהכה ולשוני כלמודיך מהו ז, 10

לשונם
אשר שגנו כחרב לשונם מהו ה, 13 ותוסף לשונם כחרב אל תערה מהו ה, 14—15

לחח
לח להתם כול עץ לח ויבש מפלגיהם מהו ג, 29—30 לח ויבש מצולה לכול חיה ועופו מהו ח, 19

לחח
לח להתם כול עץ לח ויבש מפלגיהם מהו ג, 29—30 לח ויבש מצולה לכול חיה ועופו מהו ח, 19

לחח
לח להתם כול עץ לח ויבש מפלגיהם מהו ג, 29—30 לח ויבש מצולה לכול חיה ועופו מהו ח, 19

לחח
לח להתם כול עץ לח ויבש מפלגיהם מהו ג, 29—30 לח ויבש מצולה לכול חיה ועופו מהו ח, 19

לחך
ילחכו ועפר [רגליך ילחכו] מבא יב, 13—14 [ועפר רגליך תמיד ילחכו] מבא יט, 6—7

לחם
הלחם ברשת הלחם והתירוש לפני הכהן מה 2, 18—19 כיא הוא מברך את רשית הלחם והתירוש מה 2, 19—20 להברך בראשית הלחם או התירוש לשנתו מה ו, 5 להברך בראשית הלחם והתירוש מה ו, 6

בלחם
והוא ישלח ירו בלחם לפנים מה ו, 20 ואחר ישלח משיח ישראל ידיו בלחם מה 2, 20—21 ואוכלה בלחם אנהה מהו ה, 34

ולחם
ולחם רמה מדורו מה יא, 21

לחמו
וגעשו את רביעית לחמו מה ו, 25

לחמי
ורגן ותלונה לכול נועדי ואוכלי לחמי מהו ה, 24 ויהפך לי לחמי לריב מהו ה, 36

לחם
תלחם כיא תלחם כם מן השמ[ים]... מבא יא, 17

ילחמו
ילחמו כם [כול הצבא] מבא א, 2—3

בשנה הראשונה ילחמו בארם נהרים מבא ב, 10 בשנת השמינית ילחמו בשאר בני ארם מבא ב, 10—11 ברביעית ובחמישית ילחמו בבני ארם מבא ב, 11

בששית ובשביעית ילחמו בכל בני אשור ופרס מבא ב, 12 בשנת השמינית ילחמו בבני ארם מבא ב, 12—13 בתשיעית ילחמו בבני ישמעאל וקטורה מבא ב, 13

להתהלך בדרך לביכה לאין עול
מהו, 6-7

ויהמוטסו מדרך לביכה
מהו, 1

זמת לביכה
כנדבת [לביכה] מהו, 1

מהו יד, 24-25
..לביכה וקצ תעודה השכלתה
מהו קטע 5, 11

לבם

ללכת בכול שרירות לבם
מהו, 9-10

בלכתם בשרירות לבם
מכד, 17-18

ובניהם במצרים הלכו בשרירות
לבם, מכד, 5

ויבחרו בדצונם ויתורו אחרי
שרירות לבם, מכד, 11-12

ויעזבם ויפנו בשרירות לבם
מכד, 19

אשר שמו גלולים על לבם
מכד, 32

וילכו בשרירות לבם
מכד, 32-33

בשמעם אתם ישישו וישמחו ויעזו
לבם, מכד, 56

ועם שרירות לבם יתורו
וידרשוכה בגלולים, מהו, 15

המה הוות לבם יחשיבו
מהו, 27

..לבם ויצרם הופיע לילמרורים
מהו, 32-33

לביב

רשע ושקר גוה ורום לביב
מהו, 9

גבורת אל מא[מצת] ל[לב] בני
חורשן] מכא, 14

ודגלי הבנים יהיו להם לביב
מכא, 14

ולשיב כול מסי לביב
מכא, 5-6

[ימס ויכור] סם לביב קושי
מכא, 7

לביב עמו יבחון
מכא, 13

בלבב

להאיר בלבב איש מהו, 2
בלבב גבר יתהלכו בחכמה
ואולת, מהו, 23-24

לבו

ולפחד לבבו במשפטי אל
מהו, 2-3

לתעות אחר לבבו מהו, 4

בלבבו

יתברך בלבבו לאמור שלום
יהי לי מהו, 13

ואל ישנאוהו ויעלים בלבבו
מהו, 26

שמתה בלבבו מהו, 18

לבבי

עמו שור לבבי מהו, 2
ואורת לבבי ב[ן] נהיה

מהו, 3
עוונתי פשעי חטאתי עם נעויות
לבבי מהו, 9

חזקים למוס לבבי מהו, 6
וימס לבבי כדונג מפלני אש

מהו, 33
[ותסר לבבי מאחרין] אשמה

מהו, 5
השם לבבי ממחשבת רוע

מהו, 3
על [רוע] מעשי ונעויות [לבבי]

השם [לבבי] כיא לערל איון
נפתח דבר ולב מהו, 18

נפתחה לבבי ליבנתכה
מהו קטע 4, 12

בלבבי

ובליעל לאו אשמור בלבבי
מהו, 22

וממקור צדקתו משפטי אור
בלבבי מהו, 5

להמיר תורתכה אשר שננתה
בלבבי בחלקות לעמכה

מהו, 10-11
וסדר אמת אמצתה בלבבי

מהו, 9
ואת אלי מרחב פתחתה בלבבי

מהו, 33-34
ויבואו בלבבי ויגעו בעצמי

מהו, 21
ולבבי

ולבבי כדונג ימס על פשע
וחטאה מהו קטע 4, 14

לבכך

לא בצדקתך ובישר לבכך אתה
בא לרשת את ארצם

מכד, 14-15
לבבם

וחזק את לבבם
מכא, 11-12

ויעץ בליעל עם לבבם
מהו, 21-22

לבבכמה

אל תיראו ואל ירך לבבכמה
מכא, 3

ואל [ירך לבבכמה]
מכא, 9

לבט

וילבטן

וילבטו בלא בינה כיא המה
בהולל מעשיהם מהו, 7-8

להלבט

להלבט במשגתם
מהו, 19

לבן

והלוהב ברזל לבן מאיר
מכא, 10

לובשים בגדי שש לבן
מכא, 9

ומלובן

בכור ומלובן כמראת פנים
מכא, 11

בלבונה

או שיפוס בלבונה
מכד, 4

ולבונה

עולה ומנחה ולבונה
מכד, 19

לבנון

כיא חמס לבנון יכסך
פח, 17

הלבנון

כיא הלבנון הוא עצת היתד
פח, 3-4

לבש

לבשתי

קדרות לבשתי ולשוני לחך
תדבק מהו, 32

לובשים

לובשים בגדי שש לבן
מכא, 9

להב

להוב

ותשוט בשביבי להוב עד אפס
כול שותיהם מהו, 30

ולהוב

ולהוב חנית באש אוכלת
עצים מהו, 26

לוהב

ועל לוהב הזרק יכתובו
מכא, 2

והלוהב

והלוהב חצי האמה
מכא, 7

והלוהב ברזל לבן מאיר
מכא, 10

הלהב

ושבולת זהב טהור בתוך הלהב
מכא, 10

בלהבי

וכוח וגבורה וחמה גדולה
בלהבי אש מכד, 5

שלהב

שלהבות
שלהבות חרב אוכלת

מכא, 1
ומימה תואכל שלהבת

מהו, 30

להט

ולהט

ורוחות קודש ולהט אש
מתהפכת מהו, 12

לוד

ובשנית בבני לוד

מכא, 10

לוה

והגלויים

היוצאים מארץ יהודה והגלויים
עמהם מהו, 3

לוי

ובני לוי יעמדו איש במעמדו
מהו, 22

אשר אמר עליהם לוי בן יעקב
מכד, 15

ארבעה למטה לוי ואהרן
מכד, 5

בני לוי ובני יהודה ובני בנימין
מכא, 2

ולוי

[ו]שם ישראל ולוי ואהרן
מכא, 1

לויים

יצאו עמהם שבעה לויים
מכא, 13

...לויים שוטרם מכא, 15

הלויים

ואחריהם ראשי הלויים
מכא, 2

ושלושה שוטרם מן הלויים
מכא, 13

והלויים

והלויים בתוך מחלקת עבודתו
מהו, 2

לאה

נ לא ת י
ולא נ לא ת י מהו יז, 18

לאך

מ לאך חושך
וביד מ לאך חושך
מה ג, 20—21
יסוד מ לאך המשטמה מאחוריו
מכר טו, 5
לשחת מ לאך משטמה
מבא יג, 11
ומיא מ לאך ושר מבא יג, 14
בגבורת מ לאך האדיר למשרת
מבא יז, 6

ומ לאך

ואך ישראל ומ לאך אמתו
מה ג, 24

ובמ לאך

ובמ לאך חושך תענית כול בני
צדק מה ג, 21—22

מ לאכים

וצבאות מ לאכים מבא יב, 1
עם קדושים גבורי צבא מ לאכים
בפקודיני מבא יב, 7

מ לאכי

כיא מ לאכי קודש בעדחם
מה ג, 8—9

נגיעים ביד כול מ לאכי חבל
מה ד, 12

בו כל מ לאכי חבל מכר ב, 6
[לכו]ל מ לאכי משלתו

מבא א, 15
כיא מ לאכי קודש עם צבאותם
יחד מבא ז, 6

ורואי מ לאכי קודש
מבא י, 10—11

מ לאכי חבל בחוקי חושך יתהלכו
מבא ד, 12

ובגורל יחד עם מ לאכי פגים
ואין מליץ בניים מהו ו, 13
...מ לאכי...

ומ לאכי

במעון קודשכה ומ לאכי ש[מ]ים
מבא יב, 2

ל מ לאכי

בטרם היותם ל מ לאכי [שמים]
מהו א, 11—12

מ לאכיכה

יחד עם קדושיכה [וצבא]
מ לאכיכה מבא יב, 4

מלאכה

אל יעש איש ביום השישי
מ לאכה מבד י, 14—15

המלאכה

אל ידבר בדברי המלאכה
מבד י, 19

למלאכה

למלאכה ולממון יחד יואכלו
מה ו, 2

מלאכת

אל מלאכת הרבים יכתבו
בחסכון מה ו, 20

מלאכתו

ואת מלאכתו מה ו, 19

לאם

לאומים
יכול לאומים כבודכה
מהו ו, 12

ולאמים

ולאמים בדי ריק ייעפו
פח י, 8

לבא

לביאים
ותתן את נפש עבדך בתוך
לביאים מהו ה, 6—7

לבב

לב
ולוא ללכת עוד בשרירות לב
אשמה מה א, 6

קושי עורף וכיבוד לב
מה ד, 11

ככול אשר צוה ככול לב ובכול
גפש מה ה, 8—9

[וכיבוד לב או] רוח רשע
מה ה, 26

הפותח לדעה לב עבדכה
מה יא, 15—16

בכל לב ובכל גפש אל הנמצא
מבד טו, 9—10

בכל לב ובכל גפש מבד טו, 12

להמס לב אויב

מבא ח, 10
לכול עתוד המלחמה נדיבי לב
מבא י, 5

ולהרים במשפט לב נמס

מבא יד, 5—6
[המסטה] לב גבורים מבא יח, 11
...לב
מבא יח, 14

[רק או]ילי לב לא יבינו אלה
מהו א, 38—39

ויצר סמך לכול נמהרי לב
מהו ב, 9

קרוב רהמיכה לגעוי לב

מהו ז, 27
ואהבכה בנדבה ובכול לב

מהו טו, 10
יתגלה לב עפר להשמר [מכל רע]
מהו יח, 24

בלב

כי בלב שלם דרשוהו
מבד א, 10

וידרשוכה בלב ולב מהו ד, 14
[אודכה] אדוני הנותן בלב

עב[דו]ן בינה מהו יד, 8
פתחה באוזן עפר ונהיית עולם
חקותה בלב מהו יח, 27

ולב

ולב נמס לפתח תקוה
מבא יא, 9

וידרשוכה בלב ולב מהו ד, 14
ול[התהלך] באמת ולב שלם

מהו טז, 7
באמונה ולב שלם מהו טו, 17

כיא לערל אוון נפתח דברי ולב
מהו יח, 20

ולב האבן למי נחשבתי עד זות
מהו יח, 26

ולב

וכאשר משל בישראל רם לבו
פח ח, 9—10

כיא לוא מל את עורלת לבו
פח יא, 13

ארור בגולוי לבו מהו ב, 11
ללכת בשרירות לבו מהו ב, 26

במתיר שרירות לבו מהו ג, 3
אשר לוא ילך איש בשרירות לבו

מהו ה, 4
לגודר באמת וללכת בשרירות לבו

מהו ז, 18—19
ללכת בשרירות לבו מהו ז, 24

להדריכם בדרך לבו מבד א, 11
ויבחרו איש בשרירות לבו

מבד ח, 8
...לבו מהו יז, 21

לטהר מאשמה את לבו מהו יז, 25

בלבו

אשר נתן אל בלבו בינה
פח ב, 8

לבי

כיא בשרירות לבי אלך
מהו ב, 14

רקים אשכית משפתי נדות
ונפתלות מדעת לבי מהו י, 24

ואני במוס לבי כמים
מהו ב, 28

ויהם עלי לבי מהו ה, 32
...לבי בנאצ[ותם]... מהו ו, 2

ויהם לבי לכלה מהו ז, 5
ותכו לבי [בליל]מודיכה ובאמתכה
מהו ז, 13—14

ויגנר כמים לבי מהו ח, 32
בוקי משפט לבי מהו ח, 37

שש לבי בבכייתה ואמתכה
מהו י, 29

ויתהלל לבי בחלחלה ומותני
ברעדה מהו י, 32

בהגי לבי מהו יא, 2
ימה או[מר] בלוא גלייתה לבי

מהו יב, 33—34
ואהבכה נדבה ובכול לבי

מהו יד, 26
ויהם לבי מהו קטע 4, 13

ולבי

ולבי נפתח למקור עולם
מהו י, 30

לבכה

ויאיר לבכה בשכל חיים
מהו ב, 3

מחשבת לבכה תכון לנצח
מהו ד, 13

ולדרך לבכה לא היאה
מהו ד, 18

ולא רמיה [ב]מומת לבכה
מהו ד, 21

והולכי בדרך לבכה יכוננו לנצח
מהו ד, 21—22

ישומעוני ההולכים בדרך לבכה
מהו ד, 24

ומכשול

ומכשול עוונו ישים לפניו להסוג בו ומכשול עוונו יתן גורלו
 מה ב, 12
 ומכשול עוונם שמו לנגד פניהם ויבאו לדורשכה מהו ד, 15-16
 ומכשול בכול דברי רצונך מהו י, 22

למכשול

ואתה תגבר צרי עלי למכשול מהו ט, 21
 ולמכשולי
 ולמכשולי גבורת פלא מהו ט, 27

כתב

ומשפט העריות לזכרים הוא כתב וכמה הנשים מבד ה, 9-10

וכתבם

וכתבם בסרך איש לפני רעהו מה ה, 23

וכתבוהי

וכתבוהי במקומו כפי יאותו בגורל האמת מבד יג, 12

יכתוב

ואחר יכתוב בתכוננו ליחד קודש מה ט, 2
 רק בסרך הצבא יכתוב משפחתו מה א, 21

יכתובוהו

יכתובוהו בסרך תכוננו בתוך אחיו מה ו, 22

יכתבהו

המבקר יכתבהו בידו מבד ט, 18

יכתובו

יכתובו קרואי אל מבא ג, 2
 יכתובו נשיאי אל מבא ג, 3
 יכתובו סרך אל מבא ג, 3
 יכתובו ראשי אבות העדה מבא ג, 4

יכתובו תעודות אל מבא ג, 4
 יכתובו גבורות אל מבא ג, 5
 יכתובו שלום אל במתני קדושו מבא ג, 5

ועל חצוצרות סדרי המלחמה יכתובו מבא ג, 6
 יכתובו זכרון נקם במועד אל מבא ג, 7-8

ועל חצוצרות המארב יכתובו מבא ג, 8
 ועל חצוצרות החללים יכתובו מבא ג, 8

ועל חצוצרות המרדף יכתובו מבא ג, 9

לכא המערכה יכתובו על

חצוצרות מבא ג, 10
 יכתובו גילות אל במשיב שלום

מבא ג, 11
 אשר בראש כול העם יכתובו מבא ג, 12

יכתובו בר[אש]... מבא ג, 14
 [על א]ות השבט יכתובו נס אל מבא ג, 14

ועל אות הא[ל]ף יכתובו מבא ד, 1

ועל אות מררי יכתובו מבא ד, 1

ועל אות המאה יכתובו מבא ד, 2

ועל אית החמשים יכתובו מבא ד, 3

ועל אות העשרה יכתובו מבא ד, 4

וב[כ]לכתם למלחמה יכתובו מבא ד, 6

ובגשתם למלחמה יכתובו על אותם מבא ד, 7

ובשובם מן המלחמה יכתובו על אותם מבא ד, 8

ובגשתם לפלחמה יכתובו על אותם מבא ד, 11

ופרוש שמותם יכתובו עם כול סרכם מבא ד, 11

ואת כול פרוש שמותם יכתובו עליהם מבא ד, 12-13

ובשובם מן המלחמה יכתובו על אותם מבא ד, 13

ועל השלט השני יכתובו מבא ו, 2

ועל לזהב הזרק יכתובו מבא ו, 2

ועל הזרק השלישי יכתובו מבא ו, 3

ועל כול מגני המגדלות יכתובו מבא ט, 14-15

כתוב

כתוב חזון וברא על הלוחות פה ו, 15

לכתוב

לכתוב את הבאות פה ז, 1

ונכתב

ואם יקרבהו ונכתב בתכוננו מה ז, 21

יכתב

ואחר יכתב בתכוננו מה ח, 19

ויכתב

ויכתב ספר זכרון לפניו מבד ח, 42

יכתבו

אל מלאכת הרבים יכתבו בחשבון בידו מה ו, 20

לא יחשבו בסוד עם ובכתבו לא יכתבו מבד ח, 23

בצאתם למלחמה יכתבו ועל מ[גן] נשיא כול העדה יכתבו מבא ה, 1

ויכתבו

וישמרו ויכתבו אוהבים לאל מבד ג, 3-4

ויכתבו בשמותיהם איש אחד אחיו מבד יד, 4-5

כתוב

כיא כן כתוב מכול דבר שקר תרחק מה ה, 15

כאשר כתוב במדבר פנו דרך מה ה, 14

היא העת אשר היה כתוב עליה ועל הנשיא כתוב לא ירבה לו נשים מבד ה, 1-2

כנאו הדבר אשר כתוב מבד ז, 10

כאשר כתוב דרך כוכב מיעקב וקם שבת ישראל מבד ז, 19-20

ואין כתוב כי אם נוקם הוא לצריו מבד ט, 5

כי כן כתוב מלבד שבתות יי ומלבד מתנותיכם מבד יא, 18

כי כתוב זבח רשעים תועבה מבד יא, 20-21

הכתוב

וגם אל ידבר לפני תכוננו ה כתוב לפניו מה ו, 10

באמרות את פי רעהו ה כתוב לפניו מה ו, 26

הכתובים

ואם באחד מן הכהונים ה כתובים בספר מה ז, 2

ובכתבו

לא יחשבו בסוד עם ובכתבו לא יכתבו מבד ח, 23

כתבים

וסרה ממשלת כתיים מבא א, 6
 וביום גפול בו כתיים מבא א, 9
 על עומדם נגד מחני כתיים מבא טו, 2

ובעומדם ליד מערכת כתיים מבא טו, 5

יחלו ידם להפיל בחללי כתיים מבא טו, 7

[מע]רכת כתיים מבא יז, 12
 [גבו]רי כתיים והמון אשור וחיל כול הגוים מבא יט, 10

[גפול ח]ללי כתיים

מבא יט, 13

הכתיים

[על כול גדודי] הכתיים במצרים מבא א, 4

ילכו וחזו נגד מלך הכתיים מבא טו, 2

ואנשי הבינים ישלחו ידם בחיל הכתיים מבא יז, 13-14

כול מ[חני הכת]יים מבא יח, 4

הכתיאים פשרו על הכתיאים פח ב, 12

במשלת הכתיאים פח ב, 13-14

פשרו על הכתיאים פח ג, 4

פשרו על הכתיאים פח ג, 9

פשרו על מושלי הכתיאים פח ד, 5

פשרו על מושלי הכתיאים פח ד, 10

אשר יבואו הכתיאים פח ה, 16-17

פשרו על הכתיאים פח ו, 10

ביד חיל הכתיאים פח ט, 6-7

בכתיים

וביום מלחמתם בכתיים יצ[א]י לג[ח] שיר מבא א, 12

מועד גבורת ידכה בכתיים לאמור מבא יא, 11

והמלחמה מתנצחת בכתיים מבא טו, 8

וכתיים

וכתיים יכתו לאין [מרפא] מבא יח, 2-3

כתיי

ובגודדי כתיי אשור מבא א, 2

כתל

בכותל

ובל כלי מסמר או יתד בכותל מבד יב, 17

כתן

כתונת

כתונת בד וכנסי בד מבא ז, 9

כתר

מכתיר

כיא רשע מכתיר את הצדיק פח א, 11

כתת

יכתו

וכתיים יכתו לאין מרפא מבא יח, 2-3

ואנחה בכנור קינה לכול אבל
 מהו יא, 22
 ואז אומרה בכנור ישועות ונבל
 מהו יא, 23-24
 שמחה

כסה
יכסך
 כיא חס לבנון יכסך
 פח יא, 17
יכסו
 כמים יכסו על העץ
 פח י, 14-15

לכסות
 ופרשינו] כ]ענינים וכעבי טל
 לכסות ארץ
 לכסות ארץ וזכור רביבים
 להשקות משפט
 מבא יב, 8
יכוסה
 [יכוסה]... מימי פח י, 16-17

כסף
 כסף זהב ואבני חפץ
 בחיכל[ו]תיכה מבא יב, 11-12
 [כסף זהב ואבני חפץ]
 מבא יט, 5

ובכסף
 בזהב ובכסף ואבני חפץ
 סבא ה, 14

וכסף
 זהב וכסף ונחושת ממוזנים
 מבא ה, 5
 בזהב וכסף ונחושת ממוזנים
 מבא ה, 8

וככסף
 וככסף מוזק בכור נופחים
 לטהר שבעתים מהו ה, 16

כעס
בכעס
 בלעלו בכעס חמתו
 פח יא, 5-6

מכעס
 כי עששו מכעס עיני
 מהו ה, 35

כפל
יכפלו
 משרו אשר יכפלו עליהם
 פח ז, 15

כפס
וכפס
 וכפס מעץ יעננה
 וכפס עיצה בגול
 פח י, 1

וכפס על קו משפט ומשקלת
 מהו ו, 26
וככפס
 לתפל וככפס מהו ו, 36

כף
כף
 אל ישא ואל יתן לבני השחת כי
 אם כף לכף מבר יג, 14-15
לכף
 אל ישא ואל יתן לבני השחת כי
 אם כף לכף מבר יג, 14-15
מכף
 לנצל מכף רע פח ט, 13

כפיים
 הון ועמל כפיים מה ט, 22
 לעשות רצון ככול משלח כפיים
 מה ט, 23
 גליל כפיים ומגדלות מבר ט, 10
כפיו
 ואיש כבוד כפיו מה ט, 15
כפי
 ואני בחרתי להבר כפי כרצונך
 מהו טז, 10

כפר
 ואל ברזי פלאו כפר בעד עונם
 וישא לפשעם מבר ג, 18
 אשר כפר אל בעדם
 מבר ד, 6-7

וכפר
 וכפר אל בעדם וראו בישועתו
 מבר ח, 57

יכפר
 ודרבו טובו יכפר בעד כול
 עוונותי מה יא, 14
 כן יכפר אל בעדם מבר ד, 10
ויכפר
 ויכפר עוננו מבר יד, 18

תכפר
 כי תכפר עוון מהו ד, 37
לכפר
 לכפר בעד הארץ מה י, 3
 ולוא יסלח לכפר עוונך

מה ב, 8
 לכפר לכול המתנדבים לקודש
 באהרון מה ה, 6
 לכפר בעד הארץ ולהשיב
 לרשעים גמולם מה ח, 6-7
 והיו לרצון לכפר בעד הארץ

מה ה, 10
 לכפר על אשמת פשע מה ט, 4
 לכפר בעד שבי פשע מבר ב, 5
 לכפר על עוונותיהם

מבר ד, 10-9
 לכפר בעד כול עדתו מבר ב, 5

...קדשכה הניפותה לכפר אשמה
 מהו קטע ז, 12
ולכפר
 ...עוון וחטאה ולכפר...
 מהו יז, 12

תכופר
 וברוח יושר וענוה תכופר חטתו
 מה ג, 8
יכופרו
 אל דרכי איש יכופרו כל
 עוונותיו מה ג, 7-6

כופר
 ולא תקח שוחד ולא תקח כופר
 לעלילות רשעה מהו טו, 24
בכפורי
 אז ירצה בכפורי יניחה לפני אל
 מה ג, 11

הכפורים
 ובקץ מועד מנוחת יום הכפורים
 פח יא, 6-7
בכפורים
 לוא יזכה בכפורים מה ג, 4

כפירים
 ותסגור פי כפירים אשר כחרב
 שניהם מהו ה, 10-9

כרה
כרוה
 כרוה נדיבי העם במחוקק
 מבר ו, 1-3-4

כרע
כורעי
 וביד כורעי עפר מבר יא, 13

כרת
 אשר כרת משה עם ישראל
 כרת עמכם ברית ועם כל ישראל
 מבר טז, 1-2

כרתה
 וברית כרתה לאבותינו
 מבר יג, 6

לכרות
 הבאים לכרות את הבאר
 מבר ו, 9

ונכרת
 ונכרת מתוך כול בני אור
 מה ב, 16

נכרתו
 ומלכיהם בו נכרתו מבר ג, 9
נכרתים
 במ הם נכרתים מבר ג, 1
יכרתו
 יכרתו מקרב המחנה
 מבר ח, 49

יכרת
 יכרת זכורם כאשר דבר להם
 במדבר קדש מבר ג, 6-7
ותכרת
 ותכרת במשפט כול אנשי מרמה
 מהו ד, 20

להכרית
 להכרית במשפט כול עוברי
 פיכה מהו ד, 26-27
ולהכרית
 להשמיד ולהכרית את קרן
 מבר א, 4-5 [בליעל]

כשד
הכשדאים
 כיא הנגי מקים את הכשדאים
 פח ב, 10-11

כשל
אכשול
 ואם אכשול בעוון בשר
 מה יא, 12

כושל
 או איש זקן כושל מה ז, 7
כושלת
 ...מצוה מרוח כושלת]...
 מהו יז, 7

כושלים
 ויקרא כושלים [לגבורת] לא
 מבר די, 5

כושלי
 לחיות רוח כושלים מהו ח, 36
וכושלי
 ...עולם וכושלי ארצ...
 מהו קטע ז, 4

נכשלו
 וגבורי חיל נכשלו במלפנים
 מבר ב, 17

להכשיל
 להכשיל בני אור מה ג, 24
 בתכמי עבדכה להכשיל
 מהו ה, 29

ויבוא בעצמי להכשיל
 מהו ה, 36-37
ולכשילים
 הופיע אליהם בלעם ולכשילים
 פח יא, 7-8

וכשלוני
 וכשלוני לגבורת עולם
 מהו ט, 25-26

מכשול
 [ו]תקו בוקי מכשול
 מהו ח, 35

[ל]גערתך אין מכשול מהו י, 17
 לפניו כול נגע מכשול מחוקי
 ברייתך מהו טז, 15

יכלה

אשר לוא יכלה אל את עמו
פסח ה, 3
וביום המשפט יכלה אל
פסח יג, 3-2
טרם יכלה אחיהו לדבר
מה ו, 10

כלותם

בהיות חושך עד כלותם
מה ד, 13-14
לוא ישיב אמו עד כלותם
מבא ג, 9
לנצח אנשי הקלע עד כלותם
מבא ה, 1

לכלות

כאשר זמם לכלות אביונים
פסח יב, 6
לכלות כול בני חושך
מבא יג, 16

ולכלות

ולכלות כוח כרוז פשע
מהו ה, 37
ולכלות בשר עד מועדים
מהו ה, 31

כלה

ויפקוד אחריכה כלה
מה ב, 6
עם כלמת כלה באש מחשכים
מה ד, 13
יום יעוד לו מאז למלחמת כלה
לבני חושך מבא א, 10
ונחל[קו] על כול האויב לדרף
כלה מבא ט, 6

אויבינו למגפת כלה

מבא יח, 9
ולא תשוב עד כלה
מהו ג, 36
ואוכלה בלחם אנחה ושקוי
בדמעות אין כלה

מהו ה, 34-35
והווה לאין חקר כלה לאין...
מהו ו, 3
לאש בוערת בכול אנשי אשמה עד
כלה מהו ו, 18-19
לרוב חסד וקנאת כלה

מהו יב, 14
...כלה ופח לפח יטמונו צמי
רשעה מהו קטע 3, 8

וכלה

וכלה לכול גוי רשעה
מבא טו, 2
וכלה בלוא רחמך
מהו יא, 18
ומשפטי נגע וכלה
מהו קטע 3, 16

לכלה

עושה התורה אשר ישופטנו
אל לכלה פסח יב, 4-5
ולא נתנם לכלה מבד א, 5
לפוקדם לכלה ביד בליעל
מבד ח, 2

לכלה ירמוסו
מהו ו, 32
ויהם לבי לכלה מהו ז, 5
ונפשי עלי תשתוחח לכלה
מהו ח, 32
וקהל גויים אסף לכלה אין
שארית מבא יד, 5
רבה ענינם לכלה
מהו קטע 5, 8

ולכלה

באף יעורר קנאה ולכלה...
מהו ט, 3

כלת

גבירת אל כלת אל בכול גוי הבל
מבא ד, 12

וכלת

וכלת עולמים לכול גורל בליעל
מבא א, 5

לכלת

יבערו בו לכלת עולמים
מה ב, 15

לכלת עולם לאין שרית

מה ה, 13
לכלת בני חושך ג[ורל בליעל]
מבא א, 16-17
במלחמת אל לכלת עולמים
מבא ט, 5-6

כלי

אשר אמר ישעיה מוציא כלי
למעשהו מבד ו, 7-8
אל יסתר במי כלי מבד י, 12
ואל ישאב אל כל כלי
מבד יא, 1-2

אל יפתח כלי טוח בשבת
מבד יא, 9
וכל כלי מסמר או יתד בכותל
מבד יב, 17
בטמאת אחד כלי מעשה

מבד יב, 18
בחוני מצרף ושנן כלי מלחמתה
מבא יו, 1
סבבוס בכל כלי מלחמותם
מהו ב, 25-26

למוציא כלי מלחמות מהו ו, 31

הכלי

מימיו כמימי הכלי מבד י, 13

וכלי

אל יעלה איש בסולם וחבל וכלי
מבד יא, 17

לכלי

ויחשבוני לכלי אובד
מהו ר, 9

בכלי

בל יבוא גרוד בכלי מלחמתו
מהו ו, 28

ונטו ידם בכלי המלחמה
מבא ח, 8
כדי הטל ירמו איש ידו בכלי
מלחמתו מבא טו, 5-6
כדי הטל ירמו איש ידו בכלי
מלחמתו מבא יו, 12

וכלי

וכלי מלחמותם המה מוראם
פסח ו, 4-5

מכלי

ואל יקדש איש מכלי...
מבד טז, 16-17

הכלים

ומטהרי הארץ ושומרי הכלים
מבא ז, 2

כלל

וכליל

וכליל כבוד עם מדת הדר באור
עולמים מה ד, 7-8

לכליל

ובזו צרי לי לכליל כבוד
מהו ט, 25

כלם

וכלמה

[בו]שת פנים וכלמה
מהו ט, 22

כלמת

וחרפת עד עם כלמת כלה באש
מחשכים מה ד, 13

כמר

מכמרת

פורשי מכמרת על פני מים
מהו ה, 8

ומכמרת

ומכמרת חלקאים על פני מים
מהו ג, 26

במכמרתו

ויגרוו בחרמו ויספהו במכמרתו
פסח ה, 13-14

למכמרתו

ויקטר למכמרתו כיא בהט שמן
חלקו פסח ה, 15

ויקטר למכמרתו פסח ו, 3

כינוי

וכינויי

המלך הוא הקהל (וכינויי
הצלמים) וכיון הצלמים הם ספרי
הנביאים מבד ז, 16-17

כנס

ומכנסי

כתונת בר ומכנסי בר
מבא ז, 9

כנע

לניכנעים

אהבת חסד לניכנעים
מה י, 27

הכניע

כיא לכה המלחמה ואת פלשתיים
הכניע[ע] פעמים רבות
מבא יא, 2-3

להכניע

ולהתיצב במלחמה להכניע גוים
מה א, 21

להכניע[ע] רשעה לאין שארית
ופלטה מבא א, 6

[להכניע] קמי ארץ בריב
משפטיכה מבא יב, 5

היום מועדו להכניע
מבא יו, 5

ולהכניע

ולהכניע מערכת אויב בנבורת
אל מבא ו, 5-6

ותכנע

...בעבותי רוח ותכנע...
מהו קטע 9, 6

מכנעת

ובנורל השביעי יד אל הגדולה
מבא א, 14

כנף

מעשי חיה ובני כנף

מבא י, 14
ודליתו לכל עוף כנף מהו ח, 9

וכנפים

וראשים יוצאים וכנפים יוצאות
מבא ט, 11

כנר

וכנור

וכנור נבלי לתנון קודשו
מה י, 10

בכנור

ויהמו בכנור ייבי
מהו ה, 30-31

בהכון
בהכון אלה ביסוד היחד
מה ת, 10

נכון
וכשחר נכון לאורחם הופעתה
לי מהו ד, 6
כי אמרו לחזון דעת לא נכון
מהו ד, 17-18
לפנות על קו נכון
מהו ת, 21
ובאמת נכון סמכתי
מהו ט, 32

נכונה
בהיות אלה בישראל נכונה
עצת היחד מה ת, 4-5

ויכונו
ויכונו קריה בעולה
פח י, 6

הכין
ולפני היותם הכין כול
מחשבתם מהו ג, 15

הכינה
כי אל הדיעות הכינה ואין
אחר עמו מהו יב, 10-11

הכינותה
[ואף את השמים וכוכלביהם
הכינותה בחוכמתה
מהו א, 15
ובחכמת דעתה הכינותה
תע[ו]דתם בטרם היותם
מהו א, 20-21
אשר הכינותה בנו ותלמדנו
בינה מהו ב, 17
כי אם הכינותה מצעד[י]
מהו ב, 34
ואלה אשר הכינותה
[כ]ו הכינותה בטרם כראתו
מהו טו, 14
אתה יצרתה רוח ופעולתה
הכינותה מהו טו, 22
ברוך אתה אל הדעות אשר
הכינותה מהו קטע 4, 15
אתה אדוני אשר הכינותה
מהו קטע 15, 6

והכינותה
והכינותה לי מעיל [צדקה]
מהו יא, 35

הכינותו
ומרחם הכינותו למועד רצון
מהו טו, 15

הכינותני
..הכינותני ולא נתתה משעני
על בצע מהו י, 21-22

הכינותם
הכינותם לעשותם במ שפטים
גדולים מהו טו, 19

הכינותמה
כי אתה הכינותמה מקדם
עולם מהו יג, 10

יכין
ואנוש לוא יכין צעדו
מהו יא, 10

יכינו
במחשבתו יכינו ומבלעדיו לוא
יעשה מה יא, 11

ויכין
ויכין לדרך פעמי מה יא, 13

ויהכין
ויהכין פעמי להלכת תמים
מה ג, 9

ותכן
ותכן פרי שפתים בטרם היותם
מהו א, 29
ותכן על סלע מבניתי
מהו ז, 8-9
ותכן לבי בלימוריכה ובאמתכה
מהו ז, 13-14
ותכן רגלי בנתיבותיך
מהו ז, 25

הכן
הכן בצדק כול מעשיו
מה יא, 16

להכין
וזה סרך הרבים להכין כל
חפציהם מבר יד, 12
ולא יוכל אנוש להכין צעדו
מהו טו, 13
ויצר עפר איך ויכל להכין
צעדו מהו טו, 21
להכין בסוד עמכה
מהו קטע 9, 10

ולהכין
ובמחשבתכה להגביר ולהכין
כול לכבודכה מהו יח, 22

להכינם
וכיושר אמתכה להכינם
בעצתכה מהו ו, 10

מכין
ולעליון מכין טובי מה י, 13

המוכן
אל יאכל איש ביום השבת כי אם
המוכן מבר י, 22

כוס
תסוב עליכה כוס ימין יהוה
פח יא, 10

וכוס
וכוס חמת רעל תבלענו
פח יא, 14-15

כור
הוא האיש הנתך בתוך כור
מבר ת, 26
כור העוון ומבנה החטאה
מהו א, 23

בכור
להכליל בכור הריה מהו ג, 8

בכור
טהור בכור ומלוכן ממראת פנים
מבא ה, 11
ובמולדיו יהפכו כול צירים
בכור הריה מהו ג, 11-12
וכספך מזוקק בכור גופחים
מהו ה, 16
לטהר שבעתים

מכור
ובחבלי שאול יגיה מכור הריה
מהו ג, 9-10

כזב
יכזב יפיח לקץ ולוא יכזב
פח ז, 6
ולא יכזב לפתוח השמים
מהו ת, 16-17

כזב
אשר הטיף לישראל מימי כזב
מבר א, 14-15
כי שוקל רוח ומטיף כזב הטיף
להם מבר ח, 13
ותצילנו מקנאת מליצי כזב
מהו ב, 31
והמה מליצי כזב וחזוני רמיה
מהו ד, 9-10
מפי נביאי כזב מפותי תעות
מהו ד, 16

הכזב
הבוגדים עם איש הכזב
פח ב, 2-1
ולא עורוהו על איש הכזב
פח ה, 11
פשר הדבר על מטיף הכזב
פח י, 9
...הכזב ואחר תגלה להם הדעת
פח יא, 1
אשר הלכו עם איש הכזב
כשנים ארבעים מבר ח, 37-38

וכזבים
וכזבים לוא ימצאו כשפתי
מה י, 23

כזר
אכזר
חמת תנינים ייגם וראש פתנים
מבר ה, 9-10

אכזרי
כחש ורמיה אכזרי
מה ד, 9

כחד
יכחד
ולוא יכחד מהו קטע 6, 9

כחש — כחס
יכחס
ואשר יכחס במדעו ונענש
ששה חודשים מהו ז, 3-4

כחש
כחש ורמיה אכזרי
מהו ד, 9

וכחש
וכחש עוון ומרמות
מה י, 22

כידן
הכידן
אורך הכידן אמה וחצי
מבא ה, 12-13
ויד הכידן קרן ברורה
מבא ה, 14

וכידון
ובידם רמח וכידון
מבא ה, 6-7

וכידן
והדגל השני מחויקי מגן וכידן
מבא ו, 5

והכידנים
והכידנים ברול ברור טהור
מבא ה, 11

כלה
כלו
כלו למנות עיני מהו ט, 5

כלות
לוא תשוב עד כלות אשמה
מבא יא, 10-11
עד [כלות כול גוי]
מבא יו, 1
עד כלות עולה וא[נחה]
מהו יא, 23

ואחר הדברים האלה יתקעו להם
 הכהנים [ו]יתקעו הכהנים בתצורות
 תרועה שנית מבא יז, 11
 בעת ההיא יריעו הכהנים
 תרועות הזכרון
 מבא יח, 3-4

הכהנים

הכהנים והלוים ובני צדוק
 מבד ג, 21 1, 2
 הכהנים הם שבי ישראל
 מבד ד, 2
 הכהנים לראשונה והלוים שנים
 מבד יד, 4-3
 הכהנים לראשונה והלוים שנים
 מבד יד, 5
 ממנו יתנו בעד הכהנים
 מבד יד, 13
 וגם הכהנים אל יקחו מאת
 ישראל אגים מבד טז, 15

והכהנים

והכהנים מספרים את צדקות
 אל מה א, 21
 והכהנים מברכים את כול
 אנשי גורל אל מה ב, 2-1
 והכהנים יריעו בשש
 הצוצרות ההללים כבא ח, 8-9
 והכהנים יהיו מריעים
 בתצורות ההללים

מבא ט, 2-1
 והכהנים מריעים לנצח
 מלחמה מבא ט, 2
 [והכהנים] יהיו מריעים
 מבא טז, 8

והכ[ו]נים יתקעו
 ב[ח]צוצרות המקרא

מבא טז, 10
 והכהנים יריעו בתצורות
 החללים מבא יז, 12-13
 והכהנים יהיו מריעים
 מבא זי, 14-15
 והכהנים וה[לוים] אשר אתו
 מבא יח, 6-5

וכהנים

שנים עשר איש וכהנים
 שלושה פח ח, 1

לכהנים

וכן כל אבדה נמצאת ואין לה
 בעלים והיא לכהנים
 מבד ט, 15

כהני

פשו על כוהני ירושלם
 פח ט, 5-4

כהונתם

[לו]א יחלו שמן משיחת
 כהונתם מבא ט, 8

כוח

עם כוח גבורתכה
 מה יא, 19-20
 גמול אל כוח אל שלומי אל
 מבא ד, 12
 חזקים למוס לבבי ומאמצי [כוח]
 מהו ב, 6
 ותסמך גפשי בחזוק מותנים
 ואמוץ כוח מהו ב, 7-8
 וזה כוח לי כיא התיצבתי
 בגבול רשעה מהו ג, 24
 ובזוכרי כוח ידכה עם המון
 רחמיכה התעודתי

מהו ד, 35-36
 ולהתם כוח לבלתי החזק מעמד
 מהו ה, 29-30
 ולכלות כוח כרוי פשע

מהו ה, 37

ואתה אל שכתה בעד פריו ברו
 גבורי כוח מהו ח, 11
 להתם כוח לקעים מהו ח, 31
 ומי ככול מעשי פלאכה הגדולים
 יעצרו כוח מהו י, 10-11
 ומה אפוא שב לעפרו כי יעצור
 [כוח] מהו י, 12
 ואפחדה בשיומעי משפטיכה עם
 גבורי כוח מהו י, 33-34
 רמות כוח ורוב בשר להרשיע
 מהו קטע 9, 9
 לא יעצרו כוח לדעת בכבוד
 מהו קטע 10, 3

בכוח

מיא כמכה בכוח אל ישראל
 מבא יג, 13
 בכוח גבורתו ורוב רחמי
 מהו ד, 32
 ולהעזי בכוח ומחסי בשר
 מהו ז, 17
 ולגדל נצר להעזי בכוח
 מהו ז, 19
 וכגבורתכה אין בכוח

מהו ט, 16-17
 ואין זולתך ואין עמכה בכוח
 מהו י, 9-10
 [את]חזק בכוח ואיכה אתקומם
 מהו יב, 35
 בכוח גבורתכה מהו יח, 8
 בכוח גבורה מהו קטע 7, 9
 ולהבין פתאים בכוח גבורתך
 מהו קטע 15, 4

ובכוח

ובכוח ידכה רטשו פגריהם
 לאין קובר מבא יא, 1

וכוח

וכוח וגבורה וחמה גדולה
 בלהבי אש מבד ב, 5

מכח

כפלט צאן מטרף מכח אריות
 מהו ה, 18-19

כוחו

זה כוחו לאלוהו
 פח ד, 9-10
 זה כוחו לאלוהו פח ד, 13
 וברכות שני איש לפי כוחו
 יתנו משאו מה א, 19
 כיא ירעם אל בהמון כוחו
 מהו ג, 34

וכוחו

ודעתו וכוחו והונו מה ג, 2
 ושיכלו וכוחו וגבורתו והונו
 מבד יג, 11

כוחכה

והוחלה ברוב כוחכה
 מהו ט, 14

כוחך

[אוד]ך אדוני גדול כוחך
 מהו יד, 23
 את כבודך ואת כוחך הגדול
 מהו טו, 20-21

בכוחכה

כיא בכוחכה ובעזו חילכה
 הגדול מבא יא, 5
 אתה בראתה ארץ בכוחכה
 ימים ותהומות

מהו א, 14-15
 ותופע לי בכוחכה לאורחות
 מהו ד, 23

ובכוחכה

ובכוחכה כול גבורה
 מהו יא, 8

וכוחם

כול דעתם וכוחם והונם ביחד
 אל מה א, 11-12
 וכוחם לתקן כתם דרכיו
 מה א, 12-13

כוחנו

ולוא כוחנו ועצום ידינו עשה
 חיל מבא יא, 5

כול

להכיל

ומי יכול להכיל את כבודכה
 מה יא, 20

יכלכלם

והוא יכלכלם בכול חפציהם
 מה ג, 17

תכלכל

וכאומן בחקי תכלכל לכול
 מעש[י]כה מהו ט, 36

תכלכלני

ועד שיבה אתה תכלכלני
 מהו ט, 34

כיון

כיון
 ואת כיון צלמיכם
 מבד ז, 15

וכיון

וכיון הצלמים הם ספרי
 הגביאים מבד ז, 17

כון

במכון

ומול שפתי במכון רנה
 מהו יא, 5
 במכון עולם לאור אורותם עד
 נצח מהו יח, 29

ובמכון

ובמכון צרה עם בוקה
 מה י, 16

ממכון

...אלים ממכון...
 מהו יח, 11

במכונו

ושמחת עולם במכונו
 מהו קטע 7, 5

תכון

ומחשבת לבך תכון לנצח
 מהו ד, 13
 ודרך אנוש לוא תכון כי אם
 ברוח יצר אל לו מהו ד, 31
 צדקתכה תכון לעד
 מהו ח, 2

נכונו

פתחו פה על חקי ברית אל לאמר
 לא נכונו מבד ה, 12
 ולא נכונו באמתכה

מהו ד, 14
 כיא נכונו באמתכה
 מהו קטע 2, 15

יכונו

והולכי בדרך לבכה יכונו לנצח
 מהו ד, 21-22
 וכול דרכיכה יכונו לנצח
 נצחים ואין זולתכה
 מהו ז, 31-32

הכון

ולא ארצה עד הכון המשפט
 מה י, 21

ולמען כבודכה טהרתה אנוש
מפסע מהו י, 10
הדר כבודכה לאור ע[ולם]
מהו יב, 15
וידעוה וקבץ כבודכה יגילו
מהו יב, 22
לטפר כול כבודכה
מהו יב, 30
לה[ללכה ולטפר כול כבודכה
מהו קטע 2, 4
במעון כבודכה
מהו קטע 9, 7
כבודך
יספרו כבודך ככול ממשלתך
מהו יג, 11
להודיע כבודך
מהו יג, 13
את כבודך ואת כוחך הגדול
מהו טו, 20—21
מהו טז, 3
...כבודך וטוד כבודך
מהו טז, 9
מהו קטע 17, 5
בכבודכה
ובהנטי בכבודכה אספרה
נפלאותיכה מהו י, 19—20
ויתגבר בכבודכה
ולדעת כול בכבודכה
מהו קטע 5, 9
ובכבודכה
כי בש[מכה]... ובכבודכה
הופיע אורי מהו ט, 26
וכבודכה
וכבודכה לאין מדה
מהו ה, 21—22
וכבודכה וטובכה
מהו קטע 4, 19
לכבודכה
ואתה נשיתיה שמים לכבודכה
מהו א, 10—11
לכבודכה ולמענכה עשית[תה]
לקבל תורה מהו ה, 10
הכ[י]נותה לכבודכה
מהו ז, 24—25
[נסעת]ה מטע ברוש ותדהר עם
תאשור יחד לכבודכה
מהו ח, 5
רק לכבודכה עשיתיה כול אלה
מהו י, 12
ולחכינ כול לכבודכה
מהו יח, 22
לכבודכה עשיתיה כול אלה
מהו קטע 2, 5
הפלתה אלה לכבודכה
מהו קטע 2, 16

ולכבודכה
ולכבודכה אין [חקר]
מהו ט, 17
וכבוד
עורון עינים וכבוד און
מה ד, 11
וכיבוד
קושי עורף וכיבוד לב
מה ד, 11
בעורף [קשה וכיבוד לב]
מה ה, 26
כבודה
בעבור כבודה פח י, 11
כבל
כבל
בכבל [ורגלי] נלכדה בכבל
מהו ת, 34
כבס
כבסו
כי אם כבסו במים
מבד יא, 3—4
יכבסו
ובכוקר יכבסו בגדיהם
מבא יד, 2
כבוט
אל יבא טמא כבוט
מבד יא, 22
כבש
כבשן
עיני כעשן כבשן ודמעתי
כנחלי מים מהו ט, 5
כהן
כהן מבוני בספר ההגו
מבד יג, 2
כוהן
אל ימש מאתם איש כוהן
מה ה, 3—4
יסרכו אחר כוהן הראש
ומשנהו מבא ב, 1
ועמד כוהן הראש
מבא טו, 4
ונגש כוהן הראש
מבא טז, 11
ביום ההוא יעמוד כוהן הראש
מבא יח, 5
ונגש שם כוהן הרו[אש]
מבא יט, 11
הכוהן
והרשע הוא הכוהן הרשע
פח א, 13

מפי הכוהן פח ב, 7—8
פשרו על הכוהן הרשע
פח ח, 8
פשר הדבר על הכוהן
פח ט, 16
פשרו על הכוהן הרשע
פח ט, 9
פשר הדבר על הכוהן
פח ט, 16
פשרו על הכוהן הרשע
פח יא, 4
פשרו על הכוהן פח יא, 12
פשר הדבר על הכוהן הרשע
פח יב, 2
אשר פעל בה הכוהן הרשע
פח יב, 8
יבוא הכוהן רואש כול עדת
ישראל 12, 2
ברשת הלחם והתיירוש לפני
הכוהן מהו 11—18
הכוהן ישלח ירו לרשונה
מהו ו, 5
הכוהן האחד יהיה מחלק על
פני כול אנשי המערכה
מבא ז, 11
בקרבתם למלחמה ועמד הכוהן
מבא י, 2
והתחלק הכוהן החרוץ למועד
נקם מבא טו, 6
הכהן
ובא הכהן ועמד במחנה
מבד יג, 5
והכהן
והכהן אשר יפקד את הרבים
מבד יד, 6—7
לכהן
והתודה המושב לכהן
מבד ט, 13
כוהנים
שבעה כוהנים מבני אהרון
מבא ז, 8—9
הכוהנים
על פי בני אהרון הכוהנים
מהו א, 15—16
על פי בני צדוק הכוהנים
מהו א, 24
לפני בני צדוק הכוהנים
מהו ב, 3
וכל אבות בני אהרון הכוהנים
מהו ב, 13
ובעורבם בברית יהיו הכוהנים
והלוויים מהו א, 18—19
ואמרו הכוהנים והלוויים
מהו ב, 11
הכוהנים יעבורו ברשונה
מהו ב, 19—20
בסרך

ומשובים על פי בני צדוק
הכוהנים מהו ה, 2
לבני צדוק הכוהנים
מהו ה, 9
הכוהנים ישבו לרשונה
מהו ה, 8
לסוד יחד על פי הכוהנים
מהו ה, 19
ואם באחד מן הכוהנים
הכתובים בספר מהו ז, 2
ואת ראשי הכוהנים יסרכו
מבא ב, 1
ובעמוד ה[כוהנים]
מבא ה, 15
ובצאת הכוהנים אל בין
המערכות מבא ז, 12—13
לפני הכוהנים והלוויים
מבא ז, 13—14
ותקעו הכוהנים בשתי
חצוצרות מבא ז, 14
ואחר יתקעו להם הכוהנים
בחצוצרות המשיב מבא ח, 2
ותקעו הכוהנים בחצוצרות
המקרא מבא ח, 3
ותקעו הכוהנים בחצוצרות
מבא ח, 5
יתקעו להם הכוהנים תרועה
שנית מבא ח, 7
ובחצוצרות יהיו הכוהנים
מריעים מבא ח, 11—12
ואחר יתקעו להם הכוהנים
בחצוצרות מבא ח, 13
כסרך הזה יתקעו ה[כוהנים]
לשלושת הדגלים מבא ח, 14
יריעו ה[כוהנים והלוויים וכול
עם השופרות] מבא ח, 15
[יתקעו] להם הכוהנים
בחצוצרות מבא ט, 16—17
ובהנגסם לפניהם יתקעו
הכוהנים בחצוצרות המקרא
מבא ט, 3
ותקעו להמה הכוהנים
בחצוצרות המרדיף מבא ט, 6
יהיו ה[כוהנים] מריעים מרחוק
מבא ט, 7
ואחיו ה[כוהנים והלוויים]
מבא יג, 1
ואחיו ה[כוהנים] לפני
מבא טו, 4
ואחר יתקעו להמה הכוהנים
בחצוצרות הזכרון מבא טז, 3—2
ותקעו להם הכוהנים
מבא טז, 3
ותקעו להם הכוהנים תרועה
שנית מבא טז, 4—5
[הכוהנים יריעו בה] צוצרות
מבא טז, 6

כאב

וכאב
וכאב אנוש לאין עצור
מהו ה. 28

לכאב
ותהי לכאב אנוש ונגע נמאר
מהו ה. 29

ומכאוב
לוסיף קלון וקיקלון ומכאוב
פח יא. 15

וממכאוב
ואני משאה למשוואה וממכאוב
לנגע ומחבלים למשברים
מהו ט. 7-6

ככב

כוכב
כוכב אלהים
דרך כוכב מיעקוב
מבא יא. 6

והכוכב
והכוכב הוא דורש התורה
הבא דמשק
מבד ז. 18-19

כוכבים
כוכבים לנתיבות [עננים]
למשאם
מהו א. 13

וכוכביהם

[ואף את השמים וכוכביהם
הכינותה בחוכמתכה מהו א. 15]

כבד

וכבדו
וכבדו איש מרעהו
מהו א. 18

יכבד
ובשר מיצר [חמר] יכבד
מהו ט. 16

נכבדתה
נכבדתה מבני...
מהו קטע 6. 10

יכבדו
ולפי דעתם יכבדו
מהו י. 26

להכבד
להכבד בארבינו מבא יא. 8

הכבדכה

בעבור הכבדכה במשפט
רשעים
מהו ב. 24

נכבד
ושמעו קול נכבד מבא י. 10
להאזין קול נכבד
מהו קטע 12, 5

הנכבד
ואשר יזכיר דבר בשם הנכבד
על כול היצורים מהו ו. 27

נכבדים
בזו על נכבדים פח ד. 2
הנה אתה שר אלים ומלך
נכבדים מהו י. 8

ולנכבדיהם
ולנכבדיהם תשיב לבו
מבא יד. 11-12

נכבדה
...יענה נכבדה מכול...
מהו קטע 11, 8

לכבד
לכבד אלהים ואנשים
מהו א. 1

יכביד
עד מתי יכביד עלו עבטט
פח ח. 7-8

כבוד
וטהרת כבוד מתעב כול
גלולי נדה מהו ד. 5
וכלילי כבוד עד מדת הדר
באור עולמים מהו ד. 7-8
עם האספס למעון כבוד
מהו י. 3

ומעון קודש רום כבוד
מהו י. 13

עם מעון כבוד מהו יא. 7
לשלום וברכה כבוד ושמתה
מבא א. 9

ולהודשן לפניו תמיד בשולחן
כבוד מבא ב. 5-6
ואצרות [ב]וד יוצר] עבים
מבא י. 12

איש כבוד מבא יב. 9
מלא ארצכה כבוד
מבא יב. 11

עדינה עדי כבוד
מבא יב. 14

[איש כבוד]

מבא יט. 3
מלא ארצכה כבוד

מבא יט. 4
עדינה עדי כבוד מבא יט. 7
לשביילי כבוד וחיים ושלום
מהו ז. 15

לעדן כבוד...
מהו ח. 20
לפאת כבוד בהניפי יד
מהו ח. 22

ובזו צרי לי לכליל כבוד
מהו ט. 25

וכל כבוד אתכה הוא
מהו יא. 8
ומקוי כבוד ומקור דעת ונבו[ר]...
מהו יב. 29

...[כ]וד...
מהו טו. 16
לדעת את כבוד יהוה

פח י. 14
ולהם כול כבוד אדם ואין עולה
מהו ד. 23

וכל כבוד אדם להם הוא
מבד ג. 20

בהופע כבוד אל לישראל
מבד ח. 48-49

כבוד אל משפט אל מבא ד. 6
תשבוהת אל כבוד אל

מבא ד. 8
...[מע]שיהם כבוד עולם
מהו יג. 6

ולהנחילם ככול כבוד אדם
מהו יו. 15

הכבוד
כיא קדוש אדוני ומלך הכבוד
אתנו מבא יב. 7
ומלך הכבוד אתנו [ב]ארוחיו
מבא יט. 1

בכבוד
בכבוד מלכותכה מבא יב. 6
בכבוד עולם מהו ג. 4
לא יעצרו כוח לדעת בכבוד
מהו קטע 10, 3

וכבוד
[וכבוד אל ביסוד] קדושים
מבא א. 16

לכבוד
וכל נגינתי לכבוד אל
מהו י. 11
ואמתכה תופיע לכבוד עד
מהו יא. 27-28

מכבוד

שבעתה קלון [מ]כבוד
פח יא. 8-9

כבודו
וישבו לפניו איש לפי כבודו
מהו ו. 11-13

איש לפי כבודו כמעמדם
במחניהם ובמסעיהם מהו ו. 15
ישבו לפנייהם איש לפי כבודו
מהו ו. 16-17

איש לפי כבודו מהו ו. 21
ובהיותם לתעודותם כמחשבת
כבודו מהו ג. 16
ובחכמת כבודו נתן קץ להיות
עולה מהו ד. 18
ובכול אשר יהיה יספר כבודו
מהו ט. 26

שבתות קדשו ומועדי כבודו
מבד ג. 14-15
ויהם וכול קודשו באמת כבודו
מהו ג. 34-35

ותרם מבשר כבודו
מהו טו. 16-17

מכבודו
אשר גבר קלונו מכבודו
פח יא. 12

כבודכה
וקיקלון על כבודכה
פח יא. 10-11

ומי יכול להכיל את כבודכה
מהו יא. 20

בזובל כבודכה מבא יב. 2-3
ובכול תעודות כבודכה

להודיע כבודכה ולספר
נפלאותיכה מהו א. 30-31

בעבור כבודכה מהו ד. 28
וידעו כול גוים אמתכה וכול
לאומים כבודכה מהו ה. 12
כי הביאותה [בסוד] כבודכה
לכול אנשי עצתכה

מהו ו. 12-13
הם ישונו בפי כבודכה
מהו ו. 14
ואין לנגד כבודכה ולגבורתכה
אין מחיר מהו י. 10
להתיצב לפני כבודכה
מהו י. 11
אברכה שמכה ואספרה כבודכה
מהו יא. 6

ובמישור
ובמישור ילכו לכות ולבוז
1 פס ג, 1
ולמישרים
ותוצא לנצח משפטם ולמישרים
25 אמת מהו ד,

יתד
יתד
וכל כלי מסמר או יתד בכותל
17 מבד יב,

יתם
יתום
ברוך אתה אדוני כי לא עזבתה
21 יתום מהו ה,
וליתום
וליתום אשר אין לו דורש
15 מבד יד,

יתומים
להיות אלמנות שללם ואת
17 יתומים ירצחו מבד ו, 16—17

יתר
נותרו
ובמחזיקים במצות אל אשר
13 נותרו מבד ג, 12—13

הנותרות
הנותרות יהיו אנשי השם
6 מבא ב,
ומלהמת המחלקות בתשע ועשרים
10 הנותרות מבא ב,
ובעשר השנים הנותרות
14 מבא ב,

התיר (הותר)
למען התיר פליטה לארץ
11 מבד ב,

יתר
וישלוכה כול יתר עמים
15 פס ח,
וישלוכה כול יתר עמים
4 פס ט, 3—4

יתר
כיא המה יתר העמים פס ט, 7
ויתר
ויתר על כול אשר דברו הנביאים
8 פס ז, 7—8

לישר
ואין נתיבות לישר דרך על פני
מיס מהו ו, 24—23
לישר פעמי לנתיבות צדקה
מהו ז, 14

ולישר
ולישר לפניו כול דרכי צדק
2 אמת מה ד,

ישר
וספות ישר אל הראוש
12 מבא ה,

הישר
ולעשות איש הישר בעיניו
6 מבד ג,
ויעשו איש הישר בעיניו
7 מבד ח,
[הישר ו] הטוב בעיניך
23 מהו יו

והישר
ולעשות הטוב והישר לפניו
2 מה א,

ישרים
ועם ישרים לוא יתחשב
1 מה ג,
להבין ישרים בדעת עליון
22 מה ד,
ויקוץ מעשות פקודי ישרים
25 מבד ח,

לישרי
סוד אמת ובינה לישרי דרך
10 מהו ב,

יושר
וברוח יושר ועונה תכופר חטתו
8 מה ג,

ובישר
לא בצדקתך ובישר לבבך אתה
15 מבד ח, 14—15

וכיושר
וכיושר אמתכה להכינם בעצתכה
10 מהו ו,

במישור
ורגלי עמדה במישור
29 מהו ב,
ואתהלכה במישור לאין חקר
20 מהו ג,

לישועת
ולפתוח כול צרת גפשו לישועת
עולם מהו ט, 16

בישועתו
וכפר אל בעדם וראו בישועתו
57 מבד ח,

ובישועתו
ובישועתו ארגנה יחד
18 מה י,

ישועתי
ואני אם אמוט חסדי אלי ישועתי
לעד מה יא, 11—12

בישועתכה
ונשישה בישועתכה
13 מבא יג,

לישועתך
וצופים לישועתך
18 מהו קטע ט, 18

ישועות
כברכים את אלי ישועות
19 מה א,

ואל ישועות עשה משפטו בנו
ובאבותינו מה א, 26
ישועות אל נצח אל עזר אל
משענת אל מבא ד, 13
ושערי ישועות סתחתה לנו
מעמים רבות מבא יח, 7
ואז אומרה כנגור ישועות ונבל
שמחה מהו יא, 23—24

ישעיה
ביד ישעיה הנביא בן אמוץ
14 לאמר מבד ד, 13—14
אשר אמר ישעיה מוציא כלי
למעשהו מבד ו, 7—8
בדברי ישעיה בן אמוץ הנביא
אשר אמר מבד ז, 10—11

ישר
ישרה
הנה עופלה לוא ישרה גפשו בו
15 פס ז, 14—15
אשר
ואיכה אשר דרך מהו יב, 34
ישרו
ישרו בערבה מסלה לאלוהינו
14 מה ח,

ישע
הושיע
או מאמרם הושיע ידו לו
10 מבד ט,

והושיעה
והושיעה ידו לוא ונענש
27 מה ו,

הושתה
[הושיע]תה גפוש מהו ג, 6

הושתנו
הושתנו פעמים רבות
4 מבא יא, 3—4

ונושעתם
ונושעתם מאויביכם מבא י, 8

תושיע
ובחסידיכה תושיע גפשי
23 מהו ב,

תושיעך
על השבועה אשר אמר לא
תושיעך ידך לך
8 מבד ט, 9—8

להושיע
להלחם לכם עם אויביכם להושיע
אתמכה מבא י, 4—5
כן רוח להושיע
6 מהו קטע ט, 6

בהושיע
בהושיע ישראל את הראשונה
19 מבד ה,

ישע
עד יגלה אלי ישע וצדקה ליראי
שמו מבד ח, 43

בישע
חסדכה אוהיל להציץ בישע
18 מהו ז, 19—18

ישעכה
ותורתכה חבתה בי עד קץ הגלות
12 ישעכה לי מהו ה, 11—12

ישועה
[והיא]עת ישועה לעם
5 מבא א,
ותעודות ישועה לעם פדותו
4 מבא יד, 5—4

וישועה
[ב]אהלו [ברכה] וישועה
3 מהו יב, 3

לשוב אל תורת משה

מבד טז, 2—
לשוב אל תורת משה
מבד טז, 4—5

בתורת

אשר מאשו בתורת אל
פח א, 10

לתורת

ואם משפט לתורת נגע יהיה
באיש מבד יג, 5

מתורת

כול איש מהמה אשר יעבר דבר
מתורת מושה מה ת, 21—22

תורתכה

להמיר תורתכה אשר שנתנה
בלבבי בחלקות לעמכה
מהו ד, 10—11

ותורתכה

ותורתכה חבתה בי עד קץ
הגלות ישעכה מהו ה, 11—12

כירה

ואתה אלי שמתה בפני כירה
גשם ככול מהו ח, 16

ירח

ירחים

נהיה ברשית ירחים למועדיהם
וימי קודש מה י, 6

ירמיה

הוא הדבר אשר אמר ירמיה
מבד ת, 20

ירש

ורשו

עלו ורשו את הארץ
מבד ג, 7

לירוש

לירוש את ארצו מבד א, 7—8

לרשת

לרשת משכנות לוא לו
פח ב, 16

כי הוא אשר אמר לרשת
פח ג, 2

אתה בא לרשת את ארצם
מבד ה, 14—15

ירשה

והיה אויב ירשה
מבא יא, 7

וכירש

וכירש תו בגורל עול ירשע בו
מה ז, 24

תירוש

רוב דגן תירוש ויצהר
מהו י, 23

התירוש

[או לשותת ה]תירוש
מהו ז, 17—18

[במסוך ה]תירוש לשתות
מהו ז, 18

או ה תירוש לשתות
מהו ג, 4—5

להברך בראשית הלחם או
ה תירוש מהו ה, 5

והתירוש

להברך בראשית הלחם והתירוש
מהו ו, 6

ברשת הלחם ו[ה]תירוש [לפני
הכיוון] מהו ז, 11—18

כיא הוא מברך את רשית הלחם
והתירוש מהו ח, 11—19

ירושלים

פשרו על רשעי ירושלים
פח ה, 16

פשרו על כוהני ירושלים
האחרונים פח ט, 4—5

פשרו הקריה היא ירושלים
פח יב, 7

ירושלים

להיית במדבר ירושלים
מבא א, 3

לביא אל העדה ירושלים
מבא ג, 11

והופיעי ברנות ירושלים
מבא יב, 12

גבורי המלחמה ירושלים
מבא יב, 16

מירושלים

בצאתם מירושלים ללכת
למלחמה עד שובם מבא ז, 3—4

ישב

וישבו

וישבו לפניו איש לפי כבודו
מהו ח, 11—13

וישבו לפניו ראש[ו] אלפי
ישראל מהו ח, 11—14

ישב

ואחר כול אנשי היחוד ישב
מהו ז, 20

ויליד אשה מה ישב לפניכה
מהו יא, 21

ישבו

ישבו לפניהם איש לפי כבודו
מהו ח, 11—16

ואיש כתכנוניו ישבו לפניו

מהו ה, 4
הכהנים ישבו לרשונה והוקנים
בשנית מהו ה, 8

ושאר כול העם ישבו איש
בתכנונו מהו ה, 8—9

ואם מחנות ישבו כסרך הארץ
מבד ז, 6

וכן ישבו וכן ישאלו לכל
מבד יד, 5

לשבת

צאת ובוא לשבת וקום
מהו י, 14—15

ואשר לא יחזיקו באלה לא יצליחו
לשבת בארץ מבד יג, 20—21

יושב

פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ
מבד ד, 14

[ומביני דברי יושב] מפרש שחקים
מבא י, 11

יושבי

ארץ קריה וכול יושבי בה
פח ט, 8

קריה וכול יושבי בה
פח יב, 1

ביושבי

זבחרון אף אל ביושבי הארץ
מבד י, 9

וביושבי

וביושבי האדמה על האדמה
מהו קטע 5, 12

ויושבי

ויהמו שחקים בקול המון ויושבי
עפר מהו ג, 13

יושביה

אוכלת יושביה [ב]יה מהו יז, 3

היושבים

והרסום בעוון היושבים בהם
פח ד, 8—9

מושב

וזה מושב אנשי השם
מהו ז, 11

עד שלוש פעמים על מושב אחד
מהו ז, 11

ואיש אשר ירוק אל תוך מושב
הרבים מהו ז, 13

מתוך מושב אנשי העול
מהו ה, 13

סרך מושב ערי ישראל על
המשפטים האלה מבד יב, 19

וזה סרך מושב המחנות
מבד יב, 22—23

וזה מושב המחנות לכל קץ
הרשעה מבד יג, 20

וסרך מושב כל המחנות
מבד יד, 2

וזה פרוש מושב מבד יד, 16

מושב משפחות ונחלת ארצות
מבא י, 14—15

במושב

ואשר ישכוב וישן במושב
הרבים שלושים ימים מהו ז, 10

וכן לאיש הנפטר במושב הרבים
מהו ז, 10

במושב במדרש ובעצה על פי
הרבים מהו ח, 26

ובמושב

ובמושב הרבים אל ידבר איש
מהו ו, 11

למושב

זה הסרך למושב הרבים איש
בתכנונו מהו ה, 8

מושבת

אל יטול בבית מושבת סלע
מבד יא, 10—11

במושבותיהם

כל [העמים ב]מושבותיהם
מבא ב, 14

מושבותם

[לכול ארצות מו]שבותם
מבא ב, 14

ישה

יש

ואם יש דבר לאחד מאלה
מהו ח, 11

תושיה

בעצת תושיה אסתר דעת
מה י, 25

ובערמת דעת אשך תושיה
מה י, 26

הביטה עיני תושיה
מה יא, 6

ותושייה

אל אהב דעת חכמה ותושייה
מבד ב, 2

ישמעאל

בתשיעות ילחמו בבני ישמעאל
וקטורה מבא ב, 13

ישן

וישן

ואשר ישכוב וישן במושב הרבים
שלושים ימים מהו ז, 10

והתהלכו על פי התורה
 7 מבד ז, 7
 וכמשפט היסורים כסרך התורה
 מבד ז, 7—8
 ספרי התורה הם סוכת המלך
 16—15 מבד ז, 15
 והכוכב הוא דורש התורה הבא
 דמשק
 18—19 מבד ז, 18
 ובהופע מעשיי כפי מדוש
 התורה
 מבד ה, 29
 אין להם חלק בבית התורה
 מבד ה, 33
 ולא יהיה להם ולמשפחותיהם חלק
 בבית התורה
 מבד ה, 36
 וכל אשר פריצו את גבול התורה
 מכאי הברית
 מבד ה, 48
 לצאת ולבוא על פי התורה
 מבד ה, 50—51
 והבינו המבקר בפרוש התורה
 מבד יג, 5—6
 וככל משפטי התורה לדברים
 כמשפטם
 מבד יד, 7
 וכל אשר נגלה מן התורה
 מבד טו, 13
 לעשות דבר מן התורה
 מבד טז, 8
 לסור מן התורה
 מבד טז, 9

בתורה
 להיות ליחד בתורה ובהון
 מה ה, 2
 לפי שכלו ומעשיו בתורה
 מה ה, 21
 דורש בתורה יומם ולילה
 מה ה, 6
 לפי שכלו ומעשיו בתורה
 מה ה, 18
 אשר ימעל איש בתורה
 מבד ט, 16—17
 ככול הכתוב בתורה
 מבא טו, 6

כתורה
 אשר אין הם מבדילים כתורה
 מבד ה, 6—7

לתורה
 לכול דבר לתורה ולתון ולמשפט
 מה ה, 3
 לתורה ולמשפט ולטוהרה
 מה ה, 22

תורת
 לשוב אל תורת משה מה ה, 8
 ואת תורת משה אל יכור
 מבד טו, 2
 את הברית לשוב אל תורת משה
 מבד טו, 9
 וכאשר יקים אותו עליו לשוב אל
 תורת משה
 מבד טו, 12

מורה
 הוא מורה הצדק פח א, 12
 מורה הצדק מפיא אל
 פח ב, 2
 בתוכחת מורה הצדק
 פח ה, 10
 פשרו על מורה הצדק פח ז, 4
 אשר בעוון מורה הצדק ואנשי
 פח ט, 9—10
 אשר רדף אחר מורה הצדק
 פח יא, 4—5
 ויקם להם מורה צדק
 מבד א, 11
 מיום האסף מורה היחיד
 מבד ח, 23—24
 וישמעו לקול מורה
 מבד ה, 51
 והאזינו לקול מורה צדק
 מבד ה, 55

במורה
 בעבור עמלם ואמנתם במורה
 הצדק פח ח, 3

ומרי
 ומרי שקר פח יב, 11

תורה
 על כן תפוג תורה פח א, 9
 על פיהם לכול תורה ומשפט
 מה ה, 16
 לכבודכה ולמענכה עשיתה לקבל
 תורה מהו ה, 10

התורה
 אשר מאס את התורה
 פח ה, 11—12
 עושי התורה פח ז, 11
 עושי התורה בבית יהודה
 פח ח, 1
 עושי התורה אשר ישוטנו אל
 לכלה פח יב, 4—5
 וכדן תקבל להעיד עליו משפוטת
 התורה מה ו, 11
 בכול הנגלה מכול התורה
 מה ח, 1—2
 הוא מדוש התורה מה ח, 15
 ומכול עצת התורה לוא יצאו
 מה ט, 9
 ולסתר את עצת התורה
 מה ט, 17
 לעשות כפרוש התורה
 מבד ד, 8
 וזויד לא קרא בספר התורה
 החתום אשר היה בארון
 מבד ה, 2—3
 הבאר היא התורה מבד ו, 4
 והמחוקק הוא דורש התורה
 מבד ו, 7
 כפרוש התורה לקץ הרשע
 מבד ו, 14

הנוראים
 ומה ילוד אשה בכול [מעשיכה]
 הנוראים מהו יג, 14

מיראת
 אל יסרתוהו מאלה מיראת רוח
 נסוגה מה ה, 12

מוראם
 וכלי מלחמתם המה מוראם
 פח ו, 4—5
 ותתן מוראם על עמכה
 מהו ד, 26

ירד
 ביום המלחמה לוא ירד אתם
 מבא ו, 6

יריד
 וירד לרוחץ ישתה על עומדו
 מבד יא, 1

כירודי
 כירודי ימים גבעתים מהמון מים
 מהו ג, 14
 [יה]מה עלי כירודי שאול
 מהו ח, 28

ירה
 ולהורות ולהורות [צ]דקה
 מהו א, 31

להורותם
 וחבלי מרץ במולדיהם ופלצות
 להורותם מהו ג, 11
 וכפיכה להורותם מהו ו, 9

ולהורותם
 ולהורותם [מע]שי שקר
 פח י, 11—12

הוריתה
 אהה הוריתה כול דעה
 מה יא, 17—18

יורני
 הבחרה באשר יורני
 מה י, 13—14

יורו
 וכוחלי עפר יורו לחמת ראש
 פתנים לאין חבר מהו ה, 28—29

יורה
 עד עמד יורה הצדק באחרית
 הימים מבד ו, 10—11
 ומיום האסף יורה היחיד
 מבד ח, 36—37

יוריהם
 ולא שמעו לקול עשיהם מצות
 יוריהם מבד ג, 7—8

מיצר
 ובשר מיצר [חמר] יכבד
 מהו ט, 16

יצרו
 ומחשבת יצרו מה ה, 5

יצרי
 ולא עזבתני בזמות יצרי
 מהו ה, 6

ויצרים
 ויצרים הופיע לי למרויים
 מהו ה, 32—33

יצרי
 בדעתי יצרי גבר מהו יא, 20

יצריו
 כיא בטח יצר יצריו
 פח יב, 11

היצורים
 ואשר יזכיר דבר בשם הנגבד על
 כול היצורים מהו ו, 27

יקר
 היאה חומת הבחן פנת יקר
 מה ח, 7

יקש
מוקשי
 להנצילם מכל מוקשי שחת
 מבד יד, 2
 ותשוך בעדי מכול מוקשי שחת
 מהו ב, 21

ירא
 ירא את אל מבד י, 2

ליראי
 ליראי אל ולחושבי שמו
 מבד ח, 42—43
 עד יגלה אל ישע וצדקה ליראי
 שמו מבד ח, 43

יראיכה
 ואהללה שמכה בתוך יראיכה
 מהו יב, 3

תיראו
 אל תיראו ואל ירך לכבכמה
 מבא י, 3
 אל תיראו ואל תחתו [מפני
 אויביכם]מה מבא טו, 8

תיראום
 ואתם התחזקו ואל תיראום
 מבא יו, 4

ונורא
 איום ונורא הוא פח ג, 2—3
 אל גדול ונורא מבא י, 1

כדעתי דברתי מצידוק יצר חמר מהו יב, 32
 ואדעה כי בידך יצר כול רוח מהו טו, 13
 ואני יצר [חמר] מהו יח, 25
 ואני יצר העפר מהו יח, 31
 ואני יצר החמר מהו קטע 1, 8
 [יצר] חמר... מהו קטע 2, 8
 עול יצר נתעב מהו קטע 2, 17
 יצר נתעב מהו קטע 2, 18
 ותמו כול יצר רמיה ותמו כול יצר רמיה מהו קטע 3, 9
 ואפס יצר עולה ומעשי רמיה ואפס יצר עולה ומעשי רמיה מהו קטע 3, 10
 ואני יצר [החמר] מהו קטע 3, 11
 ...[יצר] העפר ידעתי ברוח אשר נתתה ביי... מהו קטע 3, 14
 ...יצר... מהו קטע 3, 18
היצר
 ...היצר... מהו קטע 1, 13
ביצר
 ביצר סמוך ורוח נשברה ולרצת עוון מה ח, 3
 ומחשבת קודש ביצר סמוך מה ד, 5-4
 אשמר ביצר עפר מהתספר אשמר ביצר עפר מהתספר מהו קטע 3, 5
וביצר
 וביצר חמר הגברתכה וביצר חמר הגברתכה מהו יא, 3
ויצר
 ערמה לפתיים ויצר סמוך לכול נמהרי לב מהו ב, 9
 ויצר בשר לא שמתה לי מעוז מהו י, 22
 ו[יצר החמר מה] יבין [במעש] שני מהו יב, 27-28
 ו[יצר] עפר איך יוכל להכין צעדו מהו טו, 21
 תהו ויצר ח[מר] מהו קטע 11, 7
ליצר
 והיו ליצר סמוך מהו א, 36
 ...ליצר אשמה לכלה ירמוסו... מהו ו, 32
 ותשובת עפר ליצר חמר בקצ עולם מהו יב, 26
 להשמיע ליצר מבינתו מהו יח, 11
 ותפתח מקור להוכיח ליצר חמר דרכו מהו יח, 12
 ליצר אשר סמכתה בעוזכה מהו יח, 13

יצר
יצר
 ודרך אנוש לוא תכון כי אם ברוח יצר אל לו מהו ד, 31
יצרת
 לרוח אדם אשר יצרת בתבל לרוח אדם אשר יצרת בתבל מהו א, 16
יצרתה
 אתה יצרתה כול רוח ונפש אתה יצרתה כול רוח ונפש מהו א, 9-10
 ואדעה כי יש מקוה לאשר ואדעה כי יש מקוה לאשר יצרתה מעפר לטוד עולם יצרתה מעפר לטוד עולם מהו ג, 20-21
 ואיכה אשכול בלא יצרתה לי ואיכה אשכול בלא יצרתה לי מהו י, 6-7
 כי אתה יצרתה [יצר חמר] כי אתה יצרתה [יצר חמר] מהו י, 21
 אתה יצרתה רוח ופעולתה אתה יצרתה רוח ופעולתה הכינותה מהו טו, 22
יצרום
 אשר יצרום לעובדם אשר יצרום לעובדם פח יב, 13
יוצר
 כיא בטח יצר יצרו עליהו כיא בטח יצר יצרו עליהו פח יב, 11
 [יוצר] עבים [יוצר] עבים במבא י, 12
 ברוך אתה אדוני יוצר [חן] [ול] ברוך אתה אדוני יוצר [חן] [ול] ור[ב] העלילה מהו טו, 8
ויוצר
 ויוצר יד ולעצת מה יבין ויוצר יד ולעצת מה יבין מהו יא, 22
יצרו
 כיא פסל יצרו מסיכה כיא פסל יצרו מסיכה פח יב, 10-11
יצר
 עורלת יצר ועורף קשה עורלת יצר ועורף קשה מהו ה, 5
 ולוא לתור במחשבות יצר אשמה ולוא לתור במחשבות יצר אשמה ועני זנות מהו ב, 16
 ואני יצר החמר ומגבל המים ואני יצר החמר ומגבל המים מהו א, 22
 ולהמיר בהולל יצר סמוך ולהמיר בהולל יצר סמוך מהו ב, 36
 ואני יצר החמר מהו ג, 23-24
 מי בשר כזאת ומה יצר חמר מי בשר כזאת ומה יצר חמר להגדיל פלאות מהו ד, 29
 כי בליעל עם הופע יצר היותם כי בליעל עם הופע יצר היותם מהו ז, 3-4
 כי אתה ידעתה כול יצר מעשה כי אתה ידעתה כול יצר מעשה מהו ז, 13
 ואתה ידעתה יצר עבדכה ואתה ידעתה יצר עבדכה מהו ז, 16
 כי אתה יצרתה [יצר חמר] כי אתה יצרתה [יצר חמר] מהו י, 21

יתצבו
 יתצבו למועדיהם לחודשיהם ולשבתות יתצבו למועדיהם לחודשיהם ולשבתות אלה יתצבו על העולות ועל אלה יתצבו על העולות ועל הזבחים מבא ב, 4
להתיצב
 יבוא להתיצב ביסודות עדת הקודש יבוא להתיצב ביסודות עדת הקודש מהו א, 12-13
 אשר יצא הגורל להתיצב אשר יצא הגורל להתיצב בעבודות מהו א, 16
 להתיצב על עדת ישראל להתיצב על עדת ישראל מהו א, 20
 אל יבואו אלה להתיצב אל יבואו אלה להתיצב להתיצב לפניכה לעד להתיצב לפניכה לעד מה יא, 17-16
 להתיצב תמיד בשערי המקדש להתיצב תמיד בשערי המקדש מבא ג, 3
 להתיצב על מעמדם להתיצב על מעמדם מבא ח, 3
 להתיצב במעמד עם צבא קדושים להתיצב במעמד עם צבא קדושים מהו ג, 22-21
 ולא יוכל כול להתיצב לפני חמתה ולא יוכל כול להתיצב לפני חמתה מהו ז, 29
 להתיצב לפני כבודכה להתיצב לפני כבודכה מהו י, 11
ולהתיצב
 ולהתיצב במשפט שפטוים ולהתיצב במשפט שפטוים ובמלוא בן מהו א, 11-12
 ולהתיצב ברואשי אלטי ישראל ולהתיצב ברואשי אלטי ישראל מהו א, 14
 ולהתיצב במלחמה להכניע גוים ולהתיצב במלחמה להכניע גוים מהו א, 21
 ולהתיצב במעמד לפניכה ולהתיצב במעמד לפניכה מהו יא, 13
 ולהתיצב לפני אפכה ולהתיצב לפני אפכה מהו יב, 30
 ולהתיצב במעמ[ד] ולהתיצב במעמ[ד] מהו קטע 7, 11
ומהתיצב
 ומהתיצב לפני מוכיח ומהתיצב לפני מוכיח מהו יב, 27-28
התיצבם
 עד התיצבם איש על מעמדו עד התיצבם איש על מעמדו מבא טו, 4
 עד התיצבם איש על מעמדו עד התיצבם איש על מעמדו מבא יו, 11
מצב
 מצב מהו י, 17
יצע
יצועי
 ועם משכב יצועי ארננה לו ואברכנו ועם משכב יצועי ארננה לו ואברכנו מהו י, 14
 על יצועי ערשי בקינת תשא על יצועי ערשי בקינת תשא מהו ט, 4

יוציאנו
 ועל הרבים לוא יוציאנו ועל הרבים לוא יוציאנו מהו א, 20
יוציאה
 אם סודרת היא אל יוציאה אם סודרת היא אל יוציאה מבד יא, 7
ותוצא
 ותוצא קוים לרויהם ותוצא קוים לרויהם מהו א, 30
ותוצא
 ותוצא לנצח משפטם ולמישרים ותוצא לנצח משפטם ולמישרים אמת מהו ד, 25
להוציא
 להוציא כלי מלחמות להוציא כלי מלחמות מהו ו, 31
ולהוציא
 ולהוציא את כול העדה ולהוציא את כול העדה מהו א, 23
להוציא
 להוציא מן היחד להוציא מן היחד מהו א, 27
מוציא
 אשר אמר ישעיה מוציא כלי למעשהו אשר אמר ישעיה מוציא כלי למעשהו מבד ו, 8-7
והמוציא
 והמוציא את יד שמואלו לשוח והמוציא את יד שמואלו לשוח בה מהו ז, 15
מוצא
 ועם מוצא ערב ובוקר ועם מוצא ערב ובוקר מהו י, 11
מוציא
 תרומת מוצא שפתי ממערכת תרומת מוצא שפתי ממערכת אנשים מהו י, 15
 ואשר אמר מוצא שפתיך תשמור ואשר אמר מוצא שפתיך תשמור מבד טו, 7-6
ומוצא
 ומוצא אור ברשית ממשלת חושך ומוצא אור ברשית ממשלת חושך מהו יב, 5-6
למוצא
 למוצא לילה ומבוא יומם תמיד למוצא לילה ומבוא יומם תמיד מהו יב, 7
ומוציא
 ומוציא ערב ובוקר ומוציא ערב ובוקר מבא יד, 14
מוציאה
 כי לא ידע מוצאיה את משפטתה כי לא ידע מוצאיה את משפטתה מבד ט, 15

ובעצתו
 ובחר[תה בעזר]תו ובעצתו
 מבא יג, 11

עצתה
 להשיב על עצתה מה יא, 18
 אנשי עצתה בתוך בני אדם
 מהו ה, 11
 כי הביאותה [בסוד כ] בודקה לכול
 אנשי עצתה מהו ה, 12-13

בעצתה
 להכניס בעצתה מהו ה, 10

ועצתה
 ועצתה היא תקום
 מהו ד, 13

ולעצתך
 ולעצתך פקד...
 מהו קטע 13-7

עצתם
 בית אבשלום ואנשי עצתם
 פה ה, 9-10
 ואל ידע ככול עצתם
 מה ה, 18

עצות
 הם גוי אבד עצות מבד ה, 17

ויעץ
 ויעץ בליעל עם לבבם
 מהו ו, 21-22

יער
 ובנצר עליו ירעו כול [חיתו] יער
 מהו ה, 8

יפע
הופיע
 הופיע אליהם לבלעם ולכשלים
 פה יא, 7-8

והיום הופיע לנ[ו]
 מבא יח, 9
 לבם ויצרם הופיע לי למרוים
 מהו ה, 32-33

כי בש[מכה]... ובכבודכה הופיע
 אורי
 מהו ט, 26

הופעתה
 הופעתה לי והמה עמכה
 מהו ד, 6

ומנעורי הופעתה לי בשכל
 משפטכה
 מהו ט, 31

והופעת
 והופעת י באור שבעתים
 מהו ז, 24

והופיע
 והופיע ברנות ירושלים
 מבא יב, 12

יופיע
 בסוד קדושים יופיע
 מבא א, 16

[עד אשר יופיע מלך ישראל
 מבא יב, 15]

תופיע
 ואמתכה תופיע לכבוד עד
 ושלוש עולום מהו יא, 27-28

ותופע
 ותופע לי בכוחכה לאורתום
 מהו ד, 23

להופיע
 [ש]מועות פלאכה להופיע
 מהו יח, 6

באופיע
 באופיע מאורות מנבול קודש
 מה י, 3-4

הופע
 כי בליעל עם הופע יצר היותם
 מהו ז, 4-3

בהופע
 בהופע מעשיו ישלח מעדה
 מבד ח, 26

בהופע כבוד אל לישראל
 מבד ח, 48-49

ובהופע
 ובהופע מעשיו כפי מדרש
 התורה
 מבד ח, 29

יפת
מופת
 וכאמן לאנשי מופת
 מהו ז, 21

מופת
 ומופת דורות
 מהו יג, 16

יפת
 והיתה מהומה גדולה בבני יפת
 מבא א, 5-6

ונפלו בני יפת לאין קום
 מבא יח, 2

יצא
ויצא
 ויצא הגורל
 מבד יג, 4

יצא
 על כן יצא המשפט מעוקל
 פה א, 13

ולוא יצא לנצח משפט פה א, 10
 ממנו משפטו ושאתו יצא
 פה ג, 3

אשר יצא הגורל להת[יצב]
 כעבודות
 מהו ה, 16

על פיהם יצא תכון הגורל
 מה ה, 3

וכאשר יצא הגורל
 מהו ו, 16

ואם יצא לו הגורל לקרוב
 מהו ו, 18-19

ואם יצא לו הגורל לקרבו ליחוד
 מהו ו, 21-22

ובהון ועל פיהם יצא
 מהו ט, 7

ובקצו יצא בחמה גדולה
 מבא א, 4

תצא
 ואז תצא לנצח אמת תבל
 מהו ד, 19

ויצא
 ויצא מלפני הרבים
 מהו ז, 23-24

יצאו
 ומכול עצת התורה לוא יצאו
 מהו ט, 9

אשר יצאו ממקום קדשו וישענו
 על אל
 מבד ח, 45-46

יצאו [לנח] שיר
 מבא א, 13

ואחריהם יצאו שלושה דגלי
 בינים
 מבא ו, 1

ואחריהם יצאו שני דגלי בינים
 מבא ו, 4

מאתים פרשים יצאו
 מבא ו, 8

יצאו עמהמה שבעה לויים
 מבא ז, 13

יצאו מן השער האחד
 מבא ז, 15

יצאו ככול הסרכים
 מבא ז, 16

יצאו זרקות המלחמה להפיל
 חללים
 מבא ח, 10-11

ויצאו
 ויצאו מן השער התיכון אל בין
 המערכות
 מבא ז, 8

ויצאו שלושה דגלי בינים
 מבא ח, 3-4

ויצאו אליהם כול אנשי הבינים
 מבא ט, 3

[ויצאו אנשי הבינים
 מבא טו, 3]

צאת
 צאת ובוא לשבת וקום
 מה י, 14-15

ועם צאת הקול
 מבא טו, 7

ובצאת
 ובצאת המוהנים אל בין
 המערכות
 מבא ז, 12-13

לצאת
 לצאת ולבוא על פי התורה
 מבד ח, 50-51

לצאת ולבוא בשבת
 מבד יא, 10

לצאת ולבוא בשבת
 מבד יא, 11

ויצא הגורל לצאת ולבוא על פיהו
 כל באי המהנה
 מבד יג, 4

יחלוצו להם אנשי חיל לצאת
 לצבא
 מבא ב, 7-8

ובשני השמטים לוא יחלוצו
 לצאת לצבא
 מבא ב, 8

לצאת אנשי הבנים
 מבא ג, 1

לצאת למערכת האויב
 מבא ג, 7

לצאת מערכה אחרת חליפה
 למלחמה
 מבא טו, 10

ולצאת
 ולצאת ולבוא לפני העדה
 מהו ה, 17

בצאתם
 בצאתם למלחמה יכתובו
 מבא ד, 9

בצאתם מירושלים ללכת
 למלחמה עד שובם
 מבא ז, 3-4

יוצאים
 וראשים יוצאים וכנפים
 [יוצאות]
 מבא ט, 11

והמג[ד]לות יוצאים מן
 המערכה
 מבא ט, 12-13

היוצאים
 היוצאים מארץ יהודה והגלויים
 עמהם
 מבד ד, 3

היוצאים מארץ יהודה
 מבד ו, 5

כול הרכב היוצאים למלחמה
 מבא ו, 10-11

יוצאות
 [יוצאות משני] עברי המערכה
 מבא ט, 11

יוצאי
 וכול ע[ם] יוצאי[ם] המלחמה
 מבא טו, 2

הוצאתה
 ואוצרות מהשבת לחפציה[ם] וקיום
 הוצאתה [ה] לרזיהם
 מהו א, 13-14

יוציא
 ואשר יוציא ידו מתחת בגדו
 והוא פוח
 מהו ז, 13-14

אל יוציא איש מן הבית לחוץ
 ומן החוץ אל הבית
 מבד יא, 7-8

יוצא
 אל יוצא ממנה ואל יבא אליה
 מבד יא, 8-9

כול הבא בעצת הקודש
 מה ת, 21
 בעצת תושיה אסתר דעת
 מה י, 25
 איש לפי רוחו ישפטו בעצת
 קדשו מבר ת, 47-48
 כי אם בעצת חברי ישראל
 מבר יב, 8
 ותביאני בעצת [קודשכה]
 מהו ה, 5

ל עצ ת
 למשפט או לעצת היחד או
 לתעודת מלחמה מה א, 1, 25-26
 הנועדים לעצת היחד בישראל
 מה א, 2
 קיראי המועד לעצת היחד
 מה א, 2, 11
 ביחד אל לעצת העולמים
 מה ב, 22-23
 כול הבא לעצת היחד
 מה ה, 7
 וכן ישאלו לעצתם לכול דבר
 מה ה, 4
 להשיב איש את מדעו לעצת
 היחד מה ה, 9-10
 ובקורבו לעצת היחד
 מה ה, 16
 ועם בני שמים חבר סודם לעצת
 יחד מה יא, 8
 יכתובו תעודות אל לעצת קודש
 מבר ג, 4
 ואתה אלי נתהו לענינם לעצת
 קודש מהו ז, 10

ו לעצ ת
 ולעצת מה יבין מה יא, 22

מ עצ ת
 עשרה אנשים מעצת היחד
 מה ה, 3
 ישלחהו מעצת היחד ולוא ישוב
 עוד מה ת, 22-23

עצ ת ו
 אשר בעוון מורה הצדק ואנשי
 עצתו נתנו אל ביד[א]ויבין
 מה ט, 9-10
 המה אנושי עצתו מה א, 1, 3
 לבלתי התיסר ביחד עצתו
 מה ג, 6
 ויהי עצתו ליחד ומשפטו
 מה ה, 22-23
 ולוא יתערב איש מאנשי הקודש
 בהגונו ועם עצתו לכול דבר
 מה ת, 23-24

ו עצת ו
 ועצתו על פי הרבים
 מה ט, 2

ולא ישאל על כול עצת שנתים
 ימים מה ה, 25
 עצה מהו קטע א, 8, 4

ה עצ ה
 [העצה] וכן למגורש מבר יג, 17
 גדול ה עצה לתבונתכה אין מספר
 מהו א, 6, 6

ב עצ ה
 וכן לאיש הנפטר במושב הרבים
 אשר לוא בעצה מה ז, 10-11
 וקרבהו בעצה על פי הרבים
 מה ת, 18-19

ו בעצ ה
 ובעצה כול מחשבתם להרע
 פח ג, 5
 במושב במדרש ובעצה
 מה ת, 26

עצ ת
 כיא הלבנון הוא עצת היחד
 פח יב, 3-4
 אלה האנשים הנקראים עצת היחד
 מה א, 27
 לדבר אל עצת הקודש
 מה א, 2, 9
 כיא ברוח עצת אמת
 השואל את עצת היחד
 מה ה, 12-13
 להוסיף על עצת היחד
 מה ה, 14
 וכאשר יצא הגורל על עצת
 הרבים יקרב או ירחק מהו ו, 16
 ולוא ישוב אל עצת היחד
 מה ז, 2
 ולוא ישוב עוד אל עצת היחד
 מה ז, 24
 בהיות אלה בישראל נכונה עצת
 היחד מה ת, 4-5
 יבדלו קודש בתוך עצת אנשי
 היחד מה ת, 11
 ומכול עצת התורה לוא יצאו
 מה ט, 9
 ולסתר את עצת התורה
 מה ט, 17

ב עצ ת
 אשר בעצת בית אשמתם
 פח ד, 11
 להיחד בעצת אל
 מה א, 8
 איש כגורלו בעצת אל
 מה א, 9-10
 בעצת צדקו מה א, 13
 בעצת קודש מה ב, 25
 לוא יבואו בעצת יחד מה ג, 2
 וכול איש אשר יהיה בעצת
 היחד מה ז, 22
 ויהיו בעצת היחד מה ה, 1

ע ד ת ו
 אשר חרה אף אל בכל עדתו
 מבר ת, 13
 לכפר בעד כול עדתו
 מבר ב, 5

ב עד ת ו
 לבלתי היות עשוך ורצון בעד תו
 מבר יג, 10

ל עד ת ו
 וכל הנוסף לעד תו יפקדו
 למעשיו מבר יג, 11

ע ד ת מ
 בתוך כול עדתם מה ה, 12

ב עד ת מ
 כיא מלאכי קודש בעדתם
 מה א, 8-9

י ח ר אף אל בעד ת מ
 מבר א, 21 ב, 1
 ויחר אף אל בעדתם
 מבר ג, 8-9

ב עד ת נ ו
 וגבור המלחמה בעד ת נ ו
 מבר יב, 8

י ע ל
הו ע י ל
 מה הו ע י ל פסל פח יב, 10

ל הו ע י ל
 להו ע י ל מדוכיהם בדרך
 מהו ה, 20

י ע פ ו
 ייעפו ולאמים בדי ריק ייעפו
 פח י, 8

י ע ז
י עצ ת ה
 יעצתה בשת לביתכה
 פח ט, 13-14

י ו ע ז
 פלא יועץ עם גבורתו
 מהו ג, 10

י ו ע צ ו
 ויחד יברכו ויחד יועצו
 מהו ה, 3

ל הו ע ז
 להועץ על מצות אל
 מבר ג, 5-6

ע צ ה
 ולכול עצה ודבר אשר יהיה
 לרבים להשיב מהו ה, 9

מ ע ד ה
 בתופע מעשיו ישלח מעדה
 מבר ת, 26

ע ד ת
 וזה הסרך לכול עדת ישראל
 מה א, 1
 יבוא להתיצב ביסודות עדת
 הקודש מה א, 12-13
 להתיצב על עדת ישראל
 מה א, 20
 בתוך עדת אנושי השם
 מה א, 2, 8
 יבוא הכוהן רואש כול עדת
 ישראל מה א, 2, 12
 עם חכמי עדת הקודש
 מה א, 2, 16
 ואחר יברכו כול עדת היחד
 מה א, 21
 וכן המשפט לכל באי עדת אנשי
 תמים הקודש מבר ח, 24-25
 עדת אלים וקהלת אנשים
 מבר א, 10-11
 על אות הראישונה עדת אל
 מבר ד, 9
 כיא המה עדת רשעה
 מבר טו, 9
 ולבוא ביחד עם עדת בני שמים
 מהו ג, 22
 עם עדת קדושיכה בהפלא
 מהו קטע א, 5, 3

ב עד ת
 [אחרון] בעדת בניגדים
 פח א, 3
 ליחד בעדת קודש מה א, 9
 בעדת בניגדים הם כרי דרך
 כבר א, 12-13
 אודכה אדוני כי לוא השלתה גורלי
 בעדת שו מהו ז, 34
 בעדת... מהו קטע א, 11, 10

ו עד ת
 ועת קדושיכה בתוכנו
 מבר יב, 6
 והכה סוד שוא ועת בליעל
 מהו ב, 22
 עם צבא רוחיך ועת...
 מהו יג, 8

ל עד ת
 להיחד לעדת קודש מה ה, 20
מ ע ד ת
 להברל מעדת אנשי העול
 מה ת, 1-2
 מעדת [שו] ומסוד חמס
 מהו ו, 5

ו מעד ת
 ומעדת דורשי חלקות
 מהו ב, 32

יעד

יעדת נוי
[כ"א] אתה יעדתנו [למ[בחן]]
מבא יג, 17

יעוד

כיא הוא יום יעוד לו
מבא א, 10

נועדנו

ואנחנו ביחד נועדנו ועם יודעים
מהו קטע 10, 6

יעודו

ואם לשלוחן יחד יעודו
מה 11, 17
אשר יועדו עד עשרא אנשים
מה 11, 22

הנועדים

הנועדים לעצת היחד בישראל
מה 2, 2
הנועדים עמו ליום קרב
ונחשיר בחרב אל מבא טו, 3
הנועדים יחד לביתכה
מהו ד, 24

נועדי

ורנן ותלונה לכול נועדי
[וא] כלי לחמי מהו ה, 24

מועדים

ותתן את נפש שבדך בתוך לביאים
מועדים לבני אשמה
מהו ה, 6-7

מועד

ובקץ מועד מנוחת יום הכפורים
פח יא, 6-7
אלה אנושי השם קיראי מועד
מה 11, 2
[קיראי ה] מועד לעצת היחד
מה 11, 11

[קיראי] מועד אנושי השם
מה 11, 13
להתהלך במ עמועד פקודתו
מה ג, 18
עד מועד משפט נחרצה
מה ד, 20

מועד קציר לקיץ מה י, 8
בהאסם לבית מועד מבא ג, 4
ימין אל מועד אל מבא ד, 7
מועד גבורת ידכה בכתיים

מבא יא, 11
וקרא באוניהם את תפלת מועד
המלחמה מבא טו, 4-5
מועד המלחמה היום הזה
מבא טו, 12

המועד

קרואי המועד וכול ראשי אבות
העדה מבא ב, 7

במועד

את כול אלה יסרוכו במועד שנת
השמיטה מבא ב, 6
יכתובו זכרון נקם במועד אל
מבא ג, 7-8

ובמועד

ובמועד פקודה ישמידנה לעד
מה ד, 18-19
ובמועד אל יאיר רום גודלו
מבא א, 8

ומועד

ומועד זרע למועד דשא
מה י, 8

למועד

כי עוד חוון למועד
פח ז, 5-6
וברוש שבועיהם למועד דרוור
מה י, 9
והתהלך הכוהן החרוץ למועד
נקם מבא טו, 6
למועד לילה בתקופתו לפנות
בוקר מהו יב, 6
ומרחם הכינותו למועד רצון
מהו טו, 15

מועדו

היום מועדו להכניע מבא יו, 5
...מועדו ותהי תוכחתה לי
לשמחה וששון מהו ט, 24

מועדות

עם מבוא אור ממועד בתקופות
יום לתכוננו מהו יב, 4-5

למועדנו

כיא אתה ידעתה למועדנו
מבא יח, 9

מועדן

לכול קצי מועדן
מה ד, 25-26

מועדים

במבוא מועדים לימי חודש יחד
מה י, 4
לראשי מועדים בכל קץ
מה י, 5-6
ולכלות בשר עד מועדים
מהו ה, 31

ותקופת מועדים בתכונם
באותותם מהו יב, 8

ומועדים

ומועדים לרצונכה
מבא יח, 13

המועדות

ואת המועדות ואת יום התענית
מבד ו, 18-19

וכל אשר יתעה לחלל את השבת
ואת המועדות לא יומת
מבד יב, 3-4

מועדיהם

למען הבט אל מועדיהם
פח יא, 3
ולוא להתאחר מכול מועדיהם
מה א, 14-15
ובתקופת מועדיהם בהשלם חוק
מה י, 7
ותקופת מספר שני עולם בכל
מועדיהם מהו א, 25

במועדיהם

להתהלל במועדיהם להתפש
במצודותם מהו ד, 12
לזכרון במועדיהם מה י, 6

למועדיהם

נהיה ברשית ירחים למועדיהם
מה י, 6
יתיצבו למועדיהם לחודשיהם
ולשבתות מבא ב, 4

מועדי

מועדי שנים לשבועיהם
מה י, 8
הלוך ואור עד תום כול מועדי
חושך מבא א, 8
מועדי קודש ותקופות שנים
מבא י, 15
למלך [עליהם] בכל מועדי
עולמים מבא יב, 3

ומועדי

וכל נגיעיהם ומועדי צרותם
בממשלת משטמתו מה ג, 23
שבתות קדשו ומועדי כבודו
מבד ג, 14-15
ומועדי תעודות עולמים
מבא יד, 13

למועדי

כול הנגלות למועדי תעודותם
מה א, 9
כאשר צוה למועדי תעודתו
מה ג, 10
ותקימה לזרעם למועדי עולמים
מבא יג, 6-7

מועדיך

קציר מועדיך מהו יג, 20

במועדיה

וש[פ]ס במועדיה
למש[ל]ת[ח]... מהו א, 17-18

יעד

עדה

ולקיס עדה בשקר פח י, 10
לריב ומשפט ולשאת משא עדה
מה א, 20

העדה

וזה הסרך לכול צבאות העדה
מה א, 1, 6
לעבוד את עבודת העדה
מה א, 1, 13

וכול רשי אבות העדה
מה א, 1, 16
ולצאת ולבוא לפני העדה
מה א, 1, 17

יתנו משאי בעבודות העדה
מה א, 1, 19
להביא ולהוציא את כול העדה
מה א, 1, 23

איש בסרכו על יד ראשי אבות
העדה מה א, 1, 23-24
וכול ראשי אבות העדה
מה א, 1, 25

וכול חכמי העדה
מה א, 1, 28-27
בלבתי החזיק מעמד בתוך העדה
מה 11, 4-5

בלבתי התחוק בתוך העדה
מה 2, 7
ואל תוך העדה מה 2, 10
וכול ראשי אבות העדה
מה 2, 16

השבט הוא נשיא כל העדה
מבד ז, 20
וזה סרך לשפטי העדה
מבד י, 4

ברורים מן העדה לפי העת
מבד י, 5
לשפוט את העדה מבד י, 8
להביא איש אל העדה

מבד יג, 13
על פיהו יבאו באי העדה איש
בחרו מבד יד, 9-10
אבות העדה שנים וחמשים

מבא ב, 1
וראשי השבטים ואבות העדה
אחריהם מבא ב, 3
קרואי המועד וכול ראשי אבות
העדה מבא ב, 7
ועורכוה כול העדה יחד

מבא ב, 9
על חצוצרות מקרא העדה
מבא ג, 2
יכתובו ראשי אבות העדה
מבא ג, 4

לבוא אל העדה ירושלים
מבא ג, 11
סרך אותות כול העדה למסורותם
מבא ג, 12
סרך אותות העדה מבא ד, 9
אות כול העדה מבא ד, 15
ועל נשיא כול העדה יכתבו
מבא ה, 1

תולדות
 במעון אור תולדות האמת
 מה ג, 19
 וממקור חושך תולדות העול
 מה ג, 19
 באלה תולדות כול בני איש
 מה ד, 15

בתולדות
 בתולדות כול בני איש
 מה ג, 13

ותולדותיו
 תבנית אדם ותולדותיו
 מבא י, 14

כתולדותם
 ואהרון ושמות שנים עשר שבטי ישראל כתולדותם
 מבא ג, 13
 ושמות שנים עשר שבטי ישראל כתולדותם
 מבא ה, 1

לתולדותם
 הנה פרוש שמותיהם לתולדותם
 מבד ב, 4-5

ים
 כאוניה במצולות ים ועליו מבצר
 מהו ג, 6-7

הים
 וממרחק יבואו מאי הים
 פח ג, 10-11
 ותעש אדם כדגי הים פח ה, 12
 עם כול שללם כדגת הים
 פח ו, 2-1
 כמים יכסו על הים
 פח י, 14-15

היים
 כמי היים לרב פח יא, 1-2

בים
 וכשלישי מרכבותיו בים סוף
 מבא יא, 10

ימים
 חוג ימים ומקוי נהרות ומבקע תהמות
 מבא י, 13
 אתה בראתה ארץ בכוחכי ימים ותהומות
 מהו א, 14-15
 ויהמו כנחשולי ימים מהו ב, 12
 כיוודי ימים נבעתים מהמון מים
 מהו ג, 14
 כי תתבלע כול חכמתם בהמות ימים
 מהו ג, 14-15
 כמלה באוניה בזעף ימים גליהם
 מהו ו, 22-23

בימים
 ולוא יתקדש בימים ונהרות
 מהו ג, 4-5

וכל צבאותיה בימים ובתהומות
 מהו יג, 9

ולימים
 ולימים לאין חקר מהו ח, 17

ימן
ימין
 תשוב עליכה כוס ימין יהוה
 פח יא, 10
 ללכת ימין ושמאל מה א, 15
 ולוא לסור ימין ושמאל
 מה ג, 10
 ימין אל מועד אל מבא ד, 7
 ומעשי ימין עוזך מהו יז, 17

בימין
 בימין עוזכה מהו יח, 7

לימין
 לימין המערכה מבא ו, 7
 שנים למגדל אחד לימין
 מבא ט, 14
 מיכאל וגבריאל לימין...
 מבא ט, 16

מימין
 ולידם אנשי הרכב מימין ומשמאל
 מבא ח, 4-5

ימיני
 משען ימיני בסלע עוו וגבורחו משענת ימיני
 מה יא, 4
 מה יא, 5

ינק
היונק
 אל ישא האומן את היונק
 מבד יא, 11

יסד
יסד
 ועליהון יסד כול מעשהו
 מה ג, 25

יסדתו
 וצור למוכיחי יסדתו
 פח ה, 1

יסדתה
 כי אתה יסדתה רוחי ותדע מזמתי
 מהו ט, 12

יסדתני
 ושם למשפט יסדתני
 מהו ה, 8-9

ליסד
 ליסד מוסד אמת לישראל
 מה ה, 5

נוסדו
 ובטרם נוסדו ידע את מעשיהם
 מבד ב, 7-8

יסוד
 לפרע את יסוד עמידתו
 מה ו, 26
 והאיש אשר ילון על יסוד היחד
 מה ז, 17

ביסוד
 בהכון אלה ביסוד היחד
 מה ח, 10
 [ונכבוד אל ביסוד] קדושים
 מבא א, 16

ויסוד
 ויסוד הבריאה זכר ונקבה ברא
 אותם
 מבד ד, 21

ליסוד
 ליסוד רוח קודש לאמת עולם
 מה ט, 3-4

מיסוד
 והאיש אשר תזוע רוחו מיסוד היחד
 מה ז, 18

יסודי
 וברקוע יבשה יסודי הרים
 לשרפה מהו ג, 31
 בכול מולדי עת יסודי קצ
 מהו יב, 8-7

ביסודי
 כיא געלה נפשו ביסודי דעת
 מהו ב, 26 ג, 1

וביסודי
 בספר ההגו וביסודי הברית
 מבד י, 6

יסודותוהי
 בל יודעזעו יסודותוהי
 מהו ח, 7-8

ביסודות
 יבוא להתיצב ביסודות דעת הקודש
 מה א, 12-13

מוסד
 ליסד מוסד אמת לישראל
 מה ה, 5

מוסדי
 מוסדי הרים מהו יז, 13

יסף
הוסיפו
 [חכמים] הוסיפו ערמה
 מהו א, 36

והוסיפו
 והוסיפו הכוהנים ותלויים ואמרו
 מהו ב, 11

ותוסף
 ותוסף לשונם כחרב אל תערה
 מהו ה, 14-15

ויוספוה
 ואת אלי מרחב פתחתה בלבכי
 ויוספוה לצוקה
 מהו ה, 33-34

ויוספו
 ויוסיפו את הוגם פח ו, 1

לוסיף
 לוסיף עליו עון אשמה
 פח ח, 12
 לוסיף קלון ויקלון ומכאוב
 פח יא, 15

להוסיף
 להוסיף על עצת היחד
 מהו ו, 14

הנוסף
 וכמשפט הוה לכול הנוסף ליחד
 מה ח, 19
 וכל הנוסף לעדתו יפקדהו
 למעשיו
 מבד יג, 11

יסר
התוסרו
 אשר התוסרו בו הראשנים
 מבד ד, 8

והתיסרו
 והתיסרו במשפטים הראשונים
 מבד ח, 54

התיסר
 לבלתי התיסר ביחד עצתו
 מהו ג, 6

להתיסר
 אשר החלו אנשי היחד להתיסר
 בהם
 מהו ט, 10

יסורף
 כל המתהלכים באלה בתמים קדש
 על פי כל יסורף
 מבד ז, 4-5

היסורים
 וכמשפט היסורים כסרך התורה
 מבד ז, 7-8

ביסורידך
 ...ענותו ביסורידך...
 מהו יז, 21

מוסר
 ואם ישיג מוסר יביאוו בברית
 מהו א, 14-15

ולנסות אוהבי מוסר
 מהו ב, 14

למוסר
 גליתה אווני [ל מו]סר] מוכיחי
 צדק עם...
 מהו ו, 4

מוסרו
 ולקחת מוסרו במשפטיהמה
 מהו א, 7-8

ושבה רוחו לבגוד ביחד

מה ז, 23
שמתה לכה ב[יחד ומס]פר שמת
כול צבאם
[ביחד א]ל למעמד עולמים
מבא יב, 2
ורוממו שמו ביחד שמתה וענו
ואמרו
ולבוא ביחד עם עדת בני שמים
מהו ז, 22

להלל שמכה ביחד ר[ינ]ה
מהו ג, 23
להתחדש עם כול נהיה ועם ידעים
ביחד רנה מהו יא, 13-14
וכן הוגשתי ביחד כול אנשי סודי
מהו יד, 18
ואנחנו ביחד נועדנו ועם יודעים
מהו קטע 10, 6

ויחד

למלאכה ולממון ויחד ויאכלו
מהו ו, 2
ויחד יברכו ויחד יעצו
מהו ו, 3

ליחד

באחרית הימים כהאספם ליחד
מהו א, 1
להיות ליחד בתורה ובהו
מהו ה, 2
ליחד ברית עולם מהו ה, 5-6
ליחד ולריב ולמשפט מהו ה, 6
כהאספם ליחד מהו ה, 7
ואם יצא לו הגורל לקרבו ליחד
מהו ו, 21-22
לערב את הונו והיה עצו ליחד
ומשפטו מהו ו, 22-23
ובהיות אלה ליחד בישראל
מהו ח, 12-13
וכמשפט הזה לכול הנוסף ליחד
מהו ח, 19
ואחר יכתוב בתוכו ליחד קודש
מהו ט, 2
הם ליחד[ד] מבא טו, 14

היחד

מיום האסף מורה היחד
מבד ח, 23-24
ומיום האסף יורה היחד
מבד ח, 36-37
אשר נשפטו במ אנשי היחד
מבד ח, 55

יחל

יחלתי
ואבחרה במשפטי ובנגיעי רצייתי כי
יחלתי לחסדיכה מהו ט, 10
וטהרני בצדקתכה כאשר יחלתי
מהו יא, 31-32

ואיחל

ואיחל בכל היותי ושמחה
אברכה תמיד מהו קטע 4, 17

אוהיל

חסדכה אוהיל להציץ בישע
מהו ז, 18-19

ותולה

ותולה ברוב כחכה
מהו ט, 14

יחנה

ויקם בליעל את יחנה ואת
אחיהו מבד ח, 18-19

יין

יין
חמת הנגינים יינם וראש פתנים
אכור מבד ח, 9-10

ויינם

ויינם הוא דרכיהם
מבד ח, 10-11

יכח

הוכחתה
ובחמכתה הוכחתה בני עולם
מהו א, 8
תריב ריבי כי ברז חמכתה
הוכחתה בי מהו ט, 23

ינכח

ומה ינכח על עוונותיו
מהו א, 26

יוכיחוהו

יוכיחוהו
כפי מעלו יוכיחוהו אנשי
דעות מבד ח, 27-28

יוכיחנו

יוכיחנו
כי ביומו יוכיחנו ולא ישא
עליו עון מהו ה, 26 ו, 1

אוכיח

אוכיח
ומשפטו אוכיח כנעויות
מהו י, 12

הוכח

הוכח
אשר אמר לו הוכח תוכיח את
רעך מבד ט, 8-7

בהוכח

בהוכח
אשר לא בהוכח לפני עדים
מבד ט, 3

בהוכיח

בהוכיח
ויודיעהו לעיניו בהוכיח למבקר
מבד ט, 17-18

ותוכיח

ותוכיח
אשר אמר לו הוכח תוכיח בני
רעך מבד ט, 8-7

להוכיח

להוכיח איש את רעהו
מהו ה, 24-25
ואשר לוא להוכיח ולהתרויב
עם אנשי השחת מהו ט, 16
להוכיח איש את אחיהו כמצוה
מבד ז, 2
ותפתח מקור להוכיח ליצר חמר
דרכו מהו יח, 12

ולתוכיח

ולתוכיח
ולתוכיח דעת אמת מהו ט, 17

מוכיח

מוכיח
ואין שופט ואין מוכיח בצדק
מבד ח, 39-40
ומה יתיצב לפני מוכיח
מהו יב, 28

למוכיחי

למוכיחי
וצור למוכיחי יסדתו
פח ה, 1

מוכיחי

מוכיחי
[מוכיחי] צדק בכל
מהו ב, 4
גליתה אוזני [למסו] מוכיחי
צדק עם... מהו ו, 4

ומוכיחי

ומוכיחי
ומליצי דעת עם כול צעורי
ומוכיחי אמת מהו קטע 2, 6

ותוכחת

ותוכחת
ואשיבה למבלעי דבר ולמשותחתי
בי תוכחת מהו ט, 8-9

בתוכחת

בתוכחת
בתוכחת מורה הצדק
פח ה, 10
אשר לוא בתוכחת לפני עדים
מהו ו, 1

ותוכחת

ותוכחת
ותוכחת צדקכה עם היותו
מהו ט, 33

תוכחתי

תוכחתי
ומה אשיב על תוכחתי
פח ו, 14

תוכחתכה

תוכחתכה
ואין להשיב על תוכחתכה כל
רוח מהו ז, 28-29
ותהי תוכחתכה לי לשמחה
וששון מהו ט, 24
ואין להשיב על תוכחתכה כיא
צדקתה מהו יב, 30-31

לתוכחתכה

לתוכחתכה
לתוכחתכה ולטובתה יצפו
מהו יב, 21

ובתוכחתם

ובתוכחתם
ובתוכחתם יאשמרו כול רשעי
עמו פח ה, 5-4

יכל

יוכל

יולא יוכל כול להתיצב לפני
חמתך מהו ז, 29
ומי בכל מעשיכה יוכל לספר
[נפלאותי]כה מהו יא, 25
ולא יוכל אנוש להכין צעדו
מהו טו, 13
ואיכה יוכל כול להשנות את
דבריה מהו טו, 14
[ויצר] עפר איך יוכל להכין
צעדו מהו טו, 21

תוכל

תוכל
והבט אל עמל לוא תוכל
פח ה, 2

יוכלו

יוכלו
והואה פלא והם לוא יוכלו...
מהו קטע 1, 2

יכל

יכל
[יכל אי]שה להניא את שבועתה
מבד טז, 10

ילד

יילד

יילד
אל יילד איש בהמה ביום השבת
מבד יא, 13

ותולידו

ותולידו
ולקחו נשים ותולידו בנים
מבד ז, 6-7

יולדה

יולדה
וחבלים כצירי יולדה
מהו ה, 31-32

ילוד

ילוד
ומה ילוד אשה מהו יג, 14
ואשמות ילוד אשה כמעשי
מהו יח, 12-13
ילוד אשה מהו יח, 16

ויילד

ויילד
ויילד אשה מה ישב לפניכה
מה יא, 21

לדה

לדה
אהיה בצוקה כמו אשת לדה
מבכריה מהו ג, 7

מולדי

מולדי
בכול מולדי עת יסודי קצ
מהו יב, 7-8

ובמולדיו

ובמולדיו
ובמולדיו יחפכו כול צדיים
בכור הריה מהו ג, 11-12

במולדיהם

במולדיהם
וחבלי מרץ במולדיהם ופלצות
להורותם מהו ג, 11

ובמלואת לו שנתים ימים
 מה ז, 20—21
 שנתים ימים בתמים דרך
 מה ה, 10
 שנתים ימים אם תתם דרכו
 מה ז, 25
 עד מלאת לו שנתים ימים
 מה ח, 26—27
 אך השוגג יבחן שנתים ימים
 מה ט, 1—2
 יבוא עליך ועל עמך ועל בית אביך
 ימים אשר [לא] באו
 מבר ו, 11
 ימים אשר לא באו
 מבר יג, 24 — יד, 1
 שכר שני ימים לכל חודש כמשפט
 מבר יז, 11—12
 ונענש ימים ששה
 מבר יד, 20
 ואורך ימים לכול בני אור
 מבא א, 9
 עם שלום עולם ואורך ימים
 מהו יג, 17—18
 ולהנחילם בכול כבוד אדם [ב]רוב
 ימים
הימים
 לאחרית הימים פח, ב, 5—6
 ולאחרית הימים פח ט, 6
 באחרית הימים בהאספם ליחד
 מה א, 1
 קריאי השם העמדים באחרית
 הימים מבר ד, 4
 עד עמד יורה הצדק באחרית
 הימים מבר ו, 10—11
 [יא]תבו אותך כול הימים
 מהו טו, 9
 להחיות זרעם לפניך כול הימים
 מהו יז, 14
בימים
 כיא פעל פעל בימים
 פח א, 14
ימים
 עד לא ישלימו את ימיהם
 מבר י, 10
 ומלאים בתיכון ימיהם
 מבא ו, 11
 מלומדי רכב ותכון ימיהם
 מבא ו, 12—13
יין
 וראש הפתנים הוא ראש מלכי יין
 מבר ד, 11
יונה
 כיונים
 יפסו כיונים [ם] מהו ז, 21

יחד
ייחד
 ואשר לוא ייחד עמו בעבודתו
 ובהינו מה ה, 14
להיחד
 להיחד בעצת אל מה א, 8
 להיחד בעדת קודש מה ה, 20
 להיחד קודש קודשים מה ט, 6
 להיחד [עם] בני אמתך מהו יא, 11
 להיחד עם בני שמים מהו קטע 2, 10
ליחד
 ליחד בעדת קודש מה ו, 9
 וברוח קדושה ליחד באמתו מה ג, 7
יחד
 ואם לשולחן יחד יועד [ו] מה ו, 17
 לוא יבואו בעצת יחד מה ג, 2
 והיתה לו לברית יחד עולמים
 מה ג, 11—12
 כיא לוא יחד יתהלכו מה ד, 18
 לעשות אמת יחד וענוה מה ה, 3
 המתנדבים יחד לאמתו מה ה, 10
 מברש יחד מה ו, 24
 ובית יחד לישראל ההולכים
 בתמים מה ט, 6
 במבוא מועדים לימי חודש יחד
 מה י, 4
 ובישועתו ארננה יחד מה יג, 18
 ועם בני שמים חבר סודם לעצת
 יחד מה יא, 8
 נלחמים יחד לגבורת אל
 מבא א, 11
 ועורכוה כול העדה יחד
 מבא ב, 9
 כיא מלאכי קודש עם צבאותם
 יחד מבא ז, 6
 ולחזיק יחד בכול גבורי חיל
 מבא י, 6
 ולרביאותם יחד עם קדושיכה
 [וצבא] מלאכיכה מבא יב, 4
 ואליו [תשו] קתמה יחד
 מבא יג, 12
 ואיתמר החזיק לו לברית [יחד
 ע]ולמים מבא יז, 3
 הנועדים יחד לבריתכה
 מהו ד, 24
 עם נמהרי צדק להעלות משאון
 יחד מהו ה, 22—23
 ובננינות יחד תלונתם
 מהו ה, 31

ובגורל יחד עם מלאכי פנים
 מהו ו, 13
 מסע ברוש ותדהר עם תאשור
 יחד לכבודכה מהו ה, 5
 ובחדרי שאול תחפש יחד
 מהו י, 33
 ישמעו יחד בקול רנה
 מהו יא, 26—27
 [י]חד רשעה ואין רמיה
 מהו יב, 16
 ובהפלא נספרה יחד ב[דע]ותיכה
 מהו קטע 10, 7
היחד
 כיא הלבנון הוא עצת היחד
 פח יב, 4—3
 למשפט או לעצת היחד או
 לתעודת מלחמה מה ו, 25—26
 אלה האנשים הנקראים עצת היחד
 מה ו, 27
 הנועדים לעצת היחד בישראל
 מה ו, 2
 [קריאי ה]מועד לעצת היחד
 מה ו, 11
 או לשותות התירוש יערוך השולחן
 היחד מה ו, 17—18
 ואחר יברכו כול עדת היחד
 מה ו, 21
 לחיות כפי סרך היחד
 מה א, 1
 וכול הבאים בסרך היחד
 מה א, 16
 וזה הסרך לאנשי היחד
 מה ה, 1
 אנשי היחד המחזיקים בברית
 מה ה, 2—3
 כול הבא לעצת היחד מה ה, 7
 ואשר לא ישוב איש מאנשי היחד
 מה ה, 15—16
 עשרה אנשים מעצת היחד
 מה ו, 3
 איש את מדעו לעצת היחד
 מה ו, 9—10
 השואל את עצת היחד
 מה ו, 12—13
 להוסיף על עצת היחד
 מה ו, 14
 והיבניהו בכול משפטי היחד
 מה ו, 15
 ובקורבו לעצת היחד מה ו, 16
 ובמולאת לו שנה בתוך היחד
 מה ו, 18
 לסוך היחד על פי הכהונים
 מה ו, 19
 עד מולאת לו שנה שנית בתוך
 אנשי היחד מה ו, 21
 שנה אחת להוציאו מן היחד
 מה ו, 27

והבדילוהו ולוא ישוב עוד אל עצת
 היחד מה ז, 1—2
 ואם בהון היחד יתרמה מה ז, 6
 והאיש אשר ילון על יסוד היחד
 מה ו, 17
 והאיש אשר תזוע רוחו מיסוד
 היחד מה ז, 18
 ואחר כול אנשי היחד ישוב
 מה ז, 20
 וכול איש אשר יהיה בעצת היחד
 מה ז, 22
 לוא ישוב אל עצת היחד עוד
 מה ז, 24
 ואיש מאנשי היחד מה ז, 24
 ויהיו בעצת היחד מה ח, 1
 בהיות אלה בישראל נכונה עצת
 היחד מה ח, 4—5
 בהכון אלה ביסוד היחד
 מה ח, 10
 יבדלו קודש בתוך עצת אנשי
 היחד מה ח, 12
 וכול איש מאנשי היחד
 מה ח, 16
 ברית היחד אשר יסור מכול
 המצוה מה ח, 16—17
 ישלחוהו מעצת היחד ולוא ישוב
 עוד מה ח, 22—23
 בעת ההיאה יבדילו אנשי היחד
 מה ט, 5—6
 לכול תכון אנשי היחד
 מה ט, 7
 אשר החלו אנשי היחד להתסר
 בהם מה ט, 10
 ואמת בתוך אנשי היחד
 מה ט, 18—19
ביחד
 כול דעתם וכוחם והונם ביחד אל
 מה א, 11—12
 ביחד אל לעצת עולמים
 מה ב, 22—23
 כיא הכול יהיו ביחד מה ב, 24
 וכול המואס לבוא ביחד אל
 מה ב, 25—26
 לוא יבוא ביחד אמתו
 מה ב, 26
 לבלתי התיסר ביחד עצתו
 מה ג, 6
 כיא אם למול ביחד מה ה, 5
 ודרשו את רוחם ביחד
 מה ה, 20—21
 המתנדבים ביחד להקים את
 ברייתו מה ה, 21—22
 המתנדבים לשוב ביחד לברייתו
 מה ה, 22
 והרבים ישקודו ביחד מה ו, 7
 ולדרוש משפט ולברך ביחד
 מה ו, 8—7

בדעותיכה
נספחה יחד בדעותיכה
מהו קטע 7, 10, 7

מדעו
להשיב איש את מדעו ולעצת
היחד מהו, 9-10

במדעו
ואשר יכחם במדעו ונענש
ששה חודשים מהו, 3-4
או יעשה רמיה במדעו
מהו, 5

ומודעי
וכל רעי ומודעי נדחו ממני
מהו, 9

יהודה
עושי התורה בבית יהודה
1 פה ח, 1
ותבהמות המה פתאי יהודה
4 פה יב, 4
וחמס ארץ המה ערי יהודה
9 פה יב, 9
היוצאים מארץ יהודה והגלולים
עמהם מבר, 3 ד, 3
אין עוד להשתפח בבית יהודה
מבר, 11
היוצאים מארץ יהודה
מבר, 5
שר אפרים מעל יהודה
מבר, 13
מיום סור אפרים מעל יהודה
מבר, 12
היו שרי יהודה כמשיגי גבול
מבר, 3 ח, 3
ועמהם כל מרשיעי יהודה בימי
מצרסותיו מבר, 49-50
מיום סור אפרים מעל יהודה
מבר, 1 יד, 1
בני לוי ובני יהודה ובני
בנימין מבר, 2 א, 2
והגלגה כול ערי יהודה
מבר, 12
והגלגה כול ערי יהודה
מבר, 5 יט, 5

יהושע
ויהושע
מיום מות אלעזר ויהושע
(ויושוע) מבר, 3-4

יהר
יהיר
גבר יהיר ולוא יונה
3-4 פה ח, 4

יום
ונענש ששים יום מהו, 8
ואם יקפו ונפטר ונענש שלושים
יום מהו, 11-12
נענש שלושים יום מהו, 13
ונראתה ערותו ונענש שלושים
יום מהו, 14
ונענש שלושים יום מהו, 14-15
יום משפטו זה לזה מהו, 8
עם מבוא יום ולילה מהו, 11
ורוב אנש [י] שחת לוא אתפוש עד
יום נקם מהו, 20
ולשמור את יום השבת כפרושה
מבר, 18
ואת המועדות ואת יום התענית
מבר, 18-19
עד יום ישוב לעמך מבר, 28
כי הוא אשר אמר שמור את יום
השבת לקדשו מבר, 16-17
כיא הואה יום יעדו לו
מבר, 10 א, 10
מאז ידעתה לכה יום קרב
מבר, 14 יג, 14
ונפשי במרורי יום תחנק] מהו, 35
עם מבוא אור ממון [עדו] בתקופות
יום לתכוננו מהו יב, 4-5

היום
ועל חסדיו אשען כול היום
מהו, 17
הוא היום אשר יסקוד אל כאשר
דבר מבר, 3 ח, 3-2
אתמה קרבים היום למלחמה על
אויביכמה מבר, 3
מועד המלחמה היום הזה [לאל]
מבר, 12 ט, 12
היום מועדו להכניע
מבר, 5 יו, 5
ועתה היום אץ לנו לרדוף המונם
מבר, 11 יח, 11
וכל היום ידכאו נפשי
מהו, 17
ועד היום [בנתיבה] הל [כת]י
מהו ט, 32-33
ואזמרה בחסדיכה ובגבורתכה
אשוחחה כול היום מהו יא, 5-6

והיום
והיום הופיע [לנו] מבר, 9 יח, 9

ביום
ביום צום שבת מנוחתם
פה יא, 8
והמה לוא יצילום ביום המשפט
פה יב, 14

ביום בוא הפקודה מהו, 26
אל יעש איש ביום השישי מלאכה
מבר, 14-15
אל יאכל איש ביום השבת כי אם
המוכן מבר, 22
לעשות את חפצו ביום השבת
מבר יא, 2
אל יילד איש בהמה ביום השבת
מבר יא, 13
ביום דברו עם המבקר
מבר טו, 7-8
על כן נימול אברהם ביום דעתו
מבר טו, 6
ביום המלחמה לוא ירד אתם
מבר, 6
יעשו [ביום ה]הואה
מבר טו, 2
ביום ההואה יעמוד כוהן הרואש
מבר יח, 5

וביום
וביום המשפט יכלה אל
פה יג, 2-3
וביום ראות האיש יודיעה
למבקר מבר ט, 22
וביום השבת אל ידבר איש דבר
נבל ורק מבר, 17-18
וביום אשר יקים האיש על נפשו
מבר טו, 4
וביום נפול בו כתיים
מבר א, 9
וביום מלחמתם בכתיים יצאו
לנח[שיר] מבר א, 12-13

ליום
ליום נקם מהו ט, 23
ולתרועת אלים ואנשים ליום הווה
מבר א, 11
ועותרים ליום נקם מבר, 5
והנחשיר] בחרב אל מבר טו, 3
[וסדרי] קד[ושים] [מתעת]דים
ליום מבר טו, 14-15
ליום עם חד... מהו ה, 1
ומרחם הקדשתם ליום הרגה
מהו טו, 17

מיום
מיום מות אלעזר ויהושע
(ויושוע) מבר, 3-4
ולא לנטור מיום ליום
מבר, 2-3
אשר לא באו מיום סור אפרים
מעל יהודה מבר, 11-12
מיום האסף מורה היחיד
מבר, 23-24
אם אחריש לו מיום ליום
מבר ט, 6
מיום סור אפרים מעל יהודה
מבר יד, 1

ומיום
ומיום האסף יורה היחיד
מבר ח, 36-37

ביום
כי ביום יוכיחו ולוא ישא עליו
עון מהו, 26 ו, 1

ימי
ולכול ימי השנה מבר, 4
לכול ימי עולם ודורות נצח
מבר א, 16-17

ימי
כול יומי ממשלת בליעל
מהו, 19
כול יומי מואסו במשפטי אל
מהו ג, 5-6

בימי
ועמהם כל מרשיעי יהודה בימי
מצרסותיו מבר ח, 49-50

וימי
ברשית ירחים למועדיהם וימי
קודש מהו, 6

לימי
במבוא מועדים לימי חודש יחד
מהו, 4

ימיו
אשר לא מלאו ימיו לעבור על
הפקודים מבר, 1-2

ימו
כי במעל האדם מעטו ימו
מבר, 8-9

יומו
וכפי יומי ישכיליהו בחוקי
הברית מהו, 7

יומם
דורש בתורה יומם ולילה
מהו, 6
יומם ולילה ומוצאי ערב ובוקר
מבר יד, 13-14
תתעטף נפשי יומם ולילה לאין
מנוח מהו ח, 29-30
למוצא לילה ומבוא יומם תמיד
מהו יב, 7

ימים
וקדשום שלושתי ימים
מהו, 26
ורוב שלום באורך ימים
מהו, 7
ולמדבר בתוך דברי רעהו עשרת
ימים מהו, 9-10
ואשר ישכוב וישן במושב הרבים
שלושים ימים מהו, 10
ונענש עשרת ימים מהו, 11
ונענש עשרת ימים מהו, 15

ובדעתו
 בדעתו נהיה כול מה יא, 11

ודעתו
 דעתו וכוחו והגונו מה ג, 2

דעתי
 ואני לפי דעתי באמ[ונתך] מהו י, 19

בדעתי
 בדעתי יצרי גבר ותשובת אנוש מהו יא, 20
 בדעתי בכל אלה מהו טו, 6

ובדעתי
 ובדעתי אלה נחמ[תי] מהו ה, 3
 ובדעתי כי אתה רשמתי רוח זיק מהו טו, 10

כדעתי
 כדעתי דברתי מהו יב, 32

דעתכה
 ובחכמת דעתכה הכ[י] נותה תעודתם בטרם היוותם מהו א, 20—21

דעתם
 כול דעתם וכוחם והגונם ביחד אל מהו א, 11—12
 לברר דעתם באמת חוקי אל מהו א, 12
 אמר לסיך את דעתם מהו י, 9—10
 ולפי דעתם יכבדו מהו י, 26
 לפי שכלם וכפי דעתם מהו קטע 10, 4

בדעתם
 בדעתם ברית חסד מהו קטע 7, 7

דעות
 כפי מעלו יוכיחיהו אנשי דעות מהו ט, 27—28

הדעות
 מאל הדעות כול הוה מהו ג, 15
 לכה אתה אל הדעות כול מעשי הצדקה מהו א, 27—28
 ברוך אתה אל הדעות אשר הכינתה מהו קטע 4, 15
 ...הדעות... מהו קטע 8, 9

הדיעות
 כי אל הדיעות הכינה ואין אחר עמו מהו יב, 10—11

ותפל לאיש גורל עולם עם רוחות דעת מהו ג, 22—23
 ויעצרו משקה דעת מצמאים מהו ד, 11
 כי אמרו לחזון דעת לא נכון מהו ד, 17—18
 ברוח קודשכה [פ]תחתה לתוכי מהו יב, 13—12
 ומקוי כבוד ומקור דעת מהו יב, 29
 צבא דעת לספר לבשר גבורתו מהו יח, 23
 ומליצי דעת עם כול צעודי מהו קטע 2, 6

הדעת
 ואחר תגלה להם הדעת פח יא, 1
 [מקור הדעת] מהו א, 5

בדעת
 ויחונכה בדעת עולמים מהו ב, 3
 להבין ישרים בדעת עליון מהו ד, 22
 בדעת כולם לכרית משפט מהו ה, 9
 ומגת שפתי אומרה בדעת מהו י, 9—10
 וכול בני אמתו יגילו בדעת עולמים מבא יז, 8
 בדעת אמתכה ולפי דעתו מהו י, 28

ודעת
 ערמה ודעת הם ישרתוהו מדבת ב' 3—4
 משכילי בינה ודעת מבא י, 10

מדעת
 גדות ונפתלות מדעת לבי מהו י, 25

דעתו
 כיא ממקור דעתו פתח אורו מהו יא, 3
 לפי דעתו בהיותו אויל ומשגעו על כן נימול אכרלה ביום דעתו מהו טו, 15
 מבד טו, 6
 בדעת אמתכה ולפי דעתו מהו י, 28

בדעתו
 כיא אם לפי מילואת לו עשרים שנה בדעתו [סוב] ורע מהו א, 1, 10—11

והידעים
 והגונבים והידעים תמימי הדרך מהו א, 28

יודעי
 ועתה שמעו יודעי צדק מבד א, 1

יודעיו
 כול משרתי בצדק יודעיו באמונה מבא יג, 3

יודעיך
 וכול יודעיך לא ישנו דבריך מהו יד, 15

והידעוני
 במשפט האוב והידעוני ישפט מבד יב, 3

דעה
 אשר נסתרה מאנוש דעה מהו יא, 6
 אתה הוריתה כול דעה מהו יא, 17—18
 ובידכה צדקה ובמחשבתכה כול דעה מהו יא, 7—8
 שכל דעה להבין בנפלאותיכה מהו יא, 29
 ואני עבדך חנותני ברוח דעה מהו יד, 25

בדעה
 והאיש אשר יצחה בלי משפט את רעהו בדעה מהו ז, 4
 להנחים בדעה מהו ט, 18

לדעה
 הפותח לדעה לב עבדכה מהו יא, 15—16

דעת
 כיא געלה גפשו ביסודי דעת מהו ב, 26 ג, 1
 וחבא לאמת רוי דעת מהו ד, 6
 ולהוכיח דעת אמת מהו ט, 17
 מקור דעת ומעון קודש מהו י, 13
 בעצת תושיה אסתר דעת מהו י, 25
 ובערמת דעת אנוך תושיה מהו י, 26
 אל אהב דעת חכמה ותושיה מבד ב, 3
 שמעו חכמים ושחי דעת וגמורים מהו א, 35—36
 ומליץ דעת ברזי פלא מהו ב, 13
 לפתוח מקור דעת לכול מבינים מהו ב, 18

ואני מה כיא הודעתני בסוד אמתכה מהו יא, 3—4
 כי הודעתני סוד אמת מהו יא, 16

הודעתם
 כי הודעתם בסוד אמתכה מהו יא, 9

תודיענו
 ובסוד אלוהים תודיענו מהו י, 4—5

הודיעו
 ואת גמר הקץ לוא הוד[יעו] עו פח ז, 2
 אשר הודיעו אל את כול רוי דברי עבדיו פח ה, 4—5

ויודע
 ויודע לדורות אחרונים מבד א, 11—12

וידיעהו
 וידיעהו לעיניו בהוכיח למבקר מהו ט, 17—18

יודיעהו
 ואל יודיעהו איש את המשפטים מבד טו, 11—10

יודיעה
 וביום ראות האיש יודיעה למבקר מבד ט, 22

יודיעם
 ויודיעם ביד משיחו מבד ב, 12

להודיע
 להודיע כבודכה ולספר נפלאותיכה מהו א, 30—31
 כול אלה להודיע כבודך מהו יג, 13
 דעתי להודיע גבורה מהו קטע 7, 6

ולהודיע
 ולהודיע בין הקודש לחול מבד ו, 17—18
 ולהודיע בין הקודש לחול מבד יב, 20
 ולהודיע לכול החיים גבורותיכה מהו ד, 28—29

יודיעם
 ואנחנו ביחד נועדנו ועם יודיעם... מהו קטע 10, 6

ידעים
 להתחדש עם כול נהיה ועם ידעים ביחד רגה מהו יא, 13—14

או[דכה אדוני כי]נתני
במקור נזולים ביבשה מהו ת, 4
[אודכה אדוני כי] הנברתה עד
אין מס[פר] מהו ת, 37
אודכה אלי כי השלתה עם עפר
מהו יא, 3
אודכה אלי ארומכה צורי
מהו יא, 15
[אודכה] אדוני הנותן בלב
עב[דו] בינה מהו יד, 8
[אודך] אדוני כגדול כוחך
מהו יד, 23
[אודכה כי] הניפותה רוח
קודש[כה] על עבדך
מהו יז, 25
[אודכה אלי כי] ל[ני] פתחה
לבבי לביתכה מהו קטע 4, 12

הודות
שבחת אל הודות אל תהלת אל
שלום אל מבא ד, 14
ותתן כפי הודות ובלשוני מלה
מהו יא, 4-5

בהודות
בהודות אפתה פי
מה י, 24

הודותם
עם כול דברי הודותם
מבא טו, 5

והתודה
והתודה המושב לכהן
מבד ט, 13
והתודה והשיב ולא ישא הטא
מבד טו, 4-5

ויתודו
ויתודו לפני אל מבד ח, 51

להתודות
[להתודות] על פשעי
מהו יז, 17

ידע
והוא ידע פעולת מעשיהן
מה ד, 25
ובטרם נוסדו ידע את מעשיהם
מבד ב, 7-8
כי לא ידע מוצאה את משפטת
מבד ט, 15
כיא הוא ידע למ[עשיהם]
מהו קטע 3, 7

ידעני
כיא אבי לא ידעני ואמי
עליכה עונתני מהו ט, 35

ידעתי
אלה ידעתי מבינתכה
מהו א, 22

ואני ידעתי כי לוא לאנוש
צדקה מהו ד, 30
כיא יד[עתי] אשר תריס
מהו ו, 8-7
כי ידעתי באמתכה
מהו ט, 9-10
ואני ידעתי כי אמת סוכה
מהו יא, 7
ואני עבדך ידעתי ברוח אשר
נתתה בי מהו יג, 18-19
ואני ידעתי ומבינתך כי
ברצונכה מהו יד, 12-13
[ואני] ידעתי ברוח טובך
מהו יד, 17
ואני ידעתי בבינתך
מהו טו, 12
ואני ידעתי כיא לא ישוה כול
הון באמתך מהו טו, 22-23
אני ידעתי[ני] כי לך [הגדולה]
מהו טו, 25-26
יצר העפר ידעתי ברוח אשר
נתתה בי מהו קטע 3, 14
ותפנע בעבדכה וזו למענכה כיא
ידעתי מהו קטע 4, 16
אני לבשר ידעתי
מהו קטע 6, 6
ידעתי להודיע גבורה
מהו קטע 7, 6

יזעתה
כיא אתה ידעתה למעדנו
מבא יח, 9
ובטרם בראתם ידעתה כול
מעשיהם לעולמי עד
מהו א, 8-9
כיא אתה ידעתה כול יצר מעשה
מהו ז, 13
ואתה ידעתה יצר עבדכה
מהו ז, 16
נגע בלוא ידעתה
מהו י, 18
כי מאז ידעתה לכה יום קרב
מבא יג, 14

ידעתי
כיא אתה מאבי ידעתי
מהו ט, 29-30

ידעתיכה
ואני משכיל ידעתיכה
מהו יב, 11

ידענו
אלה ידענו מבינתכה
מבא י, 17

ידעו
[כי לוא ידעו מאל] ישראל
מבא יז, 4-5

לא ידעו כי מאתכה מעמדי
מהו ב, 22
אפס כי [לוא ידעו] כי מאתך
מצעדי מהו ב, 33
כי לא [ידעו] אמרת[כה] ולא
האינו לדברכה מהו ד, 17
כיא הבל כול אשר לוא ידעו
את בריתו מהו ה, 19

וידעוכה
וידעוכה לפי שלכם
מהו א, 32
וידעוכה ובקצ כבודכה יגילו
מהו יב, 22

ידענה
אל יניא איש שבועה אשר לא
ידענה מבד טז, 10-11

ואדעה
ואדעה כיא בידו משפט כול חי
מה י, 17-18
ואדעה כיא יש מקוה לאשר
יצרתה מעפר לסוד עולם
מהו ג, 20-21
ואדעה כי יש מקוה לשבי פשע
ועוזני חטאה מהו ו, 6
ואדעה כ[ני] יש מקוה
ב[ח]סדיכה מהו ט, 14
ואדעה כי לכה הצדק
מהו יא, 17-18
[ב]רורים לחפציהם ו[אדע]ה[ח]...
מהו יג, 20
ואדעה כי בידך יצר כול רוח
מהו טו, 13
ואדעה כי בס בחרתה מכול
מהו טו, 23
ואדעה כי ברצו[נכה] באיש
הרבייתה... מהו טו, 4
ואדעה כי לא יצדק איש
מבלעדיך מהו טז, 11
ואדעה כיא לכה עשיתה אלה
אלי מהו יח, 21
ואדעה כיא אמת
מהו קטע 1, 9

ותדע
אתה בראתה רוח בלשון ותדע
דבריה מהו א, 28-29
כיא אתה יסדתה רווחי ותדע
מוזמתי מהו ט, 12

ידע
ואל ידע בכל עתם מהו ח, 18

וידע
וידע את שני מעמד
מבד ב, 9

ידעו
למען ידעו כול מעשיו
מהו ד, 32

וידעו
יבינו בעונם וידעו
מבד א, 8
וידעו כול גוים אמתכה
מהו ו, 12

יודע
אשר ישקר בהון והואה יודע
מהו ו, 24-25
השומע אם יודע הוא ולא יגיד
ואשט מבד ט, 12
[יש] קר בממון והוא יודע
[ואשט] מבד יד, 19

לדעת
לדעת את כבוד יהוה
פח י, 14
לדעת כול איש ישראל
מה ב, 22
לדעת טוב ורע מהו ד, 26
לדעת הנסתרות מהו ה, 11
לדעת ... [בעש]ותכה שפטים
בגוג מבא יא, 15-16
לדעת [כול] את כבודך
מהו טו, 20
לוא יעצורו לדעת
מהו קטע 1, 3
לא יעצרו כוח לדעת בכבוד
מהו קטע 10, 3

ולדעת
לדעת כול בכבודכה
מהו קטע 5, 9

לדעתה
לדעתה למשכבי זכר
מהו א, 10

נודע
וכל האובד ולא נודע מי גנבו
מבד ט, 10-11
מה אדבר בלא נודע ואשמיעה
בלא סופר מהו א, 24
סותר בלוא נחשב ובלא נודע
הותם רוז מהו ח, 10-11

יודע
ולא יודע בלוא רצונכה
מהו א, 9
ולא יודע בלוא רצונכה
מהו י, 9

והודיע
ושב והודיע למבקר
מבד ט, 19

הודעתני
כיא הודעתני ברוי פלאכה
מהו ד, 27-28
ברוי פלאכה הודעתני
מהו ו, 27
כיא הודעתני[כול]
מהו י, 13

ידיהם
 אשר לוא ירפו ידיהם
 11 פח ה, 11
כל עבודת ידיהם
 מבד יד, 15
 לחזק ידיהם במלחמה
 11 מבא ז, 11
 [חזקו את ידיהם במלחמה
 12 מבא טז, 12

ידה — ודה
 להודות
 להודות לאל צדקו ולעליון
 תפארתו
 15 מה יא, 15

מודה
 אברכנו בהפלא מודה ובגבורתו
 אשוחח
 מה י, 17
 ביצר חמר הגברתה מודה מודה
 (ואפשר שיש לקריא: מאודה)
 מהו יא, 3

מודי
 אין להרים קול מודי
 מהו ח, 35—36

מודים
 כול העוברים בכרית מודים
 אחיהם לאמור
 מה א, 24

אודך, אודכה
 [אודך אדוני] מהו א, 1
 אודכה אדוני [ני] מהו ב, 1
 אודכה אדוני כי שמתה נפשי
 בצרור החיים מהו ב, 20
 אודכה אדוני היא עינכה
 ע[ופפה] על נפשי מהו ב, 31
 [אודכה אדוני כיא] לי
 מהו ג, 3
 אודכה אדוני כי פדיתה נפשי
 משחת מהו ג, 19
 אודכה אדוני היא חייחה לי
 לחומת עוז מהו ג, 37
 אודכה אדוני כי האירותה פני
 לבריכתה מהו ד, 5
 אודכה אדוני כי לא עזבתני
 בגרירי בעם מהו ה, 5
 [אודכה אדוני כי הצלתה נפשי]
 מעדת [שו]א מהו ו, 4—5
 [אודכה] אלי כי אתה תשים
 סוד על סלע מהו ו, 25—26
 אודכה אדוני כי סמכתני
 בעזובה מהו ז, 6
 אודכה אדוני כי השכלתני
 באמתכה מהו ז, 26
 [אודכה] אדוני כי לוא הפלתה
 גורלי בעדת שו מהו ז, 34

ולידם
 ולידם אנשי הרכב מימין
 ומשמאל
 מבא ח, 4—5

מידם
 ולוא ישתה ולוא יקח מידם
 מה ה, 16

ידיים
 ושפול ידיים כעבודת צדק
 מה ד, 9
 וחזק ידיים לגמריים
 מה י, 27
 נכאה גרלים או ידיים
 מה ז, 5—6

וידיים
 [וידיים] רפות ללמד מלחמה
 מבא יד, 6

ידין
 ואחר ישלח משיח ישראל ידין
 בלחם
 מה ז, 20—21

ידי
 ברשית משלה ידי ורגלי
 מה י, 14

ידי, יידי
 ויתקעו הכהנים בחצוצרות תרועה
 שנית יידי התקרב
 מבא יז, 11

קול מרודד ידי סדר מלחמה
 מבא ח, 5

קול גוח וסמוך ידי מפשע
 מבא ח, 7

לנצח ידי מלחמה
 מבא ח, 12
 משיבים על ידי המלחמה עד
 החרם
 מבא ט, 7
 תרועה שנית [ידי התקרב]
 מבא טז, 5

בידי
 נתגו אל בידי א[ויכו]
 פח ט, 10

ובידי
 ובידי פתחתה מקורם עם מפלגי
 מהו ח, 21

וידי
 וידי על כול בוזי מהו ד, 22

ידיכה
 ק[ץ] מלחמות ידיכה להכבד
 באויבנו
 מבא יא, 8

בידיך
 בני איש בידיך
 מהו קטע ט, 9

ידינו
 ולוא כוחנו ועצום ידינו עשה
 חיל
 מבא יא, 5

תן ידכה בעורף אויביכה
 מבא יב, 10
 כיא גדולה [תנופת ידכה
 מבא יד, 14

תן ידכה בעורף אויבך
 מבא יט, 3
 ובזכרי כוח ידכה עם המון
 רחמיכה התעודדתי
 מהו ד, 35—36

אתה גליתך ידכה
 מהו יג, 3
 אל תשב ידכה
 מהו יח, 9

בידך
 ואדעה כי בידך יצר כול רוח
 מהו טו, 13
 [כ]בודך בידך מהו טז, 3

ובידכה
 לכה הגבורה ובידכה המלחמה
 מבא יח, 12

בידכה משפט כולם
 מהו יח, 4
 ובידכה צדקה ובמחשבתכה כול
 דעה
 מהו יא, 7—8

ובידך
 ובידך משפט כולם
 מהו קטע יג, 4

מידך
 ואין [מידך מציל]
 מבא יח, 12—13

כי מידך היתה זאת
 מהו יד, 27

ידם
 אשר על ידם ספר אל את כול
 הבאות
 פח ב, 9—10
 ונטו ידם בכלי המלחמה
 מבא ח, 8

יחלו ידם להפיל בחללים
 מבא ט, 1
 יחלו ידכ להפיל בחללי כתיים
 מבא טז, 7

ואנשי הבינים ישלחו ידם בחיל
 מבא יז, 13—14

בידם
 ובאמה ופחד ינתנו בידם
 פח ד, 7—8

ומחזיקים בידם מגני עגלה
 ורכב ארוך
 מבא ו, 14
 [מע]שה אפר בידם
 מהו קטע ז, 7

ובידם
 ובידם רמח וכיין
 מבא ה, 6—7

ובידם שבעת שופרות היובל
 מבא ז, 13

ליד
 ובאו ליד המערכה הראישונה
 מבא ח, 2—3
 ובעומדם ליד מערכת כתיים
 מבא טז, 5

מיד
 ותפד נפשי מיד אדירים
 מהו ב, 35
 מיד חזק ממנו
 מהו ב, 35

ידו
 אל ישלח איש את ידו
 מהו יא, 18
 והוא ישלח ידו בלחם לפנים
 מהו יא, 20

הכותן ישלח ידו לרשונה
 מהו ו, 5
 והושיעה ידו לוא
 מהו ו, 27
 ואם לוא תשיג ידו לשלמו

מהו ז, 8
 ואשר יוציא ידו מתוחת בגדו
 והואה פיה
 מהו ז, 13—14
 הושיע ידו לו
 מבד ט, 10
 אל ירם את ידו להכותה
 מבד יא, 6

אל ישלח את ידו לשפוך דם
 לאיש מן הגוים
 מבד יב, 6
 אל ישראל מרים ידו [בגבור]ת
 סלאו
 מבא טו, 13
 כדי הטל ירימו איש ידו בכלי
 מלחמתו
 מבא טז, 5—6

עד יניף ידו
 מבא יז, 9
 כדי הטל ירימו איש ידו בכלי
 מלחמתו
 מבא יז, 12

בידו
 בידו משפטי כול
 מהו ג, 16—17

יכתבו כהשבונו בידו מהו ו, 20
 ואדעה כיא בידו משפט כול חי
 מהו י, 17—18

והמבקר יכתבהו בידו
 מבד ט, 18

ובידו
 ובידו תום דרכי מהו יא, 2
 ומידו

כיא לאל המשפט ומידו תום
 הדרך
 מהו יא, 10—11

ידי
 ובטרם ארים ידי מהו י, 16
 ידך

על השבועה אשר אמר לא תושיעך
 ידך לך
 מבד ט, 8—9
 ובכוח ידך רוטשו פגריהם לאין
 קובר
 מבא יא, 1

ידכה
 מועד גבורת ידכה בכתיים
 מבא יא, 11

יאל

הואלתה

הנה הואלתה לעשות בי
חסד מהו טו, 8

יבל
יובל

כי במסעתם יתשגשו ואל יובל
ישלחו שורש מהו ח, 9-10

ליובל

ושורשיהם ליובל
ישלחו מהו ח, 7

היובל

וביום שבעת שומרות היובל
מבא ז, 13

ליובליהם

ליובליהם ובשבעותיהם
מבד טו, 4

יבש

ויבשו

אש ויבשו ומסע פרי...
מהו ח, 20

ויבש

להתם כול עץ לח ויבש מפליהם
מהו ג, 29-30
...לח ויבש מצולה לכול חיה
ועוף מהו ח, 19

יבשה

וברקוע יבשה יסודי הרים
לשרפה מהו ג, 31

ביבשה

אודכה אדוני כי נתתני במקור
נוזלים ביבשה מהו ח, 4

יגה

יגון

באבל יגון ורעת מרורים
מהו ד, 13
ומשיעי שמחה לאבל יגון
מהו ב, 5
ולהגות הגו יגון ונאחה
מהו יא, 21-22
לכול אבל יגון

יגון ומספד מרורים עד כלות
עולה מהו יא, 23

ואין יגון ואנחה ועולה

מהו יא, 27

ויגון

ויגון יסוביני ובושת על פנים
מהו ה, 35-36
..עמל מעיני ויגון

מהו יא, 1
חסאה ויגון אשמה
מהו יא, 20-21

יגוני

ודנת יגוני הכרתה באנחתי
מהו ה, 13

וביגוני

פתחתה משברי וביגוני נחמתני
מהו יא, 33

יגע

יגעו

יגעו עמים בדי אש
פח י, 7

לוגיע

לוגיע רבים בעבודת שו
פח י, 11

יד

אל יד האיש המבקר
מהו ו, 19-20
המוציא את יד שמאלו לשו
מהו ז, 15

ויוצר יד ולעצת מה יבין
מהו יא, 22
ולא ירימו יד על חקי קדשו
מבד ח, 53

ונתנו על יד המבקר והשופטים
מבד יד, 13
ראשית משלוח יד בני אור

מבא א, 1
[1] בגורל השביעי יד אל הגדולה
מבא א, 14
מכנת

יתנו יד בכל מבא א, 17-18
ד גבורת אל במלחמה
מבא ג, 8

מאת אל יד מלחמה
מבא ד, 3-2
[וצבא] מלאכיכה לרשות יד

מבא יב, 4
ועם אביונים יד גבורתכה
מבא יג, 13-14

ובה[ג]שא יד אל הגדולה על

בליעל מבא יח, 1
משאת יד אל ישראל

מבא יח, 3
[והרא]תנו יד חסדתיכ[ה]

מבא יח, 10
בתכמי עבדכה להכשיל [יד]

מהו ה, 29
לפאת כבוד בהנפי יד

מהו ח, 22
ואם אשיב יד יהיה כערער

מהו ח, 24
להניף יד ורגלי נלכדה בכלל

מהו ח, 33-34
היד

למקום היד כאלפים באמה
מבא ז, 7

ביד

ביד הגוים וביד בחירו
פח ה, 3-4

ביד חיל הכתיאים
פח ט, 6-7

כאשר צוה ביד מושה
מה א, 3

ביד כול נוקמי נקם
מה ב, 6

נגיעים ביד כול מלאכי חבל
מהו ד, 12

והנגלות עשו ביד רמה
מהו ה, 12

אשר צוה ביד מושה
מהו ח, 15

דבר ביד רמה מהו ח, 17
ביד רמה או ברמיה

מהו ח, 22
ולעושה ביד רמה לוא ישוב עוד

מהו ט, 1
לתיחו אותם ביד נבוכדנאצר

מבד א, 6
ויודיעם ביד משיחו

מבד ב, 12
ביד יחזקאל הנביא

מבד ג, 21
ביד ישעיה הנביא בן אמוץ

מבד ד, 13-14
ביד שר האורים מבד ד, 18

ביד משה וגם במשיחי הקודש
מבד ה, 21 ו, 1

ולהחזיק ביד עני ואביון וגו'
מבד ו, 21

לפוקדם לכלה ביד בליעל

מבד ח, 2
ויפרעו ביד רמה ללכת בדרך

רשעים מבד ח, 8-9
ביד רמה עד זכו לשוב

מבד י, 3
ביד איש טמא

מבד יא, 19
וממנו יהזיקו ביד עני ואביון

מבד יד, 13
ואשר ד[ברת]ה ביד משה

לאמור מבא י, 6
הסגרתה ביד ויד עבדכה

מבא יא, 2
וגם ביד מלכינו

מבא יא, 3
ביד אביוני פדותכה

מבא יא, 9
כיא ביד אביונים

מבא יא, 12
נשמחה ביד גבורתכה

מבא יג, 12-13
ולא תתעם ביד חלכאים כוומם

למו מהו ד, 25-26
כיא לא ביד בשר [יבחר] אדם

דרכו מהו טו, 12-13
[ד]ברתה ביד משה

מהו יז, 12
עזבתם ביד ...

מהו קטע 6, 13
וביד

ביד הגוים וביד בחירו
פח ה, 3-4

וביד כול עבדיו הנביאים
מהו א, 3

וביד שר אורים
מהו ג, 20

וביד מלאך חושך כול ממשלת
בני עול מהו ג, 20-21

וביד הששה יהיו חצוצרות
המקרא מבא ז, 11-12

וביד משיחיה חזוי תעודות
מבא יא, 7-8

ביד כורעי עפר
מבא יא, 12

ויד

יד הכידון קרן ברורה
מבא ה, 14

ויד גבורתכה מבא יח, 10

טוח

טחתה

ולא טחתה בבושת פני כול
הנדרשים לי מהו ד, 23—24

וטחי

ובכל אלה לא הכינו וטחיץ
וטחי התפל מבד ח, 12

טוח

אל [י]טחה כלי טוח בשבת
מבד יא, 9

טיט

וטטיט

בהרגש גליהם רפשו וטיט יגרושו
מהו ב, 12—13

טול

יטילו

כול אלה יטילו שבע פעמים
מבא ו, 4

הטל

ועד הטל הראשון
מבא ח, 14—15

טלל

טל

ופרשינו [עננים וכעבי טל
לכסות מבא יב, 8

[וכעבי טל] ל[כ]סות ארץ
מבא יט, 2

טמא

וטמא

אשר נגע בו הטמא וטמא
מבד י, 13

וכול מעשיהם לגדה לפניו וטמא
בכול הונם מהו ה, 19—20

יטמא

יטמא הנוגע בהם
מבד יב, 17

יטמאו

אשר יהיו עם המת בבית יטמאו
מבד יב, 18

טמאו

וגם את רוח קדשיהם טמאו
מבד ה, 11

ויטמא

ויטמא את מקדש אל

פח יב, 8—9

ויטמאו

ויטמאו את המקדש
מבד ח, 46

לטמא

להרשותו לטמא את המזבח
מבד יא, 20

לטמא את עיר המקדש בנדתם
מבד יב, 1—2

מטמאים

וגם מטמאים הם את המקדש
מבד ה, 6

טמא

טמא טמא יהיה

מה ג, 5

כיא טמא בכל עוברי דברו
מה ה, 14

השלישית טמא המקדש
מבד ד, 17—18

ביד איש טמא
מבד יא, 19

אל יבא טמא כבוש
מבד יא, 22

הטמא

הטמא בנדר ובחרם ובהון
המקדש מבד ו, 15—16

ולהבדיל בין הטמא לטהור
מבד ו, 17

אשר נגע בו הטמא וטמא
מבד י, 13

להבדיל בין הטמא לטהור
מבד יב, 19—20

וטמא

וערל וטמא ופריץ בל יעוברנה
מהו ו, 20—21

טמאה

ודרכי נדה בעבודת טמאה
מה ד, 10

טמאה

בכול נדת טמאה
פח ח, 13

בטמאת

אשר יגואלו בטמאת האדם
מבד יב, 16

בטמאת אחד כלי מעשה
מבד יב, 18

או איש מנוגע בטמאת בשרו
מבא ז, 4—5

טמאתם

גאולו שמו בהם כפי טמאתם
טמא הנוגע בהם

מבד יב, 16—17

להגאל בדם טמאתם
מבא ט, 8

ועומים המה בכל עבודת נדת
טמאתם מבא יג, 5

טמאות

באחת מכול טמאות האדם
מה יי, 3—4

הטמאות

ולהבדל מכל הטמאות
כמשפטם מבד ז, 3

באחת מן הטמאות
מבד יא, 19—20

טמן

טמנו

ופחים טמנו לנפשי נפלו בהם
מהו ב, 29

ויטמון

ויטמון נגלה עד עמוד צדוק
מבד ה, 4—5

יטמונו

...כלה ופח לפח יטמונו צמי
רשעה מהו קטע ג, 8

מטמוני

מעמי על מטמוני פחיה
ומפרישה מהו קטע ג, 4

טפח

טפחים

ארבעה טפחים עד הבטן
מבא ה, 13

הבטן מרוגלת הנה והגה חמשה
טפחים מבא ה, 13—14

טפף

בטפף

עשר שנים יבוא בטפף
מה ו, 8

וטף

נערים אישיים וקנים נשים וטף
פח ו, 11

מטף

בכואם יקהילו את כל הבאים
מטף עד נשים מה ו, 4

טרד

טרוד

קול חד טרוד לנצח מלחמה
מבא ח, 9

וקול חד טרוד
מבא ח, 12

קול חד טרוד לנצח מלחמה
מבא טו, 6

טרם

טרם יכלה אחיהו לדבר
מה ו, 10

להשריש טרם יפריחו
מהו ח, 7

בטרם

בטרם היותם למלאכי שמים
מהו א, 11—12

בהכמת דעתכה הכי[ג]נתה
נע[ו]דתם בטרם היותם
מהו א, 20—21

תכן פרי שפתים בטרם היותם
מהו א, 29

..כול מעשיך בטרם בראתם
מהו יג, 8

בו[ו] הכינותה בטרם בראתו
מהו טו, 14

ובטרם

בטרם ארים ידי
מה י, 16

ובטרם ניסדו ידע את מעשיהם
מבד ב, 7—8

ובטרם בראתם ידעתה כול
מעשיהם לעולמי עד
מהו א, 8—9

טרף

יטרפו

פן יטרפו נפש עני ורש
מהו ה, 14

מטרף

כפלט צאן מטרף מכת אריות
מהו ה, 18—19

ט

טאטא

עס ענינים בטאטאיי רגלי
[לרוץ] מהו ה, 22

טבע

ות טבע
ות טבע בבבץ רגלי מהו ז, 2

טהר

יטהר
ולוא יטהר במי גדה מה ג, 4
ולוא יטהר בכל מי רחץ מה ג, 5
יטהר מכול עוונותיו מה ג, 7-8
אל יטהר במי כלי מביד, 12

יטהרו

כיא לוא יטהרו כי אם שבו מרעתם מה ה, 13-14

יטהר

יטהר בשרו להוות במי גדה מה ג, 9-8

להטהר

יתקיים להטהר מאשמה מהו ו, 8

טהרתה

ורוח נעוה טהרתה מפשע רב מהו ג, 21
ולמען כבודכה טהרתה אנוש מפשע מהו יא, 10

יטהרני

ובצדקתו יטהרני מנדת אנוש מה יא, 14-15

ותטהר

ות ט[ה]ר בני א[י]ש מאשמה מהו ד, 37

וטהרני

וטהרני בצדקתכה כאשר יחלתי מהו יא, 31-32

לטהר

ואורב ישימו להם... ל[טה]ר[ן] מביא ט, 17-18
וכספך מזוקק בכור גופתים לטהר שבעתים מהו ה, 16
ל[ט]הר [מאשמה א]ת לבו מהו יז, 25

ולטהרו

ולטהרו ברוח קודש מה ד, 21

לטהרני

לטהרני ברוח קודש מהו טז, 12

לטהרם

לטהרם מפשעיהם ברוב טובכה ובהמון רחמיכה מהו ז, 30

ומטהרי

ומטהרי הארץ ושומרי הכלים מביא ז, 2

טהור

טהור עינים מראות ברע פח ה, 1-2

טהור

טהור עינים מראות ברע ושבות זב טהור בתוך הלהב מה ה, 6-7

מבא ה

מבא ה, 10
והכידנים ברזל ברור טהור מביא ה, 11

ומראי

ומראי שבות זב טהור מביא ה, 11-12
וכול איש אשר לוא יהיה טהור ממקורו מביא ז, 5-6

לטהור

להבדיל בין הטמא לטהור מביד, 17

להבדיל

להבדיל בין הטמא לטהור מביד יב, 19-20

טהורים

אל ימרו איש בהמה ועוף טהורים לגוים מביד יב, 9-8

הטהרה

והובדל מן הטהרה מה ח, 24
והובדל האישי מן הטהרה מביד ט, 21

ועל אחד

ועל אחד להבדיל הטהרה מביד ט, 23

טהרת

ויבדילהו מתוך טהרת רבים שנה אחת מהו ו, 25
ומובדל אל נפשו מן טהרת רבים מהו ז, 3

טהרת אדם

טהרת אדם] מרוב עון מהו א, 33

בטהרת

לגעת בטהרת אנשי הקודש מה ה, 13
לוא יגע בטהרת הרבים מהו ו, 16-17

ברשונה

ברשונה לא יגע בטהרת הרבים מהו ז, 19
אל יגע בטהרת אנשי הקודש מהו ח, 17

וטהרת

ורוב חסדים על כול בני אמת וטהרת כבוד מהו ד, 5

מטהרת

והבדילהו שנה אחת מטהרת הרבים ונענש מהו ז, 16

בטהרתו

אשר יתערב עמו בטהרתו או בהוני אשר לוא על פי הרבים מהו ז, 24-25

ולטוהרה

לתורה ולמשפט ולטוהרה מהו ו, 22

הטהר

על הטהר במים מביד י, 10

טוב גם יטב

טוב
כי[א] אם לפי מולאות לו עשרים שנה בדעתו [טוב] ורע מהו ו, 11-10

ולדבוק

ולדבוק בכול מעשי טוב מהו א, 5
יברככה בכול טוב וישמורכה מכול רע מהו ב, 2-3
אמת וענות טוב ואהבת חסד מהו ב, 24

לדעת טוב

לדעת טוב [ורע] מהו ד, 26
בין טוב לרע מהו יד, 11-12

כי הלכו

כי הלכו בדרך לא טוב מהו טו, 18
...טוב בעיניך אל תשב פני עבדך מהו טז, 18

עם רוב טוב

עם רוב טוב קדושים מהו, קטע 15, 7
ולעשות הטוב והישר לפניו מהו א, 2

הטוב

הטוב
ולעשות הטוב והישר לפניו מהו א, 2

והטוב

הישר והטוב בעיניך מהו יז, 23

בטוב

בטוב ארדף גבר מהו י, 19
ולדשן בטוב אדמתו מביד א, 8
ויצפו לפרצות ויבחרו בטוב הצואר מביד א, 18-19

וטוב

ורוב רחמים וטוב עולמים מהו ד, 3

טובו

וכרוב טובו יכפר בעד כול עוונותיו מהו יא, 14

טובי

ולעליון מכין טובי מהו י, 13

טובכה

לטהרם מפשעיהם ברוב טובכה ובהמון רחמיכה מהו ו, 30
בגדול טובכה ור[חמיך] מהו י, 15

יברוכ

יברוכ טובכה תשתעשע נפשי מהו יא, 6-7
...טובכה לבשר עניים לרוב רחמיכה מהו יח, 14
להישען על טובכה מהו קטע 4, 13

טובך

ואני ידעתי ברוב טובך מהו יד, 17

בטובך

רק בטובך יצדק איש וברוב רחמיך מהו יג, 16-17

וטובכה

וכידיכה וט[ובכה] מהו קטע 4, 19

ובטובכה

ובטובכה רוב סליחות מהו יא, 9

לטובכה

לטובכה ולחסדיכה אקוה ולסליחותיכה מהו יא, 32

ולטובכה

ולטובכה וליחסיכה מהו יא, 32

ולטובכה

ולטובכה וליחסיכה מהו יא, 32

ולטובכה

ולטובכה וליחסיכה מהו יא, 32

מהו יב, 21

במחשבת

וא[רור] בליעל במחשבת משטפה וארורים כיל רוחו גודלו במחשבת רשעם מבא יג. 4-5

ומחשבת

ומחשבת צדק איש לרעהו מה ב. 24-25 ומחשבת קודש ביצר סמוך מה ד. 4-5 ומחשבת יצרו מה ה. 5 ועצתכה היא תקום ומחשבת לבכה תכון לנצח מהו ד. 13

כמחשבת

ובהיותם לתעודותם כמחשבת כבודו מה ג. 16

ממחשבת

השם לבני ממחשבת רוע מהו ז. 3

במחשבתו

וכול הוה במחשבתו יכינו ומבלעדיו לוא יעשה מה יא. 11

ובמחשבתה

ובידכה צדקה ובמחשבתה כול דעה מהו יא. 7-8 ובמחשבתה להגביר ולהכין כול לכבודכה מהו יח. 22

מחשבתם

ובעצה כול מחשבתם להרע פח ג. 5 ולפני היותם הכין כול מחשבתם מהו יח. 15

מחשבת

[מחשבת רשעה מהו יז. 10]

במחשבות

ולוא לתור במחשבות יצר אשמה ועני זנות מבר ב. 16

מחשבותם

וזמזומות בליעל ורשע מחשבותם מהו ב. 16-17

במחשבותם

שורש פורה רוש ולענה במחשבותם מהו ד. 14 למען יתפשו במחשבותם אשר גזורו מבריתכה מהו ד. 19

חשה

יחשו

וכול העם יחשו קול ה[תרועה]ה מבא ט. 1 וכול העם יחשו קול ה[תרועה]ה מבא טו. 7-8

חשך

ויחשך

ויחשך מאור פני לאמלה מהו ה. 33

חושך

ולשגוא כול בני חושך וממקור חושך תולדות העול מה א. 10 מה ג. 19 וכיד מלאך חושך כול ממשלת בני עול מה ג. 20-21 ובדרכי חושך יתהלכו מה ג. 21

ובמלאך חושך תעות כול בני צדק מה ג. 21-22 ללכת ככול דרכי חושך וערמת רוע מהו ד. 11

בהיות חושך עד כלותם מהו ד. 13-14 ברשית אשמורי חושך מה י. 1-2 לסוד רמה והולכי חושך מה יא. 10

להלל בגורל בני חושך

מבא א. 1 לוא תהיה [לכול בני] חושך מבא א. 6-7

עד תום כול מועדי חושך מבא א. 8 כאז למלחמת כלה לבני חושך מבא א. 10

בני אור וגורל חושך

מבא א. 11 וגבורת אל [מאצת] ל[כב בני חושך] מבא א. 14 [גורל בני חושך לכול] מלאכי ממשלתו מבא א. 15 לכלת בני חושך מבא א. 16 לנקמת אפו ככול בני חושך מבא ג. 6 גנף [אל] אל כול בני חושך מבא ג. 9 כיא המה גורל חושך

מבא יג. 5 מלאכי חבל בחוקי חושך יתהלכו מבא יג. 12 להשפיל חושך ולהגביר אור מבא יג. 15 לכלות כול בני חושך

מבא יג. 16 ...[לכול] בני חושך ואור גודלכה... מבא יד. 17 עד תום כול מקור חושך

מבא טו. 1 לעזרת בני חושך מבא טו. 9 ומוצא אור ברשית ממשלת חושך מהו יב. 5-6

מקוה עפר ומגבל אדמה ומדור חושך מהו יב. 25-26 ומקור חושך מהו יח. 29 ואין תשובת חושך

מהו קטע ע. 11 ...חושך תריבו... מהו קטע ד. 13 ...עולם מי חושך[ך]... מהו קטע ע. 16, 6

וחושך

וחושך יביט לדרכי אור מהו ג. 3 והואה ברא רוחות אור וחושך מהו ג. 25

ובחושך

ובחושך כול מעשיהם ואליו תשוקתם מבא טו. 9-10

כחושך

כחושך מעשיכה מהו ב. 7

מחושך

כי מאור מחושך האירוהה לי מהו ט. 26-27

מחשכים

עם כלמת כלה באש מחשכים מהו ד. 13

נחשול

כנחשולי

ויהמו כנחשולי ימים מהו ב. 12

חשך

ותחשכהו

[ותחשכהו] מחטוא לך מהו יז. 21

חתם

החתום

ודויד לא קרא בספר התורה החתום אשר היה בארון מבר ה. 2-3

חותם

סותר בלוא נחשב ובלא גודע חותם ריו... מהו ח. 10-11 מקור כול חותם מהו קטע ט. 11, 3

חתף

לחתוף

כול מזומתם לחתוף מהו ה. 10

תחת

תחתו

אל תיראו ואל תח[תו] מפני אויביכ[מה] מבא טו. 8

יחתכה

ושרד בהמות יחתכה פח יא. 17 יב. 1

החתה

ובכול הוותם ל[א] החתה מבריתכה מהו ז. 7-8

החתינתנו

בגדפותם לא החתינתנו מהו ב. 35

חרם
יחרימ
 כל אדם אשר יחרימ אדם מאדם בחוקי הגוים להמית הוא מבר ט, 1
החרם
 משיבים על ידי המלחמה עד החרם מבא ט, 7
להחרימם
 ונחלקו על כול מחני הכתיים להחרימם מבא יח, 4—5
חרם
 כי הוא אשר אמר איש את רעהו יצודו חרם מבר טז, 15
ובחרם
 הטמא כנדר ובהורן המקדש מבר ו, 15—16
בחרמו
 ויגרוהו בחרמו ויטפחו במכירתו פח ה, 13—14
לחרמו
 על כן יובח לחרמו פח ה, 14
 ואשר אמר על כן יובח לחרמו פח ו, 2

חרף
ויהרפו
 אשר גדפו ויהרפו פח י, 13
חרפה
 ותשימני חרפה וקלט לבוגדים מהו ב, 9—10
וחרפה
 וישימני לבו וחרפה בפי כל דורשי רמיה מהו, ב, 33—34
וחרפת
 לזעות נצח וחרפת עד מה ד, 12—13

חרץ
ולחרץ
 ולחרץ משפט רשעה ואין עולה מה ה, 10
החרץ
 והתחך הכותן החרץ למועד נקם מבא טו, 6
חרוצי
 ולבחון במ כול חרוצי המלחמה מבא טז, 9
נחרצה
 עד מועד משפט נחרצה מה ד, 20

עד קץ נחרצה ועשות חדשה מה ד, 25
ונחרצה
 ונחרצה לעד ואספ כמה מהו ג, 36
מחרץ
 ושבות והסגר מחרץ בין הצמידים מבא ה, 9

חרצב
חרצובות
 כרועה עדרו יתר כל חרצובות קשריהם מבר יג, 9—10

חרק
יחרוקו
 [וער] יצים יחרוקו [שנים] מהו א, 40
 לצים יחרוקו שנים מהו ב, 11

חרש
החריש
 אם החריש לו מיום ליום מבר ט, 6
ותחריש
 למה תביטו בוגדים ותחריש פח ה, 8
מחרשו
 כיא בסאון רשע מחרשו מה ג, 2
חרש
 פסח או עור או הרש או אלם מה ו, 11
חרישית
 בועף חרישית מהו ז, 4—5
חרש
 כעשה חרש מחשבת מבא ה, 6
 מעשי חרש מחשבת מבא ה, 9
 מעשי חרש מחשבת מבא ה, 10
 מעשי חרש [ח]שבת מבא ה, 11

חרת
חרתה
 וברית שלומכה חרתה למו בחרת חיים מבא יב, 3
חרות
 חרות לעד בראשי שנים מה י, 7
 חרות בלשוני לפרי התהילה מה י, 9

ופשעי לנגד עיני כחוק חרות מה י, 12
בחרת
 בחרת זכרון מהו א, 25

חשב
חשבו
 אשר חשבו להתם דמו לשפוך על עבודתכה מהו ב, 32—33
ויחשובו
 ויחשובו בלא האמין למקור חיים מהו ה, 14
יחשובו
 יחשובו וידרשוכה בלב ולב מהו ד, 14
 והמה הוות לבם יחשובו ונחלי בליעל מהו ה, 27
יחשובוני
 יחשיבוני וישימו נפשי כאוניה ב[מ] צילות ים מהו ג, 6
 כי נמאסו למו ולא יחשובוני בהגבירכה כי מהו ד, 8
ויחשובוני
 ויחשובוני לכלי אובר מהו ד, 9

יחשובוך
 כיא לא יחשובוך עד הגבירכה כי מהו ד, 22—23

חושב
 וצורת מחברת מעשה חושב מבא ה, 5
 מעשה חושב צורת ריקמה מבא ה, 14
 וצורת ריקמה מעשה חושב מבא ז, 10
ולחושבי
 ליראי אל ולחושבי שמו מבר ח, 42—43
נחשב
 כיא במה נחשב הואה מה ה, 17
 ...עם תהום נחשב לאין... מהו ה, 39
 בלוא נחשב ובלא נודע חותם רון מהו ה, 10—11

נחשבת
 מה אני מגבל במים ולמי נחשבת י מהו ג, 24
 ...ולב האבן למי נחשבת י מהו יח, 26
נחשבו
 כיא כול אשר לוא נחשבו בכריתו מה ה, 18
 ומה נחשבו מהו קטע ט, 13

יחשבו
 לא יחשבו בסוד עם וכתבו לא יכתבו מבר ה, 23
החשבו
 כיא לוא החשבו בכריתו מה ה, 11
אתחשב
 ומה אתחשב באין רצונכה מהו י, 5—6
יתחשב
 ועם ישרים לוא יתחשב מה ג, 1
 בעין תמימים לוא יתחשב מה ג, 3—4
בחשבוך
 אל מלאכת הרבים יכתבו בחשבוך בידו מה ו, 20
לחשבונם
 ומבעי רוחות לחשבונם מהו א, 30
מחשבי
 ויהמו מחשבי תהום בהמון גורשי רפש מהו ג, 32
מחשביה
 וכול מחשביה ירועו ויתהוללו כול אשר עליה מהו ג, 33
מחשבת
 ורוח דעת בכל מחשבת מעשה מה ד, 4
 ולהשכיל בכל מחשבת קודשכה מה יא, 18—19
 מעשה חרש מחשבת מבא ה, 6
 כמעשי צורת מחשבת מבא ה, 8
 מעשי חרש מחשבת מבא ה, 9
 כמעשי עמוד מחשבת מבא ה, 9—10
 מעשי חרש מחשבת מבא ה, 10
 מעשי חרש [ח]שבת מבא ה, 11
 ככול מחשבת קודשו ומעשי אמתו מבא יג, 2
 ואצרות מחשבת לחפציה[ם] קיים הוצאתה[ן] לרויהם מהו א, 13—14
 כי אתה אל תנאץ כל מחשבת בליעל מהו ד, 12—13
 גחשבת רשעה יתגוללו באשמה מהו ו, 22
 ורזי פחשבת מהו קטע ט, 17

ח רבך תואכל בשר
מבא יט, 4

ב חרבה
כל בשר אשר יהיה בחרבה
מבד ב, 20

ח רבן
ובקץ חרבן הארץ עמדו מסיגי
הגבול מבד ה, 20

חרה
עד אשר חרה אפו במ
מבד ב, 21
אשר חרה אף אל בכל ערתו
מבד ת, 13
חרה אפו במ ובכל ההולכים
אחריהם מבד ח, 18

י חרה
בקץ ההוא יחרה אף אל בישראל
מבד ת, 39-38

ויחר
ויחר אף אל בעדתם
מבד א, 21; ב, 1
יחר אף אל בעדתם
מבד ג, 8-9
ויחר אפו בעלילותיהם
מבד ה, 16

חרון
ובקץ חרון שנים מבד א, 5
וקץ חרון לכול בליעל
מהו ג, 28

ואני בקצי חרון
מהו קטע ו, 5

ב חרון
והביאו בחרון אפו
מבד ט, 4

ובחרון
ובחמה ובקצף ובחרון אף
פח ג, 12
ובחרון אפו בו דבר בו
מבד ט, 6
ובחרון אף אל ביושבי הארץ
מבד י, 9

חרט
ב חרט
וברית שלומכה חרתה למו ב חרט
חיים מבא יב, 3

חרויל
כחרלים
גזעו כחרלים במלחה
מהו ת, 24

ולמים לאין ח[קר] מהו ה, 17
ולכבודכה אין ח[קר] מהו ט, 17
וקצי שלום לאין ח[קר] מהו י, 30
ולהבין אנוש חקר כול מהו קטע ו, 15, 5

ח רב
ל חרוב
ל חריב ארצות רבות
פח ו, 7-7

ח רב
שלוהבת חרב אוכלת מבא ו, 3
אל ישראל קרא חרב על כול
הגואים מבא טז, 1
ואז החיש חרב אל בקץ משפט
מהו ו, 29

ב חרב
אשר יאבדו רבים בחרב
פח ו, 10
ולוא בחרב ותגית מבא יא, 2
ונפל אשור בחרב מבא יא, 11
הנועדים עמו ליום קרב ונחשיר
בחרב אל מבא טו, 3
נפלו שם בחרב אל
מבא יט, 11

ו חרב
ונפל אשור בחרב לוא איש וחרב
לוא אדם תואכלנו מבא יא, 11

כ חרב
ותסגור פי כפירים אשר כחרב
שניהם מהו ה, 9-10
אשר שגנו כחרב לשונם
מהו ה, 13
ותוסף לשונם כחרב אל תערה
מהו ה, 14-15

ל חרב
ויתנם לחרב מבד א, 4
להסגרים לחרב נקמת נקם בנית
מבד א, 17-18
וירדפום לחרב ויסיסו לדיב עם
מבד א, 21
ויסגרו לחרב בעזבם את ברית אל
מבד ג, 10-11
וכל הנסוגים הוסגרו לחרב
מבד ז, 13
והנסוגים הסגירו לחרב
מבד ח, 1

ח רבו
על כן יריק חרבו תמיד
פח ו, 8

ו חרבה
וחרבה כה תואכל בשר אשמה
מבא יב, 11-10

וכפי יומי ישכיליהו בחוקי
הברית מה ו, 7
כל אדם אשר יחריס אדם מאדם
בחוקי הגוים להמית הוא
מבד ט, 1
משלאי חבל בחוקי חושך יתהלכו
מבא יג, 12

ב חקי
בלכתם קרי בחקי הברית
מבד ה, 52

ו חוקי
הבורא ארץ וחוקי מפלגיה
מבא י, 12

מ חוקי
ולוא לכור מחוקי אמתו
מה א, 15
...לפניו כול נגע מכשול מחוקי
בריתך מהו טז, 15

חוקי
ולפקוד את כול חוקי
מה ה, 22
ועם מוצא ערב ובוקר אמר חוקי
מה י, 11

ב חוקוהי
בחוקוהי לדעת הנסתרות
מה ה, 11

חוקיך
וחזקתה חוקיך [להם] לעשות
מהו יד, 5

ב חוקיכה
ולא יתבינו כול בחו[ק]יכה
מהו י, 2

ל חוקיהם
ורוחות עוז לחוקיהם
מהו א, 11

ה מחוקק
אשר חקק המחוקק
מבד ו, 9

וה מחוקק
וה מחוקק הוא דורש את התורה
מבד ו, 7

ב מחוקק
כרוה נדיבי עם במחוקק
מבד ו, 3-4

ב מחוקקות
הבאים לכרות את הבאר
במחוקקות אשר חקק המחוקק
מבד ו, 9

ח קר
ואתהלכה במישור לאין חקר
מהו ג, 20
והוה לאין חקר מהו ו, 3
והיה [לאין] חקר מהו ו, 16-17

חוקי
ובסוד געלמים לא שמתה חוקי
מהו ז, 34

חוקים
...חוקים ובתעודות גותנו לאונגים
מהו ב, 37

ה חוקים
ואלה תכון ודרכיהם על כול
החוקים מה ה, 7
לעשות ככול החוקים האלה
מה ה, 20

חוקים
אלה החוקים למשכיל להתהלך
בם עם כול חי מה ט, 12

ב חוקים
ויבגוד בחוקים בעבור הון
פח ח, 10-11

ה חקים
אשר לא החוקיך באלה החקים
כ ד ה, 2-1
ואלה החקים למשכי
מבא יב, 20-21

ו בחקים
וכל המואסים במצות ובחקים
מבד ז, 9

ל חוקות
לחוקות מאור גדול בפנות ערב
מהו יב, 5
להקם ברית לחוקות עולם
מהו ח, 10

ח קי
על חקי ברית אל לאמור לא נכוננו
מבד ה, 12
כי דברו תועה על חקי הצדק
מבד ח, 34

ולא ירימי יד על חקי קדשו
מבד ח, 53
ולא יעזבו את חקי הצדק
מבד ח, 55-56

חוקי
אשר מרד ויפיר חוקי אל
פח ה, 17-16

וקראו באזונימה את כול חוקי
הברית מה ו, 4-5
לעשות חוקי אל בברית חסד
מה א, 7-8

לברר דעתם באמת חוקי אל
מה א, 12
ובענות נפשו לכול חוקי אל
מה ג, 8

ב חוקי
ועל הבוגדים בחוקי אל
פח ב, 3
ולוא יאמינו בחוקי אל
פח ב, 14-15

חפצי

לעשות את עבודת חפצי השבת
מבד, י 20—21

וחפצי

עידות צדקו ודרכי אמתו וחפצי
רצונו מבד, ג 15

חפציהם

והוא יכלכלם בכל חפציהם
מה, ג 17
וזה סרך הרבים להכין כל
חפציהם מבד, יד 11

לחפציהם

ואוצרות מחשבת לחפציהם
מהו א, 13—14
[ב]דורים לחפציהם
מהו יג, 20

חפר

חפרוה

באר חפרוה מבד, ו 3

וחופריה

וחופריה הם שבי ישראל
מבד, ו 1—4

ויחפרו

פתח לפניהם ויחפרו באר למים
רבים מבד, ג 16

ויחפורו

ויחפורו את הבאר
מבד, ו 3

חפש

יחפש

ועם מתים יחפש רוחי כי הגיעו
לשחת מהו ח, 28—29

תחפש

ובחדרי שאול תחפש יחד
מהו י, 33

חצה

חצי

הסגר והלוהב חצי האמה
מבא, ה 7

וחצי

אורך המגן אמתים וחצי
מבא, ה 6
ורוחבו אמה וחצי מבא, ה 6
אורך הכידון אמה וחצי
מבא, ה 12—13

חצץ

חצים

ויפרו חצים לאין מרפא
מהו ב, 26

וחצים

וקשת וחצים ודורות מלחמה
מבא, ו 15

חצי

[להתעופף כו] לחצי שחת לאין
השב מהו ג, 16
בהתעופף כול חצי שחת
מהו ג, 27

חצצר

חצוצרות

ובהרע חצוצרות בקהל
מבד יא, 22
[חצוצרות] לתרועה לכול
עבודתם מבא ב, 15

לפקודיהם ועושרות על

[חצוצרות] מבא ב, 15—16

על חצוצרות מקרא העדה

מבא ג, 2

ועל חצוצרות המסורות

מבא ג, 3

ועל חצוצרות מקרא השרים

מבא ג, 3

ועל חצוצרות אנשי השם

מבא ג, 4—3

ועל חצוצרות המחנות

מבא ג, 4

ועל חצוצרות מסעיהם

מבא ג, 5

ועל חצוצרות סדרי המלחמה

מבא ג, 6

ועל חצוצרות מקרא אנשי הבנים

מבא ג, 7

ועל חצוצרות החללים יכתובו

מבא ג, 8

ועל חצוצרות המארב יכתובו

מבא ג, 8

ועל חצוצרות המרדף יכתובו

מבא ג, 9

יכתובו על חצוצרות

מבא ג, 10
ועל חצוצרות דרך המשיב
ממלחמת האויב מבא ג, 10—11

וביד הששה יהיו חצוצרות

המקרא מבא ז, 11—12

ותקעו הכהנים בשתי חצוצרות

מבא ז, 14

והכהנים יריעו בשש חצוצרות

החללים מבא ח, 8—9

החצוצרות

החצוצרות תהיינה מריעות
מבא ח, 1
והראשים [יהיו נשפטים] לקול
החצוצרות מבא טז, 4

והראשים נפשטים לקול

החצוצרות מבא יז, 10

בחצוצרות

ואחר יתקעו להם הכהנים
בחצוצרות המשיב מבא ח, 2
ותקעו הכהנים בחצוצרות
המקרא מבא ח, 3
ותקעו הכהנים בחצוצרות
מבא ח, 5

ואחר יתקעו להם הכהנים

בחצוצרות מבא ח, 13
[יתקעו] להם הכהנים
בחצוצרות...]

מבא ח, 16—17
והכהנים יהיו מריעים
בחצוצרות החללים

מבא ט, 1—2

ובהנגפם לפניהם יתקעו הכהנים

בחצוצרות המקרא מבא ט, 3

ותקעו להמה הכהנים

בחצוצרות המרדף

מבא ט, 6

והריעות [ימה] בחצוצרות

מבא טז, 3—2

[הכהנים יריעו בחצוצרות

מבא טז, 6

יהיו מריעים בחצוצרות

החללים מבא טז, 8

והכ[ו]נים יתקעו [תקעו

בחצוצרות המקרא

מבא טז, 10

[ו]יתקעו הכהנים בחצוצרות

תרועה שנית מבא יז, 11

והכהנים יריעו בחצוצרות

החללים מבא יז, 12—13

ובחצוצרות

ובחצוצרות יהיו הכהנים

מריעים מבא ח, 11—12

וחצוצרות

סדרי המלחמה וחצוצרות

מבא ג, 1

וחצוצרות המארב וחצוצרות

המרדף מבא ג, 1—2

וחצוצרות תרועות החללים

מבא ג, 1

וחצוצרות המאסף מבא ג, 2

וחצוצרות המרדף מבא ז, 12

וחצוצרות התרועה מבא ז, 12

וחצוצרות המאסף מבא ז, 12

וחצוצרות הזכרון מבא ז, 12

חקק

כאשר חקק להם ברזי ערמתו
פח ז, 13—14

עם קצים אשר חקק מה י, 1
אשר חקק המהוקק מבד ו, 9

חקקתה

ובלשונו חקקתה על קו
מהו יח, 10—11

חקותה

וגהיות עולם חקותה בלב
מהו יח, 27

חקוק

הכול חקוק לפניכה בחרת וזכרון
לכול קצי נצח מהו א, 24—25

חוק

להרשיע כול עוברי חוק

מה ה, 7

ואת חוק העת מה ט, 13—14

ובתקופת מועדיהם בהשלים חוק

מה י, 7

ובכול היות חוק חרות בלשוני

מה י, 9

לצדקת אל אחלקה חוק בקו עתים

מה י, 26—25

ויעבורו ברית ויפירו חוק

מבד א, 20

עם קדושי ברית ומלומדי חוק

מבא י, 10

[ונתתה חוק] ומשפט לכול

מעשיהם מהו א, 10

ומכשול בכול דברי רצונך חוק...

מהו יז, 22

חק

ומתעבי חק לאין שארית ופליטה
למו מבד ב, 6—7

החוק

נבנתה הגדר רחק החוק

מבד ד, 12

כחוק

הברכנו כחוק מה י, 7
ופשעי לנגד עיני כחוק חרות

מה י, 12

וכחוק

וכחוק הזה יעשו לכול מע[מדם]

מה ו, 21—22

לחוק

להיות איש מקנא לחוק

מה ט, 23

והבא בכרית לכל ישראל לחוק

מבד טו, 5

חוקו

ובהאספו על מעון חוקו

מה י, 1

יחונכה

לוא יחונכה אל בקראכה
מה ב, 8
ויחונכה
ויחונכה בדעת עולמים
מה ב, 3
ותחונני
ותחונני ברוח רחמיך
מהו טו, 9
והתחנן
...ותפלה להתנפל והתחנן
תמיד
מהו יב, 4
ולהתחנן
ולה[תפל] ולהתחנן על רוע
מעשי
מהו יז, 17-18
והחגיגה
ברוך אתה אל הרחמים והחגיגה
מהו יא, 30
תחנה
ותתן תחנה בפי עבדכה
מהו ט, 10-11
ותחנה
ותחנה ומענה לשון
מהו יא, 35

חנף

ורוב חנף קצור אפים ורוב אולת
מה ד, 10

חנף

ורוב חסדים על כול בני אמת
ומשיב חסדים במשנאי אל
מבא ג, 6

חסד

לעשות חוקי אל בברית חסד
מה א, 7-8
וענות טוב ואהבת חסד
מבא ב, 24
צדקה ומשפט ואהבת חסד
מה ה, 4
כאמת וענוה ואהבת חסד לאיש
מה ה, 25
אהבת חסד
מה ה, 2
אהבת חסד לניכנעים
מה י, 26
ועשה חסד לאלפים
מבד ת, 44
יבאהבת חסד אל יטור להם
מבד יג, 18
השומר חסד לבריתו
מבא ד, 4
כול אביוני חסד
מהו ה, 23
ותשימני אב לבני חסד
מהו ז, 20

...חסד ואדעה [כי] לכה הצדק
מהו יא, 17-18
לרוב חסד וקנאת כלה
מהו יב, 14
לע[שות בני] חסד ותחונני ברוח
רחמיך
מהו טז, 8-9
חסד ואמת ונושא פשע וחסאה
מהו טז, 16
בדעתם ברית חסד
מהו קסע 7-7
החסד
ברוך אתה אדוני אל הרחמים
[ורב ה]חסד
מהו י, 13
חסדו
ורחמי חסדו גמל עלינו
מה ב, 1
חסדך
חסדך אוהיל להציץ בישע
מהו ז, 18-19
בחסדך
לחוכמתכה ולטובה יצפר כיא
בח[סדך]...
מהו יב, 21
בחסדכה
והגבירכה בי נגד בני אדם כיא
בחסדכה עמדי
מהו ב, 24-25
לחסדכה
...לחסדכה בגדול טובכה
מהו י, 15
חסדים
ורוב חסדים על כול בני אמת
מה ד, 5
ומשיב חסדים במשנאי אל
מבא ג, 6
החסדים
גדול שמכה אל החסדים
מבא יד, 8
חסדיו
וישא פני חסדיו לכה לשלום
עולמים
מהו ב, 4
ונשענת ברוב חסדיו
מהו ד, 4
ואות נאמן למפתח חסדיו
עולם
מהו י, 4
ועל חסדיו אשען כול היום
מהו י, 17
ובחסדיו
ברחמי הגישיני ובחסדיו יביא
משפטי
מהו יא, 13-14
חסדי
ומשמיעים כול חסדי רחמים על
ישראל
מהו א, 22
ואני אם אמוט חסדי אל
ישועתי לעד
מהו יא, 11-12

וחסדי

בזבול כבודכה וחסדי
ברכ[תכה]
מבא יב, 2-3
וחסדי עולם
מהו יג, 5
חסדיכה
ועם כול דורותינו הפלחה
חסדיכה
מבא יד, 8-9
[והרא]תנו יד חסדיכ[ה]
מבא יח, 10
ואתה ברחמיכה וגדול חסדיכה
מהו א, 32-33
ולספר ברוב חסדיכה
מהו יא, 29
[והמנן] חסדיכה בכל
מעשיכה
מהו יא, 30-31
לכבודכה עשיהה כול אלה כרוב
חסדיכה
מהו קסע 2, 5
...חסדיכה ולדעת כול בכבודכה
מהו קסע 5, 9

חסדיך

להשלים [חס]דיך עם עב[דך]
לעד]
מהו טז, 11-12
ולהגישיני ברצונך כגדול חסדיך
מהו טז, 12
בחסדיכה
כי נשענ[תי] בחסדיכה והמון
רחמיכה
מהו ד, 36-37
ולא הונחתני בחסדיכה
מהו ט, 7
ואדעה כי יש מקוה ב[ח]סדיכה
מהו ט, 14
ואזמרה בחסדיכה ובגבורתכה
אשוחחה כול היום
מהו יא, 5-6

ובחסדיכה

ובחסדיכה תושיע נפשי כיא
מאתכה מצעדי
מהו ב, 23
וברני פלאכה הודעתני
ובחסדיכה לאיש[תהו]
מהו ז, 27
ובחסדיך
ובחסדיך תשפטם בהמון רחמים
מהו ו, 9
לחסדיכה
מקוה] אני לחסדיכה
ולסליחתכה
מהו ז, 35
כי יחלתי לחסדיכה
מהו ט, 10
ולחסדיכה
לטובכה ולחסדיכה אקוה
ולסליחות[יכה]
מהו יא, 32

חסה

חסו
כי חסו בשם קדשו
מבד ח, 57
אחסיה
מנוסי משגבי סלע עזוי ומצודתי
בכה אחסיה
מהו ט, 28-29
ומחסי
ומחסי בשר אין לי
מהו ז, 17
מחסיהם
[הבל] מחסיהם וגבורתם כעשן
נמלח
מבא ט, 10
מחסור
ושלום עד ואין מחסור
מהו טו, 16

חפז

חפזי
...חפזי ואין צדיק עמכה
מהו יב, 19
תחפזו
ואל תח[פזו] ואל תערצו
מפניהם
מבא י, 4
ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם
מבא טו, 8

חפץ

חפצתה
ואני עפר ואפר מה אוזם בלוא
חפצתה
מהו י, 5
יחפץ
וולת רצון אל לוי חפץ
מהו ט, 24

חפץ

ואבני חפץ אבדני ריקמה
מבא ה, 6
סביב אבני חפץ בדני ריקמה
מבא ה, 9
בוהב ובכסף ואבני חפץ
מבא ה, 14
כסף וזהב ואבני חפץ בהילכותיכה
מבא יב, 11-12
[כסף וזהב ואבני חפץ]
מבא יט, 5

לחפץ

כול דבר אשר לוא לחפץ הרבים
מהו ג, 11

חפצו

לעשות את חפצו ביום השבת
מבד יא, 2

ואשר אמר מדמי קריה וחמס ארץ
 מח יב, 6-7
 וחמס ארץ המה ערי יהודה
 פה יב, 9
לחמס
 כולו לחמס יבוא פה ג, 8

חמץ
חומץ
 ולצמאם יסקום חומץ מהו ד, 11

חמר
 והואה מצורוק חמר מה יא, 21-22
 מה ישיב חמר מה יא, 22
 באושי חמר תאוכל מהו ג, 30
 מי בשד כזאת ומה יצר חמר להגדיל פלאות מהו ד, 29
 ובשר מיצר [חמר] יכוד, 16
 כי אתה יצרתה י[צר חמר] מהו י, 21

וביצר חמר הגברתה מהו יא, 3
 ותשובת עפר ליצר חמר בקצ [עולם] מהו יב, 26
 כדעתי דברתי מצידוק יצר חמר מהו יב, 32
 ותפתח מקור להוכיח ליצר חמר דרכו מהו יח, 12
 ואני יצר [חמר] מהו יח, 25-26
 [יצר] חמר מהו קטע 2, 8
 תהו ויצר ח[מר] מהו קטע 11, 7

החמר
 ואני יצר החמר ומגבל המים מהו א, 22
 ואני יצר החמר מהו ג, 23-24
 ו[יצר החמר מה] יבין [במע]שיו מהו יב, 27-28
 ואני יצר החמר מהו קטע 1, 8
 ואני יצר [החמר] מהו קטע 3, 11
חמר
 ואני מעפר לק[חתי ומחמר קו]רצתי מהו יב, 24

חמש
 וכן חמש ועשרים שנה מהו א, 12

ששת אלפים חמש מאות לשבת
 מבא ו, 10
 עד בן חמש וארבעים כולם יהיו מבן חמש ועשרים שנה מבא ז, 3

בחמש
 בחמש ושלושים שני העבורה מבא ב, 9
חמשה
 מבני חמשה ועשרים שנה מבד י, 6-7
 והבטן מרוגלת הנה והנה חמשה טפחים מבא ה, 13-14

החמישית
 על החמישית דגלי אל מבא ד, 10
ובחמישית
 ובחמישית ילחמו בבני ארפכשד מבא ב, 11

חמשים
 לשרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות מהו א, 14-15
 מבן חמשים שנה ומעלה מבא ב, 4

חמשים למערכה [הא]הת מבא ו, 10
 ועד בן חמשים מבא ו, 13
 מבן חמשים שנה ועד בן ששים מבא ז, 1
 מבן ארבעים שנה ועד בן חמשים מבא ז, 1
 מבן ארבעים שנה ועד בן חמשים מבא ז, 2
 על חמשים מגן מבא ז, 14
 ועד בן חמשים שנה מבד יד, 8

החמשים
 ועל אות החמשים יכתובו מבא ד, 3
 ואת שם שר החמשים מבא ד, 4

וחמשים
 וחמשים ועשרות מהו ב, 22
 אבות העדה שנים וחמשים מבא ב, 1
 לאלפים ומיאיות וחמשים ועשרות מבד יג, 1-2
 וחמשים אנשי בינים מבא ז, 15

ולחמשים
 ושרי האלפים ושרי [מאות] ולחמשים ולעשרות מהו א, 11, 29, 1

חנה
חנו
 ואני אמרתי חנו עליו גבורים מהו ב, 25

וחנו
 ילכו וחנו נגד מלך הכתיים מבא טו, 2

לחנות
 כמדבר העמים לחנות במדבר ירושלים מבא א, 3

המחנה
 יכרתו מקרב המחנה מבד ח, 49
 ולא נודע מי גנבו ממאד המחנה מבד ט, 11
 ויצא הגורל לצאת ולבוא על פיהו כל באי המחנה מבד יג, 4
 אל ימשול איש מבני המחנה מבד יג, 12-13
 וכן יעמודו לכול ע[ברני] המחנה מבא ו, 8-9
 ואחר העלותם מעל ההללים לבוא המחנה מבא יד, 2

במחנה
 ואל יאכל ואל ישתה כי אם היה במחנה בדרך מבד י, 23 יא, 1
 ובא הכהן ועמד במחנה מבד יג, 5
 כי אם אמר למבקר אשר במחנה ועשה אמנה מבד יג, 15-16

למחנה
 וזה טרף המבקר למחנה מבד יג, 7
 זולת פי המבקר אשר למחנה מבד יג, 13

מחנות
 ואם מחנות ישבו בטרך הארץ מבד ו, 6

המחנות
 וזה טרף מושב המחנות מבד יב, 22-23
 וזה מושב המחנות לכל קץ הרשעה מבד יג, 20
 וטרף מושב כל המחנות והמבקר אשר לכל המחנות מבד יד, 3
 ועל חצוצרות המחנות מבד יד, 7-8
 מבא ג, 4
 על אותות ראשי המחנות מבא ג, 13
 וטורכי המחנות מבא ז, 1

למחנות
 לוא יבואו למחנות מבא ז, 3

מחני
 על אות השנית מחני אל מבא ד, 9
 על עומדם נגד מחני כתיים מבא טז, 2
 כול מ[חני הכת]יים מבא יח, 4

במחני
 יכתובו שלום אל במחני קדושו מבא ג, 5

מחנינו
 [לטהר] מחנינו ולהשמר מכול ערות דבר רע מבא י, 1

מחניהם
 לוא יראה סביבות כול מחניהם מבא ז, 7

במחניהם
 איש לפי כבודו כמעמדם במחניהם ובמטעיהם מהו א, 15

מחניהמה
 ורוח יהיה בין כול מחניהמה מבא ז, 6-7

חנית
 ברקת חנית לגבורת אל מבא ו, 2
 הדגל הראישון מחזיק חנית ומגן מבא ו, 4-5
 ולהוב חנית באש אוכלת עצים מהו ב, 26

וחנית
 ולוא בחרב וחנית מבא יא, 2

כחנית
 ומתלעותם לחנית חדה מהו ה, 10

חנם
 בלתי בוא אל המקדש להאיר מזבחו חנם מבד ו, 12
 ולא תאירו מזבחי חנם מבד ו, 13-14

חנו
חננתנו
 מכינתכה אשר [חננתנו] מבא י, 16
חנותני
 ואני עבדך חנותני ברוח דעה מהו יד, 25

חללי

להפיל כול חללי מעל
מבא ג. 8
מהומת אל חללי אל
מבא ד. 7
חרב אוכלת חללי און במשפט אל
מבא ו. 3
לשמוך דם חללי אשמתם
מבא ה. 16
לפני נפול חללי האויב
מבא יד. 3
[נפול] [חללי כתיב]

בחללי

יחלו דם להפיל בחללי כתיים
מבא טו. 7

וחללי

וחללי הבינים יחלו לנפול ברזי אל
מבא טו. 9

לחול

ולהודיע בין הקודש לחול
מבד ו. 17-18
ולהודיע בין הקודש לחול
מבד יב. 20

בתחילת

בתחילת עומדו פח ה. 9

וחליל

וחליל שפתי אשא בקו משפטו
מה י. 10
וחליל תהלה לאין השבת
מהו יא. 24-25

חלמיש

ושורשי חלמיש לנחלי זפת
מהו ג. 31
לעזוק פלגיו יכו שרשו בצור
מהו ח. 22-23

חלף

או חלף רוח ויעבר פח ד. 9

חליפה

לצאת מערכה אחרת חליפה
מבא טו. 10

חלץ

יחלץ

ואם יפתח צרתי ומשחת יחלץ
נפשי מה יא. 13

יחלוצו

יחלוצו להם אנשי חיל לצאת
לצבא • מבא ב. 7-8
ובשני השמטים לוא יחלוצו
מבא ב. 8

חלק

אחלקה

לצדקת אל אחלקה חוק בקו
מה י. 25-26

ונחלקו

ונחלקו [קו] על כול האויב
מבא ט. 6
ונחלקו על כול [חני הכת]יים
להחרים מבא יח. 4-5

תחלק

תחלק המלחמה על כול בני חם
מבא ב. 13
תחלק המלחמה על כול [העמים]
במושבותיהם מבא ב. 14

מחלקים

פשרו אשר המה מחלקים
פח ו. 6

החליקו

החליקו למו ומליצי רמיה
מהו ד. 7

חלק

אין להם חלק בבית התורה
מבד ח. 33
ולא יהיה להם ולמשפחותיהם
חלק בבית התורה מבד ח. 36

חלקו

ויקטר למכמתו כיא בהם שמן
חלקו פח ה. 15
כיא בהם שמן חלקו
פח ו. 5

בחלקותיכה

המון מקנה בחלקותיכה
מבא יב. 11
[המון מקנה בחלקותיכה]
מבא יט. 4

חלקות

לנגד כול דורשי חלקות]
מהו ב. 15

מעדת דורשי חלקות

מהו ב. 32

בחלקות

בעבור אשר דרשו בחלקות
ויבחרו במהתלות מבד א. 18
המיר תורתכה אשר שנתת בלבבי
בחלקות לעמכה מהו ד. 10-11

מחלקת

והלויים בתוך מחלקת עבדו
מהו ז. 1

מחלקות

הנה הוא מדוקדק על ספר
מחלקות העתים מבד טו. 3

המחלקות

ומלחמת המחלקות בתשע
ועשרים הנותרות מבא ב. 10

חמד

...ולך חמד ובצדק תשימו
מהו קטע 11, 6

חמה

בחומה

ונעזו בחומה נשגבה עד פלט
מהו ג. 25

כחומה

והשימי כמגדל עזו כחומה
נשגבה מהו ז. 8

חומת

היאה חומת הבחן פנת יקר
מהו ח. 7

וחומת

וחומת עזו [ו] בריחי ברזל
מהו ה. 38

לחומת

אודכה אדוני כיא הייתה לי
לחומת עזו מהו ג. 37
וכול קירותי לחומת בחן ללוא
תודעו מהו ז. 9

חמל

יחמל

להרוג גוים ולא יחמל
פח ו. 9

ולחמול

[ולחמול עליו בהמון רחמך
מהו טו. 15-16]

חם

תחלק המלחמה על כול בני חם
מבא ב. 13

חמם

חום

ובעת חום יעצור מעזו
מהו ח. 23-24
לפני חום יבול עליו
מהו ח. 25-26

חמם - יחם

ומתך חמה על נעלמים
מהו ג. 28
לכה חמה וקנאה
מהו קטע 27, 3

בחמה

דבר בחמה ונענש שנה אחת
מה ז. 2-3
ובקצו יצא בחמה גדולה
מבא א. 4

ובחמה

ובחמה ובקצף ובחרון אף
פח ג. 12

וחמה

וכוח וגבורה וחמה גדולה
מבד ב. 5

חמת

וכוס חמת רעל תבלעו
פח יא. 14-15
חמת תנינים יינם וראש פתנים
אכזר מבד ח. 9-10
חמת תנינים כול מזמזמת לחתוף
מהו ה. 10

כחמת

פתחו לשון שקר כחמת תנינים
פורחת לקצים מהו ה. 27-28

לחמת

וכוחלי עפר יורו לחמת [ראש]
פתנים לאין חבר

מהו ה. 28-29

חמתו

מספח חמתו אף שכר
פח יא. 2-3

לבלעו בכעס חמתו

פח יא. 5-6
ולא יוכל כול להתיצב לפני
חמתך מהו ז. 29

חמס

אזעק אליך חמס

פח א. 4
ויגזול ויקבוץ הון אנשי חמס
פח ח. 11
כיא חמס לבנון יכסך

פח יא. 17
ולהון חמס לוא תאווה נפשי
מהו י. 20

מעדת שוא ומסוד חמס
מהו י. 5

החמס

על החמס פח א. 5

וחמס

ושוד וחמס לנגדי פח א. 6
מדמי אדם וחמס ארץ
פח ט. 8
מדמי אדם וחמס ארץ
פח יב. 1

והיי
 עמד לי מרחוק והיי מצד
 מהו ט, 5-6
לחיי
 המחזיקים בו לחיי נצח
 מכד ג, 20
חיו
 משפטי צדק לוא חזק למשיב חיו
 מה ג, 1
בחייהם
 לקחת שתי נשים בחייהם
 מכד ד, 20-21

חיק
בחיק
 וכשעשע עילול בחיק אימניו
 מהו ז, 21-22
 וכאימן בחיק תכלכל לכול
 מעשיכה מהו ט, 36
ובחיק
 ומשדי הריתי והמדי לי ובחיק
 אומנתי מהו ט, 30-31
ומחיק
 ומרחם [נשאתני ומחיק] אמי
 גמלתה עלי מהו ט, 30

חכה
חכה
 אם יתמהמה חכה לו
 מהו ז, 9
בחכה
 כולה בחכה ועלה
 טח ה, 13

חך
לחך
 קדרות לבשתי ולשוני לחך
 תדבק מהו ה, 32

חכם
חוכמה
 רע חוכמה ואולי [חוכמה]
 מהו קטע ט, 17, 6

חכמה
 אל אהב דעת חכמה ותושייה
 מכד ב, 3

בחכמה
 יתהלכו בחכמה ואולת
 מה ד, 24

וחכמת
 ושכל ובינה וחכמת גבורה
 מה ד, 3
 וחכמת בני שמים
 מה ד, 22

ובחכמת
 ובחכמת כבודו נתן קץ להיות
 עולה מה ד, 18
 ובחכמת דעתה הכינותה
 תעודתם בטרם היותם
 מהו א, 20-21

חכמתם
 כי תתבלע כול חכמתם בהמות
 מהו ג, 14-15

חכמתכה
 תריב ריבי כי ברז חכמתכה
 הוכחתה בי מהו ט, 23

בחוכמתכה
 [ואף את השמים וכוך] ביהם
 הכינותה בחוכמתכה
 מהו א, 15

ובחכמתכה
 ובחכמתכה [ה] ה[וכחתה בני]
 עולם מהו א, 8

ולחכמתכה
 [ו] לחכמתכה אין מדה
 מהו ט, 17

חכמותיכה
 [חכמו] תיכה ולוא יעצורו
 לדעת מהו קטע א, 3

חכמים
 ומישראל חכמים וישמעם
 מכד ו, 2-3
 שמעו חכמים ושחי דעת
 ונמהרים מהו א, 35-36
 [חכמים] הוסיפו ערמה
 מהו א, 36

חכמי
 כול חכמי העדה מהו א, 27-28
 עם חכמי עדת הקודש
 מהו ו, 11, 16

וחכמיה
 וחכמיה כולמו כמלחיים
 במצולות מהו ג, 14

חלב
 יגישו לי חלב ודם מכד ד, 2
ומחלבי
 מבשר עולות ומחלבי זבח
 מהו ט, 4

חלה
ואחלה
 ואחלה פניך ברוח אשר נתתה
 בי מהו טו, 11

יחלו
 כי יחלו למרפא וירקם
 מכד ח, 4

יחלה
 ולקון אשר יחלה
 מכד יב, 13-14

להחלות
 ואין נגע להחלות
 מהו יא, 23

מחלת
 פשרו על מחלת דור
 פח א, 2

חוליים
 מגור עם חוליים
 מהו ח, 26

מחלים
 ושעוריות מחלים רעים עשו
 בו פח ט, 2-1

לתחלויים
 מעשי נדה לתחלויים
 מהו קטע ג, 16

חלך
חלכאים
 ועם חלכאים בגורל
 מהו ג, 25

ומכמת חלכאים על פני מים
 מהו ג, 26
 ולא תתעם ביד חלכאים
 כזומם למו מהו ד, 25-26

וחלכאים
 בקים רשעים על בריתך
 וחלכאים על דברכה
 מהו ד, 34-35

חלל
וחלל
 ואם ישבע ועבר וחלל את השם
 מכד טו, 3

יחל
 אל יחל איש את השבת
 מכד יא, 15

יחלו
 לוא יחלו שמן משיחת כהונתם
 מכב ט, 8

ויחללו
 [ויחללו] את ש[בת] ק[ודשו]
 פח ב, 4

יחלו
 יחלו ידם להפיל בחללים
 מכב ט, 1

יחלו ידם להפיל בחללי כתיים
 מכב טז, 7
 וחללי הבינים יחלו לנפול ברוי
 אל מכב טז, 9
 [ולמשמע] ה[תרו]עה יחלו
 להפיל בחלליהם מכב יז, 14

לחלל
 וכל אשר יתעה לחלל את
 השבת ואת המועדות לא יומת
 מכד יב, 3-4

החלו
 אשר החלו אנשי היחד לתיטר
 במ מהו ט, 10

להחל
 להחל בגורל בני חושך
 מכב א, 1

חלל
 ורגלכה על במותי חלל
 מכב יב, 10
 [ורגלך] [על במותי חלל]
 מכב יט, 3

חללים
 זיקי דם להפיל חללים באף אל
 מכב ו, 3
 להפיל חללים במשפט אל
 מכב ו, 5

יצאו זרקות המלחמה להפיל
 חללים מכב ח, 10-11

החללים
 וחצוצרות תרועות החללים
 מכב ג, 1
 ועל הצוצרות החללים יכתובו
 מכב ג, 8

וכול מפשיטי החללים ושוללי
 השלל מהו ז, 2
 והכהונים יריעו בשש חצוצרות
 החללים מכב ח, 8-9
 [ה...חללים] מכב ח, 19

והכהונים יהיו מריעים בחצוצרות
 החללים מכב ט, 1-2
 ובנפול החללים מכב ט, 7
 ולוא יבואו אל תוך החללים
 מכב ט, 7-8

ואחר העלותם מעל החללים
 [הכהונים יריעו בחצוצרות
 החללים] מכב טו, 6
 יהיו מריעים בחצוצרות החללים
 מכב טז, 8

והכהונים יריעו בחצוצרות
 החללים מכב יז, 12-13

בחללים
 יחלו ידם להפיל בחללים
 מכב ט, 1

בחלליהם
 יחלו להפיל בחלליהם
 מכב יז, 14

החיה	ומחטאתם	וחוטי	אתחוקה
בכל החיה והרמש לאכל פהם מבד יב, 12	ולא גזרו מעם ומחטאתם מבד ח, 8	וחוטי נפשכה פח ט, 14	אתחוקה בברייתכה מהו ד, 39
מעגלי הדבורים עד כל נפש החיה מבד יב, 12-13	חטאתיהם אשר יכפלו עליהם [חטאתיהם ולא י'רצו במשפטם פח ז, 16]	וחוטי נפשכה פה י, 2	התחוקו התחוקו למלחמת אל
מחיה [כיא יד] עתי אשר תרים למצער מחיה מהו ו, 7-8	וחטאים לאבד רעים וחטאים פח ב, 13	חט חט אשמה מבד יג, 16	ואתם התחוקו ואל תיראום מבא טו, 12 מבא יז, 4
ומחיה לעזר שארית ומחיה לברייתכה מבא יג, 7	חיה וחיה אשר יעשה האדם וחיה בהם מבד ג, 15-16	חטא ולא תשא עליו חטא מבד ט, 8	ואתם בני ברייתו התחוקו במצרף אל מבא יז, 8-9
חיים והרגים אל יאכלו כי אם נקרעו חיים ונשפך דמם מבד יב, 13-14	חיה וחיה אשר יעשה האדם וחיה בהם מבד ג, 15-16	וחתא והתודה והשיב ולא ישא חטא למות מבד טו, 4-5	התחוק לבלתי התחוק בתוך העדה מה יי, 7
מבד יב, 13-14 יבאו באש אי במים עד הם חיים מבד יב, 14-15	וחיה וצדיק באמונתו יחיה פח ז, 17	חטאה כי יש מקוה לשבי פשע ועוובי חטאה מהו ו, 6	ולהתחוק ולהתחוק ברוח [קדש] מהו טו, 7
ומבוע מים חיים מהו ח, 16	וחיה ומאסיהם לא יחיה מבד ג, 17	חטאה כור העוון ומבנה החטאה מהו א, 23	מתחוק [ל]היות לו מתחוק בברייתכה מהו יח, 9
ויאר לבכה בשכל חיים מה ב, 3	לחיות לחיות כפי סרך היחד מה א, 1	וחטאה פשרו כיא מריבה וחטאה פח א, 8	חוק קרב ונחשיר חוק מבא א, 9
וברית שלומכה חרתה למו בחרט חיים מבא יב, 3	לחיות ברית אל נאמנות להם לחיותם אלף דור מבד ז, 5-6	וחטאה חסד ואמת ונושא פשע [וחטאה] מהו טז, 16	מבא ב, 35
אל י[שראל]... להסיר בל[יעל]... [באבדונו ח'ינים]	לחיות לחיות רוח כושלים מהו ח, 36	וחטאה עוון וחטאה מהו יז, 12	החוקה וכנבורתכה החוקה מבא י, 9
מבא טו, 16-17-18	לחיות לחיות רוח כושלים מהו ח, 36	וחטאה ולבבי כדונג ימס על פשע וחטאה מהו קטע 4, 14	חוקים חוקים למוס לבבי ומאמצי כוח מהו ב, 6
עצי חיים במעין רו מהו ח, 5-6	לחיות לחיות רוח כושלים מהו ח, 36	לחטאה לחטאה ויגון אשמה מהו יא, 20-21	חוקים חוקים למוס לבבי ומאמצי כוח מהו ב, 6
ויפתח למים חיים מהו ח, 7	לחיות לחיות רוח כושלים מהו ח, 36	חטאת לכפר על אשמת פשע ומעל חטאת מהו ט, 4	חוקים חוקים למוס לבבי ומאמצי כוח מהו ב, 6
מעין חיים ויחשוב בלא האמין למקור חיים מהו ח, 14	לחיות לחיות רוח כושלים מהו ח, 36	וחטאת לכפר על אשמת פשע ומעל חטאת מהו ט, 4	חוקים חוקים למוס לבבי ומאמצי כוח מהו ב, 6
החיים להביט באור החיים מה ג, 7	לחיות לחיות רוח כושלים מהו ח, 36	וחטאת לכפר על אשמת פשע ומעל חטאת מהו ט, 4	חוקים חוקים למוס לבבי ומאמצי כוח מהו ב, 6
ושבו ויבגדו ויסורו מבאר מים החיים מבד ח, 22	לחיות לחיות רוח כושלים מהו ח, 36	וחטאת לכפר על אשמת פשע ומעל חטאת מהו ט, 4	חוקים חוקים למוס לבבי ומאמצי כוח מהו ב, 6
אודכה אדוני כי שמתה נפשי בצרור החיים מהו ב, 20	לחיות לחיות רוח כושלים מהו ח, 36	וחטאת לכפר על אשמת פשע ומעל חטאת מהו ט, 4	חוקים חוקים למוס לבבי ומאמצי כוח מהו ב, 6
ולהודיע לכול החיים גבורותיכה מהו ד, 28-29	לחיות לחיות רוח כושלים מהו ח, 36	וחטאת לכפר על אשמת פשע ומעל חטאת מהו ט, 4	חוקים חוקים למוס לבבי ומאמצי כוח מהו ב, 6
לשבילי כבוד וחיים ושלום לאין [קץ] מהו ז, 15	לחיות לחיות רוח כושלים מהו ח, 36	וחטאת לכפר על אשמת פשע ומעל חטאת מהו ט, 4	חוקים חוקים למוס לבבי ומאמצי כוח מהו ב, 6
חיי ויהפוכו לשוחה חיי גבר מהו ב, 17	לחיות לחיות רוח כושלים מהו ח, 36	וחטאת לכפר על אשמת פשע ומעל חטאת מהו ט, 4	חוקים חוקים למוס לבבי ומאמצי כוח מהו ב, 6
ותעזור משחת חיי ולא גערתה חיי ושלומי לא הזנחתה מהו ט, 11	לחיות לחיות רוח כושלים מהו ח, 36	וחטאת לכפר על אשמת פשע ומעל חטאת מהו ט, 4	חוקים חוקים למוס לבבי ומאמצי כוח מהו ב, 6
בחיי ושמחת עולמים בחיי נצח מהו ד, 7	לחיות לחיות רוח כושלים מהו ח, 36	וחטאת לכפר על אשמת פשע ומעל חטאת מהו ט, 4	חוקים חוקים למוס לבבי ומאמצי כוח מהו ב, 6

ותחזקני
תחזקני לפני מלחמות רשעה
מהו ה, 7

החזיק
לבטלי החזיק ממד בתוך העדה
מהו ה, 11—4—5

החזק
ולתהם כוח לבטלי החזק מעמד
מהו ה, 29—30

להחזיק
ובכחורי העת להחזיק
מהו ט, 14

להחזיק איש את אחיו
מכד ח, 41

להחזיק בגבורת אל מכא י, 5

ולהחזיק
ולהחזיק בכול אשר צוה
לרצונו מהו ה, 1

ולהחזיק ביד עני ואביון וגו'
מכד ה, 21

ולחזיק
ולחזיק יחד בכול גבורי חיל
מכא י, 6

מחזיק
הדגל הראישון מחזיק חנית ומגן
מכא ב, 4—5

מחזיקים
וכולם מחזיקים מגני נחושת
מכא ה, 4

המחזיקים
אנשי היחד המחזיקים בברית
מהו ה, 2—3

המחזיקים בו לחיי נצח
מכד ג, 20

כל המחזיקים במשפטים האלה
מכד ח, 50

והמחזיקים
והמחזיקים נמלטו לארץ צפון
מכד ז, 13—14

ובמחזיקים
ובמחזיקים במצות אל אשר
נותרו מכד ג, 12—13

ומחזיקים
ומחזיקים בידם מגני עגלה
ורמח ארוך מהו ו, 14

מחזיקי
והדגל השני מחזיקי מגן וכיף
מכא ו, 5

יתחזק
מה יתחזק לכה אתה אל
מהו קסע 3, 12

אתחזק
מה אתחזק בלא העמדתני
מהו י, 6

[א]תחזק בכוח ואיכה אתקומם
מהו יב, 35

חזק
לוא חזק למשיב חזיר...
מה ג, 1

חזקו
חזקו ואמצו והיו לבני חיל
מכא טו, 7

יחזק
יחזק מתנו למעמדו
מה ו, 17

וחזק
וחזק את אנשי המלחמה וענה
ואמר מכא טו, 7

וחזק את לבבם
מכא טז, 11—12

לחזק
לחזק ידיהם במלחמה
מכא ז, 11

חזקתה
חזקתה רוח אנוש לפני נגיעהם
מהו א, 33

וחזקתה
וחזקתה חוקיד [להם] לעשות
מהו יד, 5

לחזקם
לחזקם מהו קסע 2, 15

בחזקו
ב[חזקו אתי] ידיהם במלחמתו
מכא טו, 12

החזיק
ואיתמר החזיק לו לברית יחד
עולמים מכא יז, 3

החזיקה
ואקומה ורוחי החזיקה כפעמד
לפני נגע מהו ד, 36

החזיקו
החזיקו [ללוא רפא]
מהו א, 38

ותחזק
ותחזק נפשי בבריתך
מהו ב, 28

יחזיקו
אשר לא יחזיקו באלה החקים
מכד ח, 1—2

ואשר לא יחזיקו באלה לא
מכד יג, 20—21

וממנו יחזיקו ביד עני ואביון
מכד יד, 14

ואתחזיקה
ואתחזיקה על רבים
מהו טו, 11

לרעותה חוץ מעירו מכד יא, 5

לחזק
אל יוציא איש מהבית לחזק
מכד יא, 7—8

החזיק
בוני החזיק אשר הלכו אחרי צו
מכד ד, 19

ורכל אלה לא הבינו בוני החזיק
וסחי התפלל מכד ח, 12

ובשונאו את בוני החזיק
מכד ח, 18

חוש

חש
יעפו כנשר חש לאכול
פח ג, 8

החישו
בהריתו החישו כול משברים
מהו ג, 10—11

תחיש
ואז תחיש חרב אל בקץ משפט
מהו ו, 29

יחישו
ובל יחישו ממקומם מה ח, 8

קול השופרות יחישו
מכא ח, 11

מחשיה
מחשיה עד תומה לפדות עולמים
מכא א, 12

חזה

חזונו
וביד משיחיה חזוני תעודות
מכא יא, 7—8

[ואיש של]ום לכול חזוני גבוהות
מהו ב, 14—15

וחזונו
והמה מליצי כזב וחזוני רמיה
מהו ד, 9—10

וחזוני תעות לא ימצאו עוד
מהו ד, 20

חזון
כתוב חזון וברא על הלוחות
פח ו, 15

כי עוד חזון למועד
פח ז, 5—6

לחזון

כי אמרו לחזון דעת לא נכון
מהו ד, 17—18

חזק

יחזקו
יחזקו בני אור לנגוף רשעה
מכא א, 13

יחלצו להם אנשי חיל לצאת
לצבא מכא ב, 7—8

ובקדושי עמו יעשה חיל
מכא ו, 6

והרוכבים עליהם אנשי חיל
למלחמה מכא ו, 12

ולחזיק יחד בכול גבורי חיל
מכא י, 6

ואת גולית הנתי איש גבור חיל
מכא יא, 1

ולוא לנו ולוא כוחנו ועצום ידנו
עשה חיל מכא יא, 5

וישראל עשה חיל מכא א, 7

ושול שללכה עושי חיל
מכא יב, 9—10

חזקו ואמצו והיו לבני חיל
מכא טו, 7

ושול שללכה עושה חיל
מכא יט, 3

ביד חיל הכתאיים פח ט, 7—6

ושלושה יתאזרו חיל בליעל
מכא א, 13

להביא אליך חיל גואים
מכא יב, 13

ונגד כול חיל בליעל
מכא טו, 3—2

[פתחי שעריך להביא אליך] חיל
גוים מכא יט, 5—6

עם תום כול חיל [חיל] מלחמות רשעה
מהו ו, 28—29

חיל גבורים על רוב עד...
מהו י, 23

החיל

ואנושי החיל עם ראשי השבטים
מהו ו, 28—29

בחיל
בחיל בליעל בגדוד אדום ומואב
מכא א, 1

ואנשי הבינים ישלחו ידם בחיל
הכתיים מכא יז, 13—14

וחיל
ובני עמון חיל צידון [ונ]פלת
מכא א, 1—1

[גבו]רי כתיים והמון אשרו חיל
כול הגוים מכא יט, 10

חילכה
כיא בכוחה ובעוז חיל כה הגדול
מכא יא, 5

חול

וחול
בעוז וחול תגור ומשא
מכא ב, 11

חוץ

אל יתהלך איש חוץ לעירו
מכד י, 21

חודשים
ואם בשגגה דבר ונענש ששה חודשים מה ז, 3 ואשר יכחס במדעו ונענש ששה חודשים מה ז, 4—3 ונענש ששה חודשים ונענש שלושה חודשים מה ז, 5 ונענש ששה חודשים מה ז, 6 ואשר ידבר בפיהו דבר נבל שלושה חודשים מה ז, 9 ונענש ששה חודשים מה ז, 12 ונענש ששה חודשים מה ז, 18 לחודשיהם יתיצבו למועדיהם לחודשיהם ולשבחות מבא ב, 4

חוב
חבו
בו חבו באי הברית הראשנים מבד ג, 10

חוג
חוג ימים ומקוי נהרות מבא י, 13

חוד
חידות
ומליצי חידות לו פח ת, 6

חול
כחול
[ויאסוף כחול שבי פח ג, 14]

חיל
להחיל
להחיל בכור הריה מהו ג, 8
בחלחלה
ויתחולל לבי בחלחלה וטוטני ברעדה

חיל
וגבורי חיל נכשלו במלפנים ועד הנה מבד ב, 17

חדה
ומתלעותם כחנית חדה מהו ה, 10

חדל
חדל מעמד רשעים בנבורת אל מבא ד, 4—3

וחדל
וחדל זדון מהו קטע 3, 15
חדלו
כאשר כתוב חדלו לכם מה ה, 17

חדר
ובחדרי
ובחדרי שאול תחפש יחד מהו י, 33

חדש
להתחדש
להתחדש עם כול נהיה ועם ידעים ביחד רנה מהו יא, 13—14

בהתחדשם
יחד תקופתם עם מסרותם זה לזה בהתחדשם מה י, 4—5

חדשה
עד קץ נחרצה ועשות חדשה מה ד, 25

החדשה
ובכרית החדשה פח ב, 3
כמצות באי הברית החדשה בארץ דמשק מבד ו, 19
כל האנשים אשר באו בברית החדשה בארץ דמשק

מבד ח, 21
אשר קימו בארץ דמשק והיא ברית החדשה מבד ח, 35
חדשות
ולברוא חדשות מהו יג, 11—12

חדש
שכר שני ימים לכול חדש כמשפט מבד יד, 11—12
במבוא מועדים לימי חודש יחד מה י, 4

חבקוק
ידבר אל אל חבקוק פח ז, 1

חבר
חברת
חברת בו לשני עבריו מבא ה, 12

חבר
ועם בני שמים חבר סודם לעצת יחד מה יא, 8

חבר
וכוחלי עפר יורו לחמת ראש פתנים לאין חבר מהו ה, 28—29
חביר
כי אם בעצת חבירי ישראל מבד יב, 8

מחברת
וצורת מחברת מעשה חושב מבא ה, 5

ומחברת
ומחברת הצ[ו]רה מזה ומזה לצמיד מבא ה, 8

חגב
החגבים
וכל החגבים במיניהם מבד יב, 14

חגר
וחגרים
וחוגרים כמבנט בד שש משזור תכלת מבא ו, 9

חגר
וכול פסח או עור או חגר מבא ז, 4

חדד
וחדדו
וחדדו מאזבי ערב פח ג, 6

חד
קול חד טרוד לנצח מלחמה מבא ח, 9
קול חד טרוד מבא ח, 12
קול חד טרוד לנצח מלחמה מבא טו, 6

חבא
וחבא
וחבא לאמת רוי דעת מה ד, 6

ותחבא
ותחבא אמת לקו מהו ט, 24
חבתה

ותורתכה חבתה [בי ע]ר קץ הגלות ישעכה לי מהו ה, 11—12
וברו חבתה בי מהו ה, 26

מחובאים
מחובאים בתוך כול עצי מים מהו ח, 6
שיתאום יביעו מחובאים בסתר מהו ת, 18

חבל
מלאכי חבל מה ד, 12
מלאכי חבל מבד ב, 6
מלאכי חבל מבא יג, 12

וחבל
אל יעלה איש בסולם ו חבל וכלי מבד יא, 17
כיא נהפכו ציריה ו חבל נמרץ על משבריה מהו ג, 7—8

לחבל
והרית אפעה לחבל נמרץ מהו ג, 12

וחבילים
וחבילים כצירי יולדה מהו ה, 31—32

ומחבילים
ואני משאה למשווא וממכאוב לנגע ומחבילים למשברים מהו ט, 6—7

ובחבלי
ובחבלי שאול יניח מכור הריה מהו ג, 9—10

וחבלי
וחבלי מרץ במולודיהם ופלצות להורתם מהו ג, 11
וחבלי מות אפסו לאין פלט מהו ג, 28

בחבליה
והרית גבר הצרה בחבליה מהו ג, 9

<p>זרועי ותשבר זרועי מקניה מהו ח, 33</p>	<p>וזרעו אדם ותול[דותיו וזר]עו מבא י, 14</p>	<p>זרח האזרח לכל האזרח בישראל מה ו, 6</p>	<p>מזוקק ונכסף מזוקק בכור גופחים לטהר שבעתים מהו ה, 16</p>
<p>זרק הזרק ועל לזהב הזרק יכתובו מבא ו, 2 ועל הזרק השלישי יכתובו מבא ו, 3</p>	<p>זרעם [לה]חיות זרעם לפניך כול הימים מהו יו, 14 לזרעם ותקימה לזרעם למוע[ד]י מבא יג, 7-6 מזרעם ולמלא פני תבל מזרעם מבד ב, 11-12</p>	<p>זרם נפץ זרם להשחית רבים מהו ב, 27 וכזרם וכזרם רביבים להשקות משפט לכול צאצאיה מבא יב, 9 וכזרם רביבים להשקות משפט מבא יט, 2</p>	<p>מזוקקי ועווי רוח מזוקקי מהו יד, 3 זיקות כולם קדחי אש ומבערי זיקות מבד ה, 13 זקים עננים למשאם זקים וברקים לעבודתם מהו א, 13 וזקים וזקים ללוא ישוברו מהו ה, 38 זיקי זיקי דם להפיל חללים מבא ו, 3</p>
<p>זרקות שבעה זרקות מלחמה מבא ו, 2 יצאו זרקות המלחמה להפיל חללים מבא ח, 10-11</p>	<p>זרוע זרועכה בגדו[ל] זרועכה ורוב אמתכה מהו יא, 30 כזרוע [כזרו]ע נשברת מקניה מהו ז, 2</p>	<p>זרע ופרות זרע עם כול ברכות עד מה ד, 7 ומועד זרע למועד דשא מה י, 8 ובמשפט הזה יתהלכו זרע ישראל ולא ייארו מבד יב, 21-22</p>	<p>בזקי [רו]תקו בזקי מכשול מהו ח, 35 מהו ח, 37</p>

זועף
זועף אפים ידברו עם כול העמים
פח ג, ה, 12-13

זלעופות
עם שאה ומשוואה זלעופות רעב
מהו ה, 31

זעק
אזעק
אזעק אליך חמס
פח א, 4

תזעק
כיא אבן מקיר תזעק
פח ט, 14-15

נזעקו
פשרו כי נזעקו
פח א, 4

זפת
ושורשי חלמיש לנחלי זפת
מהו ג, 31

זקן
זקן
או איש זקן כושל
מהו ה, 11, 7

ולזקן
ולזקן אשר יחלה
מבד יד, 13-14

זקנים
נערים אישיים וזקנים נשים
פח מהו ה, 11 וטף

והזקנים
הכהנים ישבו לרשונה והזקנים
בשנית
מהו ה, 8
והזקנים אשר עבדו את
העשתרת
מבד ה, 4

זקני
וכול זקני הסרך עמו
מבא יג, 1

לזקניו
או ספר לזקניו להבנותו
מבד ט, 4

זקף
יזקפו
ואם יזקפו ונפטר ונענש
שלושים יום
מהו ז, 11-12

זקק
זוקק
וזקק לו מבני איש
מהו ד, 20

ותזקקם
ותזקקם להטהר מאשמה
מהו ה, 8

הזונות
להזיר מן הזונות כמשפט
מבד ז, 1-2

זנות
ועיני זנות לעשות כול רע
מה א, 6-7
מעשי תועבה ברוח זנות
מה ד, 10
ולוא לתור במחשבות יצר אשמה
ועיני זנות מבד ב, 16

הזנות
הראשונה היא הזנות
מבד ד, 17

בזנות
בזנות לקחת שתי נשים בחייהם
מבד ד, 20-21

זנה
הזנחתי
ולא גרעתה חיי ושלומי לא
הזנחתי מהו ט, 11

הזנחתי
ולא הזנחתי בחסדיכה
מהו ט, 7

זעוה
יתנכה אל זעוה מה ב, 5-6

לזעות
לזעות נצח והרפת עד
מה ד, 12-13

זעטוט
וכול נער זעטוט ואשה
מבא ז, 3

זעם
וזעום
כחושך מעשיכה וזעום אתה
מה ב, 7
וזעום הואה במשרת אשמתו
מבא יג, 4

וזעומים
וזעומים המה ככול עבודת נדת
טמאתם
מבא יג, 5

זועמו
ואת כול מעשי אמתו וזעמו שם
מבא יג, 1-2

זעף
בזעף
כמלח באוניה בזעף ימים גליהם
מהו ה, 22-23

בזעף חרישית
מהו ז, 4-5

לזמה
ויתעלמו איש באשר בשרו ויגשו
לזמה
מבד ח, 6-7

זמת
זמת לבכה
מהו י, 1

זמות
והמה נעלמים זמות בליעל
מהו ד, 13

בזמות
ולא עזבתני בזמות יצרי
מהו ה, 6

מזימה
מזימה אשר...
מהו יח, 5

במזמת
ולא רמיה [ב]מזמת לבכה
מהו ד, 21

ומזמת
ומזמת ערמה מבני אדם
מהו יא, 6

במזמתו
ויקם בליעל את יחנה ואת אחיהו
במזמתו
מבד ה, 18-19

מזמתי
כי אתה יסדתה רוחי ותדע
מזמתי
מהו ט, 12

ומזמות
ומזמות בליעל [ורשע]
[פח]שבותם
מהו ב, 16-17

מזמותם
חמת תנינים כול מזמותם לחתוף
מהו ה, 10

זמרה
אזמרה
ומנת שפתי אזמרה ברעת
מהו י, 9-10

ואז אזמרה ככנור ישועות ונבל
שמחה
מהו יא, 23-24

ואזמרה
ואזמרה בחסדיכה ובנבוכרתיכה
אשוחחה כול היום
מהו יא, 5-6

זנה
זנו
פשרו אשר לוא זנו
מהו ה, 7

הזונה
אנשי הזונה
מהו יד, 7

זונות
ויתגללו בדרכי זונות ובהון
רשעה
מבד ה, 5

זכורו
ואתמה זכורו משפ[ט] נדב
ואב[י] הוא בני אהרון
מבא יז, 2

זכרון
ויכתוב ספר זכרון לפניו
מבד ח, 42

יכתובו זכרון נקם במועד אל
מבא ג, 7-8
הכול חקוק לפניכה בחרת זכרון
לכול קצי נצח
מהו א, 24-25

הזכרון
והציורות הזכרון מבא ה, 12
ואחר יתקעו להמה הכותנים
בחצוצרות הזכרון

מבא טו, 2-3
בעת ההיאה יריעו הכותנים
[תרועות] הזכרון

מבא יח, 3-4

לזכרון
בתכונם לזכרון במועדיהם
מהו י, 6

זכר
לדעתה למשכבי זכר מהו ז, 10
ויסוד הבריאה זכר ונקבה ברא
אותם
מבד ד, 21

כיא במשברי מות תמליט זכר
מהו ג, 9

זכרים
טוטים זכרים קלי רגל
מבא ה, 11

לזכרים
ומשפט העריות לזכרים הוא
כתוב וכמה הנשים
מבד ה, 9-10

זכורם
יכרת זכורם באשר דבר להם
במדבר קדש
מבד ג, 6-7

זמם
כאשר זמם לכלות אביונים
פח יב, 6

זממו
זממו עלי בני בליעל
מהו ד, 10

אזום
ואני עפר ואפר מה אזום בלוא
הפצתה
מהו י, 5

כזומם
ולא תתעם ביד חלכאים כזומם
מהו ד, 25-26

וכזומם
וכזומם לי
מהו ט, 20

זאב

מזאבי

וחדו מזאבי ערב פה ג, 6-7

זבל

זבול

ויהם זבול קודשו באמת כבודו מהו ג, 34-35

זבול

זבול קודשכה לה[לל שמ]כה מבא יב, 1
זבול כבודכה וחסדי ברכתכה מבא יב, 2-3

מזובל

באופיע מאורות מזובל קודש מה י, 3-4

זבח

יזבח

על כן יזבח להרמו פה ה, 14
ואשר אמר על כן יזבח להרמו פה ו, 2

יזבחותם

בעבור אשר לא יזבוחם מבד יב, 9

זבח

מבשר עולות ומחלבי זבח מה ט, 4
כי כתוב זבח רשעים תועבה מבד יא, 20-21

זבחים (זובחים)

פשרו אשר המה זבחים לאותותם פה ו, 3-4

הזבחים

אלה יתיצבו על העולות ועל הזבחים מבא ב, 5

מזבחהו

לבלתי בוא אל המקדש להאיר מזבחהו הנם מבד ו, 12

מזבחי

ולא תאירו מזבחי הנם מבד ו, 13-14

המזבח

להרשותו לטמא את המזבח מבד יא, 20

למזבח

אל יעל איש למזבה בשבת מבד יא, 17

אל ישלח איש למזבח

מבד יא, 18-19
אל ידור איש למזבה מאום אנוס מבד טו, 13

זהב

זהב וכסף ונחושת ממוזנים מבא ה, 5
ושבולת זהב טהור בתוך הלהב מבא ה, 10
ומראי שבולת זהב טהור מבא ה, 11-12

בוזה

בוזה וכסף ונחושת ממוזנים מבא ה, 8
בוזה ב ובכסף ואבני חפץ ותביאואו במצור[ב]ז[ה]ב מבא ה, 14
מהו ה, 16

זזהב

כסף זזהב ואבני חפץ בהיכלותיה מבא יב, 11-12
[כסף זזהב ואבני חפץ] מבא יט, 5

זוב

זובה

ושוכבים עם הרואה את דם זובה ושוכב, 7

זוד

יזוד

לוא יזוד עורע כיא אמת אל מה יא, 4

זדון

ורוב אולת וקנאת זדון מה ד, 10
וחלל זדון מהו קטע 3, 15

זדים

במלחמות זדים מהו ו, 35

זול

זולת

זולת פי המבקר אשר למחנה מבד יג, 13

זולת

זולת רצון אל לו יחפץ מה ט, 24

זולתה

ואין אפס זולתה לוא היה ולוא יהיה עוד מהו יב, 10

זולתכה

ואין אחר זולתכה מה יא, 18
וכול דרכיכה יכוננו לנצח נצחים ואין זולתכה מהו ז, 31-32

זולתך

ואין זולתך ואין עמכה בכוח מהו י, 9-10

זולתם

זולתם לא ישיגו מבד ו, 10

זוע

תזוע

והאיש אשר תזוע רוחו מיסוד היחור מהו ז, 18

מזועזעיה

ויקצו מזועזעיה פה ח, 14

יזדעזעו

בל יזדעזעו יסודותיה מהו ח, 7-8

תזדעזעו

וכול קירתי לחומת בחן ללוא תזדעזע מהו ז, 9

תזועזעו

אבני בחן לבריחי עזו ללוא תזועזע מהו ו, 26-27

זור

למזורות

למזורות יבקעו אפעה מהו ב, 27-28

זחל

וכזוחלי

וכזוחלי עפר יירו לחמת [ראש] פתנים לאין חקר מהו ה, 28-29

זין

זום

זום גדול לקודש קודשים מהו י, 4

זכה

זכו

ביד רמה עד זכו לשוב מבד י, 3

יזכה

לוא יזכה בכפורים מהו ג, 4
ולא יזכה ב[ריבכה] ומי יזכה במשפטכה מהו ט, 15
מהו קטע 4, 10

זכך

יזכו

עד אשר יזכו מעשיו מכול עול מהו ח, 18

הזכו

אשר לוא הזכו דרכם הבדל מעול מהו ט, 9

זכר

זכרתי

כי זכרתי אשמותי עם מעל אבותי מהו ד, 34

יזכור

ואת תורת משה אל יזכור מבד טו, 2

ויזכר

ויזכר אל ברית ראשנים מבד ו, 2

ובזכרו

ובזכרו ברית ראשנים מבד א, 4

ובזוכרי

ובזוכרי כוח ידכה עם המון רחמיכה התעודדתי מהו ד, 35-36

ונזכרתמה

ונזכרתמה לפני אלוהיכם מבא י, 7

יזכיר

ואשר יזכיר דבר בשם הנכבד על כול היצורים מהו ו, 27

זכר

היה זכר [מלכות]כה בקרבנו מבא יג, 7

והרית

והרית גבר הצרה בחבליה
 מהו ג, 9
 והרית אפעה לחבל גמרץ
 מהו ג, 12
 הריתי
 ומשדי הריתי רחמך לי
 מהו ט, 31-30

בהריתו

בהריתו החישו כול משברים
 מהו ג, 11-10

להורותם

והבלי מרץ במולדיהם ולפצות
 להורותם מהו ג, 11

ולהרותם

ולהרותם במעשי שקר
 פח י, 12-11

הרס

והרסום

והרסום בעוון היושבים בהם
 פח ד, 8-9

הרה

כהרה

כהרה ביתו יאשם כי אם נלחץ
 מבר ה, 15

הרים

וברקוע יבשה יסודי הרים
 מהו ג, 31
 מוסדי הרים מהו יו, 13

וכהרים

וכהרים גוייתיהם מבר ב, 19

ויהפך

ויהפך לי לחמי לריב
 מהו ה, 36
 יהפכו
 ובמולדיו יהפכו כול צירים בכור
 הריה מהו ג, 12-11
 שפתו יהפכו כעצי באושים
 מהו ה, 25

נהפך

והודי נהפך למשחור
 מהו ה, 33

נהפכו

כיא נהפכו ציירה וחבל גמרץ
 על משבריה מהו ג, 8-7

מתהפכת

ורוחות קודש ולהט אש מתהפכת
 כל מהו ה, 12

הרג

להרוג

להרוג גוים ולא יהמל
 פח ו, 9

הרגה

ומרחם הקדשתם ליום הרגה
 מהו טו, 17

הרה

הריה

להחיל בכור הריה מהו ג, 8
 ובחבלי שאול יגחי מכור הריה
 מהו ג, 10-9
 ובמולדיו יהפכו כול צירים בכור
 הריה מהו ג, 12-11

הרית

ויסגרו דלתי שחת בעד הרית
 עול מהו ג, 18

ובהמון רחמיכה לכול משפטי
 מהו ז, 35

והמון

[גבו]רי כתיים והמון אשור וחיל
 כול הגוים מבא יט, 10
 כי נשענתי בחסדיכה והמון
 רחמיכה מהו ד, 37-36
 סליחותיכה והמון... מהו ה, 2
 ועם מצעדי רוב סליחות והמון
 [רח]מים מהו ט, 34-33
 והמון] חסדיכה בכול מעשיכה
 מהו יא, 31-30

וכהמון

וכהמון מים רבים שאון קולם
 מהו ב, 27

להמון

ובהביני בכה אצפה להמון
 רחמיכה מהו י, 20
 להמון רחמיכה ולסליחותיכה
 אקה מהו י, 21-20

מהמון

כירודי ימים נבעתים מהמון מים
 מהו ג, 14

המונם

להשם את כל המונם
 מבר ב, 1
 וכול קהל [ה]מונם
 מבא טו, 11-10
 ועתה היום אץ לנו לרדוף
 המונם מבא יח, 11

הס

הס מלפניו כול ה[א]רץ פח יג, 1

הפך

ויהפוכו

ויהפוכו לשוחה חיי גבר
 מהו ב, 17

ויהמו שחקים בקול המון
 מהו ג, 13

ויהמו מחשבי תהום בהמון
 גורשי רפש מהו ג, 32
 ויהמו בכגור ריבי
 מהו ה, 31-30

המון

בקול המון גדול מבא א, 11
 [בליעל... המון גדול
 מבא א, 17
 ויהמו שחקים בקול המון
 מהו ג, 12

המון מקנה בחלקותיכה

מבא יב, 11
 על כול המון בליעל

ונחלתכה ברכה המון מקנה
 בחלקותיכה] מבא יט, 4

כקול המון מים רבים
 מהו ב, 16

ובזכורי כוח ידכה עם המון
 רחמיכה התעודתי

מהו ד, 36-35
 ואנחמה על המון עם

מהו ו, 7

בהמון

[יתר]גשו לרום גלים ומשברי מים
 בהמון קולם מהו ג, 16-15
 ויהמו מחשבי תהום בהמון
 גורשי רפש מהו ג, 32
 כיא ירעם אל בהמון כיהו
 מהו ג, 34

ובחסדך תשפטם בהמון רחמים
 מהו ו, 9

מקץ לקץ תשהעש גפשי בהמון
 רחמיכה מהו ט, 8-7

[ולח]מול עליו בהמון רחמך
 מהו טו, 16-15

ובהמון

לטהרם מפשעיהם ברוב טובכה
 ובהמון רחמיכה מהו ז, 30

בלכתם קרי בחקי הברית
מבד ת, 52

וב (כ) לכתם
וב(כ)לכתם למלהמה יכתובו על
אותותם
מבא ד, 6

להלכת
ויהיכו פעמיו להלכת תמים
מה ג, 9

בהלכתנו
בהלכתנו קרי בברית אמת
וצדק
מה א, 25-26

הולך
כיא אלוהיכם הולך עמכם
מבא י, 4

ההולך
...[ההולך למרדכי ארץ]
פח ב, 15

ההולכים
ההולכים תמים בכול דרכיו
ואומרים
מה ב, 2

ההולכים בדרך הרשעה
מה ה, 10-11

ההולכים בתמים דרך כאשר
צוה
מה ח, 21

ובית יחד ישראל ההולכים
בתמים
מה ט, 6

וחון אנשי הקודש ההולכים
בתמים
מה ט, 8

חרת אפיו במ ובכל ההולכים
אחריהם
מבד ח, 18

יישומעווי ההולכים בדרך לבכה
מהו ד, 24

הולכי
ופקודת כול הולכי בה למרפא
מה ד, 6

ופקודת כול הולכי בה לדוב
מה ד, 12

ובכל הולכי תמים תעבה נפשם
מבא א, 20-21

והולכי
לסוד רמה והולכי חושך
מה יא, 10

והולכי בדרך לבכה יכוננו לנצח
מהו ד, 21-22

יהלך
ואשר יהלך לפני רעהו ערום
מה ז, 12

להלך
להלך בתמים דרך
מה ח, 18

להלך תמים איש את רעהו
מה ט, 19

מהלך
הכוהן האחד יהיה מהלך
מבא ז, 11

והההלך
והההלך הכוהן החרוץ למועד
נקם
מבא טו, 6

ואתהלכה
ואתהלכה במישור לאין חקר
מהו ג, 20

הההלכו
...הההלכו...
מהו קטע 15, 3

והההלכו
והההלכו על סי התורה
מבד ז, 7

יתהלך
אל יתהלך איש בשדה
מבד י, 20

אל יתהלך איש חוץ לעירו
מבד י, 21

יתהלכו
בדרכי אורי יתהלכו
ובדרכי חושך יתהלכו
מה ג, 20

מה ג, 21

ובדרכיהן יתהלכו
מה ד, 15

מה ד, 18

יתהלכו בחכמה ואולת
מה ד, 24

מה ד, 24

באלה יתהלכו בכול מגוריהם
מה ו, 2

אשר יתהלכו בו אנשי תמים
הקדש
מבד ט, 30-29

ובמשפט הזה יתהלכו ורע
ישראל ולא יוארו

מבד יב, 21-22

וזה פרוש המשפטים אשר יתהלכו
באלה
מה ד, 17

יתהלכו בהם בקץ הרשעה
מבד יב, 23

מלאכי הבל בחוקי חושך
מבא יג, 12

להתהלך
להתהלך על פי משפט
מה 1, 1-2

להתהלך במ עד מועד סקודתו
מה ג, 18

אלה החוקים למשכיל להתהלך
בם עם כול חי
מה ט, 12

להתהלך תמים בכל דרכיו
מבד ב, 15-16

להתהלך בהם בכל קץ הרשע
מבד ו, 10

להתהלך בם עם כל חי למשפט
עת ועת
מבד יב, 21

להתהלך בם עם כל חי
מבד יג, 23

להתהלך בדרך לבכה לאין עול
מהו ו, 6-7

להתהלך לפניך בגבול [צדיק]ים
מהו ז, 14-15

[להתהלך בכול אשר אהבתה
מהו יז, 22-23]

ולהתהלך
ולהתהלך לפניו תמים
מה א, 8

ולהתהלך עם כול במדת האמת
ובתוכן העת
מה ה, 4

ול[התהלך] באמת ולב שלם
מהו טז, 7

להשמר בבריתך ולהתהלך בכול
מהו טז, 15

ולהתלך ברצונו
מה ה, 10

המתהלכים
כל המתהלכים באלה בתמים
קדש
מבד ז, 4-5

וכל המתהלכים באלה ברית
אל נאמנות להם
מבד יד, 1-2

ומתהלכים
עם צבאכה ומתהלכים...
מהו קטע 2, 14

הלל
ויהללו
[ויהללו שם [א]ת אל
[ישראל]]
מבא יט, 13

ואהללה
ואהללה שמכה בתוך יראיכה
מהו יב, 3

אהללבו
ובהפתח צרה אהללנו
מה י, 18

נהללה
במעשי אמתכה נהללה
מבא יד, 12

והלל
...והלל...
מהו ט, 40

להלל
בזבול קודשכה [להלל] שם[כה]
מבא יב, 1

להלל שמכה ביהו [יג]ה
מהו ג, 23

ולהלל
ולהלל שמכה בפה כול
מהו א, 31-32

ולהלל...
מהו קטע 8, 7

להללכה
[להללכה ולספר כול כבודכה
מהו קטע 2, 4]

יהולל
בפי כולם יהולל שמכה
מהו יא, 25-26

תהלה
חרות בלשוני לפרי תהלה
מה י, 19

יחליל תהלה לאין השבת
מהו יא, 24-25

תהלת
תהלת אל שלום אל
מבא ד, 14

ירננו כולם את תהלת המשיב
מבא יד, 2

הלל
להולל
להולל ברמיה כול מעשיהם
מהו ד, 17

ויהולל
ויהולל לבי בחלחלה ומותני
ברעדה
מהו י, 32

ויהוללו
ויהוללו כול אשר עליה
מהו ג, 33

להתהולל
להתהולל במועדיהם
מהו ה, 12

הולל
כי אין הולל בכול מעשיך
מהו ד, 20

בהולל
ולהמיר בהולל יצר סמוך
מהו ב, 36

וילבטו בלא כינה כיא [המה]
בהולל מעשיהם מהו ד, 7-8

המה
המו
וכול משכריהם עלי המו
מהו ו, 23

בהמות
כי תחבלע כול חכמתם בהמות
ימים
מהו ג, 14-15

יהמה
[יהמה] עלי כיורדי שאול
מהו ח, 28

יהמו
וכול אנשי רמיה עלי יהמו
מהו ב, 16

ויהמו
ויהמו כנחשוילי ימים
מהו ב, 12

ויהיו

ויהיו כעורים וכימגששים
מבד ב. 9
כי גוע ויהיו כלא היו
מבד ב. 20
ויהיו מסגירי הדלת אשר אמר
אל מבד ה. 12-13
ויהיו הפרשים על רכב אנשי
הסדר מבא ו. 10
והם ישיבו בפי כבודכה ויהיו
שריכה מהו ה. 14
לא ימישו ויהיו לנהל שוטה
מהו ת. 17
...ויהיו לו... מהו ת. 18

תהיינה
החצוצרות תהיינה מרועות
מבא ח. 1

היות
בלבתי היות עשוק ורצוצן בעדתי
מבד יג. 10

בהיות
בהיות אלה ישראל כנונה עצת
היחד מה ת. 4-5
בהיות אלה ישראל ככול
התכונים האלה מה ט. 3

בהייות
בהייות הוי"ו עד כלותם
מה ד. 13-14

ובהיות
ובהיות אלה ליחד ישראל
מה ת. 12-13

להיות
להיות כול האב עתיד להנה
מה 1, 26-27
ובחכמת כבודו נתן קץ להיות
מה ד. 18
להיות אלמנות שללל ואת
יתומים ירצחו מבד ה. 16-17
ראשים שנים עשר להיות
משרתים מבא ב. 1
כדלק[ה] בעמיר להיות[] בחוני
מצרף מבא יו. 1
[ל]היות לו מתחוק בבתיכה
מהו יח. 9

ולהיות
ולהיות איש מקנא לחוק
מה ט. 23
ולהיות לאות מהו טו. 20

היותו
ותוכחת צדקה עם היותו
מהו ט. 32-33
ואיחל בכול היותו ושמכה
אברהם תמיד מהו קטע 4, 17

היותי
ובכול היותי מהו י. 8

ותוכחת צדקה עם [ה]יותי
מהו ת. 33

היותם
ולפני היותם הכין כול מחשבתם
מה ג. 15
בטרם היותם מהו א. 11-12
ובחכמת דעתכה הכינוחה תעודתם
בטרם היותם מהו א. 20-21
ותכן פרי שפתים בטרם היותם
מהו א. 29
כי בליעל עם הופע יצר היותם
מהו ז. 4-3

ובהיותם
ובהיותם לתעודתם כמחשבת
כבודו מה ג. 16
ובהיותם איש גבולי לבלתי
שיב מה י. 11-12

נהיתה
ובכול צרותמה לוא נהיתה כמה
מבא א. 12
ומאז לוא נהיתה כמיהה
מבא יח. 8

נהיה
ובכול קץ נהיה יברך עשוי
מה ט. 26
ברז נהיה והווא עולם
מה יא. 4
למטעת עולם עם כול קץ נהיה
מה יא. 8-9
ובדעתו נהיה כול וכול הוה
מה יא. 11
ועל פי[ו]ה ודברכה נהיה
מהו א. 21
להתחדש עם כול נהיה ועם
ירעים ביהד רנה
מהו יא. 13-14

נהיה
וכול נהיה ברצינכה היה
מה יא. 18

ונהיה
כול הוה ונהיה מבא יו. 5

נהיים
נהיים בממשלת בליעל
מה א. 18

נהיי
[ו]בהראוה א[ל] ככול נהיי עולמים
מבא יו. 5

נהיות
ויספר לפנימה נהיות עולם
בפרתיה מבד יג. 8
[ו]ל[ק]יד[ם] נהיות עולם
מהו יג. 12

ונהיות
ונהיות עד מה יבוא בקציהם
לכל שני עולם מבד ב. 10
פתחתה באוון עפר ונהיות עולם
חקותה בלב מהו יח. 27

היכל
בהיכלות יכה
כסף וזהב ואבני חמץ
בהיכל[ו]תיכה
מבא יב. 11-12

בהיכלותיך
... בהיכלותיך
מבא יט. 5

הלא
מה לאה
והגלתי אתכם מה לאה לדמשק
מבד ז. 15

הלך
אברהם לא הלך במ מבד ג. 2
ועד היום [בנתיבתך] הל[כ]תי
מהו ט. 32-33

הלכו
ובניהם במצרים הלכו בשרירות
לבם מבד ג. 5
בוני החיץ אשר הלכו אחרי צו
מבד ד. 19
אשר הלכו עם איש הכזב כשנים
ארבעים מבד ח. 37-38
כי הלכו בדרך לא טוב
מהו טו. 18

ילך
אשר לוא ילך איש בשרירות לבו
מה ה. 4
והאיש אשר ילך רכיל ברעהו
מה ז. 15
ואיש ברבים ילך רכיל
מה ז. 16
אל ילך איש אחר בהבמה
מבד יא. 5

וילך
וילך בדרכו הרוה
מה יא. 13-14

אלך
כיא בשרירות לבי אלך
מה ב. 14

ילכו
ואלה המשפטים אשר ילכו במ
אנשי חמים מהו ח. 20

ובמישור ילכו לכות ולבו
מה ג. 1
וב[נ]בל ומרמה ילכו פחג ג. 5-6
כול אלה לוא ילכו אתם למלחמה
מבא ז. 5
ילכו וחננו נגד מלך הכתיים
מבא טו. 2
ילכו רכיל לבני הוות
מהו ה. 26

וילכו
וילכו בשרירות לבם
מבד ת. 32-33
וילכו נחלי בליעל על כול אנשי
רום מהו ג. 29
וילכו ברכי כמים מוגרים במורד
מהו ד. 33-34
וילכו כמים ברכי מהו ח. 34

הלוך
הלוך ואור עד תום כול מועדי
חוישך מבא א. 8

לכת
והצנע לכת בערמת כול
מה ד. 5-6
והצנע לכת ככול דרכיהם
מה ה. 4
ואהבת חסד והצנע לכת איש עם
מה ח. 2

ללכת
ולוא ללכת עוד בשרירות לב
אשמה מה א. 6
ללכת ימין ושמאל מה א. 15
ללכת בשרירות לבו
מה ב. 26
ללכת ככול דרכי חושך וערמת
רוע מה ד. 11
ללכת בשרירות לבו
מה ז. 24
ללכת למדבר לפנות שם את
דרך הואה מה ה. 14
ללכת ככול שרירות לבם
מה ט. 9-10
ויפצעו ביד רמה ללכת בדרך
רשעים מבד ח. 8-9
בצאתם מירושלים ללכת למלחמה
עד שובם מבא ז. 3-4

וללכת
לבגוד באמת וללכת בשרירות
לבו מה ז. 18-19
וללכת בתמים דרך מה ט. 9

מלכת
אשר סרו מלכת בדרך העם
מה ו. 1, 3-2

בלכתם
בלכתם בשרירות לבם
מבד ב. 17-18

והוון

והוון עמים לקח פח ח, 12
והוון אנשי הקודש ההולכים בתמים מה ט, 8

להוון

לכול דבר לתורה להוון ולמשפט מה ה, 3
ויתגברו להוון ולכצע מבר ח, 7

ולהוון

ולהוון חמט לוא תאוה נפשי מה י, 19

מהוון

ולהנזר מהוון הרשעה מבר ו, 15

הונו

יקרבו גם את הונו ואת מלאכתו מה ו, 19
ולערב את הונו ויהי עצמו ליחד ומשפט מה ו, 22-23

בהונו

אשר יתערב עמו בטהרתו או בהונו אשר לוא על פי הרבים מה ז, 24-25

ולוא יתערב איש מאנשי הקודש בהונו מה ח, 23

ובהונו

ואשר לוא ייחד עמו בעבודתו ובהונו מה ה, 14

והונו

ודעתו וכוחו והונו מה ג, 2
ושכלו וכוחו וגבורתו והונו מבר יג, 11

הונום

ויזטיפו את הונום פח ו, 1
ינתן הונום עם שללם פח ט, 8

ויכול הונום בעצת צדקו מה א, 13
וכל מעשיהם גנדה לפניו וטמא בכול הונום מה ה, 19-20
אל יתערב הונום עם הוון אנשי הרמיה מה ט, 8

והונום

כול דעתם וכוחם והונום ביחד אל מה א, 11-12

מהונום

ואשר לוא יוכל מהונום כול מה ה, 16

וגם אל ישא מהונום כל מה יב, 7

היה

היה וכול הנחיה ברצונכם היה מה יא, 18
היא העת אשר היה כתוב עליה מבר א, 13
כל בשר אשר היה בחרבה מבר ב, 20
ואל יאכל ואל ישתה כי אם היה במחנה בדרך מבר י, 23 יא, 1
היה זכר מלכותכה בקרבנו מבר יג, 7
היה מעין אור למקור עולם לאין הסר מהו ו, 17-18
ומעוז מותני היה לבהלה מהו ח, 33
ואין אפס וזולתה לוא היה ולוא יהיה עוד מהו יב, 10

והיה

והיה לו לבד מאיל האשם הכל מבר ט, 14
והיה אויב ירשה מבר יא, 7
[דל]י[ותיו] והיה ל[אין] חקר מהו ו, 16-17
ואם ירשע והיה [לדראון] עולם מהו יג, 16

היתה

תשוקתם ומשענתם כלוא ה[יתה] כי מידך היתה זאת מהו יד, 27

והיתה

והיתה לו לברית יחד עולמים מה ג, 11-12
וכן כל אבדה נמצאת ואין לה בעלים והיתה לכהנים מבר ט, 14-15
והיתה מהומה ג[דולה] ב[ני] פת מבר א, 5-6
והיתה לאל ישראל המלוכה מבר ו, 6

היו

היו ולא יעשה כול מהו קטע ו, 13
והיו ליצר סמוך החכים הוסיפו ערמה מהו א, 36
והיו להפריח נצר למטעת עולם מהו ח, 6
חזקו ואמצו והיו לבני חיל מבר טו, 7

הייתי

ואני הייתי נגינה לפושעים מהו ב, 11

ואני הייתי על [עומדי] ותעמי[דני] לר יב מהו ה, 23
ואני הייתי ל[ב] זאי נהרות מהו ח, 14

והייתי [והייתי] כמלה באוניה מהו ו, 22-23

הייתה אודכה אדוני כיא הייתה לי לחומת עוז מהו ג, 37
כי א[תה] אל הייתה [מקדם] ואתה תהיה לעולמי עד מהו יג, 12-13

יהיה ולוא יהיה לכה שלום מה ב, 9
ובכל מקום אשר יהיה שם מה ו, 3
ולכול עצה ודבר אשר יהיה לרבים להשיב מה ו, 9
ובכול אשר יהיה יספר כבודו מה ט, 26
יהיה בליעל משולח בישראל מבר ד, 12-13
ולא יהיה להם ולמשפחותיהם חלק בבית התורה מבר ח, 36
מן העת אשר יהיה גלגל השמש מבר י, 15
ואם בוסכה יהיה מבר יא, 8
ואם משפט לתורת נגעי יהיה באיש מבר יג, 5
ולכל דבר אשר יהיה לכל האדם מבר יד, 10
ויכול איש אשר לוא יהיה טהור ממקורו מבר ז, 5-6
ורוח יהיה בין כול מהגימה מבר ז, 6-7
הכוהן האחד יהיה מהלך מבר ז, 11
ואם אשיב ידי יהיה כערע[ר] בערבה[ה] מהו ח, 24
ובלוא רצונכה לא יהיה ולא יתבונן כול מהו י, 2
ולוא יהיה עוד מהו יב, 10

ויהי ריי ריב ומדון פח א, 7
ויהי למקור עולם מהו ח, 8

תהיה

ואם תעודה תהיה לכול הקהל ורשעה לא תהיה לפנך מה א, 25
מהו טו, 25

אהיה

אהיה בצוקה כמו אשת לדה מבכריה מהו י, 7

ואהיה

ואהיה פח לפושעים מהו ב, 8

ואהיה על עון רשעים

מהו ב, 10
ואהיה איש ריב למליצי תעות מהו ב, 14
ואהיה לרוח קנאה מהו ב, 15
ואהיה כבא בעיר מצור מהו ו, 24-25
ואהיה כאיש נעזב מהו ח, 27

תהיה

ואתה תהיה לעולמי עד מהו יג, 12-13

ותהי

ותהי לכאב אנוש ונגע נמאר מהו ה, 29
ותהי תוכחתכה לי לשמחה וששון מהו ט, 24

יהיו

יהיו כולו יהיו ביחד מה ב, 24
אשר יהיו שם העשרה מה ו, 6
אשר יהיו עם המת בבית יטמאו מבר יב, 18
ודגלי הבנים יהיו להמט לבב מבר א, 14
הגותרות יהיו אנשי השם מה ב, 6
ופרשי הסרך יהיו מבר ו, 13
ואנשי הסרך יהיו מבר ז, 1
וסורכי המחנות יהיו מבר ז, 1
והשוטרים יהיו גם הם מבר א, 1-2
כולם יהיו מבן חמט ועשרים שנה מבר א, 3
כולם יהיו אנשי גדבת מלחמה מבר ז, 5
והראשים יהיו נפשטים לסדריהם מבר ח, 6
ובחצוצרות יהיו הכהונים מריעים מבר ח, 11-12
והכהונים יהיו מריעים בחצוצרות החללים מבר ט, 1-2
יהיו הכהונים מריעים מרחוק מבר ט, 7
ומגני המגדלות יהיו ארוכים שלוש אמות מבר ט, 12
וכל יקום הבל[ים] יהיו כאי[ן] מבר יד, 12
[הכוחני]ם יהיו מריעים בחצוצרות החללים מבר טז, 8
והכהונים יהיו מריעים מבר יז, 14-15
וכל בני אשמה לא יהיו עוד מהו ו, 30
לוא יהיו עוד ותשם מקום רשעה מהו קטע ו, 5

הבל

על כול מעשי הבל
 מה ה, 18-19
 כיא הבל כול אשר לוא ידעו את
 בריתו מה ה, 19
 גבורת אל כלת אל בכלו גוי הבל
 מבא ד, 12
 לשלם גמול רעתם לכול גוי הבל
 מבא ה, 6
 כדם גוי הבל מבא ט, 8-9
 שבעת גוי הבל מבא יא, 8-9
 [הבל] מחסיהם וגבורתם כעשן
 גמלה מבא טו, 10
 [הבל] המה לתהו ולבהו
 מבא יו, 4
 ומה הוא איש תהו ובעל הבל
 מהו ז, 32
הבליהם
 וכול יקום הבל[יהם] יהיו כאין
 מבא יד, 12

הגה

ול הגות
 ולהגות הגו מהו יא, 21
בהגי
 בהגי לבי מהו יא, 2
ההגי
 ומן נעוריו ללמדו בספר ההגי
 מה ו, 7-6
ההגו
 בספר ההגו וביסודי הברית
 מבד י, 6
 מביגן בספר ההגו מבד יג, 2
 מבונין בספר ההגו מבד יד, 8-7

הדר

וכליל כבוד עם מדת הדר באור
 עולמים מה ד, 8-7
 הדר כבודך לאור עולם
 מהו יב, 15

בהדרך

בהדרך תפארנו [ותמשחנו]
 מהו יג, 17

הוד

וצאצאינו הוד מהו קטע 10, 9
 הוד כבודך מהו קטע 17, 5

והודי
והודי נהפך למשחור

מהו ה, 33

הוה

הוה
 מאל הדעות כול הוה
 מה ג, 15
 כול הוה ונהיה מבא יו, 5
 ותעודת הוה מהו יב, 9
הוי
 ופרוש קציהם לכל הוי עולמים
 מבד ב, 9-10
ההוה
 וארץ תצרף על ההוה הנהיה
 בתבל מהו ג, 32-33
בהוה
 [ו]יתמוגגו בהוה ג[דו]לה
 מהו ג, 34
בהווא
 מרוי פלאו בהווא עולם
 מה יא, 5
ובהוה
 ויתמוטטו מדרך לבכה ובהוה
 מהו ו, 21
והוה
 והוה לאין חקר מהו ו, 3
 נהיה והווא עולם מה יא, 4
הוות
 לכול הוות מהו ב, 6
 לעווב עבודתכה מסחד הוות
 [ר]שעם מהו ב, 36
 המה הוות לבם יחשובו
 מהו ה, 27
 וברו חבתה בי ילכו רכיל לבני
 הוות מהו ה, 26
 ואין סה לרוח הוות
 מהו ז, 11
והווות
 עם מהומות רבה והווות מדהבה
 עם מצעדי מהו ג, 25
מהווות
 תסתירגי מהווות מהומה
 מהו ג, 38

והוועים
והוועים תבלעני מהוות

פשעם מהו ז, 5

הוותם

וכול יקום הוותם מבא טו, 11
 ובכל הוותם לא תחתתה
 מבד יח, 10-11
מבריכתה
 מהו ז, 7-8

יהוה

[עד אנא יהוה]
 פח א, 1
 כעשק ומעל נגד יהוה
 פח א, 6-7
 ויענני יהוה ויאמר
 פח ו, 14-15
 הלוא הנה מעם יהוה צבאות
 פח י, 7
 לדעת את כבוד יהוה
 פח י, 14
 תסוב עליכה כוס ימין יהוה
 פח יא, 10

הוים

ויהים

ויהם זבול קודשו כאמת כבודו
 מהו ג, 34-35
 ויהם עלי לבי מהו ה, 32
 ויהם תהום לאנחתי מהו ו, 24
 ויהם לבי לכנה מהו ז, 5
 להשען על טובכה ויהם לבי
 מהו קטע 4, 13

מהומה

והיתה מהומה ג[דולה] בני יפת
 מבא א, 5-6
 תסתירגי מהווות מהומה
 מהו ג, 38

מהומת

מהומת אל חללי אל
 מבא ד, 7

למהמה

...עליהם למהמה מבא יא, 18

המה

בהמות

כי תתבלע כול חכמתם בהמות
 ימים מהו ג, 14-15

הון

יג[זו]לו ה[ון]
 פח א, 7
 ואף כיא הון יבגוד
 פח ח, 3
 ויבגוד בחוקים בעבור הון
 פח ח, 10-11
 ויגזול ויקבוצ הון אנשי חמט
 פח ח, 11
 אשר יקבוצו הון ובצע
 פח ט, 5
 אשר גזל הון אביונים
 פח יב, 10
 הון אנשי הרמיה מהו ט, 8
 הון ועמל כפים מהו ט, 22
 שולחי אצבע ומדברי און ומקני
 הון מה יא, 2
 אל ישפוט על הון ובצע
 מבד י, 18
 אל יחל איש את השבת על הון
 ובצע בשבת מבד יא, 15
 בעבור הון ובצע מבד יב, 7
 ואני ידעתי כיא לא ישוה כול הון
 באמתך מהו טו, 22-23

ההון

השגית ההון מבד ד, 17
 ועל ההון [יק]בלו שני עידיים
 מבד ט, 22-23

בהון

וגם הואה אל יתערב בהון
 הרבים מהו ו, 17
 אשר ישקר בהון והואה יודע
 מהו ו, 24-25
 ואם בהון היחד יתרמה
 מהו ז, 6
 אל יאות איש עמו בהון
 ובעבודה מבד ח, 30
 [לוא] אמירי בהון אמתך
 מהו יד, 20

ובהון

להיות ליחד בתורה ובהון
 מה ה, 2
 רק בני אהרון ישלשו במשפט
 ובהון מהו ט, 7
 הטמא נגדר ובחרם ובהון
 המקדש מבד ו, 15-16
 ויתגללו בדרכי זונות ובהון
 רשעה מבד ח, 5

מדרש
הוא מדרש התורה
מה ח, 15
ובהופע מעשיו כפי מדרש
מבד ח, 29

במדרש
במדרש יחד על פי הדברים
מה ו, 24
במושב במדרש ובעצה על פי
הרבים מה ח, 26

דשא
דשא
ומועד זרע למועד דשא
מה י, 8

דשן
להדשן
להדשן בעדני תנובת תבל
מה י, 16

ולהדשן
ולהדשן לפניו תמיד בשולחן
כבוד מבא ב, 5-6
ולהדשן כול בארץ
מהו י, 25

ולדשן
ולדשן בטוב אדמתו
מבד א, 8

דמשק
ויגורו בארץ דמשק
מבד ו, 5
כמצות באי הברית החדשה בארץ
מבד ו, 19
דמשק והכוכב היא דורש התורה הבא
מבד ז, 18-19
כל האנשים אשר באו בברית
החדשה בארץ דמשק
מבד ח, 21
אשר קימו בארץ דמשק והיא
מבד ח, 35
ברית החדשה

לדמשק
והגלתי אתכם מהלאה לדמשק
מבד ז, 15

ולדרוש
ולדרוש איש את שלום אחיהו
מבד ו, 21 ז, 1
לדרוש משפט ולברך ביחד
מה ו, 7-8

לדרוש כה
ומכשול עוונם שמו לנגד פניהם
ויבאו לדרוש כה
מהו ד, 15-16

דורש
דורש בתורה יומם ולילה
מה ו, 6
והמחוקק הוא דורש התורה
מבד ו, 7
והכוכב הוא דורש התורה הבא
דמשק מבד ז, 18-19
וליתום אשר אין לו דורש
מבד יד, 15

משפט מרוח דורש
מהו יז, 6

הדורש
ונמצאו לאיש הדורש
מה ח, 12-13

דורשי
לכחון [דורשי] אמת
מהו ב, 13-14
לנגד כל דורשי הל[קו]ת]
מהו ב, 15
ומעתה דורשי חלקות
מהו ב, 32
וישימוני לבנו וחרפה כפי כל
דורשי רמיה
מהו ב, 33-34

ודורשי
שומרי הברית ודורשי רצונו
מה ח, 9

לדורשי כה
וסוד אמת אמצתה בלבבי ומיה
ברית לדורשי כה
מהו ח, 9

הנדרשים
ולא סחתה בבושת פני כול
הנדרש[ים] לי
מהו ד, 23-24

דרר
דרור
וברוש שבועיהם למועד דרור
מה י, 9

דרש
דרשו
בעבור אשר דרשו בחלקות
ויבחרו במהתלות מבד א, 18

ודרשו
ודרשו את רוחם ביחד
מה ח, 20-21

ודרשו המשפט
מה ח, 24

דרשהו
כיא לוא בקשו ולוא דרשהו
מה ח, 11

דרשוהו
כי בלב שלם דרשוהו
מבד א, 10
אשר קרא אל את כולם שרים כי
דרשוהו מבד ו, 6

ידורשהו
ידורשהו האיש הפקיד
מה ו, 14

ידורשהו מפיהו
מה ח, 10

ידרושהו
עד אשר ידרושהו לרוחו
ומעשו מה ו, 17

וידרושוכה
וידרושוכה בלב ולב
מהו ד, 14
ועם שרירות לבם יתורו
וידרושוכה בגלולים
מהו ד, 15

אדרושכה
... אדרושכה וכשחר נכון
לאורתום הופעתה לי
מהו ד, 6

בדרשו
שמה יתפתה בו בדרשו אתו
מבד טו, 11

לדרש
לדרש אל אלוהי אבותיהם
מה א, 1-2

ודרכי
ודרכי תועבות פעל
מה ח, 12-13
ודרכי נדה בעבודת טמאה
מה ד, 10
עידות צדקו ודרכי אמתו וחפצי
רצונו מבד ג, 15

לדרכי
וחושך יביט לדרכי אור
מה ג, 3

דרכיו
לתקן כתם דרכיו
מה א, 12-13
ההולכים תמים ככול דרכיו
מה ב, 2
להתהלך תמים ככל דרכיו
מבד ב, 15-16

דרכיכה
וכל דרכיכה יכוננו לנצח
[נצח]ים ואין זולתכה
מהו ז, 31-32

דרכיה
וכל דרכיה שגא לנצח
מה ד, 1

דרכיהם
והצנע לכת ככול דרכיהם
מה ח, 4
ואלה תקון דרכיהם על כול
הווקים מה ח, 7
ויינם הוא דרכיהם
מבד ח, 10-11

מדרכיהם
להועיל מדרכיהם מהו ו, 20

דרכיהן
ועל דרכיהן כול עבודה
מה ג, 26
ואלה דרכיהן כחבל
מה ד, 2

ובדרכיהן
ובדרכיהן יתהלכו
מה ד, 15

בדמעות
ושקוי בדמעות אין כלה
מהו ה, 35

דנג
דונג
ביצר עפר מהחפר ומתוך דונג
מהו קטע 3, 5
כדונג
יימס לבני כדונג מלפני אש
מהו ד, 33
וימס כדונג בשרי
מהו ח, 32-33
ולבני כדונג ימס על פשע
וחטאה מהו קטע 4, 14
כדונג[ג] מהו קטע 4, 14

דקק
וידקם
כי יחלו למרסא וידקם כלם
מירדים מבד ח, 4
מדוקדק
כי בה הכל מדוקדק
מבד טו, 2
הנה הוא מדוקדק על ספר
מחלקות העתים מבד טו, 3

דרא
לדראון
ואם ירשע והיה [לדראון] עולם
מהו יג, 16

דרדר
וידרדר
יעל קיץ וידרדר
מהו ח, 24-25

דרך
בסלע עוז דרך פעמי מפני כול
מה יא, 4
כאשר כתוב דרך כוכב מיעקב
וקם שבט ישראל
מבד ז, 19-20
דרך כוכב מיעקב
מבא יא, 6
וידרוך
וידרוך גבור קשתו ויפתח מצורו
מהו ו, 30
דרוך
וקשת ומגדלות יעל דרוך מעט
מבא ט, 11
להדריכם
להדריכם בדרך לבו
מבד א, 11

דרך
להשכיל תמימי דרך
מה ד, 22
שנתים ימים בתמים דרך
מה ח, 11
כאשר כתוב במדבר פנו דרך
מה ח, 4
ללכת למדבר לפנות שם את דרך
הואה מה ח, 14
להלך בתמים דרך
מה ח, 19
ההולכים בתמים דרך כאשר צוה
מה ח, 21
בניחוה צדק ותמים דרך
מה ט, 5
וללכת בתמים דרך
מה ט, 8
וימספ צדק לבוחריו דרך
מה ט, 17-18
ולוא ארחם על כול כוררי דרך
מה י, 21-22
כיא מבלעדיכה לוא תתם דרך
מה יא, 17
ויהיו כעורים וימיגששים דרך
שניב עשרים מבד א, 9-10
בעדת בוגדים הם כרי דרך
מבד א, 12-13
ויתעם בתוהו לא דרך
מבד א, 15
סררי דרך
מבד ב, 6
ועל חצוצרות דרך המשיב
מפלחמת האויב מבא ג, 10-11
ובתמימי דרך יתמו כול גויי
רשעה מבא יד, 7
וכול תמימי דרך
מהו א, 37
סוד אמת ובינה לישרי דרך
מהו ב, 10
דרך עולם ונתיבות אשר
בחרתה מהו ד, 4
ולוא לבן אדם תום דרך
מהו ד, 30-31
להתם דרך לבני אדם
מהו ד, 32
ואין נתיבת לישר דרך על פני
מים מהו ו, 23-24
ימרס גיזעו לכל עוברי דרך
מהו ח, 9-8
ואיכה אישר דרך
מהו יב, 34
ולתעב כול דרך עולה
מהו יד, 26
ומאתך דרך כול חי
מהו טו, 22
נפתחה דרך
מהו קטע 2, 3

הדרך
והנבונים והידיעים תמימי הדרך
מה א, 28
היאה עת פנות הדרך למדבר
מה ט, 19-20
ואלה תכוני הדרך למשכיל
בעתים האלה מה ט, 21
כיא לאל המשפט וימדו תום
הדרך מה יא, 10-11
בדרך
אשר סרו מלכת בדרך העם
מה א, 1, 2-3
ההולכים בדרך הרשעה
מה ה, 10-11
להדריכם בדרך לבו
מבד א, 11
ויפרעו ביד רמה ללכת בדרך
רשעים מבד ח, 8-9
לתמוך צעדם בדרך אל
מבד ח, 41
ואל יאכל ואל ישתה כי אם היה
במחנה בדרך
מבד י, 23
והולכי בדרך לבכה יכוננו לנצח
מהו ד, 21-22
וישומעוני ההולכים בדרך לבכה
מהו ד, 24
להתהלך בדרך לבכה לאין עול
מהו ו, 6-7
בדרך ק[דושים ילכו ב]ה
מהו ו, 20
כי הלכו בדרך לא טוב
מהו טו, 18
ודרך
ודרך אנוש לוא תכון כי אם
ברוח יצר אל לו מהו ד, 31
לדרך
ויכן לדרך פעמי
מה יא, 13
ולדרך
ולדרך לבכה לא היאה
מהו ד, 18
מדרך
מאשר לא סרו מדרך בוגדים
מבד ח, 4-5
סרו מדרך העם
מבד ח, 16
ויתמססו מדרך לבכה ובהוה
מהו ו, 21
דרכו
ולפי שכלו עם תום דרכו
מה ו, 17
ותום דרכו
מה ה, 24
אם תתם דרכו
מה ח, 25

לתמים דרכו ועצתו על פי
הרבים מה ט, 2
ולוא הסר דרכו מכול עול
מה ט, 20-21
כיא לארם דרכו
מה יא, 10
כיא לא ביד בשר [יבחר] אדם
מחו טו, 12-13
מהו טז, 20
כי את אשר בחרתה צדק דרכו
מהו יז, 20
ותפתח מקור להוכיח ליצר חמר
דרכו מהו יח, 12
בדרכו
וילך בדרכו הרווה
פח יא, 13-14
מדרכו
לכל השב מדרכו הנשחתה
מבד טו, 7
דרכי
ובידו תום דרכי
מה יא, 2
דרכם
אשר לוא הזכו דרכם להברל
מעול מה ט, 9
לוא אנחם בנכאים עד תום דרכם
מה י, 9
דרכי
בכול דרכי אל
מה ג, 10
ולישר לפניו כול דרכי צדק
מה ד, 2
ללכת בכול דרכי חושך וערמת
רוע מה ד, 11
ותועבת עולה כול דרכי אמת
מה ד, 17
כי ברוח עצת אמת אל דרכי
איש יכופרו כול עוונותיו
מה ג, 6-7
בדרכי
בדרכי אור יתהלכו
מה ג, 20
כיא התגוללה בדרכי רשע
במשלת עולה מה ד, 19
ואגלה אונכם בדרכי רשעים
מבד ב, 2-3
ויתגוללו בדרכי זונות ובהון
רשעה מבד ח, 5
ובדרכי
ובדרכי חושך יתהלכו
מה ג, 21
והם התגוללו בפשע אנוש
ובדרכי נדה מבד ג, 17

ברית אל נאמנות להם לחיותם אלף דור
מבד ז, 5-6
לאהביו ולשמריו לאלף דור
מבד ח, 44-45

הדור
את כול הבאות על הדור האחרון
פח ב, 7
על הדור האחרון
פח ז, 2

בדור
את אשר עשה בדור אחרון
מבד א, 12

דור לדור
לדור ודור ופקודת שלומם עם עם כול נגיעיהם
מהו א, 18-19

לדורי
לדורי נצח
מהו קטע 5, 7

דוריהם
פלגתה עבודתם בכול דוריהם
מהו א, 17

דורות
ויתעב את דורות מקדם
מבד ב, 8
ותפלגה לכול צאצאיהם למספר
דורות עולם
מהו א, 19
ומופת דורות
מהו יג, 16

ודורות
לכול ימי עולם ודורות נצח
מהו א, 16-17

לדורות
וידוע לדורות אחרונים
מבד א, 11-12

לספר לדורות עולם
נפלאותיכה
מהו ו, 11
קודש לדורות עולם
מהו יד, 6

דורותינו
ועם כול דורותינו הפלתה חסדיכה
מבא יד, 8-9

לדורותינו
וילמדנו מאז לדורותינו לאמור
מבא י, 2

בדורותם
באותותם למעשיהם בדורותם
מהו ג, 14

לדורותם
וכל קציהם לדורותם
מה ד, 13
לדורותם וברכיהן יתהלכו
מה ד, 15

מדורו
ולחם רמה מדורו
מה יא, 21

ומדור
מקוה עפר ומגבל אדמה ומדור חושך
מהו יב, 25-26

דוש
ידוש
אשר ידושו את הארץ
פח ג, 10

די
בדי
יגעו עמים בדי אש
מהו פ, 7
ולאמים בדי ריק ייעפו
מהו פ, 8

דין או דון
דיני
וארשיעה דיני ומשפטכה אצדיק
מהו ט, 9-10

מדין
[מד]ין וממשט אה[ריון]
מהו יו, 11

ומדון
ויהי ריב ומדון
פח א, 7-8

מדנים
ושקיו לבעל מדנים
מהו ה, 36

ומדנים
ומדנים לרעי קנאה ואף לבאי בריתי
מהו ה, 24

ודנת
ודנת יגוני הכרתה באנחתי
מהו ה, 13

וכדן
וכדן תקבל להעיד עליו משפטות התורה
מהו ג, 11

דכא
ידכאו
וכל היום ידכאו נפשי
מהו ה, 17

דוץ
ונדיצה
ונגילה בעז[רתך] ונדיצה
[בש]לומכה
מבא יג, 13

דלה
הדלת
ויהיו מסגירי הדלת אשר אמר אל
מבד ו, 12-13

דלתו
מי בכס יסגור דלתו
מבד ו, 13

דלתי
ויסגרו דלתי שחת כעד הריית עיל
מהו ג, 18
דלתי מגן לאין מבוא
מהו ו, 27-28

ודלתות
וחומת עוון בריחי ברול
ודלתו[ת נחושת לבל יגדעו]
מהו ה, 38

ודליתו
ודליתו לכל עוף כנף
מהו ח, 9

דליותיו
[ד]ל[י]ותיו והיה ל[אין] חקר
מהו ו, 16-17

דלק
כדלקה
כדלק[ה בעמיר להיות] בחוני מצרף
מבא יו, 1

דלת
ודלת
וגם באלף ודלת
מבד טו, 1

דמם - דום
דומה
עורי לאבן דומה
פח יב, 15

דם
ויעלו מעשי דויד מלבד דם אוריה
מבד ה, 5
ושוכבים עם הרואה את דם זובה
מבד ה, 7

אל ישלח את ידו לשפרך דם לאיש מן הגוים
מבד יב, 6
זיקי דם להפיל חללים
מבא ו, 3

ולשפרך דם הללי אשמתם
מבא ו, 16
ושותי-ד[ם] גבורים
מהו ה, 7
הדם
ויאכלו את הדם
מבד ג, 6

בדם
להגאל בדם טמאתם
מבא ט, 8

בדם גוי הבל
בדם גוי הבל
מבא ט, 8-9

ודם
יגישו לי חלב ודם
מבד ד, 2

מדם
ורחצו מדם פגרי האשמה
מבא יד, 2-3

דמו
אשר חשבו להתם דמו
מהו ב, 32

דמם
והדגים אל יאכלו כי אם נקרעו חיים ונשפך [ד]מם
מבד יב, 13-14

דמים
אזני משמוע דמים
מהו ז, 3

בדמים
הוי בונה עיר בדמים
פח י, 5-6
לבנות עיר שוו בדמים
פח י, 10

מדמי
מדמי אדם וחמס א[רץ]
פח ט, 8
מדמי אדם וחמס ארץ
פח יב, 1

דמה
דמיונים
ולכול מראי דמיונים
מבא ו, 12

דמם
נדמו
ואנשי עצתם אשר נדמו
פח ה, 10

דממה
דממה להשיב נפש
מהו ו, 23

לדממה
ואתה אלי תשיב טערה לדממה
מהו ה, 18
ורוח עורף ק[שה] לדממה[ה]
מהו קטע 12, 4

דמע
ודמעתי
דמעתי כנחלי מים
מהו ט, 5

פסר הדבר על הכותן
 פס, ט, 16
 פסר הדבר על מטיף הכוב
 פס י, 9
 פסר הדבר
 פס י, 15
 פסר הדבר על הכותן הרשע
 פס יב, 2
 פסר הדבר על כול פסלי הגוים
 פס יב, 12-13

בדבר
 בדבר מות ענה בו
 מבד ט, 6-7
ודבר
 ולכול עצה ודבר אשר יהיה
 לרבים להשיב
 מה ו, 9

דברו
 כיא טמא ככול עוברי דברו
 מה ה, 14
 וכול מנאצי דברו ישמיד מתבל
 מה ה, 19

דברך
 [דברך] תעבה נפשם
 מהו טו, 18

דברכה
 בקום רשעים על ברייתך והלכאים
 על דברכה
 מהו ד, 34-35
 לוא לעבור על דברכה
 מהו יב, 24

ודברכה
 ועל סיכ[ה] ודברכה [נה]יה
 מהו א, 21

ודברך
 וצדק כול מעשיך וד[ברך]
 לא ישוב אחור
 מהו יג, 19

לדברכה
 כי לא ידעו אמרתכה ולא האיננו
 לדברכה
 מהו ד, 17

מדברך
 כי [דבר אחד מ]דברך לא ישוב
 אחור
 מהו יג, 18

לדברים
 ובכל משפטי התורה לדברים
 כמשפטים
 מבד יד, 7

דברים
 ותסם דברים על קו
 מהו א, 29

הדברים
 במדרש יחד על פי הדברים
 מה ו, 24
 ואחר הדברים האלה יתקצו
 להם הכהונים
 מבא יו, 10

בדברים
 ושבו עד אל תוך העם בדברים
 מבד ח, 46-47

דברי
 לפשור את כול דברי עבדיו
 הנביאים
 דברי עבדיו הנבאים
 פס ח, 8-9

מכול דברי אל בקציהם
 פס ז, 5
 מה א, 14
 והיה בשומעו את דברי הברית
 הזות
 מה ב, 13
 אל ידבר איש בתוך דברי רעהו
 מה ו, 10

עם כול דברי הודותם
 מבא ט, 5
 ומכשול ככול דברי רצונך
 מהו יז, 22

בדברי
 בדברי ישעיה בן אמוץ הנביא
 אשר אמר
 מבד ז, 10-11

דבריו
 ואין לצעוד על אחד מכול
 דבריו
 מה ג, 11
 ונשאלו הכול על דבריו
 מה ו, 15-16

ישאלו הרבים על דבריו
 מה ז, 20
 ישאלו הרבים על דבריו
 מה ז, 21
 אם יקים את דבריו
 מבד טו, 5

דברייכה
 וכול יודעין לא ישנו דברייך
 מהו יד, 15
 ואיכה יוכל כול להשנות את
 דברייכה
 מהו טו, 14
 ואני על דברייך
 מהו טז, 19

דבריה
 אתה בראתה רוח בלשון ותדע
 דבריה
 מהו א, 28-29

דבריהם
 אשר בזה ישראל את דבריהם
 מבד ו, 18

המדבר
 גולת המדבר ילחמו בם
 מבא א, 2

עד המדבר הגדול
 מבא ב, 12
במדבר
 כאשר כתוב במדבר פנו דרך
 מה ח, 14
 ויכרת זכורם כאשר דבר להם
 במדבר קדש
 מבד ג, 6-7

לחנות במדבר ירושלים
 מבא א, 3

למדבר
 ללכת למדבר לפנות שם את
 דרך הואא
 מה ח, 13
 היאה עת פנות הדרך למדבר
 מה ט, 19-20
 למדבר וארץ ערבה
 מבא י, 13

ממדבר
 בשוב גולת בני אור ממדבר
 מבא א, 3

הדבורים
 מעגלי הדבורים עד כל נפש
 החיה
 מבד יב, 12-13

דגה-דוג
כדגת
 עם כול שללם כדגת הים
 פס ח, 1-2

והדגים
 והדגים אל יאכלו כי אם
 גפרעו חיים ונשפך דמם
 מבד יב, 13-14

כדגי
 ותעש אדם כדגי הים
 פס ה, 12

דיגים
 ותשמני במגור עם דיגים רבים
 מהו ה, 7-8

דגל
הדגל
 ה דגל הראשון ישליך אל מערכת
 האויב
 מבא ו, 1-2
 ה דגל הראשון מחזיק חנית ומגן
 מבא ו, 4-5

והדגל
 והדגל השני מחזיקי מגן וכינן
 מבא ו, 5
 ועמדו ששה דגלים והדגל
 המתקרב
 מבא ט, 4

דגלים
 ועמדו ששה דגלים והדגל
 המתקרב
 מבא ט, 4

הדגלים
 כסרך הזה יתקעו הכהונים
 לשלושת הדגלים
 מבא ח, 14

דגלי
 סודי דגלי אל
 מבא ג, 6

על החמישית דגלי אל
 מבא ד, 10
 סרך לסדר דגלי המלחמה

מבא ה, 3
 ואחריהם יצאו שלושה דגלי
 בינים
 מבא ו, 1
 ואחריהם יצאו שני דגלי בינים
 מבא ו, 4
 ויצאו שלושה דגלי בינים
 מבא ח, 3-4

סרך לשנות סדר דגלי המלחמה
 מבא ט, 10
 לסדר דגלי המערכה
 מבא יו, 10

ודגלי
 [ודגלי] הבינים יהיו להמס לבב
 מבא א, 14

דגן
 רוב דגן תירוש ויצהר
 מהו י, 23

דהב
מדהבה
 עם מהומות רבה והוות מדהבה
 עם מצעדי
 מהו ג, 25
 [אין] עוד מדהבה
 מהו יב, 18

דהר
ותדהר
 מסע ברוש ותדהר עם תאשור
 יחד לכבודכה
 מהו ח, 5

דויד
 ויעלו מעשי דויד מלבד דם
 אוריה
 מבד ה, 5
 כאשר אמר והקימותי את סיכת
 דוד הנופלת
 מבד ז, 16
 הסגרתה ביד דויד עבדכה
 מבא יא, 2

ודויד
 ודויד לא קרא בספר התורה
 החתום אשר היה בארון
 מבד ה, 2-3

דוך
דוכו
 ולהקדש במי דוכו
 מה ג, 9

דוך
דוך
 פשרו על מחלת דוך
 פס א, 2

דבב
דבה
ואהיה על עון רשעים דבה
מהו ב, 11—10

דבק
תדבק
ולשוני לחך תדבק מהו ה, 32
ידבקו
ידבקו בו כול אלות הברית הוות
מה ב, 16—15

ולדבוק
ולדבוק בכול מעשי טיב
מה א, 5
ולדבוק באמת בריחך
מהו טו, 7

הדבק
למען הדבק בהם את אלות בריתו
מבד א, 17

דבר
דבר
דבר בחמה מה ז, 3—2
ואם בשגגה דבר ונענש ששה
חודשים מה ז, 3
דבר ביד רמה מה ה, 17
ויכרת זכורם כאשר דבר להם
במדבר קדש מבד ג, 6—7
כאשר דבר אל מבד ד, 13
הוא היום אשר יפקד אל כאשר
דבר מבד ה, 3—2
ובחרון אפו בו דבר בו
מבד ט, 6

ודבר
ודבר בקוצר אפים מה ו, 26
ודבר סרה במשפט האוב והידעוני
ישפט מבד יב, 3
ודבר אל העם לאמור
מבא י, 3—2

דברתה
ואשר ד[ברתה] ביד משה לאמור
מבא י, 6
[ד]ברתה ביד משה
מהו יז, 12

דברו
אשר דברו הנביאים
פח ז, 8

כי דברו סרה על מצות אל
מבד ה, 21
כי דברו תועה על חקי הצדק
מבד ה, 34

אדבר
מה אדבר בלא נודע ואשמיעה
בלא סופר מהו א, 24
ומה אדבר בלא פתחתה פי
מהו י, 7
ואני נאלמתי ומה אדבר על
זות מהו יב, 32
ומה אדבר כיא אם פתחתה פי
מהו יב, 33—32

תדבר
תדבר בה והם ישובו בפי
כבודכה ויהיו שריכה
מהו ו, 14

ידבר
ואצפה לראות מה ידבר בי
פח ו, 13—14
אל ידבר אלוהיהו באף

מה ה, 25
אל ידבר איש בתוך דברי רעהו
מה ו, 10
וגם אל ידבר לפני תכוננו הכתוב
לפני מה ו, 10—11
האיש הנשאל ידבר בתרו
מה ו, 11
ובמושב הרבים אל ידבר איש
מה ו, 11
ואשר ידבר את רעהו במרים
מה ז, 5
ואשר ידבר בפיהו דבר
מה ז, 9
אל ידבר בדברי המלאכה
מבד י, 19
וביום השבת אל ידבר איש דבר
גבל ורק מבד י, 17—18
ואשר ידבר את רעהו
מבד יד, 21

ידבר
וידבר אל אל הבקוק פח ז, 1
ידברו
וועף אפים ידברו עם כול
פעם ג, 13—12
[ושו]טרינו ידברו לכול עתודי
המלחמה נבויי לב מבא י, 5
והם בלועז שפה ולשון אחרת
מהו ד, 16

לדבר
טרם יכלה אחיהו לדבר
מה ו, 10
וכול איש אשר יש אתו דבר
לדבר לרבים מה ו, 12
אם יומר לו לדבר מה ו, 13
ואמר יש אתי דבר לדבר לרבים
מה ו, 13

לדבר אל עצת הקודש
מה ז, 9
לדבר למבקר מבד יד, 11—12
דברו
ביום דברו עם המבקר
מבד טו, 7—8

ולמדבר
ולמדבר בתוך דברי רעהו
עשרת ימים מה ז, 9—10
ומדברי
שולחי אצבע ומדברי און ומקני
הון מה יא, 2

מדברים
והועבה הם מדברים בס
מבד ה, 12—13

נדברו
אז נדברו איש אל רעהו
מבד ה, 40—41

דברתי
כדעתי דברתי
מהו יב, 32

דבר
ואם יש דבר לאחד מאלה
מה ז, 9
לכול דבר לתורה ולהון ולמשפט
מה ה, 3
כיא ירחק ממנו בכול דבר
מה ה, 15
כיא כן כתוב מכול דבר שקר
תרחק מה ה, 15
וגם אל יביא איש על רעהו דבר
לפני הרבים מה ו, 1
וכן ישאלו לעצתם לכול דבר
מה ו, 4

כול דבר אשר לוא לחפץ הרבים
מה ו, 11
וכול איש אשר יש אתו דבר
לדבר לרבים מה ו, 12
ואמר יש אתי דבר לדבר לרבים
מה ו, 13

הדבר
כבוא הדבר אשר כתוב
מבד ז, 10
הוא הדבר אשר אמר ירמיה
מבד ח, 20
וכן פשר הדבר פח ב, 5
פשר הדבר פח ה, 3
פשר הדבר על הכוון פח פ, 16

ואשר יזכיר דבר בשם הנכבד על
כול היצורים מה ו, 27
או לכול דבר אשר לו הואה קורה
בספר או מברך מה ז, 1
ואשר ידבר בפיהו דבר גבל
מה ז, 9
וכן לנוקם לנפשו כול דבר
מה ז, 9
וכול דבר הנסתר בישראל
מה ה, 12
כול איש מהמה אשר יעבר דבר
מתורת משה מה ח, 21—22
ועם עצתו לכול דבר
מה ח, 23—24
אשר יביא על רעהו דבר
מבד ט, 3
הם ישמרו כל דבר מבד ט, 16
אם דבר מות הוא מבד ט, 17
ואם שנים הם והם מעידים על
דבר אחד מבד ט, 20—21
עובר דבר מן המצוה מבד י, 3
וביום השבת אל ידבר איש דבר
גבל ורק מה י, 17—18
ואל יעש איש דבר למקח ולממכר
מבד יג, 15
ולכל דבר אשר יהיה לכל האדם
מבד יד, 10
לעשות דבר מן התורה

מבד טז, 8
וכול ערות דבר רע מבא ז, 7
ולהשמר מכול ערות דבר רע
מבא י, 1
[ומביני דבר] מבא י, 11
ולעית לעאף דבר מהו ח, 36
ואשיבה למבלעי דבר
מהו ט, 8
להשכיל בכול רויכה ולשיב דבר
מהו יב, 20
כי [דבר אחד מ]דברך לא ישוב
אהור מהו יג, 18
נפתח דבר ולב מהו יח, 20
להשיב דבר מהו קטע ז, 12

הדבר
כבוא הדבר אשר כתוב
מבד ז, 10
הוא הדבר אשר אמר ירמיה
מבד ח, 20
וכן פשר הדבר פח ב, 5
פשר הדבר פח ה, 3
פשר הדבר על הכוון פח פ, 16

הדבר
כבוא הדבר אשר כתוב
מבד ז, 10
הוא הדבר אשר אמר ירמיה
מבד ח, 20
וכן פשר הדבר פח ב, 5
פשר הדבר פח ה, 3
פשר הדבר על הכוון פח פ, 16

הדבר
כבוא הדבר אשר כתוב
מבד ז, 10
הוא הדבר אשר אמר ירמיה
מבד ח, 20
וכן פשר הדבר פח ב, 5
פשר הדבר פח ה, 3
פשר הדבר על הכוון פח פ, 16

הדבר
כבוא הדבר אשר כתוב
מבד ז, 10
הוא הדבר אשר אמר ירמיה
מבד ח, 20
וכן פשר הדבר פח ב, 5
פשר הדבר פח ה, 3
פשר הדבר על הכוון פח פ, 16

הדבר
כבוא הדבר אשר כתוב
מבד ז, 10
הוא הדבר אשר אמר ירמיה
מבד ח, 20
וכן פשר הדבר פח ב, 5
פשר הדבר פח ה, 3
פשר הדבר על הכוון פח פ, 16

הדבר
כבוא הדבר אשר כתוב
מבד ז, 10
הוא הדבר אשר אמר ירמיה
מבד ח, 20
וכן פשר הדבר פח ב, 5
פשר הדבר פח ה, 3
פשר הדבר על הכוון פח פ, 16

הדבר
כבוא הדבר אשר כתוב
מבד ז, 10
הוא הדבר אשר אמר ירמיה
מבד ח, 20
וכן פשר הדבר פח ב, 5
פשר הדבר פח ה, 3
פשר הדבר על הכוון פח פ, 16

הדבר
כבוא הדבר אשר כתוב
מבד ז, 10
הוא הדבר אשר אמר ירמיה
מבד ח, 20
וכן פשר הדבר פח ב, 5
פשר הדבר פח ה, 3
פשר הדבר על הכוון פח פ, 16

הדבר
כבוא הדבר אשר כתוב
מבד ז, 10
הוא הדבר אשר אמר ירמיה
מבד ח, 20
וכן פשר הדבר פח ב, 5
פשר הדבר פח ה, 3
פשר הדבר על הכוון פח פ, 16

הדבר
כבוא הדבר אשר כתוב
מבד ז, 10
הוא הדבר אשר אמר ירמיה
מבד ח, 20
וכן פשר הדבר פח ב, 5
פשר הדבר פח ה, 3
פשר הדבר על הכוון פח פ, 16

ועל פיהם יצא הגורל

מה ט, 7
ויצא הגורל לצאת ולבוא על
פיהו כל באי המחנה מבד יג, 4

בגורל

לבוא בגורל בתוך משפ[ת]תו
וכול איש פותי אל יבוא בגורל
מה ו, 19—20
וכירשתו בגורל על ירשע בו
מה ד, 24

וינחלים בגורל קדושים

מה יא, 8—7
וכתבוהי במקומו כפי יאותו
בגורל ה[אמת] מבד יג, 12

להחל בגורל בני הושך

מבא א, 1

ואגו בגורל אמתכה

מבא יג, 12

ועם חלכאים בגורל

מהו ג, 25

ובגורל

[ו]בגורל השביעי יד אל הגדולה
מכנת מבא א, 14

ובגורל איר הפלתנו לאמתכה
מבא יג, 8—9—10

ל[ג]גפים לפניהם ובגורל
השל[ישו]... הללים

מבא יז, 15—16—17

ובגורל יחד עם מלאכי פנים
יארן מליץ בנים מהו ו, 13

ובגורל עם קדושיכה

מהו יא, 11—12

וגורל

בני אור וגורל הושך

מבא א, 11

וגורל אל לאור [עולמי]ים

מבא יג, 5

וגורל אל בפרדות עולמים

מבא טו, 1

ומועדים לרצונכה וג[ור]ל...

ותבצור מבא יח, 13

וגורל אף על נעזבים

מהו ג, 27—28

לגורל

וישלח עזר עולמים לגורל

[פ]דותו מבא יז, 6

שלום וברכה לגורל אל

מבא יז, 7

גורלו

ורוחי [גו]רלו בערתה מפנינו

מבא יד, 10

ומכשול עווננו יתן גורלו בתוך

ארורי עולמים מה ב, 17

ולוא ירום ממקום גורלו

מה ב, 23

וכול רוחי גורלו מה ג, 24

וקץ ממשל לכול אנשי גורלו

מבא א, 5

ובכול אנשי גורלו לאין שארית

מבא ד, 2

כמי שלא נשל גורלו בתוך למודי

אל מבד ה, 27

שם את [בלי]על ואת כול רוחי

גורלו מבא יג, 2

וארורים כול רוחי גורלו

במחשבת רשעם מבא יג, 4—5

וכול רוחי גורלו מבא יג, 11—12

כגורלו

איש כגורלו בעצת אל

מה א, 9—10

גורלי

אודכה אדוני כי לוא הפלתה

גורלי בעדת שו מהו ז, 34

גורלות

במלחמה שלושה גורלות

מבא א, 13

והואה הפיל גורלות

מה ד, 26

גרם

גרמי

וכול גרמי ירועו מהו ד, 33

גרן

ומגורנו

ומגורנו ומגתו אל ימכר להם

בכל מאדו מבד יב, 9—10

גרע

גרעתה

ולא גרעתה היי ושלומי לא

הונחתה מהו ט, 11

גרף

באגרופך

אל ירם את ידו להכותה באגרופך

מבד יא, 6

גרה

ויגרהו

ויגרהו בהרמו ויספהו במכמתרתו

סח ה, 13—14

גרש

גרשו

נהרות שוטפים כי גרשו עלי

רפסם מהו ח, 14—15

יגרשו

בהרגש גליהם רפשו וטיט יגרשו

מהו ב, 12—13

גורשי

ויהמו מחשבי תהום בהמון גורשי

רפשו מהו ג, 32

יתגרשו

[יתגר]שו לרום גלים ומשברי

מים בהמון קולם מהו ג, 15—16

למגרש

זכן למגרש מבד יג, 17

גשם

ואתה אלי שמתה בפי כיורה גשם

מהו ח, 16

גשש

וכימגשים

ויהיו כעורים וכימגשים

מבד א, 9

גת

ומגתו

ומגרתו ומגתו אל ימכר להם

בכל מאדו מבד יב, 9—10

גת

הגתי

ואת גולית הגתי איש גבור חיל

מבא יא, 1

גולת

גולת המדבר ילחמו בם
מבא א, 2
שוב גולת בני אור ממדבר
מבא א, 3
גלותו
אבית גלותו פח יא, 6

גולית

ואת גולית הגתי איש גבור חיל
מבא יא, 1

גלל

ומגולל
ואני איש פשו ומגולל
מהו קטע א, 4

התגוללתי

כי בנדה התגוללתי
מהו יו, 18

והתגולל

והתגולל ברוח גדה
מה ד, 21-22

התגוללה

כיא התגוללה בדרכי רשע
בממשלת עולה
מה ד, 19

התגוללו

והם התגוללו בפשע אויש
ובדרכי נדה
מבד ג, 17

יתגוללו

מחשבת רשעה יתגוללו באשמה
מהו ה, 22

ויתגוללו

ויתגוללו בדרכי זוננות ובהון
רשעה
מבד ח, 5

גלים

יתגרשו לרום גלים ומשברי מיט
בהמון קולם
מהו ג, 15-16

גליהם

בהרגש גליהם
למזורות יבקעו אפעה ושוא
בהתרומם גליהם
מהו ב, 12-13

מהו ב, 27-28
כמלח באוניה בזעף ימים גליהם
מהו ו, 22-23

גלולים

אשר שמו גלולים על לבם
מבד ח, 32

בגלולים

ועם שרירות לבם יתורו וידרשוכה
בגלולים
מהו ד, 15

כגלולים

לשופטם בבבורתכה [ג]גלולים
וכרוב פשעיהם
מהו ד, 18-19

גלולי

וטהרת כבוד מתעב כול גלולי
נה
מה ד, 5

בגלולי

ארור בגלולי לבו
מה ב, 11

בגלוליו

בהסוגו מאחרי אל בגלוליו
מה ב, 16-17

גלול

גלול כפים ומגדלות
מבא ט, 10

גלגל

מן העת אשר יהיה גלגל השמש
מבד י, 15

גמה

מגמת
מגמת פניהם קדים
מה ג, 8
מגמת פניהם קדים
מה פ, 14

גמל

אשר גמל על אבינוים
ורחמי הסדו גמל עלינו מעולם
ועד עולם
מה ב, 1

גמלתה

אמי גמלתה עלי
מהו ט, 30

גמלתו

מה נשיב כי גמלתו
מהו קטע א, 10, 2

גמול

לוא אישב לאיש גמול רע
מה י, 17-18

להשיב גמול רשעים עליהם
מבד ז, 9-10

גמול אל כוח אל שלומי אל
מבד ד, 12

שלם גמול רעתם לכול גוי הבל
מבא ו, 6

להשיב גמול רשעים
מבא יא, 12-13

גמולו

והואה ישלם לאיש גמולו
מה י, 19

שלם לו את גמולו
מה יב, 2-3

גמולם

לכפר בעד הארץ ולהשב לרשעים
גמולם
מה ח, 6-7

כגמולם

כגמולם...
מבא טו, 15

גמולים

כול משלמי גמולים
מה ב, 6-7

גמר

ואת גמר הקץ לוא הודיעו
פה ז, 2

גנב

ממאוד המחנה אשר גנב בו
מבד ט, 11

גנבו

וכל האובד ולא נודע מי גנבו
מבד ט, 10-11

גנן

גן
ומכוע מים בארץ ציה [מ]שקי גן
מהו ח, 4-5

מגן

ועל מ[גן] נשיא כל העדה
מהו ה, 1

והדגל השני מחזיקי מגן וכידן
מבא ו, 5

המק[רא]... מ[לחמה על החמים
מבא ז, 14

מאה מגן ומאה פני המגדל
מבא ט, 13

דלתי מגן לאין מבוא
מהו ו, 27-28

המגן

אורך המגן אמתים וחצי
מבא ה, 6

והמגן

והמגן מוסב מעשי גדיל שפה
מבא ה, 5

ומגן

הדגל הראשון מחזיק חנית ומגן
מבא ו, 4-5

מגנים

מגנים שלוש מאות
מבא ט, 14

מגני

וכולם מחזיקים מגני נחושת
מבא ה, 4

ומחזיקים בידם מגני עגלה ורמה
מבא ו, 14

ועל כול מגני המגדלות יכתובו
מבא ט, 14-15

ומגני

ומגני המגדלות יהיו ארוכים
שלוש אמות
מבא ט, 12

געל

...געל ואני יצר החמר שנעשתי
מהו קטע א, 8

געלה

כיא געלה גפשו ביסודי דעת
מה ב, 126 ג, 1

גער

גערטה

ורוחי [גו]רלו גערטה מפנינו
מבא יד, 10

תגער

תגער בכול שטן משחית ומר
מהו קטע א, 6

לגערתיך

[ל]גערתיך אין מכשול
מהו י, 17

גפר

גופרית

ובאש גופרית יסטפנו פח י, 5

גרל

גורל

והכהנים מברכים את כול אנשי
גורל אל
מה ב, 1-2

והלויים מקללים את כול אנשי
גורל בליעל
מה ב, 4-5

וכלת עולמים לכול גורל בליעל
מבא א, 5

[למשיב גורל [אל]

מבא א, 13-14
[גורל בני חושך לכו]ל מלאכי
ממשלתו
מבא א, 15

לכלת בני חושך [גורל]...
מבא א, 16

כיא המה גורל חושך
מבא יג, 5

ועל כול [גורל]ל ממשלתו במגפת
עולמים
ותפל לאיש גורל עולם עם
רוחות דעת
מהו ג, 22-23

הגורל

אשר יצא הגורל להתיצב
בעבודות
מה א, 16

על פיהם יצא תכון הגורל
מה ה, 3

וכאשר יצא הגורל
מה ו, 16

ואם יצא לו הגורל לקרוב לסוד
היחד
מה ו, 18-19

ואם יצא לו הגורל לקרבו ליחד
מהו ה, 21-22

ואגלה ואגלה אונכם בדרכי רשעים מכד ב, 2-3 ואגלה עיניכם לראות מכד ב, 14	וגללות וגללות להם נסחרות מכד ג, 13-14	מגולה ...מגולה בלוא... מהו י, 2	מגולי מגולי אוון ושמעני עמוקות מכא י, 11	נגלה וכל אשר נגלה מן התורה לריב מכד טו, 13	ונגלתה ונגלתה צדקתך לעיני כול מעשיך מהו יד, 16	תגלה ואחר תגלה להם הדעת פח יא, 1	הגלות ותורתכה חבתה [בי ע] ד קץ הגלות ישעיה לי מהו ה, 11-12	נגלה ויטמן נגלה עד עמוד צדוק מכד ה, 4-5	הנגלה לכול הנגלה ממנה מהו ה, 9 תמימים ככול הנגלה מכול התורה מהו ה, 1-2 לעשות ככול הנגלה עת בעת מהו ח, 15	ככול הנגלה לעת בעת מהו ט, 13	ככול הנגלה להם מהו ט, 19	הנגלות כול הנגלות למועדי תעודותם מהו א, 9	והנגלות והנגלות עשו ביד רמה מהו ה, 12	גלה והגליתי כאשר אמר והגליתי את סכות מלככם מכד ז, 14	והגלתי והגלתי אתכם מהלאה לדמשק מכד ז, 15
---	---	---------------------------------------	--	--	---	--	---	---	---	---------------------------------	-----------------------------	---	---	--	--

יגילו וכל בני אמתו יגילו בדעת עולמים וידעוהו ובקצ כבודכה יגילו מהו יב, 22	וגגילה וגגילה בעז[רתך] ונדיצה [בש] לומכה מכא יג, 13	והגלנה והגלנה כול ערי יהודה מכא יב, 12 והגלנה כול ערי יהו[דה] מכא יט, 5	גילות יכתובו גילות אל במשיב שלום מכא ג, 11	גלה גליתה ואוון בשר גליתה גליתה אווני [למו]ס[ר] מהו ו, 4 [ונמלא] אותי[כ]ה גליתה לי ואביט ומה אומר בלוא גליתה לבי מהו יב, 33-34 אתה גליתה ידכה מהו יג, 3 [ומה] אביט בלוא גליתה עיני מהו יח, 19 ומאור גליתה ולוא להשיב מהו קטע 2, 12 אתה גליתה אווני מהו קטע 4, 7 כיא גליתה אווני לרזי פלא מהו קטע 5, 10 [פ]לא רויכה גליתה מהו קטע 6, 5	גלו וכאשר גלו הנביאים ברוח קודשו מהו ח, 16	יגלה עד יגלה אל ישע וצדקה ליראי שמו מכד ח, 43	תגלה ואם תגלה בת האח מכד ה, 10	ותגלה ותגלה לב עפר להשמר מהו יח, 24	ותגל ותגל או[ו]ן עפר מהו יח, 4 פתחתה לבבי לכינתה ותגל אוון מהו קטע 12, 14
---	--	---	--	--	--	--	--------------------------------------	---	--

מגור מגור עם חוליים מהו ח, 26	במגור ותשמני במגור עם דיגים רבים מהו ה, 7-8	גזל גזל אשר גזל הון אביונים פח יב, 10	ויגזול ויגזול ויקבוצ הון אנשי חמס פח ח, 11	יגזולו יגזולו הון פח א, 7	ולגזול ולגזול את עניי עמו מכד ו, 16	בגזל וכפסי עיצה בגזל פח י, 1	גזע גזעו כערע[ר] בערבה[ה] גזעו כחרלים במלחה מהו ח, 24 ומרמס גזעו לכל עוברי דרך מהו ח, 8-9	וגזעו וגזעו ויהי למקור עולם מהו ח, 7-8	גזעם ובל ימיתו בארץ גזעם מהו ח, 23-24	גחזי לגחזי ואלישע לגחזי נערו מכד ח, 20-21	גיח יגיח ובחבלי שאול יגיח מכור הריה מהו ג, 9-10	גיל ויגיל על כן ישמח ויגיל פח ה, 14-15	ותגל ותגל עליהם כמרחמת על עולה מהו ט, 35-36
----------------------------------	---	--	--	---------------------------------	---	------------------------------------	--	--	---	--	--	---	---

גוה בגו או מובאים בגו כי אם כבסו במים מכד יא, 3-4	בגוית ונקמות בגוית בשרו פח ט, 2	מגוית כי נשבת מעווי מגוית מהו ח, 32	גויותיהם וכארים גויותיהם כי נפלו מכד ב, 19	גוע גוע כי גוע ויהיו כלא היו מכד ב, 20	יגוע ולאיש אשר יגוע מכד יד, 14	גור גרו המה מאתכה גרו על נפשי מהו ב, 23-24	ותגור ותגור נפש אביון עם מהומות רבה מהו ג, 25	יגורו אשמה מעל עולה ורמיה יגורו יחד מהו קטע 3, 15	ויגורו ויגורו בארץ דמשק מכד ו, 5	בגורי אודכה אווני כי לא עזבתני בגורי בעם מהו ה, 5	התגוררם ושני התגוררם ופירוש מעשיהם מכד ז, 5-6	מגוריהם באלה יתהלכו ככול מגוריהם מהו ו, 2	וגר ולתחזיק ביד עני ואביון וגר מכד ו, 21	והגר ובני ישראל שלשתם והגר רביע מכד יד, 4 ובני ישראל שלושתם והגר רביע מכד יד, 5-6	גרי כי כול גרי למשפט תרשיע מהו ז, 12
--	------------------------------------	---	--	---	--------------------------------------	---	---	---	--	---	---	---	--	---	--

... גדול יתנו יד בכל

מבא א. 17-18 אל גדול ונורא מבא י 1 ואנו שא[רית עמך גדול] שמכה אל החסדים מבא יד, 8 וחלום וכול עם השופרות יריעו[תרוע]ת מלחמה [ב]קול גדול מבא טו, 7-6 גדול העצה לתבונתה אין מספר

לחוקות מאור גדול בפנות ערב מהו יב, 5 בסוד[שמכה ה]גדול מהו יג, 14 ...[ג]דול ותואה פלא והם לוא יוכלו מהו קטע 1, 2

הגדול והקדמוני עד המדרב הגדול מבא ב, 12 כיא בטח בשמכה הגדול מבא יא, 2 כיא בכוחה ובעוז חילכה הגדול מבא יא, 5 את כבודך ואת כוחך הגדול מהו טו, 21-20

כגדול [אודך] איוני כגדול כוחך מהו יד, 23 ולהגישני ברצונך כגדול חסדיך מהו טו, 12

לגדול להשפע הכול איש לרעהו הקטן לגדול מה ה, 23 וישמעו הקטן לגדול כה ו, 2

גדולה וכוח וגבורה וחמה גדולה בלהבי אש מבד ב, 5 ובקצו יצא בחמה גדולה מבא א, 4 והיתה מהומה גדולה ב[ב] בני יפת מבא א, 5-6 כיא גדולה [תנופת י]רכה מבא יד, 14 תרועת מלחמה גדולה מבא ה, 10 קול תרועה גדולה לנצח מלחמה מבא ה, 15-16 ויתמוגגו בהווה [גדו]לה מהו ג, 34

הגדולה ובגורל השביעי יד אל הגדולה מכנת מבא א, 14 על האות הגדולה מבא ג, 10 ובתנשא יד אל הגדולה על בליעל מבא ית, 1

גדולים לעשות במ שפטים גדולים מה ה, 13-12

הכינותם לעשות במ שפטים גדולים מהו טו, 19

הגדולים אשר יעשה כמעשיכה הגדולים ומי ככול מעשי פלאכה הגדולים יעצור כוח מהו י, 10-11

המגדל כ[יא י]סבו המגדל לשלושת רוהות מבא ט, 13 מאה מגן ומאה פני המגדל מבא ט, 13

כמגדל ותישמני כמגדל עוז כחומה נשנבה מהו ז, 8

למגדל ושערים שנים למ[גדל] אחר לימין מבא ט, 14

המגדלות ומגני המגדלות יהיו ארוכים שלוש אמות ועל כול מגני המגדלות יתחברו מבא ט' 14-15

והמגדלות והמגדלות יוצאים מן המערכה מבא ט, 12-13

ומגדלות גליל כפים ומגדלות ומקשת ומגדלות מבא ט, 11

גדיל והמגן מוסב מעשי גדיל שפה מבא ה, 5 מפותחים כמעשי גדיל מבא ה, 7-8

גדע ורמי קומה תגדע[בגבורותיה] תגדע מבא יד, 11 יגדעו ודלתו[ת] נחושת לבל יגדעו[מהו ה, 38

גדף גדפו אשר גדפו ויהרפו פח י, 13

יגדפו בעבור אשר לא יגדפו מבד יב, 8-7

גדופים ולשון גדופים מה ה, 11

ובלשון גדופים פתחו פה מבד ה, 11-12

ובגדפות ובגדפות לא החתינוי מהו ב, 35

גדר הגדר בננתה הגדר רחק החוק מבד ד, 12

גוג בגוג [כעש]ותכה שפטים בגוג מבא יא, 16

גוי הם גוי אבד עצות מאשר אין בהם בינה מבד ה, 17 גבורת אל כלת אל ככול גוי הבל לשלם גמול רעתם לכול גוי הבל מבא ו, 6 בדם גוי הבל מבא ט, 8-9 שבעת גויי הבל מבא יא, 8-9 וכלה לכול גוי רשעה

מבא טו, 2 עד [כלות כול גוי] מבא יז, 1 הגויי המר והנמהר פח ב, 11 לגוי ולאשר ישבה לגוי נצר מבד יד, 14

גויים וקהל גויים אסף לכלה אין שארית מבא יד, 5 [מחץ גויים צריכ]ה מבא יט, 3

גויים ולהתיצב במלחמה להכניע גויים מה ו, 21 [פתחי שעריך להביא אליך] חיל גויים מבא יט, 5-6 כי אתה שלותה גויים רבים פח ה, 15

להרוג גויים ולא יחמל פח ו, 9 כי אתה שלותה גויים רבים פח ט, 3 מחץ גויים צריכה מבא יב, 10 וידעו כול גויים אמתכה מהו ו, 12

גואים להביא אליך חיל גואים מבא יב, 13

הגויים ביד הגויים וביד בחירו פח ה, 3-4

יתן אל את משפט כול הגויים פח ה, 4 ויאספו אלו כול הגויים פח ה, 5 פשר הרבר על כול פסלי הגויים פח יב, 12-13

פשרו על כול הגויים פח יג, 1 כי ברשעת הגויים האלה מבד ה, 15 כל אדם אשר יחרים אדם מאדם בחוקי הגויים להמית הוא מבד ט, 1

אל ישלח את ידו לשפוך דם לאיש מן הגויים מבד יב, 6

הגויים לכול ארצות הגויים מבא, ב, 7 [תעו]דת מלחמה ככול הגויים מבא טו, 1 [גבו]רי כתיים והמון אשר וחיל כול הגויים מבא יט, 10

הגואים על כול הגואים פח ג, 5 אל ישראל קרא הרב על כול הגואים מבא טו, 1

לגויים אל ישבות איש במקום קרוב לגויים בשבת מבד יא, 14-15 אל ימכר איש בחמה ועוף שטורים לגויים מבד יב, 8-9 גויי ובתמימי דרך יתמו כול גויי רשעה מבא יד, 7

גדד ויגדדו ויגדדו על גפש צדיק מבד א, 20

גדוד כל יביא גדוד בכלי מלחמתו מהו ו, 28

בגדוד בחיל בליעל בגדוד אדום ומאב מבא א, 1

גדודי על[ל כול גדודי] הכתיים במצרים מבא א, 4 להמיל גדודי בליעל מבא יא, 8

ובגדודי ובגדודי כתיי אשר מבא א, 2

גדודיהם כול הצבא לכול גדודיהם מבא א, 3

גדל
ל גדל
 15 מהו ו, 15
ול גדל
 19 מהו ו, 19
ה גדלת
 מהו ה, 7
ה גדלת עם עמכ[ה]
 מהו י, 7
ה גדילו
 עלי הגדילו עקב ויליוו עלי בשפת עול מהו ה, 25
לה גדיל
 מי בשר כזאת ומה יצר חמר לה גדיל פלאות מהו ד, 29
ולהת גדל
 ולהת גדל ולהתקדש לעיני שאר הגויים מהו יא, 15
גדל
 רומם אל גדל אל מהו ד, 8
ב גדול
 בגדול טובכה ור[חמיד]
 מהו י, 15
ב גדול
 בגדול זרועכה ורוב אמתכה מהו יא, 30
וגדול
 ואתה ברחמיכה וגדול חסדיכה מהו א, 33-32
וגדול [הרחמים] הסולח לשבי ששע מהו יד, 24-23
גודלו
 ובמועד אל יאיר רום גודלו לכול קצי [עולמים] מהו א, 8
גודלכה
 [לכול] בני חושר ואור גודלכה מהו יד, 17
ה גדלתך
 ובעבור הגדל[תך] בי ולמען אשמתם מהו ה, 27-26
ה גדולה
 אני ידעת[י] כי לך [הגדולה] מהו טו, 26-25
גדולתו
 [גדול]תו בשמים ובארץ מהו קטע 13, 3
גודלים
 והבטן ארבע גודלים מהו ה, 13
גדול
 בו יתקרבו לנחשר גדול מהו א, 10
בקול המון גדול
 [בליעל... המון] גדול מהו א, 11
מבא א, 17

ועם אביונים יד גבורתכה
 מבא יג, 14-13
ויד גבורתכה ...אויבינו למגפת כלה
 מבא יח, 11-10
כי גבורתכה [הראיתה בהם] מהו ה, 22-21
בכוח גבורתכה מהו יח, 8
ולהבין פתאים בכוח גבורתך מהו קטע 15, 4
ומי מתכן גבורתכה מהו קטע 16, 5
בגבורתכה
 לטפוטם בגבורתכה [כנלוזי-הם] וכרוב פשעיהם מהו ד, 19-18
ובגבורתכה
 ואזמרה בחסדיכה ובגבורתכה אשוחחה כול היום מהו יא, 6-5
וכגבורתכה
 וכגבורתכה החזקה מבא י, 9
וכגבורתכה אין בכוח מהו ט, 17-16
ולגבורתכה
 ואין לנגד כבודכה ולגבורתכה אין מחיר מהו י, 10
גבורות
 יכתובו גבורות אל מבא ג, 5
ומספטי גבורות פלאכה מבא יג, 8
בגבורות
 ויבינם בגבורות פלאו מבד יג, 8
גבורותם
 במעשי גבורותם מהו א, 21
גבורותיכה
 ולהודיע לכול החיים וגבורותיכה מהו ד, 29-28
בגבורותיכה
 ורמי קומה תגדע[ע] בגבורותיכה] מהו יד, 11
ובגבורותיכה
 ובגבורותיכה גרוממה תמיד] מהו יד, 13
ובגבורותיכה ישוחחו לאין השבת מהו ו, 12-11
וגבורותם
 [הבל] מחסיהם וגבורותם כשען נמלה מהו טו, 10
וגבריאל
 על הרביעי רסאל מיכאל וגבריאל ל[ימין]... מהו ט, 16-15

גבורת אל כלת אל בכל גוי
 הבל
 מבא ד, 12
מועד גבורת ידכה ככתיים לאמור
 מבא יא, 11
[ה]פלתה עמנו [גבורת] פלא ולמכשולי גבורת פלא מהו ט, 27
בגבורת
 חדל מעמד רשעים [ב]גבורת אל
 מבא ד, 4-3
ולהכניע מערכת אויב בגבורת אל מבא ו, 6-5
להחזיק בגבורת אל מבא י, 5
מרים ידו [בגבורת] פלאו מבא טו, 13
בגבורת מלאך האדיר למשרת מיכאל מבא יז, 6
וגבורת
 וגבורת כול לתפארת עולם מהו י, 13
וגבורת אל מא[מצת] [לבב בני חושך] מבא א, 14
לגבורת
 גלחמים יחד לגבורת אל מבא א, 11
ברקת חנית לגבורת אל מבא ו, 2
כרוח ובשלוט לגבורת פלא מבא יא, 9
וכשלוני לגבורת עולם מהו ט, 26-25
ויקרא כושלים [לגבורת] פלא מבא יד, 5
גבורתו
 פלא יועץ עם גבורתו מהו ג, 10
בכוח גבורתו ורוב רחמיו מהו ד, 32
לספר לבשר גבורתו מהו יח, 23
וגבורתו
 וגבורתו משענת ימיני ושיכלו וכוחו וגבורתו והגון מבד יג, 11
ובגבורתו
 אברכנו בהפלא מודה ובגבורתו אכוח מהו י, 17
גבורתכה
 עם כוח גבורתכה מהו יא, 19-20
גשמה ביד גבורתכה מבא יג, 13-12

ולכול גבורי מלחמות אין מגוס
 מהו ו, 33
ואתה אל שכתה בעד סריו ברו גבורי כוח
 מהו ה, 11
ואפודה בשומעי משפטיכה עם גבורי כוח
 מהו י, 33-34
וגבורי
 וגבורי חיל נכשלו עם מלפנים ועד הנה מבד ב, 17
וגבורי פלא משרותיכה מהו ה, 22
גבוריכה
 ...עם גבוריכה ובפלא נספרה יחד בדעותיכה מהו קטע 10, 7
גבוריכם
 ולכול גבוריכם אין מעמד מבא יד, 8
לכול גבוריכם אין מציל מבא יד, 11
וגיבוריכם
 וגיבוריכם בו אבדו מבד ג, 9-10
גבורה
 ושכל ובינה וחכמת גבורה מהו ד, 3
סקור צדקה ומקוה גבורה מהו יא, 7-6
ובקדושי עמו יעשה גבורה מבא טז, 1
ובכוחכה כול גבורה מהו יא, 8
ברז שכלכה ומעין גבור[ה] מהו יב, 13
ימקוה כבוד וסקור דעת וגבור[ה] מהו יב, 29
ידעתי להודיע גבורה מהו קטע 7, 6
בכוח גבורה מהו קטע 7, 9
הגבורה
 לכה המלחמה ומאת[כה] הגבורה מבא יא, 4
לכה הגבורה ובידיכה הפלחמה מבא יח, 12
ומען הגבור[ה] מהו א, 6
בגבורה
 ולפתוח פה לנאלמים לרגן בגבור[ה] מבא יד, 6
וגבורה
 וכוח וגבורה וחמה גדולה בלהבי אש מבד ב, 5
גבורת
 יד גבורת אל בפלחמה מבא ג, 8

גאה

רשע ושקר גוה ורום לבב
מה ד, 9

גאל

גואל
ולכתולה אשר אין לה גואל
מכד יד, 14—15

וגאולים

וגאולים בשוכתו מה ג, 2—3

לגאולו

לגאולו שמו בהם מכד יב, 16

להגאל

להגאל בדם סמאתם מכא ט, 8

יגואלו

אשר יגואלו בטמאת האדם
מכד יב, 16

גבא

וכל גבא בסלע אשר אין בו די
מרעיל מכד י, 12—13

גבה

גבהם

ובניהם אשר כרום ארוים גבהם
מכד ב, 19

וגבוה

וגבוה בקומה מהו קטע 7, 3

גבהות

להשת גבהות עולם
מכד א, 15

גבל

גבלו

אשר גבלו ראשנים בנחלתם
מכד א, 16

גבול

גבול סמוך לשמור אמנים
מה י, 26

ולסור מנתיבות צדק ולטיע גבול
מכד א, 15—16

היו שרי יהודה כמשיגי גבול
מכד ח, 3

וכל אשר פרצו את גבול התורה
מכד ח, 48

הגבול

ובקץ חורבן הארץ עמדו מסיגי
הגבול מכד ה, 20

בגבול

ותעמד פעמי בגבול רשעה
מהו ב, 8

ומה כוח לי כיא התיצבתי בגבול
רשעה מהו ג, 24

להתהלך לפניך בגבול [צדיקי]ם
מהו ז, 14—15

גבולי

ובהיותם אשים גבולי לבלתי שוב
מה י, 10—11

גבולות

[ג]בולות עמים מהו קטע 6, 11

מגבל

מה אני מגבל במים ולמי
נחשבתי מהו ג, 24

ומגבל

ואני יצר החמר ומגבל המים
מהו א, 22

מקוה עפר ומגבל [אדמה]
מהו יב, 25—26

והוא מבנה עפר ומגבל מים
מהו יג, 14—15

מגבלו

והוא מעפר מגבלו
מהו יא, 21

גבע

מגבעות

ופרי מגבעות כראשיתם בגדי
מלחמה מכא ז, 10

גבר

אשר גבר קלונו מכבדו
פח יא, 12

תגבר

ורוח מרוח תגבר מהו ט, 16

ותגבר

ותגבר עד לאין מספר
מהו ד, 27

הגברתה

ולבני אנוש כול נפלאותיה אשר
הגברתה מהו א, 35

ובסוד פלאכה הגברתה עמדי
מהו ד, 28

בוקי מכשול ולשוך הגברתה
בפי בלא נאספה מהו ה, 35

[אדוכה אדוני כי] הגברתה עד
אין מס[פר] מהו ט, 37

וביצר חמר הגברתה מודה מודה
מהו יא, 3

ויגביר

הואה ישא ויגביר בעמו
פח א, 9

תגבר

ואתה תגבר צרי עלי למכשול
מהו ט, 21

להגביר

[להגב]יר באמת מכא יג, 15
ובמחשבתכה להגביר ולהכין

כול לכבודכה מהו יח, 22

ולהגביר

להשפיל חושך ולהגביר אור
מכא יג, 15

הגבירכה

כיא לא יחשבוך [ע]ד הגבירכה
בי מהו ד, 22—23

ולמען הגבירכה בי לגנוד בני
אדם מהו ה, 15

בהגבירכה

כי נמאסו למו ולא יחשבוני
בהגבירכה בי מהו ד, 8

והגבירכה

והגבירכה בי נגוד בני אדם
כיא בחסדכה עמדי מהו ב, 24—25

ויתגבר

ולמסכה ויתגבר בכבו[דכה]
מהו יח, 8

ויתגברו

ויתגברו להוך ולבעז
מכד ח, 7

גבר

גבר יהיר ולוא ינוה
פח ה, 3—4

יברר אל באמתו כול מעשי גבר
מה ד, 20

ועול בלבב גבר מהו ד, 23

בטוב ארדף גבר מהו י, 19

ויהפוכו לשוחה חיי גבר מהו ב, 17

והרית גבר הצרה בחבליה מהו ג, 9

ויפלט גבר ממשברים מהו ג, 10

בדעתי יצרי גבר ותשובת אנוש
מהו יא, 20

בגעי גבר מהו קטע 4, 4

וגבר — מגבר

וגבר [מגבר] ישכיל מהו ט, 15—16

גבור

ואת גולית הגתי איש גבור חיל
מכא יא, 1

קומה גבור שבה שביכה

מכא יב, 9

מכא יט, 3

וקמה גבור שבה שביכה
מהו ו, 30

וגבור

וגבור המלח[מה] בעדתנו
מכא יב, 8

גבורים

ואני אמרתי חנו עלי גבורים
מהו ב, 25

אריית שוברי עצם אדוים ושותי
[ם] גבורים מהו ה, 7

חיל גבורים על רוב עד
מהו י, 23

המסתה] לב גבורים

מכא יח, 11

וגבורים

אשר המה קלים וגבורים
פח ב, 12

לגבורים

בוז למלכים לעג וקלס לגבורים
מכא יב, 6—7

[לג]בורים מכא יט, 1

גבורי

ולחזיק יחד בכול גבורי חיל
מכא יב, 6

להשפיל גבורי עמים

מכא יא, 12

עם קדושים גבורי צבא

מכא יב, 7

גבורי המלחמה ידושלים

מכא יב, 16

למלחמת[ה]

מכא טו, 14

[גבור]י כתיים מכא יט, 10

ומלחמת גבורי שמים תשוט
מכא ג, 35—36

ושמחה אברהם תמיד
 מהו קטע 4, 17
אברכנו
 אברכנו בהפלא מודה
 ובנבורתו אשוחח מה י, 17
הברכנו
 תרומת שפתים הברכנו כחוק
 מה י, 7
ואברכנו
 ועם משכב יצועי ארננה לו
 ואברכנו מה י, 15
יברך
 ובכול קץ נחיה יברך עושיו
 מה ט, 26
יברככה
 יברככה בכל טוב וישמורכה
 מה ב, 2-3
יברכנו
 בתרומת שפתים יברכנו
 מה ט, 26
נברכה
 שמחה נברכה לעולמים
 מבא יג, 6
יברכו
 ואחר יברכו כול עדת היחד
 מה א, 21
 ויחד יברכו ויחד ויעצו
 מה ו, 3
יברכוכה
 לעולמי עד יברכוכה
 מהו יא, 26
ויברכוכה
 ויברכוכה לעולמי [עולמים]
 מהו א, 32
מברך
 כיא הוא מברך את רשית הלחם
 והתירוש מה א, 11-20
 או לכול דבר אשר לו הואה קורה
 בספר או מברך מה ז, 1
מברכים
 מברכים את אל ישועות
 מה א, 19
 והכהונים מברכים את כול
 אנשי גורל אל מה ב, 1-2
המברכים
 אומרים אחר המברכים
 מה ב, 10
ולברך
 ולדרוש משפט ולברך ביחד
 מה ו, 7-8
 ולהתאפק על עלילות רשע
 ולברך מהו יד, 9
יתברך
 יתברך בלבבו לאמור שלום
 יהי לי מה ב, 13

ברכה
 מלא ארצכה כבוד ונחלתכה
 ברכה מבא יב, 11
 מלא ארצכה כבוד ונחלתכה
 ברכה מבא יט, 4
 [ב]אלהו [ברכה] וישועה
 מהו יב, 3
 ...ברכה... מהו קטע 5, 14
הברכה
 ולשמך הברכה לעול[ם]
 מהו יז, 19
וברכה
 לשלום וברכה כבוד ושמחה
 מבא א, 9
 שלום וברכה לגורל אל
 מבא יז, 7
ברכתכה
 וחסדי ברכתכה [ה]
 מבא יב, 3
ברכות
 ופרות זרע עם כול ברכות עד
 מה ד, 7
ברכותיכה
 ועם בחירי שמים ברכתי [ו]תיכה [ה]
 מבא יב, 5
לברוך
 לברוך בן נרייה מבד ח, 20
ברך
ברכים
 ונותן לגמיוני ברכים חזוק
 מעמד מבא יד, 6
ברכי
 וילכו ברכי כמים מוגרים
 במורד מהו ד, 33-34
 וילכו כמים ברכי מהו ח, 34
ברק
וברקים
 עננים למשאם זקים וברקים
 לעבודתם מהו א, 13
ברקת
 ברקת חנית לגבורת אל
 מבא ו, 2
ברר
ברור
 והכידנים ברזל ברור טהור
 מבא ה, 11
ברורה
 ויד הכידן קרן ברורה
 מבא ה, 14
ברורים
 עד עשרה אנשים ברורים
 מבד י, 4
 [ב]רורים לחפציהם מהו יג, 20

וברורי
 וברורי מצרף מהו קטע 18, 4
בררתי
 ובכול נפש בררתי מהו טו, 10
יברר
 ואז יברר אל באמתו מה ד, 20
לברר
 לברר דעתם באמת חוקי אל
 מה א, 12
להברר
 ואני בחרתי להברר כפי כרצונך
 מהו טו, 10
כבור
 ואיש כבור כפיו לקרבו
 מה ט, 15
ברש
כרש
 מטע ברוש ותדהר עם תאשר
 יחד לכבודכה מהו ח, 5
בשר
בשר
 מי בשר כזאת ומה יצר חמר
 להגדיל פלאות מהו ד, 29
 מסוד בשר לאשר בחר אל
 מה יא, 7
 ולסוד בשר עול מה יא, 9
 ואם אשכול בעוון בשר
 מה יא, 12
 כי ריב לו עם כל בשר
 מבד א, 2
 כל בשר אשר היה בחרבה
 מבד ב, 20
 בכל בשר עול מבא ד, 3
 והרבה תואכל בשר אשמה
 מבא יב, 10-11
 והרבך תואכל בשר מבא יט, 4
 על כול בשר מבא טו, 13
 וממשלת ישראל בכל בשר
 מבא יז, 7-8
 ומחסי בשר אין לי מהו ז, 17
 ולכלות בשר עד מועדים
 מהו ח, 31
 ויצר בשר לא שמתה לי מעוז
 מהו י, 22
 רוח בשר להבין בכל אל
 מהו יג, 13-14
 ...בשר... מהו יג, 16
 כיא לא ביד בשר [יבחר] אדם
 דרכו מהו טו, 13-12
 ומה אף הוא בשר כי ישכיל
 מהו טו, 21
 כי רוח בשר [ל]עבדך
 מהו יז, 24

מהו יח, 9
 ואדעה כיא לכה עשיתה אלה אלי
 ומה בשר מהו יח, 21
 נתיבות שלום ועם בשר להפליא
 מהו קטע 3, 3
 ואוון בשר גליתה
 מהו קטע 5, 10
 מה בשר לאלה מהו קטע 7, 10
 ...בשר... מהו קטע 9, 1
 ורוב [ב]שר להרשיע
 מהו קטע 9, 9
לבשר
 צבא דעת לספר לבשר גבורתו
 מהו יח, 23
 אני לבשר ידעתי
 מהו קטע 6, 6
בבשר
 ממזרים להרשיע בבשר
 מהו קטע 6, 3
ובשר
 ותמימי רוח ובשר מבא ז, 5
 ובשר מיצר [ח]מר יכבד
 מהו ט, 16
מבשר
 מבשר עולות ומחלבי זבח
 מה ט, 4
 ותרם מבשר כבודו
 מהו טו, 16-17
בשרו
 יטהר בשרו להזות במי נדה
 מה ג, 8-9
 להתם כול רוח עולה מתכמי
 בשרו מהו ד, 20-21
 ולא יעמל איש בשאר בשרו
 מבד ז, 1
 ויתעלמו איש בשאר בשרו ויגשו
 לזמה מבד ח, 6-7
 איש מנוגע בטמאת בשרו
 מבא ז, 4-5
בבשרו
 וכול מנוגע בבשרו מהו א, 11
 או מום מנוגע בבשרו
 מהו א, 11-7
 או איש אשר מום עולם בבשרו
 מבא ז, 4
בשרי
 וימס כדונג בשרי
 מהו ח, 32-33
לבשר
 טובכה לבשר ענוים לרוב
 רחמיכה מהו יח, 14
בתל
ולבתולה
 ולבתולה אשר אין לה גואל
 מבד יד, 14-15

כי אם שבועת הברית או באלות
 הברית מבד טו, 2-1
 ואם באלות הברית והובא אל
 השפטים מבד טו, 4-3
 בשבועת הברית יקימו עליהם
 מבד טו, 6
 יפקדוהו בשבועת הברית
 מבד טו, 8
 את הברית לשוב אל תורת משה
 מבד טו, 9

בברית

כי לא לוא האמינו בברית אל
 פח ב, 4
 לעשות חוקי אל בברית הסד
 מה א, 7-8
 יעבורו בברית לפני אל
 מה א, 16
 ובעורבם בברית מה א, 18-19
 וכול העוברים בברית
 וכול העוברים בברית מה א, 20
 אחריהם לאמור מה א, 24
 בהלכתנו קרי בברית אמת צדק
 מה א, 25-26
 יכול העוברים בברית

מה ב, 10
 לעבירי הבא בברית הזות
 מה ב, 11-12
 אנשי היחד המחזיקים בברית
 מה ה, 2-3
 יבוא בברית אל מה ה, 8
 ואשר יקים בברית על נפשו
 מה ה, 10
 כיא כול אשר לוא נחשבו

בברית מה ה, 18
 וכיא יבוא בברית מה ה, 20
 ואם ישיג מוסר יביאהו בברית
 מה ו, 14-15
 אבואה בברית אל מה י, 11
 וכל אשר הובאו בברית

מבד ו, 11
 כל האנשים אשר באו בברית
 החדשה בארץ דמשק מבד ח, 21
 ומאסו בברית אומנה

מבד ח, 34-35
 אשר באו עמו בברית אברהם
 מבד יב, 11
 והבא בברית לכל ישראל לחוק
 עולם מבד טו, 5
 בברית עמכה מהו יח, 24
 השבתה להביא בברית עמכה
 ול עמוד מהו יח, 28

ובברית

ובברית החדשה פח ב, 3
 וברית הברית
 וברית שלומכה חרתה למו בחרט
 מבא יב, 3

וברית כרתה לאבותינו
 מבא יג, 6
 ...אנוש וברית פותו במ

מהו קטע 4, 8
כברית

כברית אשר הקים אל לראשנים
 מבד ד, 9

לברית

והיתה לו לברית יחד עולמים
 מה ג, 11-12
 כיא במ בחר אל לברית עולמים
 מה ד, 22
 בדעת כולם לברית משפט
 מה ה, 9
 ...ואיתמר החזיק לו לברית
 [יחד ע]ולמים מבא יו, 3

בריתו

אשר שרמו בריתו בתוך רשעה
 מה ו, 3
 כיא הבל כול אשר לוא ידעו את
 בריתו מה ה, 19
 המתנדבים ביחד להקים את
 בריתו מה ה, 21-22
 למען הדבק בהם את אלות
 בריתו מבד א, 17
 מהם הקים אל את בריתו
 לישראל עד עולם מבד ג, 13
 וכן משפט כל באי בריתו
 מבד ח, 1
 ולכול אנשי [בריתו...]

מבא א, 15
 ואתם בני בריתו התחזקו במצדך
 אל מבא יו, 8-9

בבריתו

כיא לוא החשבו בבריתו
 מה ה, 11

לבריתו

המתנדבים לשוב ביחד לבריתו
 מה ה, 22
 השומר חסד לבריתו
 מבא יד, 4

בריתי

ומדנים לרעי קנאה ואף לבאי
 בריתי מהו ה, 24
 כול נצמדו סודי ואנשי [בריתי]
 מהו ה, 25

בריתכה

למען [בריתכה] מבא יח, 8

בריתך

בקום רשעים על בריתך
 וחלכאים על דברכה מהו ד, 34-35
 שבי [בריתך] מהו יד, 21-22
 ולדבוק באמת בריתך
 מהו טז, 7

כול נגע מכשול מחוקי בריתך
 מהו טז, 15

בבריתך
 כיא עריצים בקשו נפשי בתומכי
 בבריתך מה ב, 21-22

בבריתכה

אתחוקה בבריתכה מהו ד, 39
 [ות]מכני בבריתכה
 מהו ז, 10
 שש לבי בבריתכה ואמתכ[ה]
 מהו י, 29

בבריתך

ותחזק נפשי בבריתך
 מהו ב, 28
 להשמר בבריתך מהו טו, 15
 וימאסו [ב]ריתך מהו טו, 18
 [ל]היות לו מתחזק בבריתכה
 מהו יח, 9

ובבריתכה

ובבריתכה שמרתה לנו מאז
 מבא יח, 7

לבריתכה

לעזר שארית ומחיה לבריתכה
 מבא יג, 7
 אודכה אדוני כי האצרותה פני
 לבריתכה מהו ד, 5
 הנועדים יחד לבריתכה
 מהו ד, 24
 צדקתכה העדמתני לבריתכה
 מהו ז, 19-20

מבריתכה

לוא הדיחונ[ו] מבריתכה
 מבא יד, 10-9
 אשר נזורו מבריתכה

מהו ד, 19
 ואני אמרתי בפשעי נעבותי
 מבריתכה מהו ד, 35
 ובכול היותם [אל] החתתה
 מבריתכה מהו ז, 8-7

בריתם

בני צדוק ואנושי בריתם
 מהו א, 2
 ולרוב אנשי בריתם מהו ה, 9
 ורוב אנשי בריתם מהו ו, 19

ברזל

והלוהב ברזל לבן מאיר
 מבא ה, 10
 והכידנים ברזל ברזל טהור
 מבא ה, 11
 וחומת עונו בריחי ברזל
 מהו ה, 38

ברח

ברחי
 וחומת עו[ו] בריחי ברזל
 ודלתות מהו ה, 38

ובריחי

ובריחי עולם כעד כול רוחי
 אפעה מהו ג, 18
 ובריחי עוז ללוא ישוברו
 מהו ו, 28

לבריחי

אבני כהן לבריחי[ן] עוז ללוא
 מהו ו, 26-27

ברך

ברוך

ברוך אתה אלי מה יא, 15
 וענו ואמרו ברוך אל ישראל
 מבא יג, 2

ברוך אל ישראל

וענו ואמרו ברוך שמכה אל
 אלים מבא יח, 6
 ברוך אתה אדוני כי לא עזבתה
 יתום מהו ה, 20-21
 ברוך אתה אדוני אל הרחמים
 ורב החסד מהו י, 13
 ברוך את[ה] אדוני א[שר] נתתה
 ל[עבדך] שכל מהו יא, 28
 ברוך אתה אל הרחמים והחנינה
 מהו יא, 30

כי נשענתי ברחמיכה ברוך
 את[ה] אדוני מהו יא, 33-34
 ברוך אתה אדוני יוצר הכול
 ורב העלייה מהו טו, 8
 ברוך אתה אל הדעות אשר
 הכינתה מהו קטע 4, 15

וברוכים

ובר[ו]כים כול משרתי
 מבא יג, 2-3

להברך

להברך בראשית הלחם או
 התירוש מהו ו, 5
 להברך בראשית הלחם והתירוש
 מהו ו, 6

וברכו

וברכו על עומדס את אל ישראל
 מבא יג, 1
 וברכו שם כולם את אל ישראל
 מבא יד, 4-3
 וברכו שם את אל ישראל
 מבא יח, 6

אברך

אברך שמו בראשית
 מהו י, 14

אברכה

מקהלם אברכה שמכה
 מהו ב, 30
 תמיד אברכה שמכה ואספרה
 כבורכה מהו יא, 6

בצץ
כבכץ

נשברת מקניה ותטבע בבבץ רגלי
מהו ז, 2

בצר
ות בצור

ות בצור... מבא יח, 13
מבצר
והוא לכול מבצר יחשק
פח ד, 4
כאוניה ב[מ]צולות ים וכעיר
מבצר מלפ[ני] אוביב
מהו ג, 7-6

במבצר
בל יבוא במבצר
מהו ה, 35

מבצרי
אשר יבאו על מבצרי העמים
פח ד, 5-6

בקע
יבקעו

יבקעו אפעה ושוא בתהומם
גליהם מהו ב, 27-28

ויבקעו
ויבקעו לאבדון נחלי בלעיל
מהו ג, 32

ומבקע
חיגי ימים ומקויו נהרות ומבקע
תהמות מבא י, 13

בקר
המבקר

האיש המבקר על הרבים
מהו ה, 12

אל יד האיש המבקר
מהו ו, 19-20
והבינו המבקר פרוש התורה
מבד יג, 5-6

וזה סרך המבקר למחנה
מבד יג, 7

זולת פי המבקר אשר למחנה
מבד יד, 13

ונתנו על יד המבקר והשושפים
מבד יד, 12

ביום דברו עם המבקר
מבד טו, 7-8

עד עמדו לפני המבקר
מהו טו, 11
...המבקר אותו וצוה עליו
מבד טו, 14

והמבקר
והמבקר אשר לכל המחנות
מבד יד, 8-9

והמבקר יכתבו בידו
מבד ט, 18

למבקר
וידיעהו לעיניו כהוכיח למבקר
מבד ט, 17-18

ושב והודיע למבקר
מבד ט, 19

וביום ראות האיש יודיעה
למבקר מבד ט, 22

כי אם אמר למבקר אשר
במחנה ועשה אמנה
מבד יג, 15-16

בוקר
למועד לילה בתקופתו לפנות
בוקר מהו יב, 6

הבוקר
הלילה ההוא למנות עד הבוקר
מבא יט, 9

ובוקר
ועם מוצא ערב ובוקר אמר חוקי
מה י, 11

וימם ולילה ומוצאי ערב ובוקר
מבא יד, 13-14

[ע]ר[ב] ובוקר מהו קטע 3, 4
ובבוקר
ובבוקר יכבסו בגדיהם
מבא יד, 2

בקש
בקשו

כיא לוא בקשו ולוא דרשהו
מה ה, 11

[כיא] עריצים בקשו נפשי
בתומכי בביתך
מהו ב, 21-22

ולבקש
ולבקש רוח
ומבקשי בינה
מהו קטע 18, 3

ברא

והואה ברא אנוש לממשלת תבל
מהו ג, 17-18

והואה ברא רוחות אור וחושך
מהו ג, 25

בראתה
כול [נפש ברא]תה לרצונך
מהו א, 11

אתה בראתה ארץ ככוחה
ימים ותהומות מהו א, 14-15
ולכול שני נצח [בראתה]
מהו א, 20

אתה בראתה רוח כלשון ותדע
דבריה מהו א, 28-29

כי אתה בראתה צדיק ורשע
מהו ד, 38

רק אתה [בראתה] צדיק
מהו ט, 14-15

ורשעים בראתה לחרונה
מהו טו, 17

בראתו
בו הכינותה בטרם בראתו
מהו טו, 14

בראתם
ובטרם בראתם ידעתה כול
מעשיהם לעולמי עד
מהו א, 8-9

את כיל מעשיך בטרם בראתם
מהו יג, 8

ולברוא
[וא]שר קרב ולברוא חדשות
מהו יג, 11-12

הבורא
הבורא ארץ וחוקי מפלגיה
מבא י, 12

הבריאה
ויסוד הבריאה זכר ונקבה
ברא אותם מבד ד, 21

בריאתם
כי הוא משפט בריאתם
מבד יב, 15

ברה
ברי

ומאכלו ברי
פח ו, 5

ברית
ליחד ברית עולמ מהו ה, 5-6
ולנקום נקם באלות ברית

להקם ברית לחוקות עולם
מהו ה, 12

ברית היחד אשר יסור מכול
המצוה מהו ה, 16-17

ובזכרו ברית ראשונים
מבד א, 4

להסגירם לחרב נקמת נקם ברית
מבד א, 17-18

ויעברו ברית ויפירו חוק
מבד א, 20

ועתה שמעו אלי כול באי ברית
מבד ב, 2
ובעלי ברית לעולם מבד ג, 4
ויסגרו לחרב בעונם את ברית
אל מבד ג, 10-11
פתחו פה על חקי ברית אל
מבד ה, 12

ויזכר אל ברית ראשנים
מבד ו, 2

ברית אל נאמנות להם לחיותם
אלף דור מבד ז, 5-6

כי להם ברית האבות
מבד ח, 17-18

והיא ברית ההדשה מבד ח, 35
ושבי פשע יעקב שמרו ברית אל
מבד ח, 40

ואיש מכל באי ברית אל
מבד יג, 14

וכל המתהלכים באלה ברית אל
נאמנות להם מבד יד, 1-2

כרת עמכם ברית ועם כל ישראל
מבד טו, 1-2

ואם להניא אם לעבור ברית
מבד טו, 11-12

ועמהם בעור מרשיעי ברית
מבא א, 2

עם קדושי ברית ומלומדי חוק
מבא י, 10

השומר ברית לאבותינו
מבא יד, 8

וסוד אמת אמצחה בלבכי ומיה
ברית לדורשיה מהו ה, 9

ואל כול ברית אדם אביט
מהו יז, 26

ברית חסד מהו קטע 7, 7

הברית

המה עריצים מפירי הברית
פח ב, 6

וקראו באוניהמה את כול חוקי
הברית מהו ו, 4-5

וכפי יומיו ישכיליהו בחוקי
הברית מהו ו, 7

והיה בשומעו את דברי הברית
הנות מהו ב, 13

ידבקו בו כול אלות הברית
הזות מהו ב, 15-16

וכול באי הברית יענו
מהו ב, 18

שומרי הברית מהו ה, 2

שומרי הברית ודורשי רצונו
מהו ה, 9

בו חבו באי הברית הראשנים
מבד ג, 10

כמצות באי הברית החדשה
מבד ו, 19

בארץ דמשק מבד ו, 19

וכל אשר פרצו את גבול התורה
מבא הברית מבד ח, 48

בלכתם קרי בחקי הברית
מבד ח, 52

וכל איש מבי[א]י הברית
מבד ט, 2-3

בספר ההגו וביסודי הברית
מבד י, 6

ובני ישראל שלושם והגר רביע
מבד יד, 4
ובני ישראל שלושם והגר
רביע מבד יד, 6-5
ובני עמון וחיל צידון
מבא א, 1-2
ובני צדק יאירו לכול קצוות
תבל
מעשי חיה ובני כנף
מבא י, 14

לבני
אלה סודי רוח לבני אמת תבל
מה ד, 6
וינחילן לבני איש
מה ד, 26
לבני צדוק הכהנים
מה ה, 9
אל ישא ואל יתן לבני השחת
כי אם כף לכף מבד יג, 14-15
לוא תהיה [לכול ב]ני חושך
מבא א, 6-7
למלחמת כלה לבני חושך
מבא א, 10
חוקו ואמצו והיו לבני חיל
מבא טו, 7
להתם דרך לבני אדם
מהו ה, 32

מועדים לבני אשמה
מהו ה, 7
וצידים לבני עולה
מהו ה, 8
ילכו רכיל לבני הוות
מהו ה, 26
ותשימי אב לבני חסד
מהו ז, 20

ולבני
ולבני האדם עבודת העוון
ומעשי הרמיה
משפטי נגיעי ולבני אנוש כול
נפלאותיכה אשר הנברתה
מהו א, 34-35
ולבני אמתכה נתתה ש[כל]
מהו י, 26

מבני
וזקק לו מבני איש מה ד, 20
וממת ערמה מבני אדם
מה יא, 6
ולהבדל מבני השחת
מבד ו, 14-15
מבני חמשה ועשרים שנה
מבד י, 7-6
אל ימשול איש מבני המחנה
מבד יג, 12-13
שבעה כוהנים מבני אהרון
מבא ז, 9-8
[נכ]בתה מבני
מהו קטע 6, 10

לבניו
וירחם עליהם כאב לבניו
מבד יג, 9

בניהם
את בניהם אשר יגיעו לעבור
על הפקודים מבד טו, 6-5

ובניהם
ובניהם אשר כרום ארוזים גבהם
מבד ב, 19
ובניהם במצרים הלכו בשרירות
לכם מבד ג, 5
ובניהם בו אבדו מבד ג, 9

בת
ולוקחים איש את בת אחיהו ואת
בת אחותו מבד ה, 7-8
ואם תגלה בת האח
מבד ה, 10

בנות
[בנות] עמי צרחנה
מבא יב, 13-14
[בנות] עמי הבענה בקול רנה
מבא יט, 7

בנימין
בני לוי ובני יהודה ובני בנימין
מבא א, 2

בנה
נבנתה הגדר רחק החוק
מבד ד, 12

ויבן
ויבן להם בית נאמן בישראל
מבד ג, 19

לבנות
לבנות עיר שו בדמים
פח י, 10

בונה
הוי בונה עיר בדמים
פח י, 5-6

בוני
בוני החיץ אשר הלכו אחרי צו
מבד ד, 19
ובכל אלה לא הבינו בוני החיץ
וטחי התפל מבד ח, 12
ובשונאו את בוני החיץ
מבד ח, 18

מבנה
הוא מבנה עפר ומגבל מים
מהו יג, 14-15

ומבנה
כור העוון ומבנה החטאה
מהו א, 23

מבנית
ואסוד מבנית קודש מה יא, 8

מבנית
וירועו כול אושי מבנית
מהו ז, 4
ותכן על סלע מבנית
מהו ז, 8-9

תבנית
תבנית אדם ותולדותיו
מבא י, 14

בנט
באבנט
וחוגרים באבנט בד שש משורר
מבא ז, 9

בעד
בעדכה
בעדכה ולמען הגבירכה בי לנגד
בני אדם מהו ה, 15

בעדי
ותשוך בעדי מכול מוקשי שחת
מהו ב, 21

בעדם
אשר כפר אל בעדם
מבד ד, 7-6
כן וכפר אל בעדם מבד ד, 10
וכפר אל בעדם מבד ח, 57

בעל
בעול
בעול בכל סוד אנשים
מבד יד, 8-9

ובעולים
ובעולים לשמוע [ק]ולות
מבא ו, 12

ובעל
ומה הוא איש תהו ובעל הבל
מהו ז, 32

לבעל
ושקוי לבעל מדנים
מהו ה, 36

בעלים
כל אשם מושב אשר אין בעלים
מבד ט, 13
וכן כל אבדה נמצאת ואין לה
בעלים והיתה לכהנים
מבד ט, 14-15

ובעלי
ובעלי ברית לעולם מבד ג, 4
[ש]ארית אנשי מלחמתי ובעלי
ריבי מהו ז, 22-23

בעליו
ישביע בעליו בשבועות האלה
מבד ט, 11-12

בער
יבערו
יבערו בו לכלת עולמים
מה ב, 15

בשביבי נוגהו יבערו כול
מהו ו, 18

בוער
ויפרח כאש בוער עצור
בע[צמותי] מהו ח, 30

בוערת
לאש בוערת ככול אנשי אשמה
עד כלה מהו ו, 18-19

תבעיר
ונכאי רוח תבעיר כלפרי אש
בעמיר מבא יא, 10

ומבערי
כולם קדחי אש ומבערי זיקות
מבד ה, 13

בעת
ונבעתה
ונבעתה במשפטי צדק
מהו א, 24

נבעתים
כיורדי ימים נבעתים מהמון
מים מהו ג, 14

להבעת
ואם קלל או להבעת מצרה
מה ז, 1

בצע
הוי הבוצע
הוי הבוצע בצע רע [לב]יתו
פח ט, 12

בצע
הוי הבוצע בצע רע [לב]יתו
פח ט, 12
ולא נתתה משעני על בצע
מהו י, 21-22

ובצע
אשר יקבוצו הון ובצע
פח ט, 5
אל ישפטו על הון ובצע
מבד י, 18
על הון ובצע בשבת
מבד יא, 15

ובצע
ובצע וברוב עדנים
מהו י, 29

ולבצע
ויתגברו להון ולבצע
מבד ח, 7

ובן שלושים שנה יגש לריב ריב ומשפט מה א, 13-14

לבן
הקם לבן אמתכה
איש מרעהו וכן לבן אדם מה יא, 16
מהו י, 27
ולוא לבן אדם תום דרך מהו ד, 30-31

מבן
מבן עשרים כול חכמי העדה מה א, 27-28
ואל יתיצב עוד מבן ששים שנה ומעלה מבר י, 7-8
מבן שלושים שנה ועד בן ששים מבר יד, 6

מבן שלשים שנה
מבן חמשים שנה ומעלה מבא ב, 4

מבן ארבעים שנה
מבא ו, 13

מבן שלושים שנה
מבא ו, 13

מבן ארבעים שנה עד בן חמשים
מבא ז, 1

מבן חמשים שנה ועד בן ששים
מבא ז, 1

מבן ארבעים שנה ועד בן חמשים
מבא ז, 2

כולם יהיו מבן חמש ועשרים שנה מבא ז, 3

לבבן
כאשר אמר בין איש לאשתו ובין אב לבנו מבר ז, 8-9

בנים
ועתה בנים שמעו לי
ולקהו נשים והולידו בנים
מבר ז, 6-7
כיא באו בנים עד משברי מות מהו ג, 8

בני
בני צדוק ואנשי ברייתם מה א, 2
[על פי] בני אהרון הכהנים מה א, 15-16
על פי בני אהרון מה א, 23
על פי בני צדוק הכהנים מה א, 24
לפני בני צדוק הכהנים מה א, 3
וכול אבות בני אהרון הכהנים מה א, 11, 13

ולאהוב כול בני אור מה א, 9
ולשנוא כול בני חושך מה א, 10
והלויים מספרים את עוונות בני ישראל מה א, 22-23
ונכרת מתוך כול בני אור מה ב, 16
את כול בני אור מה ג, 13
בתולדות כול בני איש מה ג, 13
ממשלת כול בני צדק מה ג, 20
וביד מלאך חושך כול ממשלת בני עול מה ג, 20-21
ובמלאך חושך תעות כול בני צדק מה ג, 21-22
להכשיל בני אור מה ג, 24
עור לכול בני אור מה ג, 24-25
ורוב חסדיו על כול בני אמת מה ד, 5
בלאה תולדות כול בני איש מה ד, 15
וחכמת בני שמים מה ד, 22
ומשובים על פי בני צדוק הכהנים מה ה, 2
על פי בני אהרון מה ה, 21
רק בני אהרון ימשלו במשפט ובהון מה ט, 7
להבדיל ולשקול בני הצדוק לפי רוחם מה ט, 14
ועם בני שמים חבר סודם מה יא, 8
וחטאת בני אדם מה יא, 15
בם תעו בני נח ומשפחו[תי]הם מבר ג, 1
בני יעקב תעו בם מבר ג, 4
בתעות בני ישראל מעליהם מבר ד, 1-2
ובעמדו וקרקרא את כל בני שת מבר ז, 20-21
ויתגברו על כל בני תבל מבר ח, 56-57
ואשר אמר לא תקום ולא תטור את בני עמך מבר ט, 2
עד בני ששים שנה מבר י, 7
להחל בגורל בני חושך מבא א, 1
בני לוי ובני יהודה ובני בנימין מבא א, 2

שוב גולת בני אור ממדבר העמים מבא א, 3
[לכול בני] י חושך
מבא א, 7
ואורך ימים לכל בני אור מבא א, 9
בני אור וגורל חושך
מבא א, 11
יחזקו בני אור לנגוף רשעה מבא א, 13
וגבורת אל מא[מצת] לבב בני חושך מבא א, 14
[גורל בני חושך] לכל מלאכי ממשלתו מבא א, 15
לכלת בני חושך
מבא א, 16
בעזרת בני אור אנשי ה[אמת] מבא א, 16
ובשלישית ילחמו בשאר בני ארם מבא ב, 10-11
בששית ובשביעית ילחמו בכול בני אשור ופרס מבא ב, 12
תחלק המלחמה על כול בני חם מבא ב, 13
והגבירכה בי נגד בני ארם מהו ב, 24-25
לנקמת אפו בכול בני חושך מבא ג, 6
נגף [אל] אל כול בני חושך מבא ג, 9
וקרקר כול בני שית מבא יא, 6
בכול בני איש
כי על בני האדם משמרו מבא יא, 14
לכלות כול בני חושך ושמהה [כול] [בני איר] מבד יב, 4-5
ל[כול] בני חושך ואור גודלכה מבא יג, 16
לעזרת בני חושך מבא יד, 17
הוא בני אהרון מבא טז, 9
מבא יז, 2
עולמים מבא יז, 8
ואתם בני בריתו התחזקו במצרף אל מבא יז, 8-9
ונפלו בני יפת לאין קום מבא יח, 2
ובהכמתכ[ה] ה[ו]כחתה [בני] עולם מהו א, 8
ולבוא ביהד עם עדת בני שמים מהו ג, 22
וזממו עלי בני כליעל מהו ד, 10

על כול בני רצונו מהו ד, 32-33
וחט[ה]ר בני איש מאשמה בצדקתכה מהו ד, 37-38
כי אתה אלי סתרתני נגד בני אדם מהו ה, 11
ולמען הגבירכה בי לנגד בני אדם מהו ה, 15
אנשי עצתכה בתוך בני אדם מהו ו, 11
וכול בני א[מ]תו יעוררו להחם [בני] רשעה מהו ו, 29-30
וכול בני אשמה לא יהיו עוד מהו ו, 30
ולא מענה לשון לכול [בני] אשמה מהו ז, 11
וכול בני אמתכה תביא בסליחות מהו ז, 29-30
לכי אתה אב לכול בני אמתכה מהו ט, 35
בתוך בני אדם מהו יא, 6
ורחמיכה לכול בני רצונכה מהו יא, 9
ואשמת מעל להיחד [עם] בני אמתך מהו יא, 11
אליהם לההוד עם בני שמים מהו קטע 2, 10
בני איש ב[יד]יך מהו קטע 10, 9
בני איש לפי שכלו מהו קטע 11, 4
בבני
והיתה מהומה [גדולה] ב[בני] יפת מבא א, 5-6
ובשנית בבני לוד
מבא ב, 10
ברביעית ובחמישית ילחמו בבני ארפכסד מבא ב, 11
בשנה השמינית ילחמו בבני עילם מבא ב, 12-13
בתשיעית ילחמו בבני ישמעאל וקטורה מבא ב, 13
ובח[רתה] בבני צדק מבא יג, 10
ובבני
ובבני אליהם ובבני[...]
מהו קטע 2, 3
ובני
ובני לוי יעמודו איש בעמדו מה א, 22
בעצת קודש ובני סוד עולמים מה ב, 25
הכהנים והלויים ובני צדוק מבר ג, 21; 1
ובני צדוק הם בחזרי ישראל מבר ד, 3-4

בהאספם לבית מועד

מבא ג, 4
ולבית
ולבית האמת בישראל והנלוים עליהם
מה ה, 6

מבית
ולוא ישפול איש מבית מעמדו מה ב, 23
אשר יצילם אל מבית המשפט פח ת, 1-2
וכל האנשים מבית פלג מבד ה, 45

ביתו
כהר ביתו יאשם כי אם גלחץ מבד ה, 15
לביתו
הוי הנוצע בצער לביתו פח ט, 12

מביתו
אם סוררת היא אל יוציאה מבד יא, 7

לביתכה
יעצתה בשת לביתכה פח ט, 13-14

בתי
בהפרד שני בתי ישראל מבד ז, 12

ובתי
ובתי ראשים ושוקים מבא ו, 14

בכר
מבכריה
אהיה בצוקה כמו אשת לדה מבכריה מהו ג, 7

בלל
בלת
כלת לשון ומפרד עמים מבא י, 14

בלה
בללה
לענותו בנגע לבלה במירי נפש פח ט, 10-11

בליעל
נהיים בממשלת בליעל מה א, 18
וכלו פשעי אשמתם וחטאתם בממשלת בליעל מה א, 23-24
והלויים פקללים את כול אנשי גורל בליעל מה ב, 4-5

יהיה בליעל משולח בישראל

מבד ד, 12-13
פשרו שלושת מצודות בליעל מבד ד, 14-15
ויקם בליעל את יחנה ואת אחיהו במזמתו מבד ה, 18-19
לפוקדם לכלה ביד בליעל

מבד ח, 2
כל איש אשר ימשלו בו רוחות בליעל מבד יב, 2
בחיל בליעל בגדוד אדום ומבא א, 1
ולהכרית את קרן [בליעל]

מבא א, 4-5
וכלת עולמים לכל גורל בליעל מבא א, 5
ושלושה יתאורו חיל בליעל מבא א, 13
[בליעל... המ]ון גדול

מבא א, 17
אף אל בעברה על בליעל מבא ד, 1-2
להפיל גודוי בליעל

מבא יא, 8
שם את [בליעל] ואת כול רוחי גורלו מבא יג, 2
וא[ר]ן בליעל במחשבת משטמה מבא יג, 4
ואתה עשית בליעל

מבא יג, 10-11
לשאר[ית] עמך] בממשלת בליעל מבא יד, 9
ונגד כול חיל בליעל מבא טו, 2-3
אל י[ש]ראל... להסיר בל[יעל]... באבדונו ת[יים]

מבא טו, 16-17
ובהאור [בליעל]
ובהנשא יד אל הגדולה על בליעל מבא יח, 1
על כול המון בליעל מבא יח, 3

ומזמות בליעל [ורשע] ומח[שבותם] מהו ב, 16-17
והמה סוד שוא ועדת בליעל וקץ חרון לכול בליעל מהו ב, 22

מהו ג, 28
וילכו נחלי בליעל על כול אנפי רום מהו ג, 29
ויבקעו לאבדון נחלי בליעל מהו ג, 32
כי אתה אל תנאץ כל מחשבת בליעל מהו ד, 12-13
והמה נעלמים ומות בליעל מהו ד, 13

זממו עלי בני בליעל

מהו ד, 10
והמה הוות לבם יחשובו [ונחלי] בליעל פתחו לשון

מהו ה, 27
נחלי [ב]ל[יעל] אפפו נפשי מבחו מהו ה, 40
ויעץ בליעל עם לבבם

מהו ו, 21-22
כי בליעל עם הופע יצר היותם מהו ז, 3-4
[בליעל]

מהו קטע ו, 6
ובליעל
ובליעל לוא אשמור בלבבי מהו י, 22

בלע

תבלעני
ורוח עועים תבלעני מהוות פשעם מהו ז, 5

תבלענו
וכוס המת רעל תבלענו פח יא, 14-15

תבלע
כי תתבלע כול חכמתם בהמות ימים מהו ג, 14-15
למבעי
ואשיבה למבעי דבר ולמשתוחחי בי תוכחת מהו ט, 8-9

בלע
בלע רשע צדיק ממנו פח ה, 8-9
לבלעו
לבלעו בכעס חמתו פח א, 5-6

לבלעם
הופיע אליהם לבלעם ולכלשילם פח יא, 7-8

בלעדי

ומבלעדין
במהשבתו יכינו ומבלעדין לוא יעשה מה יא, 11

בלעדיכה
[בלעדיכה לא יביט כול] מהו י, 3

מבלעדיכה
כי מבלעדיכה לוא תתם דרך מה יא, 17

ומבלעדיך
ועל פיק[ן] ודברכה [נה]יה כול ומבלעדיך לא יעשה מהו א, 21

בלתי

לבלתי
לבלתי החזיק מעמד בתוך העדה מה ו, 11-4
לבלתי התחוק בתוך העדה מה ו, 11

לבלתי התיסר ביהד בעצתו מה ג, 6
ובהיותם אשים גבולי לבלתי שוב מה י, 11-12
לבלתי בוא אל המקדש להאיר מזבחו חנים מבד ו, 12
לבלתי היות עשוק ורצוף בעדתו מבד יג, 10
ולתהם כוח לבלתי ההחוק מעמד מהו ה, 29-30

ובשבועה הקימתי על נפשי לבלתי חטוא לך
מהו יד, 17

ולבלתי

[ול]בלתי עשות מכול הרע מהו יד, 18
בעניך

בן

ומה אפהואה בן האדם במעשי פלאכה מה יא, 20
ביד ישעיה הנביא בן אמוץ לאמר מבד ד, 13-14
אשר אמר עליהם לוי בן יעקב אשר אמר עליהם לוי בן יעקב מבד ד, 15
דברי ישעיה בן אמוץ הנביא אשר אמר מבד ז, 10-11
לברוך בן גרייה

מבד ח, 20
אל ישלה את בן הנכר מבד יא, 2
ועד בן חמשים שנה

עד בן חמש וארבעים מבא ו, 13
ועד בן חמשים

מבא ו, 13
מבן ארבעים שנה ועד בן חמשים מבא ז, 2

ועד בן שלושים מבא ז, 3
מבן ארבעים שנה עד בן חמשים מבא ז, 1
מבן חמשים שנה ועד בן ששים מבא ז, 1

[בן אמתך]

ובן

ובן עשרים שנה יעבור על המקוים מה ו, 8-9
ובן חמש ועשרים שנה מה ו, 12

בוקה

ומכון צרה עם בוקה מה ב, 15

בור

ואם תפול אל בור ואל פחת
מבד יא, 13-14

בוש

בושת
יעצתי בושת לבתיכה
פח ט, 13-14
אנשי מלחמה בושת פנים
מהו ט, 22

בבושת

ולא טחתה בבושת פני כול
הגדרש[ים] לי מהו ד, 23-24

ובושת

ויגון יסובביני ובושת על פנים
מהו ה, 35-36

לבושת

והיה לבושת כול מעשי רמיה
מה ד, 23
ואם לבושת פנים מהו ט, 20

בזא

לבזאי

הייתי ל[ב]זאי נהרות מהו ח, 14

בזוה

בזויה

ולא בזויה רש מהו ה, 21
אשר בזוה ישראל את דביהם
מבד ז, 18

יבזו

יבזו על נכבדים פח ד, 2
אשר יבזו על מבצרי העמים
פח ד, 5-6

להבזותו

או ספר לזקניו להבזותו
מבד ט, 4

בוזי

וידי על כול בוזי מהו ד, 22

בוז

ולבוז

ילכו לכות ולבוז פח ג, 1

בחן

יבחן

לכב עמו יבחן מבא טו, 13
תבחנני
ועל הבנים תבחנני
מהו קטע 2, 8

לבחון

לבחון [דורשי] אמת
מהו ב, 13-14

ולבחון

ולבחון בס כול חרוצי המלחמה
מבא טו, 9

בחון

ואם אין הוא בחון ככל אלה
מבד יג, 3
ואיש מהלויים בחון באלה
מבד יג, 3-4

יבחן

אך השוגג יבחן שנתים מימם
מה ט, 2-1

בחוני

[להיות] בחוני מצרף

מבא יו, 1

בחן

אבני בחן לבריח[ים] עזו ללוא
תתועזע מהו ו, 26-27
וכול קירותי לחומת בחן ללוא
תודעזע מהו ז, 9

הבחן

היאח חומת הבחן פנת יקר
מה ח, 7

למבחן

[כ]יא אתה ידעתנו ל[מ]בחן
מבא יג, 17

בחר

בחר

ולאהוב כול אשר בחר
מה א, 3-4
כיא כם בחר אל לברית עולמים
מה ד, 22
מסוד בשר לאשר בחר אל
מה יא, 7
כיא לא בחר אל בהם מקדם עולם
מבד ב, 7

ולא בחר ברצון רוחו

מבד ג, 2-3

בחרת

מעמד רצ[ו]ן אשר בחר[ת]
לאוהביך מהו טז, 13
אשר בחרת לכה מכול עמי
הארצות מבא י, 9

בחרתה

דרך עולם ונתיבות אשר
בחרתה מהו ד, 4
ואדעה כי כם בחרתה מכול
מהו טו, 23

ואני הבינתי כי את אשר
בחרתה צדק דרכו מהו יו, 20

ובחרתה

ובחרתה בבני צדק
מבא יג, 10

ובחרתה בעזר[ת]ו ובעצתו

מבא יג, 11

בחרתי

ואני בחרתי להבר כפי
כרצו[נ]י מהו טו, 10

יבחר

כיא לא ביד בשר [יבחר] אדם
מהו טו, 13-14

הבחרה

הבחרה באשר יורני
מהו י, 13-14

ואבחרה

ואבחרה במשפטי ובנגיעי
רציתי מהו ט, 10

ויבחרו

בעבור אשר דרשו בחלקות
ויבחרו במהתלות מבד א, 18
ויצפו לפרצות ויבחרו בטוב
הצואר מבד א, 18-19
ויבחרו ברצונם ויתורו אחרי
שרירות לבם מבד ג, 11-12
ויבחרו איש בשרירות לבו
מבד ח, 8
ויבחרו באשר שנאתה
מהו טו, 19

ולבחרו

ולבחרו את אשר רצה
מבד ב, 15

בחרים

בחרים להם אנשי מלחמה
מבא ב, 7

לבחרי

ומשפט צדק לבחרי דרך
מה ט, 17-18

ובבחרו

ובבחרו העת להחזיק
מה ט, 14

בחרו

ביד הגוים וכיד בחירו
פח ה, 3-4
בעבור אשר הרשיע על בחירו
פח ט, 11-12

בחירי

את בחירי אל פח י, 13
ובני צדוק הם בחירי ישראל
מבד ד, 3-4
ועם בחירי שמים ברכ[ו] ותיכה]
מבא יב, 5

ובחירי

עדי אמת למשפט ובחירי
פח ח, 6
ובחירי עם קודש מבא יב, 1

לבחירי

כאשר רציתה לבחירי אדם
מה יא, 16
ותשימני גם לבחירי צדק
מהו ב, 13

בחיריך

כי אתה צדק ואמת כול בחיריך
מהו יד, 15

בחיריכה

ולפקוד צ[באות בחיריכה]
מבא יב, 4

בטח

כיא בטח יצר יצרו עליהו
פח יב, 11
כיא בטח בטמכה הגדול
מבא יא, 2

לבטח

לבטח בעמון ק[דשו בה]שקט
ושלוח מהו יב, 2

בטן

ועל פרי בטן לוא ירחמו
פח ו, 11-12

הבטן

וארבעה טפחים עד הבטן
מבא ה, 13

והבטן

והבטן ארבע גודלים
מבא ה, 13
והבטן מרוגלת הנה וזנה חמשה
טפחים מבא ה, 13-14

בין

ובינו

ובינו בעשתי אל
מבד א, 1-2

ויבן

ויבן אל אל מעשיהם
מבד א, 10

נבונים

ויקם מאהרן נבונים מבד ו, 2

והנבונים

והנבונים והידעים תמימי
הדרך מה א, 28

מבונן

מבונן בספר ההגו מבד יג, 2
מבונן בספר [תהגו]
מבד יד, 7-8

מבוננים

ומישראל ששה מבוננים
מבד י, 5-6

ובאו
ובאו ליד המערכה הראשונה
בבא ח, 2-3

בבואו
ואחר בבואו לעמוד לפני
הרבים מה ו, 15

בבואום
בבואום יקהילו את כול הבאים
מה ו, 4

בוא
כי בוא יבוא ולוא יאחר
פס ז, 9-10

ובוא
ביום בוא הפקודה מה ד, 26
ובוא
בראשית צאת ובוא לשבת וקום
מה י, 13-14

לבוא
לבוא בגורל בתוך משפחתו
מה ו, 9

ובארץ השמש לבוא מבא יח, 5
ולבוא
ולצאת ולבוא לסני העדה
מה ו, 17

לצאת ולבוא על פי התורה
מבד ח, 50-51

לצאת ולבוא בשבת
מבד יא, 10-11

הבא
להיות כול הבא עתיד להנה
מה ו, 27

לעביר הבא בבבית הוות
מה ב, 11-12

כול הבא לעצת היחד
מה ה, 7

כול הבא בעצת הקודש
מה ח, 23

כבא
ואהיה כבא בעיר מצור
מה ו, 24-25

באי
וכל באי הבבית יענו
מה ב, 18

ועתה שמעו אלי כל באי ברית
מבד ב, 2
[לכול באי] עולם מהו טו, 20

לבאי
ומדנים לרעי קנאה ואף לבאי
ברבית מהו ה, 24

מבאי
וכל אשר פרצו את גבול התורה
מבד ח, 48
וכל איש מבאי(א)י הבבית
מבד ט, 3-2

באיה
וכל באיה בל ימוטו כי לא יבוא
מהו ו, 27

הבאים
בבואום יקהילו את כול הבאים
מטף עד נשים מה ו, 4
וכל הבאים בסרך היחד
מה א, 16

וכל הבאים אחריהם
מבד ד, 7
אהב את הבאים אחריהם כי להם
ברית האבות מבד ח, 17-18

הבאים
לכרות את הבאר
מבד ו, 9

הבאות
ועל כול הבאות עליהם
פס א, 3

את כול הבאות על הדור
האחרון פס ב, 7
אשר על ידם ספר אל את כול
פס ב, 9-10

לכתוב את הבאות פס ז, 1
אבואה
אבואה בבבית אל
מה י, 11

ואבוא
ו[אבוא] עד שערי מות
מהו ו, 24

תבוא
כי תבוא מלחמה בארצכמה
מבא י, 6-7

יבוא
כולו לחמס יבוא פס ג, 8
כי בוא יבוא ולוא יאחר
פס ז, 9-10

יבוא בטף
יבוא להתיצב ביסודות עדת
הקודש מה ו, 12-13
וכל איש פותי אל יבוא בגורל
מה ו, 19-20

אל יבוא בקהל אלה מה ו, 4
לוא יבוא האיש כיא מנגוע הוא
מה ו, 11-10

יבוא הכהן רואש כול עדת
ישראל מה ו, 12
ואחר יבוא משיח ישראל
מה ו, 11

יבוא בבבית אל מה ה, 8
אל יבוא במים מה ה, 13
וכיא יבוא בבבית מה ה, 20
ונהיות עד מה יבוא בקיציהם
מבד ב, 10

לכל שני צולם
יבוא עליך ועל עמך ועל בית
מבד ז, 11
מבד ז, 11
מבד ז, 39

יבוא בבבית אל מה ה, 8
אל יבוא במים מה ה, 13
וכיא יבוא בבבית מה ה, 20
ונהיות עד מה יבוא בקיציהם
מבד ב, 10

יבוא עליך ועל עמך ועל בית
מבד ז, 11
מבד ז, 11
מבד ז, 39

בל יבוא
מבד ז, 39

לא יבוא זר [בשער]יה
מהו ו, 27
בל יבוא גודד בכלי מלחמתו
מהו ו, 28

בל יבוא במבצר מהו ו, 35
ויבוא
ויבוא בעצמי להכשיל רוח
מהו ה, 37-36

יבואו
וזה אחר זה יבואו פס ד, 12
אשר יבואו הכתמים
פס ח, 16; ו, 1

יבואו לתכונם פס ז, 13
לוא יבואו בעצת יחד
מה ג, 2

אל יבואו אלה להתיצב
מה ו, 11
לוא יבואו למחנות מבא ז, 3
ולוא יבואו אל תוך החללים
מבא ט, 7-8

והביאו
והביאו בחרון אפו מבד ט, 4
הביאותה
הביאותה [בסוד כ] בודכה
מהו ו, 12

יביא
וגם אל יביא איש על רעהו דבר
לפני הרבים מה ו, 1
ברחמי הגישיני ובהסדיו יביא
משפטי מה יא, 13-14

אשר יביא על רעהו דבר
מבד ט, 3

יבא
אל יוצא ממנה ואל יבא אליה
מבד יא, 8-9

תביא
וכיל בני אמתכה תביא בסליחות
לפניכה מהו ז, 29-30

תביאני
לשמך תביאני [עדת] בעדת
מהו קטע ו, 10

ותביאני
ותביאני בעצת [קודשכה]
מהו ו, 5

ותביאהו
ותביאהו במצור [ף כז]ה
מהו ה, 16

יביאהו
ואם ישיג מוסר יביאהו בבבית
מהו ו, 14-15

יביאו
וכל הנדבים לאמתו יביאו כול
דעתם וכוחם והונם מה א, 11

יביאום
ואל המקדש לא יביאום
מבא ז, 10-11

יביאום
ואל המקדש לא יביאום
מבא ז, 10-11

יביאום
ואל המקדש לא יביאום
מבא ז, 10-11

להביא
להביא ולהוציא את כל העדה
מה ו, 23

להביא אליך חיל גואים
מבא יב, 13
[להביא אליך] חיל גוים
מבא יט, 5-6

ולהבי
ולהבי את כול הנדבים
מה א, 7

להביאנו
[להביאנו] במשפט
מהו קטע א, 11

הובאו
וכל אשר הובאו בבבית
מבד ו, 11

מובאים
או מובאים בגו מבד יא, 3-4

מבוא
עם מבוא יום וליילה מה י, 10
תעודת עולמים עם מ[בוא]
מבא יד, 13

דלתי מגן לאין מבוא
מהו ו, 27-28

במבוא
במבוא מועדים לימי חודש יחד
מה י, 3

בוז
בוז למלכים לענו וקלט לגבורים
מבא יב, 6-7

לעזר עולמים [בפי]נו בוז
למלכים מבא יב, 6

ובוז
ובוז צרי לי לכליל כבוד
מהו ט, 25

לבוז
ולנכבדיהם תשיב לבוז
מבא יד, 11-12
וישימוני לבוז וחרפה
מהו ב, 33-34

בוך
נבוכי
ברתוח תהומות על נבוכי מים
מהו ג, 15

במה
במותי
ורגלכה על במותי חלל
מבא יב, 10
ורגלך על במותי חלל
מבא יט, 3

ול הבדיל
 ול הבדיל בין הטמא לטהור
 מבד ה, 17
מבדילים
 אשר אין הם מבדילים כחורה
 מבד ה, 6—7
והובדל
 והובדל מן הטהרה מה ה, 24
 והובדל האיש מן הטהרה לבר
 מבד ט, 21
ומובדל
 ומובדל אל גפשו מן שהרת
 רבים מה ז, 3
 ונענש שנה אחת ומובדל
 מה ז, 4—5

בהו
ולבהו
 [הבל] המה להנהו ולבהו
 מבא יז, 4

בהלה
לבהלה
 ומעזו מותני היה לבהלה
 מהו ה, 33

בהמה
 אל יילד איש בהמה ביום
 השבת מבד יא, 13
 אל ימכר איש בהמה ועוף
 טהורים לגוים מבד יב, 8—9
הבהמה
 אל ילך איש אחר הבהמה
 מבד יא, 5

ובבהמתם
 בסוסייהם וובבהמתם פח ג, 10
בהמות
 ושוד בהמות ייהתכה
 פח יא, 17
והבהמות
 והבהמות המה פתאי יהודה
 פח יב, 4

בוא
באו
 כיא באו בנינים עד משברי מות
 מהו ג, 8

בדל
והבדל
 והבדל מכול איש מה ט, 20
יבדלו
 יבדלו קודש בתוך עצת אנשי
 היחד מה ת, 11
 בתכונים האלה יבדלו
 מה ת, 13
להבדל
 להבדל מעדת אנשי העול
 מה ת, 1—2
 להבדל מכול אנשי העול
 מה ת, 10
 אשר לוא הזכו דרכם להבדל
 מעול מה ט, 9
ולהבדל
 ולהבדל מבני השחת
 מבד ו, 14—15
 ולהבדל מכל הטמאות כמשפטם
 מבד ז, 3

הבדיל
 כאשר הבדיל אל להם
 מבד ז, 4
והבדילהו
 והבדילהו ולוא ישוב עוד אל
 עצת היחד מה ז, 1—2
 והבדילהו שנה אחת מטהרת
 הרבים ונענש מה ז, 16

יבדילו
 בעת ההיא יבדילו אנשי היחד
 מה ט, 5—6
ויבדילהו
 ויבדילהו אל לרעה
 מה ב, 16
ויבדילהו
 ויבדילהו מתוך טהרת רבים
 שנה אחת מה ז, 25

להבדיל
 להבדיל איתם ואת כל אשר
 להם מה ז, 18
 להבדיל ולשקול בני הצדוק
 לפי רווחם מה ט, 14
 ועל אחד להבדיל הטהרה
 מבד ט, 23
 להבדיל בין הטמא לטהור
 מבד יב, 19—20
 [ל]הבדיל בי בין צדיק לרשע
 מהו ז, 12

בעדת בוגדים הם סרוי דרך
 מבד א, 12—13
הבוגדים
 ועל הבוגדים בחוקי אל
 פח ב, 3
 על האנשים הבוגדים
 פח ב, 1, 5
ובוגדים
 ובוגדים עם איש הכזב
 פח ב, 1
לבוגדים
 ותשימו חרפה וקלס לבוגדים
 מהו ב, 9—10
בגדו
 ואשר יוציא ידו מתחת בגדו
 והואה פוח מה ז, 13—14
בגדים
 אל יקח איש עליו בגדים צואים
 מבד יא, 3
בגדי
 לובשים בגדי שש לבן
 מבא ז, 9
 ופרי מגבעות בראשיהם בגדי
 מלאמה מבא ז, 10
בגדיהם
 ובבוקר יכבסו בגדיהם
 מבא יד, 2

בבד
בה, בבד
 כיא אל שמן בד בבד מה ד, 16
 כיא בד בבד שמו אל
 מה ד, 25

בד
 וחוגרים באבנט בד שש משורר
 תכלת מבא ז, 9
 כתנות בד ומכנסי בד
 מבא ז, 9
לבד
 ותיח לו לבד מאיל האשם הכל
 מבד ט, 14

מלבד
 ויעלו מעשי דויד מלבד דם
 אוריה מבד ה, 5
 כי כן כתוב מלבד שבתות יי
 מבד יא, 18

באר
ובאר
 כתוב חזון ובאר על הלחות
 פח ו, 15
באר
 ויחפרו באר למים רבים
 מבד ג, 16
באר חפרוה
 מבד ו, 3
הבאר
 ויחפרו את הבאר באר חפרוה
 מבד ו, 3
הבאר היא חתורה
 מבד ו, 4
הבאים לכרות את הבאר
 מבד ו, 9
מבאר
 ושבו ויבגדו ויסורו מבאר מים
 מהו ה, 22
באש
באושים
 שפתו יחפכו כעצי באושים
 מהו ה, 25

בבל
 מלך בבל פקדם מבד א, 6—7

בגד
יבגוד
 ואף כיא הווי יבגוד פח ח, 3
ויבגוד
 ויבגוד בחוקים בעבור הווי
 פח ח, 10—11
ויבגדו
 ושבו ויבגדו ויסורו מבאר מים
 מהו ה, 22
לבגוד
 לבגוד באמת וללכת בשרירות
 לבו מה ז, 18—19
 ושבה רוחו לבגוד ביחד
 מה ז, 23

בוגדים
 [אחרון בעדת בוגדים]
 פח א, 3
 למח תביטו בוגדים ותחריש
 פח ה, 8
 מאשר לא סרו מדרך בוגדים
 מבד ח, 4—5

וארור
 ו[א]ר[ו]ר בליעל במחשבת מטטמה
 מבא יג, 4
וארורים
 ו א ר ו ר י מ כול רוחי גורלו
 במחשבת רשעם מבא יג, 4-5
ארורי
 בתוך ארורי עולמים מה ב, 17

אשם
 ו א ש מ
 ישקר בממון והוא יודע ו א ש מ
 מבד יד, 19
 והשומע אם יודע הוא ולא יגיד
 ו א ש מ מבד ט, 12
יאשם
 כהר ביתו יאשם כי אם גלחץ
 מבד ה, 15
וישם
 אז חלף רוח ויעבר וישם
 פח ד, 9

יאשמו
 ובתוכחתם יאשמו כל רשעי עמו
 פח ה, 4-5
אשם
 ואם עבר אשם הוא מבד טו, 4
אשימים
 כי אנשים אשימים הם
 מבד א, 9

ולהאשים
 להרשיע ולהאשים מבא יג, 11
אשם
 כל אשם מושב אשר אין בעלים
 מבד ט, 13
[אש]ם
 עולה בקצ
 מהו קטע 6, 7
האשם
 יהיה לו לבד מאיל האשם הכל
 מבד ט, 14

אשמה
 לוסף עליו עון אשמה
 פח ה, 12
 ולוא ללכת עור בשרירות לב
 אשמה מה א, 6
 פן ישיאנו עוון אשמה
 מה ה, 14-15
 ולוא לתור במחשבות יצר אשמה
 ועני זנות מבד ב, 16

חט אשמה
 אכלת רשעה לוא תשוב עד כלות
 אשמה מבא יא, 10-11
 וחריבה תואכל בשר אשמה
 מבא יב, 10-11
 מועדים לבני אשמה
 [ותסר לבני מאחרי] אשמה
 מהו ה, 7-6
 מהו ו, 6-5
 לאש בוערת בכול אנשי אשמה
 מהו ו, 18-19
 וכול בני אשמה לא יהיו עוד
 מהו ו, 30

ליצר אשמה לכלה ירמוסו
 מהו ו, 32
 ולא מענה לשון לכול [ב]גי
 אשמה מהו ז, 11
 ויגון אשמה מהו יא, 20-21
 [ק]דשכה הניסותה לכפר אשמה
 מהו קטע 2, 13
 [אש]מה [ומע]ל עולה ורמיה
 יגורו מהו קטע 3, 15
 [לה]רבות אשמה
 מהו קטע 6, 12

האשמה
 ורחצו מדם פגרי האשמה
 מבא יד, 2-3
באשמה
 ל[הגב]יר באמת ולהשמיד
 באשמה מבא יג, 15
 יתגוללו באשמה מהו ו, 22

לאשמה
 אשר תעו בם לאשמה
 מהו ה, 11-12
מאשמה
 ות[ה]ר בני א[י]ש מאשמה
 בצדקתכה מהו ד, 37-38
 ותזקקם להטהר מאשמה [ועוון]
 מהו ו, 8
 לטהר מאשמה את לבו
 מהו יו, 25

אשמת
 אשמת רשעה מהו קטע ו, 5
 אשמת פשע מהו ט, 4
באשמת
 והוא בעוון מרחם ועד שבה
 באשמת מעל מהו ד, 29-30
ואשמת
 מעל לייחד עם בני
 אמתך מהו יא, 11

אשמתו
 וזעום הוא במשרת אשמתו
 מבא יג, 4
כאשמתו
 איש כאשמתו בנקמת אל
 מה א, 10-11
כאשמתי
 [ולוא] כאשמתי שפטני
 מהו ה, 5-6
אשמתכה
 ככול מעשי רשע אשמתכה
 מה ב, 5

אשמתם
 וכול פשעי אשמתם וחטאתם
 בממשלת בליעל מה א, 23-24
 לשפוך דם חללי אשמתם
 מבא ו, 16
 ובעבור הגדלתך בי ולמען
 אשמתם מהו ה, 26-27
 אשר בעצת בית אשמתם
 פח ד, 11

באשמתם
 משנים מעשי אל באשמתם
 מהו ה, 37
ואשמתם
 וכול חטאתם ועוונותם ואשמתם
 מה ג, 22
ואשמות
 ואשמות ילוד אשה כמעשו
 מהו יח, 12-13
אשמותי
 כי זכרתי אשמותי עם מעל
 אבותי מהו ד, 34

אשור
 ובגודי כתיי אשור מבא א, 2
 ונסל אשור ואין עוזר לו
 מבא א, 6
 ובשביעת ילחמו בכול בני אשור
 ופרס מבא ב, 12
 ונפל אשור בהרץ מבא יא, 11
 ותרועת קדושים ברדף אשור
 מבא יח, 2
 [גבו]רי כתיים והמון אשור
 מבא ט, 10

אשש
אש
 כאפלת אש עולמים מה ב, 8
 יגעו עמים בדי אש פח י, 7

בעבור יבוא למשפטי אש
 פח י, 12-13
 בלהבי אש ומבערי אש
 כולם קדחי אש ומבערי זיקות
 מבד ה, 13
 ונכאי רוח תבעיר כלמדי אש
 בעמיר מבא יא, 10
 וימס לבכי כדוגן מלפני אש
 מהו ד, 33
 ותביאהו במצר [ח]ב כז[ח]ב במעשי
 אש מהו ה, 15-16
 ורוחות קודש ולהט אש מתהפכת
 אש מהו ה, 12
 א... אש ויבשו מהו ה, 20

באש
 עם כלמת כלה באש מחשכים
 מה ד, 13
 יבאו באש או במים עד הם חיים
 מבד יב, 14-15
 ולהוב חגית באש אוכלת עצים
 מהו ה, 26

ובאש
 ובאש גופרית ישפטנו פח י, 5
כאש
 כאש עברתו באלילי מצרים
 מבא יד, 1
 כאש אוכלת ככול שואביהם
 מהו ג, 29
 כאש בוער עצור בע[צמותי]
 מהו ה, 30

לאש
 לאש בוערת בכול אנשי אשמה
 מהו ו, 18-19
אש
אושי
 וירוע אושי קיר כאוניה על פני
 מים מהו ג, 13-12
 [ו]יתמוגו וירעדו אושי עולם
 מהו ג, 35
 וירועו כול אושי מבניתי
 מהו ו, 4
 [או]שי עולם מהו קטע 15, 2

באושי
 באושי חמר תאוכל מהו ג, 30
ואושי
 ואושי עולם לסודי מהו ז, 9
אשישים
 גערים אשישים וזקנים נשים
 וטף פח א, 11

ארז

ארזים

ובניהם אשר כרום ארזים גבהם
מבד ב, 19

אריה

אריות

אריות שוברי עצם אדירים
ושותי דם גבורים מהו ה, 7
ותצל נפש עני במעון אריות
מהו ה, 13
כפלט צאן מטרף מכח אריות
מהו ה, 18-19

ארך

י אריך

פשרו אשר יאריך הקץ

פח ז, 7

אורך

אורך ארבע עשרה אמה
מבא ד, 15
אורך המגן אמתים וחצי
מבא ה, 6
אורך הרמט שבע אמות
מבא ה, 7
אורך הכידון אמה וחצי
מבא ה, 12-13
ורמחיהם א[ו]ר[ך] שמונה אמות
מבא ט, 12

באורך

ירוב שלום באורך ימים
מהו ד, 7

ואורך

ואורך ימים לכול בני אור
מבא א, 9
ורוח עונה ואורך אפים
מהו ד, 3
עם שלום עולם ואורך ימים
מהו יג, 17-18

אורך

ומחזיקים בידם מגני עגלה ורמח
ארוך מבא ו, 14

וארוך

וארוך אפים במשפ[ט]
מהו א, 7
וארוך אפים מהו יז, 16

ארוכים

ומגני המגדלות יהיו ארוכים
שלוש אמות מבא ט, 12

וארוכי

ורכי פה וארוכי רוח
מבא ו, 11

ארך

ארך אפים עמו ורוב סליחות
מבד ב, 4

ארם

ובשלישית ילחמו בשאר בני ארם
מבא ב, 11-10

בארם

בשנה הראשונה ילחמו בארם
נהרים מבא ב, 10

ארמכשד

ברביעית ובחמישית ילחמו בבני
ארפכשד מבא ב, 11

אריך

ההולך למרחבי אריך פח ב, 15
אריך קריה וכול יושבי בה
פח ט, 8
מדמי אדם וחמס אריך פח יב, 1
ואשר אמר מדמי קריה וחמס אריך
פח יב, 6-7
וחמס אריך המה ערי יהודה
פח יב, 9
הבורא אריך וחוקי מפלגיה
מבא י, 12

להכניע

קמי אריך
מבא יב, 5
וכעבי טל לכסות אריך

וכעבי טל [ל]כ[סו]ת אריך וכורם
רביבים להשקות משפט מבא יט, 2
אתה בראתה אריך בכוחכה ימים
ותחומות מהו א, 14-15
וכושלי ארצ מהו קטע ז, 4

האריך

לכות ולבוז את ערי האריך
פח ג, 1
אשר ידושו את האריך
פח ג, 10
לשחית את האריך פח ד, 13
כיא תמלא האריך פח י, 14
הס מלפניו כול האריך

פח יג, 1
יכלה אל את כול עובדי העצבים
ואת הרשעים מן האריך

פח יג, 4
לכפר בעד האריך מה ו, 3
לכפר בעד האריך ולהשיב
לרשעים גמולם מה ה, 6-7
והיו לרצון לכפר בעד האריך

מה ה, 10
ויסתר את פניו מן האריך (מי)
מבד ב, 8-9
עד תומם

עלו ורשו את האריך מבד ג, 7
פחד ופחת ופח עליך יושב האריך
מבד ד, 14
ובקץ חרבן האריך עמדו מסיגלי
הגבול מבד ה, 20

ויתעו את ישראל ותיסם האריך
מבד ה, 20-21
ואם מחנות ישבו כסרך האריך

מבד ז, 6
בפקד אל את האריך מבד ז, 9
ובחרון אף אל ביושבי האריך

מבד י, 9
יפקוד אל את האריך מבד יג, 24
ומטהרי האריך ושומרי הכלים

מבא ז, 2
צבאותיו עם האריך מהו יג, 9

באריך

ולעשות אמת וצדקה ומשפט
מה א, 5-6
לשמור אמונה באריך מה ה, 3
ואשר לא יחזיקו באלה לא יצליחו
לשבת באריך מבד יג, 20-21
ויגורו באריך דמשק מבד ו, 5
כמצות באי הברית החדשה באריך
דמשק מבד ו, 19
כל האנשים אשר באו בברית
החדשה באריך דמשק

מבד ה, 21
אשר קימו באריך דמשק והיא
ברית החדשה מבד ח, 35
ומבוע מים באריך ציה ומשקי גן
מהו ה, 4-5
באריך גזעם מהו ה, 23-24

ובאריך

מיא כמוכה אל ישראל בשמים
ובאריך מבא י, 8
[גדול]תו בש[מ]ים ובאריך
מהו קטע יג, 3

ואריך

למדבר וואריך ערבה מבא י, 13
ואריך תצרה על ההווה הנחיה
בתבל מהו ג, 32-33

לאריך

ומעל חטאת ולרצון לאריך
מה ט, 4

למען התייר פליטה לאריך

מבד ב, 11
והמחזיקים נמלטו לאריך צפון
מבד ז, 13-14

מאריך

היוצאים מאריך יהודה והגללים
עמחם מבד ד, 3

היוצאים מאריך יהודה
מבד ו, 5
ולהדשן כול מאריך מהו י, 25

ארצו

לירוש את ארצו מבד א, 7-8
על עמו ועל ארצו פח ב, 10

מארצי

כיא ידיחני מארצי לכפור מקנה
מהו ד, 8-9

ארצכה

מלא ארצכה כבוד
מבא יב, 11

ובארצכה

ובארצכה ובבני אלים
מהו קטע ז, 3

ארצם

לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא
לרשת את ארצם מבד ח, 14-15

וארצם

וארצם בו שממה מבד ג, 10

בארצכמה

כיא תבוא מלחמה בארצכמה
מבא י, 6-7

ארצות

לחריב ארצות רבות
פח ו, 7-8

לכול ארצות הגויים

מבא ב, 7
[לכול ארצות מו]שבנותם
מבא ב, 14
מושב משפחות ונחלת ארצות
מבא י, 14-15

הארצות

אשר בחרתה לכה מכול עמי
הארצות מבא י, 9
תסגיר [או] יבי כול הארצות
מבא יא, 13
ומפץ לכול עמי הארצות
מהו ד, 26

ארר

אררוהו

כי אררוהו כל קדושי עליון
מבד ח, 31

יוארו

ובמשפט הזה יתהלכו זרע ישראל
ולא יוארו
מבד יב, 21-22

ארור

וענו ואמרו ארור אתה
מה ב, 5
ארור אתה לאין רחמים
מה ב, 7
ארור בגלולי לבו מהו ב, 11

האסף

מיום האסף מורה היחיד
מבד ח, 23—24
ומיום האסף יורה היחיד
מבד ח, 36—37

האספו

ובתקופתו עם האספו מפני אור
מה י, 3
ובקצ האספו אל מעונתו מפני
אור מהו יב, 6—7

ובהאספו

ובהאספו על מעון חוקו
מה י, 2

האספם

עם האספם למעון כבוד
מה י, 3

בהאספם

בהאספם ליחד מה ה, 7
באחרית הימים בהאספם ליחד
מה ו, 1
בהאספם לבית מועד

מבא ג, 4
ועל שאון מ[מל]כות בהאספם
מהו ו, 7

נאספה

בוקי ממשול ולשון הגברתה בפי
בלא נאספה מהו ח, 35

המאסף

והצוצרות המאסף בשוב
המלחמה מבא ג, 2
והצוצרות המאסף מבא ז, 12

אסר

נאסרת י
כי נאסרתי בעבותים לאין נזק
מהו ה, 37—38

תאסר

על אלה איש תאסר המערכה
מבא ב, 3

אסר

ויקם על נפשו בשביעת אסר
מה ה, 8
להקים כל שבועת אסר
מבד טו, 7

אף

ובחמה ובקצף ובחרון אף
פח ג, 12
יחר אף אל בעדתם
מבד א, 21; ב, 1
יחר אף אל בעדתם
מבד ג, 9—8
אשר חרה אף אל בכל עדתו
מבד ח, 13

ובקץ הוא יחרה אף אל בישראל
מבד ה, 38—39

ובחרון אף אל ביושבי הארץ
מבד י, 9

אף אל בעברה על בליעל
מבא ד, 1—2
וגורל אף על נעזבים
מהו ג, 27—28

באף

באף עברת אל נקמות
מה ד, 12
אל ידבר אל(וה)יהו באף
מה ה, 25
לוא אטור באף לשבי פשע
מה י, 21
להפיל חללים באף אל
מבא ו, 3
לאין רחמים באף יעורר קנאה
ולנכלה מהו ט, 3

אפו

ישא פני אפו לנקמתכה
מה ב, 9
עד אשר חרה אפו בם
מבד ב, 21
ויחר אפו בעלילותיהם
מבד ה, 16
הרה אפו בם ובכל ההולכים
אחריהם מבד ח, 18
והביא בחרון אפו מבד ט, 4
ובחרון אפו בו דבר בו
מבד ט, 6
לנקמת אפו בכל בני חושך
מבא ג, 6
לוא ישיב אפו עד כלותם
מבא ג, 9

באפו

מן האדם אשר נשמה באפו
מה ה, 17

ואפו

ואפו להשמיד ולהכרית את קרן
[בליעל] מבא א, 4—5

ואפיא

ואפיא לוא אשיב מאנשי עולה
מה י, 20—21

אפכה

ולתהיצב לפני אפכה
מהו יב, 30

באפכה

באפכה כול משפטי נגע
מהו יא, 8

אפים

וועף אפים ידברו עם כול
העמים פח ג, 12—13
ורוח ענה ואורך אפים
מה ד, 3

וארוך אפים במשפט מהו א, 7
האריכו אפים ואל תמאסו
מהו א, 38
ורוב חנף קצור אפים

מה ה, 10
ודבר בקוצר אפים מה ו, 26
ארך אפים עמו ורוב סליחות
מבד ב, 4
וארוך אפים מהו יו, 16

אפלה

אפלה מהו ט, 2
לאפלה
ויחשך מאור פני לאפלה
מהו ה, 33

כאפלת

כאפלת אש עולמים מה ב, 8

אפס

אפס כי לוא ידעו כי מאתך
מצעדי מהו ב, 33
ותשוט בשביבי להוב עד אפס
כול שותיהם מהו ג, 30
על תבל לאין אפס מהו ו, 17
ואין אפס ווולתה לוא היה ולוא
יתהי עוד מהו יב, 10

ואפס

ונחרצה לעד ואפס כמזה
מהו ג, 36
לאין ואפס יצר עולה ומעשי
רמיה מהו קטע 3, 10

אפע

למזורות יבקעו אפע ושוא
בהתרומם גליהם
מהו ב, 27—28
והרית אפע לחבל גמרץ
מהו ג, 12
ויפתחו שערי [שמים בעד] מעשי
אפע מהו ג, 17
ובריחי עולם בעד כול רוחי
אפע מהו ג, 18

אפף

אפפו
וחבלי מות אפפו לאין פלט
מהו ג, 28
[נחלי ב]ליעל אפפו נפשי
מהו ה, 40

אפק

ולהתאפק
ולהתאפק על עלילות רשע
ולברך מהו יד, 9

מתאפקים

[מ]תאפקים עד תום משפטיכה
מהו יד, 4

אפר

[מע]שה אפר בידם לוא הנה
מהו קטע 2, 7
מקוה אפר איכה אעמוד לפני
רוח טועה מהו קטע 3, 6

ואפר

ואני עפר ואפר מה אוזם בלוא
תפצתה מהו י, 5

אפרים

אשר לא באו מיום טור אפרים
מעל יהודה מבד ז, 11—12
שר אפרים מעל יהודה
מבד ז, 13
מיום טור אפרים מעל יהודה
מבד יד, 1

אצר

אוצרו
כיא יפתח אוצרו וישתתו עלת
מה י, 3

אוצרות

אוצרות כב[וד] יוצר[ן] עבים
מבא י, 12

ואוצרות

ואוצרות מחשבת לחפציה[ם]
וקוים הוצאתה לדיניהם
מהו א, 13—14

ארב

ואורב
ואורב ישימו לה[ם]... [לטהר]
מבא ט, 17—18

המארב

והצוצרות המארב והצוצרות
המרדף מבא ג, 1—2
ועל הצוצרות המארב יכתובו
מבא ג, 8

ארגמן

וארגמן ותולעת שני
מבא ז, 10

ארון

בארון
וריד לא קרא בספר התורה החתום
אשר היה בארון מבד ה, 2—3

ומאמצי
 חזקים למוט לבבי ומאמצי
 [כוח] מהו ב, 6

אמוץ
 ביד ישעיה הנביא בן אמוץ
 לאמר מבר ד, 13—14
 בדברי ישעיה בן אמוץ הנביא
 אשר אמר מבר ז, 10—11

אמר
 [אשר אמר] פח ט, 10
 כי הוא אשר אמר לרשת
 פח ג, 2
 כיא הוא אשר אמר
 פח ג, 13—14
 ואשר אמר והוא במלכים יקלט
 פח ג, 15
 כיא הוא אשר אמר פח ה, 6
 ואשר אמר על כן יובח לחרמו
 פח ו, 2
 ואשר אמר למען ירוץ הקורא
 פח ז, 3
 ואשר אמר כי אתה שלוזה
 פח ט, 2—3
 ואשר אמר קצות עמים
 פח י, 1—2
 ואשר אמר מדמי קריה וחמס
 ארץ פח יב, 6—7
 אשר אמר עליהם לוי בן יעקב
 מבר ד, 15
 הצו הוא מטיף אשר אמר
 מבר ד, 19—20

ומשה אמר אל אחותי אמוץ אל
 תקרב מבר ה, 9—8
 אשר אמר ישעיה מוציא כלי
 למעשיהו מבר ו, 8—7
 ויהיו מסגירי הדלת אשר אמר אל
 מבר ו, 12—13
 כאשר אמר בין איש לאשתו
 ובין אב לבנו מבר ז, 8—9
 בדברי ישעיה בן אמוץ הנביא
 אשר אמר מבר ז, 10—11
 כאשר אמר והגלית את סכות
 מלככם מבר ז, 14
 כאשר אמר והקימותי את סוכת
 דוד הנופלת מבר ז, 16
 אשר אמר אל עליהם
 מבר ח, 9

ואשר אמר משה לישראל
 מבר ח, 14
 הוא הדבר אשר אמר ירמיה
 מבר ח, 20
 כאשר אמר אין מלך ואין שר
 מבר ח, 39
 ואשר אמר לא תקום ולא תטור
 את בני עמך מבר ט, 2

אשר אמר לו הוכח תוכיח את
 רעך מבר ט, 7—8
 על השבועה אשר אמר לא
 תושעך ירך לך מבר ט, 8—9
 אמר לסיר את דעתם
 מבר י, 9—10

כי הוא אשר אמר שמור את יום
 השבת לקדשו מבר י, 16—17
 כי אם אמר למבקר אשר במחנה
 ועשה אמנה מבר יג, 15—16
 אשר אמר יביא עליך ועל עמך
 ועל בית אביך מבר יג, 24
 ואשר אמר מוצא שפתוך תשמור
 מבר טז, 7—8
 על שבועת האשה אשר אמר
 מבר טז, 10

כי הוא אשר אמר איש את רעהו
 יצורו חרם מבר טז, 15
ואמר
 ואמר יש אתי דבר לדבר לרבים
 מה ו, 13
 וחזק את אנשי המלחמה וענה
 ואמר מבר טו, 7
 וענה ואמר מבר טז, 13

אמרת
 ואני אמרתי חנו עלי גבורים
 מהו ב, 25
 ואני אמרתי בפשעי נעזבתי
 מבר יב, 35

אמר
 כי אמרו לחזון דעת לא נכון
 מהו ד, 17—18
ואמר
 וענו ואמרו ארור אתה
 מה ב, 5
 והוסיפו הכהנים והלויים ואמר
 מה ב, 11
 ואמרו אחריהם אמן אמן
 מה ב, 18
 וענו ואמרו ברוך אל ישראל
 מבר יג, 2
 ורממו שמו ביחד שמחה וענו
 ואמר מבר יד, 4
 וענו ואמרו ברוך שמכה אל
 אלים מבר יח, 6

ויאמר
 ויענגי יהוה ויאמר
 פח ו, 14—15
אמר
 ולאל אומר צדקי מה י, 12
 ועם מוצא ערב ובוקר אמר
 חזקיו מה י, 11
 ומה או[מר] בלוא גליתיה לבי
 מהו יב, 33—34

יאמר
 אס יומררו לו לדבר מה ו, 13

ויאמרו
 ויומררו הוי המרבה ולוא לו
 פח ח, 7
 ויאמרו כי לנו הוא
 מבר ג, 18

לאמר
 וכול העוברים בברית מודים
 אחריהם לאמר מה א, 24
 יתברך בלבבו לאמור שלום
 יהי לי מה ב, 13
 ביד יחזקאל הנביא לאמר
 מבר ג, 21

ביד ישעיה הנביא בן אמוץ
 לאמר מבר ד, 13—14
 על חקי ברית אל לאמר לא
 נכנונו וילמדנו מאו לדורותינו לאמור
 מבר ה, 12
 מבא י, 2
 ודבר אל העם לאמור
 מבר י, 2—3
 ואשר ד[ברתה] ביד משה לאמור
 מבא י, 6
 כאשר הגדת לנו מאו לאמור
 מבא יא, 5—6
 מועד גבורת ידכה בכתיים
 לאמור מבא יא, 11

מאמר
 או מאמרם הושיע ידו לו
 מבר ט, 10

אומר
 הוי אומר לעץ הקיצה
 פח יב, 15

אומרים
 אומרים אחריהם אמן אמן
 מה א, 20
 אומרים אחר המברכים
 מה ב, 10

ואומרים
 והולכים תמים ככול דרכיו
 ואומרים מה ב, 2

אמרים
 [כי אמרים] החליקו למו
 מהו ד, 7
אמרי
 ובכול אמרי פיהו ירצה
 מה ט, 25

אמרת
 כי לא ידעו אמרת[כה] ולא
 האזינו לדברכה מהו ד, 17

אנה
אנה
 ואוכלה בלחם אנה ה ושקוי
 בדמעות אין כלה מהו ה, 34—35
 בקול אנה ה מהו ה, 4

ואנחה
 ולהגות הגו יג[ון] ואנחה
 מהו יא, 22
 יגון ומספד מרורים עד כלות עולה
 ואנחה מהו יא, 23
 ואין יגון ואנחה ועולה
 מהו יא, 27

באנחתי
 ודנת יגוני הכרתה באנחתי
 מהו ה, 13

לאנחתי
 ויהם תהום לאנחתי
 מהו ה, 24

אניה
באניה
 [והייתי] כמלה באניה בזעף
 ימים גליהם מהו ו, 22—23

כאניה
 גפשי[] כאניה ב[מ] צולות ים
 וכעיר מבצר מהו ג, 6—7
 וירועו אושי קיר כאניה על
 פני מים מהו ג, 12—13
 ועצמי יתפרדו ותכמי עלו
 כאניה מהו ה, 4

אנס
אנוס
 אל ידור איש לימנח מאום אנוס
 מבר טז, 13
 וגם הכהנים אל יקהו מאת ישראל
 אנוס מבר טז, 14

אנוש
 ואשר יהלך לפני רעהו ערום ולוא
 היה אנוש מה ז, 12

אסף
 על חצוצרות המשיב אסף אל
 מבר ג, 10
 וקהל גויים אסף לכלה אין
 שארית מבר יד, 5

ויאסוף
 ויאסוף כחול שבי פח ג, 14
ויספחו
 ויגרהו בחרמו ויספחו
 [במכמתרו] פח ה, 13—14

ונאספו
 ונאספו אליהם כול מערכות
 המלחמה מבר יח, 4

ויאספו
 ויאספו אלו כול הגוים
 פח ח, 5

לוא אמיר בהון אמתך
 מהו יד, 20
 [במו] סר אמתך מהו טז, 4
 ולפתח מקור אמתכה
 מהו יח, 13
 משפט אמתכה מהו קטע 5, 10
באמתכה
 וירשוכה בלב ולב ולא נכונו
 באמתכה מהו ד, 14
 כיא כול מעשיהם באמתכה
 מהו ו, 8—9
 ואתמוכה באמתכה מהו ז, 20
 אודכה אדוני כי השכלתני
 באמתכה מהו ז, 26
 כי ידעתי באמתכה
 מהו ט, 10—9
 כי נשענתי באמתכה
 מהו י, 16
 שמה נפש עבדכה באמתכה
 מהו יא, 31
 ואני ידעתי כיא לא ישוה כול הון
 באמתך מהו טו, 23—22
 כיא נכונו באמתכה
 מהו קטע 2, 15
ובאמתכה
 ותכן לבי בלימודיכה ובאמתכה
 מהו ז, 13—14
ואמתכה
 שש לבי בביתכה ואמתכה [ה]
 מהו י, 29
 ואמתכה תופיע לכבוד עד
 ושלוש עולום מהו יא, 27—28
כאמתכה
 מי כמוכה באלים אדוני ומי
 כאמתכה מהו ז, 28
לאמתכה
 ובגורל אור הפלתנו לאמתכה
 מבא יג, 8—9

אמץ

אמצתה

וסוד אמת אמצתה בלבבי ומיה
 ברית לדורשיכה מהו ה, 9

ואמצו

חזקו ואמצו והיו לבני חיל
 מבא טו, 7

מאמצת

ונגורת אל מאמצת ללב
 מבא א, 14

ואמוץ

ואמוץ מתנים לשכם מבאים
 מבא יד, 7
 ותסמוך נפשי בחזק מותנים
 ואמוץ כוח מהו ב, 7—8

לוא יבוא ביהד אמתו
 מה ב, 26
 ואל ישראל ומלאך אמתו
 מה ג, 24
בצדקת אמתו ישפטני
 מה יא, 14
 עידות צדקו ודרכי אמתו וחפצי
 רצונו מבד ג, 15
 ומשפטי צדקו ועודות אמתו
 מבד ח, 53—54
 ואת כול מעשי אמתו
מבא יג, 1
 וכול בני אמתו יגילו בדעת
 עולמים מבא יז, 8
 וכול בני אמתו יעוררו להתם
 בני רשעה מהו ו, 29—30
באמתו
 וברוח קדושה ליתד באמתו
 מה ג, 7
יאזו יברר אל באמתו
 מה ד, 20
לאמתו
 וכול הנדבים לאמתו וביאו
 מה א, 11
המתנדבים יחד לאמתו
 מה ה, 10
אמתכה
 להצדיק משפט אמתכה
 מבא יא, 14
ול[ספר] מעשי אמתכה
 מבא יג, 8
ואנו בגורל אמתכה
 מבא יג, 12
במעשי אמתכה נהלה שמכה
 מבא יד, 12
בכול מעשי אמתכה ולהורות
 צדקכה מהו א, 31
וכיושר אמתכה להכינם
 בעצתכה מהו ו, 10
וידעו כול גוים אמתכה
 מהו ו, 12
 וכול בני אמתכה תביאו בסליחות
 לפניה מהו ז, 29—30
 כי אתה אב לכול בני אמתכה
 מהו ט, 35
ולבני אמתכה נתתה ש[כל]
 מהו י, 26
בדעת אמתכה ולפני דעתו
 מהו י, 28
ראני מה כיא [הודע] תני בסוד
 אמתכה מהו יא, 3—4
כי הודעתם בסוד אמתכה
 מהו יא, 9
להיחד [עם] בני אמתך
 מהו יא, 11
בגורל זרועך ורוב אמתכה
 מהו יא, 30

ותבוהי במקומו כפי יאתו בגורל
האמת
 מבד יג, 12
פסרו על אנשי האמת
 פח ז, 10
מעבודת האמת פח ז, 11—12
 אשר נקרא על שם האמת
 פח ה, 9
בעור[ת] בני אור אנשי האמת
 מבא א, 16
כול מעשי הצדקה וסוד האמת
 מהו א, 27—28
באמת
לברך דעתם באמת חוקי אל
 מה א, 12
וכפי נחלת איש באמת וצדק
 מה ד, 24
באמת ועונה ואהבת חסד לאיש
 מה ה, 25
לבגוד באמת וללכת בשרירות
 מה ז, 18—19
באמת למטעת עולם מה ח, 5
[להגב] יר באמת ולהשמיד
 באשמה מבא יג, 15
ויהם זבול קודשו באמת כבודו
 מהו ג, 34—35
ולדבוק באמת בריחך
 מהו טו, 7
ול[התהלך] באמת ולב שלם
 מהו טו, 7
ואמת
ובית תמים ואמת בישראל
 מה ה, 9
ברזי פלא ואמת בתוך אנשי
 היהר מה ט, 18—19
ואמת כול מעשיו מה י, 18
וצדק ואמת משפטיך בנו
 מבד ה, 52—53
כי אתה צדיק ואמת כול בחיריך
 מהו יד, 15
חסד ואמת ונושא פשע והסאה
 מהו טו, 16
ובאמת
ובאמת נכון סמכתני
 מהו ט, 32
לאמת
וחבא לאמת רוי דעת
 מה ד, 6
לשוב לאמת ולסור מכול עול
 מה ו, 15
ליסוד רוח קודש לאמת עולם
 מה ט, 3—4
אמתו
לוא לסור מחוקי אמתו
 מה א, 15
ואת כול מעשי אמתו
 מה א, 19

ליסוד מוסד אמת לישראל
 מה ה, 5
לעשות אמת וצדקה ומשפט
 מה ה, 2
עדי אמת למשפט ובהירי רצון
 מה ה, 6
ולהוכיח דעת אמת מה ט, 17
[ועשות אמת ומשפט] צדק
 מה י, 27
לוא יוד עזרע כיא אמת אל
 מה יא, 4
רוח קדשו והוא אמת
 מבד ב, 12—13
[אמת וצדק] יאירו
 מבא א, 10
אמת אל צדק אל
 מבא ד, 6
וכול רוחי אמת בממשלתו
 מבא יג, 10
סוד אמת ובינה לישרי דרך
 מהו ב, 10
לבחון [דורשי] אמת
 מהו ב, 13—14
ותוצא לנצח משפטם ולמישרים
 אמת מהו ד, 25
כי אמת אתה וצדק כול מעשיכה
 מהו ד, 40
וסוד אמת אמצתה בלבבי
 מהו ה, 9
סתר מעין בינה וסוד אמת
 מהו ה, 27
ומפריח נצר [ו] דש למטעת אמת
 מהו ה, 10
ותחבא אמת לקו מהו ט, 24
ואני ידעתי כי אמת סיכה
 מהו יא, 7
כי הודעתני סוד אמת
 מהו יא, 16
מעשיהם אמת
 מהו יג, 4
[אמת] וצדק כול מעשיו
 מהו יג, 19
אנשי אמת
 מהו יד, 2
[לאהוב אמת] [וצדק]
 מהו יד, 25
כיא אל אמת אתה
 מהו טו, 25
ואדעה כיא אמת
ומליצי דעת עם כול צעורי
 מהו קטע 2, 6
ומוכיחי אמת
האמת
הגה רחות האמת והעול
 מה ג, 18—19
במעון אור תולדות האמת
 מה ג, 19
לכית האמת בישראל והגלויים
 עליהם מה ה, 6
ולהתהלך עם כול במדת האמת
 מה ה, 4
ובתכונ העת

ל א ל ך

לאהביו ולשמריו לאלף דור
מבד ח, 44-45

א ל פ י ם

וארבעת אלפים ושירי
ששת אלפים חמש מאות לשבט
מבא ו, 10
והרוכבים ששת אלפים
מבא ט, 5

ה א ל פ י ם

ושירי האלפים ושירי [מאות]
ולחשיש ולעשרות
מה ו, 29; 11, 1

ל א ל פ י ם

זה אחר זה לאלפים ומאות
מה ב, 21
ועשה חסד [לאלפים]

מבד ח, 44
לאלפים ומיאיות וחמשים
ועשרות מבד יג, 1-2

א ל פ י ן

ואת שמות שרי אלפיו
מבא ד, 1

ל א ל פ י ם ך

ולפקודו צ[באות בחי'ריכה]
לאלפים הם מבא יב, 4

א ל פ י

ולתהצב בראשי אלפי ישראל
מה ו, 14
וישבו לפניו ראשי א[לפי]
ישראל] מה ו, 14-15

א ל פ י ם

כי אם אלפים באמה
מבד יא, 6

כ א ל פ י ם

למקום הירד כאלפים באמה
מבא ז, 7

א ם

א מ י

ומרחם [נשאתני ומחיק] אמי
גמלתה עלי מהו ט, 30

ו א מ י

כיא אבי לא ידעני ואמי עליכה
עובתני מהו ט, 35

א מ ך

ומשה אמר אל אחות אמן אל
תקרב מבד ה, 8-9
שאר אמן היא מבד ה, 9

א מ ה

א מ ת ן

ואת אמתו ואת שוכרו בשבת
מבד יא, 12

ואת עבדו ואת אמתו אל ימכור
להם מבד יב, 10-11

א מ ת כ ה

והקם לבן אמתכה מה יא, 16
בן אמת[כה] מהו טז, 18

א מ ה

א מ ה

אורך ארבע עשרה אמה
מבא ד, 15
[ע..שרה אמה מבא ד, 15
שתיים עשרה אמה מבא ד, 16
ורוחבו אמה וחצי מבא ה, 6
אורך הכידון אמה וחצי
מבא ה, 12-13

ה א מ ה

והלוהב חצי האמה מבא ה, 7

ב א מ ה

אך על אלף באמה מבד י, 21
כי אם אלפים באמה

מבד יא, 6
מזה.... [ש]לושים באמה
מבא ה, 16

למקום הירד כאלפים באמה
מבא ז, 7

א מ ו ת

ש ת י ם ע ש ר ה א מ ו ת

מבא ד, 16
[ת]שע אמות מבא ד, 16
אמות אות העשרה

מבא ד, 17
אורך הרמה שבע אמות

מבא ה, 7
ומגני המגדלות יהיו ארוכים שלוש
אמות מבא ט, 12

ורמחיהם א[ור]ך שמונה אמות
מבא ט, 12

א מ ת י ם

אורך המגן אמתים וחצי
מבא ה, 6

א מ ן

ה א מ י ן

ויחשוב בלא האמין למקור חיים
מהו ה, 14

ה א מ י ן ן

כי לוא [האמינו את אשר פשר]
פח ב, 2

כיא לוא האמינו בברית אל
פח ב, 3-4

ת א מ י ן ן

ה[לוא ת]אמינו כיא יטופר
פח א, 14 - ב, 1

י א מ י ן ן

אשר לוא יאמינו אשומעם
פח ב, 6
ולוא יאמינו בחוקי [אל]
פח ב, 14-15

י א מ ן

אל יאמן איש על רעהו
מבד י, 2

ו ת א מ נ ה

ותאמנה בא[מונה] מהו יח, 5
נאמן

ואות נ[אמן] למפתח חסדיו עולם
מה י, 5
ויבן להם בית נאמן בישראל
מבד ג, 19

נ א מ נ ה

לכול ממשלתם בתכון נאמנה
מהו יב, 8-9

ו נ א מ נ ה

ונאמנה שמעתי לסוד פלאכה
מהו יב, 12

נ א מ נ י ם

אם נאמנים הם
מבד ט, 21-22
ועל ההון [יק]בלו שני עדים
נאמנים מבד ט, 22-23

נ א מ נ ו ת

ברית אל נאמנות להם לחיותם
אלף דור מבד ז, 5-6
וכל המתהלכים באלה ברית אל
נאמנות להם מבד יד, 1-2

מ א מ נ ת

מאמנת בכל מעשי אל
מה ד, 3-4

ה א מ ן ן

אל ישא האומן את היונק
מבד יא, 11

ו כ א ו מ ן

וכאומן לאנשי מופת
מהו ז, 21
וכאומן בחיק תכלכל לכול
מעש[י]כה מהו ט, 36

א ו מ נ ת י

ומשדי הריתי רחמך לי ובחיק
אומנתי מהו ט, 30-31

א ו מ נ י ן

וכשעשע עלול בחיק אומניו
מהו ז, 21-22

א מ ן

אומרים אחריהם אמן אמן
מה א, 20
והמקללים אמן אמן מה ב, 10
ואמרו אחריהם אמן אמן
מה ב, 18

א מ ו נ ה

לשמור אמונה בארץ מה ח, 3
באמונה

כול משרתיו בצדק יודעיו
באמונה מבא יג, 3
באמונה ולב שלם מהו טז, 17
לעובדיך באמונה מהו יז, 14
ותאמנה בא[מונה] מהו יח, 5

ב א מ ו נ ת ן

[וצדיק באמונתו יחיה]
פח ז, 17

ב א מ ו נ ת ך

ואני לפי דעתי בא[מונתך]
מהו י, 19

א מ נ ה

[כי] אם [אמר] למבקל אשר
במחנה ועשה אמונה
מבד יג, 15-16

ו א מ נ ה

ומאסו בברית ואמונה
מבד ח, 34-35

ו א מ נ ת ם

בעבור עמלם ואמנתם
פח ח, 2

א מ נ י ם

גבול סמוך לשמור אמנים
מה י, 26

א מ ת

ולעשות אמת וצדק ומשפט
בארץ מה א, 5-6
[בה]לכתנו [קרי בברית] אמת
וצדק מה א, 25-26

ביחד אמת וענות טוב ואהבת
חסד מה ב, 24
כיא ברוח עצת אמת מה ג, 6
ולישר לפניו כול דרכי צדק אמת
מה ד, 2
ורוב חסדיו על כול בני אמת
מה ד, 5
אלה סודי רוח לבני אמת תבל
מה ד, 6
ותועבת עולה כול דרכי אמת
מה ד, 17
תועבת אמת עלילות עולה
מה ד, 17
ואו תצא לנצח אמת תבל
מה ד, 19
ויו עליו רוח אמת כמי נדה
מה ד, 21
עז הנה יריבו רוחי אמת
מה ד, 23
וכן יתעב אמת מה ד, 25
לעשות אמת יחד ועונה
מה ה, 3

אלישע
ואלישע
 ואלישע לגחזי נערו
 מבר, ה, 20—21

אלם
 נאלמתי
 אני נאלמתי מהו ז, 1
 ואני נאלמתי ומה אדבר על
 זות מהו יב, 32
 נאלמו
 נאלמו כאין מהו ח, 39
 תאלמנה
 כי תאלמנה שפתי שקר
 מהו ז, 11—12

נאלם
 לעית לעאף דבר נאלם כול
 שפתי מהו ח, 36
 לנאלמים
 ולפתוח פה לנאלמים לרנן
 בגבור[ה] מבר, יד, 6
 אלם
 פסח או עור או חרש או אלם
 מה, 11, 6

אלמים
 לעשות אלילים אלמים
 פח, יב, 11—12

אלמנה
אלמנות
 להיות אלמנות שללם ואת
 יתומים ירצחו מבר, ו, 16—17

אלעזר
 מיום מות אלעזר והיושע
 (וישוע) מבר, ה, 3—4

אלף
באלף
 וגם באלף ודלת מבר טו, 1
 [ישב]ע וגם באלף ולמד
 מבר טו, 1

אלף
 ברית אל נאמנות להם לחיותם
 אלף דור מבר ז, 5—6
 אך על אלף באמה מבר, 21
 על אלף איש תאסר המערכה
 מבר ה, 3
 עם אלף מערכת אנשי הבינים
 מבר, 8
 שמונה ועשרים אלף אנשי
 מלחמה מבר ט, 4—5

האלף
 ועל אות הא[לף] יכתובו
 מבר ד, 1
 ואת שם שר האלף מבר ד, 2
 ואלף
 ואלף וארבע מאות רכב
 מבר ו, 9

מאלים
 להרים לכה מעפר ולהשפיל
 מאלים מבר, יד, 14—15

אלוה
 ואנו עם [א]ל[וה] מבר, יג, 6
לאלוהו
 וישם זה כוחו לאלוהו
 פח ד, 10—9
 [ו]ה כוחו לאלוהו
 פח ד, 13

אלוהים
 ל[כבד] אלוהים ואנשים
 מה א, 1
 כי תשכילנו בנפלאות כאלה ובסוד
 א[לוהים] תודיענו מהו, 4—5
אלוהי
 לדרש אל [אלוהי אבותיהם]
 מה א, 2—1

לאלוהינו
 ישרו בערבה מסלה לאלוהינו
 מה ח, 15

אלהיכם
 [כוכב] אלהיכם אשר עשיתם
 לכם] מבר, ג, 15
 כי אלוהיכם הולך עמכם
 מבר, י, 4
 ונזכרתמה לפני אלוהיכם
 מבר, י, 7

אלה
האלה
 ישיביע בעליו בשבועת האלה
 מבר ט, 11—12

אלות
 למען הדבק בהם את אלות
 בריתו מבר, א, 17
 ידבקו בו כול אלות הברית
 הוות מה ב, 15—16

באלות
 [או] באלות הברית
 מבר טו, 1—2
 ואם באלות הברית [והובא אל]
 השפטים מבר טו, 3—4
 ולנקום נקם באלות ברית
 מה, ה, 12

אליל
אלילים
 לעשות אלילים אלמים
 פח, יב, 11—12
באלילי
 כאש עברתו באלילי מצרים
 מבר, יד, 1

כיא לוא ידעו מאל
 מבר, יז, 4

אלי
 ואתה אלי עזרתה נפש עני ורש
 מהו ב, 34
 כי אתה אלי סתרתי נגד בני
 אדם מהו ה, 11
 ואתה אלי סגרתה בעד שניהם
 מהו ה, 14
 ואתה אלי תשיב סערה לדממה
 מהו ה, 18
 ואת אלי מרחב פתחתה בלבבי
 ויוספה בזוקה מהו ה, 33—34
 על סלע מהו ו, 25—26
 [ו]אתה אלי נתתו לענים לעצת
 קודש מהו ז, 10
 ואתה אלי שמתה בפי כיורה
 גשם לכול מהו ח, 16
 כי אתה אלי מהו ט, 23
 אודכה אלי כי הפלתם עם עפר
 מהו יא, 3
 אודכה אלי ארוממכה צורי
 מהו יא, 15

ברוך אתה אלי מה יא, 15
 ואני משכיל ידעתיכה אלי
 מהו יב, 11
 ואדעה כי לכה עשיתה אלה אלי
 מהו יח, 21
 ...[א] לי ואדעה כיא אמת
 מהו קטע 1, 9
 [אודכה] אלי כי [ל]י פתחתה
 לבבי לכינתכה מהו קטע 4, 12

אלים
 עדת אלים וקהלת אנשים
 מבר א, 10—11
 ותרועת אלים ואנשים ליום הווה
 מבר א, 11
 רומה רומה אל אלים
 מבר יד, 16

[ג] כורי אלים מתאזרים
 למלחמ[ה] מבר טו, 14
 אל [א]לים מבר יח, 6
 הנה אתה שר אלים ומלך
 נכבדים מהו ז, 8
 אלים ממכון מהו יח, 11
 ובארצכה ובבני אלים ובבני[י]...
 מהו קטע 2, 3
 [בסוד] אלים להחוד נגד בני
 שמים מהו קטע 2, 10

באלים
 להרים באלים משרת מיכאל
 מבר יו, 7
 מי כמוכה באלים אדוני ומי
 כאמתכה מהו ז, 28

ואתה אל צויתם מהו ו, 20
 ואו תחיש חרב אל בקץ משפט
 מהו ו, 29
 כי אל עולם אתה מהו ו, 31
 ואת[ה] ל שכתה בעד פריי ברנ
 גבורי כוח מהו ה, 11
 ברוך אתה אדוני אל הרחמים
 מהו ו, 13
 [ורב]ה[חסד] מהו ו, 13
 ברוך אתה אל הרחמים והחנינה
 מהו יא, 30
 בתכון נאמנה מפי אל ותעזרת
 הוה מהו יב, 9
 כי אל הדיעות הכינה ואין אחר
 עמו מהו יב, 10—11
 כי את[ה] אל הייתה מקדם
 מהו יב, 12
 כי אל אמת אתה מהו טו, 25
 וא[תה] אל לכבד[ו] דכה עשיתה
 כול אלה מהו קטע 2, 4—5
 מה יתחוק לכה אתה אל
 מהו קטע 3, 12
 ברוך אתה אל הדיעות אשר
 הכינו[תה] מהו קטע 4, 15
 אל הצדק והשכל מהו קטע 7, 8

באל
 [פשרו כי מרדו] באל פח א, 6
 אשר מרדו באל פח ח, 11

ואל
 [ואל ישועות עשה] משפטו בנו
 ובאבותינו מה א, 26
 ואל ישראל ומלאך אמתו
 מה ג, 24
 ואל ברזי שכלו מה ד, 18
 ואל ברזי פלאו מבר, ב, 18

לאל
 כיא אני לאל משפטי מה יא, 2
 כיא לאל המשפט ומידו תוב
 הדרך מה יא, 10—11
 לתורות לאל צדקו ולעליון
 תפארתו מה יא, 15
 וישמרו ויכתבו אוהבים לאל
 מבר ג, 4—3

ואל יקדש איש את מאכל פיהו
 [לא]ל מבר טו, 15—16
 והיתה לאל ישראל המלוכה
 מבר ו, 6

היום הזה [לאל]
 מבר טו, 12—13
 לאל עליון כול מעשי צדקה
 מהו ב, 31
 כי לאל עליון מהו ו, 33

ולאל
 ולאל אומר צדקי מה י, 12
מאל
 מאל הדיעות כול הווה ונהייה
 מה ג, 15

אשר קרא אל את כולם שרים מבד ה, 6	ובמועד אל יאיר רום גודלו מבא א, 8	תשובות אל כבוד אל מבד ד, 8	על אות הראשונה עדת אל מבא ד, 9	על אות השנית מחני אל מבא ד, 9	על השלישית שבטי אל מבא ד, 9-10	על החמישית דגלי אל מבא ד, 10	על הששית קהל אל מבא ד, 10	על הרביעית משפחות אל מבא ד, 10	על השביעית קרואי אל מבא ד, 10-11	על השמינית צבאות אל מבא ד, 11	גבורת אל כלת אל ככול גוי הבל מבא ד, 12	מלחמת אל נקמת אל ריב אל מבא ד, 12	גמול אל כוח אל שלומי אל מבא ד, 12	ישועות אל נצח אל עזר אל מבא ד, 13	משענת אל מבא ד, 13	[שכ]ת אל הודות אל תהלת אל שלום אל מבא ד, 14	ברקת הנית לגבורת אל מבא ה, 2	זיקי דם להפיל חללים באף אל מבא ה, 3	חללי און במשפט אל מבא ה, 3	להפיל חללים במשפט אל מבא ה, 5	ולהכניע מערכת אויב בגבורת אל מבא ה, 5-6	במלחמת אל לכלת עולמים מבא ט, 5-6	אל גדול וגורא מבא י, 1	להחזיק בגבורת אל מבא י, 5	מיא כמוכה אל ישראל בש[מי]ם ובארץ מבא י, 8	ואתה אל ני[צב] מבא יב, 6	וברכו על עומדם את אל ישראל מבא יג, 1	וענו ואמרו ברוך אל ישראל מבא יג, 2	וגורל אל לאור [עולמי]ם מבא יג, 5	[ואת]ה אל אבותינו מבא יג, 6	את[ה] אל פדי[תנו] מבא יג, 8	מא כמוכה בכוח אל ישראל מבא יג, 13	[ביחד א]ל למעמד עולמים מבא יג, 16	במקד אל את הארץ מבד ה, 9	הוא היום אשר יפקוד אל [כאשר דבר] מבד ח, 2-3	מבד ח, 9	אשר חרה אף אל בכל עתו מבד ח, 13	באהבת אל את הראשנים מבד ח, 16-17	וכמשפט הזה לכל המאט במצות אל מבד ח, 18-19	כמי שלא נפל גורלו בתוך למודי אל מבד ח, 27	ובקץ ההוא יחרה אף אל בישראל מבד ח, 38-39	ושבי ששע י[עקב] שמרו ברית אל מבד ח, 40	לתמוך צעדם בדרך אל מבד ח, 41	ויקשב אל אל דבריהם וישמע מבד ח, 41-42	ליראי אל ולחושבי שמו מבד ח, 42-43	עד יגלה אל יישע וצדקה ליראי שמו מבד ח, 43	בין עבד [א]ל לאשר לא עבדו מבד ח, 44	אשר יצאו ממקום קדשו וישענו על אל מבד ח, 45-46	ושבו עד אל תוך העם בדברים מעט לם מבד ח, 46-47	בהופע כבוד אל לישראל מבד ח, 48-49	ויתדו לפני אל מבד ח, 51	וכסר אל בעדם וראו בישעתו מבד ח, 57	יען אשר לא הקים את מצות אל מבד ט, 7	ירא את אל מבד ט, 2	ובחרון אף אל ביושבי הארץ מבד י, 9	ישכיל את הרבים במעשי אל מבד יג, 7-8	ואיש מכל באי ברית אל מבד יג, 14	יפקוד אל את הארץ מבד יג, 24	וכל המתהלכים באלה ברית אל נאמנות להם מבד יד, 1-2	[והי]אה עת ישועה לעם אל מבא א, 5
-------------------------------------	--------------------------------------	----------------------------	-----------------------------------	----------------------------------	-----------------------------------	---------------------------------	------------------------------	-----------------------------------	-------------------------------------	----------------------------------	---	--------------------------------------	--------------------------------------	--------------------------------------	-----------------------	---	---------------------------------	--	----------------------------	----------------------------------	--	-------------------------------------	---------------------------	------------------------------	---	-----------------------------	---	---------------------------------------	-------------------------------------	--------------------------------	--------------------------------	--------------------------------------	--------------------------------------	--------------------------	---	----------	------------------------------------	-------------------------------------	---	---	---	---	---------------------------------	--	--------------------------------------	---	--	---	---	--------------------------------------	----------------------------	---------------------------------------	--	-----------------------	--------------------------------------	--	------------------------------------	-----------------------------	--	-------------------------------------

כיא את אל משפט כל חי מה י, 19 וצדקות אל תספר לשוני תמיד מה י, 24 לצדקת אל א[חלק]ה חוק בקו עתים מה י, 26—27 כיא אמת אל הוא סלע פעמי מה יא, 4—5 מסוד בשר לאשר בחר אל מה יא, 7 ואני אם אמוס חסדי אל ישועתי לעד מה יא, 11—12 משפטי בצדקת אל תעמוד לנצחים מה יא, 12 ובינו במעשי אל מכבד א, 1—2 ויבן אל אל מעשיהם מכבד א, 10 ויחר אף אל בעדתם מכבד א, 12, ב, 1 אל אהב דעת חכמה ותושייה מכבד ב, 3 כי לא בחר אל בהם מקדם עולם מכבד ב, 7 ולהבין במעשי אל מכבד ב, 14—15 בם נאחזו אשר לא שמרו מצות אל מכבד ב, 18 ויע[שה או]הב בשמרו מצות אל מכבד ג, 2 להועץ על מצות אל מכבד ג, 5—6 ויחר אף אל בעדתם מכבד ג, 8—9 ויסגרו לחרב בעוזבם את ברית אל מכבד ג, 10—11 ובמתחיקים במצות אל אשר נתירו מכבד ג, 12—13 מהם הקים אל את בריתו לישראל עד עולם מכבד ג, 13 כאשר הקים אל להם מכבד ג, 21 אשר כפר אל בעדם מכבד ד, 6—7 בברית אשר הקים אל לראשנים מכבד ד, 9 כן יכסר אל בעדם מכבד ד, 10 כאשר דבר אל מכבד ד, 13 ויעזבם לו אל מכבד ה, 6 על חקי ברית אל לאמר לא נכונו מכבד ה, 12 למילפנים סקד אל את מעשיהם מכבד ה, 15—16 כי דברו טרה על מצות אל מכבד ה, 21 וינבאו שקר להשיב את ישראל מאחר אל מכבד ו, 1—2 ויזכר אל ברית ראשנים מכבד ו, 2	איש כאשמתו בנקמת אל מה א, 10—11 כול דעתם וכוחם והונם ביחד אל מה א, 11—12 לברר דעתם באמת חוקי אל מה א, 12 מכול דברי אל בקציהם מה א, 14 יעבורו בברית לפני אל מה א, 16 מברכים את אל ישועות מה א, 19 והכוהנים מספרים את צדקות אל מה א, 21 והכוהנים מברכים את כול אנשי גורל אל מה ב, 1—2 יתנכה אל זעוה מה ב, 5—6 לוא יחונכה אל בקוראכה מה ב, 8 אף אל וקנאת משפטיו מה ב, 15 ויבדילוהו אל לרעה מה ב, 16 בחסונו מאחרי אל בגלוליו מה ב, 16—17 ביחד אל לעצת עולמים מה ב, 22—23 וכול המואס לבוא [ביחד א] מה ב, 25—26 כול יומי מואסו במשפטי אל מה ג, 5—6 ובענות נפשו לכול חוקי אל מה ג, 8 בכול דרכי אל מה ג, 10 או ירצה בכפירי ניוחח לפני אל מה ג, 11 לפי רוי אל עד קצו מה ג, 23 אחת אהב אל מה ג, 26 ולסדר לבבו במשפטי אל מה ד, 2—3 מאמנת בכול מעשי אל מה ד, 3—4 באף עברת אל נקמות מה ד, 12 כיא אל שמן בד בכד מה ד, 16 ואז יכרר אל באמתו מה ד, 20 כיא כס בחר אל לברית עולמים מה ד, 22 כיא כד בכד שמן אל מה ד, 25 יבוא בברית אל מה ה, 8 ולעשות את רצון אל מה ט, 13 והולת רצון אל לו יחפץ מה ט, 24 [ו]למשפט אל יצפה תמיד מה ט, 25 וכול נגינתי לכבוד אל מה י, 10 אבאה בברית אל מה י, 11	מאכל [ואל] יקדש איש את מאכל פיהו מכבד טו, 14—15 [לא] ומאכלו ומאכלו ברי פח ו, 5 מאכלם מאכלם על כל העמים פח ו, 7 אל אשר מאשו בתורת אל פח א, 10 מורה הצדק מפיא אל פח ב, 2—3 ועל הבוג[דים בחוקי אל] פח ב, 3 כיא לוא האמינו בברית אל פח ב, 3—4 אשר נתן אל ב[לבו בי]ה פח ב, 8 [אשר על] ידם ספר אל את כול הבאות פח ב, 9 ולא יאמינו בחוקי [אל] פח ב, 14—15 [אל] למשפט שמתו פח ד, 14, ה, 1 אשר לוא יכלה אל את עמו פח ה, 3 יתן אל את משפט כול הגוים פח ה, 4 וידבר אל אל חבוקק פח ו, 1 אשר הודיעו אל פח ו, 1 כי רוי אל להפלה פח ו, 8 כול קיצו אל פח ו, 13 אשר יצילם אל מבית המשפט פח ה, 1—2 ויעזוב את אל פח ה, 10 אשר מרד [ויסר] חוקי [אל] פח ה, 16—17 נתנו אל בי[די א]ויביו פח ט, 10 אשר יתן אל את משפטו פח י, 3—4 בחירי אל פח י, 13 בשובם [אל א] פח י, 16 עושה התורה אשר ישופטנו אל פח יב, 4—5 ויטמא את מקדש אל פח יב, 8—9 ויביום המשפט יכלה אל פח יג, 2—3 לעשות חוקי אל בברית חסד מה א, 7—8 להיתד בעצת אל מה א, 8 איש כגורלו בעצת אל מה א, 9—10	אכל יאכל ואשר לוא יוכל מהונם כול מה ה, 16 אל יאכל איש ביום השבת כי אם המוכן מכבד י, 22 ואל יאכל ואל ישתה כי אם היה במחנה בדרך מכבד י, 23, יא, 1 תואכל וחרבכה תואכל בשר אשמה מכבד יב, 10—11 וחרבך תואכל בשר מכבד יט, 4 ומימה תואכל שלבתה מהו ח, 30 ותואכל ותואכל עד תהום רבה מהו ג, 31—32 תואכלנו וחרב לוא אדם תואכלנו מכבד יא, 11 ואוכלה ואוכלה בלחם אנהה ושקוי בדמעות אין כלה מהו ה, 34—35 יאכלו ההדנים אל יאכלו כי אם נקרעו חיים ונשפך [ד]מם מכבד יב, 13—14 למלאכה ולממן ויהד יואכלו מה ו, 2 ויאכלו את ההם מכבד ג, 6 לאכול יעושו כנשר חש לאכול פח ג, 8 לאכול [את כול] העמים פח ג, 11 היה כי יערוכו השולחן לאכול מה ו, 4 בכל החיה והרמש לאכול מהם מכבד יב, 12 תאכל באושי חמר תאכל מהו ג, 30 אוכלת שלהובת חרב אוכלת מבאו, 3 אוכלת רשעה מכבד יא, 10 ולהוב חנית באש אוכלת עצים מהו ב, 26 כאש אוכלת בכול שואביות מהו ג, 29 אוכלת יוש[ביה] מהו י, 3 ואוכלי [ואן] כלי לחמי מהו ה, 24
---	--	--	---

אשר החלו אנשי היחד להתיר
בם מה ט, 10
ואשר לוא להוכיח ולהתרוכב עם
אנשי השחת מה ט, 16
בתוך אנשי העול מה ט, 17
בתוך אנשי היחד
מה ט, 18—19
שנאת עולם עם אנשי שחת
מה ט, 21—22
ורייב אנשי [י] שחת לוא אתפוש
עד יום נקם מה י, 20
הם אנשי הקודש הראשונים
מבד ה, 6
וכן המשפט לכל באי עת אנשי
תמים הקדש מבד ה, 24—25
כפי מעלו ויכחוחו אנשי דעות
מבד ה, 27—28
במעמד אנשי תמים קדש
מבד ה, 28
אשר יתהלכו בו אנשי תמים
הקדש מבד ה, 29—30
עם אנשי הלצון ישפטו
מבד ה, 34
עד תם כל אנשי המלחמה
מבד ה, 37
אשר נשפטו במ אנשי היחד
מבד ה, 55
שמונה ועשרים אלף אנשי
מלחמה מבא ט, 4—5
[וזה סרך אנשי] המלחמה
וקץ ממשל לכול אנשי גורלו
מבא א, 1
ולכול אנשי [בריתו...]
מבא א, 15
בעזרת בני אור אנשי ה[אמת]
מבא א, 16
הנותרות יהיו אנשי השם
מבא ב, 6
בחרים להם אנשי מלחמה
מבא ב, 7
יחלצו להם אנשי חיל לצאת
לצבא מבא ב, 7—8
לצאת אנשי הבנים מבא ג, 1
ועל הצוצרות אנשי השם
מבא ג, 3—4
ועל הצוצרות מקרא אנשי
הבנים מבא ג, 7
ובכול אנשי גורלו לאין שארית
מבא ד, 2
ואת שמות תשעת אנשי תעודתו
מבא ד, 5
אשר יעמודו שם אנשי [י]
מבא ה, 16
עם אלף מערכת אנשי הבינים
מבא ו, 8

ויהיו הפרשים על רכב אנשי
הסרך מבא ו, 10
עם אנשי [י] הבנים מבא ו, 11
והרוכבים עליהם אנשי חיל
למלחמה מבא ו, 12
כולם יהיו אנשי נדבת מלחמה
מבא ז, 5
על פני כול אנשי המערכה
מבא ז, 11
ותמשים אנשי בינים
מבא ז, 15
לנצח אנשי הקלע מבא ח, 1
ולידם אנשי הרקב מימין
ומשמאל מבא ח, 4—5
ויצאו אליהם כול אנשי הבינים
מבא ט, 3
וכול אנשי הסרך עמו
מבא ט, 4
וחזק את אנשי המלחמה וענה
ואמר מבא ט, 7
[וי] צאו אנשי הבינים
מבא טז, 3
ובהגיע אנשי [מע]רכת
כתי[ים] מבא יז, 11—12
[וכול] אנשי רמיה עלי יחמו
מהו ב, 16
ותכרת במ[ש]טפ כול אנשי
מרמה מהו ד, 20
אנשי עצתכה בתוך בני אדם
מהו ו, 11
[כ]בודכה לכול אנשי עצתכה
מהו ו, 12—13
לאש בוערת בכול אנשי אשמה
עד כלה מהו ו, 18—19
[ש] ארית אנשי מלחמתי ובעלי
ריבני מהו ז, 22—23
אנשי מלחמ[ה] מהו ט, 22
אנשי אמת מהו יד, 2
אנשי הוונה מהו יד, 7
וכן הוגשתי ביחד כול אנשי
סודי מהו יד, 18
אנשי
המה אנשי עצתו מהו י, 3
[ב]תוך ערת אנשי השם
מהו י, 8
אלה אנשי השם קיראי מועד
מהו יא, 2
[קיראי] מועד אנשי השם
מהו יא, 13
ואנשי
בני צדוק ואנשי בריתם
מהו יא, 2
ואנשי החיל עם [ראשי]
השב[טים] מהו יא, 28—29
ואנשי
ואנשי עצתם אשר נדמו
פח, ה, 10

אשר בעוון מורה הצדק ואנשי
עצתו פח ט, 9—10
ואנשי הסרך יהיו מבא ז, 1
ואנשי הבינים ישלחו ידם בחיל
הכתיים מבא יז, 13—14
כול נצמדו סודי ואנשי [ברי]תי
מהו ה, 25
על כול פועלי רשע ואנשי
רמיה מהו יד, 14

לאנשי

וזה הסרך לאנשי היחד
מה ה, 1
וברוח נשברה לאנשי מטה
מה יא, 1—2
[לאנשי] הפנים מבא ה, 17
לאנשי סרך המערכות
מבא ו, 9
וכאומן לאנשי מופת
מהו ו, 21
מאנשי
ואיש מאנשי היח[ד]
מה ז, 24
ואפיא לוא אשיב מאנשי עולה
מה י, 21—20

אשה

ולוא י[קרב] אל אשה
מה ו, 9—10
ויליד אשה מה ישב לפניכה
מה יא, 21
אל ישכב איש עם אשה בעיר
המקדש מבד יב, 1
ומה ילוד אשה
מהו יג, 14
ואשמתי ילוד אשה כמעשוי
מהו יח, 12—13
ילוד [אשה] ה
מהו יח, 16
לילוד [אשה] ה
מהו יח, 24
האשה
על שבועת האשה
מבד טז, 10
ואשה
וכל נער זעטוט ואשה
מבא ז, 3
אשת
אהיה בצוקה כמו אשת לדה
מבכריה מהו ג, 7
לאשתו
כאשר אמר בין איש לאשתו
ובין אב לבנו מבד ז, 8—9
נשים
נערים אשישים וקנים נשים
וטף פח ו, 11
מטף עד נשים מה א, 4

לקחת שתי נשים בחייהם
מבד ד, 20—21
ועל הנשיא כתוב לא ירבה לו
נשים מבד ה, 2—1
ולקחו נשים והולידו בנים
מבד ו, 7—6
הנשים
ומשפט העריות לזכרים הוא כתב
וכהם הנשים מבד ה, 9—10

אנוש

והואה ברא אנוש לממשלת
תבל מה ג, 17—18
ובצדקתו יטהרני מנדת אנוש
מה יא, 14—15
והם התגוללו בפשע אנוש
ובדרכי נדה מבד ג, 17
ומה יספר אנוש חטאתו
מהו א, 26
חזקתה רוח אנוש לפני נגעייהם
מהו א, 33
ולבני אנוש כול נפלאותיכה
אשר הגברתה מהו א, 35
ודרך אנוש לוא תכון כי אם
ברוח יצר אל לו מהו ד, 31
ותהי לכאב אנוש ונגע נבאר
מהו ה, 29
וכאב אנוש לאין עצור
מהו ה, 28
אנוש מאנוש יצדק מהו ט, 15
ולמען כבודכה טהרתה אנוש
מפשע מהו יא, 10
בדעתי יצרי גבר ותשובת אנוש
מהו יא, 20
...אנוש כי לפי רוחות [עו]לם
בין טוב לרשע מהו יד, 11—12
ולא יוכל אנוש להכין צעדו
מהו טו, 13
...אנוש וברית פותו בם ויבוא
מהו קטע 4, 8
מהו קטע 15, 5
ואנוש
ואנוש לוא יכין צעדו
מה יא, 10
לאנוש
ואני ידעתי כי לוא לאנוש צדקה
מהו ד, 30
מאנוש
אשר נסתרה מאנוש דעה
מה יא, 6
איתמר
ואיתמר החזיק לו לברית יחד
עולמים מבא יז, 3

כל אשר [יקים] איש על נפשו
מבד טז, 10—9
אל יניא איש שבועה אשר לא
ייענה[ה] מבד טז, 11—12
אל ידור איש למזבח מאום אנוס
מבד טז, 13
[ואל] יקדש איש את מאכל
פיהו [לאל] מבד טז, 15—16
כי הוא אשר אמר איש את
רעהו יצודו הרט מבד טז, 16
ואל יקד[ש איש] מכלי.... אחותו
מבד טז, 16—17
איש במעמדו ישרתו מבא ב, 3
על אלף איש תאסר המערכה
מבא ה, 3
בסרך מעמד איש אחר איש
מבא ה, 4
בסרך מעמד איש אחר איש
מבא ה, 4
או איש אשר מוס עולם בבשרו
מבא ז, 4
או איש מנוגע כסמאת בשרו
מבא ז, 4—5
וכול איש אשר לוא יתיה טהור
ממקורו מבא ז, 5—6
איש למעמדו מבא ה, 6
ואת גולית הגתי איש גבור חיל
מבא י, 1
לוא איש וחרב לוא אדם
תואכלנו מבא י, 11
בכול בני איש מבא י, 13
שבה שביכה איש כבוד ושול
שללכה עושי חיל מבא י, 10—9
עד התיצב איש על מעמדו
מבא טז, 4
ירימו איש ידו בכלי מלחמתו
מבא טז, 6—5
עד התיצב [בם אי]ש על מעמד[ו]
מבא י, 11
ירימו איש ידו בכלי מלחמתו
מבא י, 12
[שבה שביכה איש כבוד ושול]
שללכה עושי חיל
מבא יט, 3
ואהיה איש ריב למליצי עות
מבא ב, 14
ותס[הר בני אי]ש מאשמה
בצדקתך מהו ד, 37—38
ומה הוא איש תהו ובעל הבל
מהו ז, 32
איש מרעהו וכן לבן א[דם]
מהו י, 27
רק בטובך יצדק איש וברוב
רח[מין] מהו יג, 17—16
ואדעה כי לא יצדק איש
מבד טז, 11

[ש]ב אל עפרו ואני איש פשע
ומגולל מהו קטע א, 1, 4
איש ותשיבהו ובמה
מהו קטע א, 1, 12
בני איש כ[יד]ך מהו קטע א, 10, 9
בני איש לפי שכלו מהו קטע א, 11, 4
האיש
[לו]א יבוא האיש כיא מנוגע
[ה]וא מה א, 11, 10—11
האיש הנשאל ידבר בתרו
מהו, 11
אשר לוא כמעמד האיש
מהו, 12
ועמד האיש על רגלוהי
מהו, 13
יודרשהו האיש הפקיד
מהו, 14
אל יד האיש המבקר
מהו, 19—20
וכן האיש הנפטר במושב הרבים
מהו ז, 10
הוא האיש הנתר בתוך כור
מבד ח, 26
והובדל האיש מן הטהרה לבד
מבד ט, 21
וביום ראות האיש יודיעה
למבקר מבד ט, 22
על כן יקים האיש על נפשו
מבד טז, 1
וביום אשר יקים האיש על
נפשו מבד טז, 4
והאיש
והאיש אשר יצחה בלי משפט
את רעהו בדעה מהו ז, 4
והאיש אשר ילך רכיל ברעהו
מהו ז, 15
והאיש אשר ילון על יסוד היחד
מהו ז, 17
והאיש אשר תווע רוחו מיסוד
היחד מהו ז, 18
באיש
ואם משפט לתורת נגע יהיה
באיש מבד יג, 5
ואדעה כי ברצ[ונוכה] באיש
הרביתה מהו טו, 4
ואיש
ואיש כתכנוני ישבו לפניו
מהו, 4
ואיש אשר ירוק אל תוך מושב
הרבים מהו ז, 13
ואיש ברבים ילך רכיל
מהו ז, 16
ואיש מאנשי היח[ד]
מהו ז, 24

ולמשקל איש ואיש מה ט, 12
ואיש כבוד כפיו לקרבו
מה ט, 15
ואיש כרוחו כן לעשות משפטו
מה ט, 15
ואיש מהלויים בחון באלה
מבד יג, 4—3
ואיש מכל באי ברית אל
מבד יג, 14
[ואיש של]ום לכול חווי נכווחת
מהו ב, 14—15
כאיש
ואהיה כאיש נעוב מהו ח, 27
לאיש
בא[מת] וענוה ואהבת הסד
לאיש מה ה, 25
ונמצאו לאיש הדורש
מה ח, 12—13
לוא אשיב לאיש גמול רע
מה י, 18—19
והואה ישלם לאיש גמולו
מה י, 19
אל ישלח את ידו לשפוך דם
לאיש מן הגוים מבד יב, 6
ותפל לאיש גורל עולם עם
רוחות דעת מהו ג, 22—23
וברוי פלאכה הודעתני ובהסדיכה
לאיש [תהו] מהו ז, 27
כיא יש מקוה לאיש
מהו, קטע א, 1, 7
ולאיש
[ו]לאיש אשר יגוע מבד יד, 14
איש ה
יכל אי[ש]ה להניא את
שבועתה מבד טז, 10
אנשים
[אשר י]ועדו עד עשרא
מהו, 11, 22
עשרה אנשים מעצת היחד
מהו, 3
תרומת מוצא שפתי ממערכת
אנשים מה י, 15
ומעל אנשים עד תום פשעם
מהו, 24—25
כי אנשים אשימים הם
מבד א, 9
עד עשרה אנשים ברורים
מבד י, 4
עד עשרה אנשים למועט
מבד יג, 1
בכל סוד אנשים מבד יד, 10—9
עדת אלים וקהלת אנשים
מבא א, 10—11

האנשים
[על האנשים הבו]גדים
מה ב, 1, 5
אלה ה[אנשים הנקראים] עצת
היחד מהו א, 27
כל האנשים אשר באו בברית
החדשה בארץ דמשק
מבד ח, 21
[וכל האנשים] מבית פלג
מבד ח, 45
ואנשים
[לכבד אלוהים ו]אנשים
מה א, 1
ותרועת אלים ואנשים ליום
ההוה מבא א, 11
אנשי
פשרו על אנשי האמת
מה ז, 10
ויגולל ויקבוצ הון אנשי [ח]מס
מה ח, 11
[זוה מו]שב אנשי השם
מהו, 11, 11
והכהנים מברכים את כול אנשי
גורל אל מה ב, 1—2
והלויים מקללים את כול אנשי
גורל בליעל מה ב, 4—5
להבדל מעדת אנשי העול
מה ה, 1—2
אנשי היחד המהויקים בברית
מה ה, 2—3
ולרוב אנשי בריתם מה ה, 9
להבדל מכול אנשי העול
מה ה, 10
לנעת בטהרת אנשי הקודש
מה ה, 13
ורוב אנשי בריתם מהו, 19
עד מולאת לו שנה שנית בתוך
אנשי היחד מהו, 21
ואחר כול אנשי היחד ישב
מהו ז, 20
יבדלו קודש בתוך עצת אנשי
היחד מהו ה, 12
מתוך מושב אנשי העול
מהו ח, 14
אל יגע בטהרת אנשי הקודש
מהו ח, 17
ואלה המשפטים אשר ילכו בם
אנשי התמים מהו ח, 20
בעת ההיאה יבדילו אנשי היחד
מהו ט, 5—6
לכול תכון אנשי היחד
מהו ט, 7
והון אנשי הקודש ההולכים
מהו ט, 8
אל יתערב הונם עם הון אנשי
הרמיה מהו ט, 8

<p>אל יתהלך איש בשדה מבד י, 20 אל יתהלך איש חוץ לעירו מבד י, 21 אל יאכל איש ביום השבת כי אם המוכן מבד י, 22 אל יקח איש עליו בגדים צואים מבד יא, 3 אל ילך איש אחר הבתומה מבד יא, 5 אל יוציא איש מן הבית לחוץ ומן ההוץ אל הבית מבד יא, 7-9 אל ישא איש עליו סמנים מבד יא, 9-10 אל ימרא איש את עבדו מבד יא, 12 אל יילד איש בהמה ביום השבת מבד יא, 13 אל ישבות איש במקום קרוב לגוים בשבת מבד יא, 14-15 אל יחל איש את השבת מבד יא, 15 אל יעל איש למזבח בשבת מבד יא, 17 אל יעלה איש בסולם וחיבל ומלי מבד יא, 17 אל ישלח איש למזבח מבד יא, 18-19 ביד איש טמא מבד יא, 19 אל ישכב איש עם אשה בעיר המקדש מבד יב, 1 כל איש אשר ישמלו בו רוחות בליעל מבד יב, 2 אל ימכר איש בהמה וגוף טהורים לגוים מבד יב, 8-9 אל ישקף איש את נפשו מבד יב, 11 ובמקום עשרה אל ימש איש מבד יג, 2 אל ישמול איש מבג המחנה מבד יג, 13-12 ואל יעש איש דבר למי[קח] ולמי[מכר] מבד יג, 15 ויכתבו בשמותיהם איש אחר אחיו מבד יד, 4-5 אל יתערב איש מרצונו בשבת מבד יד, 5-4 על פיהו יבאו באי העדה איש בתרו מבד יד, 9-10 להביא איש אל העדה מבד יד, 13 ואל יודיעהו איש את המשפטים מבד טו, 11-10 אשר יקים איש על נפשו מבד טז, 8</p>	<p>ולעשות איש הישר בעיניו מבד ג, 6 לעשות איש את רצונו מבד ג, 12 כי אם לעמוד איש על מצודו מבד ד, 11-12 ולוקחים איש את בת אחיהו ואת בת אחותו מבד ה, 7-8 לאהוב איש את אחיהו כמוהו מבד ו, 20-21 ולדרוש איש את שלום אחיהו מבד ו, 21; ז, 1 ולא ימעל איש בשאר בשרו מבד ז, 1 להוכיח איש את אחיהו כמצוה מבד ז, 2 ולא ישקף איש את רוח קדשו מבד ז, 3-4 כאשר אמר בין איש לאשתו ובין אב לבנו מבד ז, 8-9 ונקום וניטור איש לאחיו מבד ח, 5-6 ושגוא איש את רעהו מבד ח, 6 ויתעלמו איש בשאר בשרו ויגשו לזמה מבד ח, 6-7 ויעשו איש הישר בעיניו מבד ח, 7 ויבחרו איש בשירותו לבו מבד ח, 8 אל יאות איש עמו בהון ובעבודה מבד ח, 30 אשר הלכו עם איש הכוזב כשנים ארבעים מבד ח, 37-38 אז נד[ברו] איש אל רע[הו] מבד ח, 40-41 [להחזיק איש] את אחיו מבד ח, 41 איש לפי רוחו ישפטו בעצת קדשו מבד ח, 47-48 וכל איש מבי[אי] הברית מבד ט, 2-3 איש אשר ישביע על פני השדה מבד ט, 9 אשר ימעל איש בתורה מבד ט, 16-17 אל יאמן איש על רעהו מבד י, 2 אל ירחץ איש במים צואים מבד י, 10-11 ומעוטים מדי מרעיל איש מבד י, 11 אל יעש איש ביום הששי מלאכה מבד י, 14-15 וביום השבת אל ידבר איש דבר גבל ורק מבד י, 17-18</p>	<p>בין איש לרעהו מה ה, 21 וכתבם בסרך איש לפני רעהו מה ה, 23 להשמע הכול איש לרעהו הקטן לגדול מה ה, 23 להעלות איש לפי שכלו מה ה, 24 להוכיח איש את רעהו מה ה, 24-25 וגם אל יביא איש על רעהו דבר לפני הרבים מה ו, 1 כול הנמצא איש את רעהו מה ו, 2 אל ימש מאתם איש כהן מה ו, 3 איש דורש בתורה מה ו, 6 על יפות איש לרעהו מה ו, 7 זה הסרך למושב הרבים איש בתכנו מה ו, 8 ושאר כול העם ישבו איש בתכנו מה ו, 8-9 איש את מדעו לעצת היחיד מה ו, 9-10 אל ידבר איש בתוך דברי רעהו מה ו, 10 ובמושב הרבים אל ידבר איש מה ו, 11 וכול איש אשר יש אתו דבר לדבר לרבים מה ו, 12 אם ימצא בם איש מה ו, 24 וכול איש אשר יהיה בעצת היחיד מה ז, 22 שנים עשר איש וכוהנים שלושה מה ח, 1 ואהבת חסד והצנע לכת איש עם רעהו מה ח, 2 וכול איש מאנשי היחיד מה ח, 16 איש את רעהו מה ח, 20 כול איש מהמה אשר יעבר דבר מתורת משה מה ח, 21-22 ולוא יתערב איש מאנשי הקודש בהונו מה ח, 23 אשר לוא ישפט איש מה ח, 25 לתקון עת ועת ולמשקל איש ואיש מה ט, 12 איש כרחוק כתכון העת מה ט, 18 הלך תמים איש את רעהו מה ט, 19 והבדל מכול איש מה ט, 20 ולחיות איש מקנא לחוק מה ט, 23 בעמוד איש הלצון מבד א, 14</p>	<p>וכבדו איש מרעהו מה ו, 18 וברבות שני איש לפי כוחו מה ו, 19 וכול איש פותי אל יבוא בגורל מה ו, 20-19 ובני לוי יעמודו איש במעמדו מה ו, 22 איש בסרכו על יד ראשי [א]בות העדה מה ו, 23-24 וכול איש מנוגע מה ו, 11, 3 וכול איש מנוגע באלה מה ו, 11, 4 או איש זקן כושל מה ו, 11, 7 וישבו ל[פניו איש] לפי כבודו מה ו, 11, 13-14 [אי]ש לפי כבודו כמ[עמדם] במחניהם ובמסעיהם מה ו, 11, 15 ישבו לפניהם איש לפי כבודו מה ו, 11, 16-17 [אל ישלח] איש את ידו מה ו, 11, 18 [אי]ש לפי כבודו מה ו, 11, 21 איש כגורלו בעצת אל מה א, 9-10 איש כאשמתו בנקמת אל מה א, 10-11 איש בית מעמדו מה ב, 22 לדעת כול איש ישראל מה ב, 22 ולוא ישפול איש מבית מעמדו מה ב, 23 ומחשבת צדק [אי]ש לרעהו מה ב, 24-25 אל דרכי איש יכופרו כול עוונותיו מה ג, 6-7 בתולדות כול בני איש מה ג, 13 להאיר בלבב איש מה ד, 2 באלה תולדות כול בני איש מה ד, 15 במפליגיהו לפי נחלת איש בין רוב למועט מה ד, 16 מבני איש להתם מה ד, 20 וכפי נחלת איש באמת וצדק מה ד, 24 וינחילן לבני איש מה ד, 26 אשר לוא ילך איש בשרירות לבו מה ה, 4 ואשר לא ישוב איש מאנשי היחיד מה ה, 15-16 ולוא ישען איש הקודש מה ה, 18</p>
---	---	---	--

תן ידכה בעורף אויביך
מבא י, ט, 3
אויביכם
להלחם לכם עם אויביכם
מבא י, 4-5

אויביכמה
אתמה קרבים היום למלחמה על
אויביכמה מבא י, 3
ואל תח[תו] מסני אויביכ[מה]
מבא ט, 8

מאויביכם
וגושעתם מאויביכם
מבא י, 8

אויבינו
לשול את כול אויבינו
לפ[נינו] מבא י, 1-2
אויבינו למגפת כלה
מבא י, 10-11

באויבינו
להכבד באויבינו
מבא יא, 8

איבת
ויתן איבת עולם בין מפלותם
מה ד, 17

איל
מאיל
והיה לו לבר מאיל האשם הכל
מבד ט, 14

איום
איום וגורא הוא
פח ג, 2-3

ובאמה
ובאמה ופחד ינתנו בידם
פח ד, 7-8

ואימה
מכל פחד ואימה ומצרף
מה א, 17

ברשית פחד ואימה
מה י, 16

ואימתם
פחדם [ואימתם] פח ג, 4

איש
[רשעים] ובוגרים עם איש הכוזב
פח ב, 1
יעבירו איש מלפני רעיהו
פח ד, 11-12
ולא עזרוהו על איש הכוזב
פח ה, 11

אי
מאיי
וממרחק יבואו מאיי הים
פח ג, 10-11

איב
אויב
בהגנף אויב מבא ג, 2
להמיץ אויב ולהגיס כול משנאי
צדק מבא ג, 5-6
ולהכניע מערכת אויב בגבורת
חיל מבא ו, 6-6
ובסדר מערכות המלחמה לקראת
אויב מבא ז, 8
להמס לב אויב מבא ח, 10
כול אלה ירדפו להשמיד אויב
במלחמת אל מבא ט, 5
[משני] עברי המערכה [לה] מיס
אויב מבא ט, 11-12
והיה אויב ירשה

מבא יא, 7
להסיר [ממשלת א] ויב לאין
עוד מבא יח, 10
וכעיר מבצר מלפ[ני אויב]
מהו ג, 7

האויב
לצאת למערכת האויב
מבא ג, 7
ועל הצוצרות דרך המשיב
ממלחמת האויב
מבא ג, 10-11
הדגל הראישון ישליך [אל] מערכת
האויב מבא ו, 1-2
עד קורבם למערכת האויב

מבא ז, 7-8
עד השליכם למערכת האויב
שבע פעמים מבא ח, 12-13
עד הגנף האויב והסכו עורפם
מבא ט, 2
ונחל[קו] על כול האויב לדרך
כלה מבא ט, 6
לפני נפול חללי האויב
מבא יד, 3

אויבי
תסגיר [או]יבי כול הארצות
מבא יא, 13

אויביו
נתנו אל בידי אויביו
פח ט, 10

לאויביו
ונוטר הוא לאויביו
מבד ט, 5

אויביכה
תן ידכה בעורף אויביכה
מבא יב, 10

וימירום בערול ששה ולשון
אחרת מהו ב, 18-19
[בל]וע]ג ששה ולשון אחרת
ידיברו לעמך מהו ד, 16

אחרון
[אחרון בעדת בוגדים]
פח א, 3
עד קץ אחרון
מה ד, 17-17
את אשר עשה בדרך אחרון
מבד א, 12
[מד]ין וממשטט אה [רון]
מהו יו, 11

האחרון
את כול הב[נאות על] הדור
האחרון פח ב, 7
[על] הדור האחרון
פח ז, 2
אשר יאריך הקץ האחרון
פח ז, 7
בהמשך עליהם הקץ האחרון
פח ו, 12

אחרונים
ויודע לדורות אחרונים
מבד א, 11-12

האחרונים
פשרו על כוהני ירושלם
האחרונים פח ט, 4-5

ובאחרונים
וכמשטט הזה לכל המאס בראשונים
ובאחרונים
מבד ח, 31-32

באחרית
באחרית הימים בהאספם
[ליחד] מה ו, 1
קריאי השם העמדים באחרית
הימים מבד ד, 4
עד עמד יורה הצדק באחרית
הימים מבד ו, 10-11

לאחרית
לאחרית הימים
פח ב, 5-6

ולאחרית
משלל העמים ולאחרית הימים
פח ט, 5-6

אחור
ואל תשובו אחור ואל [ירך
לבככמה]
מבא טו, 9
כי [דבר אחד מ]דברך לא ישוב
אחור מהו יג, 18
וצדק כול מעשיך וד[ברך] לא
ישוב אחור מהו יג, 19
אחור ואני בקצי אתמוכה
מהו קטע ו, 10

אחריו
אשר היעירו אחריו
מבד ח, 17

אחריכה
ויסקוד אחריכה כלה
מה ב, 6

אחריהם
אומרים אחריהם אמן אמן
מה א, 20
[וכול] העוברים בברית מודים
אחריהם לאמור מה א, 24
ואמרו אחריהם אמן אמן
מה ב, 18
והלויים יעבורו אחריהם
מה ב, 20

וכל הבאים אחריהם
מבד ד, 7
[בם] ובכל ההולכים
אחריהם מבד ח, 18
אהב את הבאים אחריהם
כי להם ברית האבות
מבד ח, 17-18
וראשי השבטים ואבות העדה
אחריהם מבא ב, 3
ובעשר השנים אשר אחריהם
מבא ב, 13

ואחריהם
ואחריהם ראשי הלויים
מבא ב, 2
ואחריהם כול סרך פרוש
שמותם מבא ד, 6
ואחריהם כול פרוש שמותם
מבא ד, 7

ואחריהם יצאו שלושה דגלי
בינים מבא ו, 1
ואחריהם יצאו שני דגלי
בינים מבא ו, 4

מאחריו
בהסוגו מאחרי אל בגלוליו
מה ב, 16-17
[ותסר לבבי מאחרי] אשמה
מהו ו, 5

מאחרו
ולוא לשוב מאחרו מה א, 17

מאחריו
יסור מלאך המשטמה מאחריו
מבד טו, 5

אחר
ואין אחר זולתכה מה יא, 18
כי אל הדיעות הכינה ואין אחר
עמו מהו יב, 10-11

אחרת
לצאת מערכה אחרת חליפה
מבא טו, 10

אהבנו

וכרוכ נחלתו אהבנו
מחו יד, 19
[ואוהב] נו וכרחקד אותו כן
אתעבנו מחו יד, 21

ואהבכה

ואהבכה נדבה ובכול לבני
מחו יד, 26
ואהבכה בנדבה ובכול לב
מחו טו, 10

יאהבו

[יא] הבו אותך כול הימים
מחו טו, 9

לאהוב

לאהוב איש את אחיו כמהו
מבד ו, 21-20
[לאהוב אמת] [וצדק]
מחו יד, 25

ולאהוב

ולאהוב כול אשר בחר
מה א, 3-4
ולאהוב כול בני אור
מה א, 9
ולאהוב את [שמך]
מחו טז, 7

אוהב

ויע[שה א]הב בשמרו מצות אל
מבד ג, 2

אוהבים

וישמרו ויתכבו אוהבים לאל
מבד ג, 3-4

אוהבי

ולנסות אוהבי מוסר
מחו ב, 14

לאהביו

לאהביו ולשמרו אהלף דור
מבד ה, 44-45

לאוהביך

לאוהביך ולשומרי מ[צו]תיך
לפניך מחו טז, 13-14

אהבת

אהבת חסד לניכנעים
מה י, 27

באהבת

באהבת אל את הראשנים
מבד ה, 16-17

ואהבת

ביחד אמת וענות טוב ואהבת
חסד מה ב, 24
צדקה ומשפט ואהבת חסד
מה ה, 4
בא[מת] וענוה ואהבת חסד
לאיש מה ה, 25

ואהבת חסד והצנע לכת איש
עם רעהו מה ה, 2

ובאהבת

ובאהבת חסד] אל יטור להם
מבד יג, 18

אהבתו

וכן אהבתו עם שנאתו
מה ט, 16

לאהבתו

לאהבתו עם שנאתו
מה ט, 21

מאהבתו

כי מאהבתו את אבותיך
ומשמרו את השבעה מבד ח, 15

אהל

באהלו

[...ב]אהלו ב[רכה] יישועה
מחו יב, 3

באהליהם

וירגנו באהליהם מבד ג, 8

אהרון

[על סי] בני אהרון הכהנים
מה ו, 15-16
על פי בני אהרון מה ו, 23
וכול אבות בני אהרון
הכהנים מה ו, 13
על פי בני אהרון מה ה, 21
בית קודש אהרון מה ט, 6
רק בני אהרון ימשלו במשפט
ובהון מה ט, 7
עד בוא נביא ומשיחי אהרון
וישראל מה ט, 11

עד עמוד משוח אהרון וישראל
מבד יב, 23, יג, 1
עד עמוד משוח אהרון וישראל
מבד יד, 19
שבעה כוהנים מבני אהרון
מבא ז, 9-8
בני אהרון מבא יו, 2
באהרון
לכפר לכול המתנדבים לקודש
באהרון מה ה, 6
ואהרון
כי מלפנים עמד משה ואהרון
מבד ה, 17-18
ארבעה למטה לוי ואהרון
מבד י, 5
ואהרון ושמות שנים עשר
ש[בטי ישראל] כתולדותם
מבא ג, 13
[ו]שם ישראל ולוי ואהרון
מבא ה, 1

לאהרון

וטוד קודש קודשים לאהרון
מה ת, 5-6

מעון קודש קודשים לאהרון
מה ת, 8-9

מאהרון

ויקם מאהרון נבונים
מבד ו, 2
עד עמוד משיח מאהרון
ומישראל מבד ח, 24

ומאהרון

ויצמח מישראל ומאהרון שורש
מטעת מבד א, 7

האוב

במשפט האוב והידועני ישפט
מבד יב, 3

אוה

תאוה

ולהון חמס לוא תאוה נפשי
מה י, 20
תאוה בלוא מהו קסע 14, 2

יתאוה

ולוא יתאוה בכלול אשר לוא
צו[הו] מה ט, 25

אויל

אויל

למי דעת[ו] ב[היותו אויל ומשגע
מבד טו, 15

אוילי

[רק אוילי לב לא יבינו אלה
מהו א, 38-39

אולת

ורוב אולת וקנאת זדון
מה ד, 10

ואולת

יתהלכו בחכמה ואולת
מה ד, 24

ואול[ת]

מהו קסע 17, 6

און

למה תראני און פון א, 5
שולחי אצבע ומדברי און ומקני
הון מה יא, 2
הללי און במשפט אל
מבא ו, 3
מקור און מהו קסע 12, 2

אויץ

אץ

ועתה היום אץ לנו לרדוף
המוגס מבא יח, 11

ובאוך

[וב] אוץ השמש לבוא
מבא יח, 5

אור

ואור

הלוך ואור עד תום כול מועדי
חושך מבא א, 8

האירותה

[אודכה אדוני כיא] לי
האירותה פניך מהו ג, 3
אודכה אדוני כי האירותה פני
לבדיכתה מהו ד, 5
ובי האירותה פני רבים
מהו ד, 27
כי מאור מתושך האירותה לי
מהו ט, 26-27

יאיר

ובמועד אל יאיר רום גדולו
מבא א, 8

ויאיר

ויאיר לבכה בשכל חיים
מה ב, 3

יאירו

[אמת וצד]ק יאירו לכול
קצוות תבל מבא א, 8

תאירו

ולא תאירו מזבחי חנם
מבד ו, 13-14

להאיר

להאיר בלבב איש מה ז, 2
בלבתי בוא אל המקדש להאיר
מזבחו חנם מבד ו, 12
להאיר בשמחה בבית י[שראל]
מבא יד, 7

מאיר

והלזה ברול לבן מאיר
מבא ה, 10

אור

ולאהוב כול בני אור
מה א, 9
ונכרת מתוך כול בני אור
מה ב, 16
וחושך יביט לדרכי אור
מה ג, 3
את כול בני אור מה ג, 13
במעון אור תולדות האמת
מה ג, 19
בדרכי אור יתהלכו מה ג, 20
להשקיל בני אור מה ג, 24
עזר לכול בני אור
מה ג, 24-25

והואה כרא רוחות אור וחושך
מה ג, 25
ברשית ממשלת אור עם תקומתו
מה י, 2
עם האספו מפני אור מה י, 3
וממקור צדקתו משפטי אור
בלבבי מה יא, 5
ראשית משלוח יד בני אור
מבא א, 1

אבניה
להיות אבניה בעשק

פח י, 1
סביב אבני חפץ בדני ריקמה
מבא ה, 9
אבני חתן [לבריה] עוז
מהו ה, 26-27

ואבני
ואבני חפץ אבדני ריקמה
מבא ה, 6
בוזה ובכסף ואבני חפץ
מבא ה, 14
כסף וזהב ואבני חפץ
כהיכל [ו] תיכה מבא יב, 11-12

אבנים

הבנים
ועל הבנים תבנני
מהו קטע 2, 8

אברהם

אברהם לא תלך בם
מבא ג, 2
אשר באו עמו בכרית אברהם
מבד יב, 11
על כן נימול אברהם ביום דעתו
מבד טו, 6

אבשלום

פשרו על בית אבשלום
פח ה, 9

אגף

אגפי
וילכו נחלי בעלעל על כול
אגפי רום מהו ג, 29

אדם

ותעש אדם כדני הים
פח ה, 12
מדמי אדם וחמס א[ר]ץ
פח ט, 8
מדמי אדם וחמס ארץ
פח יב, 1
ולחם כול כבוד אדם ואין עולה
מה ד, 23
ומזפת ערמה מבני אדם
מה יא, 6
וחטאת בני אדם מה יא, 15
כאשר רצית לבחירי אדם
מה יא, 16
וכל כבוד אדם להם הוא
מבד ג, 20

כל אדם אשר יחרים אדם מאדם
בחוקי הגוים להמית הוא

מבד ט, 1
וכל נפש אדם אשר תמול אל
מקור מים ואל מקוה מבד יא, 16
תבנית אדם ותול[דותיו וזר]עו
מבא י, 14
וחרב לוא אדם תואכלנו
מבא יא, 11
לרוח אדם אשר יצרת בתבל
מהו א, 16
טה[רת אדם] מרוב עוון
מהו א, 33
נגד בני אדם מהו ב, 24-25
ולוא לבן אדם תום דרך
מהו ד, 30-31
להתם דרך לבני אדם

אדם
בחיל בליעל בגדוד אדם ומאב
מבא א, 1

אדמה

מקוה עפר ומגבל [אדמ]ה
ומדור חושך מהו יב, 25-26
האדמה
וביושבי האדמה על האדמה
מהו קטע 5, 12
ואדמה
ומה אפשו אדם ואדמה הוא
מהו י, 3
אדמתו
ולדשן בטוב אדמתו מבד א, 8

אדוני

כי כן כתוב מלכד שבתות י"י
[ומלכד מתנותי] כם מבד יא, 18
כיא קדוש אדוני ומלך הכבוד
אתנו מבא יב, 7
[רם] על השמים אדוני
מבא יב, 17
[אודך אדוני] מהו א, 1
[אודכה א] דו [ני] [אודכה א] דו [ני]
מהו ב, 1
אודכה אדוני כי שמתה נפשי
בצרוך החיים מהו ב, 20
אודכה אדוני כיא עינכה
[ועופפה] על נפשי מהו ב, 31
[אודכה אדוני כיא] לי
לחירות פני מהו ג, 3
אודכה אדוני כי פדיתה נפשי
משחת מהו ג, 19
אודכה אדוני כיא היתה לי
לחומת עוז מהו ג, 37
אודכה אדוני כי האירותה פני
לבריתכה מהו ד, 5
אודכה אדוני כי לא עזבתני
בגורי בעם מהו ה, 5
ברוך אתה אדוני כי לא עזבתה
יתום מהו ה, 20-21
[אודכה אדוני כי הצלתה נפשי]
מעדת [ש]א מהו ו, 4-5
אודכה אדוני כי ספנתני
בעזוכה מהו ז, 6

או[דכה אדוני] כי השכלתני
באפסתכה מהו ז, 26
מי כמוך באלים אדוני

מהו ה, 28
[אודכה] אדוני כי לוא הפלחה
גורלי בעדת שו מהו ו, 34
או[דכה אדוני כי נתתני
במקור גזולים ביבשה מהו ח, 4
[אודכה אדוני כי] הגברתה

עד אין מס[פר] מהו ט, 37
ברוך אתה אדוני אל הרחמים
[ורב ה]חסד מהו י, 13
ברוך אתה אדוני א[שר נתתה
ל]עבדך שכל מהו יא, 28
ברוך אתה אדוני

מהו יא, 33-34
[אורכה] אדוני הנותן בלב
עב[דך] בינה מהו יד, 8
[אודך] אדוני כגדול כחך
מהו יד, 23
ברוך אתה אדוני יוצר
[ה]כוכ[ב] [ור] [ב] העליליה
מהו טו, 8
אתה אדוני א[שר ה]כינותה
מהו קטע 15, 6

ואדון

ואדון לכול רוח ומושל בכל
מעשה מהו י, 8

אדיר

האדיר
בגבורת מלאך האדיר
מבא יו, 6

אדירנו

כיא קדוש אדירנו
מבא יט, 1

אדירים

ותפד נפשי מיד אדירים
מהו ב, 35
אדירות שוכרי עצם אדירים
מהו ה, 7
[צללו כ]עופרת במים
אדיר [ם]... מהו ח, 19

אהב

אחת אהב אל לכול מה ג, 26
אל אהב דעת חכמה ותושייה
מבד ב, 3
אהב את הבאים אחריתם
מבד ח, 17-18

אהבתה

[אש]ר אהבתה ולתעב את כול
אשר שנאתה מהו יד, 10-11
[לה] תהלך בכול אשר אהבתה
מהו יז, 23

אב

כאשר אמר בין איש לאשתו ובין אב לבנו **מבד ז**, 8-9 ותשימי אב לבני חסד מהו ז, 20 כי אתה אב לכל בני אמתכה מהו ט, 35

כאב

וירחם עליהם כאב לבניו **מבד יג**, 9

אבי

אבי לא ידעני ואמי עליכה **עזבתני** מהו ט, 35 אבי מהו קטע, 9, 3

מאבי

כי אתה מאבי ידענתי **מהו ט**, 29-30

אביך

יבוא עליך ועל עמך ועל בית אביך ימים **מבד ז**, 11 עליך ועל עמך ועל בית אביך **מבד טז**, 12

אביה

את ערות אחי אביה והיא שאר **מבד ה**, 10-11

לאביה

וכן המשפט לאביה **מבד טו**, 12

אבות

וכול רשי אבות העדה **מה א**, 16

איש בסרכו על יד ראשי [אבות העדה] **מה א**, 23-24 [וכול ר] אשי אבות העדה **מה א**, 25

וכול אבות בני אהרן הכהנים **מה ב**, 12-13

וכול ראשי אבות העדה **מה ב**, 16 בפי כול אווזי אבות **מה ב**, 9 אבות העדה שנים וחמשים **מבא ב**, 1

קראי המועד וכול ראשי אבות העדה **מבא ב**, 7 יכתובו ראשי אבות העדה **מבא ג**, 4

האבות

כי להם ברית האבות **מבד ה**, 17-18

ואבות

וראשי השבטים ואבות העדה אחריהם **מבא ב**, 3

אבותי

כי זכרתי אשמותי עם מעל אבותי **מהו ד**, 34

אבותיך

כי מאהבתו את אבותיך **מבד ה**, 15

אבותינו

[חטא]נו רשענו גם אנחנו גם אבותינו **מבד ח**, 51-52 ו[את]ה אל אבותינו **מבא יג**, 6

ואבותינו

אנ[ו] ואב[ו]ותינו מלפנינו **מה א**, 25

ובאבותינו

[ואל נקמות עשה] משפטו בנו ובאבותינו **מה א**, 26

לאבותינו

וברית [כ]רתה לאבותינו **מבא יג**, 6 השומר ברית לאבותינו **מבא יד**, 8

אבותיהם

לדרוש את [אלוהי אבותיהם] **מה א**, 2-1

אבד

ובניהם בו אבדו **מבד ג**, 9 וגיבוריהם בו אבדו **מבד ג**, 9-10

אובד

הם גוי אבד עצות **מבד ה**, 17 ויהשבוני לכלי אובד **מהו ד**, 9

האובד

וכל האובד ולא נודע מי גנבו **מבד ט**, 10-11 ומן האובד בשה **מבד י**, 22-23

יאבדו

אשר יאבדו רבים **מבא ב**, 10

לאבד

במלחמה לאבדר [עמים וחטאים]... **פח ב**, 13

לאבדו

לאבדו ישלמו ברושו **מה ז**, 6-7

והאביד

וירד מיעקב והאביד שריד [מ]עיר **מבא יא**, 7

אבדה

וכן כל אבדה נמצאת ואין לה בעלים והיתה לכהנים **מבד ט**, 14-15

אבדון

ומשאל אבדון העליטני לרום עולם **מהו ג**, 19-20

לאבדון

ויבקעו לאבדון נחלי בליעל **מהו ג**, 32

באבדונו

אל י[שרא]ל... להסיר בל[יעל]... באבדונו ח[יים] **מבא טו**, 16-17-18

אבדן

ואבני חפץ אבדני ריקמה **מבא ה**, 6

בדני

סביב אבני חפץ בדני ריקמה **מבא ה**, 9

אביון

פדית[ה] נפש אביון **מהו ב**, 32 ותגור נפש אביון **מהו ג**, 25 ונפש אביון פלטתה **מהו ה**, 18

באביון

הפלתה באביון ותביאחו במצר[ח] **מהו ה**, 15-16

ואביון

ולהחזיק ביד עני ואביון וגר **מבד ו**, 21

[ומ]מנו יחזיקו ביד עני ואביון **מבד יד**, 13

אביונים

אשר גמל על אביונים **פח יב**, 3

כאשר זמם לכלות אביונים **פח יב**, 6

אשר גזל הון אביונים **פח יב**, 10

ביד אביונים **מבא יא**, 13 ועם אביונים יד גבורתכה **מבא יג**, 13-14

[ר]חמיו על אביונים **מהו קטע** 16, 3

אביוני

אביוני פדותכה **מבא יא**, 9 כול אביוני חסד **מהו ה**, 23

אבל

ואנחה בכנור קינה לכול אבל **מהו יא**, 22

באבל

באבל יגון ורעת מרורים **מה ד**, 13

לאבל

ומשמיעי שמחה לאבל יג[ון] **מהו ב**, 5

ואני נפתח לי מקור לאבל מרורים **מהו יא**, 19

רוחות עולה אשר יושדו לאבל **מהו קטע** 5, 6

ואבלים

[נכ]אי רוח ואבלים לשמחת עולם **מהו יח**, 15

אבן

כי אבן [מ]קיר תזעק **פח ט**, 14-15

האבן

אשר עבדו את האבן ואת העץ **פח יג**, 2

[חמ]ר... ולב האבן

מהו יח, 26

לאבן

[עורי לאבן] דומה **פח יב**, 15-16

והאבנים

וכל העצים והאבנים והעפר **מבד יב**, 15-16

ה ק ד מ ה

קונקורדנציה זו למגילת פשר משא חבקוק, מגילת הסרכים, ברית דמשק, מגילת מלחמת בני אור בבני חושך ומגילת ההודיות, לרבות הקטעים 1—18, היא מעשה ידי אשתי בלהה מב"ת. במיון החומר, סידורו והגהתו עזר לנו ידידנו דניאל לייבל.

לא נכנסו לקונקורדנציה מיליות הכינויים: אני, אתה, הוא וכו' וכן מיליות השימוש האחרות: אז, אין, אך, אף, אל, אלה, איפוא, אף, אשר, את; בה, בין, בל; גם; הנה; זה; כל, כמוהו, כן; לא; מה, מן; עד, עוד, על, עם; רק; שם.

מעטים הם האנשים המחפשים מיליות מסוג זה בקונקורדנציה, ולא רציתי להכביד.

הקטעים האחרים שנאספו בספר לא שימשו חומר לקונקורדנציה, משום שקרוב לוודאי כי עוד יתפרסם חומר נוסף לאותם קטעים, ורק אז יהיו ראויים לעיבוד קונקורדנציוני.

משום סיבות טכניות לא הוקפו ההשלמות תמיד בסוגריים.

הקונקורדנציה היא מעשה ידי אדם, וככל מלאכת אדם קרוב לוודאי שאינה שלימה. והנה בזמן האחרון נתפשטו ידיעות על קונקורדנציה הנעשית על ידי מכונה אלקטרונית. לא ראיתי עדיין את המלאכה הזאת, אלא שידע אני כי המכונה עצמה היא מלאכת אדם.

על כל פנים ראוי לציין, כי קונקורדנציה זו היא ראשונה למגילות מדבר יהודה.

ואלה הם הקיצורים השגורים בקונקורדנציה שלפנינו:

מבא = מגילת מלחמת בני אור בבני חושך

מבד = מגילת ברית דמשק

מה = מגילת הסרכים

מהו = מגילת ההודיות

פח = מגילת פשר משא חבקוק

THE HISTORY OF THE

ROYAL SOCIETY OF LONDON

AND

THE ASSOCIATION OF

SCIENTISTS OF GREAT BRITAIN

AND IRELAND

קונקורדנציה למגילות מדבר יהודה

מגילת פשר משא חבקוק

מגילת הסוכים

מגילת ברית דמשק

מגילת מלחמת בני אור בבני חושך

מגילת ההודיות

DISCUSSION

תוספות

על פסוקים מספרים שונים שבמקרא, והפשרים האחרים מיוסדים כל אחד רק על ספר אחד בלבד.

(עמ' 173)

- 3 עולם, בספרים שלנו: לעולם.
 4 ועמוני, ו"ו הפירוש כאן: עמוני, ע"י י. נ. אפשטיין, "מבוא לנוסח המשנה" עמ' 1076—1077.
 6 לבנות לוא, היינו אלהים אמר: לא לבנות לו מקדש אדם ולהקטיר שם לפניו, אלא מקדש אדוני. וע"י מעשי השליחים ז, מח ויו, כד.
 7 מעשי תורה, כדברי התורה.

(עמ' 174)

- 8 להכשיל, אליגרו קרא: להשכיל.
 9 למ[ען ית]פשו, בין הגהה להדפסה ראיתי כי גם ידיו השלים כך בהרצאתו ביום העי; למגילות מדבר יהודה ב"ג באדר ב' תשי"ט.
 10 [וה]גיד, מכאן ועד שורה 13 נדפס בעמ' 149 כ"פ שר שמואל"ב. יבנה לכה, ... כסא ממלכתו, בספרים שלנו: יעשה לך יהוה... את ממלכתו.
 11—12 צמח דוד הוא משיח ישראל, ו"דורש התורה" הוא משיח מאהרן, והקימותי, על פי עמוס ט, יא.
 13 כאשר יעמוד, צמח דויד.
 14 מדרש, מסתבר שמעין כתובת כאן.
 15 כחוקת, בספרים שלנו: בחוקת, ובמגילת ישעיה א: כחוקת יד.
 17 בני צדוק, ע"י יחזקאל מ, מו.

משמרות הכוהנים

(175—174)

(עמ' 174)

- 1 מועדיה, לפי לוח הכת (לוח השמש) ולפי חשבון של כ"ו משמרות כהונה לחצי שנה, כל משמר שירת שבועיים בשנה.
 2—3 ב[ב] מעווייה, היינו: פסח חל ביום שלישי במשמרת מעווייה, וכן להלן מסמנים המספרים את ימות השבוע, ולא ידוע מה הן צורות המספרים בכתב היד.

פשר ישעיה

(171—173)

(עמ' 171)

- 1 אשר, ליתא בספרים שלנו.
 2 אשר עזבם, את הרשעים.
 4 (ואשר), סימני מחיקה עליו בכה"י.
 7 לחרכת, אליגרו קרא: לחובת. הכוונה לחורבן הארץ באחרית הימים באשמת הרשעים בני חושך, והיה: חורבן זה.
 10 ידלקם... ותוף, בספרים שלנו: ידלקם... תף.
 11—12 הביטו ומעשי, בספרים שלנו: יביטו ומעשה, וכבדו והמנו, נראה לי ששניהם פעלים, והמחבר פירש "והמנו" כפעל מן השם המון: ויהיו המונים, רבים. צחי, בספרים שלנו: צחה.
 13 והמנה ושאנה, בספרים שלנו: והמונה ושאוה. וע"י בהערה הקודמת. עלו בא, בספרים שלנו: ועלו בה.
 14 יהוה, בספרים שלנו: יהוה צבאות.
 16 כסחה... החוצות, בספרים שלנו: כסחה... חוצות.

(עמ' 172)

- 25—26 ראו, סדר הכתוב הפוך כאן מסדרו בספרים שלנו.
 29 יהוה, בספרים שלנו: אדני יהוה, במגילת ישעיה א הנוסח כמו כאן ונוסף למעלה: אדני.
 30 ובטח, בספרים שלנו: ובבטחה.
 33 תנוסין... הר, בספרים שלנו: תנסו... ההר, ו"הר" גם במגילת ישעיה א.
 34 גבעה, בספרים שלנו: הגבעה.
 40 כיחכה, הבאה כאן מהושע ו, ט. בספרים שלנו: וכחי, לפני השבעים היה כנראה נוסח: וכוחכה.
 48 כפוך, בספרים שלנו: כפוך, בעוף, נראה לי שהסופר כתב מלה זו בטעות ושכח למחקה.
 43 זועקה, בספרים שלנו: זעקך.

(עמ' 173)

- 44 ולוא יכניף, בספרים שלנו: ולא יכנף.
 52 מאירים, אליגרו: מאורים.

מדרש על אחרית הימים

(174—173)

כאן לפנינו פשר שונה משאר הפשרים שלפנינו, הוא מיוסד

- (עמ' 164)
- 7 תפלה ליום כפורים, מסתבר שמעין כותרת כאן. והתפילה היא ליום כיפורים כפי לוח הכת. א[ת], שמא יש להשלים: א[ת] רחמיכה].
- 12 בעדי. כנראה במובן עדין או עדני, מעדני.
- 13 [כ]ופרנו, כופר נפש לנו.
- 15 כי לזאת, שנודה לך.
- 22 עמ. אנשי הכת.
- 24 יסורי כבוד, לימודי הטוב והרע, וקרוב לו "יסודים", ועי' מה ג, 1 ו"ברית דמשק" ז, 8.
- 25 [להיות], שמא כדאי להשלים: [ותקם בחירכה להיות].

מתוך מגילת שלוש לשונות של אש

(164—166)

מסתבר שיש כאן מעין סרך הכהונים, וכיוון שגם טכסט זה לקוי מאד בחסר קשה לעמוד על עניינו בכירור.

(עמ' 165)

- 23 רצונו, שמא: רצוני.
- 34 גיה = גאווה, כמו באיוב כב, כט.
(עמ' 166)
- 35 זידה = זדון, וכן זידות בשורה 37.
- 38 עברם, שמא: עברם [עי"ן סגולה].

שריד מאחת המגילות

(166)

- בדומה ל"ברית דמשק" נמצא גם קטע זה בגניזה הקהירית. וי, לוי, שפירסמו לראשונה, הכיר בו שריד מאחד הכתבים של הכת.
- 6 משפט יי, לוי קרא: משפטיי. ישפוט[וי], כך מפורש בכתב היד, ולוי קרא: ישפט...

- 2 הולכים, בתעתיק: והולכו.
- 3 [ומ]מקור, בתעתיק: [ואת] מקור.
- 4 [יכוז]ב, בתעתיק: [יכוז]ב.
- 5 [ויחו]נכה, בתעתיק: [ויחו]ננך.
- 13 עבד[וי], הבי"ת נמחקה בכתב היד ונוספה למעלה.
- 18 [וי]חונכה, בתעתיק: [י]חוננכה.
- 20 אלים, שמא כדאי להשלים: [שר] אלים.

(עמ' 161)

- 25 וירח[מיכה], בתעתיק: וירנ[ינכה].
- 30 לכה[ן] לפניכ[ה], בתעתיק: לכה[ונתכ]ה.
- 32 [ויגדל שמכה], בתעתיק: [עטרת].
- 46 [ולב]חון, על ידי בני צדוק.
- 49 מק[דש] במעון, בתעתיק: מקומכה [במעון].
- 50 ובמעשיכה [י"ד נוספת], על פי מעשיך. ומזול, ומנטיפת שפתך, והשווה דברים לב, ב.

(עמ' 162)

- 63 שר יד... שמא כדאי להשלים: שר יד[יכה].
- 64—65 כמלאך פנים; מלאכי פנים, מהו ו. 13. תעמוד, בתעתיק: תעביד... סבים.

(עמ' 163)

- 83 [עצ]תו, בתעתיק: [גבור]תו.
- 89 תנכה = תגה, מעין רוכנים = רוגנים במה יא. 1.
- 91—92 ופרשו, על פי חבקוק א. הו, על, שמא כדאי להשלים: על [אויביכה].

מתוך סדר תפלות

(163—164)

מסתבר שקטע זה בא מתוך מגילת תפילות למועדים. ואפשר שקטע זה הוא סוף תפילה לראש השנה.

(עמ' 163)

- 3 לתקופת, שמא כדאי להשלים: לתקופת [השנה].

55 עולמות. בספרים שלנו: עולמות, והגייה עממית כאן.
59 לפניו. שמא יש להשלים: [אשר יובילו שי] לפניו.

קטע מספר רזים

(157—159)

כאן קטע מאחד מספרי הרזים של הכת, ועניינו אינו ברור.

(עמ' 157)

5 מרז נהיה, הוא מ"רזי פשע" שבשורה 3.
6 כי יהיה, מלים אלה תלויות למעלה. בתעתיק שבמקור:
וגלה... מפנו. ושמא יש לנקד יגלה (י"ד חרוקה וגימ"ל
פתוחה) כמו בשורה 7. ו"מולדי עולה" הם מקור הרשע.
9 המשא, החזון.
11 היש, אם כי כל העולם כביכול מחשיב את האמת, האם הוא
גם מחזיק בה?
12 מי גוי, ואף על פי כן אין גוי אשר לא עשק עם אחר.

(עמ' 158)

23 אל, בכה"י בכתב העברי הקדום.
25 גלה, שמא יש להשלים: [לב[חירו].

(עמ' 159)

44 ערב, בתעתיק: ערכ.

מתוך אחת המגילות

(160—159)

קטעים אלה לא נתברר טיבם, ושמא הם שייכים למגילת
מלחמת בני אור ובני חושך.

(עמ' 159)

3 [מ]שית, עי' "ברית דמשק" ה' 1.
5 חומשים, חמשה חומשי תורה, וכאן המקור הקדום ביותר
לכינוי זה. [ס]פרים" הם כנראה כל ספרי המקרא.
6 ארבעת, שמא כדאי להשלים: ארבעת [ועשרים].
19 המתנדבין[ם], שמא כדאי להשלים: [לשוב לבריתו].

סרך הברכות

(163—160)

(עמ' 160)

1 [אלהים עושי]. בתעתיק: [אל עושי את]. מצוותיו, ר"ו
אחת תלוייה.

צריכים גם לחזור בתשובה על העון. יהוה, בכה"י בכתב
העברי הקדום.

7 ואתבוננה, בספרים שלנו: והתבוננת. ויש שינויים לגבי
הספרים שלנו גם בקטעים הבאים.
8 ארבעים שנה, של המלחמה באחרית הימים.
10—11 אשר יקבלו את מועד התענית, הכוונה לקביעת יום
הכיפורים כפי לוח אנשי הכת. עי' "ברית דמשק" ה' 18—19,
והשווה פח יא. 77. שנצלו, ידיו: ונצלו.

(עמ' 155)

13—14 וידרוכו, בספרים שלנו: ודרכו... להפיל... לטבות...
וקשתותם.
15 רשעי אפרים ומנשה, הם היו אויבי הכת. ועי' פשר נחום
13. הכוהן, מורה הצדק.
17 ינתן, הכוהן הרשע, כעת אפשר לי להשלים קטע זה, וזו
צורתו:

זומם [רשע] לצדיק וחזק [עליו שגוי: ארני] ישקם
לו כיא ראה

כי קא יזמו [לו, יב - יג] - פשרו על סוךך תפרית
אשר כבוס תתרב

אותו? לבלות את עושי תורה אשר... ואל לוא...
תרב פתחו רשעים וינדרכו קשתם לפיל פני ואקיון

ולקבוס ישרי דרף: סרפם תבוא קלפם וקשתותיהם
תשבבנה -

פשרו על רשעי אפרים ומנשה אשר יבקשו לשלוח יד
בכוהן וקאנשי עצתו בצת ומצרך הקאה עליהם ואל

יפ[ר]ם

מנדם. ואשר כן ינתנו כנד פריצי גואים למשפט
קחירי: שןאל באחרית תמים היא עת נמצרך הקאה]...
טוב משט לצדיק מקמון רשעים כניים] [לו, טז] -

פשרו... אשר לוא...
... לרשעים...

20 לעד, ידיו: אדם.

21 ברעב... ורבים, ידיו: ברעב במועד.

26 כעשן כולו, בספרים שלנו: בעשן כלו. ויש גם נוסחאות:
כעשן.

31 עריצי, שמא יש להשלים: עריצי [הגואים ו]רשעי.
והשווה שורה 42.

33 [ו]כול [ד]רכו, בספרים שלנו: ודרכו.

35 לוא = לו.

36 וגם, בספרים שלנו: גם.

(עמ' 156)

40 פשרו, עי' פח יא. 75. [בתרמי]ת, שמא יש להשלים:
[בתעני]ת.

41 [ולוא י]שלם, היינו לכוהן הרשע.

3 יס[עו], ידיו: יס[ור סבלו].
8-4 גם כאן, וכן להלן שונה נוסח הכתובים מן המקובל.

(עמ' 151)

35 ... יבו, ראוי להשלים: [יש]יבו.

36 ובגדי רקמת = ובגדי רקמות. על פי יחזקאל טז, יח. והגייה עממית של אנשי הכת כאן.

הנהגה בנצחונה עשה אלכסנדר ינאי מעשה תועבה: הוא לקח שמונה מאות שבוים (ממתנגדיו), הרג לעיניהם את נשיהם ואת טפם. ואחרי כן הוקיע אותם על צלבים בשער העיר, בשעה שהוא השתכר והתהלל עם פילגשיו (עי' גם ב„קדמוניות היהודים“ ספר יג יד, ב).

במשך השורות מדובר על ההון אשר קיבצו כוהני ירושלים וכן על רשעי אפרים, אויבי הכת, דברים הידועים לנו גם מפרשים אחרים, אבל אין להוציא מכאן שום מסקנה ברורה על תוכן הדברים.

שמואל א. ליונסטם (הארץ מיום 3.8.1956) סובר אחרת: לדעתו, אנתיוכוס הוא אנתיוכוס השלישי, והצעתו היא לקרוא בשורה 4: [אשר... ב]יד.

3 דורשי החלקות (על פי ישעיה ל, י), הם הפרושים. ועי' מהו ב, 15 וכאן שורה 8. והם הביאו את דמיטריס לירושלים.

6 פשרו, לייבל: [וזה] פשרו. כפיר החרוק, כינוי זה נזכר כפי דברי אליגרו גם בקטע מ„פשר הושע“, שלא נדפס, והוא כנראה אלכסנדר ינאי, שהיה תחילה מאנשי הכת ונפרד מהם. והצירוף הוא על פי משלי יט, יב וכ, ב (ד. לייבל). והשווה גם לצירוף „כפיר גוים“ ביחזקאל לב, ב. ואפשר שיש לצירוף זה קשר גם לפסוק „כפירים רשו ורעבו“ בתהלים לד, יא. שכמה מפרשים פירשו שם: כפירים — כופרים, עי' פירוש ראב"ע שם.

8 השולח, לייבל: [המשלח].

9 כי תלוי חי, על פי דברים כא, כג. [אשר לוא היה]. לייבל: [תועבה].

10 [רובק]ה, נוסח זה היה גם לעיני השבעים. ונראה כי רובכה = רוביכה מובנו: נעריכה, צעיריך.

12 [כוהנ]י, דברי פשר זה מכוונים כנגד כוהני ירושלים שנחשבו עם רשעי אפרים כנגד הכת.

פשר צפניה

(154)

(עמ' 154)

3 עברת יהוה, שם היה כתוב בכתב היד כאן וכן בשורה 8-6 בכתב העברי הקדום.

7 ב, א, צ"ל: ב, א.ב.

9 ל. ת... שמא ראוי להשלים: ל[ב]ת[ה] ולשממה[ה].

פשר תהלים

(154—157)

(עמ' 154)

5-1 ואל, בספרים שלנו: אל תתחר... יכרתו... וקוי אשר לוא ימאנו, אין זה מספיק לשוב ללימוד התורה, אלא

פשר מיכה

(151—153)

(עמ' 152)

14 מטיף הכזב, עי' „ברית דמשק“ ח, 13.

15 [ה]פתאים, כינוי לאנשי הכת ברוב כתביה.

16 מורי = מורה.

פשר נחום

(153)

פשר זה, אם כי הוא קטע בלבד, הוא מן החשובים שבכתבי היד של הכת שנתגלו עד כה, שכן נזכרים בו שני שמות אנטיוכוס ודמיטריס. ועי' הערות אחדות ל„פשר נחום“ מאת ד. לייבל ב„תריבין“ ככ"ו עמ' 12—16 ורשימתי ב„הארץ“ מיום 20.7.1959.

ב„פשר“ שורה 3-2 מדובר על דמטריוס, שביקש לבוא לירושלים „בעצת דורשי החלקות“ (כינוי לפרושים), וכונתו היתה כנראה להפריד בין מלכי יוון ובין אנתיוכוס, ואם כן הכוונה היא לדמטריוס השלישי, המכונה „איקירוס“, ולאנתיוכוס העשירי, שלחמו זה בזה. יוסף בן מתתיהו מספר ב„מלחמת היהודים“ (תרגום י. נ. שמחוני) ספר א ד, ו: „[אלכסנדר ינאי] ניסה להפסיק את המלחמה ולדבר שלום אל נתיניו המורדים [הפרושים], אבל אלה הוסיפו יד לשנות אותו על שרירות לבו ועל תפוכותיו. וכאשר שאל אותם, מה היא סיבת הדבר, ובאיוה מעשה יוכל לשכך את חמתם, ענהו האנשים, כי רק עם נבלתו יכרתו שלום, אף כי קשה לסלוח לעושה תועבות כאלה גם אחרי מותו. ויחד עם זה שלחו לו אל דמטריוס, המכונה איקירוס, לעזרה, והוא נעתר אליהם, בקורתו לגדולות מאלה, ובא עם חילו אל הארץ, ועל יד העיר שכם התחברו אליו בני בריתו מן היהודים, ידו של דמטריוס היתה על העליונה, אבל בסופו של דבר, ממשיך יוסף בן מתתיהו ומספר: „חמלו [מתנגדיו] על אלכסנדר במפתחו, וששת אלפים מן היהודים עברו אליו בברחו אל ערי יהודה“. בריחה זו גרמה אכזבה לדמטריוס ועזב את שדה המלחמה.

קטע 18

(עמ' 142)

4 ... עוני, שמא כדאי להשלים: [בחוני] עוני.

קטעים 19—66

(עמ' 143)

קטעים אלה צולמו על פי „אוצר המגילות הגנוזות“
 לא. ל. סוקניק (תשט"ו). תעתיק לוח 57—58. ואביא כאן
 קצת השלמות משוערות:
 קטע 20 שורה 4: לכול קצי עו[למים].
 קטע 25 שורה 1: [ותשכיל]ני ברזי.
 קטע 28 שורה 2: [ובכול קץ] נהיה בתבל. שורה 3: לאנשי
 ה[יחד].
 קטע 38 שורה 1: [עדת]קדושים. שורה 2: וברכו שמ[כה].
 קטע 42 שורה 2: [בהד]ר נפלא[ותיכה].
 קטע 43 שורה 1: [וי]בחרו ב[מהתלות].

(עמ' 144)

קטע 45 שורה 2: לשחת. ש"ן תלויה. שורה 5: עדן =
 זדון (הגייה עממית).
 קטע 48 שורה 3: בהבל, הב"ית השנייה תלויה.
 קטע 52 שורה 3: ואני יצר [החמר].
 קטע 63 שורה 2: [צדיק]ים ובסוד קד[ושים].
 קטע 65 שורה 3: ולטהר פש[עינו].

קטע 12

(עמ' 140)

4 רוח עורף ק[שה], ע' מה ד. 11.

קטע 13

(עמ' 140)

5 ... דך, נראה להשלים: [כבו]דך.

קטע 14

(עמ' 140)

גם כאן אין צירוף למלים הבודדות.

קטע 15

(עמ' 141)

4 פתאים. בכה"י תלויה ר"ן בין הפ"א והת"ו.
 6 אתה, שמא ראוי להשלים: [ברוך] אתה.
 7 ... ד. כדאי להשלים: [יח]ד.

קטע 16

(עמ' 141)

4 ... ה, שמא יש להשלים: [חכמ]ה.

קטע 17

(עמ' 142)

3 [רוז]י, אפשר להשלים: רוזי פלא].

נספחים

פשר שמואל ב

(149)

2 [וה]גיד, קטע כאן מ„מדרש על אחרית הימים“, ע' להלן
 עמ' 173-174.
 2* והגיד, נוסח אחר מלשון הכתובים במקרא שלפנינו.

פשר ישעיה

(150—151)

(עמ' 150)

2 [להשי]בם, ידין ב" IEJ 7 עמ' 68: [בשו]בם.

פשר ברכת יעקב

(149)

פשר כאן לבראשית מט, י"א בדרך פשרי הכת.
 3 לוא = לו. ידין, ב" IEJ 7 עמ' 67 קורא: [ולוא י]כרת
 יושב כסא לדוד.
 4 הרגלים, כינוי לנוהים אחרי הכת. וידין ב" IEJ 7 עמ'
 67 קורא: הרגלים, ומשער שלפני המחבר היה בבראשית
 מט, י הנוסח: „ומחוקק מבין דגליו“.
 5 ברית מלכות, כמו בשורה 3.
 6 [דורש] התורה, ע"י „ברית דמשק“ ג. 7.

(עמ' 137)

- 8 אנינם, צורת זכר מאנינה, יגון, ואפשר שיש לנקד „רבה“ כציווי.
13 תרבי, כנראה במובן: תרבה, וראוי להשלים: לאצו]ל איש צ[דיק, היינו להפריד ולחלק את הצדיק מן הרשעים.

קטע 6

(עמ' 137)

- 6-5 גליתה, שמא ראוי להשלים: [אוזני].
9 ולוא, האלֹף תלוייה.

קטע 7

(עמ' 137)

- 3 ועם, שמא יש להשלים: ועם [ארוים].

(עמ' 138)

- 6 להודיע גבורה, סימן מחיקה על מלים אלה.

קטע 8

(עמ' 138)

- אין צירוף כלל למלים הבודדות.

קטע 9

(עמ' 138)

- 5 ...ופפו, שמא יש להשלים: [יתע]ופפו.

(עמ' 139)

- 11 ממזרים, עי' קטע 6, 3.

קטע 10

(עמ' 139)

- 2 גמלתנו ו, שמא יש להשלים: ו[תרחמנו].
3 בכבוד, סימן מחיקה על הבי"ת הראשונה.
4 ...לליה, שמא יש להשלים: [מע]לליה, או [רב הע]לליה.
6 ועם יודעים, הם אנשי הכת, ואפשר להשלים: [רנה].

קטע 11

(עמ' 139)

- 6 ולך חמד, הצדיק.
7 תהו, יש להשלים: [איש] תהו.

קטע 1

(עמ' 134)

- 5-4 ומגולל, אפשר להשלים: [ברוח נדה].
9-8 נשענתה, אפשר להשלים: [בחסדיכה והמון רחמיכה].
10-11 בקצי, כשיגיע זמני להתגבר על האויבים, אתמוכה, נראה לי להשלים: [באמתכה].

קטע 2

(עמ' 134)

- 6 צעודי = צעדי, ליכט: צעודו.
8 ומצו... שמא ראוי להשלים: ומצ[ידוק(?)], עי' מהו יב, 32. ועל הבנים, ועל האבנים, בהשמטת האלֹף, תבחנני, בכה"י: תבחננני.
10 להחוד, להיות חד, יחד, ליכט קרא: להחיד, ומתקן: להיחד.
11 תשובת, הרו"ז תלוייה.

(עמ' 135)

- 16-17 ומצידוק, שמא ראוי להשלים: [יצר חמר], ועי' מהו יב, 32 ובהערה שם, וכאן בהערה לשורה 8.

קטע 3

(עמ' 135)

- 7 למ[עשיהם], ליכט: למ[זמתו].
8 צמי רשעה, צמאי רשעה, בהשמטת האלֹף, ואפשר שיש לנקד צד"י פתוחה ומי"ם דגושה כמו באיוב יח, ט, וגם שב פירש ראב"ע: צמאים.

קטע 4

(עמ' 136)

- 12-13 [אודכה], נראה לי כי כאן מתחילה הודייה חדשה, ותגל אי[זן], יש להשלים: אי[זן עפר], ועי' מהו יח, 4.

קטע 5

(עמ' 136)

- 4 תבית, כנראה פועל מ"בחה" (ישעיה ה, ו), תשמידם, וכדאי להשלים: מא[רץ].
5 לוא, ליכט קרא בצדק „רע“ לצני לוא, וכדאי להשלים: [ועושי] רע לוא יהיו עוד.
6 יושרו, שמא במובן יושרו, כמו „ישוד“ בתהלים צא, ו, המקביל ל„יהלוך“ במחציתו הראשונה של הכתוב, לאבל, אפשר להשלים: [ומחשכים].

- 16 [לדראון] עולם, ליכט: [לאות ע] ולם.
 17 ותמ[שחנו ב] רוב, ליכט: ותמש[ילהו על ר]וב.
 18 כי [דבר אחד מ]דברך, ליכט: כי [אתה אל הדעות ו]דברך.
 21 אפהוא. בנוגע לכתיב עי' י, 3.
 23 לא ישוה, על פי משלי ג, טו.
 24 ולא תק[ח שותד], ליכט: ולא תק[בל שוחד עולה].
 25 אל, בכה"י בכתב העברי הקדום. ת[תעב ורשעה], ליכט: ת[שמיד לעד וכול דרך רשעה].

יד

(עמ' 129)

- 3 ועווי, ליכט: וענוי.
 4 [תום], ליכט: [יום].
 5 [להם], ליכט: [בהם].
 7 אנשי הזונ[כ]ה, ליכט: חזונכה, ונראה לי קריאה נכונה.
 8 עב[דו], ליכט: עבדכה.
 11 [ע]ולם, ליכט: [גור]לם.
 12 [לה]תם, ליכט: [כאן]תותם.
 13-14 ולפי קורבי, אליך. קנאתי, לבשתי רוח קנאה.
 15 ואמת, ובחיריך הם אנשי אמתך.
 17 ובשבעה, שביעת אנשי הכת, ועי' מה ה, 8.
 18-19 והגשתי, נראה לי כעת לקרוא: היגשתי, כלומר הבאתי אחרים להיות חברים בכת. לפי [ש]כלו, של החבר החדש. נחלתו, מה שקיבל ממוריו. ואפשר שיש כאן גם רמז ל"נחליאל" במדבר כא, יט שגדרש בפי חז"ל "ניחלו אל" (עירובין נד, א). וש[וחד], ליכט: וש[וחד רשעים].

(עמ' 130)

- 23 ועד [עול]ם, ליכט: ועד כול [קצי עול]ם.
 24 ה[רחמ]ים, ליכט: ה[חסד]ים.
 25 [לאהוב א]מ[ת], ליכט: [לבחור בא]מת.
 26 ואהבכה נדבה, על פי הושע יד, ה: מלב טוב. ועי' גם טו, 10.

טו

(עמ' 130)

- 10 בררתי, ליכט: בחרתי, והעניין אחד.
 11 הק[ודש לבלי ל]סור, ליכט: הק[ימותי לבלתי] סור.

(עמ' 131)

- 12 בבינתך, שנתת בי. [יבחר], ליכט: [אורחותיו ולא ל]אדם.
 14 ואיכה יוכל כול, עי' מה ג, 16.
 15 ולתהלך = ולהתהלך, [ולח]מול, ליכט: ו[להגדיל].
 16 ולפמות, ולהתיר את קשר צרתו.
 17 מבשר, משאר בני אדם, ועי' שורה 12 ו-21, בראתה, ליכט משלים לנכון: בראתה [קצי חר]ונכה. ומרחם הקדשתם, מכוח גזירתך.
 18 כי הלכו בדרך לא טוב, ובחרו ברע, ועי' שורה 19. [דברך], ליכט: [ואמת]ך.
 19 [לכבוד]ך, ליכט: [לפי רזי שכל]ך.
 20 [לכול באי] עולם, ליכט: ומו[ןפת לקצי] עולם. ושמא ראוי להשלים: לאות [ולמופת לכול באי] עולם.

טז

(עמ' 131)

- 7 ול[התהלך], ליכט: ולעבדך.
 8 ברוך, נראה לי כי הודייה חדשה כאן. לע[שות בי], ליכט: לעש[ות עם עבדך].
 9 ו[ס]וד, ליכט: וב[יס]וד.
 10 רשמתי, תיכננת, ה[סיר]ה, ליכט: תעבה.
 12 ולהגישני, לפניך.

יז

(עמ' 132)

- 13 ואש [תפת]ה, ליכט: ואש [אוכל]ה.
 15 [ב]רוב, ליכט: [ו]רוב.
 16 ליכט: [אודך] מרוחות, והחדייה חדשה כאן.
 17-18 [להתוד]ות, ליכט: [וסלי]חות. פשעי, שמא יש לנקד פ"א שוואית, ש"ץ קמוצה ועי"ן פתוחה. ולה[תפל]ל, ליכט: ולה[תנפ]ל. על [רוע]... [לבבי], ליכט: על [חטאותי ורוע]... [לבי]. [ערו]תי, ליכט: [ערוה נוצר]תי.
 20 [צדק], ליכט: [תתם].
 21 [ותח]שכה, ליכט: [אמתכה תמ]שכהו.
 22 [שמור], ליכט: [ותסוך בעד].
 23 [הישר ו]הטוב, ליכט: [ולעשות] הטוב. ונכון.
 24 ... לתם, ליכט מפרש: "להשמיד, היינו: לטהרני מן החטא, כך מסתבר מן "להתם כול רוח עולה מתכמי בשרו" במה ד, 20. ושמא יש לקרוא: [כי עו]לתם וכו'. בש[ר ל]עבדך, ליכט: [אין ל]עבדך.
 25 [אודכה כי], ליכט: [אודכה אדוני כי]. [לט]הר [מאשמה א]ת לבו, ליכט: [ותשמר]הו [מחטוא לך ומנעו]ת לבו.

יח

(עמ' 132)

- 4 אוון עפר, שמא ראוי להשלים: [...] להשען על טובכה], ועי' קטע 4, 13.

(עמ' 133)

- 13 ליצר, על פי "יצר סמוך" בישיעה כו, ג, השגור במגילות
 15 [נכ]אי רוח, ליכט: [לנד]כאי.
 23 וחוקי נכונות, המצוות הנכונות.
 27 ונהיות עולם, עי' יג, 12.
 29 אורתום, עי' ד, 6: לאור באורתא, בחושך.

(עמ' 127)

- 5 [מל]ה, ליכט : [תהילה].
 9 בני רצונכה, כינוי לאנשי הכת.
 12 תולעת תמים, עי' ו, 34. לסוד [קודש], ליכט : לסוד [עולם]. לבינת [עם], ליכט : לבינת[כה].
 13 ורוחי [שמים], ליכט : ורוחונת דעת]. להתחדש, בוא הישועה.
 14 נהיה, הוה, נמצא.
 19 מקור לאבל, שכן ראיתי רע בעולם.
 23 ואין נגע להחלות, ולא תחול עוד נגע.
 28 עולם = עולם [הגייה עממית].
 30 בגדול [זרוע]כה, ליכט : בגדול [ל] טובכה.
 33 פתחתה, הסרת. משרי"ת תלויה. נשענתה, העיץ נשמטה ככה"י, ושמא יש לקרוא : נושנת (כתיב חסר) על פי דברים ד, כה : מזמן רב אני ברחמך.

יב

(עמ' 128)

- 4 מקצ לקצ, כך הכתיב כאן וכן הלחן ככה"י : מזמן לזמן.
 6⁵ ממו[עדר], ליכט : ממ[עונת]. והעניין אחד : הבוקר. מאור גדול, השמש. בפנות ערב, בשעת מנחה. ומוצא אור, שעת מעריב. בתקופתו, של החושך, הלילה.
 8⁷ ככול מולדי קצ, היינו ככל זמן וזמן ביום. באותוהם, השמש, הלבנה והכוכבים.
 9 ותעודת הוה, תפקיד ההווייה, המציאות. ליכט : הויה.
 11 משכיל, כך קרא לעצמו על שם הדיעה שניתנה לו. ליכט מתקן : משכילי, ואפשר שיש לנקד : משכיל [שי"ן צרוייה וי"ף סגולה].
 18 מדהבה, כמו ג, 25 : אויבי הכת.
 25—26 [אדמ]ה, ליכט : [המים]. ומדור חושך, השאול.
 27 ו[יצר החמר מה], ליכט : ו[אפר לתוכחתה ומה].

(עמ' 129)

- 31—32 ומה אפהו, עי' י, 12 ומה יא, 20, 22. כדעתי דברתי, באשר אני יודע דברי כשאלהים מצדיק יציר חמר, והעניין מעורפל.
 34 הכי[נותה מצעדי], ליכט : הכינ[ותני ורגלי איך].

יג

(עמ' 129)

- 3 ידכה, ליכט : רויכה [קריאה משוערת, נסמכת על עקבות קלושות].
 8 ועדת, ליכט משלים : [צדקך]. ואפשר שצ"ל : [קודשך].
 12 להפר, להפר ולשנות מה שהיה קיים מקדם. ול[קד]ים, ליכט : ול[הק]ים. נהיית עולם, מה שמתהווה ונעשה כיום. א[תה אל הייתה מקדם], ליכט : א[תה הכינותה מאן].
 14 בסו[ך שמכה ה]גדול, ליכט : בסו[ך כוחך ה]גדול. [מעשיכה], ליכט : [רוי פלאך].

- 22 לנרגני, להוציא עלי דיבה. בי, שמא יש לקרוא : בו, ואפשר גם כן לקרוא כי, ומלה זו חזרה ונכתבה בשורה הבאה בטעות.
 27 [ותרפא מת]ן מכת, ליכט : [נתתן מרפא למת]ן. ורחוב, וריחוב [הגייה עממית].
 28 נפל... ליכט : נפש[י].
 30 [נשאתני ומחיק], ליכט : [תסיכנו ומכטן]. הריתי, כך כתב סופר המגילה לכתחילה, ואחרי כן תלה יו"ד בין הה"א והר"ש. כעת נראה לי שהסופר שכת למחוק את הה"א וצ"ל : ירותי, במובן רוויית, ועי' משלי יא, כה. ליכט : הורותי.
 32 [בנתיבכה] ה[לכת]י, ליכט : [פתחת]ה [לפ]י.
 33 [הי]ותי, ליכט : נעו[תי].
 34—35 כי אבי, מסתבר שאין כאן פרט אישי מחיי בעל ההודיות, שכן הדברים הם על פי תהלים כו, י.
 36 לכול מעש[י]כה, לכול ברואיך.

י

(עמ' 125)

- 3 ומה אפהו, עי' מה יא, 20—22.
 4 א[לוהים], ליכט : א[מתכה].
 6 בלא העבדתני, על מעמדו, אשכיל, ככה"י : אשכול. ומתוקן על ידי סימן. ליכט : אשכיל. בלא יצרתה, את השכל.
 8 שר אלים, שר המלאכים.

(עמ' 126)

- 12 אפהוא, בנוגע לכתיב עי' שורה 3, ומה יא, 20.
 13 ברוך, כמה הודיות מתחילות בפתחה זו, עי' ה, 20—21.
 20 ובהביני ב[כה אצפה לה]מון, ליכט : והבהביני ב[רויכה נשענתי בה]מון.
 24 אמקנה = במקנה. ועי' פח יא, 6 ובהערה שם. לשת, שמא צ"ל : לשת [למ"ד קמוצה ושי"ן צרוייה], לשים. ליכט פירש : לשת = לשאת.
 31 בנץ, ליכט : כנץ, והוא מפרש : "בשרי ייבול כצמח רך לפני רוח קדים".
 33 החפש, עי' ה, 28—29, ואם כן יש לנקד : תחפש [ת"ו צרוייה, ח"ת קמוצה ופ"א רפוייה].

יא

(עמ' 126)

- 2 בהגי לבי, ליכט : בהגו לכו.
 3 מודה מודה, אפשר שלנוסח מעין זה מתכיונה המשנה בברכות פ"ה מ"ג : "האומר... מודים מודים משתקין אתו". ודניאל לייבל רואה כאן כתיב חסר של מאודה = מאד, ועי' מבא יב, 12.

- [רקיע]. ליכט: [מט]. ע. כי ראה, מתנגד הכת.
 14 ל[ב]זאי, על פי ישעיה יח. ב: לביזות.
 17 ע[ל רבים] מים, ליכט: ע[ל כול גדות] מים.
 19 וע[רף צללן]. ליכט: וע[צי מים יצללן].
 22 משקלת, קו, כנגד השמש. לפארת, שמא יש לגרוס:
 לפוארת. לעזוק, לחפור ולנקות.
 (ע"מ 124)
- 23—24 יעצור מעזו, יתחוק בהבאת מים, ואם אשיב יד, ע"י
 שורה 22. יהיה, העץ. כערער[בערבה], ליכט: כערור[ער
 במדבר].
 28—29 ועם מתים, על פי תהלים פח, ו.
 30 עד, לעד. שלבתה = שלהבתה. השלהבת תאכל את המים,
 ומימיה, ליכט: ימימה. והוא מפרש: „לשון ים, והכוונה
 לשאל (כמו 3, 23) ? או לשון „ימים ימימה“ (שמות יג, י
 ועוד), היינו במשך שנה שלימה“?
 31 להתם כוח, ע"י ה, 30²⁹, לחסל, והכוונה לכוח האויב,
 לקצים, לזמנים מסויימים.
 33 ותשבר, ע"י ה, 2. [אי], ליכט: [ואי].
 34 פעם, דריכה.
 36 ולעית (ליכט: לעות), על פי ישעיה ג. ד. כול, ליכט: מול.

ט

(ע"מ 124)

- 4 תשא [נפשי], ליכט: תשא [מטתי]. השורה הראשונה
 אינה נמנית ביריעה 13 במספר השורות.
 5 כעשן, בכה"י: כעש, ואין ספק שנשמטה הנר"ן, וע"י שמות
 יט, יח. שמא כדאי להשלים: [מושיעי] עמד. ליכט:
 [ישעי] עמד.
 6 וחי, כינוי לאלהים, על פי תהלים כז, א.
 9 ולמשתוחי בי, ולמרננים עלי, על פי תהלים סט, יג.
 ליכט גורם שי"ן ימנית. בכה"י: ולמשתוחי. ליכט:
 ולמשתוחי. וארשיע דיני, בדיני אני, היינו במה שאני דן,
 אני רואה רשע, בניגוד למשפט אלהים, או שנאמר בדיני,
 הבא עלי, אני רואה רשעתך. ליכט: דינו.
 11 ולא גערתה חיי, ולא השחתת חיי, וע"י פירוש רד"ק
 למלאכי ב, ג.
 12 העמדתה, נתת מעמד.
 13 ובטליחות, שסלחת לי, על פשע ראשון, כנראה על חטא
 אדם הראשון, וע"י ישעיה מג, כז.
 15 [מגבר], ליכט: [מעמיתו].

(ע"מ 125)

- 16 [חמר], ליכט: [עפר]. וכגבורתכה, ליכט: וכגבורותיכה.
 17 [חקר], ליכט: [מחיר]. ושיעור הדברים: כל נברא יכול
 להיות גדול מחבירו, אבל לך, אלהים, אין אפילו דומה ואין
 להבינך.

- 12 גרי משפט, על פי ישעיה ג, טו—יז, ואפשר לפרש:
 המתגרים, או: הגאספים. להבדיל בי, להראות בי, שאתה
 מבדיל בין צדיק לרשע.
 14—15 בגבול [צדיקי]ם, בניגוד ל„גבול רשעים“. ליכט: בגבול
 [חרי]ם.
 17 ומחסי בשר = ומחסה בשר, כוח התנגדות גופני, מפ[ח
 יוקשים], ליכט: מפ[ניך בל]וא.
 20 אב לבני חסד, מנהיג הכת, וע"י ה, 23.
 21 עולול = עולל (הגייה עממית).
 22—23 ויתפ[זרו כול ש]ארית, ליכט: ויתפ[זרו כפן]ארות.
 אנשי מלחמתי, האנשים הנלחמים בי, והם גם „בעלי ריבי“,
 25 בנת[יבותיך], ליכט: במ[ישורי נצח].

(ע"מ 123)

- 27 לאיש [תהו], כינוי למחבר ההודיות, וע"י שורה 32. לו
 הודעת רוי פלאך בחסדיך וברוב רחמיך.
 28—29 כול רוח, אין כוח לכל רוח להשיב על תוכחתך.
 חמתךה, כך בכה"י, והשווה ב, 22: בבירתךה.
 35 [מקוה] אני, ליכט: [ותבי]אני לחסדיכה ולסליח[ותיכה
 אקוה].

ח

הודייה זו נדפסה בניקוד עם תרגום אנגלי ועם הערות
 על ידי מ. ולנשטיין ב־ The Nezer and the submission
 in suffering Hymn from the Dead Sea Scrolls,
 Istanbul, 1957.

(ע"מ 123)

- 4 במקור נזולים, מים חיים, והכוונה לתורת הכת.
 6 במעין רו מחובאים, שכן תורת הכת נסתרת, וע"י ה, 12¹¹.
 עצי מים, ע"י שורה 9.
 7 להשריש טרם יפריחו, שיכו שרשים תחילה כדי שיהיו
 הפירות מעולים, וגזעו, הו"ן היא ר"ן הפירוש, ושימושה,
 שגור במקרא ובלשון חכמים, ע"י ג. נ. אפשטיין, „מבוא
 לנוסח המשנה“ (תש"ח) עמ' 1076—1077. ליכט מתקן:
 גזעו.
 8 ירעו, כעת, לפני נצחון אנשי הכת. (חיתו), ליכט: (חית).
 והכוונה היא לאויבי הכת.
 9 כול ע[צי] מים, החלשים, יחזקאל לא, ד.
 10 סותר, מתביא, ושמו צ"ל: סתר (סמ"ך עם קבוץ ותיוו
 פתוחה).
 11—12 בעד פרוי, של נצר קודש. גבורי כוח ורוחות קודש,
 הם המלאכים, עצי עולם, מעין „עצי השדה“ בישעיה ג, ז.
 יב, יחזקאל לא, ד ועוד, וניגוד כאן „מטעת עולם“
 בשורה 6.
 13 לא ישתה, נראה לי שהכוונה כאן, שאותו עץ פחות, הדומה
 לעצי עולם, לא ישתה מי קודש, כדי שלא יגיע לרקיע
 השמים.

- 37 כרוי פשע, כמו רוז פשע (בניגוד ל־רוז אל"ה) המשנים באשמתם של הפושעים מעשי אלהים הטובים. ליכט מתקן: ברוי.
- 38 וחומת עון? ו] בריחי ברזל, ליכט: וחומת עון? בל תוע ו] בריחי ברזל ודלתו]ת נחושת בל ישברו כל] אי עם.
- ן
- (עמ' 121)
- 5 בעצת קודשכה ותסר לבבי מאחר] אשמה, ליכט: בעצת [בני אמתכה ותוקקני מעוון ותטהרני] מאשמה.
- 8 למצעה, לקטן, כינוי עניויות של בעל ההודיות, ותוקקם, את בני עמך.
- 9 רחמים, הסופר כתב „רחמיכה“ ותיקן.
- 10 וכוישר = וכוישר, ליכט: וכוישר, הרוז השנייה תלויה.
- 12 לאין השבת, בלי השבתה כלל. [בסוד כ] בודכה, ליכט: [את כ] בודכה.
- 13 עם מלאכי פנים, המלאכים החשובים, מה ד, 26-27. לק]הלם כיא ת]שיב, ליכט: לק]דושיכה].
- 15 לעופי, לעפאי, וכבר פירש כך מ. ולנשטיין. ליכט: לעיפי.
- 20 בדרך קודשים לכו ב]ה, ליכט: בדרך קודש אשר לכו] בה.
- 21 ויעץ, ועצה.
- 24 נתיבת, נסמך במקום נפרד. ליכט תיקן: נתיבות. ו]אבוא], ליכט: ונ]פשי תגיע].
- 25 [אודכה] אלי, אפשר שיש כאן הודייה נוספת.
- 26 סוד, יסוד, והכל על פי ישעיה כח, טויד.
- 27 תתועוע, תודעוע, [בשער]יה, ליכט: [בדלת]יה.
- 28 גודו, של האיוב. ח]יל], ליכט: ח]צי].
- (עמ' 122)
- 29 להתם [בני], ליכט: [להכניע].
- 34 שוכבי עפר, מעין „כורעי עפר“ במבא יא, 13, כינויים לאנשי הכת, וכן „תולעת מתים“, עי' יא, 12.
- ז
- (עמ' 122)
- 2 בבבץ, כך בכה"י, ומסתבר שצ"ל: בבובץ, על פי ירמיה לח, כב.
- 3-5 השם, לבבי נבהל, כי בליעל, יצר היותם של מחשבותי — בליעל בו, וירועו, ויתמוטטו. מבניתי, בנייני, ועי' שורה 9. ותכמי, מחשבותי הרעות, ועי' ה, 29. בוצף חרישית, מעין רוח חרישית.
- 8 לא החתתה, לא הפחדת אתי בהוותם שלא אשמור ברידתך.
- 9 תודעוע, עי' ה, 28-27.
- 10 נתתו, מוסב כנראה על „רוח קודשכה“ שבשורה 7-6. לענים, ליכט: לעפים. ות]תמכני], ליכט: ות]כן לבי].
- (מ. ולנשטיין). וכעת נראה לי יותר: דנת [גוי]ן שוואית ות"ו פתוחה: שפסת אותי ביגוני הכרתה, לטובה.
- 14 ותוסף, ותאסף.
- 15 בלי [הכו]תה, ליכט: בל]וא כר]תה.
- 16 באביון, כינוי לבעל ההודיות עצמו.
- 17 עמים, ולנשטיין וליכט: עוים. במצוקותם, שהם מביאים עלי.
- 18 כ]פלט צאן], ולנשטיין: מ]שואגים ל]טרף, ליכט: כצ]דקתכה ותצל נ]טרף מבר. ושמא צ"ל: כ]צאת צאן] מטרף.
- 20-22 ברוך אתה, תחילה נגרר הסופר אחרי פתיחותיהן הרגי" לות של ההודיות „אודכה“, ולאחר מכן רשם סימני מחיקה תוספי למעלה בין השורות: „בו"ך אתה“. הודייה זו נדפסה בניקוד ועם הערות ותרגום אנגלי ע"י מ. ולנשטיין ב- Bulletin of the John Rylands Library, 38, עמ' 242-265, והבאתי כמה מהשלמותיו. [הראיתח בהם], ולנשטיין: [לאין חקר]. ליכט: [לאין מספר]. משרותיכה, ליכט: משריתך. בטאטאי, בנקיית את הרשע. ליכט: רגלי]הם לרוץ].
- 23 משאון, משחת (תהלים מ, ג). אביוני חסד, אנשי הכת. על ע]ומדי ותעמי]דני, ולנשטיין: על ע]דקתכה א]דני, ליכט: על ע]וון מת]דני.
- 24 ואף לבאי בריתי, כאן מדובר שוב על חברי הכת שבגדו בה או במנהיגה. ו]אן]כלי, ולנשטיין וליכט: ו]כול אן]כלי.
- 25 עלי הגדילו, על פי תהלים מא, י. ברי]תי], ליכט: [בי]תי.
- 26 וברז, עי' שורה 11. לבני הוות מתנגדי הכת. הגד]לתך], ולנשטיין וליכט: הגב]ירכה].
- 27 ונחלי ב]ליעל, ולנשטיין: [ואושי ב]ליעל, ליכט: [בזמות ב]ליעל. פורחת, צומחת. לקצים, בזמנים מסוימים. ולנ" שטיין: לקוצים.
- 28 לחמת [ראש] פתנים, ולנשטיין: לח]צי שחת כ]פתנים, ליכט: לחמת]ם ורוש] פתניט.
- 29 ותגי, חמת תנינים זו, בתכמי, לדעתי מלשון תוך ותככים. להכשיל [יד], ולנשטיין וליכט: להכשיל [יל רוח].
- 30-31 ויהמו בכנור, היינו פרסמו ברבים דברי ריבם עלי. ולעיופת [רעב], ליכט: ולעופות [אחזוני]. רעב, ולנשטיין: צירים.
- 32 ויצרם, הרע.
- 33 למשחור, ליכט: למשחית (דניאל י, ח).
- 34 ויוספה, הרשעים היספו והמשיכו בצוקה שגרמו לה. ליכט: ויוספיה.
- 35 במרורי יום, שמא צ"ל: במרירי יום. תחנ]ק], ולנשטיין: תח]לואים], וליכט: ו]א]נחו]ת].
- (עמ' 121)
- 36 יסובביני, ליכט: יסובבוני. ושיקוי, ושיקויי, ויבוא, הריב.

- 6 לאור[רת]ם, מסתבר במובן: לאורתא = ללילה. ליכט מפרש: „לאור של תום... ואפשר שיטודו בדרוש ל„אורים ותומים“ (סוקניק). ועי' שורה 23.
8 נמאסו, מקרא קצר כאן: נמאסו דברי להם. ליכט מתקן: נמאסתי בהגבירכה בי, את חסדיך. ידיחני, אויבי.

(עמ' 119)

- 10—11 מליצי כזב, עי' ב, 31. וחזוי רמיה, מעין „דורשי רמיה“ ב, 34. בני, נמחק בכה"ל. בחלקות, לדבר חלקות לעמך ולצמאים, על פי תהלים סט, כב.
12 במועדיהם. מ"ם פתוחה ותלוייה למעלה, ועי' פ"ח ג, 11.
13 נעלמים, רשעים, ועי' ג, 28.
14 שורש, דברים כט, יז.
15 בגלולים, בגלולי לבם. ומכשול, על פי יחזקאל יד, ד.
16 [ב]ל[וע]ג, על פי ישעיה כח, יא.
20 וחזוי תעות, עי' שורה 16.
23 לא יחשבוך [ע]ד, ליכט: לא יחשבוני [ע]ד. [עד] הגבירכה בי, עד שתראה גבורתך וחסדך בי, לאורתום, עי' שורה 6.
24 ויערוכו, תפילה.
27 עוברי פיתה, עוברי דברי פיך. ובי האירותה פני רבים, עיני רבים, ועי' ג, 3.
29 מי בשר, שזכה בכזאת.
33 ואני, ואף אני.
34 כי זכרתי אשמותי, לפני שנכנסתי בחסדו של אלהים לכת. דברכה, ליכט: כ[ד]ברכה.
35 לפני נגע, לפני הגמול על החטא.
37 ותת[ה]ר בני איש, ליכט: ולט[ה]ר אנו[ש].
38 כי אתה בראת צדיק ורשע, היינו הכל נעשה כפי רצונך. ועי' חגיגה ט, א ודברי י. מ. גרינץ ב„סיני“ כל"ב עמ' להילו הערה 61 (בתדפיס).

ה

(עמ' 119)

- הודייה זו נדפסה ער ידי מ, ולנשטיין בניקוד עם תרגום אנגלי ועם הערות ב־ Vetus Testamentum 5, עמודים 277—283.

(עמ' 120)

- 5 בגורי בעם, על פי יחזקאל כא, יז: בפחדו.
6 משחת, אם כי הייתי בשחת, עזרתני. [את נפש עבדך], ליכט: [את עבדכה לפלי]ט.
7 לבני אשמה, הגרים בתוכם. ועי' שורה 8: לבני עולה.
9 ומה = ומי. ושמא צ"ל: ומי הברית.
10 לחתוף = לחטוף, וירבו, הם היו רבים.
11—12 חבת = הזמאת. [ע]ד קץ, עד אחרית הימים. במרירי נפשי, עי' איוב ג, ה ומשלי יד, י. ליכט: במרורי.
13 ודנת, חבית נארמית, (יומא כח, ב) וכאן במובן כוס יגון

- 30 מקהלם, גם מתוך קהלם אברך אותך.
31 [ע]נפפה, ההשלמה על פי משלי כג, ה.
32 דורשי חלקות, עי' שורה 15.
37 נותנו, ליכט: ננתנו.

ג

(עמ' 117)

- 6 כאוניה, ליכט: באוניה.
7 מבכריה = מבכירה, צורה שירית עתיקה. היא = כאשר.
8 וחבל, חבלי לידה, להחיל, להוליד. בכור הריה, כינוי לרחם האשה, ועי' שורה 10, 12. כי באו, עפ"י שמואל"ב, כב, ה ושעיה לו, ג. והרית גבר, ליכט פירש: האשה הרגישה [בציריה] בשעת ילדתה, שהיא יולדת ב? זכר.
10 פלא יועץ, כינוי למשיח. על פי ישעיה ט, ה. החישו, מיהרו לבוא. וחבלי מרץ, מעין „וחבל נמרץ“ בשורה 8.
11 במולדיהם, בדרכי הלידה וההריון, ובמולדיו, של אותו זכר, היינו כמש באותו זמן.
12 והרית אפעז, כינוי לרשעה הבאה לעולם.
13 אושי קיר, על פי ישעיה טז, ז, היינו אושי קיר מואב.
14 כמלחים במצולות, לאחר שהאנייה טבעה.
15 נבוכי מים, על פי איוב לח, טז. [יתגר]שו, ליכט: [ויתגר]שו.

(עמ' 118)

- 16 ש[מים] להתעופף כ[ו]ל, ליכט: ש[או]ל [ואכדון וכו]ל. ועי' שורה 27, ושמא צ"ל: [פתחו ש]ערים].
17 שערי [שמים בעד], ליכט: שערי [שאו]ל [כול].
20 לאין חקר, לאין גבול.
21 לסוד, ליכט, לעדת.
22 צבא קדושים, המלאכים, והם גם „עדו: בני שמים“.
23—24 יצר החמק, עי' א, 22. בגבול רשעה, במקום הרשעה, כדי להתגבר עליה.
25 חלכאים, כינוי לאויבי הכת, ועי' ד, 25. מדהבה, על פי ישעיה יד, ד. וגם הוא כינוי לאויבים.
27 זיפרו, עי' ב, 26. קו על משפט, הצירוף על פי ישעיה כח, יז.
28 נעזבים, רשעים, על פי תהלים לז, כה וכן נעלמים, על פי תהלים כ, ד.
29—30 שואביהם, כמו שותיהם בשורה 30, היינו שואביהם של נחלי בליעל. בכה"ל: שנאביהם, דה. לייבל סובר, כי שנאביהם הוא נשאביהם בהיפוך אתון, ומליצה כאן כמו נזוליהם ותשוט, האש. באושי, ביסודות.
32 מחשבי, מלשון חשב, אזורי תהום, ועי' שורה 33.
34 ויהם, וירעש.

ד

(עמ' 118)

- 5 האירותה, עי' ג, 3. ולדעתי פני = עיני, ויש כאן מעין ברכת אהבה רבה: „והאר עינינו בתורתך“.

מגילת ההודיות

(115—144)

- 38 בכ[ול משפט] צדקו ומעשי אמתו כי רק א[ו] ילי, ליכט :
 בכ[ול משפט הצדק] כי אמת כול מעשי אל וא[ו] ילי.
 40 [וער] יצים, שמא יש להשלים : [ול] יצים, והשווה ב, 11.

ב

(ע"מ 116)

- 6 למוס, ליכט : למיס, [כוח], ליכט : [כוח].
 7 [רש]ע, ליכט : [נג]ע.
 8 בגבול רשעה, בין רשעים, כדי לסתום פיהם ולשמש מורה
 לבעלי תשובה ולפתאים. ויצר סמוך, ע"א, 36.
 10 לבוגדים, הם האנשים שהיו בכת ובגדו בה. וע"י פח ב, 3.
 ואהיה על עון רשעים, שדיברו בי ובוזה הוסיפו על עוונם.
 ליכט פירש : „התגריתי בהם, נלחמתי עמהם, וכן במקרא“.
 והביא הצעת ידיו : „על עין רשעים“, וטעמו — שנתנו בי
 את עינם לרעה.
 11 יחרוק, ליכט הציע לקרוא : „וחרוק“.
 12—13 ועלי קהלת רשעים, על פי ישעיה נז, כ. יגרשו, ליכט :
 יגרישו, ותשימני, אתה אלהים שמתני.
 14 [ואיש], ליכט : [ובעל].
 15 דורשי חל[קות], ע"י שורה 32. והכיונה היא כנגד
 הפרושים.
 16—17 [ורשע מח] שבותם, ליכט : [כול מחש] בותם. ויהפוכו,
 אם קריאתי נכונה, ברור שמחבר ההודיות לא היה מורה
 הצדק. ואפשר שיש לנקד : ותלמדנו (דל"ת סגולה ונו"ן
 דגושה). ליכט : אשר הכינות בפי ותלמדו.
 18 וימירו, אייבי הכת.
 19 להלבט, להכשל, וע"י משלי י, ח.

(ע"מ 117)

- 22 בבירתה, כך בכה"י.
 23—24 גרו, הביאו צרה, וגם זו באה מאלהים, כדי להתכבד
 לבטוף במשפט הרשעים.
 25 סבבים, צורה משונה, ליכט : סבבוני.
 26 ויפרו, ויהרסו, על פי הושע יג, טו. ויש מפרשים :
 ויתעופפו.
 27—28 למזורות, על פי ישעיה נט, ה : גם מן הנפזרים יוצא
 אפעה. ילון בק"ס ככ"ו ע"מ 244 פירש : „פירוש מזורות
 מים סוחפים... ופירוש התרזוים : גלי המזורות גאים ומת“
 רוממים ויבקעו מהם אפעה ושוא“. ותחוק נפשי, בריחך
 חיוקה נפשי גם בפחד,י.

א

(ע"מ 115)

- 1 אורך אדוני, ההודיות הללו מתחילות בדרך כלל בהתחלה
 זו או ב„אודכה אלי“. נשארו בכתב היד שלושים ושתיים
 הודיות שלימות פחות או יותר מלבד הקטעים שאינם
 מצטרפים לדבר של ממש.
 6 ומעון הגב[ורה], ליכט : ומעון הגב[ורה]. [לתבונתכה],
 ליכט : [ולרחמיכה]. וע"י תהלים קמו, ה.
 7 [אתה], ליכט : [כיא].
 8 ה[וכחתה בני] עולם, ליכט : ה[כינותה דורות] עולם.
 9 [כיא ברצונכה], ליכט : [ומבלעדיכה לוא].
 10 ונפש ע[שיתה], כיום נראה לי : ונפש ע[וררתה]. ושמה
 צ"ל : ונפש ע[ן], וע"י שורה 12. ליכט : ופעו[לתה]
 הכינותה.
 11 כול [נפש ברא]תה, ליכט : [ו] כול [אשר במ]תכנ[תה].
 12 למלאכי [שמים], ליכט : למלאכי [קודש].
 13 [ענגנים], ליכט : [וכול רוחות סערה].
 14 [וקוים הוצאתה], ליכט : [ומפרש עבים].
 15 [ואף את השמים וכוכב]ביהם, ליכט : [עם היבשה וכול
 יוש]ביהם.
 18—19 ופקודת שליכם, ע"י מ"ה ג, 14.
 21 ועל פיכ[ה] ודברכה נה[יה], ליכט : ועל פי ד[ברכה נה]יה.
 22—23 לרוי פלא, ע"י ב, 13. ואני יצר (= יצור) החמר, ע"י
 מ"ה יא, 20—22.
 24 בלא נודע, שכן הכל נודע.
 28 עבודת העוון, מקביל ל„מעשי הרמיה“.

(ע"מ 116)

- 29 קו, כאן כנראה במובן קול, בדומה לתהלים יט, ה. וע"י
 מילון בן־יהודה כרך יב ע"מ 5819. וראב"ע פירש בתהלים
 שם קו : „המכתב“.
 30 קוים ע"י בהערה הקודמת.
 32 [עולמים], ליכט : [עד].
 33 נגעייהם, ליכט : נגע. טה[רת אדם], ליכט : טה[רת].
 34 נגיעי, במובן נגיעים.
 36 ושחי, ליכט : ושחו (פעל). ליצר סמוך, על פי ישעיה כו, ג.
 בתרגום : „בלבב שלם“, ורדק פירש : „היצר שהוא סמוך
 ונשען על־יד“ (על השם). [חכמים], ליכט : [וכול פתיים].
 37 [ללוא רפ]א, ליכט : [מעמד וכול נדכ]א.

- [כלות כל גוי רשע], כלומר תבוסתו של בליעל תהיה אחרי כלות כל העמים הרשעים. ידיו גרס יכהו = יקהו. 3² משפ[ט נדב ואבי]הוא. עי' ויקרא י. א"ו. ואלעזר ואיתמר, עי' במדבר ג. ד. לברית [יחד], ידיו: לברית [מועדי]. ועי' מה ג. 12¹¹.
- 5⁴ ואל תיראום, את האיובים. [הבל], ידיו: [כיא]. [כיא לוא ידעו מאל], ידיו: לוא [ידעו כיא מאל]. ו[בהראיה א], ידיו: ו[יכל]ה [בליעל].
- 6 למשרת, לשררת, ועי' שורה 7.
- 8 ישמח, ידיו: ושמח.
- 9 [ל]מלא מצרפיי, ידיו: [ו]מלא מצרפיו. למלא, לקיים.
- 10 לסדר, שמא יש לנקד סמ"ך צרוייה ודל"ת סגולה. והרא- שים, עי' ח. 6.
- 11—13 [ו]יתקעו, ידיו: [ו]תקעו. ידי התקרב, עי' טז. 8⁵.
- 14 יניחו, יקבלו במנוחה, "וכול העם יחשו", טז. 8⁷.

יח

(ע"מ 107)

- 1 ובה[נ]שא, עי' א. 14. [גור], ל, ידיו: [חי]ל.
- 3 [מרפא], ידיו: [שארית ופליטה הית],ה. משאת יד אל, עי' שורה 1.
- 4 [תרוע]ות, ידיו: [בשש חצוצר]ות.
- 5 [רב] אוץ השמש לבוא, לפנות ערב.

(ע"מ 108)

- 8 [כי]א ענינו, כי פתחנו בדברי שבה כפי טובך שעשית לנו.
- 9 [הפלתה עמנו גבורת] פלא, ידיו: [ה]פלתה עמנו הפלא [ו]פלא. כיא, ככה"י: ואתה, ונוסף למעלה: כא. בכונה לתקן: כיא אתה.
- 11 למגפת כלה, מעין מגפת עולמים יח. 1.
- 13 [מידך מציל]... [וג]ור[ל], ידיו: [מציל]... [וגמול].

יט

(ע"מ 108)

- 8¹—1 [לג] בורים, חזרה כאן בשינויים על שירי השבח יב. 15⁷.
- 9 ידיו משלים: [והיה להמה כיל ת]ל[י]לה.
- 11 כחרבאל, מלה אחת כמו טו. 3.

- 4 ואחיו [ה]כונהנים לפניו], ידיו: ואחיו הכ[והנים] והלויים. (ע"מ 106)
- 5 תפלת מועד המלח[מה], התפילה המיוחדת למלחמה. [על פי ס]פר, ידיו: [ככתוב בס]פר. דברי הודותם, עי' ד. 14. ויש שמנסחים בנחמיה יב, ח "הודות" במקום "הידות".
- 6 ככו[ל] הכתוב בתור[ה], ידיו: ככת[וב בספר המלחמ]ה. החרוך, המיועד בגורלו.
- 7 א[ת] אנשי המלחמ[ה], ידיו: את [ידיהם במלחמ]ה.
- 8 [מפני אויביכ]מה, ידיו: [ואל ירך לבבכ]מה.
- 9 ואל [ירך לבבכמה], ידיו: ואל [תנסו מפניהם].
- 10 תשוק[תם הבל] מחסיהם, ידיו: [תשוקתמה ככזב ישימו] מחסיהם.
- 12 מועד, תלוי למעלה בכה"י.

יז

(ע"מ 106)

- 1 [חושך], ידיו: [טומאה].
- 2⁴ בחצוצרות הזכרון, עי' ז. 12. ותקעו להם, מעין: "ותקעו הכוהנים... ידי סדר המלחמה", ח. 5. והראשים, עי' שם 6.
- 5 ידי התקרב, כדי להתקרב, ועי' יז. 11. כדי הטל, את הנשק.
- 6 [בח]צוצרות החללים, עי' שורה 8 ות. 9⁸.
- 7 יחלו ידם, עי' ט. 1.
- 8 וכול העם יחשו, ובה. 11: "קול השופרות יחשו".
- 10 חליפה למלחמה, הבאה להחליף את הקודמת.
- 11 ולמתקרבי[ם] למלחמה, כדי שלא יפלו גם הם כאחיהם. כוהן הראש, עי' טו. 4.

(ע"מ 107)

- 12 ב[חזקו את י]דיהם, ידיו: [בגבורת אל ואת] ידיהם.

יז

(ע"מ 107)

- 1 כדלק[ה בעמיר להיות], ידיו: כדלק [עצים? הוי]. ועי' זכריה יב. ו: "ביום ההוא אשים... וכלפיד אש בעמיר". כלי מלחמתה, של ממשלת בליעל. וידיו גרס: מלחמתה = מלחמתו של אלהים, שכן, פעולת הצריפה והבחינה בכור האש מטהרת ומשננת את כלי מלחמתו של ה'. עד

- 11 מלאך משטמה, עי' „ברית דמשק" טו, 5... ובחר[תה] בעזר[תו], ידיו: ובחוש[ך ממשל]תו.
 12 מלאכי חבל, מלאכי חבלה, עי' מה ד, 12.
 13 [ונידעה בש]לומכתה, ידיו: בעזר[תה] ובש[לומכתה].
 14 כעזרת פו[עליכה], עי' שורה 11. ידיו: כעזרת [פנ]יכה.
 15 ל[הגב]י, ידיו: ל[עז]ור.

(עמ' 105)

- 17 למ[בחנ], ידיו: למ[ועד נקם].

יד

(עמ' 105)

ב־ Zeitschrift für die alttestamentliche Wissenschaft
 כרך 69 עמ' 131—151, נתפרסם קטע ממבא יד מתוך מערת קומראן 4 ובו קצת שינויים לגבי הנוסח הנדפס. את החשובים שבהם אביא במקומם בסימון צ"ו.

- 1 כעש עברתו, סוף המנון כאן.
 3² תהלת המשיב, שבת השבים מן המלחמה. ובבוקר, השוה ט, 87.
 5⁴ ותעודות ישועה, ומעמדי ישועה. כושלים, כינוי לאנשי הכת.
 6 בגבור[ה], ידיו: בגבור[ותיו].
 7 ובעניי [ידיו: ובעניי] רוח, על ידי הענווים, אנשי הכת. לבב קושי עי' שמות ג, ו יחזקאל ג, ז. ידיו: ובעניי רוח — יכור]ס.
 8 שא[רית עמך גדול] שמכה, ידיו: שא[ר עמכה נברכה] שמכה.
 9 לשאר[ית עמך], ידיו: לשאר[ית עם ישראל]. רוי שטמה, של בליעל.
 10 ורוחי [גו]רלה, ידיו: ורוחי [ח]בלו... מ[פניכה].
 [מפנינו], שיאבדו מפנינו. [ומכול מוק]שי, צא"ו: ובהת"ר רשע אנשי.
 11 תגד[ע בגבורותיכה], ידיו: תגד[ע וגבוהים תשפיל ו]לכול.
 12 תשיב לבו, שהיו בו. הבל[יהם] יהיו כאי[ן], צא"ו: הבל[יהם] תתן קלון.

- 13—15 ומועדי, עי' מ"ה י, 11⁷. [חנופת י]דכה, ידיו: מ[לכות כבו]ר[ת]דכה. וכעת, בצא"ו: מחשבת כבודכה. ורוי נפלאותיכה, בניגוד ל„רוי שטמתו" בשורה 9. ולהרים לכה, לך כוח להרים מעפר ולהשפיל מי שאתה רוצה. מן האלים, מן המלאכים.
 16 רומה, נראה שכאן מתחיל המנון חדש. בעו[זכה], בצא"ו: ב[עו]ז מלך המ[לכים].

טו

(עמ' 105)

- 1 בכול, הביית תלוייה בכה"י.
 3 ליום [קרב ונחשיר], ידיו: ליום [נקם]. בחרבאל, במלה אחת, וכן יט, 11.

יא

(עמ' 103)

- 3¹ כיא אם לכה, המשך ההמנון. ואת גולית, עי' שמואל"א יו, נא ושמואל"ב כא, יט. ואת פלשתיים, עי' שמואל"ב ח, א.
 7⁵ דרך כוכב, על פי במדבר כד, יזיט. בשינוי סדר הכתובים.
 9⁸ ק[ץ], ידיו: ק[צי]. שבעת גויי הבל, היינו שבע מדינות של גויי הבל, האיבים. [בר]ח ובשלום, ידיו: [בכו]ח ובשלום. כפרעוה, על פי שמות טו, ד.
 10 ונכאי רוח, כינוי לאנשי הכת, ועי' מהו יח, 15.
 11—12 השמ[עתה], ידיו: השמ[עתנו]. ונפל, ישעיה לא, ח.
 13 אביונים, וכן „כורע עפר", כינויים מקובלים לאנשי הכת.
 15 [עולם], ידיו השלים כאן: [קודשכה]. ועי' יג, 8.
 16 בגוג, עי' יחזקאל לט, א, ז.

יב

(עמ' 103)

- 2 ומלאכי שמ"ים, ידיו: ומ[נין קדו]שים.
 3 וחסדי ברכ[תה], ידיו: וחסדי ברכה [לאפיקה].
 4 לרשות יד, לכוז ראשי, ושמא יש לנקד: לרשות [למ"ד פתוחה, רי"ש שוואית ושי"ן עם חולם] = להרשות, לתת כוח ביצוע.

(עמ' 104)

- 6 ועדת קדושיכה, המלאכים.
 8 וצבא רוחי, גם כאן הכוונה למלאכים. [כ]עננים על פי יחזקאל לח, טו.
 9 להשקות משפט, במובן ללמד משפט או לעשות משפט. קומה גבור, המנון חדש כאן, וגבור, וכן „איש כבוד", הם כינויים לאלהים.
 10 על במותי, על גבי.
 12 מאדה = מאד.
 15 [עד אשר יופיע עליך י]שראל, ידיו: [והיתה לאדוני המלוכה וי]שראל.

יג

(עמ' 104)

- 2¹ ואחיו, כאן מתחיל שוב תיאור עניני המלחמות. וועמו, ואת זעמו אשר שם בו את בליעל. רוחי גורלו, מלאכים רעים העומדים לרשותו, ועי' שורה 4.
 4 במשרת, בממשלת.
 7 עם [א]ל[וה], ידיו: עם [עו]לם.
 8 תעודות כבודכה, מעמדים חשובים. זכר [מלכות]כה, ידיו: זכר [היות]כה.
 9 הפלתני, הפלת גורלנו.
 10 ושר מאור, מעיר „שר אורים" במה ג, 20 „שר האורים" ב„ברית דמשק" ה, 18, 19. ובח[רתה] בבני צד[ק], ידיו: ובג[ורלו] כול בני צד[ק]. רוחי אמת, מלאכי אמת.

ח

(עמ' 101)

- 1 אנשי הקלע, המשליכים את אבני הקלע.
- 2 ואחר, אחר הנצחון.
- 4 אנשי הרכב, הפרשים.
- 5 קול מרודד, קול דק. ידי (גם: ידי). הרבה פירושים נאמרו על מלה קטנה זו, עי' דיון פרק חמישי עמ' 93. ולי נראה במובן די = כפי.
- 6 בפסג'ט, יהיו מתפזרים ומתפשטים.
- 7 קול נוח, קול שקט. וסמוך, ורצוף. מפשע, כפי המצעד.
- 9 קול חז, קול חריף וצועק. טריה, ממהר.
- 11 יחישו, ידיון: יחושו.
- 15 הטל הראישון, של זרקות המלחמה.

ט

(עמ' 102)

- 1 יחלו ידם, עי' א, 1.
- 2 והסבו עורפם, לברוח.
- 3 ובהנגפם לפניהם, היינו האויבים.
- 6 המרדף, ידיון: המרדוף.
- 7 משיבים, מחזירים את האויב.
- 10 לשנות, להביא לידי שינוי במערכה. ידיון מפרש "מגדלות" במובן מבנים. גלול כפים, ידיון: "במבנה זה נגללים אגפי המערכה בשתי כפות לופתות".
- 11 וקשת ומגדלות, ידיון: "מבנה קמור בניגוד למבנה הקודם הקעור". יעל, ידיון: ועל. דרוך מעט, הקשת. וראשים יוצאים, ידיון: "הראשים הן היחידות המתקדמות במבנה צר", וגם על שאר ענייני הנשק והלחימה ראוי לעיין בספרו של ידיון.

15-16 נזכרים כאן ארבעת מלאכי הפנים מיכאל, גבריאל, שריאל ורפאל, ועי' ספר חנוך א, כ, א"ז.

י

(עמ' 102)

- 1 מחנינו, שריד של המנון כאן, ואשר הגיד לנו, משה. לשול, עי' דברים ז, כא"כ, ותבקוק ב, ח.
- 2 בקרבכם, על פי דברים כ, ביה. ח. ולשיב, ולהחזיר.
- 6 כיא תבוא, על פי במדבר י, ט.
- 8 מיא כמובה, על פי דברים, ג, כד ושמואל"ב ז, כג.
- 11 [דבר יוש]ב מפרש חתקים, דבר אלהים.
- 12 ומשא רוחות, ריבוי רוחות.

(עמ' 103)

- 14 ותול[דותיו]זר[עו], ידיון: ותול[דות]צל[עו]. בלת לשון, על פי בראשית יא, ז.

12 וספות, הצדדים של החבר. ושמא יש לקרוא: וספות (סמ"ך חרוקה).

- 13 והבטן, והגדן, מריגלת, ידיון פירש: "קשורה אל החגורה ברצועות, ולא מצומדת באופן ישיר אל החגורה". ואין לקרוא: מדוגלת.
- 17 [ל]אנשי[ה] הפנים, הלוחמים פנים אל פנים.

י

(עמ' 99)

- 1 שבע פעמים, ראוי לציין את המספר שבע החזור כמה פעמים בעמודה זו.
- 2 זרקות, לפי ידיון: "כלי הטלה קצר מהחנית... היינו קצת פחות משלוש אמות". לוחב, עי' ה, 7. ברקת חנית, כמו "ברק חנית" בנחום ג, ג.
- 3 זיקי דם, ברקיע דם. שלהבת = שלהבת (הגייה עממית).
- 5 מחויק, ובדגל השני כתוב: "מחויקי".

(עמ' 100)

- 9 המערכות, הרי"ש תלוייה מלמעלה.
- 11 ורכי פה, קל לרסן אותם. ומלאים בתכון ימיהם, היינו מבוגרים. ושמא יש לגרוס כאן בדומה למקומות אחרים: בתכון "בי"ת חרוקה, ת"ו שוואית וחולם).
- 12 ובעולים, כבר פירשו סוקניק וילון: רגילים, מנוסים. ועי' מבד יד, 98. מראי דמוינים, מראי צורות או דמויות. ועי' נ, זולאי, "עיוני לשון בפיסטי ינ"י" ב"ידיעות המכון לחקר הלשון העברית" ו (תש"ו) עמ' קפג: "מראו בארבעה דמוינות".
- 14 ובתי ראשים, קובעים. ושוקים, היינו בתי שוקיים. עגלה, היינו מגן עגול.

י

(עמ' 100)

- 1 ואנשי הסרך, לדעתי: הממונים על סדר המלחמה. וסורכי המחנות, אלה ממונים על אנשי הסרך, חמשים... ששים, השי"ן של "חמשים" והשי"ן הראשונה של "ששים" תלויות.
- 2 ומטהרי הארץ, קוברי החללים.
- 3 ועורך הצידה, הממונה על המזון וחלוקתו. ועטוט (עי' ירושלמי תענית סח, א), פחות מבן 25 שנה.
- 7 למקום היה, על פי דברים כג, יג: "ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ".

(עמ' 101)

- 10 וצורת ריקמה, מעשה רקמה. ופרי = ופארי, שמות לט, כת. ואל המקדש לא יביאום, את הבגדים האלה כשיחזרו לירושלים.
- 12 חצוצרות המקרא, למערכת המלחמה. וחצוצרות הזכרון, שמא לזכרון הנופלים במלחמה.
- 16 שמא ראוי להשלים: [שלשה דגלי]בנים מן השערים.

ג

(ע"מ 97)

- 1-10 על הצוצרות וכו' ע"י ידן פרק ה. הצוצרות תרועות החללים" וכן "תצוצרות החללים", היינו תרועת היוצאים לקרב. המארב. הלוחמים במארב. המרדף (ידן: המרדף, ה"א פתוחה. מ"ם חרוקה ודגושה, רי"ש שוואית, דל"ת קמוצה ודגושה), היינו הרדפים במלחמה. המאסף (ידן: המאסף, ה"א פתוחה, מ"ם פתוחה, אל"ף חטף-פתח, סמ"ך קמוצה), האחרונים במלחמה והוא נקרא גם: המשיב (ידן: המשוב). המסורות, ידן פירש: "היחידות המיליצ"י יאניות של העדה", ולי נראה כי הכוונה היא לחכמים המלווים את הלוחמים. אנשי השם. מנהיגי הכת. לבית מועד, בית כנסת או בית מדרש או בית ועד להנהלת המלחמה, ומשיב, ומסיר, ידן: ומשוב, וכן להלן בכל מקום שמלה זו נזכרת, המערכה, המחנה.
- 11 במשיב שלום, במביא שלום.

ד

(ע"מ 98)

- 4 שרי עושרותי, כמו "שרי עשרותי" בשורה 3.
5 תעודתו, המיועדים לו.
6 פרוש, פרוט.
12 שלומי אל, כך נראה לי ולא "שלומי אל", שכן כבר הובא: "גמולי אל" ועי' שורה 14.
14 [שב]חת אל, ידן: [שמ]חת אל.
15 [סר]ח המידות, ידן: [איור]ח האותות.

ה

(ע"מ 98)

- 1 ושמות שנים עשר שבטי ישראל, על פי יחזקאל מה, לא-לד.
3 מערכת, העי"ן והרי"ש תלויות למעלה. מערכת פנים, מלחמת פנים, מלחמת פנים בפנים, תאסר, תיקשר.
(ע"מ 99)
5 מראת פנים, ראי. ממוזים = ממוססים, מותכים.
6 אבדני, ובשורה 9: בדני (בהשמטת האל"ף), קשה לדעת למה הכוונה, ושמא אבדני = אפדני, מלשון אפוד ואפודה, וידן פירש על פי הערבית: "מעין חלוק או מעיל ללא שרולים".
7 והלוהב, והלהב (הגייה עממית).
8 צורת מחשבת, היינו ציור של גדיל שפה.
9 בדני, ובשורה 6: אבדני, עי' שם.
10 עמוד מחשבת, צורת עמוד.
11 ברור, חזק, ונוסף על דברי ש. ליברמן המובאים בספרו של ידן יש להוסיף מ. זולאי, "עיוני לשון בפיטוי יניי" ב"ידיעות המכון לחקר השירה העברית" ו (תש"ו), עמ' קצו.

- 6 וסרה, מן האופק. הרשעה לא תתקיים עוד.
8 מועדי חושך, גם לחושך נקבעו מועדים, והם יתמו במועד אל, והוא מועד האור.
9 ונחשיר, ציד בפרסית, ונכנס גם לשימוש בארמית. "איש ידע ציד" בבראשית כה, כז מתורגם: "גבר נחשירכן". וכאן מובן המלה: מלחמת איתנים, ועי' שורה 10 ר"ל.
10 לו, לאלהים. עדת אלים כיתות מלאכים.
11 ותרועת אלים, ותרועת המלאכים. ליום הוזה, ליום המכה, המלחמה.
12 ע[דות], היינו סימן לגאולה. ידן השלים: ע[זה]. מחישה, ממהרת, ידן קרא: מחושה, והעניין אחד.
13 למשיב, להיות משיב גורל אל לאחור. ידן קרא: למשוב, ופירש: "לגרום לנסיגת גורל ארץ".
14 [ודג]לי, ומחנות. מא[מצת] ל[בב בני חושך], שיילחמו.
15 [גורל בני חושך לכן]ל, ידן: [בליעל וכן]ל, אנשי [בריתו...], ידן: אנשי [גורלו כלת עולמים].

(ע"מ 96)

- 16-17 [וכבוד אל], ידן: [וכבוד אל עם עדת]... בעזר [עזר למים].... אמת לכלת בני חושך... [בקול] ל [ה]מון גדול ותר[ועת אלים]... הם יתנו יד בכל, שורה 18: [וראשי השבטים שנים עשר].

ב

(ע"מ 96)

- 1 יסרוכו, מלשון סרך, יסדרו, וכן בשורה 6. שנים וחמשים כמספר שבתות השנה בלוח הכת. שנים עשר, כמספר שבטי ישראל, ועי' שורה 2.
2 שישה ועשרים, לחצי שנה, כפי לוח הכת.
4 מבן חמשים שנה ומעלה, היינו הנפטורים מחובת הצבא.
6 בשולחן כבוד, המזבח, מעין "שולחן גבוה" בלשון חכמים (בבא קמא יב, ב). אלה, תלוי למעלה. במועד שנת השמיטה, שאז לא לחמו, ובשלוש ושלושים שני המלחמה, מארבעים שנות המלחמה בכלל.
8 כפי תעודת המלחמה, עי' מה II, 25.
9 שנים, במלחמה הראשונה באויבים תילחם כל העדה, ובמלחמות השנים הבאות תילחמה המחלקות, ועורכוה, ידן: יעורכוה.
10 בתש[ע] ועשרים הנתורות, לאחר שש שנים של מלחמת כל העדה ושנות השמיטה.
11 חגרי, לדעת ידן הכוונה לחגרי המקראי (בראשית י, כג), ונראה לי שיש כאן קיצור מתורגמה (בראשית י, ג ודברי הימים א, ו).
14 [כול איצות מו]שבותם, ידן: [משפחותם מו]שבותם... על כול [בני יפת].
16 ועושרות, ועשרות, הגייה עממית.

- 2 אל יזכור, שמא יש לקרוא: אל יזכיר. כי בזה מפרש השם.
ש' קרא: בזה מפ...ה.
- 3 [והובא אל], ש' הצייע: והביא לפני. ורבין: [נ]ש[ב]ע לפני.
- 4 ואם עבר, על פי חבוקוק א, יא. והשיב, על פי במדבר ה, ז. חטא, הצעת תשלום של ש' רבין: [חטא ולא].
- 5 [ל]מות, רבין: [י]מות. [יגיעו], ש' הצייע להשלים: יולדו ולפי דבריו ניכרים במקור רישומי האותיות: י. מ. ע.
- 6 יקימו עליהם, את הברית.
- (עמ' 88)
- 7 המשפט, הדין, בכל קץ הרשע, עי' ה, 10. וגם החזון בתשובה היה נשבע.
- 8 יפקדוהו, שמא צ"ל: יפקדוהו.
- 9 לש[וב א], ש' הצייע: לשמוע לתורת משה בכל לב ובכל, ועי' שורה 12, וטו, 21.
- 10 אל הנמצא לעשות כם, בעניינים הנמצאים ביניהם לעשור תם. [לקי]ץ [הרשע], הצעת תשלום של ש' רבין: בכ[ל ק]ץ [הרשע].
- 12 וכאשר יקים אותו עליו, וכאשר יקבל על עצמו.
- 13 י... ימ, רבין: [נפרע]ים ממנו אם ימ[ע]ל... מן התורה לדע[ת]. ושמא צ"ל: [נמצא]ים.
- טז
(עמ' 88)
- 1 יקים... נפשו, ככה"י: יקום... נפשך, והתיקון „נפשו“ הוא של ש', ועי' שורה 4.
- 2 לעורון, וש' הצייע: לזכרון. ועי' מה ד, 11.
- 3 ספר מחלקות העתים, כבר העיר ש', כי הכוונה לספר היובלים, עי' שם.
- 4 יקים, גם כאן ככה"י: יקום.
- 5 מלאך המשטמה, עי' ספר היובלים י, ח ויא. וספר נח („בית המדרש“ לא. ילינק, חדר ג' עמ' 155).
- 6 ביום דעתו, ביום עמדו על דעתו. ועי' ספר היובלים טו, לא"ג. וש' פירש ביום דעתו, כי מצות מילה תצילתו משר המשטמה. נימול, הסופר התחיל לכתוב לאחר מכן ב, ומתקח.
- 7 יקים, גם כאן ככה"י: יקום.
- 8 עד מחיר מות, אפילו בסכנת מות. יפרהו, במקור: יפדהו, והצעת תיקון של ש' היא.
- 9 יקי[ם] איש על נפשו ל[סור מן התורה], הצעת תשלום של ש' אל יקימהו, עי' נדרים פ"ב מ"ב.
- 10 על שבעות, מעין כותרת, כשימוש הכותרות לעיל, עי' ט 8; י, 10 ו"ד 14. [יכול אי]שה, וש' השלים: משה. רבין: אשר אמר [ל]אישה. ועי' במדבר ל, ה, ט.
- 11 אשר לא ידענ[ה] לה[ת], ש' שבעות אשר אין אדם מוצא טעם להתירתה, יש לקיים אותה. ואם להניא, ואם יש להניא. רבין: אשר לא [י]דענה אם.
- 12 אם לעבור ברית, רק כשנשבעה לעבור על הברית. אז יש להניאה, וכן המשפט, וכן הדין גם בהפרת אביה.
- 13 על משפט, גם כאן מעין כותרת כמו בשורה 10. ה[נדר]ות, הצעת תשלום של ש' מאום אניס, דבר אניס, ועי' נדרים כז, א. ושמא יש לקרוא: ה[נדר]ות.
- 14 אניס, סגל השלים: באנוס. ואל יקדש, ש' הצייע לקרוא: ולא יקדש. רבין: אל.
- 15 פיהו [ל]אל, כך אני קורא על פי כה"י, וסגל הצייע: „לה“ או „לגוי“. רעהו, במקרא שלפנינו: אחיהו. וש' הצייע על פי המקרא: את אחיהו יצודו, וקרא ככה"י: את ע. דו (עבדו?)... הרם.
- 20 לשופט. הסוף חסר.

מגילת מלחמת בני אור בבני חושך

(95—108)

- 2 וח[יל צידון ו]פלשת, ידין השלים: וח[יל יושבי] פלשת. ההשלמות שאין הערה עליהן — ברובן מידי ידין הן. מרשיעי ברית, מעין „מרשיעי יהודה“ ב„ברית דמשק“ ח, 49-50. לפי דעתי אלה הם אנשים שהיו לראשונה מאנשי הכת ובגדו בהם. גולת המדבר, בני אור.
- 3 מדבר ירושלים, מקביל ל„מדבר העמים“, יחזקאל כ, לה.
- 4 ובקצו, בזמן הקבוע מראש לקרב זה. יצא, הקדוש ברוך הוא. ואפי, ובאפו, יצא בחמתו ובאפו.
- 5 וקץ ממשל, וזמן ממשלה.
- א
(עמ' 95)
- 1 ענייני המלחמות מתפרשים יפה על ידי מרא דהלכתא יגאל ידין בספרו הגדול, ולכן מיעטתי להעיר על דברים אלה. [ונה סרך אנשי] המלחמה, ידין השלים: ו[נה] ספר סרך] המלחמה. להחל, במלחמה. בגורל, במנת חלקם של בני חושך. אדום ומואב וכו', כל העמים המנויים במגילת הם אויבי ישראל. ועי' ידין פרק ב סעיף 5.

18 אם אמר למבקר אשר במחנה ועשה... בה, וההשלמות הן על פי ש' וסגל, ולא, שמא יש להשלים: ולא ישא עליו חטא אשמה.
ענוהו, שמא: [י] עניהו.

יד

(ע"מ 87)

1 וכל המתהלכים וכו', ע"ז, 54. ושמא חסר כאן הצירוף "על פי כל יסודי" לפני "ברית אל", להנציגם, להצילם, וע"י במדבר ה, כב, ונענו, שמא יש לקרוא: ונעשה, רבין: ונעש[ו]. מספרי השורות בדף זה זזו ממקומם בשורה אחת.
4 רביע, שמא צ"ל: רבוע או רביע.
6 לכל, לכל דבר.

7 את, תיקונו של ש' במקום "אש" שבכה"י, מבן שלושים, ע"י מה א, 13, מבונן, ע"י יג, 2.

8 לדברם, שמא צ"ל לדברם (דלית פתוחה ובי"ת שוואית ודגושה), להנהיגם, ש' ורוסט קראו: לחברם.

9 מבן שלושים, על פי במדבר ד, ג, בעול, מנוסה, רגיל וע"י "מגילות גנוזות" א, עמ' כג ודברי ילון ב, סיני" ככו" (תש"י) עמ' רפה, והשווה כעת מבא ו, 12.

10 למספריה, כך אני קורא בכה"י: ש' רמפרי, רוסט ואחריו רבין: למשפחותם, על פיהו, ע"י יג, 47.

12 הרבים, דרגת הרבים, וע"י מה ו, 8 ועוד.

13 שני ימים, כך קרא ש' מתוך ספק בכתב היד, והוא גם פירש, כי נתנו שכר עבודתם משך שני ימים בחדש לקופת הרבים, כמשפט, במקור: למט, וש' השלים: המשפט, ונראית לי כעת קריאת רבין: למ[מ]עט.

14 ממנו מן השכר (התשלום) הזה, בעד הכהנים וממנו, במקור: בעד... עם ו, מני, וההשלמה היא מידי ש', רבין: בעד יתי[מים].

15 יגוע, בעו"ע: יגע, וסגל הציע לקרוא: יגוע, כלומר: ילך נע ונד.

16 ידיהם, ליתא אצל ש' והציע לקרוא: עבד, וסגל קרא: ידפ... ורבין: גואל ולע[למה א]שר אין לה דורש כל עבודת החבר ולא.

19 עד עמוד משות, ההשלמה היא על פי יב, 23 — יג, 1.

20 ייש[ק], סגל השלים: מבקר במקום "אר קר", שבכה"י.

טו

(ע"מ 87)

1 כאן מתחיל דף ת, א, וכבר העיר ש', כי אין זה המשכו הישיר של הדף הקודם, ולפי השערתו יש כאן קטע של "ספר ההגוי" ע"י מבוא עמ' 34, באלף ולמד, ע"י שבעות פ"ד מ"ג ודף לה, א, והכוונה היא, כי גם באל ואדני אסור להשבע אלא לענייני הברית, רבין: שבעות ה[סכ]ם.

15 כי הוא משפט בריאתם, הרבה דברים נאמרו בעניין זה שאינם מתקבלים על הדעת, ונראה לי, כי משפט בריאתם פירושו: דרך אכילתם, מלשון "ברה", כלומר: דרך אכ"י לתם, אחרי שמביאים אותם באש או במים.

16 לגאולו שמו בהם, נגזרה עליהם טומאה, וש' הציע: יגאולו כמוהם, ואפשר כי הכוונה כאן היא לעבודה זרה.

17 מסמר, נכפל בטעות במקור והכפל נמחק.

18 יטמאו, בכה"י: וטמאו.

19 בעו"ע: [זה] סרך... על [דבר]. וש' הציע להשלים: על [פי], להבדיל, ע"י ו, 17-18.

21 ובמשפט, תיקונו של ש' במקום "וכמשפט" שבכה"י, 22-23 ולא יוארו, ולא יקוללו, סרך מושב המחנות, לפני כן דובר על סרך מושב הערים, משוח, ש' הציע: משוח מאהרן וע"י מה ט, 11 וכאן יד, 19.

יג

(ע"מ 86)

21 למועט, לכל הפחות, ובמקום, ובאשר יקום מחנה של עשרה אנשים, על פיהו, על פי הכהן המבונן, בחון, מנוסה.

4 על פיהו, על פי האיש מהלויים.

5 והבינו, ויסביר לו.

6 המבקר, הוא כנראה "דורש התורה", ואם פתי הוא, ואם הכהן אינו מבין דברי תורה, הוא יסגירנו המפרשים פירשוהו: אם כי הכהן הוא עם הארץ, אף על פי כן יסגירנו הכהן, וע"י נגעים פ"ג א' וספרא תרוע א, ט, ולי נראה, כי "הוא יסגירנו" מוסב על המבקר.

8 פלאו (= פלאיו), בכה"י: פלאי, נהיות עולם, קורות העולם, וע"י ב, 10, בפרתיה = בפרטיה, ג' תיקן: בפרתיה = בפירושיה, ושמא צ"ל: בפרתיהם, או: בפרתיהם (= בפרטיהם).

9 וישבר (רבין: ויש[יב]), לכל מרחובם, בכה"י: מדחובם (רבין: מדהובם), ראה ישעיה נג, ד, ש' הציע לקרוא: מרדותם, לוי: חובם, ג': מרי חובם, וש' ליברמן "מגילות גנוזות" ב עמ' 1ט) הציע לקרוא: מרהובם (מרהבה), לבלתי היות, כך אני קורא במקור, וסגל תיקן מסברה:

10 יפאשר מיד זרים, ש' הציע לקרוא: למתי זדים.

11 יפקדהו, יבדקהו, ושיכלו, במקור: ושוכלו.

12 וכתבתי, מי שממונה על כך, וע"י מה ת, 23, במקומו, במעמדו, וע"י יד, 47, יאותו, כך אני קורא במקור, ש' קרא: יהותו, והציע לתקן: יחוסו, רבין: היותו, אל ימשול, כמו בשמות כ, א.

13 זולת פי (כך אני קורא במקור), מבלי שיסכים לכך המבקר, סגל הציע: מבלי פי, ורבין: [למרו]ת.

14 [ל]בני השחת, ע"י ו, 15, וש' (וכן רוסט) קרא: בני השחר.

15-16 אם כף לכף, אם יותן מיד ליד, וע"י משלי טז, ה (ש'), ואל יעש וכו', בכה"י: ועל יעש איש דבר למ... ולמ, כר.

- 14 אל ישבות (בכה"י: ישבית), כך גם דינים של השומרונים והקראים.
- 15 אל יחל, ואל יחלל, ועי' נחמיה יג, טו וכר'.
- 16 מקור מים (ירמיה יז, יג), כך נראה לי במקום "מקום מים" שבכה"י. ושם: אל מים, והמלה "מים" נמחקה. ואל מקוה, במקור: ואל מקום.
- 17—18 אל יעלה, עי' יומא פה, ב. ומלבד, מכאן למדו כנראה כי אסור להקריב קרבנות נוספים בשבת, כגון שלמים.
- 20 להרשותו, ותהא בזה ברשותו, ביכלתו.
- 21 כמנחת צרון, ובמקרא שלפנינו: "זבח רשעים תועבת יי ותפלת ישרים רצונו".
- 22 בית השתחות, בית המקדש, מעין "בית סגידו" בתרגום בראשית יא, ד, וכן "בית סגודוהו" ביונתן לשמות כג, כד. ובספר המעשיות מהדורת גאסטר II, 22: "מקום השתחוויה". ועי' דברי ש. קראוס ב־ HUCA IV, עמ' 363.
- 23 — יב, 1 ולא ישביתו, בבואם במקדש או במאוהר. עבודת קודש היא (בכה"י: הוא), ואין להפריע אותה.

יב

(עמ' 85)

- 2 איש, תלוי, רוחות בליעל, עי' ד, 15.
- 3 ודבר סרה, עי' דברים יג, ה, ויקרא כ, כז.
- 5 משמר, בני אדם צריכים לתת אותו במשמר. ממנה, מן העבירה שעבר עליה. ישמרוהו, בכה"י: ושמרוהו, וגם נוסח זה אפשר לפרנסו, עד, שמא צ"ל: עוד.
- 87 לא יגדפו, שם ישראל. חבר (= חבר), בכה"י: חבר, והכוונה לדעתי: תלמיד חכם, וש' הציצית לתקן: חבר עיר (ברכות פ"ד מ"ז).
- 9 בעבור, כדי שלא ישחטום לעבודה זרה, עי' עבודה זרה פ"א מ"ה.
- 10 אל ימכור להם, שלא יקריבום לעבודה זרה.
- 11 כברית אברהם, עי' גטין פ"ד מ"ז וספרי דברים כג, טז. אל ישקץ, עי' ויקרא יא, מג.

(עמ' 86)

- 12 מעגלי הדבורים, הרבה השערות נאמרו בצירוף זה. רול ב־ JQR III, עמ' 355 הערה 73, הציצית לתקן: מרגלי הדבורים, והביא ראייה מלשון הרא"ש לעבודה זרה סח, ב: "תימה היאך אנו אוכלין הדבש והלא רגלי הזבוב מעורבין בו". ונראים דברי ג', כי הכוונה כאן לרמשים קטנים הנקראים בסורית "עגלי דבריתא" ועי' ויקרא יא, כט"ז. והשווה כעת דברי ש. ליברמן ב־ Proceedings, 1951, עמ' 397, הערה 21.
- 13 והדגים, הכוונה היא שלא ישתו דמם של דגים, ועי' בראשית רבה ז, כריתות כ, ב. ופרקי דרבי אליעזר פרק ט.

- ונמחק. לקדשו, להוסיף מחול על הקודש, ראש השנה ט, א.
- 18 נבל, בווי. אל ישא (דברים טו ב), אדם בשבת, וכן להלן. אל ישפוט, ביצה פ"ה מ"ב. בכה"י ספק: ישפוטו, וכך גרס רבינן.
- 19 למשכים, בהשכמה, למחרת היום. ואפשר שצ"ל: להשכם. ועי' ליברמן בספרו הגנוזר בהערה לשורה 11, עמ' 135, הערה 151.
- 20—21 עבודת חפצי השבת, כי מותר לעשותם רק בבית (סגל), אך, במקור: אד. סגל הציצית לקרוא במקום "על": "עד". ועי' שורה 14—16. ושמא יש לקרוא: עבודת חפצו, וה"שבת" במובן: בשבת.
- 22 כי אם המוכן, על פי שמות טז, ה.
- 23 בשדה, הנמצא בסכנת חיים. כי אם היה במחנה, משום אסור הוצאה והכנסה (סגל). ש' הוסיף בסוף השורה: [ואם היה], ולפי השערתו ייתכן, כי יש כאן השמטה ארוכה.

יא

(עמ' 84)

- 1 ואל ישאב, עי' ספר היובלים ב, כט.
- 2 אל ישלח, כי "אמירה לנכרים שבות", שבת קנ, א.
- (עמ' 85)
- 3 מובאים בגו, שכבר היו על גופו של אדם. סגל הציצית לתקן: בגוי, כלומר בגדים שהביא גוי.
- 4 כובסו, בכה"י: כיבסו. שיפוט, שפכו עליהם מים, מעין "השופה יין לחברר" בבבא מציעא ט, א. בכה"י: שופים. אל יתערב, שמא הכוונה שאסור לעשות תחרות בשבת. ש' הציצית: ירעב, או יתענה, וסגל — יתערב.
- 6 אלפים באמה, עי' שורה 8.
- 87 אם סוררת היא, עי' שבת קכח, ב. אל יוציא, על פי ירמיה יז, כב, בסוכה, כך במקור, וכך קרא גם רוטס. וש' קרא: במובה (יחזקאל מג, יא), במבוא הבית, ורצה לתקן: במבוי.
- 9 כלי טוח, כלי אשר נסגר פיו בטיט וכדומה. ולדברי חז"ל מותר בשבת, עי' שבת פכ"ב מ"ג, ואפשר שיש לקרוא: ואל יבא אליה, אל פתח, כלי טוח בשבת.
- 10 לצאת ולבוא, עם סממנים אלה, וחז"ל מתירים, שם פ"ו מ"ה. בבית מושב, כך נראה לי על פי ויקרא כה, כט. ועי' "פנת יקרת" (תקצ"ד) גליון ז, כ: "מותר ללכת... ובמקום בלתי מושבת".
- 11 טלע ועפר, כיוון שאין צורך בהם בשבת. וכל שאר הפירושים והתיקונים אינם מתקבלים על הדעת.
- 12 אל ימרא, אל יפסם, מלשון "ואין ממרין את העגלים" בשבת פכ"ד מ"ג. ואת שוכרו, במובן: שכירו. ואפשר שגם כאן בא השינוי משום ההגייה.
- 13 אל יילד, עי' שבת פ"ח מ"ג. ואם תפול (בכה"י: תפיל), עי' שבת קכ"ח, ב ומתי יב, יא, אל, נכפל במקור בטעות, והכפל נמחק.

- 17 והוא אחד, והוא רק עד אחד. אם דבר מות הוא, אם יש כאן חטא בעונש מות.
 18 בהוכיח, עי' בהערה לשורה 3. כלומר: יודיע למבקר בקיימו מצות „הוכח" לפניו. יכתבהו, ירשום את הדבר, עד עשותו, את החטא הזה.
 19 לפני אחד, לפני עד שני, ושם צ"ל: אחד.
 21 דבר אחד, חטא אחד. בכה"י: אחר, מן הטהרה, לדעת ש' „הטהרה" היא המתנה. וסגל פירש: „הטהרה היא המעמד של חברים בעלי זכויות שלימות". ולי נראה, כי הטהרה היא „משמרת הטהרה" בנחמיה יב, מה, והיא דרגה מסוימת במסגרת הכת. ואפשר שהכוונה ללחם הנאכל בטהרה.
 22 ועל ההון, גם בעניין עבירה על ההון צריכים שני עדים.
 23 ועל אחד, שם יש להוסיף: ועל דבר אחד, הכל כמו בשורה 21. ושם הכוונה לעד אחד.

י
 (ע"מ 84)

- 21 עיד, בכה"י: עוד. לשופטים, לפני השופטים. לא מלאו ימיו וכי, עי' שמות ל, יד. כלומר: מי שלא מלאו לו עשרים שנה, ועי' שורה 76. ש' הציצ להוסיף [ולא] ירא. ומסתבר שיש כאן ציווי מעין „וראת מאלהיך" (ויקרא יט, יד ועיד).
 3 עובר, והעד עובר על דבר מצוה עד שמוכים אותו לשיב, ושם צ"ל: זכי, ובכר תיקן: זכותי.
 4 עד, נראה כדיטוגרפיה, ברורים, נבחרים מן העדה לפי הזמן.
 6 בספר ההגו, הידוע גם כ„ספר ההגיו", עי' מ"ה א, 7, וביסודי הברית, עי' ז, 5.
 9 ימו, כך במקור: ימיו, לסיר = להסיר, בכה"י: לסור, דעתם, השם מסיר את דעתם כשהם מגיעים לזקנה, ועי' ספר היובלים כג, יא: „וכל הדורות אשר יקומו מעתה ועד יום הדין הגדול יזקנו מהר טרם ישלימו שני יובלים ותעובם דעתם מזקיניהם ואבדה כל דעתם". על הטהר, עי' ט, 8.
 11 ומעוטים, או מעוטים, מרעיל, כסה, הטבל בלשון חכמים (שבת פ"ו מ"ו; עירובין ד, ב). ושם צ"ל: הרעיל, וליברמן, Greek in Jewish Palestine, עמ' 135, מפרש מין סל, עי' שם הערה 151. ושם „מרעיל" הוא סוג זסוק, והפסוק הבא מתחיל: איש אל יטהר.
 12 במה (= במי) כלי, במים שאובים.
 13 די מרעיל, עי' שורה 11. נגע, במוכן: טבל, וטמא, ונשאר טמא. כמימי, בכה"י: במימי, ושם רצה לומר: וטימא את המים.
 14 על השבת, עי' ט, 8 וכאן שורה 10.
 15—17 מלואו, עד שיהיה מלאו לגלגל השמש רחוק מן השער שבמערב ועי' ספר חנוך א, עב בעניין מהלך מאורות השמים לכל שנות תבל. לפני „השישי" במקור: מל,

על העובדה, כי העתק ב אינו נוסח שונה מן המקור כמקובל (אם כי יש בו שינויים לגבי העתק א) אלא העתק מנוסח אחר של אותו מקור, העירני מר ד. פלוסר.
 57 בשם קדשו, ההמשך חסר.

ט

(ע"מ 83)

- 1 כל, מסתבר שיש כאן ספר אחר מספרי הכת, וההתחלה חסרה. אשר יחרימם, על פי ויקרא כו, כת, כלומר: לא יחרימו לשם אלא לעבודה זרה, בחוקי הגויים. המלה „מאדם" קשה היא, ואפשר שיש להוסיף כלשון הכתוב: „ובהמה", ואם כן אין עניין זה קשור לפסוק הבא. ש' ראה ב„מאדם" דיטוגרפיה, וקרא: הוא אשר אמר. והכוונה לדעתו: הבאת דיני ישראל לערכאות של גויים.
 2 ואשר, ו"ו הפירוש כאן: כאשר אמר.
 3 אשר יביא על רעהו (בכה"י: דעהו), אשר יספר רעות על חברו, אשר לא ב„הוכח", לדעתי הכוונה: אשר אין „הוכח תוכיח את עמיתך" (ויקרא יט, יז) חל עליו. וסגל פירש: שאי אפשר להוכיח את אמיתות האשמה על פי עדים.
 4 והביאו בחרון אפו, לא יספר את הדברים לטובת העניין או לטובת חברו, אלא מחמת כעסו על חברו או מרצונו לבזותו. ש' הציצ לתקן „והכהו" במקום „והביאו".
 5 נוקם הוא, במקרא: נוקם יי, והעניין: הרי נקום ונטור הוא רק לאויבים.
 76 אם החריש, על פי במדבר ל, טו, ושם: „מיום אל יום" והעניין הוא: הוא לא הוכיח את עמיתו על דבר שהוא חייב מיתה, ורק בחרון אפו עשה זאת, ענה בו, נראה לי: חטא חטאת מות, וש' הציצ לתקן: בדבר אמת, ובמקום „ענה" הציצ לקרוא: „עוונו".
 8 רעיד, במקרא: „עמיתך", על השבועה, בעניין שבועה, ומסתבר שיש כאן מעין כותרת, השווה י, 10, 14, וקרוב לוודאי כי מקום זה לקוי בחסר.
 9 לא תשיעך, מעין הכתוב בשמואל א, כה, כו: „ועתה אדוני חי יי וחי נפשך אשר מנעך יי מבוא בדמים והושע ירך לך". כלומר: לא תהיה ירך בה, ישיביע, את חברו, ושם צ"ל: ישבע.
 10 הושע ידו לו, כלומר: הוא אשם, הרבה פירושים ותיקונים הוצעו למקום קשה זה, וכתבת את הנראה לי, וכל האובד, כל דבר שאבד ואינו, ועי' שמואל א, ט, כ ועוד. לפנים, רוטס קרא: לסכם.
 11 ממאד (דברים ו, ה), מרכוש, אשר גנב בו, אשר גנב נמצא במתנה הזו, ושם צ"ל: אשר גונב בו.
 13 והתודה, הגונב המחזיר, ועי' במדבר ה, ת.
 14 הכל, כלומר הדברים המושבים.
 15 את משפחה, ויקן לנהוג בה.

(ע"מ 84)

16 הם, הכהנים.

- 13 שוקל (ע' הושע ה, ז), כך במקור, וכך קרא גם רוסט. וּש' קרא: מבוהל, אשר, דברים אשר בעבורם וכו'. וסגל פירש: מפני שחרה אפו במ על כן התעם על ידי מטיף הכוזב.
- 14 לישראל, השלמה על פי העתק ב.
- 15 כי מאהבתו, על פי דברים ז, ח, ושם הלשון: „כי מאהבת יי אתכם ומשמרו את השבועה אשר נשבע לאבותיכם“.
- 16 לשבי ישראל, ע' ד, 2, סרו, אשר סרו.
- 17 היעירו, תיקונו של ג' על פי ישעיה נג, יב במקום „הועירו“ אשר בכה"י, ואפשר שיש לקרוא: הועידו (ראה העתק ב, 30: העידו), ומובנו: הזהירו (שמות כא, כט).
- 18 ובשונא, ובשנאתו. במ, תוספת על פי העתק ב, 31.
- 20 אמר ירמיה, ע' חוון ברוך הסודי פה, ה, ואלישע, מלכים"ב ה, כז.
- 21 בארץ דמשק, המשך הדברים נמצא בהעתק ב, 34 עד הסוף, וגם שם לא נשלמו הדברים. וע' ו, 19 ופמח ב, 3.
- 22 ושבו, מכאן ועד סוף הפרשה על פי העתק ב, 34.
- 23 לא, בכה"י: ל.
- 24 משיח מאהרן, ע' יב 23, יג — 1, ויד, 19.
- 25 אנשי תמים הקודש, ע' ז, 5, ויקוץ, קצה נפשו.
- 26 הנתן בתוך כור, לענשו, מעשיו, הרעים.
- 27 כמי, בכה"י: כמו. כלומר: כאיש שלא היה חלקו בין לימודי השם הטובים, ויכחיהו, כך מפורש בצילום שהוסיף ש' לספרו. וּש' קרא: יזכרוהו (= יזכרוהו), וכן רוסט. לפני „ויכחיהו“ כתוב בכה"י: יח, ונמחק.
- 28 דעות, כך מפורש בצילום אשר בספרו של ש', וכך קרא גם רוסט. וּש' קרא: מעות.
- 29 מעשיו, הרעים, כפי שכתוב בתורת הכת. וע' שורה 26, לפני „ובהופע“ בכה"י: אשר אין גורלו בתוך א, ונמחק.
- 30 אנשי תמים קודש, ע' שורה 25, אל יאות, אל ישתתף, לפני „יאות“ בכה"י: ית, ונמחק.
- 31—32 קדושי עליון, המלאכים, ושמה הכוונה כאן לחכמי הכת הגדולים במעשיהם הטובים, בראשונים, בנביאים ומורי העם הקדומים, ובאחרונים, הם חכמי הכת ומוריה, אשר שמו, על פי יהזקאל יד, ד, לפני „וילכו“ בכה"י: וישמי, ונמחק.
- 33 בבית התורה, במרכז הלימודים של הכת; ושמה הכוונה לזה שבואדי קומראן.
- 34 עם אנשי הלצון, חוטאים שהיו תחילה בתוך הכת; ונראה כי חלק שהיה בדמשק שב ארץ ישראל ושם לא נהגו כמנהגי הכת.
- 35 ואמנה, ש' ורוסט: נאמנה, וע' נחמיה י, א, ברית החדשה ע' שורה 21.
- 36 בבית התורה, ע' שורה 33.
- 37 יורה היחיד, במקור: יוריה היחיד, וע' שורה 24, כל אנשי המלחמה, נגד מורה היחד, מכאן משמע, כי גם אחרי מות מורה היחד עוד הייתה המלחמה בין היריבים.
- 38 שנים ארבעים, מספר השנים שנקבע מאז לממשלת הרע, ע' במדרב לב, יג ותהלים צה, י, ובקץ ההוא, ובתקופה ההיא.
- (עמ' 83)
- 40 ושבי פשע, על פי ישעיה נט, ב, לפני „ושבי“ בכה"י: ל, ונמחקה, שמרו, אשר שמרו וכו', או נד[ברו], על פי מלאכי ג, טז.
- 41 [להחזיק איש], סגל הציע לתקן: לכונן איש. לתמוך, כך אני קורא, ש' ורוסט קראו: יתמד, ויקשב, כאן בא המשך הכתוב על פי מלאכי ג, טז.
- 43 עד יגלה, בער"ע: עד יעלה ישע וצדקה ליראי אל, ושבתם, על פי מלאכי שם יח.
- 44 ועשה, על פי שמות כ, ו.
- 45 וכל האנשים, כבר העיר ש' כי בכה"י יש כאן ריווח של שתי תיבות. מבית פלג, כינוי למתנגדי הכת על פי בראשית י, כה וע' פמח ה, 9, והדברים אינם ברורים, ואפשר שהכוונה למתנגדים שלבסוף נתקרבו לכת.
- 46 בקץ, בתקופת המעל וכו', וישמאו, קראו שטא, עד, כך קראו ש' ורוסט, ושמה כתוב: וילכו, או: אתם.
- 47 תוך, כך נראה לי, ש' ורוסט קראו: נסיד, ורביץ, ו[ישך] העם, והוא גם משלים: מעטנים כו[ל]ם, איש, תלוי בכה"י.
- 48—49 בהופע, כאשר הופיע מורה הצדק.
- 50 בימי מצרפותיו (מה א, 17), בימי נסיונו, במשפטים האלה, הכתובים בספר.
- 51 ויתודו, ע' מה א, 24.
- 52 בחקי הברית, של הכת.
- 53 ולא ירמיו יד, להבא.
- 54 ועדות, ע' תהלים קיט, יד.
- 55—56 נשפטו, כדין אנשי היחד (בכה"י: היחיד). מורה צדק, של אותם הימים, או שהכוונה לתורתו של מורה הצדק היחיד, ולא יעזבו, כך אני קורא בצילום, ובכל התעתיקים: ולא ישיבו, ואם קריאה זו נכונה, יש לפרש ולא יטענו כנגדם, וכאן אביא את השנויים על פי העתק ב: ז, 6 אלף דור, העתק ב (= ה"ב): לאלפי דור כב (= ככ = ככתוב) שומר הברית והחסד לאהב[ו]. ח, 1 כל, ה"ב: לכל, 4 כי יחלו, ה"ב: כי באו בברית תשובה ולא סרו מדרך בוגדים ויתגוללו (כך כתוב מפורש בכה"י ולא כקריאת ש' ורוסט: ויתעללו), 5 וזנות, ה"ב: זנות, 6 לאחיו, ה"ב: לאחיהו, 7 ויעשו איש, ה"ב: ויעשו את איש (= איש את), 9 בדרך, ה"ב: בדרכי, 10 „הם“ ליתא בה"ב, 11 הפתנים, ה"ב: פתנים... הבא עליהם לנקם נקמה, 13 שוקל רוח, ה"ב: הולך רוח ושקל סופות [לפניה נכתב „מופת“ ונמחק] ומטיף אדם לכוזב אשר, וע' מיכה ב, יא וכאן ת, 13, 16 וכן, ה"ב: כן, 17 אחריה, ה"ב: אחרי אל ואהב, 18 האבות, ה"ב: אבות ושונא ומתעב אל את בוני החיץ וחרה אפו [לפני „אפר“ בכה"י: אפ, ונמחק] במ, 20—21 „הוא הדבר... זערו“ ליתא בה"ב, כל, ה"ב: כן כל,

- 18—19 ביד, בעזרת שר האורים, שרם של בני אור ועי' מה
 ג. 20. יחנה ואת אחיהו, עי' מנחות פה, א. תנחומא לשמות
 לב. א ושירר בספרו „גשיכטה דר יידישן פולקס“ כרך
 ג עמ' 292. בהושע ישראל, זה קרה כאשר נושע ישראל
 בראשונה, ומקרא קשה, וכנראה משובש, כאן, ש' וסגל
 הציעו לתקן: בעת.
 20 חרבן הארץ, על ידי האויבים, מסיגי הגבול, עי' א. 16.
- ו
- (עמ' 80)
- 1 במשיחו הקודש, ש' תיקן „במשיחו הקדוש“ במקום
 „במשיחו הקודש“, שבכח"י „בעז"ע: במשיח והקודש.
 3 וישמעעל, שמע לקול בקשותיהם, ויחפורו, עי' ג. 16.
 4 הבאר היא התורה, כאן בא מדרש על הכתוב הנ"ל.
 5 שבי, עי' ד, 2 ובעזרה שם.
 6 הושבה, שמא צ"ל: חובשה, על פי יחזקאל כד, יז.
 8 מוציא כלי, כלומר: דורש התורה הוא בחינת מוציא ומושיט
 הכלי לרבים.
 9—10 לכרות, לחפור, במחוקקות, במקלות (בראשית מט, י).
 אשר חקק המחוקק, כפי הכללים אשר שם המחוקק, הוא
 מורה הצדק, בהם, במקור: במה, ושמא צ"ל: ב[ה]מה.
 הרשיע = הרשע, כמו נגע = נגיע במה ג. 23. וזולתם,
 כלומר: יותר ממה שילמדו לא יבינו אלא באחרית הימים.
 11—12 בברית, של הכת, אל המקדש, אשר בירושלים, חנם,
 ליתא בהדורת סגל.
 13—14 מי בכם, במקרא שלפנינו: „מי גם בכם ויסגור דלתים
 ולא תאירו מזבחי חנם“, במקור: יסגור, אם לא ישמרו,
 לחיוב ולא לשלילה, כמו במדבר יד, לה ועוד.
 15 מבני הסחת, כינוי למתנגדים לכת, ועי' ש. ליברמן,
 Greek in Jewish Palestine, עמ' 134*135.
 16 ולגזול, ולהנזר מלגזול וכי', ונאמר על פי ישעיה י, ב:
 „ולגזול משפט עניי עמי להיות אלכנות שללם ואת יתומים
 יבזו“, ועי' תהלים צד, ו.
 17 ולהבדיל, עי' עי' 19, 20, ולהודיע, עי' יחזקאל כב, כו.
 19 יום התענית (עזרא ט, ה), יום הכיפורים, במצות, תיקונו
 של ש' במקום „כמצא“, שבמקור, הברית החדשה, לגבי
 דת סיני.
 20 כפירושיהם, של באי הברית, לאהוב, על פי ויקרא יט, יח.

ז

(עמ' 81)

- 1 ולא ימעל, שמא צ"ל: ולא יתעלם, ועי' ה. 5. הוונות =
 הונות, וגם כאן עניין של הגייה, או שיש כאן רבות של
 זונה, ועי' ט, 21 ומ גרינבוים Gesammelte Aufsätze,
 (1901). עמ' 61 הערה 3.
 4*3 ולא ישקץ, עי' ה. 11. כאשר הבדיל, על פי ויקרא כ, כה.

- 5 בתמים קודש, בתמימות קודש, ועי' נוסח ב, 37. נאמנות
 להם, נראה לי: מובטח להם באמת, ועי' יד, 2 ונוסח ב, 1:
 ואולם ראה תהלים פט, כט. ואמנם ש' תיקן על פי הכתוב:
 נאמנות, מכאן ואילך נמצאים הדברים גם בהעתק ב, שינויי
 הנוסחאות יירשמו בסוף הפרק, יסורו, תורתו, בעז"ע:
 יסודי.
 6 לחיותם, שמא כדאי לנקד: לחיותם (למ"ד שוואית, ח"ת
 פתוחה וי"ד דגושה), ואם מחנות ישבו, ולא בערים.
 8 היסורים, כך במקור וש' תיקן: היסודים, ועי' בהערה
 לשורה 5 והעתק ב, אמר הכתוב, ושם נאמר: „בין איש
 לאשתו בין אב לבתו“; והשווה מהדורת קיטל-קאהלי.
 9 במצות ובחקים, תיקון על פי העתק ב.
 11 יבוא, ובמקרא כתוב: „יביא יי... למיים“.
 13 שר = סר, ועי' ד, 11 (להשפח), וכל הנסוגים, ממצוות
 אל, הוסגרו, הרי"ו הראשונה תלויה.
 14—15 לארץ צפון, דמשק, והגלית את, במקרא שלפנינו:
 „ונשאתם את“, צלמיכם, בכה"י: צלמיכם מאהלי, סוכת,
 דרש: סכות = סוכת, וכן גם בתרגום השבעים.
 16 והקימותי, במקרא: „אקים... דויד“.
 17 וכינוי הצלמים, אין ספק שטעות סופר כאן שהמשיך וכתב
 את הנכון ולא חקק את המשובש.
 19 כוכב, לפי דברי קוהלר יש כוכב רמז לכוכבה אשר על
 יד דמשק אשר שם ישבו דוסתאים; ועל פי האגדה אף
 יצא משם מיסד כת האביונים (סגל).
 21 אלה, היינו המחזיקים במצות אל, ועי' שורה 78.

ח

(עמ' 81)

- 2 החקים, תיקון על פי העתק ב, בליעל, עי' ה, 18. הוא היום.
 יום משפט זה.
 3 הויו, התיקונים הם על פי העתק ב, 15—16. ובמקרא שלפנינו
 כתוב: „כמסיגי... עברתי“, בכה"י: הויו שרי יהודה אשר
 תשפוך עליהם העברה.
 4 וידקם כלם מורדים, במקור: וידקמום כל מורדים, ש' הציעו:
 לאין מרפא וידקאום, וידקם, אלהים.
 5 זונות, עי' ז, 1.
 6 ויתעלמו, אפשר שצ"ל: וימעלו, עי' ז, 1, ואולם עי' גם
 ישעיה נח, ז.
 7 ויתגברו, כך בשני ההעתקים, וש' קרא: ויתנכרו; ועי'
 משלי כ, יא, להון, במקור: להיץ, ועי' ד, 17.
 8 [ומחטאתם], התוספת היא על פי העתק ב, 21. ויפרעו,
 על פי שמות לב, כה.

(עמ' 82)

- 11 ראש מלכי יון, אין לומר למי הכוונה.
 12 החיץ, בכה"י: החוץ, ועי' ד, 19, ובכל, עי' א. מאיר
 -Ursprung und Anfänge des Christentums III, p. 66.

ה

(עמ' 79)

- 1 שנים, ובמקרא שלפנינו: "שנים שנים באו אל נח אל התבה".
- 2 דוד, לעונש על אשר נשא נשים רבות; ואין מקור לעונש זה בספרותנו.
- 3 לא נפתח, הארון. בכה"י נכתב תחילה בטעות "נפתח" ונמחק.
- 6⁴ ויהושע, בכה"י נוסף: ויושע (הר"ו האחרונה תלויה), ודיטוגרפיה כאן. ויטמן, בעו"ע: ויטמן. נגלה, "נגלה" הוא כנראה כאן כינוי לתורה, שדבריה הם גלויים לכל ישראל, שלא כסודות הכת, ועי' דברים כט, כח. ש' הציג לקרוא: ויטמן ולא נגלה. וג' הציג: והטמן נגלה. צדוק, אין לומר למי הכוונה: לצדוק הכהן (שמואל"ב טו, כד), או כפי תיקונו של קוהלר: בן צדוק, והוא חלקיהו (מלכים"ב ב כב, ח). ניתן גם לומר, שהכוונה היא לצדוק חברו של ביתוס, עפ"י אבות דרבי נתן פ"ה: "אנטיגנוס איש סוכו היו לו שני תלמידים... עמדו ופירשו מן התורה ונפרצו מהם שתי פרצות צדוקים וביתוסין, צדוקים על שום צדוק וביתוסין על שום ביתוס". ואפשר שבני הכת נתכוונה גם לסמל: צדוק = צדיק = צדק, עי' עמ' 53, ועי' גם ג, 21 — ד, 1. ויעלו, הוטבו מעשי דוד מלבד עניין איריה (שמואל"ב יא). ו"עלה" במובן זה נמצא גם בבן סירא ל, כה: "ומאכלו יעלה עליו"; וכן הוא נמצא בתואר: מעולה. ויעובם, וימחול להם, על פי נחמיה ה, י, וגם, המשך כאן למה שהתחיל בו: הם נתפשים בשתים וכו'. אשר, בזה אשר אין הם מבדילים. ואין כאן הכוונה לעבירה על מצוות התורה אלא לחומרות שאנשי הכת קיבלו עליהם.
- 9⁸ אחיהו, בכה"י אחיהם, ומתוקן: אחיהו; ועי' יבמות סב, ב וסנהדרין עו, ב. אל אחות, ובמקרא שלפנינו: "ערוה אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך היא", ועי' שם שם יד.
- (עמ' 80)
- 10 וכהם הנשים, עי' "כרמי שומרון" לרפאל קירכהיים (פרנק" פירט דמיין תר"יא), עמ' 28.
- 11 וגם את רוח קדשיהם טמאו, ובתי מדרשות" לר"ש ורט" היימר ח"ב עמ' יד (אגדה בבני יעקב): "ואשרי אדם שלא יטמא רוח אלהים".
- 13 ומבערי זיקות, הצירוף בישיעה ג, יא הוא: "מאזרי זיקות".
- 15 כהר ביתו, הוצעו לצירוף זה תיקונים הרבה שאינם מתקב" לים על הדעת. ונראה לי לפרש כעת: כהר של סלעים יהיה בית שמש (הושע יד, א). ומעניין הוא הצירוף "הר ביתו" כאן, עי' ירמיה כו, יח. כי אם נלחץ, רק אם בלחץ ובאונס עשה מה שעשה — אז יינקה, "כי אם" השני נראה דיטוגרפיה.
- 17 עמד, עמדו, קמו, ושמה צ"ל: כי מלפני עמדו.

כי אנחנו החוטאים והשפע הוא אצלנו. ברזי, תיקונו של סוקניק במגילות גנוזות א עמ' כד. במקור: ברזי, ועי' מה יא, 5.

- 19 בית נאמן, בית המקדש.
- 20 המחזיקים בו, זוכים לחיי עולם.
- 21 — ד, 2. הכהנים, ובמקרא שלפנינו: "הכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את משמרתו מקדשי בתעוה בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם". אבל גם בפשיטא ובבולגאטה הנוסח: והלויים (ש. אש). בכה"י: מקדשו... מעליהם לו.

ד

(עמ' 79)

- 2 שבי, החזורים בתשובה. וסגל הציג לנדק: שבי (ש"ן שמאלית), כלומר: זקני ישראל, ועי' ו, 1. ומי יודע אם אין לקרוא: שרי, עי' ו, 6.
- 4 פרוש, פרוט, ועי' ב, 9.
- 5 שמותיים, סגל העיר: "כנראה נתן הכותב בזה בטיפס הראשון רשימה של שמות ראשי הכת ויחוסם וכל הקורות אותם במשרותיהם. אבל המעתיק השמיט כל אלה כדבר שאין בו חפץ". אלא שלא מסתבר, כי נזכרו כאן שמה בני הזמן, שכן אינם נזכרים בשום ספר מספרי הכת. צרותיהם, שמה צ"ל: קציהם. ועי' ב, 10⁹.
- 6 הם (בני צדוק) אנשי הקודש [הרא] שונים, תיקון השלמה של בכר במקום "הקודש שונים" בכה"י.
- 8 שלום, במקור: שלי, ושמה צורה ארמית כאן.
- 9 הקץ, היא מיותרת כמו ביהושע ג, יד ועוד. וסגל הציג להוסיף "למספר" כמו בשורה 10.
- 11 להשתפח = להשתפח ועי' א, 21.
- 12 מצודו, סגל הציג: מצודו והעניין אחד: מבצרו. נבנתה הגדר, על פי מיכה ז, יא, ומפרש רביע: "כאשר יבוא יום שהשם יבנה גדריו, אז ירחק חוק המס שהיית נותנת". במקור: החיק.
- 13 בליעל, השטן, ספר היובלים א, כ, וכך בשאר כתבי הכת. פשרו, מדרשו, והיא שגור בכתבי הכת.
- 15 שלושת מצודות, הוא דורש את שלושת השמות פחד ופחת ופת. לוי בן יעקב, אין דבר על כך במקורות שלנו.
- 16—17 אשר הוא, בליעל. לשלושת, כנגד שלושת מיני צדק, שלא נאמר עליהם כאן כלום. לפנייהם, תיקונו של גינצברג (= ג') במקום "פניהם" שבכה"י. ההון, במקור: ההין, ושמה צ"ל: היין.
- 18 טמא המקדש, במובן: טומאת המקדש.
- 21 בוני החיץ, בכה"י: החוץ, עפ"י יחזקאל יג, י, צו, עפ"י הושע ה, יא, ומסתבר, כי מובנו: שוא, וכן גם תרגומו: "למטעי בתר ממון דשקר". ועי' ת, 13. הצו... יטיפון, לפי ש' מאמר מוסגר כאן. ולדעת סגל, אפשר שיש כאן הערה שנכנסה לפניו הטכסט. שתי נשים, עי' מתי יט, 3—6 ומרכוס י, 5—9.

- 15 כעת גם ה. רבין בספרו „ברית דמשק“ מהדורה שנייה
(1958).
16 כאשר, למאוס דבר כאשר אלהים שגא אותו. סגל תיקן:
באשר, ובמה א. 43: „ולאהוב כול אשר בחר ולשגוא את
כל אשר מאס“.
17 יצר אשמה, יצר הרע. ועיני, תיקונו של ש' על פי במדבר
טו, לו. וכן הוא גם במה א. 6. „בהכ"י: ועני.
18 כם, במחשבות יצר אשמה וכו'.

- 16 מנתיבות צדק (משלי יב, כח). עי' בהערה לשורה 1.
ולטיע, ולהסיה, ולהעתיק ממקומו. וש' הצייע לתקן:
ולהטיג (דברים יט, יד). ועי' ה, 20.
18 ויצפו, ויסתכלו, בחרו.
19 לפרצות, במובן פריצות, ועי' בבראשית רבה כו, ה, ב:
„אמר ר' שמעון בר יוחי, כל פרצה שאינה מגדולים אינה
פרצה“; בטוב הצואר, בחיים טובים, ועי' הושע י, יא.
20 ויעבורו, כך נראה לי במקום „ויעבירו“ שבכה"א.
21 ויסו (עי' ד, 11), כבר העיר ש' כי מובנו: וישיש,
אי שיש לתקן: ויסיתו, לריב עם, עי' ישעיה ג, יג.

ב

(ע"מ 77)

- 1 לנדה לפניו, טמאים בעיניו.
2 באי ברית, אנשי הכת החדשים.
3 ש' וסגל: ותושיה, אבל במקור כתוב מפורש: ותושייה,
וכך קרא גם רוטס.
5 וכוח וגבורה, יש לו.

(ע"מ 78)

- 6 בו, בכוחו באים ומענישים, סגל משלים: ב[י]ד]. ושמא יש
לצרף ולקרוא: בכל מלאכי חבל, מלאכי חבל, מלאכי חבלה
ועי' גם מה ד, 12. סררי דרך, ובא, 13: סרי דרך.
7 כי לא בחר, גם בימי קדם לא בחר אלהים בהם, כי היו
רשעים. נוסדו, נבראו (משל ג, יט). ובכר הצייע לתקן:
נצרו, על פי ירמיה א, ה.
8 מ[ק]דם, במקור: מדם, והתיקון הוא של ש' וקוהלר תיקן:
קדם, והעניין אחד, ואפשר מקרא קצר כאן: דורות
העקובים מדם.
9—10 מי, נראה שנכתב בטעות. וש' הצייע להשלים ולקרוא:
[להש]מ[י]דים]. ואפשר שצ"ל: מועד, מעמד, קיום. ואפשר
שכדאי לקרוא כפי תיקונו של סגל: מעמדם, ופרוש, ופרוש.
קציהם, כך כתוב מפורש במקור. ש' קרא: קציתם, ורוטס:
קצהם. הוי עולמים, עי' מה יא, 4, 5. ונהיות (במקור:
ונהיית), וקורות עולם, ועי' יג, 8. יבוא, שמא צ"ל: יביא.
ופירוש פסוק קשה זה הוא כך: אלהים ידע את שנות
החיים ואת מספר הקצים (התקופות) ופרטיהם וקורותיהם
ומה שיבוא ויהיה באותם הקצים.
11 ובכולם, ובכל הזמנים, החר, הותיר, ובכתב היד מניקד:
התיר (הה"א והת"ו חרוקות).
12—13 והוא (וחוה), י ידיו וד. פלוסר (על פה, ועי' כעת JEX
6 ע"מ 158), הצייע לקרוא: ווידועם ביד משיחי רוח קדשו
והווי אמרו בפרוש שמו". ועי' ד, 54: „הנה פרוש
שמותיהם לתולדותם“, מביא יא, 87: „וביד משיחיה חווי
תעודות הגדתה לנר“, ומהו טז, 10: „כי אתה רשמתה רוח
צדיק“, ועי' לוקאס י, 20 ואגרת אל העברים יב, 23. ועי'

ג

(ע"מ 78)

- 1 כם, גם כאן תיקונו של ש' במקום „בה“ שבמקור, וכן
„בם“ שלאחר כך. ועי' בהערה לב, 18. ומשפחותיהם, תיקונו
של ש'. „בהכ"י: ומשפחה. הם. ואמנם לא מצאנו, כי בני נח
חסאו בזנות, ולכן הצייע ש' לקרוא „בדם“ במקום „בם“.
ועי' ספר היובלים י, יח. אבל לפי תיקון זה לקוי סדר
הדברים.
2 ויעשה, כך אני קורא במקור, וכבר תיקן כך גם אמרי.
ואחרים השלימו: ויכתב, כמו „ויכתבו“ בשורה 3. רבין
גורס: ויעל [א]י[ה]ב.
3 לישחק = ליצחק, כמו בתהלים קה, ט ועוד.
4 בני יעקב תעו כם, בראשית לה, כב ולח. לפני, במובן:
כמו, בדומה (שמואל"א, א, טז). וש' תיקן: לפי.
5 להועץ, במקור: להיעץ.
7 כאשר, תיקונו של ש' במקום: זכורם במדבר להם בקדש
עלו ורשו את רוחם.
8 עושיהם, בוראם. יוריהם, מוריהם.
9 בו, בחרון אף זה.
10 באי הברית הראשנים, אנשי הכת הראשונים שלא שמרו
את מצוות מורם.
11 ויבחרו ברצונם, עי' שורה 32.
14 נסתרות, סודות התורה, שאינם ידועים לכל אדם מישראל.
15—16 אשר יעשה, בויקרא יח, ה: „אשר יעשה אותם האדם
וחי בהם“. פתח לפניהם, למען ידעו. ש' הצייע לתקן: פתח
עיניהם. וסגל העדיף: פתח לפניהם פתח. מים, כינוי לתורה
(בבא קמא יז, א).

(ע"מ 79)

- 18 כי לנו הוא (במקור: היא), נראה לי: הם החוטאים אומרים,
כי החטא לנו הוא ולטובתנו הוא. או שנפרש: הם אומרים,

- 5 מרזי פלאו [= פלאין], ע"י ט, 18 ומזה ב, 13 וד, 27-28.
 6 מאנוש, הוי' תלוייה. מקור צדקה, הביטה עיני.
 7 מסוד בשר, ראייה זו היא סוד בשר אשר אלהים בחר בו. לאשר, הרי"ש תלוייה. נתנם, את בחיריו. לאוחזת עולם, כמו לאחוזת עולם (בראשית יז, ח), ועי' ב, 9. והשווה גם דברי ילון ב, סיני"ג ככ"ו עמ' רפ"ה. וינחילם, הלמ"ד תלוייה.
 8⁷ וינחילם בגורל קדושים, עי' אגרת פאולוס אל הקולוסים א, יב: "המזכה אותנו בחלק נחלת הקדושים באור". מבנית קודש, על משקל "תבנית", ועי' ה, 5: למטעת עולם בית קודש.
 9 קץ נהיה, העתיד הקרוב. ואני לאדם, כלומר: אני מבני אדם החוטאים. ועי' צוואת יהודה יט, ד: "ואפשע כאדם וכבשר אשר בחטאים נשחת" (ד. פלוסר) ועי' גם צוואת זבולון ט, ז. נעות, כ דאני קורא במקום "נעוית" שבתעתיק.
 10 לסוד רמה וכו', ליסוד רימה, כינויים לבני אדם. כיא לאדם, דרכו של אדם קבועה, אבל הוא עצמו לא יכין צעדו. ועי' משלי טז, ט, וירמיה י, כג.
 12 חסדי אל, הם ישועתי לעד. אכשול = אכשל. ושמה צ"ל: אכשיל. בעוון בשר, עוון האדם באשר הוא בשר. תעמוד, צדקת אל.
- 13 יפתח, יוציא. ועי' תהלים קב, כא. בתעתיק: יפטה. הגישני. אליו. יבוא, כך אני קורא. ובתעתיק: יבוא.
 16 כאשר רציתה, לקיים. לב, בתעתיק: ב.
 20 אפהואה, כך אני קורא במקום "אפ הואה" שבכה"י ו.אף הואה" שבתעתיק. ועי' בראשית כז, לג. מגילות גנוזות ב עמ' לב ו.הארץ" מיום 7.4.1950. בן האדם, ה"א תלוייה. ועי' מהו י, 3: "ומה אפהו אדם ואדמה הוא (מעפר) קורץ ולעפר תשובתו".
 21 ויליד. כך אני קורא בכה"י (יהושע טו, יד וירמיה ב, יד). ובתעתיק: וילוד (איוב יד, א). "מה ישב" נכתב כמלה אחת והוסל סימן של הפרדה באמצע. מעפר מגבלו, כלומר יסודו מעפר. מדורו, כך אני קורא במקום "סדורו" שבתעתיק. ולחם רמה מובנו: בתי חמר. וילון מפרש "סדורו" במובן יצירתו. ושימושו במובן זה נמצא בלשון חכמים. מצור, ממקור (ישעיה נא, א), ובמקור: מצורוק. בתעתיק: מצור רק. ושמה יש לקרוא: מצידוק, כמו במהו יב, 32, וגם שם אין עניינו ברור. ושמה נשתבשו הדברים ויש לקרוא: מה יצדק.
 22 קורץ, על פי איוב לג, ו. תשקותו, משיכתו. ועי' בהערה 20. ויוצר יד, יציר ידי אלהים.

מגילת ברית דמשק

(7 7 — 8 8)

- 8 ויבינו, ויכירו.
 9 דרך, כמו בדרך.
 10 שנים עשרים, אין בידינו לומר מתי התחיל המניין, ועי' בהערה לשורה 7⁵.
 11 מורה צדק, על פי יואל ב, כג. ועי' במבוא עמ' 30, הערה 5.
 12 בדרך אחרון, שכטר (= ש') רצה לתקן "ראשון" במקום "אחרון", ואף הציע לראות ב"בדור אחרון" דיטוגרפיה. ולי נראה, כי הנוסח שלפנינו הוא עיקר. "דורות אחרונים" הם הדורות הבאים ו"דור אחרון" הוא דורו של בעל המגילה, עי' פמח ב, 7. מורה הצדק, משיח הכת, יודיע בדבריו לדורות הבאים מה שקרה בימיו בעדת בוגדים.
 14 כן, ליתא במקרא שלפנינו, ועי' בתרגום שם. איש הלצון (משלי כט, ח), כנוי למנהיגים של מתנגדי הכת. אשר הסיף וכו', מליצה ללימוד הרע. ועי' דברים לב, ב.
 15 גבהות עולם, ש' העיר, כי אפשר שצ"ל: גבעות עולם (בראשית מט, כו). ועי' ישעיה ב, יז.
- א
 (עמ' 77)
- 1 יודעי צדק, כלומר, יודעי התורה. והרי גם מורה הכת נקרא מורה הצדק, עי' שורה 11 ועוד. ולפרקים כתוב במקור במקום "מורה הצדק": יורה הצדק.
 3 במועלם = במעלם, והסופר כתב כפי הגייתו. עזבוהו, מנאציו. וממקדשו, הבית הראשון. ואפשר שאינו מתכוון לחורבן.
 7⁵ דברים אפוקליפטיים כאן ולא חשבון שנים מדוייק והמחבר משתמש בכתוב ביהוקאל ד, ה: "ואני נתתי לך את שני עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל". פקדם, ביסוד הכת. מטעת, כמו מטע, שורש, ושגור בכתבי הכת ובדברי חז"ל. ובפסחים פז, ב: "שלושה חזרו למטעתן", בבראשית רבה פרשה ל: "שלא היתה כוונתן אלא למטעת כרמים". ובהושענא, אז בעיני עבדים" נאמר: "שיחים בדרך מטעתם", ועי' מה יא, 8. ובקץ חרון, שמה צ"ל: ובקץ [א]חרון, ועי' בשורה 12.

- 3 בהיות אלה, עי' ת, 13¹², ולפני המלים הללו ריווח במקור. ליסוד, הם ליסוד וכו'.
- 5⁴ לכפר, עי' ת, 10. מבשר עולות, המעשים הטובים הם יותר לרצון מעולות וזבחים. ותרומת שפתים, תפילה ולימוד. כניחוהו, המעשים הטובים הם כניחוהו צדק. יבדולה, בתעתיק: יבדילו.
- 7 יצא, המשפט. והגורל, גם הגורל יהיה בידיהם.
- 10 לתסיר = להתסיר.
- 11 נביא, הבי"ת תלויה. ומשיחי, שנים, אחד כהן ואחד ישראל.
- 13 לעת בעת, עי' ת, 15. ולמוד, מה שניתן ללמוד לפי הזמנים.

(עמ' 69)

- 14 להבדיל, להבחין בין הרוחות של בני צדוק, כפי שכתוב בג, 18. רוחו, של כל אחד מהם. ובבחוריק, בתעתיק: ובבחירי.
- 16 להגישו, לקרבו אליו. וכן אהבתו, ועל פי זה תהיה לו אהבתו וכו'. ולהתרובב, ולריב.
- 17 עצת התורה, לשמרה מאנשי העוול.
- 19—20 להלך תמים, עי' ג, 9. עת פנות הדרך, עי' ת, 13.
- 21 למשכיל, עי' עמ' 53.
- 22—23 ענוה, וכענווה. ועי' יא, 2¹, ועתו, מחכה לבוא זמן הנקמה. לעשות, ולעשות. רצון, האל.
- 24 בנדבה, שמה צ"ל: כנדבה. וזולת, ורק ברצון אל רצונו.
- 25 אמרי פיהו, של אלהים.
- 26 [ובכול קץ נ]היה... יס[פר כבודו בתרומת], השלמת בר', ועי' 5. אין ספק כי אין המשך ישיר בין עמודה זו לעמודה הבאה. ושמה אין העמודה הבאה אלא סיומו של ספר אחר.

י

(עמ' 69)

- 7² עם קצים, לפני "קצים" ריווח קטן במקור. וכפי שנאמר בהערה הקודמת, אין המשך ישיר בין שתי היריעות. בראשית ממשלת אור, יסוד הכת, על, במובן: אל. מעון חוקו, כנראה יסודה. וישתתו עלת, ויעשהו מעולה. זום גדול, קריאתו של ידיו ב" JEJ 6, עמ' 161. ולדעתו אין הנו"ן שם אלא טעות סופר. בעי"ע: המגדול. ואות נאמן, בכה"י: ואות נ, וריווח אחרי הנו"ן. הברכנו = אברכנה ועי' ט, 26. ולא זכית להבין את הדברים כהלכה.
- 9 למועד דרוו, הכוונה לשנת היובל, כמו "בשבועיהם" — לשנות שמיטה. ובכול היותי, מסתבר שכאן מתחיל מוזמר הודיה מסוג אלה שבמגילות ההודיות. חוק, מידה, ועי' שורה 11¹⁰. ופירוש הדברים: בכל היותי מידה בלשוני לשירי שיר, שהוא פרי תהלה.
- 10 אזמרה, לפני מלה זו נמחקו במקור שתי מלים שנכתבו בטעות.
- 11 ובהיותם, החוקים.

- 12 לבלתי שוב, מהם. אוכיה, שצדק המשפט.
- 13 הבחרה = אבחרה. ועי' בהערה לשורה 7².
- 14 ברשית, בכה"י אחרי הרי"ש מלה שנכתבה בטעות.
- 15 תרומת, בתרומת. ועי' ט, 4, 5, 26 וי, 7. ממערכת אנשים, מקום התפלה.
- 16 בעדני וכו', פרי הארץ, כלומר הסעודה. ובמכון, בימי ממשלת בלעזל. בוקה, על פי נחום ב, יא.
- 17 בהפלא מודה, בזה שאני מודה בפלא יצירתו.
- 18 ובפתתו, אהללנו בראשית הצרה וגם ביסועה הבאה לבסוף.
- 20 השר"ן מ"שחתי" וכן "תפוש עד יום" תלויות. ואפיא לוא, כלומר: ואפי לא. ועי' "ברית דמשק" ו, 15.

(עמ' 70)

- 21 עד הכון משפט, עד הזמן שהמשפט יכון.
- 22 בנכאים, ברשעים, ועי' תהלים לה, טו.
- 23 ופרי קודש (ויקרא יט, כד), תורה ותפלה, בניגוד ל"פרי כחש" (חושע י, יג) ועי' שורה 8.
- 25—26 רקים, דברים רקים. נידות, מחשבות טמאות. אסתר, כך בכה"י, ומתקן למעלה: אספר. ואינו נראה. ויש כאן רמז לשמירת אנשי הכת על סוד תורתם.
- 27 [ועשות], בעי"ע: [ולעשות]. לניכנעים, כך אני קורא. בתעתיק: לנוכנעים.

יא

(עמ' 70)

- 1² לתועי, על פי ישעיה כט, כד. רוכנים, משרש רכן: שפלים. ואפשר לפרש גם רוכנים=רוגנים, נרגנים, אנשי מטה, אנשים העומדים במדרגה התחתונה. ואפשר שיש לקרוא מטה (חמס) עפ"י יהוקאל ט, ט. (ועי' גם ו, י). שולחי אצבע, עפ"י ישעיה נת, ט. אחרי "און" ריווח במקור. מקני הון, בעלי הון, שור, יושר. ויש כאן שם זכר, ושם נקבה שכית: כשורה (בבא מציעא עג, ב). שורת הדין (גיטין פ"ד מ"ד). בתעתיק: עם יושר. ועי' ט, 22²³.
- 3 ובצדקותו = ובצדקותיו. אורו, שמה יש לקרוא: אורי. ואורת לבבי, משום האור שבלבבי.
- 4 בר[ז] נהיה, בסוד החיים המתהווים. והוא עולם, ומה שהויה בעולם, ועי' שורה 5. מפני כול, לשמרני מפני כל רע. עורע, כך אני קורא. והרי גם השמות עזאול, עזא ועווה שרשם עוז, כלומר: כוח הרע (עזו רע), מלאך הרע. לא יודיע לעשות לי רע. וד. פלוסר העיריני על שם המלאך הרע, "מלכירע" (בניגוד ל"מלכיאל" בספר חנוך א, פב), עי' Kautzsch, Die Apokryphen und Pseudoepigraphen II (Das Martyrium des Propheten Jesaja) עמ 126, הערה X ועמ' 287 הערה f וברונלי תירגם כאילו כתוב: יודעוע (באסא"ר 121 עמ' 12 ט"ס 10—12. עמ' 43).

- 6 יתרמה, שמא: יעשה רמיה. ונראה שהעונש בענייני מחש" בה (ההרורי עבירה) היה גדול מן העונש על המעשה. יתרמה, תלוי, ישלמו, בתעתיק: ושלמו.
- 7 ברושו = בראשו (ויקרא ה, כד), בעצמו או מה שהוא שוה" (ראב"ע).
- 8 ששים יום, המלים תלויות. שנה אחת, תלוי בכה"י, ובגוף השורה: ששה חודשים, ולא נמחק. יטור, הרי"ש תלויה. בתעתיק: יטיר, במשפט, הבי"ת תלויה.
- 9 לנוקם לנפשו, בלי דין ומשפט.
- 10 ישכוב, ישכב, הנפטר, במקור נראית למ"ד מחוקה ועליה תלויה טי"ת. ומובן המלה: ההולך בלי רשות.
- 11 והגם, בשעת המושב, בעו"ע: וחגם, ומפורש שם: בלי סיבה נפטר והלך מן המושב, ובתעתיק: יזקפו. ואם יזקפו, ואם יועמד כזקיף, וללשון עי' סוטה פ"ח מ"ו.
- 12 ונפטר, וילך לו, ולא היה אנוש = אנוס.
- 13 מתוחת = מתחת, וצורה ארמית כאן.
- 14 פוח, ערום, על פי הארמית, כלומר: האיש המתכסה בסדין ואינו לבוש מכנסים — בהרמת היד הסדין נפתח והוא נראה ערום. ועי' ישעיה כ, ב'ג: ערום ויחף, ומתורגם: "פוחח ויחף", וכן אתה קורא במשנה מגילה פ"ד מ"ו: "פוחח פורס את שמע ומתרגם", ומובנו גם כן: ערום. ובפיוט נמצא גם פעל ונאמר: ככל עדיה פוחח (כלומר: פשטה) הכלה" (אודך כי אנפת", דוידסון, "אוצר השירה והפיוט" כ"א, עמ' 76 סי' 1651). ושמא חסרה כאן ח"ת וצ"ל: פוחח. ורש"י מפרש במשנה שם: "פוחח, במסכת סופרים מפרש: כל שכרעיו נראין", ושאר המפרשים: "מי שבגדיו קרועים".
- 15 לישות בה, נראה לי: לעשות תנועה של כפיפה והשתחויה.
- 16 ואיש ברבים, ואיש אשר הלך רכיל באנשי הרבים — ענשו הוא, לשלחו מתוכם.
- 18 תווע, תווע.
- 19 ברשונה, בפעם הראשונה, לא, במקור: ולא, והר"י נמחקה. ובשנית, לפני מלה זו ריווח במקור, ומלה אחת (רבים), שנכתבה כנראה בטעות, נמחקה, וכן נמחקה מלה אחר "יגע" (בטהרת), "משקה" תלוי, הסופר חשב תחילה להשאיר את הבי"ת מ"בטהרת", ושכח ומחק אותה גם כן.
- 21 ישאלו הרבים, יוועצו הרבים בענייני המשפט, פסק דינו.
- 22 בראש השורה נמחקו כמה מלים שנכתבו בטעות, וכול, הוי"ו הראשונה תלויה, קצת מלים אחר, "היחד" נמחקו, על, במובן עדי.
- 23 ויצא מלפני, בתעתיק: יוצא, לפני.
- 24 היח[ד] אשר ית[ע], ערב, השלמת בר.
- 25 אש[ר]י, בעו"ע: אש[ר] מסר לעצת]... [לשלח אותו ויהיו].
- כי ב, עצת היחד" היו חמישה עשר אנשים. בכול הנגלה, לאנשי הכת.
- 2 עם, בכה"י: אם.
- 3 ביצר סמוך, עי' ד, 5. בעושו, בעשותו. בתעתיק: בעושי.
- 4 וצרת מצרף, עי' א, 17. במדת, אחרי הבי"ת נמחקה אות שנכתבה בטעות, ובתכונן העת, כפי שנקבעה לו, ועי' ט, 12, 18.
- 5 באמת, במקור ריווח אחרי מלה זו. למטעת, הטי"ת תלויה ועי' יא, 8 וברית דמשק" א, 7.
- 6 ובחירי, בכה"י נמחקה אות אחרי הבי"ת, והיר"ד הראשונה תלויה.
- 7 היאה, ריווח לפני מלה זו בכה"י, היאה, כלומר עצת היחד, חומת הבחן, עי' ישעיה כח, טז, והשווה גם אגרת פטרוס הראשונה ב, ה (ד, פלוסר).
- 8 יסודותיהו, תלוי, ובל יחישו, כנראה דרשו, "המאמין לא יחיש" בישעיה שם במובן לא ימוש, ועי' קיטל-קהלי (ד, פלוסר). ממקומם: ריווח גדול כאן בכה"י.
- (עמ' 68)
- 9 ולקריב = ולהקריב, ריח, המלה תלויה.
- 10 לחוקות, האותיות "קר", תלויות, ולכתחילה היה כתוב: לחומת, "והוי לרצון" עד, "עולה" מעל לשורה, ואחרי "רשעה" נמחקו מלים שנכתבו בטעות. בהכין אלה, כאשר נתכוננו החברים באלה שנתים ימים לכפר בעד הארץ, עי' ט, 4.
- 11—12 יבדלו, המלה תלויה, הנסתר, הה"א תלויה, לאיש הדורש, שהתכונן שנתים, מיראת רוח נסוגה, מפחד שמא יחזור לסורו. אחרי "נסוגה" ריווח במקור, "ליחד", תלוי.
- 13 בתכונים האלה, המלים תלויות, אנשי, בכה"י: הנשי.
- 14 דרך... ארבע הנקודות הן במקום שם הוי"ו, ועי' גם במגילת ישעיה"א מ, ג, ובמבוא, ולעניין עי' ט, 19—20.
- 15 הואה, בתעתיק: היאה, עת בעת, כל עת.
- 16—17 וכול, ריווח קטן כאן במקור, מאנשי היחד ברית היחד, שמא כפילות כאן שלא לצורך, דבר ביד רמה, עי' במדבר טו, ל וכאן ט, 1.
- 18 ואל ידע, כי לא השתתף במושבם, יזכו, הניקוד הוא על פי הצעת ד, פלוסר, וקרבהו, מי שבידו לקרב.
- 19 יכתב, הבי"ת תלויה, ושמא ראוי לנקד: יכתב (ת"ו עם חולם), השווה ט, 2. לכול הנוסף, מחודש.
- 23 בהונג הוי"ו הראשונה תלויה.
- 24 ודרשו המשפט, כלומר: הפקידים.
- 25 אשר לא ישפוט איש, שלא ישתתף במושב המשפט.
- 26 מילאת, עי' ו, 18, 17 ו" 21, [על פי הרבי]ם, השלמה נכונה של בר.

ט

(עמ' 68)

- 1 על, אחרי, "על" ריווח במקור.
- 2 לתמים דרכו ועצתו, ביחד.

ח

(עמ' 67)

- 1 שנים עשר איש וכוהנים שלושה, שנים עשר כמספר השב" טים ושלושה כמספר האבות, ואפשר שיש ללמוד מכאן,

- 14 ידרושהו = ידרשהו, ואף פאן צורה ארמית. ובתעתיק: דורשהו. ואם ישיג מוסר, ואם הוא רואה שהשיג המתנדב מוסר.
- 15 ויהיבנהו, הה"א תלוייה והו"ו הראשונה נמחקה. ונשאלו, הרבים, אם יתקבל.
- 17 ידרושהו, ע"י שורה 14 ו 21. מולאת, במובן: מלואת, וע"י גם שורה 18 ו 21. אל יתערב, לא רק שלא יגע בטהרת הרבים, אלא שגם בהון הרבים לא יתערב.
- 18 ישאלו, בתעתיק: ושאלו. גרינץ מציע: ישאלו (שי"ן קמוצה ודגושה).
- 20 אל... יכתבו, בתעתיק: על... וכתבו. ועל הרבים לא יוציאנו, כלומר: לא ישתמש בכספו כאילו הוא של חבר הרבים.
- 21 יפקודוהו = יפקדוהו, וע"י ידרושהו (ידורשהו) שורה 14 ו 17.
- 22 יכתובוהו, ע"י בהערה הקודמת. ולטהרה, הה"א הראשונה תלוייה, ויהי, היר"ד השניה תלוייה.
- 24 ואלה, הה"א תלוייה. על פי הדברים. על פי אלה הדברים. והואהו יודע, בודון, ויבדולוהו, מי שבידו להבדיל, הממונה על כך, ונענשו, העוברים. ושמא צ"ל: ונענש ואת רביעית לחמו, ישיב, יענה.
- 26 ודבר, כך אני קורא. ובתעתיק: ידבר. [פרו]ע, השלמת בר', הכתוב לפניהו, הרשום בדרגתו לפניו. באמרות = בהמרות.
- 27 [והו]שיע, בתעתיק: ... שועה, וע"י, "ברית דמשק" ט, 9. ונענש, ככה"י: ונענש.
- ז
- (ע"מ 66)
- 1 ואם קלל, בשם, להבעת, שמא מן הארמית, "בעו", כלומר: להתפלל, ואפשר גם כן, כי הכוונה לבעת, כלומר: פחד. אשר לו, כאן במקור ריווח ובו נמחקו כמה מלים שנכתבו כנראה בטעות.
- (ע"מ 67)
- 2 [מן], בעו"ע: [בן], בספר, של הכת או המקרא.
- 3 ומובדל, יהיה אותו איש. יכחש = יכחש, וטעות בהגייה גרמה לטעות סופר, במדעו, במחשבות לבו (קהלת י, כ), ויוודע הדבר וע"י 1, 9. ומסתבר כי "מדעו" עניינו "וידויו" כמו "מודע" בויקרא רבה מהדרת מ, מרגליות עמ' ס"א הערה 1. וע"י גם כן כאן שורה 5.
- 4 יצחה, שמא יצחאי, ידבר רעות, דברים מגונים, מלשון סחי = צחי, וע"י בהערה לשורה 3. ואפשר לפרשו גם משורש צוח: יצעק (ד, לייבל).
- 5 ומובדל, ע"י שורה 3. במרים, בדברים מרים. ובר' ניסח: במרום, כלומר: בגאווה, וע"י, ת, 17. במדעו, ע"י שורה 3.
- 14 כי שמא, כי אם לאו הוא שמא בין שאר כל עוברי דבריו. ושמא צ"ל: ככול. ואשר לוא, וכן לא ייחד עמו. בתעתיק: ייחד. ובהונו: הנר"ן תלוייה.
- 15 ואשר לא ישוב, וכן לא ישוב. מכול דבר, במקרא: מדבר, מאנשי, היר"ד תלוייה.
- 16 לכול תורה, לא ישוב על פי אנשי העול מדברי תורה וכו'.
- 18 אשר לא נחשבו בבריתו, אלה אשר אינם שייכים לברית קודש יש להבדיל איתם.
- 20 ושמא, ודבר שמא נמצא בכל הונם. להיחד, בתעתיק: להוחד.
- 22 רב, הכוונה ל"רבים".
- 23 וכתבם, וירשום אותם. איש לפני רעהו, ע"י שורה 21.
- 24 פוקדם = פוקדים, חסר י"ד. כנעוותו, בתעתיק: כנעויתו. להוכיח, החי"ת תלוייה.
- 25 אל(וה) יהו, נראה לי שצ"ל: אל רעהו.
- 26 קשה וכו', השלמת בר', ואצלו: וכבוד [ויעלים ב] לבבו. בעו"ע: [בכסל] לבבו, ביומו, בכתב היד ניכרת עוד אות בסוף המלה, מעין: יומיו.
- ח
- (ע"מ 65)
- 1 אשר לוא בתוכחת, אשר לא היתה עליה תוכחה בפני עדים. באלה, האל"ף תלוייה.
- 2 כול הנמצא, כול החי.
- 3 עשרה אנשים, היינו חבורה, וע"י II, 22. מעצת היחד, במקור: מעצת החיד.
- 4 ישאלו לעצתם, יוועצו כולם יחד.
- 6-5 להברך, שימוש בלתי רגיל, "לשתות (השני) ... ההתירוש", דיטוגרפיה כאן. איש דורש בתורה, מלבד הכהן המברך, והתירוש, משקה מתוק ואינו יין, ע"י דברי י מ, גרינץ ב, סעיף" כרז לב עמ' טו (בתדפיס). וע"י II, 17-20. דורש בתורה, גב הקראים קראו לעצמם דורשי התורה, ע"י JQR הסידרה החדשה 12, עמ' 285.
- 7 עליפות = חליפות (ילון). בעו"ע: על יפות.
- 8 זה, במקור: הוה, והה"א הראשונה נראית מהיקה. ושמא צ"ל: וזה.
- (ע"מ 66)
- 9-10 אשר יהיה לרבים, מה שיהיה לדרגת הרבים לענות ולהורות לעצת היחד. מדעו (קהלת י, כ), מחשבותיו, דעו" תיו. וגם אל ידבר, איש לפני הגיע תור דרגתו. עניין "מדעו" כאן אינו ברור, וראה ז, 3.
- 11 לחפץ, ככה"י: להפץ.
- 13 רגלוהו, צורה ארמית: רגליו, בתעתיק: רגליהו. אם יומר (שמואל"ב יט, ד) לו, לדבר. וכול המתנדב, ככה"י: וכולה מתנדב.

- 13 למשכיל, נראה תואר למורה מבני הכת. להבין, להסביר. בתולדות, מה שבטבע בני אדם, כשימוש לשון זה בספרי הסוד הקדומים (מפי פרופ' ג. שלום, ועי' כעת „ספר אסף“ תשי״ג, עמ' 477-479). והשווה נדרים פ״ו מ״ח.
- 14 לכול מיני רוחותם, כפי שהולך בעל המגילה ומספר בהמשך הדברים ועי' ב, 20. בדרותם, בחיים. ולפקודת נגיעהם, ולעונשם, על פי הושע ט, ז. נגיעהם = נגיעהם, מכותיהם, ושגור בכתבי הכת.
- 15 קצי שלומם, תקופת השילום.
- 16 ובהיותם לתעודתם, וכשנבראו למלא תעודתם. ואין להשי' גות, מה שעלה במחשבת כבודו.
- 17 והואה, השם.
- 18 מועד פקודתו (במדבר טז, כט), זמן פטירתו.
- 19 במעון אור, ומשם באה האמת.
- 20 שר אורים, עי' „ברית דמשק“ ה, 18. בני צדק, שמא צ״ל: בני צדוק כמו בה, 2, ט; 9, 14, (בני הצדוק) ו„ברית דמשק“ ד, 3, ועי' שורה 22.
- 22 בני צדק, עי' בהערה הקודמת. בממשלתו, הת״ו והר״ו נכתבו בצידו היריעה.
- (עמ' 63)
- 23 קצו, זמן פקודתו. נגיעהם, עי' בהערה לשורה 14.
- 24 רוחי, רציני (יחזקאל כ, לב).
- 25 ברא רוחות, עי' שורה 18.
- 26 אחת, רוח אחת. ועל דרכיהן, כפל לשון המצוי גם במקרא. אחת, רוח אחת.
- ד
- (עמ' 63)
- 3 ואורך, הר״ו השניה תלויה מאמנת, מרגילה.
- 5-6 ביצר סמוך, על פי ישעיה כו, ג, ועי' ה, 3. והצירוף שגור בכתבי הכת. וחבא, כמו שנאמר קודם „הצנע לכת בערמת כול“ ועי' ה, 11. בני אמת תבל, אחד הכינויים לבני הכת
- 8 עם מדת הדר, עד כאן הרוח אותה אהב השם. מכאן ואילך מדיבר על רוח עוולה.
- 9 רחוב (= רחב) נפש, תאוה על פי משלי כח, כה. ושפול ידים, עצלות, על פי קהלת י, יח. אכזרי, לשון זכר, כיוון שהוא מוסב גם על כחש.
- 10 וקצור אפים, ההפך מארך אפים.
- 11 עורון עינים, עי' „ברית דמשק“ (ספר הגו) טז, 32. וכבוד און (ישעיה נט, א), לא לשמוע טוב. וכיבוד לב, ראוי לשים לב, כי עד עכשיו השתמש המחבר בקל וכאן השתמש בפיעל. עי' בן סירה ג, כג.
- 12 כול הולכי בה, ברוח עוולה זו. נגיעים, מכות, ועי' ג, 14.
23. מלאכי חבל, מלאכי חבלה, ועי' „ברית דמשק“ ב, 6. נקמות, הר״ו מחוקה במקור.
- 13 וכול קציהם, וכל זמניהם יעברו עליהם. בהיות, בעו״ע: בהוות.
- 14 שרית, עי' דברי הימים א, יב, לח.
- 15 באלה, ברוחות אלה. תולדות עי' ג, 19. ובמפלגיהו, ובחל-קיהו. ועי' אגרת יוחנן הראשונה 7 (ד. פלוסר).
- 16 בין רוב למועט, בין שהם רבים בין שהם מעטים ועי' א, 18. שמן, את שתי המפלגות שתלכנה בד בבד.
- 17 מפלגותם, המ״ם הסופית תלויה. תועבת אמת, עלילות עוולה הן תועבה של האמת, וכל דרכי אמת הן תיעבת עוולה.
- 18 כי לא יחד יתהלכו, אין שתיהן גרות בכפיפה אחת. ישמידנה, את העוולה, כלייה סופית.
- 19-21 נחרצה, מוסב על ממשלת עוולה. וקק, ויבחר. להתם לבלה. מתכמי, מלשון תוך, רעיונות רעים. ועי' ספר חנוך מה, ג. אמת עי' ג, 6.
- (עמ' 64)
- 23 יהיה, בתעתיק: יהיה.
- 24 בחכמה ואולת, חכמה לאמת ואולת לעול. וכן, הר״ו באה לשם הטעמה יתירה, כפי שהעיר ילון ב„הערות לשוניות לפשר חבקוק“ בק״ם ככ״ז עמ' 172. ועי' פת, 7 ובהערה שם.
- 25 כי בד בבד, עי' שורה 16. נחרצה, עי' שורה 20. חדשה, בריאה חדשה, עניין חדש, תקופה חדשה, ועי' ירמיה לא כב. והואה, עי' ג, 17.
- 26 והואה הפיל, הצעת ד. פלוסר. בעו״ע: וכן להפיל.
- ה
- (עמ' 64)
- 2 ומשובים, הם מוחזרים למוטב. בתעתיק: ומשיבים. ועל, הר״ו תלויה.
- 4-5 אשר לוא ילך, עי' א, 6 ו„ברית דמשק“ ב, 15-16. ועינוהו, בעו״ע: ועינוהו. כי אם, במקור: ואם וכבר תיקן כך סוקניק ב„מגילות גנוזות“ ב עמ' לא.
- 7 על כול, עם כול.
- 8-9 יבוא, הבא לשוב. בכל לב, מוסב על התשובה. ממנה, מתורה זו. לכול הנגלה, עי' א, 9.
- 10 ולהתלך = ולהתהלך, יקום, כך אני קורא. ובתעתיק: יקום.
- 11 לא החשבו בבריתו, כי לא נכנסו בברית השם ולא למדו את תורתו. בחוקהו, ארמיסמוס כאן. בעו״ע: בחוקהו.
- 12 במ, בנסתרות. עשו, אשר עשו, לעלות, להעלות, ולנקום נקם, מהם. שפטים, בכה״י היה כתוב „משפטים“ והמ״ם נמחקה.
- (עמ' 65)
- 13 לכלת עולם, עי' ב, 15, וד, 14. והשווה גם ג, 4-9. בטהרת, עי' ליברמן JBL 71 (1952), עמ' 203.

- 17 יתן, מכשול עוונו יתן את גורלו וכו'.
- 19 ככה יעשו שנה בשנה, עי' "ספר היובלים" ר"ו: "לחדש את הברית בכל שנה ושנה". יומי, צורה ארמית כאן, כלומר: ימי ממשלת בליעל, ואין הכת שולטת אז בישראל.
- 20 ברשונה, בנוגע לצורה עי' איוב ח. ח. בסרך, בטכס, ושם זה שגור הוא בספרי הכת. עי' א. 1. לפי רוחותם, לפי יצרים ומחשבתם. והלויים, שמא יש להוסיף: בשנית בסרך זה אחר זה.
- 22 לדעת, כלומר: למען ידע איש את מקומו ואת מעמדו בכת.
- 23 ולא ישפול, כל אחד ידע את מקומו, ואיש לא ירד מדרגתו ולא יעלה עליה.
- 24 וענות טוב, ועמול בטוב, על פי קהלת א, יג. ושמא יש לנקד עיין' וז"ו פתוחות. [ביחד], גרינץ: [בסוד].
- 26 ללכת, ורצונו ללכת בדרך רעה, שלא כדרך אנשי הכת הטובים. ביחד אמתו עי' א' 15 (מחוקי אמתו).

ג

(עמ' 62)

- 1 ביסודי, כך נראה לי לקרוא במקום "ביסורי" שבתעתיק, מעין "יסודי ברית אל"; "יסודי הברית" ב"ברית דמשק" ז, 5 וי, 6. לוא חזק למשיב חיו, המשפט קשה ובמקור כתוב מפורש: תיו, אפשר לפרש: לא חזק את עצמו לשמור את דברי משיב חיו, אלהים, ושמא יש לקרוא: להזקק למשובותיו, על פי ירמיה ח. ח.
- 2 ודעתו, עי' א, 13-12. יבוא, כך נראה לי לקרוא, ובתעתיק: יביאו, בסאון, במהומה, על פי ישעיה ט, ד, ועי' בתרגום שם, מחרשו, נראה לי שם מתודש מן הפעל חרש (משלי ג, כט), מחשבתו, וגאולים, במובן: מאוסים, והכוונה למה שנאמר בטור הבא, וגאולים, האל"ף תלויה.
- 3 בשובתו, במובן: במשובתו (הושע יד, ח). במתיר, שמא: בזה שהוא מתיר (פותח) דרך לשרירות לבו, בעין תמימים, מעין "עין יעקב" בדברים לג, כח.
- 5 מי חזק, מי רחצה, כדי להיטהר בהם, יומי, עי' ב, 19.
- 6 לבלתי התיסר, לא לקבל מוסר הכת. ועי' ד, 21, אל, במקום אל בעו"ע, על פי הצעת ד"ר א. שליט.
- 7 עוונותו = עוונותיו, בחסרון יו"ד (שמואל"א יח, ד), ועי' גם שורה 8, יטהר, שמא יש לקרוא: קדושה... וטהר.
- 8 חטתו, בחסרון אל"ף, וכן במדבר טו, כד.
- 9 דוכו, טהרתו, השווה עדויות פ"ח מ"ד: "משקה בית מטב" חיאי דאינון דכיינ" (מ. מרגליות), ויהיכין, ה"א נוספת. להלכ(ת), עי' ח, 18 וט, 19.
- 10 למועדי תעודתיו, עי' א, 9.
- 11 לצעוד, לעבור, ועי' א, 13. בכפורי ניחוח, מסתבר שצ"ל: ככפורי ניחוח.

- 8 להיחד, כך אני קורא במקור, ובתעתיק: להוחד, ולהתהלך לפניו תמים, עי' "ברית דמשק" א, 20-21, ב, 15, וז, 5-4, וכאן ב, 2, כול, נראה לי: ככול.

(עמ' 61)

- 11 הגדבים עי' שורה 7.
- 13 תמים דרך, על הצירוף עי' JQR 47 (1956) עמ' 97-113. בעצת, בתעתיק: כעצת. הנודבים, [המתנדבים] לברית צריכים להביא כל אשר להם למקום המיועד וללמוד חוקי אל, ולוא לצעוד, ולא לעבור, ועי' ג, 11-10.
- 14 מכול דברי אל, בתורה ובפי מורים, בקציהם, בזמנם: כל דבר צריך להיות בזמנו.
- 16 לפני, הסופר כתב לכתחילה: מלפני, והמ"ם נמחקה.
- 17 מכול, מחמת כול, ומצרף, ונסיון, ועי' "ברית דמשק" ח, 50, וכאן ח, 4.
- 18 נהיים, עי' ק"ס ככ"ו עמ' 243.
- 19 מעשי אמתו, עי' "מגילות גנוזות" א עמ' כו.
- 21 גבורתם עי' "מגילות גנוזות" ב, עמ' ל.
- 22 חסדי, האות אחרי הדל"ת היא משונה. ש. אש גורס: חסד ורחמים, ועי' ב, 1.

- 24 בנוגע להשלמות עי' דברי מ. ש. שטרן ב" JBL כרך 69 עמ' 21, ועי' גם "ברית דמשק" ח, 51-53. ב[ה]לכתנו, העירני ש. אש, כי ה"א נמחקה בכה"י ויש לקרוא: בלכתנו.
- 26 ואל ישועות בעו"ע: ואל נקמות עשה, על פי ד, 12.

ב

(עמ' 61)

- 2 אנשי גורל אל, ההפך מאנשי גורל בליעל בשורה 5-4.
- 3 ויאריר לבכה, עי' "מגילות גנוזות" ב עמ' מג, מז, ולעניין עי' ספרי נשא: "יאר זה מאור תורה". ועי' גם מדרש תהלים קיט (צונץ, ליטראטורגשיכטה, עמ' 628).
- 5-4 אנשי גורל בליעל, עי' בהערה ב, 2.
- 7 וזעום, וזעם שפוך עליך.
- 8 כאפלת, בעו"ע: באפלת.
- 9 אוחוי אבות, שמא במיבן: יורשי אבות או גם ירושת אבות (אוחוי), ועי' יא, 7.
- 11-12 ארור, האיש אשר בגילולי לבו יעביר את הבא מברית הזאת (הזאת) וישם לפניו מכשול עוונו לסגת אחר מן הדרך הטוב (תהלים לה, ד; צפניה א, ו) בתעתיק: לעבור.
- 13-14 בשומעו, הו"ו הראשונה תלויה, וכל הכתוב כאן הוא על פי דברים כט, יח, ונספתה, על פי הכתוב שם.
- 15 ללכת עולמים, לכליון עולם, והנסמך אינו נמצא במקרא, ידבקו, על פי הכתוב שם יט"כ.

(עמ' 62)

- 16 בני אור, עי' א, 9. בהסוגו, עי' בהערה לשורה 12.

מגילת הסרכים

(59—70)

- 27 עש[רים], הסופר כתב רק „עשׂ” ולא השלים את המלה.
29 [ראשי], בתעתיק: [שרי]. [מאות], בתעתיק: [למאות].

I

(עמ' 59)

II

(עמ' 60)

- 1 בתו[ך] מחל[קת] עבודתו, איש איש במחלקתו.
2 קיראי, קריאה עממית במקום „קירואי”.
3 טמאות, התי״ו תלוייה בכה״י.
4 5* לבלתי החזק מעמד, שלא יישאר בתוך המחנה, וכן בשורה
7. נכאה, ובמקרא: נכה רגלים, שמואל׳ב ד, ד.
7 לראות עינים, ניכר ונראה לעינים.
8—10 אל יב[וא] אלה, וכן מבמ״א כא 6*5: „וכול איש אשר
לוא יהיה טהור ממקורו ביום המלחמה לוא ירד אתם כיא
מלאכי קודש עם צבאותם”. [י] דורש[הו], האיש הפקיד.
בתעתיק: [ו] דורש[והו].
11—21 אם יוליך, הכהן הראש, ועי׳ ב, 19—22: „הכהנים יעבורו
ברשונה... והלויים יעבורו אחריהם וכול העם יעבורו
בשלישית” ואם לשולחן יחד, ואמרו בנדרים נט, ב:
„תנא דבי רבי ישמעאל, וקדשתו [את הכהן] לכל דבר
שבקדושה. לפתוח ראשון ולברך ראשון וליטול מנה יפה
ראשון”. והתירושו, עי׳ ??? בתעתיק מועד... אם יוליד.
[אל] [את] המשיח... [יבוא מש] יח. ראשי היר״ד
תלוייה בכה״י, כמ[עמדם], בתעתיק: כמ[עמדו]. יערוך,
בתעתיק: וערוך. [במסוך], בתעתיק: [ומסוך]. [והוא
ישלח], בתעתיק: [וישלח].
22 עד עשרא אנשים, מספר אנשים זה נקרא בלשון חכמים:
חבורה, לכול מע[מדם] אשר ין[עדרו], בתעתיק: לכול
מע[רכת] כי ין[עדרו].

א

(עמ' 60)

- 1 כאן מתחילה המגילה הנמצאת ברשות האוניברסיטה
בירושלים.
4*3 ולאהוב, ב„ברית דמשק” ב, 15: ולבחור את אשר רצה
ולמאוס כאשר שנא.
6 ועיני זנות, ב„ברית דמשק” ב, 16: ועני זנות, ועי׳ שם
בהערות.
7 לעשות, ועל ידי הליכה זו לעשות כל רע, ולהבי, בנוגע
לכתיב עי׳ מלכיס׳א כא, כט ומיכה א, טו.

- 3*1 הסרך, ספר התקנות והטכס, עי׳ ב, 20, ושגור בספרי הכת.
בה[א]ספם, במקור: בהספם, בחסרון האל״ף, ועי׳ שורה
16 (רשי = ראשי) ושורה 27 (הנשים = האנשים), אשר
סר[ו] מלכת ב[דרך] העם, היינו העם שלא נכנס לברית
צדוק, ושמא צ״ל: אשר סר[ו] ללכת ב[דרך] העם.
4 בבואם (בבואם), שמא הכוונה בבוא הימים האחרונים.
בתעתיק: בבואי[ם].
7 [לל] מדה, שמא ראוי להשלים: [יל] מדה, בספר ההגי,
עי׳ עמ׳ 34. וכפי יומיו, וכפי גילו, וצורה ארמית כאן.
8 עשר שנים [י] בוא בטף, ובאבות פ״ה מכ״א: „בן עשר
למשנה”. ובן עשרים שנה, כפי הנאמר בשמות ל, יד: „כל
העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה”. בטף, הפ״א
מטושטשת בכה״י, בתעתיק: בטב.
9—10 ולא יקרב אל אשה, ואמרו חז״ל: „בן עשרים שנה ולא
נשא אשה, כל ימיו הרחוק עבירה” (קידושין כט, ב).
כי[א] אם, בכה״י: כיאם.
11 וכדן, וכך — בארמית, בתעתיק: ובכן, תקבל, האשה,
העיד, לשנן, עליו, כנראה במובן עמו, משפטות, צורה
בלתי שגורה: משפטי, התורא, באל״ף, בהשפעת הארמית,
וכן ב-II, 22: עשרא.
12 ובמלוא בו, ולקיים מה שתלמד במשמע זה.
13 ובן שלושים שנה, על פי במדבר ד, ג: „מבן שלושים
שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות
מלאכה באהל מועד”, ועוד.
15 [ושרי], בתעתיק: [שרי].
16 רשי, בכה״י נכתב תחילה „שרי” ותוקן כך.
17 למעמ[דו] לש[את], בתעתיק: למעמ[ד] לצב[ו] ואת.
18 בין רוב למועט, בין הרבה בין מעט, ועי׳ ד, 16. [זה עם],
בתעתיק: [זה על].
19 וברובות, צורה עממית מלשון רוב, פותי = פותה, משלי
כ, יט.
20 [ומ]שפט, בתעתיק: [מ]שפט.
21 להכניע גוים, באחרית הימים, בסרך, בספר התקנות
והרשימות.
22 ובעבודת המס, עבודת חובה.
24 ולשוטרים, המלה תלוייה למעלה.
25 תעודה, הופעה כללית, ועי׳ מבא ב, 8.

שהתלבט הרבה בפירוש מקום קשה זה, העירני במכתב. כי יש לקרוא אבית (לא: אבות) גלותו. ומובן הדברים: בבית גלותו, במקום שגלה לשם, ועי' „מבוא לנוסח המשנה“ לרייז אפשטיין עמ' 1258/9 („צורות דקדוקיות ישנות“). „מעשה ברור ופשוט: אבית גלותו — בגלותו או במקום גלותו“. עכ"ל מר ילון. ועי' כעת ק"ס שם עמ' 175.

8 ולכשילם, בתעתיק: ולכשולם.
9 מ[כ]בוד, בכח"י: מבוד. והרעל, כמו בתרגום השבעים. והנוסח שלנו: והערל.

13—14 מל, דרש כנראה והרעל=והערל. וילך בדרכו הרווה. על פי דברים כט, יח. בעו"ע: בדרכי הרויה.

15 [רעל], השלמת ילון בק"ס שם: „הבלענו אינו לשון בליעה אלא לשון שכרות ובלבול, כמו נבלעו מן היין תעו מן השכר“ (ישעיה כח, ז).

יב

(עמ' 48)

1 יחית[כ]ה, ההשלמה היא מפי ת. ילון. ע"פ תרגום השבעים והתרגום הארמי. בנוסח שלפנינו: יחיתן.

574 עצת היחד, חברי הכת הנאמנים. פתאי, תמימי, כלומר: האנשים הפשוטים שבכת. עושה = עושי, ועי' ז, 11.

76 מדמי קריה, נראה ששיבוש כאן וצ"ל כלשון הכתוב: מדמי אדם וחמס ארץ קריה וכל יושבי בה.

8-9 „הרשע“ תלוייה למעלה. ויטמא את מקדש אל, וכן ב„ברית דמשק“ נוסח ב, 2, 23: וטמאו את המקדש.

9—10 אשר גזל, הכהן הרשע. פסל, בנוסח שלנו: פסלו.

11 ומרי שקר, בנוסח שלנו: ומורה שקר. יצריו עליהו, בנוסח שלנו: יצרו עליו. ושוב לפנינו כאן השפעת הלשון הארמית.

13 ולשתחווות = ולהשתחווות.

15 דומה, בנוסח שלפנינו: דומם, ובתעתיק: רומה.

יג

(עמ' 49)

1 מלפניו, בנוסח שלנו: מפניו. [א]רץ, בכח"י: הרץ. והאל"ף נבלעה בפי הסופר או המכתוב.

2 וביומי, מ"ם פתוחה בכח"י.

אלא מקום בו יתנו את הדין, היינו יבואו על ענשם. מסתבר איפוא שבמקור העברי של „ספר היובילים“ היה כתוב במקום: מקום הדין — „בית המשפט“, וכבר העיר R. H. Charles, בפירושו ל„ספר היובילים“ במהדורתו (לונדון, 1902, עמ' 81) על ההקבלה ב„ספר נח“, ולדעתו אף שימש „ספר נח“ מקור ל„ספר היובילים“. (וראו להעיר, שגם ב„ספר חנוך“ מצינו כמה פעמים לשון דין, משפט, גזרה, במובן עונש — כגון י, יב; יג, א; צ, כד; ועוד — ואפשר שגם לכך המובן הכפול של השם ון א δ ביוונית — שממנה תורגמו ספרים אלה לכושית — שהוא גם דין וגם עינש).

והנה בין אם נקבל דעה זו של צ'ארלס, המקדים את „ספר נח“ ל„ספר היובילים“, ובין אם נחשוב את „ספר נח“ לאחד מחיבורי הכת המשתמש ב„ספר היובילים“ — קדמות „ספר נח“ אינה מוטלת בספק, והמבטא „בית המשפט“ המשותף ל„ספר משא חבקוק“ ול„ספר נח“ יש בו לשמש הוכחה נוספת לקדמותה ולמקוריותה של ספרות הכת“ (הערת מ. מרגליות).

ומעניין, כי „ספר שם בן נח“ נזכר ב„מלחמות ה'“ לקראי סלמון בן ירוחם (ניוירוק תרצ"ד) עמ' 111 כספר המקובל אצל הרבנים והנודע לגנאי אצל הקראים.

7 מעם... יגעו, בנוסח שלנו: מאת... ויגעו. שם הוי"ה בכח"י בכתב העברי הקדום.

9 מטיף הכזב, וכן ב„ברית דמשק“ ת, 13: „ומטיף כזב“.

10 ולקיים, בתעתיק: ולקום.

11 כבודה, במובן: כלים, רכוש, עי' שופטים יח, כא. לוגיע, להוגיע. ולהרותם, וללמדם מעשי שקר. וילון מפרש בק"ס שם: „מלשון הר, הרהר שבסורית: נזק וחבלה; חבלא (עזרא ד, כב) מתרגם הסורי: הרתא וכו'“.

13 אשר, על אשר.

15 הים, בנוסח שלנו: ים.

16 בשובם, בעו"ע: ישיבם... ל...

יד

(עמ' 48)

372 הוי, בנוסח שלנו: הוי משקה רעהו מספח תמתך ואף שכר למען הביט על מעוריהם. גם מחבר ההודיות קרא: במוע" דיהם. והרי הוא אומר: „למען הבט על תעותם לתהולול במועדיהם“, מה ו, ד, 11-12. ועי' דברי ילון בק"ס ככ"ז עמ' 175.

6 אבית, ב„הארץ“ מיום 21.5.1950 פירשתי: אבות גלותו, מלשון אבה, כלומר: ברצותו להגלותו, וידידי מר ת. ילון.

- 7 ויומרו, בנוסח שלנו: ויאמר... לא לו עד מתי ומכביד עליו עבטיט.
- 13 ככול נדת טמאה, על פי ויקרא יח, יט: „ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב”. הוא בנוסח שלנו: הלא פתע יקומו. פתאום, הסופר כתב עי'ן אחרי התי' ונמחק.
- 14 ויקצו, בנוסח שלנו: ויקצו. מוזעזער, בכה"י: מוזעזער. למשטיות, הסופר כתב: למשטות (ככתיב במקרא) והר"ן הראשונה נשחקה.
- 17 [ויפי'ר חוקי [אל], השלמת דיפון — סומר ב' Vetus Testamentum, כרך א עמ' 203 הערה 1.

ט

(עמ' 47)

- 1 נגועו, נלקו, ועי' ילון בק"ס שם, עמ' 174. מחלים, כנראה רבים ממחל (מחלה), עי' מילון בן-יהודה, ערך מחל א. ומשקל ארמי' עברי כאן. ועי' א, 2. ובמגילת מצרים משנת דתשע"ב — 1012 (HUCA III, p. 261): „בהרדיות אנרשי מחל”.
- 3 וישלובה, בנוסח שלנו: ישלון.
- 8 „וישב” תלוייה למעלה.
- 10 לענותו, הר"ן הראשונה תלוייה למעלה.
- 11 לבלה, בתעתיק: לבלה, ומפרש ילון בק"ס שם: „במקום לבלות... וכן דניאל ט, כד: לכלה הפשע, במקום: לכלות”.
- 12 הבוצע, בנוסח שלנו: בוצע, ובדפוס (תעתיק): השצע.
- 13 לנצל, בנוסח שלנו: להנצל.
- 14 קצוות, בנוסח שלנו: קצות, ועי' י, 2 (קצות). וחוטי, בנוסח שלנו: וחוטא נפשך, ועי' ירמיה לב, לה ומלכיד"ב יג, ה.
- 16 ה[כחה], השלמת מ. מרגליות.

י

(עמ' 47)

- 1 עיצה, היר"ד תלוייה למעלה.
- 3 „בית המשפט” כאן ובעמודה ת, 2 אין מובנו כפי הרגיל בספרות החדשה, בית דין, אלא פירושו מקום ביצוע פסק הדין, מקום העונש, ומקביל לגיהנם בספרות התלמודית. וכן להלן שורה 13: למשפטי אש = לענשי אש. במובן זה נמצא „בית המשפט” בקטע מ„ספר נח” („בית המדרש” חדר שלשי עמ' 155: „ויולכאם אל בית המשפט” וכבר ראה המ"ל ר"א יעללינעק במבואו שם עמ' XXXI, שהקטע ההוא מקביל ל„ספר היובלים” פרק י, פסוקים א—ט, והוא משער שמוצא ספר זה מן האיסיים אשר עסקו ברפואה על ידי שרשי צמחים וייחסו קדמות לספריהם אלה. מסתבר, כי מחבר „ספר נח” כבר מצא ביטוי זה ב„ספר היובלים”. אמנם לפנינו במהדורת כהנא מתורגם שם: „ויירדו תשעה חלקים אל מקום הדין (שם פ"י פסוק ט), אבל מתוך העניין שם ברור שאין זה מקום הדין במובן של בית הדין

ז

(עמ' 45)

21 אל חבקוק, „אל” תלוייה למעלה. הדור האחרון, גם ב„ברית דמשק” מדובר על דור אחרון. ונאמר שם א, 12:11: „ויודע לדורות אחרונים את אשר עשה בדור אחרון”. הקץ, כבר העיר גינצבורג שם 41:39, 365, כי קץ מובנו תקופה.

(עמ' 46)

- 3 „ירוך” תלוי למעלה.
- 5 הנביאים, ע"פ ירמיה כג, טז ועוד.
- 6 יפית, בנוסח שלנו: ויפת.
- 7 יאריך, בתעתיק: יארוך. הקץ האחרון (וכן 12), מעין „דור אחרון” ב„ברית דמשק” א, 12 „ואחרית הימים” שם ד, 4 ועוד. ויתר, ב„סיני” יד, עמ' ש"ח ניסחתי: יותר. וילון בק"ס שם אומר: „ויתר הוי"ן באה להטעמה יתירה, וכן בנוסחאות ישנים של המשנה. חומר רב לכך נמצא במבוא המשנה של י. ג. אפשטיין 1086—1087”, ושימוש לשון זה נמצא גם במה.
- 8 כיא רזי אל להפלה, (ובמ"ה יא, 5: „מרזי פלאו”). וכך יש לקרוא ב„ברית דמשק” ב, 18: „ואל ברזי (ולא „ברווי”, ולא כפי התיקונים שם) פלאו כפר” וכבר העיר על כך סקניק א' עמ' כד.
- 9 ולוא, בנוסח שלנו: לא.
- 11 עושי התורה, מקיימי מצוות התורה ועי' גם ח, 1. והשווה דברי ש. אברמסון ב„לשוננו” יט (תשי"ד) עמ' 61—65 שהביא חומר רב מדברי חז"ל לצירוף זה. ומעניין כי צירוף זה נמצא גם בברית החדשה ואף מתורגם כך לעברית. השווה אגרת פולוס אל הרומיים ב, יג: „כי לא שומעי התורה צדיקים לפני האלהים כי אם עושי התורה הם יצדקו”.

ח

(עמ' 46)

- 2 מבית המשפט, עי' 3, י ובהערה שם. עמלם, פירש ילון שם ככ"ז: „עמל פי' כאן: מעשים טובים, וכן פירוש עמלה” בבראשית רבה לט, טו.
- 3 הון, בנוסח שלנו: היין בוגד.
- 4 לוא, בנוסח שלנו: ולא.
- 5 ויאספו, בנוסח שלנו: ויאספו... ויקבוץ... הלא אלה כלם עליו משל ישאו ומליצה. ושמא יש לנקד: ויאָסְפו... ויאָקְבוּ.

9*6 ונוסח הכתובים שלפנינו הוא: "וקלו מנמרים סוסיו וחדו מזאבי ערב ופשו ופרשיו ופרשיו מרחוק יבאו יעפו כנשר חש לאכול. כלה לחמס יבוא מגמת פניהם קדימה". ילכו יתנהגו (ילון).

7 הווי"ן של "מזאבי" תלוייה למעלה.
13 [כול העמים כי] א. השלמת ס'. ולאחר מכן שמעתי מפיו: ידברו (י"ד פתוחה ודל"ת שוואית) עם (ע"ו קמוצה), ויש לחפש השלמה אחרת. רבינוביץ השלים: [כל בני קדם כי] א הוא אשר.

ד

(ע"מ 44)

1 יקלס, בנוסח שלנו: יתקלס.
2 ילעיגו, שמא צ"ל: ילעוגו.
4 וילכדהו, בנוסח שלנו: והוא... וילכדה. וכבר רצו חכמים לתקן כך. היר"ד של "ויצבור" תלוייה למעלה.
6 ישחוקו, סימן מחיקה בכה"י על הו"ו הראשונה, ואם כן יש לקרוא: ישחוקו.
7 ובאמה ופחד. ע"י מגילת הסרטים (=מה) א. 17: ולא לשוב מאחרו מכל פחד ואימה. וע"י שמות טו, טז.
9 וישם, בנוסח שלנו: ואשם זו.
11 יעבירו, בדפוס (כלומר בתעתיק): יעבורו, אבל כבר בבאסא"ר ע"מ 17 קרא בר': יעבירו. ילון בק"ס מפרש: "הכיתיאים באים גדודים רבים וממהרים קדימה, ומחמת דוחק מסתלקים הבאים אחרונים ומהלכים בדרכים אחרות". ואפשר שהכוונה היא, שבכל שנה היו מחליפים את המושלים (הקונסולים). והלשון הוא כמו בכתובות יז, א: מעבירים את המת מלפני הכלה".
12 היר"ד של "רעיהו" תלוייה למעלה.

ה

(ע"מ 45)

1 למוכיחי בנוסח שלנו: להוכיח, וילון שם מפרש: "נראה שאף למוכיח (הו"ו) האחרונה בוודאי שיבוש) מקור של בניין הפעיל הוא ע"ד הארמית הירושלמית: מודעה מוספה. מתוך שגרת מחשבה ארמית הטיל הכיתוב מ"ם במקום ה"א". היר"ד הראשונה של "עינים" תלוייה למעלה.
2 והבט, בנוסח שלנו: רע והביט.
3 הו"ו של "עמר" תלוייה למעלה.
6*5 אשר שמרו מצוותיו בצר למו, מוסב על בחיריו, כלומר משום ששמרו את מצוות השם גם בצרה ובצוקה (א').
8 תביטו, מסתבר כי הו"ו מיותרת. בנוסח שלנו: תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו.
9 בית אבשלום, כינוי לרשעים על שם אבשלום בן דוד שמרד באביו, ע"י שמואל"ב, טו, מעין "בית פלג" בברית

דמשק" נוסח ב, 2, 22, ע"פ "כי בימיו נפלגה הארץ". בראשית י, כה, וע"י סנהדרין קג, ב: "תניא היה ר' מאיר אומר אבשלום אין לו חלק לעולם הבא". ותוספות לכתובות קד, ב ד"ה "שני דיני גזירות" וליומא לח, ב ד"ה "דלא מסקי בשמייהו". ואף כאן מובא "בית אשמה" בד, 11, ויש שחשבו למצוא ב"בית אבשלום" רמז לכהן גדול בשם אבשלום.

10 בתוכחת, בוויכוח, מורה הצדק, מנהיג הכת.
12 ותעש, בנוסח שלנו: ותעשה.
13 למשל, בנוסח שלנו: לא מושל בו כלה בחכה העלה יגדהו.
14 ויספהו, ויאספהו בחסרון אל"ף, וכן ה' 1 [ויוסיפו], וע"י תהלים קד, כט.

ו

(ע"מ 45)

2 ואשר אמר, ע"י גינצבורג Eine unbekannte Jüdische Sekte (1922), ע"מ 288.
4 לאותותם, לאליליהם, סמליהם.
5 מוראם, אלהותם, כרי, בנוסח שלנו: בראה.
7 מסם = מאכלם, לחמם של החיילים שעל התושבים לתת כמס ועונש.
9*8 לחריב = להחריב, וע"י הערה לג, 1, בדפוס: לחרוב, על כן, הנוסח שלנו הוא: העל כן יריק חרמו ותמיד להרג גוים לא יחמול. וכבר הציעו חכמים לתקן כמה דברים כפי הנוסח כאן.
11 אשישים, אילו באה המלה "אשישים" אחרי "זקנים" אפשר היה להבין "ישישים" או "וישישים", ע"י דברי הימים"ב לו, יז, אבל כך נראה לי, כי הכוונה כאן לאנשים בגיל החייל והכוח, כלומר אותו גיל שבין נוער לזקנה. והכתוב בישיעה טו, ז: "לאשישי קיר חרשת תהגו אך נכאים", מסייענו. בתרגום שם נאמר: "על איגש (אינשי)", ובמק" בילה בירמיה מח, לא, אף כתוב מפורש: "אל אנשי קיר חרש יהגה", וכן פירש ר' יונה אבן ג'נאח ב"ספר השרשים" שרש אשש: "ומן הראיות החזקות על שרצונו באמרו לאשישי קיר חרשת, אנשי החיל והכח לא זולת זה מן הענינים, אמרו אך נכאים, וידוע שפירוש נכאים חלשים. וזה פירוש הלשון, לגבורי קיר חרשת יאמר חלשים".
13 מצוריו, בנוסח שלנו: מצור. וכבר הציעו חכמים לתקן כך. וע"י גם ב"ברית דמשק" ד, 12*11: "כי אם לעמוד איש על מצודו (מצורו)".
14 תוכחתי, הו"ו נמחקה או שנשקה בכה"י, שם הו"ה בכתב היד בכתב העברי הקדום.
16 הקורא, בנוסח שלנו: קורא.

פֶּשֶׁר מִשָּׂא חִבְּקוּק

(49—43)

- 3 ההשלמה היא על פי ברונלי. ועי' „ברית דמשק" ח, 17: „באי הברית החדשה" ושם ט, 27: „אשר באו בברית החדשה".
- 4 בר': את ש[ערו]י רשי. סו' קרא: את שם קודשו.
- 5 בר' השלים רק: [בו]גדים.
- 6 בר' השלים רק: ערי[צים].
- 7 הב[אות על], כמה וכמה הצעות תשלום נאמרו כאן, ותשלום זה הוא המתקבל ביותר על הדעת.
- 8 לפשור, לדרוש, ועי' במבוא. ושטרן השלים: את כול הבאות על] הדור האחרון מפי הכהן אשר נתן אל [בתוך העד]ה לפשור [את] כול. [בינ]ה, בעו"ע: [חכמ]ה. ושם צריך לומר: [דע]ה.
- 9 בר' הביא אחרי „הנביאים" נקודות, אבל אליבא דאמת השורה שלימה.
- 10 [ואשר אמר כ]יא, בעו"ע: [ועל ארצו], על פי הצעת פרופ' י. א. זליגמן. ולשון דומה בתוך א קת, ו: „כל אשר דבר אדני בפי הנביאים את הבאות" (י. מ. גרינץ).
- 12 פשרו על הכתיאים, ראוי להזכיר כאן, כי חוקר המקרא דהם רצה לתקן בגוף המקרא „הכתיים" במקום „הכשדים". ב„קדמוניות היהודים" ליוסף בן מתתיהו תרגום א. שליט ספר ראשון ו, א: „וממנו [בראשית י, ד] קראו העברים כתיים" לכל האיים ולרוב מדינות הים". ועי' „פירושי שד"ל ז"ל על ירמיה יחזקאל משלי ואיוב", לעמבערג, 1876: „ראיי כתיים, שם כולל לכל איי הים התיכון". [המ]ה, בר': [מ]הנ]ה.
- 13 ר[עים], בר': ר[בים]. רבינוביץ השלים: ר[בים כיא ילחמו].
- 14 רבינוביץ השלים: ורש[עים הם לבטוח בשקר].

ג

(ע"מ 44)

- 1 לכות, להכות, ועל צורה זו עי' „ברית דמשק" יא, 5 — יב, 1: „לסיר את דעתם". וילון ב„קריית ספר" (= ק"ס) ככ"ז 173 גורס: „לכות" מלשון „כתת", עי' ביחוד זכריה יא, ו: „וכתתו את הארץ".
- 2 כי הוא אשר אמר, הכתוב. וכן בשורה 13.
- 4 המים השניה של „ואימתם" תלויה למעלה.
- 5 „חגואים" (כתיב זה שגור גם בשאר המגילות) תלויה למעלה.

* א

(ע"מ 43)

- 1 מסתבר כי גוף הספר התחיל בחבוקוק א, ב, ועל הפסוק הראשון לא היה לו למחבר מה להעיר. ברונלי (= בר') השלים: המשא אשר חזה חבוקוק הנביא עד אנה וכו'. ואין מקום בשורה להשלמה ארוכה כזאת.
- 2 על מחלת, עי' ט, 1.
- 3 ההשלמה ב„עדה ועדות" (= עו"ע): [הכהן הרשע ועמו על כול הבאות].
- 4 [נז]עקו, בר', סוקניק (= סו'): [ז]עקו.
- 5 בר': ואשר אמר למה וכו'.
- 6 ומעל, אפשר כי המחבר קרא בכתוב: „ומעל" במקום „ומעל" שלפנינו. אחרי שורה זו ריווח של שורה בכה"י, בעו"ע: [פשרו כי ישר] אל בעשק.
- 7 בר': יג[ע]לו [ה]מס[ם] וריב, בעו"ע: יג[די]לו [ח]מס[ם]. וההשלמה החדשה היא מידי שאול אש (= א').
- 8 בר': [על]... יבה וח... הוא.
- 9 בר': ואשר אמר כי רשע וכו'.
- 12 [פשרו אשר הרשע הוא הכהן הרשע והצדק] הוא מורה הצדק. בעו"ע: [פשרו על הצדק].
- 13 בר': [ואשר אמר ע]ל כן יצא המשפט. ובנוסח שלנו: משפט. בעו"ע: [והרשע הוא הכהן הרשע ע]ל כן.
- 14 בר': [מעקל פשרו על] ולא ב... אולם גם השלמתי אינה משיבעה לגמרי את הרצון. ונראה שלכל הפחות חסרה כאן שורה אחת.

ב

(ע"מ 43)

- 1 בר': יסופר [פשרו על]... ובוגדים עם איש. ומסתבר כי מחבר ה„פשר" קרא עם השבעים: „בוגדים" במקום „בגוים", בחבוקוק א, ה. בעו"ע: [פשרו על רשעים] ובוגדים.
- 2 בר' משלים: [יאמינוא בכל אשר דבר]. סו' מציע: האמינו, הדיא של „הצדק" תלויה למעלה. בעו"ע: [את אשר ספר].

• האותיות א, ב' וכו' מציינות את מספרי הטורים במגילות; המספרים בצד מציינים את מספרי השורות.

פירושים והערות

The first part of the report
 is devoted to a general
 description of the
 country and its
 resources.

- (בו) בידע'יה) הגף ה(עמר)
ב 5 בשערים הפסח (השני)
ב 1 בישוע חג השבועים
ב 4 במעוזה יום הזכרון
(ב) 6 ביריב יום הכפורים
(ב) 4 בידע'יה חג הסכות

בגו בליעל המכשילים אותמה לכלותמה ולהשחיתמה באשר באו במחשבת [ב]ל[נ]על להכשיל
 [בג]י

א[ור] ולחשוב עליהמה מחשבות און למ[ען] יתפשו לבליעל במשגת אונ[מה]:

10 [וה]גיד לכה יהנה כיא בית יבנה לכה: וחקימותי את ורעכה אחריכה והכינותי את כסא ממלכתו
 [לעול]ם: אני [א]ה[יה] לוא לאב והוא יהיה לי לבו [ו, יא-יד] - הוא צמח דויד העומד עם דורש
 התורה אשר

[קום] בציון באחרית הימים: באשר כתוב וחקימותי את סוכת דויד הנופלת - היאה סוכת
 דויד הנופלת באשר יעמוד להושיע את ישראל:

[מד]רש מאשרי [ה]איש אשר לוא הלך בעצת רשעים [תהלים א, א] - פשר הדבר על [סרי מדרך
 [רשעים]

15 אשר כתוב בספר ישעיה הנביא לאחרית [ה]ימים: ויהי כחוקת [ה]יד ויסרני מלכת בדרךך

העם הזה [ישעיה ח, יא]: והמה אשר כתוב עליהמה בספר יחזקאל הנביא אשר לוא ישמאו עוד
 [בג]ל[ו] ליהמה: המה בגו צדוק ד[ו]ר[ש]י עצתמה ר[ו]עיהמה ומב[ר]יהמה לעצת היחד:
 [למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק ית]יצבו [מלכי ארץ ור]ונונים נוסדו יחד על יהנה ועל
 [משיחו] [תהלים ב, א] - פשר הדבר [על הגו]יים יהגו ריק על [בחירי ישראל באחרית הימים:

ב

20 היאה עת המצרף הבאה עליהם ואל יפדם מיד

בליעל ונשאר ש

מושה היאה ה

יצדיקים

ה---

משמרות הכהנים

(קטע)

השנה הרישונה מועדיה:

ב 3 (ב) מעונה הפסח

ולוא יבניף עוד מוריכה והיו עיניכה רואות את מוריכה: [ואזניכה תשמענה דבר מאתריכה לאמר זה הדרך לכו בו] 45
 כיא תימינו וכיא תשמאלו [ל, יט-כא] --- [פשו]
 על עון ע[דת הבוגדים] ---

ה

--- [לבר]ך כול ישראל: כפוף בעור ניסדתיך בספי[רים: גד, יא] פשו
 אשר יסדו את עצת היחד [הם ה]כזהנים והע[ם הם]
 50 עדת בחירו כאבן הספיר בתוך האבנים: [ושמתי כדכד]
 כול שמשותיך [גה, יב] - פשו על שנים עשר לשבטי ישראל אשר הם
 מאירים כמשפט האורים והתומים --
 הנעדרות מהמה כשמש [ל] בכול אורו וכ --- [ושעריך לאבני אקדח] -
 פשו על ראשי שבטי ישראל ל[אתרית הימים אנשי]
 55 גורלו מעמדי ---

מדרש על אהרית הימים

א

--- [עו]ד או[י]ב ולוא יוסי[ף] בן עולה [לענותו] כאשר בראשונה: ולמן היום אשר
 [צויתי שופטים] על עמי ישראל (שמואל-ב, ז, י-יא): הואה הבית אשר [יבנה יהנה בא]חרית
 הימים כאשר כתוב בספר
 [מקדש אדוני כ]וננו ידיכה: יהנה ימלוך עולם ועד: (שמות טו, יז-יח) הואה הבית אשר לוא
 יבוא שמה

[ועד] [עולם] ועמוני ומואבי וממזר וכן גבר ועד עד עולם: כיא קדושי שם
 5 [הנ]ה [ימלוך ל]עולם תמיד עליו יראה: ולוא ישמיהו עוד נרים כאשר השמו בראשונה
 את מקד[ש] ישראל בחטאתמה: ויאמר לבנות לוא מקדש אדם להיות מקטירים בוא לוא
 לפני מעשי תורה: נאשר אמר לדויד [נהניחו]תי לכה מכול אויביכה: (שמואל-ב ז, יא) - אשר
 יניח להמה מכול[ל]

ג

וְאִין מְצַלִּיל : וְיִנְהוּם עָלָיו בְּיוֹם הַהוּא]
 בְּנֶהְמַת יָם וְנִבְט לְאָרֶץ וְהִנֵּה חֲשֹׁף צַר נְאוֹר חֲשֹׁף]
 20 בְּעַרְיָפִיָּה : [כט-ל) ---

--- הוא

--- הָאֱלֹהִים

--- הַבָּאִים

--- אָמַר

[נְאֻשֶׁר]

25 רְאוּ רַחֵם נְאֻל תִּדְעוּ וְשִׁמְעוּ שְׁמוֹעַ וְנְאֻל
 תִּבְנִיּוּ (ו, ט) ---

ד

--- ם והמ --- ה כול --- ם ---

[יֵשׁ] רְאֵאל --- [כִּיא]

כֹּה אָמַר יְהוָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹבָה נִנְחַת תִּנְשָׁעוּן
 30 [בְּהִשָּׁקֵט וּבְטַח תִּהְיֶה גְבוּרַתְכֶּמָּה וְלֹא אֲבִיתֶמָּה : וְתֹאמְרוּ
 לֹא כִי עַל סוֹס נָגוּס עַל בֶּן תְּנוּסוֹן וְעַל קַל נִרְכָּב עַל בֶּן
 יִקְלוּ רֹדְפֵיכֶּמָּה : אֶלְף אֶחָד [מִפְּ]נֵי גְעֵרַת אֶחָד מִפְּנֵי גְעֵרַת
 חֲמֹשֶׁה תְּנוּסוֹן עַד אִם גּוֹתְרַתֶּמָּה כְּתָרֵן עַל רוֹאֵשׁ הָר
 וְכַגֵּס עַל גְּבֻעָה : וְלִכֵּן יִחַדְּךָ אֲדוֹנִי לְחַנּוּכָה וְלִכֵּן יָרוּם
 35 לְרַחֲמֶכָּמָה כִּיא אֱלֹהֵי מִשְׁפַּט יְהוָה אֲשֶׁרֵי כּוֹל חוֹכֵי לוֹ (ל, טו-יח) : -
 פֶּשֶׁר הַדָּבָר לְאַחֲרֵית הַיָּמִים עַל עֲדַת דְּלוֹרְשָׁי] הַחֲלֻקוֹת
 אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם --- ה[מִּזְאָרִים בְּמִצּוֹת וּבְחֻקִּים]
 בְּתוֹרָה וְלֹא יְהִי[ו] ---
 לֵב כִּי לְרוּשׁ ---

40 כִּיחֲכָה אִישׁ גְּדוֹלָדִים חָבֵר כּוֹהֲנִים]

--- הַתּוֹרָה מְאֻסוּ ---

כִּיא עִם בְּצִיּוֹן [יֵשֶׁב בִּירוּשָׁלַיִם בְּכּוֹ לֹא תִבְכֶּה חֲנוּן יִחַדְּכָה לְקוֹל]
 זוֹעָקָה בְּשִׁמְלֵצְתוֹ עֲנָה : וְנָתַן לְכֶמָּה אֲדוֹנֵי לְחֵם צַר וּמִים לְחֵץ]

פֶּשֶׁר יִשְׁעִיָּה

(ה, ה'ו, ט; טו-כא; נה, יא-יב)

א

--- [הִסֵּר מִשׁוֹכְתוֹ וַיְהִי לְבָעַר פֶּרֶץ גְּדָרוֹ וַיְהִי לְמַרְמָס: אֲשֶׁר

אֲשִׁיתָהוּ בְּתָהּ] (ה, ה) - פֶּשֶׁר הַדְּבָר אֲשֶׁר עֲנִיבְכֶם

[לְעוֹלָם וָעַד: וְאֲשֶׁר אָמַר וְעָלָה שְׁמִיר

וְשִׁית (ה, ו) --- [בְּבוֹא הָעֵת וְאֲשֶׁר (וְאֲשֶׁר)

אָמַר --- נֵת דְּרָךְ 5

עֵינֵיהֶם ---

ב

--- [כִּי־אֵשֶׁרֶת צָמְדֵי כָרֶם יַעֲשׂוּ בַת אַחַת וְנֹרַע חֹמֶר יַעֲשֶׂה אִיפָּה (ה, י) -

פֶּשֶׁר הַדְּבָר לְאַחֲרֵית הַיָּמִים לְחֶרְבַת הָאָרֶץ מִפְּנֵי הַחֶרֶב וְהָרָעַב וְהָיָה

בְּעֵת פְּקֻדַת הָאָרֶץ: הוּי מִשְׁכִּימֵי בְּפִקָּר שָׂכָר יִרְדְּפוּ מְאַחֲרֵי בְּנֵשֶׁף יַיִן

יְדַלְקֶם: וְהָיָה כְּגוֹר וְנִבֵּל וְתוֹף וְחִלְיֵל יַיִן מִשְׁתִּיָּהֶם וְאֵת פֶּעַל יְהִנָּה 10

לֹא הִבִּיטוּ וּמַעֲשֵׂי יְדוֹ לֹא רָאוּ: לְכֵן גָּלָה עָמִי מִבְּלִי דַעַת וְכִבְדוֹ מִתִּי רָעַב

וְהִמְנֹו צָחִי צָמָא: לְכֵן הִרְחִיבָה שְׂאוֹל נִפְשָׁה וּפְעָרָה פִּיהָ לְבִלִי חוֹק

וְיָרַד הַדְּרָה וְהִמְנָה וְשָׁאֲנָה עֲלוֹזוֹ בָּא (ה, יא-יד) - אֵלֶּה הֵם אֲנָשֵׁי הַלְּצוֹן

אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם: הֵם אֲשֶׁר מְאַסּוּ אֵת תּוֹרַת יְהוָה וְאֵת אֲמֵרַת קְדוֹשׁ

יִשְׂרָאֵל נֶאֱצָו: עַל כֵּן חָרָה אֵף יְהוָה בְּעַמּוֹ וַיִּט יְדוֹ עֲלֵיו וַיִּכְהֹו וַיִּרְגְּזוּ 15

[הַקְּהָרִים] וְתָהִי וּבְקִלְתֶּם כְּסָתְהָ בְּקֶרֶב הַחוּצוֹת בְּכָל זֹאת לֹא שָׁב

[אִפּוֹ וְעוֹד יְדוֹ נְטוּיָה] (ה, כד-כה): הִיא עֲדַת אֲנָשֵׁי הַלְּצוֹן אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם: ---

לאחר שנתפרסמו הקטעים הראשונים של פשר ישעיה (ראה עמ' 150—151) נתפרסמו על ידי י. מ. אליגרו מתוך המערה הרביעית בקומראן ב־JBL 77 עמ' 215—221 קטעים חדשים מפשר זה או מפשרים אחרים לישעיה. קטע ג' כתוב על פאפירוס.

בין הנהה להדפסה פרסם י. ידין פשר ישעיה קטע ה' בצירוף ניסוח ופירוש ב־IEJ 9 עמ' 39—42. גם מפשר תהלים (ראה עמ' 154—157) נדפס קטע חדש מתוך המערה הנ"ל על ידי אליגרו ב־JBL הנ"ל עמ' 351—354.

הדברים מודפסים כאן על פי המקורות הנ"ל.

כמו כן מודפס כאן הקטע מ"משטרות הכהנים", שנתפרסם לראשונה על ידי י. מ. מיליק ב־Supplementom to V. T. 4 עמ' 24—25, ואחרי כן על ידי ש. מלמן ב"עיונים במגילות מדבר יהודה", ירושלים תשי"ו עמ' 29, ועל־ידי י. ידין ב"המגילות הגנוזות ממדבר יהודה", ירושלים ותל אביב תשי"ח עמ' 172. ועיי' גם דברי ש. מלמן ב"מולד", הוצרת 103 ו־109—110 ודברי ד. לייבל שם הוצרת 106.

תוספות

35 [-----] בַּה מִן שֶׁבֶת וַיְדַהּוּ [-----]
 [-----] בַּת [-----] ל [-----]
 [-----] וְרֵיט וַיְדוּת [-----] [-----] תּוֹרַת [-----]
 [-----] עֶבְרָם [-----] ל [-----]
 [-----] ל [-----]

שריד מאחת המגילות

[-----]

כֹּהִי:

[עַת] יוֹרוּנִי מִבְּנֵי [אַהֲרוֹן]

עֲדַת בְּנֵי צְדוֹק ---

5 עַל חוֹק טָמֵא וְטָ[הוֹר] ---

[קוֹדֶשׁ] מִשְׁפַּט יְיָ יִשְׁפּוֹט[ו] ---

[נ] קִדְּשׁוּ נְחוּל [יַם לֵלו] ---

[ש] מִיֹּסוּבוֹ דוֹכְנִי ---

[ב] שִׁיר יְהִלְלוּ אוֹ[תו] ---

10 יְיָ עֲזוּ לְעַמּוֹ יִתֵּן [יְיָ יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם]:

- 5 [-----] המד[בר אליכה והענו] [-----]
 [-----] ל המדבר שָׁבָה [-----]
 [-----] ל [י]הנה אל[-----]
 [-----]
 10 [-----] כל [-----]
 [-----] ה[א]כן הימנית בצאת הכוהן [-----]
 [-----] שְׁלוֹשׁ לְשׁוֹנוֹת אֵשׁ מ[-----]
 [-----] וְאַחַר יַעֲלֶה וְנֹגֵשׁ [ל] [-----]
 [-----] א [ינ] [-----]
 [-----]
 15 [-----] ה[י]הנה אלוהיכם [-----]
 [-----] ק[ה]ל יִשְׂרָאֵל [-----]
 [-----] בְּכוֹלֵם שְׁמֵכָה [-----]
 [-----] רוֹב כּוֹחַ הַגְּבָרִים [-----]
 [-----] ל [-----] ל [-----]
 [-----]
 [-----] ה[ה]דברים ה[א]לה על פי כול [-----]
 [-----] וְאַחַר יְדְרוֹשׁ הַכוֹהֵן לְכוֹל רְצוֹנוֹ כְּלוֹל [-----]
 [-----] הַקֹּהֵל [-----]
 25 [-----] בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְשִׁמּוֹרוֹ אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה [-----]
 [-----] לְעֹשׂוֹת כּוֹל [-----]
 [-----] מִסְפַּר הַמִּשְׁפָּחוֹת [-----]
 [-----] יֵהֵם [-----]
 [-----]
 30 [-----] הַכוֹהֵן [-----] אֶשְׂרָ [בו] [-----] [י]וֹם [-----]
 [-----] ל [-----]
 [-----]
 [-----] וְכוֹל בְּיַוֵּעַד [-----]
 [-----] רָשַׁע וְשָׂר גֹּהַ [-----]

[-----]

תפלה ליום כפורים: זכור אדוני א[ת]---

[-----] ל [-----] ל [-----]

[-----] וצנה---

10 [-----] בגורל צדיניק לרשעים ג[ו]רל

לרשעים בעצמותם חרפה לכל בשר וצדיקים

[-----] להדשן בעדי שמים ותנוכת ארץ לח[ת]

[-----] בין צד[יק] לרשע ונתתה רשעים כ[ו]פרנו וב[ו]דים

מתחננו לעשות כלתה בכל מענינו: ואנו נודה לשמך לעולם:

15 [-----] כי לזאת בראתנו וזה אשר נודה לך: ברוך

[-----]

[-----]

[-----] מאור גדול למועד היום

[-----] ואין לעבור חוקיהם וכולם---

20 [-----] וממשלתם בכל תבל: ולא הבין זרע האדם בכל אשר הנחלתו ולא ידעוך

ובכול דברך: וירשיעו מכול ולא הבינו בכוחך הגדול: ותמאס בם כי לא תחפץ

בעול[ו]ה ורשע לא כון לפניה: ותבחר לך עם בקץ רצונה כי זכרת בריתה:

ותתגם להבדל לך לקודש מכול העמים: ותתחדש בריתה להם במראת כבול[ו]ד ודברי

רוח[ו] קודשך במעשי ידיך וכתב ימינה להודיעם יסורי כבוד ומעלי עולם

25 [-----] להיות להם רועה נאמן [משיח אי]ש עני ורנש בתמים

[-----]

מתוך מגילת שלוש לשונות של אש

[-----]

[-----] ת [-----]

[-----] האבן כאשר [-----]

[-----] תמו בלשונות אש [-----]

5 [-----] עד כלות הכוהן לדבר [-----]

למשכיל לברך את נשיא העדה אשר [-----]

[עצ]תו וברית ה[י]חד יחדש לו להקים מלכות עמו לעולם ולשפוט בצדק אביונים

[ו]להוכיח במישור לע[ג]ני ארץ ולהתהלך לפניו תמים בכול דרכי [אל]

85 ולהקים ברית קודשו בצר לדורשיו: [ש]א[כ]ה אדוני לרום עולם וכמגדל עולם בחומה

גשגבה וה[כ]יתה עמים בעזו [פי]כה: בשבטכה תחריב ארץ וברוח שפתיכה

תמית רשעים: עם רוח עצ[ה] וגבורת עולם רוח דעת ויראת אל: והיה

צדק אזור [מו]תניכה ואמונה אזור חלציכה: [ו]ישם קרניכה ברזל ופרסותיכה נחושה:

תנפח כפלים ותרמוס עמים כטיט חוצות: ביה אל הקימכה לשבט

90 מושלים לפניכה יקדמו וישתחוו: וכול לאומים יעבדוכה ובשם קודשו יברכה

והייתה כאר[י]ה [-----] כה טרף ואין משיב [ו]פרשו [ק]ליכה על

[-----]

[-----] ש [-----] א [-----] [כ]ה [-----] ע [-----]

] - [

95 [-----] שיכה [-----] שמכה [-----] קצי כול []

[-----] עד [-----] וברכה/יבר[כ]כה - [ו]ישתחוו לכה אפים [-----]

[-----] ול [-----] למעול [-----]

[-----] כי ע [-----]

[-----]

100 [-----]

[-----] מחנים [-----]

[-----] שט [-----]

מתוך סדר תפלות

[-----]

[-----] מועד שלומנו [-----]

[-----] למועד קנין באשר ענינו נפ[ש]ותינו לתקופת [-----]

[-----] הארץ במועד הזה [-----] כרביבים עלי דשא [-----]

5 לדור נדור ברוב אדוני אשר שמחנו [-----]

יִמְנָה [אֲתוּ וְ]הִתְעַרְב לּוֹ וְכִלִּיל] --- [אֶגְנוֹשׁ וּבִתְעַנּוּנוֹת בְּגִי אָדָם ---] [---]ך
 55 בְּרִכּוֹת [עוֹלָם] עֲטָרַת רוֹאֲשֶׁהָ קוֹדֶשׁ [שׁ לְכַבוֹ] דִּיכָה וּמ --- [---] ---
 ל --- [---] שְׁתֵּי [---] הַלִּי --- [---] ---
 [---] ---
 [---] ---
 [---] לּוֹ לְבַחוּן [---] ---
 60 [---] סָבִיב לּוֹ עַל פְּגִיָּהֶם [---] ---
 יִסְלַח [---] לָכֶּה וַיִּצְדִּיקָהּ מְכוּל [רָשָׁע ---] כִּיָּא [כָּתַר בָּכָה [---] ---]
 וְלִשְׁאֵת בְּרוֹשׁ קְדוּשִׁים וְעַמְּכָה לְכַ [רָךְ] --- [---] כֶּה [---] בִּרְתָּה : בְּיָדָהּ
 אֲנִשִּׁי עֲצַת אֵל וְלוֹא בְּיַד שֵׁר יָד --- [---] בְּאִישׁ לְרַעְהוּ : וְאִתָּה
 כְּמִלְאָךְ פְּנִים בְּמַעוֹן קוֹדֶשׁ לְכַבוֹד אֱלֹהֵי צְבָאוֹת תַּעֲמוּד לְעוֹלָם וְתִהְיֶה סָבִיב מִשְׁרַת בְּהִיכַל
 65 מְלָכוֹת וּמִפִּיל גּוֹרֵל עִם מְלֶאכֶי פְּנִים וְעֲצַת יַחַד [עִם קְדוּשִׁים] לְעַת עוֹלָם וּלְכוֹל קִצִּי גִצַּח כִּיָּא
 [אֲמַת כּוֹל מ]שְׁפָטָיו וַיִּשְׁמְכָה קוֹדֶשׁ [שׁ] בְּעַמּוֹ וּלְמֵאוֹר [גְּדוֹל לְהֵאִיר] לְתַבֵּל בְּדַעַת
 וּלְהֵאִיר פְּנֵי רַבִּים
 [בְּשֶׁכַל חַיִּים וַיִּשְׁמְכָה] גּוֹר לְקוֹדֶשׁ קוֹדֶשִׁים : כִּיָּא [אִתָּה תְּקַדֶּשׁ לּוֹ וְתִכְבֹּד שְׁמוֹ וְקוֹדְשׁוֹ :
 [---] ---
 [---] ---
 70 הַבְּדִלְתָּהּ מִן --- [---] ---
 ו --- [---] לֹא הִשְׁ --- [---] ---
 רוֹאֲיָהּ מ --- [---] ---
 וְחִדֵּשׁ לָכֶּה [---] ---
 בְּיַחַד עֲלִיכָה [---] ---
 75 [---] כּוֹ וּבַמ --- [---] ---
 [---] נְאֻדוֹן [---] ---
 [---] ---
 [---] ---
 [אֶ]שֶׁר מְלֵא יְדִיכָה --- [---] ---
 80 [עַם עַת עוֹלָם וְ]עִם כּוֹל קִצִּי עַד וּכְבוֹדָהּ לּוֹא : [תֵּן לְאַחֵר : ---] וַיִּשְׁ ---
 [אֶ]ל פְּחָדָהּ [עַל] כּוֹל שׁוֹמְעֵי שְׁמַעְכָּה וְהִדְרִיכָה [עַל כּוֹל ---] : [---] ---

- 25 וברית עולם יחוננכה וירחמך [מייכה] -----
 [-----] יחוננכה במשפט צדק [-----] לוא [תכשל] -----
 יחוננכה בכול מעשייכה [-----] כה ובכול [-----] יחוננכה
 [באמת עולם] [-----] על כול צאצאיכה [-----]
 [-----]
- 30 ישא אדוני פניו אליכה ורית נילחוח ובחיקה ריח וב[ל] יושבי לכה [לפניך] הא
 יבחר: ויפקוד כול קודש[י] כה ובמועדיכה [-----] כול ורעכה [ישא]
 פניו אל כול עדתכה: ישא ברושכה [ויגדל שמכה] [-----] כמ[-----] בו
 בכבוד עד [וי] קדש ורעכה בכבוד עולם ישא פניו [-----] ויתן לכה
 חנינה: [שלו] [עו] [לם] יתן לכה ומלכות [-----] [-----]
 35 [-----] [ע] [מ] מבשר ועם מלאכי קודש [-----] [-----]
 ילחם [לפני] אלפייכה [-----] דור עולה [ישמיד] [-----]
 [-----] [מ] [כולם] [-----] [-----]
 [-----] ל [-----] [-----]
 [-----]
- 40 [-----] ה מלוא [-----] [-----]
 [-----] להבטיע לכה לאומים [ב]ים ולוא
 [-----] כול הון תבל להבטי [ל] רכה ממקור
 [דעת] [ב]כול לבכה [ת] דורשהו כיא אל הכין כול אושי
 [עולם] [-----] יסד שלומכה לעולמי עד:
 45 דברי ברכה למ[שכיל לברך] את בני צדוק הכהנים אשר
 בחר גם אל לחזק בריתו [ל] [עולם ולב] חזן כול משפטיו בתוך עמו ולהורותם
 באשר צנה: ויקימו באמת [את בריתו] ובצדק פקדו כול חוקיו ויתקלו באשר
 בחר: יברכה אדוני מ[מעון] קו[דשו] וישמכה מכלול הדר בתוך
 קדושים וברית כהונת [עולם יח] דש לכה ויתנכה מקו[דש] במעון
 50 קודש: ובמעשייכה יש[פוט כו] ל נדיבים וממזל שפתייכה כול [שרי]
 עמים: ויחילכה רשית [כול מעד]נים ועצת כול בשר בידכה: וברך
 [-----]
 ופעמי רגליכה ירצה ו[-----] אנוש וקדוש י[-----]

20 [---] ל[---] ל[---] [-----] [-----]
 בַּמִּחְנִים] [-----]
 לְמִלְחָמָה] [-----]

סרד הברכות

דְּבַרִי בְרִכָּה] לְמַשְׁכִּיל לְכַרְךָ אֵת יִרְאַי אֱלוֹהִים עוֹשֵׂי] רְצוֹנוֹ שׁוֹמְרֵי מְצוֹתָיו
 וּמַחְזִיקֵי בְּרִית קוֹדְשׁוֹ וְהוֹלְכִים תָּמִים [בְּכוֹל דְרָכֵי אֲמִתוֹ] וַיִּבְחַר בָּם לְבְרִית
 עוֹלָם אֲשֶׁר תַּעֲמֹד לְעַד : יְבַרְכְּכָה אֱלֹהֵינוּ מִמְּעוֹז קוֹדְשׁוֹ וּמִמְקוֹר עוֹלָם
 אֲשֶׁר לֹא יַכְוִיב וּפְתַח לֶכֶה מִן הַשָּׁמַיִם ---

5 בְּיָדְכָה [---] וַיְחַוּ אֶתְּכָה בְּכוֹל בְּרַכּוֹת שְׁמַיִם וַיּוֹרִיכָה בְדַעַת קְדוֹשִׁים]:
 [---] כִּיָּא עַמּוֹ מְקוֹר עוֹלָם וְלֹא יַעֲצוֹר מִיָּם חַיִּים ל] אֲמַאִים : וְאֵתָה תַּנְהִיָה
 [-----] יִפֻּלְטָה מְכוֹל אֲצַרָה [-----] שִׁנְאֵתָה אֵין שִׁנְאֵרִית)
 [-----] כּוֹל שְׁטָן [-----] קוֹדְשִׁיר [-----]

[-----] לוֹ [-----] יַעֲמוֹד קוֹדְשׁוֹ [-----]
 10 [-----] קוֹדְשׁוֹ [-----]
 [-----]

[-----] עוֹלָם יִבְיָאָה [-----]
 [-----] כּוֹל קָצִי עָבְדָּוִי הַנְּבִיאִים
 [-----] עוֹלָם [-----]

15 [-----] בְּרִית אֲבוֹתֵיכָה [-----]
 [-----]

[-----] פְּנִי אֱלִינִיכָה יֵשָׂא [-----]
 [-----] יִחְוֹנְכָה : יִשְׂא [-----]
 [-----] עַל [-----]

20 [-----] אֱלִימִכָה [-----]
 [-----]
 [וְיִחְוֹנְכָה אֱדוֹנֵי בּוֹ] [-----] וּבְכוֹל]
 [-----] אֲנִימָלִים יִשְׁעָשְׁעָה וַיְחֹנְכָה [-----]
 [-----] יִחְוֹנְכָה בְּרוּחַ קוֹדְשׁ וְחֹסֶד רַחֲמֵי [-----]

[----]ם [----] [----] [----]
 [----] היש ערב[----] [----] מביא [ל]מתים ות[----]
 45 [----] ל[כז]ל[----] [----] להורות[ם רזי תהום וחקקרי שאול]
 [יום ו]ל[ג]ה[----]
 [-----]

מתוך אחת המגלות

[-----]
 [----]ה[----]
 [-----]מ[ש]יח הקודש[----]
 [----]ב[ש]ל ישית אַת כול [----]
 5 [----]ס[פ]רים חומשים - [----]
 [----]ויותר על ארבעת [----]
 [ופשריהם לפי]
 [-----]
 [----]לפניקה לתת [----]
 [----]ל - ל[ירי]טת הדרך [----]
 [----]השמים האמ[ר] [----]
 10 [----]פישים [----]
 [-----]
 [----]לכה ולספר רזי [----] בבשול [----]
 [----]ברית על[ג]ה [----] רישונים [----]
 15 [----]אָהוּדנו [כיא] - [----] - רו - [----] - וו - [----]
 [----]כי יוגד [----]
 [----]שרים [----]
 [כול אנשי הימד המתנגדין]ם [----] לאין כ[----]
 פיהם ישקו כול [----] ובחירי[----]

לוא יצלח לכול: כן כול טוב ממונו בר[---]
 בלוא הון ונמכר בלוא מחיר כי - ת - [---]
 20 מה מ[חיר] מחים כי אם כול [---]
 דמי וכול מ[חיר] לוא ישנה ב[---]
 לקול העמים ונס[---]
 אל ידע כול מ[עשיהם] [---]
 [---] ל[---]

קטעים שונים

25 [---] אל גלה לב [---] [---] רע מכולמה [---] [---] עוז שבת [---]
 [---] לקץ כול די [---] [---] להיאות לו לכוהנים [---] [---] ת [---]
 [---] אשר כול [---] [---]
 [---]
 [---] ה [---] [---] [---] ות[---]
 30 [---] מתורה ע [---] [---] מ[ע] שיהמה [י] כפר על שגגתו [---] ל[---]
 [---] עד עולם לפניו לכפר ה[---]
 [---] ימים י[---]
 [---]
 [---] מרת [---] [---]
 35 [---] אש [---] ה[---]
 [---]
 היום [---] [---]
 כי אם [---] [---] [---] כם מה הוא ב[---]
 שמעו מלכי עמ[ים] [---] רבו בו וכמוה [---]
 40 עם כול שפטי[---] [---] ל הוא ובר[---]
 [---]
 [---] הו[---]

פְּשָׁרוֹ חַיִּית קָנָה הִיא [---]

[-----] כְּתִיאִים ל[---]

[-----] ה --- לת[---]

[-----] ם ב[---]

[-----] ל[---] 65

[-----]

[-----]

קטע מספר רזים

[-----]

[-----] כּוּל[---]

[-----] ם ל - אַמְת --- רְזִי פֶשַׁע

--- אַכְּן טְפָשׁוּ וְלֹא יָדְעוּ רְזִי נְהִיָה וּבְקִדְמוּנוֹת לֹא הִתְבוּנָנוּ: לֹא

5 יָדְעוּ מָה אֲשֶׁר יָבֹא עֲלֵיהֶמָּה וְנִפְשָׁמָּה לֹא מִלְטוּ מִרְזִי נְהִיָה:

[וְ]נָוָה לְכֶם הָאוֹת כִּי יִהְיֶה: בְּהַסְגֵּר מוֹלְדֵי עוֹלָה יִגְלֶה הָרִשָׁע מִפְּנֵי הַצָּדֵק: כְּגִלוֹת

חֹשֶׁף מִפְּנֵי

אֹר וְכֹתוּם עֲשָׂן וְאַיִנוֹ עוֹד כֵּן יִתֵּם הָרִשָׁע לְעַד וְהַצָּדֵק יִגְלֶה כְּשֶׁמַּשְׁ[ש] תִּכּוֹן

תִּבְל: וְכוּל תּוֹמְכֵי רְזִי פֶשַׁע אֵינָמָּה עוֹד וְדַעַת תִּמְלֵא תִבְל וְאִין שָׁם לְעוֹד[אֲוֹלֵת:

נְכוֹן הַדָּבָר לְבֹא וְאַמְת הַמִּשְׁאָ וּמִזָּה יִנְדַע לְכֶמָּה כִּי לֹא יִשׁוּב אַחֹר: הֲלֹא כוּל

10 הָעַמִּים שָׁנְאוּ עוֹל וּבִיד כּוֹלָמָּה[יִתְהַלֵּךְ: הֲלֹא מִפְּנֵי כוּל לְאוֹמִים שָׁמַע הָאֲמַת:

הַיֵּשׁ שָׁפָה וְלָשׁוֹן מִחֲזַקָּת בָּהּ: מִי גוֹי חִפֵּץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂקְנוּ חֲזַק מִמֶּנּוּ מִי

יִחִפֵּץ כִּי יִגְּל בְּרִשָׁע הוֹנוּ מִי גוֹי אֲשֶׁר לֹא עֲשָׂק רַעְהוֹ[- אֵיפֹה עִם אֲשֶׁר לֹא

נְגַל הוֹנָן[לֹא לֹא[---] הוּ וְתוֹצְאוֹת ית[---]

15 ו[---] לֹו שׁוּי חֶשְׁבוֹנוֹת[---]

מִנְכ[---] נֹו מָה הוּא הַיּוֹתֵר ל[---]

כִּי אִם הַמְּטִיב וְהַמְּרַע אִם יוֹ[---]תֵר[---]

נְעֻזְב וְנָרְעוּ מִבְּקֶשׁ לַחֵם: כּוֹל הַיּוֹם חוֹגֵן וּמִלְּנֶה נִרְעוּ לְבָרָכָה (כה-כו) -
 [פְּשָׁרוֹ] --- ב --- [יִשְׂרָאֵל ב ---]

צוּפָה רָשָׁע לְצַדִּיק וּמִבְּקֶשׁ [לְהִמִּיתוּ יְהוָה לֹא יַעֲזֹבֵנוּ בְּיָדוֹ וְלֹא יִרְשִׁיעֵנוּ בְּהִשְׁפָּטוֹ (לב-לג)
 40 פְּשָׁרוֹ עַל [הַכּוֹהֵן] הַרְשָׁע אֲשֶׁר שָׁלַח [אֶל מוֹרֵה הַצִּדְקָה?] לְהִמִּיתוֹ [בְּמִתְרֵמִית וְהַתּוֹרָה
 אֲשֶׁר שָׁלַח אֵלָיו וְאֵל לוא יַעֲזֹבֵנוּ בְּיָדוֹ] וְלוא [יִרְשִׁיעֵנוּ בְּהִשְׁפָּטוֹ וְלוא] [יִשְׁלַם] [אֶל אֶת גְּמוּלוֹ לְתַתּוֹ
 בְּיַד עָרִיצֵי גּוֹאִים לְשִׁית בּוֹ [שְׁפָטִים] ---

פֶּשֶׁר תְּהִלִּים (ב)

(נו, א - סח, יא)

[-----]

[--- ב] בּוֹרְחוֹ מִלְּפָנָי [שְׂאוּל בְּמַעֲרָה] [נו, א] [---]

45 [--- אָמַתּוֹ בְּטָרְם] ---

[-----]

[---] חֶסֶדְוֹ [---]

[---] ת [---]

[---] הַקִּירוֹ ב [---] שְׁמֵרוֹ [---]

50 [---] ל - מִלְכֵי צְבָאוֹת יְדוּדוֹן יְדוּדוֹן וְנֹת בַּיִת תְּחַלֵּק שְׁלָל (סח, יט)

- פְּשָׁרוֹ בֵּית הוֹאֵה]

[---] הַיְכָל [ת] פְּאָרְתָּו [---]

[---] אֲשֶׁר יִחַלְקוּ [---]

[-----]

55 בַּתוֹף עוֹלָמוֹת תּוֹפְפוֹת בְּמִקְהֵלוֹת בְּרָכוֹ אֱלוֹהֵינָם] [---]

[---] בְּרַכַּת הַמְּקוֹר לְבָרַךְ אֶת עַמּוֹ [---] [כו-כד)

[-----]

[מִהֵיכָלְךָ עַל יְרוּשָׁלַיִם לְךָ יוֹבִילוּ מְלָכִים שִׁי (ל) - פְּשָׁרוֹ עַל כּוֹל

מְלָכֵי כְּתִיבִים

[-----] לְפָנָיו בִּירוּשָׁלַיִם: גָּעַר [חַיִּית קְנָה]

60 עֲדַת אֲבִירִים בְּעַגְלֵי עַמִּים מִתְרַפֵּס בְּרָצֵי קֶסֶף (לא) -

קטע ב

[-----]

חָרַב פְּתָחוֹ רְשָׁעִים וַיִּדְרוּכּוּ קִשְׁתָּם לִפְּלִי עֲנִי אֲבִיוֹן
 וְלִטְבוּחַ יִשְׂרָיִל דָּרָף: חָרַבְתָּם תְּבוֹא בְלָבָם וְקִשְׁתוֹתֵיהֶם תִּשְׁבְּרֶנָּה (יד-טו) -
 15 פִּשְׁרוּ עַל רְשָׁעֵי אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה אֲשֶׁר יִבְקִשׁוּ לְשִׁלּוֹת יָד
 בְּכֹהֵן וּבְאַנְשֵׁי עֲצָתוֹ בְּעַת הַמִּצְרָף הַבָּאָה עֲלֵיהֶם וְאֵל יִפְלְדֵם
 מִיָּדָם: וְאַחַר כֵּן יָגִתוּ בְּיַד עֲרִיצֵי גּוֹאִים לְמִשְׁפָּט ---

קטע ג

[-----]

שְׁבִי הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר יִהְיוּ אֵלֶיךָ דוֹר בְּיִשְׁרָאֵל וְלָקֵהְם כּוֹל גְּחֻלָּהּ
 20 לְעַד וּלְזֶרְעָם עַד עוֹלָם: וּבִימֵי רָעַב יִשְׁלַבְעוּ כִּיֹּא רְשָׁעִים
 יוֹבְדוּ (ט-כ) - פִּשְׁרוּ אֲשֶׁר יִחִים בְּרָעַב [---] וְרִבִּים
 יוֹבְדוּ בְּרָעַב וּבִדְבָר כּוֹל אֲשֶׁר לֹא יֵצֵא [מֵאֲרֶץ יְהוּדָה]:
 וְאוֹהֲבֵי יְהוָה כִּיקַר כּוֹרִים (כ) - פִּשְׁרוּ [עַל]
 עֲדַת בְּחִירוֹ אֲשֶׁר יִהְיוּ רְשָׁעִים וְשָׂרִים [כְּרוּעֵי]
 25 צוֹן בְּתוֹף עֲדֵרֵיהֶם:
 כָּלוּ כַעֲשָׂן כּוֹלוֹ (כ) - פִּשְׁרוּ [עַל שְׂרֵי הַרְשָׁעָה אֲשֶׁר הוֹנוּ אֶת עַם
 קוֹדְשׁוֹ אֲשֶׁר יוֹבְדוּ כַעֲשָׂן הָאֵלֶּשׁ בְּרוּחַ]: לִזְהָרָה רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלַם
 וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן כִּיֹּא מְבוֹרָךְ [כֹּו יְרָשׁוּ אֶרֶץ וּמְקוֹלָלוֹ]: יִכְרְתוּ (כא-כב) -
 פִּשְׁרוּ עַל עֲדַת הָאֲבִיוֹנִים הַיִּזְרָשִׁים גְּחֻלַּת כּוֹל הַרְשָׁעִים]: לְ[עוֹלָם]
 30 יִרְשׁוּ אֶת הַר מְרוֹם יִשְׂרָאֵל וְעַם] קוֹדְשׁוֹ יִתְעַנְּנוּ [עַל רוֹב טוֹב: וְאַשֶׁר]
 יִכְרְתוּ הֵמָּה עֲרִיצֵי הַלְעָם ר]שָׁעֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִכְרְתוּ וְנִשְׁמְדוּ [ו]
 לְעוֹלָם:
 מִיְהוָה מַצְעֲדֵי גִבֹּר כּוֹנְנוּ [וְ] כּוֹל [וְ] יִחַפְּץ: כִּיֹּא [פֶּל לֹא]
 יוֹטֵל כִּיֹּא יְהוָה סוֹמֵךְ יָדוֹ (כג-כד) - פִּשְׁרוּ עַל הַכּוֹהֵן מוֹרֶה הַלְצַדִּיק אֲשֶׁר
 35 יְהוָה --- הִכִּינוּ לְכַנּוֹת לֹא עֲדַת בְּחִירוֹ ---
 --- נַעַר הֵייתִי וְגַם נִקְנֵיתִי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק

פֶּשֶׁר צַפְנִיָּה

(א. יח - א. ד.)

[-----]

גַּם כְּכַפָּם גַּם וְהֵבֵם לֹא יוּכַל לְהַצִּילָם

בְּיוֹם עֲבָרַת יְהוָה וּבְאֵשׁ קִנְיָאֲתוֹ תֵּאָבֵל כָּל הָאָרֶץ כִּי כָלָה אָרֶץ

וּבְהִלָּה יַעֲשֶׂה אֶת כּוֹל יִשְׂרָאֵל בְּיַד הָאָרֶץ (א-יח): הַתְּקוּן [שְׁשׁוּ וְקוּ] שְׁשׁוּ ---

5 בְּטָרָם לְדַת חֶק [כְּמוֹץ עָבַר [י'וֹם] ---]

[מְגוּי לֹא וְכִסְפָּה בְּטָרָם לֹא יָבוֹא עֲלֵיכֶם חֲרוֹן אַף יְהוָה]

[בְּטָרָם לֹא יָבוֹא עֲלֵיכֶם יוֹם אַף יְהוָה (ב, א) - פֶּשֶׁר

[הַדְּבָר עַל כּוֹל יִשְׂרָאֵל] אָרֶץ יְהוּדָה אַף יְהוָה]

[וְהָיוּ ל - ת ---] ---]

פֶּשֶׁר תְּהֵלִים (א)

(טו. ח - ג. ט)

קטע א

[-----]

יִוָּדְדוּ בְּחֶרֶב וּבְרָעָב וּבְדָבָר: הֶרֶף מֵאֶף וְעִזּוּב חֲמָה וְאֵל

תַּחַר אֶף לְהֶרַע: כִּיֹּא מְרַעִים יִכְרְתוּ (לוז ח-ט) - פֶּשֶׁרוֹ עַל כּוֹל הַשְּׂבִיִּים

לְתוֹרָה אֲשֶׁר לֹא יִמָּאֲנוּ לָשׁוּב מִרְעַתָּם כִּיֹּא כּוֹל הַמְּמָרִים

5 לָשׁוּב מֵעֲוֹנָם יִכְרְתוּ: וְקוֹאֵי יְהוָה הִמָּה יִרְשׁוּ אָרֶץ (ט) - פֶּשֶׁרוֹ

הִמָּה עֲדַת בְּחִירוֹ עוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ: וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע

וְאֵתְבוּנָה עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ (י) - פֶּשֶׁרוֹ עַל כּוֹל הַרְשָׁעָה לְסוּף

אֶרֶץ בְּעֵינֵי הַשָּׁנָה אֲשֶׁר יִתְמָו וְלֹא יִמָּצֵא בְּאָרֶץ כּוֹל אִישׁ

[ר] שָׁע: וְעֲוֹנִים יִרְשׁוּ אָרֶץ וְהִתְעַנְּנוּ עַל רוּב שְׁלוֹם (יא) - פֶּשֶׁרוֹ עַל

10 [ה] אֲבִיוֹנִים אֲשֶׁר יִקְבְּלוּ אֶת מוֹעֵד הַתְּעַנִּית שֶׁנִּצְּלוּ מִכּוֹל פְּחִי

בְּלִי' [על] וְאֶחָר יִתְעַנְּנוּ עַל כּוֹל טוֹב הָאָרֶץ ---

- [וְיִוָּשְׁבֵיהָ לְשָׂרְקָה (ו, טו-טז) - פִּשְׁרוֹ] עַל הַדּוֹר הַנֶּאֱחָר וְהַנֶּאֱחָרָה ---
 [---] יָם וּבֹת [---]
 [---] הַפֶּתַח אֵימָם [---]
 [---] אֲנִישֵׁי בֵיתוֹ [---]
 [---] הַטְּתִי [וְ]שָׁן [---] 45
 [---] וְהָאֹר [---]
 [---] יָם צָרַב [---]
 [---] בַּל [---]
 [---] וְזוֹחֲלֵי [אֶרֶץ הַמָּה] [---] 50

פֶּשֶׁר גַּחֲוֹם
 (ב, יב-יד)

[-----]

- [---] מֵעוֹן אֲרֵיזוֹת הוּא] מְדוֹר לְרִשְׁעֵי גוֹיִם, אֲשֶׁר הִלֵּךְ אֲרֵי לְבִיא שָׁם גּוֹר אֲרֵי
 [וְאֵינן מִחֲרִיד (ב, יב) - פִּשְׁרוֹ עַל דְּמִי] טְרִיס מִלֵּךְ יָנֵן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ לְבוֹא יְרוּשָׁלַיִם בְּעֶצְת דּוֹרְשֵׁי הַחֲלָקוֹת
 [וְיָבוֹא לְהַפְרִיד מִלְכֵי יָנֵן מֵאֲנִיתִיכֹס עַד עֲמוּד מוֹשְׁלֵי כְתִיבִים וְאַחַר תִּרְמָס
 5 [הָאֶרֶץ: ---] אֲרֵי טוֹרֵף בְּדֵי גוֹרֵיו וּמְחַנֵּק לְלִבֵּיתָיו טְרֵף (יג)
 פִּשְׁרוֹ עַל כְּפִיר הַחֲרוֹן אֲשֶׁר יָכָה בְּגִדּוֹלָיו וְאֲנִישֵׁי עֲצָתוֹ
 וְנִמְלָא טְרֵף חִירָה וּמֵעוֹנָתוֹ טְרֵפָה (יד) - פִּשְׁרוֹ עַל כְּפִיר הַחֲרוֹן
 הַשּׁוֹלַח מִנֶּת בְּדוֹרְשֵׁי הַחֲלָקוֹת אֲשֶׁר יִתְּלָה אֲנָשִׁים חַיִּים
 [אֲשֶׁר לֹא הָיָה] בְּיִשְׂרָאֵל מִלְּפָנִים: כִּי לְתֵלוֹי חֵי קָלְלָה יִקְרָא: הִנְנִי אֵלֶי [כָּה]
 10 [וְהַבְּעֵרְתִי בְּעֵשֶׂן רוֹבֵכָה] וּכְפִירִיכָה תֵאכַל חֲרָב וְהִכְרַתִּי מֵאֶרֶץ ט] רְפָה (יד) -
 פִּשְׁרוֹ --- ט וְרוֹבֵכָה הֵם גְּדוּדֵי חֵילוֹ [אֲשֶׁר יָבוֹאוּ אִתּוֹ] וּכְפִירֵי הֵם
 [---] וְטְרָפוֹ הוּא הַהוֹן אֲשֶׁר קָבְצוּ כוֹהֲנֵי יְרוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר [---]
 [וְנִתְחַבְּרוּ עִם רִשְׁעֵי] אֶפְרַיִם יִנְתֵּן יִשְׂרָאֵל לְבוֹנוֹזִים וְיָבוֹאוּ לְשֹׁפוֹט ---

יַעֲקֹב כּוֹל זֹאת וּבְחַטָּאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל מִה פֶּשַׁע יַעֲקֹב הֲלֵא
 [שׁוֹמְרוֹן וּמֵה בְּמוֹת יְהוּדָה הֲלוֹא יִרְוּשָׁלַיִם: וְשִׁמְתִי שׁוֹמְרוֹן]
 [לְעֵי הַשְּׂדֵה לְמַטְעֵי כָרֶם (ה-ו) - פֶּשְׁרוּ עַל מַטִּיף הַכֶּנֶב
 15 וְאֲשֶׁר הוּאֵה יִתְעַה אֶת הַפְּתָאִים: וּמֵה בְּמוֹת יְהוּדָה

הֲלוֹא יִרוּשָׁלַם - פֶּשְׁרוּ עַל מוֹרֵי הַצֶּדֶק אֲשֶׁר הוּאֵה
 [מִוְרָה הַתּוֹרָה לְעֶדְתָּו וּלְכוֹל] הַמִּתְנַדְּבִים לוֹסֶף עַל בְּחִירֵי
 [אֶל עוֹשֵׂי הַתּוֹרָה] בְּעֶצֶת הַיַּחֲדָאֵשׁר יִנְצֵלוּ מִיּוֹם
 [מִשְׁפָּט - - - - -] לְעַד - - - - - הַ

20 [- - - - -] וְאֲשֶׁר אָמַר וְשִׁמְתִי שׁוֹמְרוֹן לְעֵי [הַשְּׂדֵה
 [לְמַטְעֵי כָרֶם וְהַגְרָתִי לְגֵי אֲבִינֵה וּיְסוּדֵינֵה אֲגַלֶּה וְכוֹל] [פְּסִילֵינֵה]
 [יִוְכַתּוּ - - - - - פֶּשְׁרוּ - - - - -]

[- - - - -]

25 [- - - - -] כּוֹהֲנֵי יִרוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר יִתְעַלוּ בְּשָׂר - [-
 [- - - - -] אֲוִיבֵי שְׁלָל וְעָרוֹם - [- - - - -]

[- - - - -] כִּי בָאָה עַד יְהוּדָה נָגַע עַד שַׁעַר עֲמִי עַד יִרוּשָׁלַם - [- - - - -] (ח-ט)
 [- - - - -] פֶּשְׁרוּ - [- - - - -] דִּין אֲוִיבֵינוּ - [- - - - -]
 [- - - - -] לְבָנוֹד לוֹ [סִיף הוֹן - - - - -]

- - - - -

30 [- - - - -] כְּבוֹדוֹ מִשְׁעִיר [- - - - -]

[- - - - -] כִּי אֵצֶא מִ - [- - - - -]

- - - - -

[- - - - -] קַרְנֵינִים [- - - - -] נֶאֱדוֹן [- - - - -] מַח [- - - - -] [- - - - -]

35 [- - - - -] יוֹ [- - - - -] אֲשֶׁר [- - - - -] [- - - - -] ח [- - - - -]

בְּקַרְבָּה

[- - - - -] הַ וְתַשִּׁיחַ [- - - - -]

[- - - - -] אֶתְהָ תִרְעֵה וְלֵא תִקְצוֹר אֶתְהָ תִדְרוֹף וְיִתְ

[וְלוֹא תִסּוּף שָׁמֶן וְתִירוֹשׁ וְלוֹא תִשְׁתֶּה [כָּלֵן: וְיִשְׁתַּמֵּר חֻקוֹת עֲמִרִי]

40 [וְכוֹל מַעֲשֵׂה בֵּית אֲחָאָב וְתִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵם לְמַעַן תִּתִּי אוֹתְהָ לְשִׁמְהָ]

[וְיִוָּשְׁבֵיהָ לְשָׂרְקָהּ (ו, טו-טז) - פִּשְׁרוֹ] עַל הַדּוֹר הַלְּאִי הַחֲרוֹן ---

[---] יָם וּבֹת [---]

[---] הַפֶּתַח אֵימ [---]

[---] אֲנִשְׁי בֵּיתוֹ [---]

[---] הָטָתִי [וְ] שׁוֹ [---]

45

[---] וְהָאֹר [---]

[---] יָם צָרַב [---]

[---] בַּל [---]

[---] וְזוֹחֲלֵי [אֲרָץ הַמָּה] [---]

50

פֶּשֶׁר נַחֲוִים
(ב, יב-יד)

[-----]

[---] מֵעוֹן אֲרִיּוֹת הוּא] מְדוֹר לְרִשְׁעֵי גוֹיִם, אֲשֶׁר הִלֵּךְ אֲרִי לְבִיא שֵׁם גּוֹר אֲרִי

[וְאִין מִחֲרִיד (ב, יב) - פִּשְׁרוֹ עַל דְּמִיטְרִיס מְלֵךְ יָן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ לְבֹא יְרוּשָׁלַיִם בְּעֶצַת דּוֹרְשֵׁי הַחֲלָקוֹת

[וְיָבֹא לְהַפְרִיד מִלְכֵי יָן מֵאַנְתִּיכּוֹס עַד עֲמוֹד מוֹשְׁלֵי כְּתִיִּים וְאַחַר תִּרְמָס

[הָאֲרָץ: ---] אֲרִי טוֹרֵף בְּדֵי גוֹרֵיו וּמְחַנֵּק לְלִבֵּיתָיו טוֹרֵף (יג)

5

פִּשְׁרוֹ עַל כְּפִיר הַחֲרוֹן אֲשֶׁר יָכָה בְּגִדוֹלָיו וְאֲנִשֵׁי עֲצָתוֹ

וְיִמְלֵא טוֹרֵף חִירָה וּמְעוֹנָתוֹ טוֹרֵף (יד) - פִּשְׁרוֹ עַל כְּפִיר הַחֲרוֹן

הַשּׁוֹלַח מִנֶּת בְּדוֹרְשֵׁי הַחֲלָקוֹת אֲשֶׁר יִתְּלֶה אֲנָשִׁים חַיִּים

[אֲשֶׁר לֹא הָיָה] בְּיִשְׂרָאֵל מִלְּפָנִים: כִּי לְתוֹלֵי חַי קָלְלָה יְקָרָא: הַנְּנִי אֵלַי [כָּה]

[וְהַבְּעֲרֵתִי בְּעֶשֶׂן רוֹבֵכָה] הַיְכָל וְכַפִּירִיכָה תֹאכַל חֶרֶב וְהִכְרַתִּי מֵאֲרָץ ט] רָפָה (יד) -

פִּשְׁרוֹ --- ט וְרוֹבֵכָה הֵם גְּדוֹדֵי חֵילוֹ [אֲשֶׁר יָבֹאוּ אִתָּם] וְכַפִּירֵיו הֵם

[---] וְטָרְפוֹ הוּא הַהוֹן אֲשֶׁר קָבַצוּ כוֹהֲנֵי יְרוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר [---]

[וְנִתְחַבְּרוּ עִם רִשְׁעֵי אֲפְרַיִם וְנִתְחַבְּרוּ לְבִנְיָמִין וְיָבֹאוּ לְשָׁפוֹט ---

[יעקוב כול זאת ובחטאות בית ישראל מה פשע יעקוב הלא
 [שומרון ומה במות יהודה הלא יר[ושל]ם: ושמתי שומרון]
 [לעי השדה למטעי כרם (ה-ו) - פשרו על מטיח הכזב
 15 ואשר הואה יתעה את ה]פתאים: ומה במות יהודה
 [הלא ירושלם - פשרו על מורי הצדק אשר הואה
 [מורה התורה לעדתו ולכלו]ל המתנדבים לוסף על בחירי
 [אל עושי התורה] בעצת היחד אשר ינצל[ו] מיום
 [משפט - - - - - לעד - - - - - ה]

20 [-----] ואשר אמר ושמתי שומרון ל[עי] ה[שדה]
 [למטעי כרם והגרתי לגי אבניה ויסודיה אגלה וכול [פסי]ל[יה]
 [יובתו - - - פשרו - - -]
 [-----]

25 | כוהגי ירו[ש]ל[ם] אשר יתענו בשר -
 [אויביו שלל וע[רום] - - -]
 [- - - כי באה עד יהודה נגע על שער עמי עד ירושל[ם] - - -] (ח-ט)
 [- - - פשרו - - -] [ידין אויביו - - -]
 [- - -] [ל]בגוד לז[ו]סיף הון - - -]

30 [-----]
 [-----]
 [---] [---] כבודו משעיר [---]
 [---] [---] כי א יצא מ [---]

[---] [ק]רנים [---] [נאדון] [---] [---] מח [---] [---] [---]
 35 [---] [---] יו[ד] [---] [---] [א]שר [---] [---] [---] ה [---]
 בקרבך
 [---] ה[---] ותשיח [---]

[---] אתה תנרע ולא תקצור אתה תדרוך וית
 [ולוא תסוף שמן ותירוש ולוא תשתה [ל]ין: וישתמר חוקות עמרי]
 40 [כול מעשה בית אחאב ותל]כו במועצותם ל[מען] תמי אותך לשמה

[וְיָצָא חוֹטֵר מִגּוֹעַ] יֵשִׁי וַיִּצָר מִשֶּׁרִי [שִׁי יִפְרָה וְנָחָה עָלוּ
 30 [רוּחַ יְהוָה רוּחַ חֶכְמָה] וּבִינָה רוּחַ עֲצָלָה וּגְבוּרָה] רוּחַ דַּעַת
 [וְיִרְאֵת יְהוָה: וְהָרִיחוּ בִּירְאֵת] יְהוָה [וְלֹא] לְמַרְאֵה [עֵינָיו]
 [יִשְׁפּוֹט וְלֹא לְמִשְׁמַע אוֹזְנָיו יוֹכִיחַ: וְשִׁפְט] בְּצַדִּיק דְּלִים וְהוֹכִיחַ
 בְּמִשׁוֹר לְעֵנְוֵי אָרְץ (א-ד) ---
 פִּשְׁרוֹ עַל צִמְחַ דְּנִיד הַעוֹמֵד בְּאַתְרֵי הַיָּמִים
 35 [---] יִבּוּ וְאֵל יִסּוּמְכּוּ בְּ[דְבָרֵי] תוֹרָה [---]
 [---] כָּסֵא כְבוֹד גִּזְרָה [וְדָשׁ] וּבְגֵדֵי רוֹקְמוֹ ת
 [---] בְּיָדוֹ וּבְכוֹל הַגּוֹאֲאִים יִמְשׁוֹל: וּמְגוּג [---]
 [---] כּוֹל הָעַמִּים תִּשְׁפּוֹט חֶרְבוֹ: וְאֲשֶׁר אָמַר לֹא [---]
 [---] לֹא לְמַרְאֵה עֵינָיו יִשְׁפּוֹט [וְלֹא לְמִשְׁמַע אוֹזְנָיו יוֹכִיחַ - פִּשְׁרוֹ אֲשֶׁר [---]
 40 [---] כְּאֲשֶׁר יוֹרוּהוּ בֵּן יִשְׁפּוֹט וְעַל פִּיָּהֶם [---]
 [---] כִּי יֵצֵא אֶחָד מִכּוֹהֲנֵי הַשֵּׁם וּבְיָדוֹ בְּגָדֵי [---]
 [-----]

פשר מיכה
 א. ב-ט, ו, טו-טז

יהוה בכם

[לְעַד אֲדֹנָי מִהִכַּל קָדְשׁוֹ כִּי הִנֵּה] יֵצֵא מִמְּקוֹמוֹ
 וְיָרֵד עַל בְּמֹתֵי הָאָרֶץ: וְנִמְסוּ הַהָרִים תַּחְתָּיו וְהַעֲמָקִים יִתְּבַקְעוּ
 [כִּדְוִי] נִגַּן מִפְּנֵי הָאֵשׁ כְּ[מַיִם] מוֹגְרִים בְּמוֹרֵד: בְּפִשְׁעֵי יַעֲקֹב כּוֹל
 5 [זֹאת וּבַחֲטֹאת אוֹת בַּיִת יִשְׂרָאֵל] (א, ב-ה) - [פִּשְׁרוֹ ---]
 [---] [---] [---]
 [---] [בְּאַתְרֵי הַיָּמִים] [---]
 [---] [הַכְּבוֹד] [---]
 [---] [אֲשֶׁר עָבְרוּ] [---]
 [---] [---] [---]
 10 [-----]
 [---] בְּפִשְׁעֵי

פשר ישעיה
(י, כח-יא, ד')

[-----]
 [--- להשי]בם ממדבר העמים---
 [--- נשי]יא העדה ואחר יס[עו]---
 [--- בא]אל עיתה עבר [במגרון]---:
 5 [עבר] מעברה גבע מלון למו חל[חלה]---:
 [צלה]י קולכי בת גלים הקשיב[י ל]ישה---:
 [נדדה] מדמנה ישיי הגבים העיזו: עוד [היום] בנזב לעמוד
 [ינוסף] ירו הר בת ציון גבעת ירושלים (י, כח-לב):
 [--- גשמע] פתגם לאחרית הימים לבוא [---]
 10 [---] רה בעלותו מבקעת עכו לקחם ב[בני]
 [---] יהו[דה] ואין כמוהו: ובכול [---]ע
 [---] ועד [ג]בול ירושלים [---]
 [---] בכול [---]
 [---] כתיאים אשר יבואו [---]
 15 [---] כול הגואים וגב[---]:
 [---] רמי הקומה גדועים [הגבוהים] ישפלו: (לג) [---]
 [---] ר וניקפו סוככי [היער] בברזל (לד) [---]
 [בבוא] העם למלחמת כתיאים [---]
 [---] כתיאים אשר ינתנו [---]
 20 [---] [ה]ל[בנון] [---]
 וניקפו סוככי היער [בברזל] ולבנון באדיר[ים] יפול: [---]
 [---] בי [---] ישראל וענני [---]
 אד[יר]ים וחתו ונמס ל[בם] [---]
 [---] המה גבורי כתיאים [---]
 25 [יער] בברזל הוא [---]
 [---] מ ולבנון בא[דיר]ים [---]
 [---] בנד גדולו [---]
 [---] ירושלים בברחו מלפני [---]:

פֶּשֶׁר בְּרַכַּת יַעֲקֹב

[-----]
 [לוא] יסור שליט משבט יהודה - בהיות לישראל ממשל
 [הב]רית יושב לוא לדויד: כי המחקק היא ברית המלכות
 [ואל]פי ישראל המה הרגלים: עד בוא משיח הצדק, צמח
 5 דויד, כי לו ולזרעו נתנה ברית מלכות עמו עד דורות עולם אשר
 שמרה [---] דורש] התורה עם אנשי היחד כי
 [-----] היא כנסת אנשי [---]
 [-----] נתן
 [-----]

פֶּשֶׁר שְׁמוּאֵל ב'

(ז' יא - יד)

[-----]
 [וה]גיד לכה יהנה כיא בית יבנה לכה: והקימותי את ורעכה אחריכה
 [וה]כינותי את כסא ממלכתו
 [עד עול]ם: אני [א]ה' [לוא] לאב והוא יהיה לי לבן (ז, יא-יד) הוא צמח דויד
 5 [העו]מד עם דורש התורה אשר
 [יהיה] בציון [בא]תריית הימים, כאשר כתוב והקימותי את סוכת דויד
 הנופלת (ע"פ עמוס ט, יא), היאה סוכת
 דויד הנופלת, [וא]חר יצמוד להושיע את ישראל
 [-----]

בנספחים מובאים מכסטים קטועים מתוך פשרי ברכת יעקב, שמואל ב, ישעיה, מיכה, נחום, צפניה, ותהלים ושאר קטעי מגילות עד כמה שנתפרסמו.

החשוב שבמכסטים הוא "פשר נחום" המזכיר את השמות דמטרים ואנטיכום, והרי זוהי הפעם הראשונה שאנו מוצאים במגילות שמות מפורשים. קרוב לוודאי שהכינוי "כפיר החרון" שבמגילה זו מכוון לאלכסנדר ינאי, ואם כן יש לראות בשני השמות הקודמים אישים בני זמנו. "דורשי החלקות" הנזכרים בה ובשאר המגילות הם ללא ספק הפרושים; משום חידושי יש גם במגילה שהכילה כנראה סדר תפילות, ובתוכה "תפילה ליום הכיפורים" (עי' עמ'...).

שאר המגילות דומות בתוכנן ובלשונון למגילות הידועות. ידוע כי מן המכסטים הללו נמצאים קטעים נוספים ויש לשער כי לכשיתפרסמו יבהירו קצת דברים שתומים.

ואלה הם מקורות הקטעים:

פשר ברכת יעקב, פשר שמואל ב' ופשר ישעיה — JBL 1956 p. 174—182

פשר מיכה — RB 1952 p. 412—418 QClp. 77—80

פשר נחום — י, ידין, המגילות הגנוזות עמ' 117—116; JBL 1956 p. 89—93

פשר צפניה — QClp. 80

פשר תהלים (א) — המגילות הגנוזות עמ' 116—114; JBL 1956 p. 94—95

פשר תהלים (ב) — QClp. 81—82

קטע מספר רויב — QClp. 102—107

מתוך אחת המגילות — QClp. 132—133

סרך הברכות — QClp. 118—130

מתוך סדר תפילות — 152—155, QClp. 136

מתוך מגילת שלוש לשונות של אש — 132—130, QClp.

שריד מתוך אחת המגילות — REJ, 65 (1913) p. 24—31; עדה ועדות עמ' 124.

נספחים

מגילות מדבר יהודה

קסע 47	ן	קסע 46	[צדקה וע']	קסע 45
[הֵ נשטח]	רוטס ן	[דעתה]	[עֵב לחת בעת עזגורן]	
[גרביים לוא כֵ]	ן	[יש במזמת]	[זים כול שכן ומשחית]	
[לי סאז כונגתי לן]	ן	[שפוט במרום]	[בֵרשתם ולשלהם גוי בֵ]	
[לוא יבוא כרן]	[ביהן]	[ביושבי]	[איש זורן בֵמרבי מעל וע']	
[כמבניתי ותכמ]			[בים בבסר כי כול רוחות]	
			[הרשיעו בהיהם]	
			[ל]	

קסע 51	ן	קסע 50	קסע 49	קסע 48
[עדן]	[ן]	[יצר ב]	[ולרהם]	[יר כטוני]
[לא]	[אהש]	[טו ויע]	[עתה א]	[בודכה ז]
[ים ת]	[תהתיה]	[ח למל]	[עותמר]	[סכה בהל אורן]
[ש]	[כיא אין ט]	[ורוי פשע]	[מע]	[דש על ידי גבורה]
[ת]	[ל]	[צוי ע]		[כפ]
				[ל]

קסע 55	ן	קסע 54	קסע 53	קסע 52
[ים ולגלות נִסְתָרוּ]	[ים ולגלות נִסְתָרוּ]	[כשמחה ו]	[של]	[עצמתה ורפה]
[פילגו עדה רום נא]	[ל]	[וכרכה ב]	[ירו בשמ]	[ביש ללוא מקון]
[ל]	[ל]		[ן הקר]	[ואני יצר]

קסע 60	קסע 59	קסע 58	קסע 57	קסע 56
[ה]	[ן]	[אב]	[שם]	[ו]
[כן]	[את]	[להפ]	[ד קצ]	[יבוא]
[ר]	[קצ תעי]	[רר]	[במשפטו]	[וכבוד]
	[ים למד]	[ח ולהבי]	[כבש]	[בו וה]
		[קצ משפטב]		[טח]
		[לרוות בשמ]		

קסע 66	קסע 65	קסע 64	קסע 63	קסע 62	קסע 61
[ן]	[ן]	[ן]	[ו ולן]	[שרן]	[ן]
[ע זמ]	[כיא מאון]	[פתה לוחות]	[ים ובסוד קרן]	[רצו]	[תהט]
[יצל ע]	[ולמחר פיש]	[יבעי]	[ן]	[בל]	[ות]
[ימר]	[ברצונכ]				
[נע]					

קטעים

קטע 19	קטע 20	קטע 21	קטע 22
[כה וישול בשר]	[שים לב]	[]	[י-]
[הוא ותכן בעֹר את -]	[לשפוט כס]	[י- ר- י- ר נדין]	[ככול]
[רקיע על בנפי רוח ויִעַ]	[רקיע קודשך]	[אתה טָנַחם אבל]	[עם תען]
	[לכול מהשבותך לכול קצי ער-]	[נגע ובברכות י-]	[]
	[] [כס בעבור]	[כַּה אל] [ל-]	[ל אלה וזה-]
			[י רצונך]
			[ל יברך]
קטע 23	קטע 24	קטע 25	קטע 26
[י-י] [ו- כי]	[ב בשובך -]	[גי ברזי]	[ט-]
[י- יעושי]	[דת קדוש]	[עם בסכיכה סן יִרְבֵּ]	[אטת -]
[בהטון רנה]	[ע בין ט-]		
[נבה] [ל]	[עים וי-]		
קטע 27	קטע 28	קטע 29	קטע 30
[ער]	[י-]	[ב]	[ברתב]
[ל אלה זֹא י-]	[י נהיה בתבל]	[חוונו]	[שתע - ער ב]
[]	[לאנשי י-]	[בהוות]	
קטע 32	קטע 33	קטע 34	קטע 35
[קודשך]	[ק להתכונן]	[לכה]	[עון -]
[כי ביי]	[והיך ו]	[דה וגר]	[כי אין כ]
	[ל]	[יער]	[ותוד]
		[אדם]	
קטע 38	קטע 39	קטע 40	קטע 41
[דושים]	[שפטב]	[א י-תן]	[תה בל]
[וברכו שֵׁ-]		[טענָה]	
		[כודכה]	
		[בחרו ב]	
		[זות]	
		[כן]	
		[שח]	

[—] אחך וקנאת משפ[ט]
[—] ורזי מחשבת ורז[—]
[—] לעולמי עד אמה הוא [—]
5 [—] הוד כבודך ובעומק [—]
[—] רע חוכמה ואול[ת]
[—] לת[—]

קטע 18

[—] עו[—]
[—] אוזנו [—]
[—] שכל ומבקשי בינה [—]
[—] עוני וברורי מצרף [—]
5 [—] וצופים לישועתך [—]
[תמו] טתבל ולגחול [—]
[—] עשי[—]

5 [---] גת[-----]
 [---] מ[-----]
 [---]
 [---] דף

קטע 15

[-----]
 [---] או[שי עולם]
 [---] הת[-----] ש התהקכו
 [---] ולקבין פתאים בכות גבורתך
 5 [---] ת ולקבין אגוש חקר כול
 [---] אתה אדוני א[שר ה] כינותה
 [---] ד עם רוב טוב קדושים שומ[---]
 [---] ת כול בינה ומ[בינתך לא
 [---] צדק

קטע 16

[---] מרות [-----]
 [---] שוקים [-----]
 [---] ר[חמיו על אביוגים]
 [---] ה ומי מתכו [-----]
 5 [---] ה ומי מתכו גבורתך
 [---] עולם מי חוש[ך]
 [---] קדומים [-----]
 [---] רתכה [-----]

קטע 17

[---] ש[---] רוחב [-----]

[---] קוֹדֵשׁ וְכֹאשֶׁר בְּנִפְשׁ[כה] [-----]
10 [---] לְשִׁמּוֹת תְּבִיל[אג] בְּעֵדוּת [-----]

קטע 12

[---] קֹדֵשׁ בַּל יִטֶּה[---] לֵאש[---] ר[ל] [---]
[---] עַד עוֹלָם [---] מְקוֹר אָנוּן [-----]
[---] וְלִהְיוּ קִדְשֶׁךָ בְּפִי כָּל מַעֲשֵׂיךָ [---] מל[---]
[---] עוֹלָם וְרוּחַ עוֹרְףְךָ קָשָׁה [---] לְדַמָּמוֹה [---]
5 [---] לְהַאֲזִין קוֹל נִכְבֵּד [---] ש[-----]
[---] ר[ום] נְעֻנָה מְעוֹל [-----]
[---] מ[-----]

קטע 13

[---] כוֹל [---] ו[---] [-----]
[---] שִׁפְתַי הֵבִיא בְּמִסְפָּר [---]
[---] גְּדוֹל[תו] בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ [---]
[---] וְתוֹת וּבְיָדְךָ מְשַׁפֵּט כּוֹלָם [---]
5 [---] דָּךְ וּמֵה נְחָשְׁבוּ ע[---]
[---] הֵיוּ וְלֹא יַעֲשֶׂה כוֹל [---]
[---] וְלַעֲצָתְךָ פָּקֵד א[---]
[---] עִם [---] א[---]
[---] אַל [-----]

קטע 14

[---] מְרוּחַ [---]
[---] תִּאֲנֶה בְּלוֹא [---]
[---] לוֹא מְשַׁפֵּט [---]
[---] כְּדוֹנָג [-----]

[-----]ם בַּעֲבוּתַי רוּחַ וְתִכְנֹעַ
 [---]יכָה בְּמַעוֹן כְּבוֹדָךָ וְאַתָּה
 [---]אֶסִיר עַד קֶצַר צוֹנְךָ
 [---]רְמוֹת כּוֹחַ וְרוֹב בְּשֵׁר לְהַרְשִׁיעַ
 10 [---]א לְהַכִּין בְּסוּד עֲמָכָה
 [---]מְזוֹרִים כּוֹל [---]
 [---]גְדוֹן [---]ל [---]

קטע 10

[-----]נֹכַח [---]שְׁכַלְתִּי [-----]
 [---]אִכָּה מֵה נָשִׁיב כִּי גַמְלָתְנוּ וּ
 [---]לֹא יַעֲצָרוּ כּוֹחַ לְדַעַת בְּכָבוֹד [---]
 [-----]לְלִיָּה לְפִי שְׁכָלָם וְכִפִּי דַעְתָּם
 5 [---]לְאִיִן הָשֵׁב [---]לְקִץ יִשְׁמִיעוּ וּמִי [---]
 [---]וְאַנְחָנוּ בְּיַחַד נוֹעַדְנוּ וְעַם יוֹדְעִים [---]
 [נְשׁוּחִ]חַ עַם גְּבוּרִיכָה וּבְהַפְּלֵא גִסְפָּרָה יַחַד
 בְּדַעְלוֹתֵיכָה
 [---]וְאַצְאֵנוּ הוֹד [---]בְּגִי אִישׁ בְּיָד [---]
 10 [---]פְּלֵא מֵאֵדָה [-----]
 [---]ב לְמִשׁ [-----]רְנָה [---]

קטע 11

[-----]
 [---]מְדָה לְכוֹל שְׁנֵי עוֹלָמִים
 [---]מְקוֹר כּוֹל חוֹתֵם נֶפֶשׁ [---]ש [---]
 [---]אֶת רֹחַם בְּגִי אִישׁ לְפִי שְׁכָלוּ [---]ח [---]
 5 [---]מְלִכּוֹתוֹ מִי עֲשָׂה כּוֹל אֱלֹה [---]
 [---]תָּם וְלָה חֲמַד וּבְצַדִּיק תְּשִׁימָנוּ
 [---]לְפָנֶיךָ [---]תָּהוּ וַיִּצָּר חֲמָר
 [---]יַעֲנֵה נְכַבְּדָתָה מְכוֹל אֵן [---]

[-] עולם וְכוּשְׁלֵי אֶרֶץ וְ-[-]
 5 [-] וְשִׁמְחַת עוֹלָם בְּמִכּוֹנּוֹ [-]
 [-] ידעתי [-] לְהוֹדִיעַ גְּבוּרָה וְ-[-]
 [-] אל [-] בְּדַעְתָּם בְּרִית חֶסֶד [-]
 [-] אל הַצְדִּיק וְהַשְׂכֵּל [-]
 [-] ה[-] בְּכּוֹחַ גְּבוּרָה וְה[-]
 10 [-] מְלָכֵי אָדָם [-] מַה בְּשֵׁר לְאֵלֶּה [-]
 [-] מתו [-] וְלִהְיִיב בְּמַעֲמָד [-]
 [-] רומם [-] לְהִשִּׁיב דְבָר ב[-]
 [-] ל[-] הָיָה וְ-[-]

קטע 8

ל[-]
 מענן[-]
 יתרומן[-]
 עצה ו[-]
 5 מְשָׁרְתִים | [-]
 וְהַכִּירוֹם | [-]
 וְלִהְלֵל ל[-]
 ספְרָתִי וען[-] אֵל |
 הַדְּעוֹת [-] פִּי | [-]
 10 לְמִשְׁכִּיל מו- | [-]
 בִּיא[-]

קטע 9

בְּ[שָׁר] -
 דְכָה[-]
 אבִי[-]
 לְהַשְׁנוֹת [-]
 5 וּפְפוּ בַּה כּוֹל [-]

וְעָדָן לְדוֹרֵי גִצְחַ וּבְרוּם רְשָׁעָה לִמ] [-----]
 רַבָּה אֲנִינָם לְכָלָה וְנָגַד כּוֹל מְעַשֵׂיכָה] [-----]
 חֲסָדֵיכָה וְלְדַעַת כּוֹל בְּכַבּוּדְכָה וּלְפ] [-----]
 10 מְשַׁפֵּט אַמְתִּיכָה וְאוּזֹן בְּשָׂר גְּלִיתָה וּ] [-----]
 לְבָכָה וְקֶצַע תַּעֲוִדָה הַשְּׂפֵלְתָה לִב] [-----]
 וּבְיוֹשְׁבֵי הָאָדָמָה עַל הָאָדָמָה וְגַם] [-----]
 חוֹשֶׁף תַּרְיֵב לֵאצוּ] [-----] דוּק וְלֵהר] [-----]
 וְלוֹא לְהִפְרֹד] [-----] בִּרְכָה] [-----]

קטע 6

רשע] [-----]
 ׁם וּבְמִשְׁפָּטִים] [-----]
 מִמְזוּרִים לְהַרְשִׁיעַ בְּבָשָׂר] [-----]
 בְּנֵי רוּחָם לְהוֹשִׁיעַ] [-----]
 5 פ] לֹא רְזִיכָה גְלִיתָה] [-----]
 אֲנִי לְבָשָׂר יָדַעְתִּי] [-----]
 אֲשֶׁם עֹלָה בְּקֶצַע] [-----]
 יָהּ וְלִכּוֹל מִבֵּית] [-----]
 וְלוֹא יִכְחַד] [-----]
 10 גְּ] בְּדָתָה מִבְּנֵי] [-----]
 ג] כְּבוֹלוֹת עַמִּים] [-----]
 לְהַ] רַבּוֹת אֲשָׁמָה] [-----]
 עֲזוּבָתָם בְּיָד] [-----]
 בְּלִיעַל] [-----] א] [-----] ד

קטע 7

עוד] [-----] חמ] [-----]
 רוּם לְאִין שְׂרִית] [-----]
 וְגִבּוֹת בְּקוּמָה וְעַם] [-----]

קטע 4

[-----]גת[-----]
 [-----] אָשֶׁר [-----]
 [-----] עָרַב וּבֹקֵר עִם [-----]
 [-----] נְגַעֵי גֶבֶר וּמִמֶּכָּה [-----]
 5 [-----] וּרְתֵי יִצְפּוּ וְעַל מִשְׁמֶרְתָּם [-----]
 [-----] תִּגְעַר בְּכֹל שִׁטֹּן מִשְׁחִית וּמַר [-----]
 [-----] בַּה וְאַתָּה גְּלִיתָהּ אוֹנֵי כִי [-----]
 [-----] וְאִנּוּשׁ וּבְרִית פְּתוּוּ כִּם וַיְבִיא [-----]
 [הַנֶּשֶׁ] כַּחֲתוּ לְפָנֶיךָ וְאֲנִי פָחַדְתִּי מִמִּשְׁפָּטְךָ [כִּי אֵי
 מִי יִצְדָּק]
 10 [לְפָנֶיךָ] וּמִי יִזְכֶּה כְּמִשְׁפָּטְךָ וּמֵה אֶפְהֶ [ו]
 [לְהַבִּיאֵנוּ] כְּמִשְׁפָּט וְשָׁב אֵל עֲפָרוּ מֵה [-----]
 [אוֹדְכָה אֵלַי כִּי] לְנִי פֶתַחְתָּהּ לְבָבִי לְבִינְתְּךָ
 [וּתְגַל אוֹנֵךְ]
 [-----] לְהַשְׁעֵן עַל טוֹבְכָה וַיְהִים לְבִי [-----]
 [-----] וּלְבָבִי כְּדוֹנֵג יָמָס עַל פִּשְׁעֵי וְחַטָּאָה
 15 [-----] תִּימָה: בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵי הַדְּעוֹת אֲשֶׁר הִכִּינוּ [תָּה]
 [-----] וְתִפְגַּע בְּעַבְדֶּךָ: זוֹת לְמַעַנְכָה כִּי אֵי יִדְעָתִי
 [נִפְלְאוֹתֶיךָ] וְאֵיחֵל בְּכֹל הַיּוֹתִי וְשִׁמְךָ אֶבְרָכָה תְּמִיד:
 [-----] קִיָּה לְ [-----] דַּכָּה אֵל תַּעֲזוּבֵנִי בְּקִצִּי
 [-----] וּכְבוֹדְךָ וְטוֹבוֹבְךָ
 20 [-----] עַל [-----]

קטע 5

(כ) [-----] מִשְׁפָּט צִדִּיק [-----]
 [-----] לְהַפְרִידָם מִמַּעֲמַד [-----]
 [-----] וְעִם עֵדֶת קְדוֹשֵׁיךָ בְּהַפְלֵא [-----]
 [עַד עוֹלָם] וְרוּחוֹת רְשָׁעָה תְּבִית מֵא [-----]
 5 [-----] לֹא יִהְיוּ עוֹד: נְתַשֵּׁם מִקּוֹם ר [שְׁעָה]
 [-----] רוּחוֹת עוֹלָה אֲשֶׁר יוֹשְׁדוּ לְאַבְל [-----]

[-----] ומאור גליתה ולוא להשיב
 [-----] ק[דשכה הניפותה לכפר אשמה
 [-----] מ[ש]רתיים עם צבאקה ומתהלכים
 [-----] 15 [בות מלפניכה פיא נכנוו באמתכה
 [-----] ה[פ]לתה אלה לכבודכה ומצידוק
 [-----] ל[-----] ל[-----] עול יצר נתעב
 [-----] יצר נתעב
 [-----] על [-----]
 [-----] על [-----]
 [-----] על [-----]
 [-----] על [-----]
 [-----] על [-----]
 [-----] על [-----]

קטע 3

[-----] (יט)[-----]שה[-----]
 [-----] הוא [-----]ה נפתחה דרך ל[-----]
 [-----] נתיבות שלום ועם בשר להפליא [-----]
 [-----] ופעמי על מט[מ]וי פחיה ומפרש[יה]
 [-----] 5 [אשמר ביצר עפר מהתפרר ומתוך דונג]
 [-----] מקוי אפר: איכה אעמוד לפני רוח סוע[ה]
 [-----] וישמורהו לרוי חפצו פיא הוא ידע
 [-----] למ[עשיהם]
 [-----] ר כלה ופח לפח יטמונו צמי רשעה [-----]
 [-----] ו בענל ותמו כול יצר רמיה פיא לא [-----]
 [-----] 10 [לאון ואפס יצר עולה ומעשי רמיה [-----]
 [-----] ואני יצר ה[חמר]
 [-----] מה יתחנק לכה: אתה אל [-----]
 [-----] עשיתם ומבלעדיכה לוא [-----]
 [-----] יצר[ה] העפר ידעתי ברוח אשר נתתה בי [-----]
 [-----] 15 [אש[מה] וומע]ל עולה ורמיה יגורו וחדל זדון [-----]
 [-----] מ[עשי] נדה לתת לויים ומשפטי נגע וכלה [-----]
 [-----] ח[-----]ש[-----] לכה חמה וקנאה נו[-----]
 [-----] יצר[-----]

קטעים

קטע 1

(יח)-----[קו]דש אשר בשמים
]-----[ג]דול והואה פלא והם לוא יוכלו
]-----[חכמו]תיכה ולוא יעצורו לדעת בכול
]-----[ומה אפהוא ש]ב אל עפרו: ואני איש פשע ומגולל
 5]-----[אשמת רשעה ואני בקצי חרון
]-----[לה]תקומם לפני ננעי ולהשמר
]-----[ענו אלה כיא יש מקנה לאיש
]-----[געל ואני יצר החמר גשענתי
]-----[אלי ואדעה כיא אמת
 10]-----[אחור ואני בקצי אתמוכה
]-----[מה במעמד העמדתי כיא
]-----[איש ותשיבהו ובמה]-----[
]-----[היצר]-----[

קטע 2

]-----[הו]-----[
]-----[ים ושללכה]-----[
]-----[ובארצכה ובבני אלים ובבני]-----[רוע]-----[
]-----[לה]ללכה ולספר כול כבודכה: ואני מה כיא מעפר לוקחתי: וא]תה
 5]-----[אל לכב]ודכה עשיתה כול אלה כרוב חסד כה: תן משמר צדקכה
]-----[ה תמיד עד פלט: ומליצי דעת עם כול צעודי ומוכיחי אמת
]-----[כיא מה עפר בכל]-----[מע]שה אפר בידם לוא הנה ואמה
]-----[יצר]חמר ומצו]-----[רצונכה: ועל הבנים תבחני
]-----[נו ולכה]-----[ל]-----[ברי ועל עפר הגיפותה רוח
 10]-----[בטיט]-----[בסוד] אלים להחוד עם בני שמים
]-----[ולם ואין תשובת חושך כיא

י]-----[

לב]-----[

כיא]-----[

כל]-----[

- 5 מְזַמָּה אֲשֶׁר הוּן- [-----] אפו ע- [ך וְתִאֲמַנָּה בְּאֵל מוֹנֶה] עבְדְּךָ עַד עוֹלָם [שְׁמוֹעוֹת פִּלְאָכָה לְהוֹפִיעַ לְעֵינַי כּוֹל שׁוֹמְעֵיךָ] [-----] [בִּימֵי עוֹנֶכָה לְנַהַל -] [ל-] [-----] בְּכֹחַ גְּבוּרַתְךָ [-----] [לְשִׁמְךָ וַיִּתְגַּבֵּר בְּכַבּוֹדְךָ] [-----] אֵל תֵּשֵׁב יְדְּכָה [-----] [לְהִיּוֹת לוֹ מִתְחַזֵּק בְּבְרִיתְךָ] [-----] [בֶּשֶׁר בְּנ-] [-----] 10 וְעוֹמֵד לְפָנֶיךָ [-----] [מִקְאוֹר פִּתְחֹתָה כִּפִּי עַבְדְּךָ וּבְלִשׁוֹנוֹ תִּקְרָתָה עַל קוֹ -] [-----] [לְהַשְׁמִיעַ לִי צָר מִבִּינָתוֹ וְלִמְלוּצָה בְּאֵלָה לְעַפְרָה כְּמוֹנִי: וּתְפַתַּח מְקוֹר] [לְהוֹכִיחַ לִי צָר חֲמַר דְּרָכּוֹ וְאֲשֵׁמוֹת יְלֹד אִשָּׁה כְּמַעֲשֵׂיו וְלִפְתַּח מְקוֹר] [אֲמַתְּךָ לִי צָר אֲשֶׁר סִמְכַתָּה בְּעוֹנֶכָה ל-] [-----] [כְּאֲמַתְּךָ מִבֶּשֶׁר -] [-----] [טוֹבָכָה לְבֶשֶׁר עֲנִיִּים לְרוֹב רַחֲמֶיךָ: 15 [ע מִמְקוֹר -] [-----] [נִכְאֵי רוּחַ וְאֲבָלִים לְשִׁמְחַת עוֹלָם] [-----] [תִּים ל-] [-----] [ל-] [שֶׁע יְלֹד אִשָּׁה] [-----] [כֹּה-] [-----] [צְדָקָתְךָ] [-----] [א רְאִיתִי זֹת] [-----] [וּמָה] [-----] [אֲבִיט בְּלוֹא גְלִיתָה עֵינַי וְאֲשַׁמְעָה] [-----] [השם ל] [כְּבִי כִּיֹּא לְעַרְל אוֹנוֹן נִפְתַּח דְּבַר וְלֵב] [-----] [אֲדַעָה כִּיֹּא לְכָה עֲשִׂיתָ אֵלָה אֵלַי וּמָה כָּשֶׁר] [-----] [פְּלִיא וּבְמַחְשַׁבְתְּךָ לְהַגְבִּיר וּלְהַכִּיז כּוֹל לְכַבּוֹדְךָ: [-----] [צָבָא דַּעַת לְסַפֵּר לְבָשֶׁר גְּבוּרָתוֹ וְחֻקֵּי נְכוֹנוֹת לְיְלֹד] [-----] [אִשָּׁה: -] [-----] [אוֹתָהּ בְּבְרִית עִמְךָ וּתְגַלֶּה לֵב עִפְרָה לְהַשְׁמֵר] [-----] [מִכָּל רַע לְהַצִּילָנוּ] מִפְּחֵי מִשְׁפָּט לְעוֹמֵת רַחֲמֶיךָ: וְאֲנִי יִצְרָח 25 [חֲמַר] [-----] [וְלֵב הָאָבִו לְמִי נְחֻשְׁבְּתִי עַד זֹת כִּיֹּא] [-----] [פִּתְחֹתָה בְּאוֹנוֹן עִפְרָה וְנִהְיִית עוֹלָם חֲקוֹתָה בְּלֵב] [-----] [פִּיכָה -] [-----] [השבתה לְהַבִּיא בְּבְרִית עִמְךָ וְלְעַמּוֹד] [-----] [בְּמִכּוֹן עוֹלָם לְאוֹר אוֹרְתוֹם עַד יִצְחַח וּמְקוֹר] חוֹשֶׁף [-----] [אִיו] [-----] [סוֹף וְקִצִּי שְׁלוֹם לְאִיו חֲקָר] [-----] [וְאֲנִי יִצְרָח עִפְרָה] [-----] [ה אִפְתָּה] [-----] [צ-] [-----]

-] ה וַאֲנִי עַל דְּבַרְיָךְ קָרַ]-----
 20]-----
]י[]-----] משפלת מְדָה מ[]-----
]-----] מְגוֹלָה בְּלוֹא מ[]-----] עוֹפ[]-----
]-----] בַּיִם אוֹכְלֵת יוֹשְׁבֵיהֶּ]-----
]-----] ת בִּיבוּשָׁה וּמְכַש[]-----
 5]-----] פּוֹנְעוֹת פֶּתַע פֶּתְאוֹם]-----
]-----] מְשַׁפֵּט מְרוֹחַ דּוֹרֵשׁ]-----
]-----] תרמה ב[]-----] מצוה מְרוֹחַ כּוֹשְׁלַת[]-----
]-----] בְּנִינְעֵי ב[]-----
]-----] מְנַסְתְּרוֹת אֲשֶׁר]-----] אֲשֶׁר לֹא הִשְׁיָגוּם בּמ[]-----
 10]-----] וּמְשַׁפֵּט קַצַּ]-----] מַחֲ]שְׁבוֹת רִשְׁעָה נַעַר[]-----
]מְד[]יֵן וּמְשַׁפֵּט אַחֲרוֹן]-----] עֲבָדְךָ מְכוּל פֶּשְׁעָיו]-----] רַחֲמֶיךָ
]ד[]בְּרַתָּה בְּיַד מוֹשֶׁה]-----] עוֹזֵן וְחַטָּאָה וְלִכְפֹּר בַּע[]-----] וּמַעַל
]-----] מוֹסְדֵי הָרִים וְאִשׁוֹ תַּחֲתָיָה בְּשִׂאוֹל תַּחֲתָיָה וְאֵת הַנּוֹ]-----] בְּמִשְׁפָּטֶיךָ
]-----] הָלְעוֹבְדֶיךָ בְּאַמוּנָה לְהַחֲיֹת זְרַעַם לְפָנֶיךָ כּוֹל הַיָּמִים וּשְׁם]-----] הַקִּימוֹתָה
 15]-----] שַׁע וְלִהְשִׁלֶּיךָ כּוֹל ע[]-----] וְלִהְנַחִילֵם בְּכוֹל כְּבוֹד אָדָם [בְּרוֹב יָמִים
]-----] מְרוּחוֹת אֲשֶׁר נִתְּתָה בִּי אֲנִי מְצָאָה מְעַנָּה לְשׁוֹן לְסַפֵּר צְדָקוֹתֶיךָ וְנִאֲרֹךְ אַפְּסִים
]-----] וּמַעֲשֵׂי יָמַי עוֹזֵךְ לְהַתְּנוֹדוֹת עַל פֶּשְׁעֵי רֵאשִׁוִּיִּים וְלִהְתַּפְּלֵל וְלִהְתַּחַנּוֹן עַל
]רוע[]מַעֲשֵׂי וְנַעֲוֹת לְבָבִי: כִּי בְּנִדָּה הִתְנוּלְלֵתִי וּמִסוּד [עָרַן]תִּי וְלֹא נָלְאֵתִי
]-----] לָךְ אֶתָּה הַצְּדָקָה וְלִשְׁמֶךָ הַבְּרָכָה לְעוֹלָם]-----] צְדָקָתְךָ וּפְדֵה
 20]-----] תַּמוֹת רִשְׁעִים: וַאֲנִי הַבִּינֹתִי כִּי אֵת אֲשֶׁר בְּחַרְתָּה [צְדָק] דְּרָכּוֹ וּבְשִׁכְל
]תַּחֲ]שָׁכָהוּ מִחֲטוֹא לָךְ וּל[]-----] לוֹ עָנּוּתוֹ בִּיסוּרֶיךָ וּבִנְס[]-----] הָ לְבוֹ
]שְׁמוֹר[]עֲבָדְךָ מִחֲטוֹא לָךְ וּמִקְשׁוֹל בְּכוֹל דְּבַרְיָךְ רְצוּנָךְ חוֹק מ[]-----] ד עַל רוּחוֹת
]לְהַ]תְּהַלֵּךְ בְּכוֹל אֲשֶׁר אֶהְבֵּתָה וְלִמְאוֹס בְּכוֹל אֲשֶׁר שָׂנְאוֹתָ הַיָּשָׁר וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ
]-----] לַתָּם בְּתַכְמִי כִּי רוּחַ בְּשֶׁר לְ]עֲבָדְךָ:
 25]אוֹדְכָה כִּי[הַיְּסוּפֹתָה רוּחַ קוֹדֶשְׁךָ [עַל עֲבָדְךָ לְ]טָהֵר [מֵאֲשָׁמָה אֵת לְבוֹ
]-----] ש וְאֵל כּוֹל בְּרִית אָדָם אֲבִיט]-----] ה [יִמְצְאוּךָ
]-----] יגִּיה וְאוּהִיבָה]-----] לְ]עוֹלָמִי עַד
]-----] יח אוֹרְכָה וְתַעֲמַד מֵא[]-----
]-----] אוֹדְכָה לְאֵין הַשֵּׁב]-----
]-----] כִּיֹּא אֶתְּכָה אוֹר ל[]-----
]-----] וְתִגַּל אוֹזֵן עָפָר]-----] וְהוּל []-----]

עֲזוּב מְכוּל חֻקֶיךָ: וְאֲנִי יִדְעָמִי בְּבִינְתְּךָ כִּי אֵל לֹא בִיד בְּשָׂר [יִבְחַר] אָדָם
 דְּרָכּוֹ וְלֹא יוּכַל אֲנוּשׁ לְהִכִּין צַעְדּוֹ: וְאִדְעָה כִּי בִידְךָ יֵצֵר כּוֹל רוּחַ [-----] ב]ו
 הַכִּינּוּתָהּ בְּטָרִם בְּרֵאתוֹ: וְאִיכָּה יוּכַל כּוֹל לְהַשְׁנוֹת אֶת דְּבָרֶיכָה: רַק אַתָּה [בְּרָא]תָה
 צִדִּיק וּמְרַחֵם הַכִּינּוּתוֹ לְמוֹעֵד רְצוֹן לְהַשְׁמֵר בְּבְרִיתְךָ וּלְתַהַלֵּךְ בְּכוֹל [וְלַחַ]מּוֹל עֲלָיו 15
 בְּהִמּוֹן רַחֲמֶיךָ וּלְפַתּוּחַ כּוֹל צָרַת נַפְשׁוֹ לִישׁוּעַת עוֹלָם וּשְׁלוֹם עַד וְאִין מַחְסוֹר: וּתְרָם
 מִבְּשָׂר כְּבוֹדוֹ וּרְשָׁעִים בְּרֵאתָהּ [לְ]קַצֵּי חַרְוֹנָהּ וּמְרַחֵם הַקְּדִשְׁתָּם לְיוֹם הַרְגָּה:
 כִּי הִלְכוּ בְּדַרְךָ לֹא טוֹב וַיִּמָּאֲסוּ בְּבִרְיָתְךָ: דְּבָרְךָ תַעֲבֹה נַפְשָׁם וְלֹא רָצוּ בְּכוֹל אֲשֶׁר
 צִוִּיתָהּ וַיִּבְחַרוּ בְּאֲשֶׁר שָׁנְאָתָהּ: כּוֹל[-----] לְכַבּוֹדְךָ הַכִּינּוּתָם לַעֲשׂוֹת בָּם שְׁפָטִים גְּדוּלִים 20
 לַעֲיִי כּוֹל מַעֲשִׂיךָ וְלִהְיוֹת לְאוֹת [-----] לְכוֹל בְּאִי עוֹלָם לְדַעַת [כּוֹל] אֶת כְּבוֹדְךָ וְאֶת כּוֹחְךָ
 הַגְּדוֹל: וְמָה אִתָּהּ הוּא בְּשָׂר כִּי יִשְׁכִּיל [וַיֵּצֵר] עֶפְרָא אִיךָ יוּכַל לְהִכִּין צַעְדּוֹ:
 אַתָּה יֵצֵרְתָהּ רוּחַ וּפְעוּלָתָהּ הַכִּינּוּתָהּ [-----] וּמֵאֵתְךָ דָּרְךָ כּוֹל חֵי: וְאֲנִי יִדְעָמִי כִּי
 לֹא יִשְׁנֶה כּוֹל הוּן בְּאַמְתְּךָ וְאִי[-----] קוֹדֶשֶׁךָ וְאִדְעָה כִּי בָּם בְּחַרְתָּהּ מְכוּל
 וְלַעֲד הֵם יִשְׁרַתּוּךָ: וְלֹא תִקַּח [ח שׁוֹמֵד] וְלֹא תִקַּח כּוֹפֵר לַעֲלִילוֹת רְשָׁעָה כִּי
 אֵל אֲמַת אַתָּה וְכוֹל עוֹלָה תִלְתַּעֵב וְרְשָׁעָה לֹא תִהְיֶה לְפָנֶיךָ: אֲנִי יִדְעָמִי 25
 כִּי לָךְ [הַגְּדוּלָּה] ל[-----] עֲשֵׂה וְא[-----] ל[-----]
 [-----] [צִדִּיק ו] [-----] 30
 בְּרוּחַ קוֹדֶשׁ [-----] ה[-----] וְלֹא יוּכַל [-----]
 רוּחַ קוֹדֶשׁ [-----] מְלוֹא הַשְּׁמַיִם [-----] אֶרֶץ [-----] כְּבוֹדְךָ בִּידְךָ מְלוֹא כ[-----]
 וְאִדְעָה כִּי בְרַצוֹנָהּ כְּאִישׁ הַרְבִּיתָהּ [-----] אֲמַתְךָ בְּכוֹל[-----]
 וּמַעֲמַד צָדֵק [-----] אֲשֶׁר הִפְקַדְתָּהּ בּו פ[-----] י[-----] כְּשׁוֹל בְּכוֹל מ[-----] 5
 בְּדַעַמִּי בְּכוֹל אֵלֶּה [-----] מַעֲנָה מַעֲנָה לְשׁוֹן לְהַתְּפִל וְלֵה[-----] ע[-----] ל פְּשָׁעִי וּלְבַקֵּשׁ רוּחַ[-----]
 וְלִהְתַּחַזֵּק בְּרוּחַ קוֹדֶשֶׁךָ [-----] וְלִדְבּוֹק בְּאַמַּת בְּרִיתְךָ וּלְהַתְּהַלֵּלְךָ בְּאַמַּת וְלִבְשָׁלֵם וְלִאֲהוֹב אֶת [שְׁמֶךָ]:
 בְּרוּחַ אַתָּה אֲדוֹנָי יוֹצֵר הַכּוֹל [וְ]רַב הַעֲלִילָה אֲשֶׁר מַעֲשִׂיךָ הַכוֹל: הִנֵּה הוֹאֵלְתָהּ לַעֲשׂוֹת [בִּי
 חֶסֶד וְחַנוּנִי בְרוּחַ רַחֲמֶיךָ וְ]סוֹד כְּבוֹדְךָ: לָךְ אַתָּה הַצָּדֵקָה כִּי אַתָּה עֲשִׂיתָה אֶת כּוֹל [-----]
 10 וּבְדַעַמִּי כִּי אַתָּה רְשַׁמְתָּהּ רוּחַ צִדִּיק וְאֲנִי בְּחַרְתִּי לְהַבְר כְּפִי בְּרַצוֹנָהּ [וְ]נִפְשׁ עֲבָדְךָ הַסִּירְה כּוֹל
 מַעֲשֵׂה עוֹלָה: וְאִדְעָה כִּי לֹא יֵצֵדֵק אִישׁ מִבְּלַעֲדֶיךָ: וְאַחַלְה פְּנֵיךָ בְרוּחַ אֲשֶׁר נִתְּתָה [בִּי] לְהַשְׁלִים
 [חֶסֶד]יךָ עִם עֲבָדְךָ [לְ]עַד לְטַהַרְנִי בְרוּחַ קוֹדֶשֶׁךָ וּלְהַגִּישְׁנִי בְּרַצוֹנְךָ כְּגִדּוֹל חֶסְדֶיךָ [-----] בְּשׁוֹת[-----]
 עֲמַד[-----] מַעֲמַד רְצוֹן אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ [לְ]אוֹהֲבֶיךָ וּלְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתֶיךָ
 לְפָנֶיךָ [-----] לֵם [-----] ד[-----] ע[-----] הַתְּעַרְב בְּרוּחַ עֲבָדְךָ וּבְכוֹל מַעֲשֵׁ[-----] ל[-----]
 15 [-----] עֵינִי ל[-----] וְאוֹלִי [-----] לְפָנָיו כּוֹל נִגַע מְכֻשׁוֹל מַחְוִי בְרִיתְךָ כִּי [-----]
 כְּבוֹד וְאוֹ [-----] וְרַחוּם א[-----] א[-----] חֶסֶד וְאַמַּת וְנוֹשֵׂא פֶשַׁע [וְחַטָּאָה]
 וְנִחַם עַל [הַרְעָה] [-----] וְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתֶיךָ שְׂבִים אֵלֶיךָ בְּאַמוּנָה וְלִבְשָׁלֵם [-----]
 לְעוֹבְדֶיךָ [-----] טוֹב בְּעֵינֶיךָ אֵל תִּשָּׁב פְּנֵי עֲבָדְךָ [-----] ל[-----] בְּן אַמְתְּךָ [-----]

-] אָנְשֵׁי הַזֹּנְהָה (כ)ה:]
- 1] [אֹדְכָה] אֲדוֹנָי הַנּוֹתֵן בְּלֵב עַבְדּוֹ] בִּינָה
-] וְלֹהֲתַאֲפֵק עַל עַלְיָלוֹת] רָשַׁע וּלְכַרְךָ
- 10] [אֲשֶׁר אֶהְבֶּתָּה וּלְתַעֲב אֵת כּוֹל אֲשֶׁר
- שְׁנֵאתָ] -----] ת אָנוּשׁ כִּי לְפִי רוּחוֹת [עוֹלָם בֵּין
- טוֹב לְרָשָׁע] -----] לְהִתֵּם פְּעוֹלֹתֶם: וְאֲנִי יִדְעָתִי וּמִבִּינְתָּךְ
- כִּי בְרַצוֹנְכָה בֵּא] -----] רֹחַ קוֹדֶשְׁךָ וְכֵן תִּגִּישֵׁנִי לְבִינְתָּךְ: וּלְפִי
- קוֹרְכִי קִנְאָתִי עַל כּוֹל פּוֹעֲלֵי רָשָׁע וְאֲנִשֵׁי רְמִיָּה: כִּי כּוֹל קְרוֹבִיךָ לֹא יִמְרוּ פִיךָ
- 15] וְכוֹל יוֹדְעִיךָ לֹא יִשְׁנוּ דְבָרֶיךָ: כִּי אַתָּה צַדִּיק וְאַמֶּת כּוֹל בְּחִירֶיךָ: וְכוֹל עוֹלָה
- וְרָשָׁע תִּשְׁמַד לְעַד וְנִגְלֵתָה צְדָקָתְךָ לְעַיְנֵי כּוֹל מַעֲשִׂיךָ:
- [וְאֲנִי יִדְעָתִי בְּרוֹב טוֹבְךָ וּבְשִׁבוּעָה הַקִּימוֹתִי עַל נַפְשִׁי לְבִלְתִּי חֲטוֹא לְךָ
- וּלְבִלְתִּי עֲשׂוֹת מַכּוֹל הָרַע בְּעֵינֶיךָ: וְכֵן הוֹגֵשְׁתִּי בְּיַחַד כּוֹל אֲנִשֵׁי סוּדֵי: לְפִי
- [שׁ] כְּלוֹ אֲנִישֵׁנִי וְכָרוֹב נִחְלָתוֹ אֶהְבְּנוּ: וְלֹא אֲשָׂא פְּנֵי רַע וְשׁוֹחַד] לֹא אֶכִּיר:
- 20] [לוא] אָמִיר בְּהוֹן אַמְתְּךָ וּבְשׁוֹחַד כּוֹל מִשְׁפָּטֶיךָ: כִּי אִם לַפ] -----]
- [אוֹהֲבֵנוּ] וְכִרְחֻקְךָ אוֹתוֹ כֵּן אֲמַעֲבֹנוּ: וְלֹא אָבִיא בְּסוּד] -----] שְׁבִי
- בְּרִיתְךָ:
- אֹדְךָ אֲדוֹנָי כְּגֹדֹל כּוֹחְךָ וְרוֹב נְפְלְאוֹתֶיךָ מֵעוֹלָם וְעַד [עוֹלָם: וְגֹדֹל
- 1] [הַרְחַמְ] אִים הַסּוֹלֵחַ לְשְׁבִי פֶשַׁע וּפְנוּקָד עֲוֹן רָשָׁעִים] -----] בְּגִדְכֶת
- 25] [לְבִכָּה] וְתִשָּׂא עוֹלָה לְעַד: וְאֲנִי עַבְדְּךָ חַנּוּמִי בְּרוּחַ דְּעָה [לְאַהוּב אֲמַת
- וְצַדִּיק] וּלְתַעֲב כּוֹל דְּרָךְ עוֹלָה וְאַהֲבָכָה נִדְבָה וּבְכוֹל לְבִנֵי אֲבְרָכָךָ]
-] שְׁכָלֶיךָ כִּי מִיָּדְךָ הִיָּתָה זֹאת וּבְלוֹא] -----] ל] -----] ש
-] ל] -----] ש וְת] -----] ש
- 10] [-----] ת] -----] ו
-] תחנת] -----] ק
-] ק] -----] רחמי] 5
-] בעד] -----] כיא] -----] ב
-] ב] -----] יאָהָבוֹ אוֹתְךָ כּוֹל הַיָּמִים וּא] -----]
- 10] [אמ] -----] [ואהבכה בנגדכה ובכול לב ובכול נפש ברכתי] -----]
- הַקְּלֹדֵשׁ לְבִלְי לְ] סוֹר מְכוֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָהּ וְאַחֲזִיקָה עַל רַבִּים מ] -----] לְבִלְי

- על תוכחתך כִּי א צדקתה ואין לנגדך: ומה אִפְהוּ שָׁב אֶל עֲפָרוֹ:
 וְאֲנִי נֶאֱלַמְתִּי וְמָה אֲדַבֵּר עַל זֹאת כְּדַעְתִּי דְבַרְתִּי מִצִּדִּיק יֵצֵר חֲמַר: וְמָה
 אֲדַבֵּר כִּי אִם פְּתַחְתָּה פִּי וְאִיכָּה אֲבִין כִּי אִם הִשְׁכַּלְתִּנִּי וְמָה אֹלְמַר
 בְּלֹא גְלִיתָה לְבִי וְאִיכָּה אֲיֹשֶׁר דָּרַךְ כִּי אִם הִכִּינֹתָה מִצְעָדִי [-----]
 35 תַּעֲמֹד פ] [-----] אֶתְחַזֵּק בְּכֹחַ וְאִיכָּה אֶתְקוּמָם [-----]
 וְכוּל [-----] וְ בְּמִי ב] [-----]
 (א) [-----] ה קוֹדֵשׁ מִקֶּדֶם עוֹלָם וּמַעֲשֵׂה [-----]
 [-----] וּבְרֹזִי פִלְאָה [-----]
 [-----] אֶתָּה גְלִיתָה יְדָכָה [-----] מַעֲשֵׂי [-----]
 [-----] מַעֲשֵׂיהֶם אָמַת [-----] וְאֵיל [-----]
 5 [-----] וְחֲסְדֵי עוֹלָם לְכוּל [-----] לְשָׁלוֹם וְשַׁחַת [-----]
 [מַעֲשֵׂיהֶם כְּבוֹד עוֹלָם [-----] מַחַת עַד לְמַעֲשֵׂה [-----]
 [-----] ע [-----] וְאֵלָּה אֲשֶׁר הִכִּינֹתָה [-----]
 אֵת כּוֹל מַעֲשֵׂיךָ בְּטָרִם בְּרֵאתָם עִם צָבָא רוּחִיךָ וְעַדְת [-----]
 צָבָאוֹתֶיךָ עִם הָאָרֶץ וְכוּל צָבָאוֹתֶיךָ בְּיָמִים וּבְתַהוֹמוֹת [-----]
 10 וּפְקוּדֹת עַד: כִּי אֶתָּה הִכִּינֹתָה מִקֶּדֶם עוֹלָם וּמַעֲשֵׂה [פִלְאָה]
 יִסְפְּרוּ כְּבוֹדְךָ בְּכוּל מְמַשְׁלֶתְךָ: כִּי הִרְאִיתָם אֵת אֲשֶׁר לֹא [-----] וְנֶאֱשֶׁר קָדָם וְלִבְרֹא
 תְּדַשׁוֹת לְהַפֵּר קִימֵי קָדָם וְלִקְדָּם [-----] יִם גְּהִיּוֹת עוֹלָם: כִּי אֵלְתָּה אֶל הִיִּיתָה מִקֶּדֶם] וְאֶתָּה תִּהְיֶה
 לְעוֹלָמִי עַד: וּבְרֹזִי שְׁכַלְכָּה פְּעֻלָּתָה כּוֹל אֵלָּה לְהוֹדִיעַ כְּבוֹדְךָ [-----] א רוּחַ בָּשָׂר לְהִבִּי
 בְּכוּל אֵלָּה וְלִהְשָׁכִיל בְּסוּלַד שְׁמִכָּה [גְּדוּל: וְמָה יְלִוֵּד אִשָּׁה בְּכוּל [מַעֲשֵׂיכָה] הַנּוֹרְאִים וְהוּא
 15 מְבַנֶּה עֲפָר וּמְגַבֵּל מֵיִם [-----] ה סוּדוֹ עֲרוֹת קֶלֶן [-----] ה רוּחַ נַעֲנָה מְשַׁלָּה
 בּוֹ: וְאִם יִרְשַׁע וְהִיָּה [לְדַרְאֹן] עוֹלָם וּמוֹפֵת דּוֹרוֹת דְּרִי [-----] בְּשָׂר: רַק בְּטוֹבְךָ
 יִצְדַּק אִישׁ וּבְרֹב רַחֲמֶיךָ [-----]: בְּהַדְרָךְ תִּפְאַרְנוּ וְתִמְלִשְׁחֲנוּ בְּרוּב עֲדָנִים עִם שְׁלוֹם
 עוֹלָם וְאוֹרְךָ מֵיִם: כִּי [דְּבַר אַחַד מֵ] דְבָרְךָ לֹא יִשׁוּב אַחוֹר: וְאֲנִי עֲבָדְךָ יְדַעְתִּי
 בְּרוּחַ אֲשֶׁר נִתְּתָה בִּי [-----] אָמַת] וְצָדֵק כּוֹל מַעֲשֵׂיךָ וְד [בְּרָךְ] לֹא יִשׁוּב אַחוֹר [-----]
 20 קֶצֶיךָ מוֹעֲדֶיךָ ל] [-----] בְּרוּרִים לְחַפְצֵיהֶם וְאֲדַע [ה]
 וְרַשַׁע ש] [-----]
 (ד) [-----] בְּעִמְךָ וּח] [-----]
 [-----] אֲנָשֵׁי אָמַת וּב] [-----]
 [-----] בִּי רַחֲמִים וְעוֹזִי רוּחַ מְזִקְקִי
 [מִ]תְּאֲפָקִים עַד [תּוֹם] מִשְׁפָּטֶיכָה
 5 [-----] וְחֲזַקְתָּה חֲזַקִּיךָ [לָהֶם] לְעִשׂוֹת
 [-----] קוֹדֵשׁ לְדוֹרוֹת עוֹלָם] וְכוּל

- 1] אַתָּה [-----]
 2] אַמ [-----]
 3] וְא [-----]
 4] (יב) [-----] תְּרַהֵב גַּפְשִׁי [-----]
 5] [-----] ה לְבַטַח בְּמַעוֹן קַן [דָּשׁוּ בְּנֵה] שְׁקֵט וְשִׁלְוָה [-----]
 6] [-----] בְּאַהֲלוֹ בְּרָכָה] וְיִשׁוּעָה וְאַהֲלִילָה שְׁמֶכָה בְּתוֹךְ יִרְאִיכָה [-----]
 7] [-----] דּוֹר וְתִפְלָה לְהַתְנַפֵּל וְהַתְחַנֵּן תְּמִיד מְקַצ לְקַצ עִם מְבוֹא אֹר
 8] מִמּוֹ [עֲדוֹ] בְּתַקּוּפוֹת יוֹם לְתַכּוּנוֹ לְחֻקוֹת מְאֹר גְּדוֹל בְּפָנוֹת עָרֵב וּמוֹצָא
 9] אֹר בְּרִשִׁית מְמַשְׁלֵת חוֹשֶׁף לְמוֹעֵד לִילָה בְּתַקּוּפָתוֹ לְפָנוֹת בּוֹקֵר וּבְקַצ
 10] הָאֶסְפוּ אֶל מַעוֹנָתוֹ מִפְּנֵי אֹר לְמוֹצָא לִילָה וּמְבוֹא יוֹמָם תְּמִיד בְּכוֹל
 11] מוֹלְדֵי עַת יְסוּדֵי קַצ וְתַקּוּפַת מוֹעֲדִים בְּתַכּוּנָם בְּאוֹתוֹתָם לְכוֹל
 12] מְמַשְׁלֵתָם בְּתַכּוּן גְּאֻמָּנָה מִפִּי אֵל וְתַעֲוֵדַת הוֹנָה: וְהִיאָה תְּהִיָּה
 13] וְאִין אָפֶס וְזוֹלָתָה לֹא הִיָּה וְלֹא הִיָּה עוֹד: כִּי אֵל הִדְיַעוֹת
 14] הִכְיָנָה וְאִין אַחַר עֲמוֹ: וְאִנִּי מִשְׁכִּיל יְדַעְתִּיכָה אֵלֵי בְרוּחַ
 15] אֲשֶׁר נִתְּתָה בִּי וְגְאֻמָּנָה שְׁמַעְתִּי לְסוֹד פִּלְאָכָה: בְרוּחַ קוֹדֶשְׁכָה
 16] [פְּ]תַחְתָּה לְתוֹכִי דַעַת בְּרוֹ שְׁכָלְכָה וּמַעֲזִין גְּבוּרָה [-----] יך
 17] [-----] ה לְרוֹב חֶסֶד וְקִנְיָאֵת כָּלָה וְהִשְׁב [-----]
 18] [-----] [-----] הֲדַר כְּבוֹדְכָה לְאוֹר עוֹלָם] 15
 19] [-----] [-----] יַחַד רְשָׁעָה וְאִין רַמְיָה [-----]
 20] [-----] עֲדֵי שְׁמָמָה כִּיֹּא אִין עוֹד [-----]
 21] [-----] אִין עוֹד מִדְּהָבָה כִּיֹּא לְפָנֵי אִפ [-----]
 22] [-----] חֶפְזִי וְאִין צְדִיק עֲמָכָה [-----] ה
 23] [-----] לְ]הַשְׁכִּיל בְּכוֹל רְוִיכָה וְלָשִׁיב דְּבַר [-----]
 24] לְתוֹכְחָתְכָה וּלְטוֹבְכָה יִצְפוּ כִּיֹּא בַחֲסִידְךָ
 25] וַיְדַעוּכָה וּבְקַצ כְּבוֹדְכָה יְגִילוּ וּלְפִי [-----] כְּשִׁלְמָם
 26] הַגְּשָׁתָם וּלְפִי מְמַשְׁלֵתָם יִשְׁרְתוּכָה לְמַפְלְגוֹתָם [-----] ב מִמְּכָה
 27] לֹא לְעִבּוֹר עַל דְּבַרְכָה: וְאִנִּי מַעֲפָר לְקַחְתִּי וּמִחֲמַר קוֹרְצָתִי
 28] לְמִקּוֹר נְדָה וְעָרְוֹת קִלּוֹן מִקְנֵי עֶפְרַיִם וּמִגְּבּוּל אֲדָמָה וּמְדוֹר
 29] חוֹשֶׁף וְתַשׁוּבַת עֶפְרַיִם לְיִצְרַח חֲמַר בְּקַצ [עוֹלָם] [-----] בְּעֶפְרַיִם
 30] אֵל אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם וּמָה יִשְׁיֵב עֶפְרַיִם וְיִצְרַח חֲמַר מִתָּה] יָבִין
 31] [בְּמַעֲזָיו וּמָה יִתְיַצֵּב לְפָנֵי מוֹכִיחַ בּוֹ] [-----] קוֹדֶשׁ
 32] [-----] עוֹלָם וּמִקְנֵי כְבוֹד וּמִקּוֹר דַּעַת וּגְבוּרָה [-----] א [-----] הֵמָּה לְ] [-----] א
 33] [-----] לְסַפֵּר כּוֹל כְּבוֹדְכָה וְלִהְתְּיַצֵּב לְפָנֵי אִפְכָה: וְאִין לְהִשְׁיֵב

(הודע)תני בסוד אמתקה ומשכילני במעשי פלאכה ומתן בפי הודות ובלשוני
 5 [מלה]: ומול שפתי במכון רנה ואומרה בחסדיכה ובגבורתכה אשוחתכה כול
 היום תמיד: אברכה שמכה ואספרה כבודכה בתוך בני אדם וברוב טובכה
 תשתעשע נפשי: ואני ידעתי כי אמת פיכה ובנדכה צדקה ובמחשבתכה
 כול דעה ובכוחכה כול גבורה וכול כבוד אתכה הוא: באפכה כול משפטי נגע
 ובטובכה רוב סליחות ורחמיכה לכול בני רצונכה: כי הודעתם בסוד אמתכה
 10 וברזי פלאכה השפלתם: ולמען כבודכה טהרתה אגוש מפשע להתקדש
 לכה מכול תועבות נדה ואשמת מעל: להיחד [עם] בני אמתך ובגורל עם
 קדושיכה להרים מעפר תולעת מתים לסוד [קודש] ומרוח נענה לבית [עם]:
 ולהתיצב במעמד לפניכה עם צבא עד ורוחי [שמים] להתחדש עם כול
 נהיה ועם ידעים ביחד רנה:
 15 אודכה אלי ארומכה צורי ובהפלא [-----]
 [-----] כי הודעתי סוד אמת [-----]
 [ונפלא]ותי[כה] גליטה לי נאביט [-----] [ל]י חסד נאדעה
 [כי] לכה הצדק ובחסדיכה יש[-----]ה וכלה בלוא רחמיך
 ואני נפתח לי מקור לאבל מרורים [-----] לא נסתר עמל מעיני
 20 בדעתי יצרי גבר ותשובת אגוש [-----] לחטאה ויגון
 אשמה: ויבאו בלבבי ויגעו בעצמי [-----]ים ולהגות הגו יגון
 ואנחה בכנור קינה לכול אבל יגון [-----]
 יגון ומספר מרורים עד כלות עולה ואנחה [-----] ואין נגע להחלות ואז
 אומרה בכנור ישועות ונבל שמחה [-----]לה ונחליל תהלה לאין
 25 השבת: ומי ככול מעשיכה יוכל לספר [נפלאותי]כה: בפי כולם יהויל
 שמכה לעולמי עד יברכוכה בפי שפ[-----]ים ישמיעו יחד
 בקול רנה ואין יגון ואנחה ועולה [-----] ואמתכה תופיע
 לכבוד עד ושלום עולום: ברוך אתה אדוני אשר נתתה [לעבדך]
 שכל דעה להבין נפלאותיכה [-----] ולספר ברוב חסדיכה:
 30 ברוך אתה אל הרחמים והחנינה בגדול ורועה נרה אמתכה והמונן
 חסדיכה ככול מעשיכה: שמח גפש עבדכה באמתכה ושתרני
 בצדקתכה כאשר יחלתי לטובכה ולחסדיכה אקנה ולסליחותיכה:
 פתחתה משברי וביגוני נחמתי כיא נשענתי ברחמיכה: ברוך אתה
 אדוני כי אתה פעלתה אלה ותשם בפי עבדכה [-----]
 35 ותחנה ומענה לשון והכינותה לי מעיל [צדקה] [-----]
 ואעצור [-----] [ל] [ב] [-----]

ומבְּעַד־יָכָה לֹא יַעֲשֶׂה כּוֹל וְלֹא יִדְרַע בְּלֹא רְצוֹנָהּ: וְאִין זִוְלָתָהּ
 10 וְאִין עֲמָכָה בְּכּוֹחַ: וְאִין לְגִיד כְּבוֹדָהּ וְלְגִבוֹרָתָהּ אִין מְחִיר: וּמִי
 בְּכוֹל מַעֲשֵׂי פִלְאָכָה הַגְּדוֹלִים יַעֲצוֹר כּוֹחַ לְהַתְּצִיב לְפָנֵי כְּבוֹדָהּ:
 וּמָה אִפְהוּא שָׁב לַעֲפָרוֹ כִּי יַעֲצוֹר (כּוֹחַ): רַק לְכְּבוֹדָהּ עֲשִׂיתָה כּוֹל אֱלֹהִי:
 כְּרוּךְ אַתָּה אֲדוֹנָי אֵל הַרְחֲמִים (וְרַב הַחֲסֵד כִּי הוֹדַעְתָּנוּ כּוֹל) ל[-----]ל[-----]
 נְפִלְאוֹתֶיךָ וְלֹא לֵהס יוֹמֵס ו[-----]ל[-----]ל[-----]ל[-----]ל[-----]
 15 לְחַסְדְּךָ בְּגִדוֹל טוֹבָכָה וְרַחֲמֶיךָ [-----]
 כִּי נִשְׁעַנְתִּי בְּאַמְתְּכָה [-----]
 מַצְב[-----]כָּה וּבִלֵּא [-----]לְ[נְעֲרָתְךָ אִין מְכָשׁוּל (אִין)
 נִנַּע בְּלֹא יִדְעָתָה [-----]כָּה:
 וְאִין לְפִי דַעְתִּי בְּאַמְלוּנְתְךָ [-----] וּבְהִבִּיטִי בְּכְבוֹדְךָ אֲסַפְרָה
 20 נְפִלְאוֹתֶיךָ וּבְהִבִּיטִי בְּ[כָּה אֲצַפֶּה לָּהּ]מוֹן רַחֲמֶיךָ וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ
 אֲקַנְוָה: כִּי אַתָּה יַצְרָתָה וְ[יַצֵּר חֲמַר] [-----] נִכְה הִכְיִנּוּתִי וְלֹא נָתַתָּה
 מִשְׁעָנִי עַל בְּצַע וּבָה [-----]בִּי וְ[יַצֵּר בְּשָׂר לֹא שָׁמַתָּה לִי מַעֲזוֹ
 חֵיל גְּבוּרִים עַל רוּב עַד[-----]רוּב דִּגְן תִּירוּשׁ וְיִצְהָר
 וְיִתְרוֹמְמוּ אַמְקָנָה וְקִנְיִן [-----]עָנָן עַל פִּלְגֵי מִים לִשְׁתַּתְּ עֲלֶיךָ
 25 וְלִהְרִיבוֹת עָנָף כִּי בַח[-----]אָדָם וְלִהְדַּשֵּׁן כּוֹל מְאָרֶץ
 וְלִבְנֵי אַמְתְּכָה נָתַתָּה שְׁ[כָל] [-----]עַד וְלִפֵּי דַעְתָּם יִכְבְּדוּ [-----]
 אִישׁ מִרְעֵהוּ וְכֹן לְבֹן אָלְדָם [-----]שׁ הַרְבִּיתָה נִחְלָתוֹ
 30 בְּדַעַת אַמְתְּכָה וְלִפֵּי דַעְתּוֹ ו[-----]ב[-----]שׁ עֲבָדְךָ תַעֲבָה [-----]
 וּבְצַע וּבְרוּם עֲדָנִים לֹא [-----]שָׁשׁ לְבִי בְּכִרְיִתְךָ וְאַמְתְּכָלָהּ
 תִּשְׁעֲשַׁע נַפְשִׁי וְאַכְרַחָה [-----]שָׁנ[-----]וְלִבִּי נִפְתַּח לְמַקּוֹר עוֹלָם
 35 וּמִשְׁעַנְתִּי בְּמַעֲזוֹ מְרוֹם ו[-----]עִמַל וַיְכוּל בְּנִץ לְפָנֶיךָ
 וַיִּתְהַלַּל לְבִי בְּתִלְחָלָה וּמוֹתִנִי בְּרַעְדָּה: וְנִהְמַתִּי עַד תְּהוֹם תְּבוּא
 וּבַחֲדָרֵי שְׂאוֹל תַּחֲפֹשׁ יָחַד: וְאַפְתָּרָה כְּשׁוֹמְעֵי מִשְׁפָּטֶיךָ עִם גְּבוּרֵי
 כּוֹחַ וְרִיבְכָה עִם צָבָא קְדוּשִׁיכָה ב[-----]שָׁה
 35 וּמִשְׁפָּט בְּ[כּוֹל מַעֲשִׂיכָה וְצָדֵק] [-----]ל[-----]
 [-----]
 [-----]תִּי [-----]
 [-----]עַתִּי [-----]
 1) בַּפְּח[-----]ה[-----] [-----]עִמַל מַעֲשִׂי וְיִנְוָן [-----]
 בְּהִנֵּי לְבִי:
 אֹדְכָה אֵלֵי כִּי הִפְלַתָּה עִם עֶפְרַי וּבִיִּצְרַח חֲמַר הַגְּבִירָתָה מוֹדָה מוֹדָה: וְאִין מָה כִּיֵּא

ישכיל ובשר מיצר [חמר] כבוד ורוח מרוח תגבר ונבונותך איז
 בכות ולכבודך איז [חקר] ולחקמתך איז מדה ולא [-----]
 ולכול הנעזב ממנה [-----] ואני בכה הצל [-----]
 עמדי ולא ה[-----] שי [-----]
 20 וכוזומם לי תנ [-----] ואם לבושת פנים כול [-----]
 לי ואתה ברן [-----] תגבר צרי עלי למכשול ל [-----]
 אנשי מלחמה [-----] בושת פנים וכלמה לנרני בי
 כי אתה אלי מ [-----] מריב ריבי כי ברז חכמתך הוכחתה בי
 ותחבא אמת לקו [-----] מועדו ותהי תוכחתך לי לשמחה וששון
 25 וננעי למרפא על [-----] נצח ובוז צרי לי לכליל כבוד וכשלוני לנבורת
 עולם כי בשלמך [-----] ובכבודך הופיע אורי כי מאור מחושך
 האירותה לי [-----] ומרפא מתן מנתי ולמכשולי גבורת פלא ורחוב
 עולם בצרת נפל [-----] מנוסי משגבי סלע עווי ומצודתי בכה
 אהסיה מכול מ [-----] לי לפלט עד עולם: כי אתה מאבי
 30 ידעתי ומרחם [נשאנתי ומחיק] אמי גמלתה עלי: ומשדי הריתי רחמי
 לי ובחיק אומנתי [-----] ומנעורי הופעתה לי בשכל משפטך:
 ובאמת נכו סמכתי וברוח קודשך תשעשעני: ועד היום [בנתיבך] הלבתי
 ותוכחת צדקך עם [הרזתי] ומשמר שלומך לפלט נפשי: ועם מצעדי
 רוב סליחות והמוז [רחמים] בהשפטך בי: ועד שיכה אתה תכללני: כיא
 35 אבי לא ידעני ואמי עליכה עונבתי: כי אתה אב לכול בני אמתך: ותגל
 עליהם כמרחמת על עולה וקאומן בחיק תכלל לכול מעשאי: כיה:
 [אודך אדוני כי] הגברתה עד איז מספר [-----]
 [-----] שמך בהפלא מ [-----]
 [-----] לאיז השבת [-----]
 40 [-----] כלו והלל [-----]
 1 [-----] זמת לבכה [-----]
 [-----] ולבוא רצונך לא יהיה ולא יתבונן כול בחוקיך [-----]
 [בלעדיך] לא יביט כול: ומה אפהו אדם ואדמה הוא [מעפר]
 קורץ ולעפר תשובתו כי תשכילנו בנפלאות באלה ובסוד אלוהים!
 5 תודיענו: ואני עפר ואפר מה אנום בלוא חפצתה ומה אתחשב
 באיז רצונך: מה אתחזק בלא העמדתני ואיכה אשכול בלא יצרתה
 לי: ומה אדבר בלא פתחתה פי ואיכה אשיב בלוא השכלתי:
 הגה אתה שר אלים ומלך נכבדים ואדון לכול רוח ומשל בכל מעשה:

פִּלְגֵיו יִכּוּ שְׁרָשָׁיו בְּצוּר חֲלָמִישׁ וְ[בַל יִמִּיתוּ] בְּאַרְץ גֹּזְעַם וּבַעַת חוּם יַעֲצוּר
 מַעוֹז: וְאִם אָשִׁיב יָד יְהִיָּה כַעֲרָעָר בַּעֲרָבָה] גֹּזְעוּ בְּחַרְלִים בְּמַלְחָה וּפְלִגְיוֹ
 25 יַעַל קוֹץ וְדַרְדָּר לְשִׁמִּיר וְשִׁית [-----] שְׁפָתוֹ יִהְפְּכוּ כַעֲצֵי בְּאוֹשִׁים לְפָנָיו
 חוּם יִבּוֹל עָלָיו וְלֹא נִפְתַּח עִם מְבוּעַ [-----] מְגוּר עִם חוֹלָיִים וּמ[-----] ע ל[-----]
 בְּנִינְעִים וְאֶהְיֶה כְּאִישׁ נִנְטָב ב[-----] אֵין מַעוֹז לִי כִי פְּתַח נְגִי[עֵי]
 לְמַרוֹרִים וּכְאִיב אָנוּשׁ לְאֵין עֲצוּר [-----] יְהִימָה עָלַי כִּי־רָדִי שְׂאוּל וְעַם
 מֵתִים יִחַפֵּשׂ רוּחִי כִי הִגִּיעוּ לַשַּׁחַת ח[-----] תַּחֲצֹטֵף נִפְשִׁי יוֹמָם וְלַיְלָה
 30 לְאֵין מְנוּחַ וַיִּפְרַח כְּאִשׁ בּוֹעֵר עֲצוּר בַּעֲצָמוֹתַי] עַד וּמִמִּיָּה תוֹאכֵל שְׁלֹבַתָּה:
 לְהִתֵּם כּוֹחַ לְקַצִּים וּלְכֹלֹת בְּשָׂר עַד מוֹעֲדִים: וַיִּתְעוֹפֹפוּ עָלַי מִשְׁבָּרִים
 וּנְפֹשֵׁי עָלַי תִּשְׁתַּחֲחַח לְכָלָה: כִּי גִשְׁבַת מְעוֹזִי מְגוֹרָתִי וַיִּגָּר כַּמִּים לְבִי: וַיִּמַּס
 כְּדוֹנֵג בְּשָׂרִי וּמַעוֹז מוֹתָנִי הָיָה לְבִהְלָה: וַתִּשְׁבֵּר וְרוּעֵי מִקְנֵיָהּ [אֵין] לְהִנְיָף יָד
 [וְנִגְלִי] נִלְכְּדָה בְּכַבֵּל: וַיִּלְכּוּ כַּמִּים בְּרַכִּי וְאֵין לְשִׁלּוּחַ פֶּעַם וְלֹא מַצָּעַד לְקוֹל רִגְלִי
 35 [-----] ע[-----] רו[-----] וְקוֹי נִכְשׁוּל וְלִשׁוֹן הַגְּבֵרָתָהּ בְּפִי בְּלֹא נְאֻסָּפָה וְאֵין לְהִרִים
 קוֹל[-----] אן [-----] מוֹדִי [-----] לְחַיּוֹת רוּחַ כּוֹשְׁלִים וְלַעֲיַת לְעֶאֱף דָּבָר נְאֻלָּם כּוֹל שְׁפָתִי
 מִפ[-----] בְּזִקְי מִשְׁפֵּט ל[-----] לְבִי פוֹת[-----] אוּ בְּמַרוֹרִי [-----] לִבִּב [-----] רִים
 [-----] לִים וּא[-----] שְׁהַתְּבַל [-----]
 [-----] נְאֻלְמוּ כְּאֵין [-----]
 40 [-----] אֲנֹשׁ לֹא[-----]
 [-----] אֶפְלָה [-----]
 [-----] ע[-----] יָנוּם בְּלִילָה [-----]
 [-----] לְאֵין רַחֲמִים בְּאֶף יְעוֹרֵר קִנְאָה וּלְכָלָה [-----]
 מִשְׁבָּרֵי מָנוֹת וְשְׂאוּל עַל יְצוּעֵי עֲרָשִׁי בְּקִינָה תִּשָּׂא [נִפְשִׁי] בְּקוֹל אֲנַחָה:
 5 עֵינַי כְּעָשָׂן בְּכִבְשׁוֹן וְדַמְעָתִי כְּנַחְלֵי מַיִם: כָּלוּ לְמַנוּחַ עֵינַי [-----] עַמֵּד לִי
 מִרְחוֹק וַתֵּי מַצָּד: וְאָנִי מִשְׂאֵה לְמִשׁוּאָה וּמִמְכָּאוֹב לְנִגַּע וּמִחֻבָּלִים
 לְמִשְׁבָּרִים: תִּשְׁוַחַח נִפְשִׁי בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ וְלֹא הִנְחַמְנִי בַחֲסִדֶיךָ: [מִ]קָּץ
 לְקָץ תִּשְׁתַּעֲשֵׂעַ נִפְשִׁי בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ: וְאֲשִׁיבָה לְמִבְּלַעֵי דָּבָר
 וּלְנִשְׁתַּחֲחִי בִי תוֹכַחַת: וְאַרְשִׁיעָה דִּינִי וּמִשְׁפָּטְכָה אֶצְדִּיק כִּי יַדְעָתִי
 10 בְּאִמְתָּכָה: וְאַבְחַרָה בְּמִשְׁפָּטִי וּבְנִינְעֵי רַצִּיתִי כִי יִחַלְתִּי לְחֲסִדֶיךָ: וַתַּמְנוּ
 תַּחֲנָה בְּפִי עֲבָדְכָה וְלֹא גַעַרְתָּה תֵּי וְשִׁלּוּמֵי לֹא הִנְחַמְתָּה וְלֹא עֲנִיתָה
 תַּקְנִתִּי וְלִפְנֵי נֶגַע הַעֲמַדְתָּה רוּחִי: כִּי אָתָּה יִסְדַּתָּה רוּחִי וַתִּדַּע מוֹמָתִי
 וּבְצוֹקוֹתַי נִחַמְתָּנִי וּבִסְלִיחוֹת אֲשַׁתַּעֲשֵׂעַ וְאַנְחַמָּה עַל פִּשְׁעֵי רֵאשׁוֹן:
 15 נְאֻדְעָה כִּי] יֵשׁ מִקְנֵה בְּ[חֲסִדֶיךָ וְתוֹחֵלָה בְּרוֹב כּוֹחְכָה: כִּי לֹא יֶצְדַּק
 כּוֹל בְּמִשְׁפָּטְכָה וְלֹא יִנְכַּח בְּרִיבְכָה: אָנוּשׁ מְאֻנוּשׁ יֶצְדַּק וְנִבֵּר [מִגְּבָר]

או[דְּכָה אֲדוֹנָי] כִּי הִשְׁכַּלְתִּנִי בְּאִמְתָּכָה
 וּבְרַוִּי פִלְאָכָה הוֹדַעְתִּנִי וּבְחַסְדֵיכָה לְאִישׁ [תְּהוּ] בְּרוּב רַחֲמֵיכָה לְנַעֲוִי לֵב:
 מִי כְמוֹכָה בְּאֵלִים אֲדוֹנָי וּמִי כְּאִמְתָּכָה וּמִי יִצְ[וֹ]דֵק לְפָנֶיכָה בְּהִשְׁפָּטוֹ: וְאִין
 לְהִשִּׁיב עַל תּוֹכַחְתָּכָה כּוֹל רוּחַ וְלֹא יוֹכַל כּוֹל לְהִתְנַצֵּב לְפָנֶי תַּמְתָּדָה: וְכוֹל בְּגִי
 30 אִמְתָּכָה תְּבִיא בְּסִלְיָחוֹת לְפָנֶיכָה לְטַהֵרֵם מִפְּשָׁעֵיהֶם בְּרוּב טוֹבָכָה וּבְהַמּוֹן [רַחֵם] מִיכָה
 לְהַעֲמִידֵם לְפָנֶיכָה לְעוֹלָמִי עַד: כִּי אֵל עוֹלָם אַתָּה וְכוֹל דְּרָכֶיכָה יְכוֹנּוּ לְנַצַּח
 [וְנִצְחָלִים] וְאִין וּזְלַתְכָה: וּמָה הוּא אִישׁ תְּהוּ וּבַעַל הַכֵּל לְהִתְבּוֹנֵן בְּמַעֲשֵׂי פִלְאָךְ
 [לְעוֹלָמִי עוֹלָמִי]:
 או[דְּכָה] אֲדוֹנָי כִּי לּוֹא הִפְלַתָּה גּוֹרְלִי בְּעַדַת שָׁן וּבְסוּד נַעֲלָמִים לֹא שִׁמְתָה חוֹקִי:
 35 [מְקוֹנָה] אֲנִי לְחַסְדֵיכָה וּלְסִלְיַחְ[תְּכָה אֲצַפְּהָ] וּבְהַמּוֹן רַחֲמֵיכָה לְכוֹל מִשְׁפָּטִי
 [-----] שֵׁר [-----] עוֹלָה וּבְחִיק
 [-----] (ח)
 [-----] צְדָקַתְּכָה תִּכּוֹן לְעַד כִּי לֹא [-----]
 [-----] תְּהַ
 או[דְּכָה] אֲדוֹנָי כִּי [תַּתִּנִּי בְּמִקּוֹר נוֹזְלִים בִּיבֶשָׁה וּמִבּוֹעַ מִים בְּאַרְץ צִיָּה וּלְמִשְׁקֵי
 5 גוֹ] [-----] נְטַעְתָּה] מִטַּעַ בְּרוּשׁ וְתִדְהָרָה עִם תְּאֲשׁוּר יַחַד לְכַבּוֹדְכָה עֲצִי
 חַיִּים בְּמַעֲזָן רוֹז מְחֻבָּאִים בְּתוֹךְ כּוֹל עֲצֵי מִים: וְהָיוּ לְהַפְרִיחַ גִּצָּר לְמַטַּעַת עוֹלָם
 לְהַשְׁרִישׁ טָרֵם יַפְרִיחוּ וְשׁוֹרְשֵׁיהֶם לְיִוְבָל] יִשְׁלַחוּ וְיִפְתַּח לְמִים חַיִּים וְגוֹנֵו
 וְיִהְיֶה לְמִקּוֹר עוֹלָם: וּבְגִצָּר עָלָיו יָרְעוּ כּוֹל [חִיתוֹ] יַעַר וּמִרְמֵס גִּזְעוֹ לְכָל עוֹבְרֵי
 דְרָךְ וְדִלְיָתוֹ לְכָל עוֹף קִנְף וְיִרְמּוּ עָלָיו כּוֹל [עֲצֵי] מִים כִּי בְּמַטַּעְתֶּם יִתְשַׁגְּשְׁגוּ
 10 וְאֵל יוֹבֵל יִשְׁלַחוּ שׁוֹרֵשׁ וּמִפְרִיחַ גִּצָּר קוֹ]דֵשׁ לְמַטַּעַת אֲמַת סוֹתֵר בְּלוֹא
 נִחְשָׁב וּבְלוֹא נוֹדַע חוֹתֵם רוֹז [-----]: וְאַתָּה אֵל שִׁכְתָּה בְּעַד פְּרִיּוֹ בְּרוֹז גְּבוּרֵי כּוֹחַ
 וְרוּחוֹת קוֹדֵשׁ וְלֵהִט אֵשׁ מִתְּהַפְּכַת בַּל [מוֹטוֹ] [-----] מַעֲזָן חַיִּים: וְעַם עֲצֵי עוֹלָם
 לֹא יִשְׁתָּה מִי קוֹדֵשׁ בַּל יִגּוֹבֵב פְּרִיּוֹ עִם [רְקִיעַ] שְׁשָׁקִים: כִּי רָאָה בְּלוֹא הִפִּיר
 וַיַּחֲשׁוּב בְּלוֹא הָאֲמִין לְמִקּוֹר חַיִּים וַיִּתֵּן יוֹ- [-----] ח עוֹלָם וְאֲנִי הֵייתִי לְכַבֹּאֵי נְהָרוֹת
 15 שׁוֹטְפִים כִּי נִרְשׁוּ עָלַי רַפְשָׁם:
 וְאַתָּה אֵלִי שִׁמְתָה בְּפִי כִּיּוֹרָה גִּשְׁם לְכוֹל [-----] וּמִבּוֹעַ מִים חַיִּים וְלֹא יִכּוֹז לְפָתוּחַ
 הַשָּׁמַיִם לֹא מִיִּשׁוּ וְיִהְיוּ לְנַחַל שׁוֹטֵף עַל רַבִּים] מִים וּלְיַמִּים לְאִין ח[קֵר]:
 פִּי תֵאָוֵם וּבִיעוּ מְחֻבָּאִים בְּסַתֵּר [-----] וְיִהְיוּ ל- [-----]
 לַח וְיִבֵּשׁ מְצוּלָה לְכוֹל חִיָּה וְעוֹף צְלָלוֹ כ] עוֹפְרַת בְּמִים אֲדִירִים]
 20 [-----] אֵשׁ וְיִבְשׁוּ וּמִטַּע פְּרִי [-----] אֵר עוֹלָם לְעֵדוֹן כְּבוֹד וּפְר- [-----]
 וּבְקִדֵי פְתַחְתָּה מְקוֹרֵם עִם מִפְּלָגִי [-----] מ לְפָנוֹת עַל קוֹ נְכוֹן וּמִטַּע
 עֲצֵיהֶם עַל מִשְׁקַלֵּת הַשָּׁמֶשׁ לֹא- [-----] גוֹ לְפִאֲרַת כְּבוֹד בְּהַגִּיפִי יָד לְעִזּוֹק

מלחמות רשעה ואז תחיש חרב אל בקץ משפט וכול בני א[מ]תו יעורו להתם [בני]
 30 רשעה וכול בני אשמה לא יהיו עוד: וידרוף גבור קשתו ויפתח מצור [-----]
 למרחב אין קץ ושערי עולם להוציא כלי מלחמות ויעצו-או מקצה עד קצה
 [-----] לט ליצר אשמה לכלה ירמוסו ואין שארית ונתקנה ברוב [---]
 ולכול גבורי מלחמות אין מנוס: כי לאל עליון ה[-----]ר[-----]
 ושוכבי עפר הרימו תרן ותולעת מתים נשאו גס לח[-----] כרתו[---]
 35 במלחמות ודים ומעביר שוט שוטף כל יבוא במבצר [-----]
 [-----]ל[-----] לתפל וככפים לא[-----]
 (1) [-----] אני נאלמתי [-----] צ אלה [---]
 [-----] ע נשברת מקניה ותטבע בבכץ רגלי: שעו עיני מראות
 רע אוני משמוע דמים: השם לבבי ממחשבת רוע כי בליעל עם הופע יצר
 היותם ורועו כול אושי מבניתי ועצמי יתפרדו ותכמי עלו כאוניה בנעף
 5 חרשית והם לבי לכלה ורוח עושים תבלעני מהוות פשעם:
 אודכה אדוני כי סמכתי בעחקה ורוח
 קודשקה הניפוחה בי כל אמוט: ותחזקני לפני מלחמות רשעה ובכול הוותם
 ל[א] החתמה מבריתכה ותשימי כמגדל עוז כחומה נשגבה ותכן על סלע
 מבניתי ואושי עולם לסודי: וכול קירותי לחומת בתן ללוא תודענע:
 10 ונתמה אלי נתמו לענים לעצת קודש ותלתמכני בבריתכה ולשוני כלמידיך
 ואין פה רוח הוות ולא מענה לשון לכול [בני] אשמה כי תאלמנה (שפתי)
 שפתי שקר: כי כול גרי למשפט תרשיע [ל]הבדיל בי בין צדיק לרשע:
 כי אתה ידעתה כול יצר מעשה וכול מענה לשון הכרתה ותכן לבי
 [בלי]מידיכה ובאמתכה לישר פעמי לנתיבות צדקה להתהלך לפניה בגבול
 15 [צדיק]ם לשבילי כבוד ותיים ושלום לאין [קץ] [-----] להשבת לנצח:
 ואתה ידעתה יצר עבדכה כי לא[-----] ענתי להרים ל[-----]
 ו[להעזי] בכוח ומחסי כשר אין לי [-----] אי צדקות להנצל מפלח יוקשים
 [ל]וא סליחה: ואני נשענתי ב[-----] חסדכה אוחיל להצריך
 בלשע ולגדל וצר להעזי בכוח ו[-----] צדקתכה העמדתני
 20 לבריתכה ואתמוכה באמתכה ואת [-----] ותשימי אב לבני חסד
 וכאומן לאושי מופת ופצו פה כיונים [-----] וכשעשע עולול בחיק
 אומניו: ותרים קרני על כול מנאצי ויתפלגו כול שארית אנשי מלחמתי ובעלי
 רבי כמוץ לפני רוח וממשלתה על ב[-----] לי עזרתה נפשי ותרים קרני
 למעלה והופעתי באור[שבעתים] ב[-----] להכינתה לכבודכה
 25 כי אתה לי למאור [עו]לם ותכן רגלי בנת'יבותיך:

יסובבניי ובושט על פנים: ויהפף לי ל[חמי] לריב ושקוי לבעל מדנים: ויבוא בעצמי
 להכשיל רוח ולכלות כוח כרוי פשע משנים מעשי אל באשמתם: כי נאסרתי בעבותים
 לאין גמק ונקים ללוא ישוּבְרוּ וחומת עולו ו[ב]ריחי ברזל ודלתות נחושט לבל ינדעו
 [---] לאי עם תהום נחשב לאין [---] [גחלי]
 40 [ב]ל[י] על אפפו נפשי ל-----
 [-----]
 [-----] לבי בנאצותם-----
 והונה לאין חקר כלה לאין [-----]
 גליתה אוני [למוסר] מוכיחי צדק עם [-----]: אודכה אדוני כי הצלתה נפשי
 מעדת [שן]א ומסוד חמס ותביאני בעצת [קודשכה] ומסר לְבָבִי מאַחְרֵי אַשְׁמָה:
 5 וְאֲדַעָה כִּי יֵשׁ מִקִּוּי לְשָׁבִי פֶשַׁע וְעוֹזְבֵי חֲטָאָה בָּהּ [-----] לְהִתְהַלֵּךְ
 בְּדַרְךָ לְבָכָה לְאֵין עוֹל: וְאֶנְחָמָה עַל הַמּוֹן עִם וְעַל שְׂאוֹן מִמְלָכֹת בְּהֶאֱסָפָם: [כִּי־יָד] עָתִי אֲשֶׁר
 תָּרִים לִמְצַעַר מַחֲיָה בְּעַמְכָּה וְשֹׁאֲרֵית בְּנִגְחַתְכָּה: וְתוֹנְקָמָה לְהִשְׁתַּהרַם מֵאֲשָׁמָה [וְעוֹן] כִּי־אֵל כּוֹל
 מַעֲשֵׂיהֶם בְּאֲמַתְכָּה וּבַחֲסִידֶיךָ תִּשְׁפָּטֵם בְּחֵמוֹן רַחֲמִים רוֹב סִלִּיחָה וְכַפִּיכָה לְהוֹרוֹתָם
 10 וְכִי־וִישִׁיר אֲמַתְכָּה לְהַכִּינֵם בְּעֲצַתְכָּה: לְכַבֹּדְכָה וּלְמַעֲנֵכָה עֲשִׂיתָהּ [תָּה] לְקַבֵּל תּוֹרָה וְ[---] ל[---]
 אֲנִשִּׁי עֲצַתְכָּה בְּתוֹךְ בְּנֵי אָדָם לְסַפֵּר לְדוֹרוֹת עוֹלָם וּנְפִלְאוֹתֶיךָ וּבְגִבּוֹרוֹתֶיךָ [שׁוֹחֲחוּ
 לְאֵין הַשְׁבָּת: וְיִדְעוּ כוֹל גּוֹיִם אֲמַתְכָּה וְכוֹל לְאוֹמִים כְּבוֹדְכָה כִּי הִבִּיאֹתָהּ [בְּסוּד] כְּבוֹדְכָה
 לְכוֹל אֲנִשִּׁי עֲצַתְכָּה וּבְגוֹרֵל יַחַד עִם מְלֹאכֵי פָנִים וְאֵין מְלִיץ בְּגוֹיִם [קְהָלָם כִּי־אֵל] שָׁבִי
 כְּרוֹי כִּי[---] ל[---] [---] תְּדַבֵּר בָּהּ וְהֵם יִשׁוּבוּ בְּפִי כְּבוֹדְכָה וְיִהְיוּ שְׂרָיֶיךָ בְּנוֹר [-----]
 15 פָּרַח כְּצִיץ [---] עַד עוֹלָם לְגַדֵּל וְצָר לְעוֹפֵי מִטְעַת עוֹלָם וְיִצָּל צֶלַע עוֹל [-----]
 עַד [שְׁאוֹל] [---] שְׂרָשֵׁיו עַד תְּהוֹם וְכוֹל גְּהֵרוֹת עֵדוֹן [---] לְ[לִי] וְתִי וְהִנֵּה לְ[אֵין]
 חֲקֹר [---] עַל תִּבֵּל לְאֵין אָפָס וְעַד שְׂאוֹל [---] הִיָּה מַעֲיָן אוֹר לְמִקְוֹר
 עוֹלָם לְאֵין הַסֵּר: בְּשָׁבִיבֵי נוֹגְהוּ יִבְעָרוּ כוֹל ב[---] לְאֵשׁ בּוֹעֲרַת כְּכוֹל אֲנִשִּׁי
 אֲשָׁמָה עַד כְּלָה: וְהִמָּה נִצְמְדֵי תְּעוֹדָתִי פּוֹתוּ בְּמ[---] בְּעֵבֹדֶת צָדֵק
 20 וְאֵתָה אֵל צוֹיִתָם לְהוֹעִיל מִדְּרִיבֵיהֶם בְּדַרְךָ קְדוֹשִׁים יִלְכוּ בָּהּ וְעָרַל וְטָמֵא וּפְרִיץ
 בַּל יַעֲבֹרְנָה וְיִתְמוֹטְטוּ מִדְּרָךְ לְבָכָה: וּבַהוֹנָה [---] יִכְמוּא וְיַעֲץ בְּלִיעַל
 עִם לְבָבָם [---] מִחֲשַׁבַת רִשְׁעָה יִתְגוֹלְלוּ בְּאֲשָׁמָה: [וְהִי]תִי כְּמִלַּח בְּאוֹנֵיהָ בּוֹעֵף
 יָמִים גְּלִיָּהֶם וְכוֹל מִשְׁבְּרֵיהֶם עָלֵי הַמּוֹ רִחוּ עוֹנֵים [---] דְּמָמָה לְהַשִּׁיב נֶפֶשׁ וְאֵין
 נְתִיבַת לְיִשָּׁר דְּרָךְ עַל פָּנֵי מַיִם: וְיִהְיֶם תְּהוֹם לְאֶנְחָתִי [וְאָבוּא] עַד שְׁעָרֵי מוֹת וְאֵהִיָּה
 25 כְּבָא בְּעִיר מְצוֹר וְנַעֲזוּ בְּחוֹמָה וְשָׁנְבָה עַד פִּלְט וְאֵשׁ [---] אֲדֹכָהּ אֵלֵי כִּי אֵתָה
 חֲשִׁים סוּד עַל סִלְעַ וְכַפִּיס עַל קוֹ מִשְׁפָּט וּמִשְׁקֵלֶת א[---] ל[---] וְתֵּן אֲבִי בַחַן לְכַרִּיתִי
 עוֹז לְלוֹא תִתְעוֹעַע וְכוֹל בְּצִיָּה בַל יִמּוֹטוּ: כִּי לֹא יָבוּא [וְ] בְּשַׁעֲרֵיהָ דִלְתִי מִגֵּן לְאֵין
 מְבוֹא וּבְרִיחֵי עוֹז לְלוֹא יִשׁוּבְרוּ: בַּל יָבוּא גְדוּד בְּקִלִּי מִלְחַמְתּוֹ עִם תּוֹם כּוֹל חִיל

וּבְדַעְתִּי אֵלֶּה נִחְמַלְתִּי -----
 עַל פִּי רְצוֹנְךָ וּבִדְ[ךָ] כְּהַ מְשַׁפֵּט כּוֹלָם [-----]
 5 אֹדְכָה אֲדוּנִי כִּי לֹא עֲוֹבְתִנִי בְּגוּרֵי כַעַם [-----] לְוֹא כְּאֲשַׁמְתִּי
 שְׁפַטְתִּנִי וְלֹא עֲוֹבְתִנִי בְּזִמּוֹת יִצְרֵי: וְתַעֲזוֹר מִשַּׁחַת חַי וְתַמֵּן [אֶת גִּפְשׁ עַבְדְּךָ] בְּתוֹךְ
 לְבִיָּאִים מוֹעֲדִים לְבִנֵי אֲשֶׁמָה אַרְיֹת שׁוֹכְרֵי עֲצָם אֲדִירִים וְשׁוֹתֵי דָם] גְּבוּרִים: וְהִשְׁמַנִּי
 בְּמַגוּר עִם דִּיגִים רַבִּים פּוֹרְשֵׁי מִכְמַרְתַּ עַל פְּנֵי מַיִם וְצִידִים לְבִנֵי עוֹלָה: וְשֵׁם לְמִשְׁפֵּט
 יִסְדַּתְנִי וְסוּד אֲמַת אֲמַצְתָּה בְּלִבִּי וּמִיָּה בְּרִית לְדוֹרְשֶׁיָּהּ: וְתַסְגּוֹר פִּי כְּפִירִים אֲשֶׁר
 10 כְּחֶרֶב שְׁנִיָּהֶם וּמִתְלַעוֹתָם כַּחֲנִית חֲדָה: חֲמַת תַּנִּיגִים כּוֹל מְזֻמּוֹתָם לְחַתּוֹף: וַיִּרְבוּ וְלֹא
 פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם כִּי אֲתָה אֲלֵי סִתְּמִנִי נִגַּד בְּנִי אָדָם וְתוֹרַתְךָ חֲבַתָּה [כִּי עַד קָץ
 הַגּוֹלוֹת יִשְׁעָכָה לִּי: כִּי בְצַרְתָּ נִפְשִׁי לֹא עֲוֹבְתִנִי וְשׁוֹעֲתִי שְׁמַעְתָּה בְּמִרְרֵי נִפְשִׁי
 וְדַנְתָּ יוֹגֵי הַכְּרֶתָהּ בְּאַנְחָתִי: וְתַצַּל נַפְשִׁי עָנִי בְּמַעוֹן אַרְיֹת אֲשֶׁר שִׁנְנוּ כְּחֶרֶב לְשׁוֹנָם:
 וְאֲתָה אֲלֵי סִגְרָתָהּ בְּעַד שְׁנִיָּהֶם פֶּן יִטְרַפוּ נַפְשִׁי עָנִי וְרָשׁ: וְתוֹסֵף לְשׁוֹנָם
 15 כְּחֶרֶב אֶל תַּעֲרָה בְּלִי [הַכּוֹלָתָהּ נִפְשׁ בְּעַדְךָ וְלִמְעַן הַגְּבִירְךָהּ כִּי לִנְגַד בְּנִי אָדָם: הַפְּלַתָּהּ
 בְּאֵבִיוֹן וְתִבְיָאָהוּ בְּמִצְרָן] בְּזָהָב בְּמַעֲשֵׂי אֵשׁ וְכַכְסֵּף מְזוּקָק בְּכוֹר נּוֹפְחִים לְטָהַר שְׂבָעֵתִים:
 וַיִּמְהַרוּ עָלַי רָשָׁעִי עִמִּים בְּמִצּוֹקוֹתָם וְכוֹל הַיּוֹם יִדְכָאוּ נִפְשִׁי:
 וְאֲתָה אֲלֵי תָשִׁיב סִעָרָה לְדִמְמָה וְנִפְשׁ אֲבִיוֹן פְּלִטָּתָהּ כְּפִלְטָה צֶאֱן] מִטְּרַף מִכַּח
 אַרְיֹת:
 20 כְּרוּף אֲתָה
 אֲדוּנִי כִּי לֹא עֲוֹבְתָהּ תּוֹם וְלֹא בְּזִיְתָהּ רָשׁ: כִּי גְבוּרַתְךָהּ [הַרְאִיתָהּ כְּהֶם] וְכַבּוּדְךָהּ
 לְאֵין מִדָּה וְגְבוּרֵי פִלָּא מְשֻׁרְתִּיכָהּ וְעִם עֲנּוּיִם בְּטֶאֱטָאִי רַגְלֵי [לְרוּץ] עִם נִמְהָרֵי
 צֶדֶק לְהַעֲלוֹת מִשְׁאוֹן יַחַד כּוֹל אֲבִיוֹנֵי חֶסֶד: וְאֲנִי הֵייתִי עַל עוֹמְדֵי [וְתַעֲמִי] דְּנִי לְרִיב
 וּמְדִינִים לְרַעֲי קִנְיָהּ וְאֵף לְבָאֵי בְּרִיתִי וְרַגְנִי וְתִלְוֹנָהּ לְכוֹל נּוֹעֲדֵי [וְאִוְ] כְּלֵי לְחַמֵּי:
 25 עָלַי הִגְדִּילוּ עֶקֶב וְלִיזוּ עָלַי בְּשַׁפְתַּ עוֹל כּוֹל נְצַמְדֵי סוּדֵי וְאֲנִשִּׁי [בְּרִיתִי] סוֹרְרִים
 וּמְלִיגִים סְבִיב: וּבְכָרוּ חֲבַתָּהּ בִּי יִלְכוּ רְכִיל לְבִנֵי הוֹוֹת: וּבְעֶבְרוּ הִגְדִּלְתָּךְ] בִּי וְלִמְעַן
 אֲשַׁמְתָּם סִתְּרַת מַעַן בִּינָה וְסוּד אֲמַת וְהִמָּה הוֹוֹת לְבָם יִחְשׁוּבוּ: [וְנַחֲלִי] בְּלִיעֵל פְּתָחוֹ
 לְשׁוֹן שְׁקַר בְּחַמַּת תַּנִּיגִים פּוֹרַחַת לְקַצִּים וְכוֹזֹתְלִי עֶפְרָר יוֹרוּ לְחַמַּת [רֵאשׁ] פְּתָנִים
 לְאֵין חֶבֶר: וְתִהִי לְכֹאִיב אֲנוּשׁ וְנַע נִמְאָר בְּתַכְמֵי עַבְדְּךָהּ לְהַכְשִׁיל [יָד] וְלִהְתֵּם
 30 כּוֹחַ לְבַלְתִּי הַחֲזוֹק מִעֶמֶד: וַיִּשְׁיֹגְנֵי בְּמִצְרִים לְאֵין מְנוּס וְלֹא בְּהַב[-----] פַּחוֹת וַיִּהְיוּ
 בְּכוֹר רִיבֵי וּבְנִיגוֹת יַחַד תְּלוּנָתָם עִם שֵׁאָה וּמִשְׁוָאָה וְלַעֲפוֹת [רָעַב] וְחַבְלִים כְּצִירֵי
 יוֹלְדָה וְהֶם עָלַי לְבִי: קַדְרוֹת לְבַשְׁתִּי וְלִשׁוֹנִי לְחַד תְּדַבֵּק [-----] לְבָם וַיִּצְרָם
 הוֹפִיעַ לִי לְמִרוּרִים: וַיִּחְשֶׁף מְאוּר פְּנֵי לְאִפְלָה וְהוֹדִי נִהַפֵּךְ לְמִשְׁחוֹר: וְאֲתָ אֲלֵי
 מְרַחֵב פְּתַחְתָּהּ בְּלִבִּי וַיִּסְפּוּהָ לְצוֹקָה וַיִּשׁוּכוּ בְּעַדִּי בְּצַלְמוֹת נְאוּקָלָה בְּלַחֵם אֲנָחָה
 35 וְשִׁקּוֹי בְּדַמְעוֹת אֵין כְּלָה: כִּי עָשָׂשׁוּ מִכַּעַס עֵינַי וְנִפְשִׁי בְּמִרוּרֵי יוֹם תַּחְנִן [ק] וַיִּגְוֹן

10 כִּזְבַּח וְחֻזֵי רַמְיָה: וְמָמוּ עָלַי בְּגִי בְּלִיעַל לְהַמִּיר תּוֹרַתְכָה אֲשֶׁר שִׁנַּנְתָּה בְּלִבִּי בְּהַלְקוֹת
 לְעַמְּכָה: וַיַּעֲזֹרוּ מִשְׁקָה דַעַת מִצְמָאִים וְלִצְמָאִים יִשְׁקוּם חוּמָץ לְמַעַן הִבֵּט אֶל
 תְּעוֹתֶם לְהַתְּהוֹלֵל בְּמוֹעֲדֵיהֶם לְהַתְּפֹשֵׁשׁ בְּמִצְוֹדוֹתֶם: כִּי אַתָּה אֵל תִּנְאֹץ כָּל מַחֲשַׁבַת
 בְּלִיעַל וַעֲצָתְכָה הִיא תְקוּם וּמַחֲשַׁבַת לְבָבְךָ תִּכּוֹן לְנִצָּחַת: וְהֵמָּה גַעְלָמִים נְמוֹת בְּלִיעַל
 יִחַשְׁבוּ וַיִּדְרָשׁוּכָה בְּלֵב וְלֵב וְלֵב וְלֵב וְלֵב וְלֵב וְלֵב וְלֵב וְלֵב וְלֵב וְלֵב וְלֵב וְלֵב וְלֵב וְלֵב וְלֵב
 וְעַם שְׂרִירוֹת לָבָם יִתּוּרוֹ וַיִּדְרָשׁוּכָה בְּגִלּוּלִים: וּמִכְשׁוֹל עוֹזְנִים שָׁמוּ לִגְדּוֹ פְּנֵיהֶם וַיָּבֹאוּ
 15 לְדוֹרְשָׁכָה מִפִּי נְבִיאֵי כִזְבַּח מִפּוֹתֵי תְעוֹת: וְהֵם [בַּלְלוּ] שָׁפָה וְלִשׁוֹן אַחֲרֵת יִדְּבְרוּ לְעַמְּךָ
 לְהוֹלִל: בְּרַמְיָה כּוֹל מַעֲשֵׂיהֶם כִּי לֹא [יִדְּעוּ] אִמְרַתְכָה וְלֹא הֶאֱזִינוּ לְדַבְּרְכָה: כִּי אָמְרוּ
 לְחַזוֹן דַּעַת לֹא נִכּוֹן וְלִדְרָךְ לְבָבְךָ לֹא הִיאָה: כִּי אַתָּה אֵל תַּעֲנֶה לָהֶם לְשׁוֹפְטָם
 בְּגִבּוֹרֵתְכָה [כִּלְלוּ] לֵיהֶם וּכְרוֹב פְּשָׁעֵיהֶם לְמַעַן יִתְּפֹשׂוּ בְּמַחֲשַׁבוֹתֶם אֲשֶׁר נִזְוְרוּ מִבְּרִיתְכָה:
 20 וּתְכַרַת בְּמִלְשָׁפֶט כּוֹל אֲנָשֵׁי מִרְמָה וְחֻזֵי תְעוֹת לֹא יִמְצְאוּ עוֹד: כִּי אֵין הוֹלֵל בְּכוֹל מַעֲשֵׂיךָ
 וְלֹא רַמְיָה [בַּלְמוֹמֵת] לְבָבְךָ: וְאֲשֶׁר כִּנְפֵשְׁכָה יַעֲמֹדוּ לְפָנֶיךָ לְעַד וְהוֹלְכֵי בְּדָרְךָ לְבָבְךָ
 יִכּוֹנוּ לְנִצָּחַת: [וְאֵין] בְּתוֹמְכֵי כָכָה אֶתְעוֹדְדָה וְאֶקְוֶמָה עַל מְנַאֲצֵי וְדֵי עַל כּוֹל בּוֹזֵי: כִּי אֵין
 לֹא יִחַשְׁבוּךָ [עַד] הַגְּבִירְכָה בִּי: וְתוֹפֵעַ לִי בְּכוֹתְכָה לְאוֹרְתוֹם: וְלֹא טַחְתָּה בְּבוֹשֶׁת פְּנֵי
 כּוֹל הַגְּדֻרְשָׁנִים] לִי הַנּוֹעֲדִים יַחַד לְבְרִיתְכָה: וַיִּשׁוּמְעוּנִי הַהוֹלְכִים בְּדָרְךָ לְבָבְךָ וַיַּעֲרוֹכוּ לָכָה
 25 בְּסוֹד קְדוֹשִׁים: וְתוֹצֵא לְנִצָּחַת מִשְׁפָּטֶם וּלְמִישְׁרֵים אֲמַת וְלֹא תַתְּעַם בְּיַד חַלְכָאִים
 כְּזוֹמֵם לָמוּ: וְתַחַן מוֹרָאֵם עַל עַמְּכָה וּמַפְץ לְכוֹל עַמֵּי הָאֲרָצוֹת לְהַכְרִית בְּמִשְׁפָּט כּוֹל
 עוֹבְרֵי פִיכָה: וּבִי הָאִירוֹתָה פְּנֵי רַבִּים וּתִגְבַר עַד לְאֵין מִסְפֵּר: כִּי הוֹדַעְתִּי בְּרוּזֵי
 פְּלֶאָכָה וּבְסוֹד פְּלֶאָכָה הַגְּבִירְתָה עַמְדֵי וְהַפְּלֵא לִגְדֵי רַבִּים בְּעַבּוּר כְּבוֹדְכָה וּלְהוֹדִיעַ
 לְכוֹל הַחַיִּים גְּבוּרוֹתֶיךָ: מִי בְּשֶׁר כְּזֹאת וּמָה יִצָּר חֶמֶר לְהַגְדִּיל פְּלֶאוֹת: וְהוּא בְּעוֹן
 30 מִרְחָם וְעַד שְׁבָה בְּאַשְׁמַת מְעַל: וְאֵנִי יִדְּעֵמִי כִּי לֹא לְאַנּוֹשׁ צְדָקָה וְלֹא לְבָן אָדָם תּוֹם
 דְּרָךְ: לְאֵל עֲלִיוֹן כּוֹל מַעֲשֵׂי צְדָקָה וְדָרְךָ אֲנֹשׁ לֹא תִכּוֹן כִּי אִם בְּרוּחַ יִצָּר אֵל לוֹ:
 לְהַתֵּם דְּרָךְ לְבָנֵי אָדָם לְמַעַן יִדְּעוּ כּוֹל מַעֲשֵׂיו בְּכוֹחַ גְּבוּרַתוֹ וְרוֹב רַחֲמָיו עַל כּוֹל בְּנֵי
 רְצוּנוֹ: וְאֵנִי רַעַד וְרַתַּת אֶחְזוּנִי וְכוֹל גְּרָמֵי יִרְעוּ וַיִּמַּס לְבָבִי כְּדוֹנֵג מִלְּפָנֵי אֵשׁ וַיִּלְכוּ בְּרַכֵּי
 כְּמִים מוֹגְרִים בְּמוֹרְד: כִּי נְכַרְתִּי אֲשֵׁמוֹתֵי עַם מַעַל אֲבוֹתֵי בְּקוּם רְשָׁעִים עַל בְּרִיתְךָ
 35 וְחַלְכָאִים עַל דְּבַרְכָה: וְאֵנִי אֲמַרְתִּי בְּפִשְׁעֵי גַעְזוֹבְתֵי מִבְּרִיתְכָה: וּבּוֹזְכֵרֵי כּוֹחַ יְדָכָה עַם
 הַמּוֹן רַחֲמֵיכָה הַתְּעוֹדְדֵתִי וְאֶקְוֶמָה וְרוּחֵי הַחַיִּיקָה בְּמַעֲמַד לְפָנֵי נַעַע כִּי נִשְׁעַנְתִּי
 בְּחַסְדֵיכָה וְהַמּוֹן רַחֲמֵיכָה: כִּי תִכְפַּר עוֹן וּתְטַלְהַר בְּנֵי אִישׁ מֵאַשְׁמָה בְּצִדְקַתְכָה
 וְלֹא לְאָדָם [-----] עֲשִׂיתָה: כִּי אַתָּה בְּרֵאתָ צִדִּיק וְרָשָׁע [-----]
 [-----] אֶתְחַזְקָה בְּבְרִיתְכָה עַד [-----]
 40 [-----] לְפָנֶיךָ כִּי אֲמַת אַתָּה וְצִדְקָה כּוֹל מַעֲשֵׂיכָה [-----]
 (ה) לְיוֹם עַם חַד [-----]
 סְלִיחוֹתֶיךָ וְהַמּוֹן [-----]

וּמִשְׁבְּרֵי מַיִם בְּהֶמּוֹן קוֹלָם וּבַהֲתַרְגְּשָׁם יִפְתָּחוּ שְׁלֵמִים לְהִתְעוֹפֵף כּוֹל חֲצֵי שְׁחַת׃
 עִם מִצְעָדָם לְתַהוֹם יִשְׁמִיעוּ קוֹלָם וַיִּפְתָּחוּ שַׁעְרֵי [שְׁמַיִם בְּעַד] מִצְעֵי אֶפְסָה
 וַיִּסְגְּרוּ דְלֵתֵי שְׁחַת בְּעַד הַרְיֵת עוֹל וּבְרִיחֵי עוֹלָם בְּעַד כּוֹל רוּחֵי אֶפְסָה׃
 אוֹדְכָה אֲדוֹנָי כִּי פְדִיתָה נַפְשִׁי מִשְׁחַת וּמִשְׁאוּל אֲבֹדוֹ

20 הַעֲלִינִי לְרוּם עוֹלָם׃ וְאֶתְהַלֵּכָה בְּמִישׁוֹר לְאִין חָקֵר וְאֲדַעַה כִּי־אִישׁ מִקְנֵה לְאֲשֶׁר
 יִצְרְתָה מִעֶפֶר לְסוּד עוֹלָם׃ וְרוּחַ נְעוּה טַהֲרָתָה מִפֶּשַׁע רַב לְהִתְיַצֵּב בְּמַעַמְד עִם
 צָבָא קְדוּשִׁים וְלִבּוֹא בְיַחַד עִם עֲדַת בְּנֵי שָׁמַיִם׃ וְתַפֵּל לְאִישׁ גּוֹרֵל עוֹלָם עִם רוּחוֹת
 דָּעַת לְהַלֵּל שְׁמֶכָה בְיַחַד רַחֲמָנָא וּלְסַפֵּר נִפְלְאוֹתֶיכָה לְגַד כּוֹל מִעֲשֵׂיכָה׃ וְאֲנִי יִצְר
 הַחֲמַר מָה אֲנִי מְגַבֵּל בְּמַיִם וְלִמֵּי נַחֲשֻׁבְתִּי׃ וּמָה כּוֹחַ לִי כִּי־אִישׁ הִתְיַצֵּבְתִּי בְּגִבּוֹל רִשְׁעָה
 25 וְעִם חֲלָכָאִים בְּגוֹרֵל׃ וְתַגּוּר נֶפֶשׁ אֲבִיּוֹן עִם מְהוּמוֹת רַבָּה וְהוֹוֹת מִדְּהִבָּה עִם מִצְעָדֵי׃
 בְּהַפְתַּח כָּל פְּחֵי שְׁחַת וַיִּפְרְשׁוּ כּוֹל מִצְדוֹת רִשְׁעָה וּמִכְמַרְת חֲלָכָאִים עַל פְּנֵי מַיִם׃
 בְּהִתְעוֹפֵף כּוֹל חֲצֵי שְׁחַת לְאִין הֶשֶׁב וַיִּפְרוּ לְאִין תִּקְוָה׃ בְּנִפּוֹל קוֹ עַל מִשְׁפָּט וְגוֹרֵל אֶף
 עַל נְעוּזִים וּמִתְדַּחַם עַל נְעֻלְמַיִם וְקַץ חֲרוֹן לְכוֹל בְּלִיעַל וְחַבְלֵי מוֹת אֶפְסוּ לְאִין פִּלְט׃
 וַיִּלְכוּ נַחֲלֵי בְלִיעַל עַל כּוֹל אֲנָפֵי רוּם כְּאֵשׁ אוֹכְלַת כָּבוֹל שׁוֹאֲבֵיהֶם לְהִתֵּם כּוֹל עֵץ לַח
 30 וַיִּבֶשׂ מִפְלִגְיָהֶם׃ וְתַשׁוּט בְּשִׁבְיֵי לְהוֹב עַד אֶפְסַת כּוֹל שׁוֹתֵיהֶם׃ בְּאוֹשֵׁי חֲמַר תְּאוּפֵל
 וּבְרִקוּעַ יִבְשָׁה יִסוּדֵי הָרִים לְשִׁרְפָה וְשׁוֹרְשֵׁי חֲלָמִישׁ נַחֲלֵי וְפַת׃ וְתַאֲוֵפֵל עַד תַּהוֹם
 רַבָּה וַיִּבְקְעוּ לְאֲבֹדוֹן נַחֲלֵי בְלִיעַל וַיִּהְיוּ מִחֲשָׁבֵי תַהוֹם בְּהֶמּוֹן גּוֹרְשֵׁי רֶפֶשׁ׃ וְאֶרֶץ
 תִּצְרַח עַל הַהוֹנָה הַנְּהִיָּה בְתַבֵּל וְכוֹל מִחֲשָׁבֵיהֶּ יְרוּעוּ׃ וַיִּתְהוֹלְלוּ כּוֹל אֲשֶׁר עָלֶיהָ
 וַיִּתְמוּגּוּ בְּהוֹנָה גְּלוּלָהּ כִּי־אִישׁ יִרְעַם אֵל בְּהֶמּוֹן כּוֹחוֹ וַיִּהְיֶם זָבוּל קוֹדְשׁוֹ בְּאַמַּת
 35 כְּבוֹדוֹ וּצְבָא הַשְׁמַיִם יִתְנוּ קוֹלָם [וַיִּתְמוּגּוּ וַיִּרְעָדוּ אוֹשֵׁי עוֹלָם׃] וּמִלְחַמַּת גְּבוּרֵי
 שְׁמַיִם תַּשׁוּט בְּתַבֵּל וְלֹא תִשׁוּב עַד בְּלָה וַיִּנְחַרְצָה לְעַד וְאֶפְסַת כְּמוֹהָ׃
 אוֹדְכָה אֲדוֹנָי כִּי־אִישׁ הִיִּיתָה לִי לְחוֹמַת עוֹז

[-----] כוֹל מִשְׁחִיתִים וְכוֹל [-----] תִּסְתִּירֵנִי מִהוֹוֹת מְהוּמָה א-[-----] ד[-----]

[-----] ל[-----] ל[-----] ל בל יבוא [-----] ב [-----]

(ד) [-----] מ פאיר [-----] ה[-----] [-----]

[-----] מו [-----] מ [-----]

[-----] על סלע רגלי [-----] בעמ [-----]

[-----] דרך עולם ויניבות אשר בחרתה מ[-----]

5 אוֹדְכָה אֲדוֹנָי כִּי־הַאִירוֹתָהּ פְּנֵי לְבַרִיתְכָה וּמִשְׁחַת הַצִּלְתָּ נַפְשִׁי

[-----] אֲדוֹרְשָׁכָה וְכִשְׁחַר נִכּוֹן לְאוֹרְתוֹם הוֹפְעַתָּה לִי וְהִמָּה עִמָּכָה [-----]

[כִּי אֲמַרִים הַחֲלִיקוּ לְמוֹ וּמִלִּיצֵי רַמְיָה [הִתְעוּ]׃] וַיִּלְבְּטוּ בְלֹא בִינָה כִּי־[הִמָּה]

בְּהוֹלֵל מִעֲשֵׂיהֶם כִּי־נִמְאָסוּ לְמוֹ וְלֹא יִחְשְׁבוּנִי בְּהַגְבִּירְכָה כִּי׃ כִּי־דִיחֵנִי מֵאַרְצִי

כְּצַפּוֹר מִקְנֵה וְכוֹל רְעִי וּמוֹדְעֵי גְדַחוּ מִמֶּנִּי וַיִּחְשְׁבוּנִי לְכִלֵּי אוֹבֵד וְהִמָּה מְלִיצֵי

בבריתך והמה סוד שוא ועדת בליעל: לא ידעו כי מאתך מעמדי
 ובחסידיך תושיע נפשי, כיא מאתך מצעדי: והמה מאתך גרו
 על נפשי בעבור הכבדך במשפט רשעים והגברך בי גוד בני
 אדם, כיא בחסדך עמדי: ואני אמרתי חנו עלי גבורים סבכים בכל
 כלי מלחמותם: ויפרו חצים לאין מרפא ולהוב חנית באש אוכלת עצים:
 וכהמון מים רבים שאון קולם גפץ זרם להשחית רבים, למזורות יבקעו
 אפעה ושוא בהתרומם גליהם: ואני במוס לבי כמים ותחוק נפשי בבריתך:
 והם רשת פרשו לי תלכוד רגלם, ופחים טמנו לנפשי נפלו בם: ורגלי עמדה במישור:
 מקהלם אברכה שמכה: 30
 אודך אדוני כיא עינכה עולפפה] על נפשי ותציילני מקנאת מליצי קוב:
 ומעדת דורשי חלקות פדיתך] נפש אביון אשר חשבו להתם דמו
 לשפוף על עבודתך: אפס כי [לוא יד] עו כי מאתך מצעדי וישימוני לבו
 וחרפה בפי כל דורשי רמיה: ואתה אלי עזרתה נפש עני נרש
 מיד חזק ממנו: ותפך נפשי מיד אדירים ובגדפותם לא החתיני 35
 לעזוב עבודתך מפחד הזות [שע]ם ולהמיר בהולל יצר סמוך אשר
 ה[-----]מו חוקים ובתעודות נותנו לאנשים
 [-----]חת לכול צאצאינהם]
 [-----]בלמודיכה ו[-----]
 [-----]ובי [-----] 31
 [-----]הב[-----] לו [-----]
 [אודך אדוני כיא] לי האירותה פניך [-----]
 [-----]לכה בכבוד עולם עם כול [-----]
 [-----]פכה ותצו לנו מ[-----]ומ[-----] 5
 [הוש]עתה נפש [-----] יחשיבוני וישימו נפשי [כאונגה ב]מצולות ים
 וכעיר מבצר מלפני אויב: אהיה בצוקה כמו אשת לדה מבכרה כיא נהפכו ציריך
 וחבל נמרץ על משבריך להחיל בכור הריה: כיא באו בנים עד משברי מות
 והרית גבר הצרה בחבליה: כיא במשברי מות תמליט זכר ובחבלי שאול גיח
 מכור הריה פלא יועץ עם גבורתו ויפלט גבר ממשברים: בהריתו החישו כול 10
 משברים וחבלי מרץ במולדיהם ופלצות להורותם: ובמולדיו יהפכו כול צירים
 בכור הריה והרית אפעה לחבל נמרץ ומשברי שחת לכול מעשי פלצות: וירועו
 אושי קיר כאונגה על פני מים ויהמו שחקים בקול המון ויושבי עפר
 כירודי ימים ונבעתים מהמון מים וחקמיה וקלמו כמלחים במצולות: כי תתבלע
 כול חקמתם בהמות ימים: ברתות תהומות על גבוי מים [תנר]שו לרום גלים 15

רוח בלשון ותדע דבריה ותכן פרי שפתים בטרם יהותם ותשם דברים על קו
 ומבע רוח שפתים במדה: ותוצא קוים לרניהם ומבצי רוחות להשבונם להודיע
 30 כבודכה ולספר נפלאותיכה ככול מעשי אמתכה ולהורות [צ]דקכה ולהלל שמכה
 בפה כול: וידעוכה לפי שכלם ויברכוכה לעולמי [עולמים]: ואתה ברחמיכה
 וגדול חסדיכה חזקתה רוח אנוש לפני נגעייהם [-----] [טהרת אדם] מרוב עוון
 לספר נפלאותיכה לנגד כול מעשיכה [-----] משפטי נגייעי
 35 ולבני אנוש כול נפלאותיכה אשר הגברתה [-----] שמעי
 חכמים ושחי דעת ונמהרים והיו ליצר סמוך: [חכמים] הוסיפו ערמה
 צדיקים השביתו עולה: וכול תמימי דרך החזיקו [לוא רפא] עני האריכו
 אפים ואל תמאסו בכול משפטי צדקו ומעשי אמתו כי רק אולי לי לב לא יבנו
 אלה [-----] [אמ] [-----]
 40 [וער] יצים יחרקו [שנים] [-----]
 5 [אודכה] [א]דו[ני] [-----]
 [-----] עני פנים [-----]
 [-----] כול מעשי עול [-----]
 [-----] שם [-----] מוכיחי צדק בכל ח[-----]
 5 [-----] מחץ מות[נים] [-----] ומשמיעי שמחה לאבל יגון [-----]
 [-----] לים לכול הוות שמוע [-----] [תזקים] למוס לבני ומאמצי [כות]
 לפני [רשע] ותתן מענה לשון [ע]רול[ל] שפתי ותסמוך נפשי בתזוק מותנים
 ואמוץ כוח: ותעמד פעמי בגבול רשעה ואהיה פח לפושעים ומרפא לכול
 שבי פשע ערמה לפתיים ויצר סמוך לכול נמהרי לב: ותשימני חרפה
 10 נקלס לבוגדים סוד אמת ובינה לישרי דרך: ואהיה על עון רשעים
 דבה בשפת עריצים לצים יחרקו שנים: ואני הייתי נגינה לפושעים
 ועלי קהלת רשעים תתרגש ויהמו כנחשולי ימים בהרגש גליהם רפש
 נטיט יגרושו: ותשימני נס לבחירי צדק ומליץ דעת ברני פלא לבחון
 [דורשי] אמת ולנסות אהבי מוסר: ואהיה איש ריב למליצי תעות [ואיש]
 15 [של]ום לכול חוני נכוחות: ואהיה לרוח קנאה לנגד כל דורשי תל[קות]:
 [וכל] אנשי רמיה עלי יהמו כקול המון מים רבים ומזמות בליעל [ורשע]
 [מת]שבותם: ויהפוכו לשיחה חיי גבר אשר הכינותה בנו ותלמדנו: בינה
 שמתה בלבבו לפתוח מקור דעת לכול מבינים וימירום בערול שפה
 ולשון אחרת לעם לא בינות להלבט במשנתם:
 20 אודכה אדוני כי שמתה נפשי בצרור החיים
 ותשוך בעדי מכול מוקשי שחת: [כי]א עריצים בקשו נפשי בתומכי

 עולם א]-----[-----] מ-----[-----] וּמְקָה [מ]קור הדעת] 5
 בם ומש]-----[-----] מ כיא]-----[-----] וּמְקָה [מ]קור הדעת] 5
 וּמְעוֹן הַגְּבוּרָה [-----] גְּדוּל הַעֲצָה [לְתַבְּוֹנְתְּךָ] אֵין מְסַפֵּר וְקִנְיַתְךָ [ה]
 לַפְּנֵי ח]-----[-----] מ]-----[-----] וְאֵרוֹךְ אַפָּיִם בְּמִשְׁפָּט: אַתָּה [צְדָקְתָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי־ךָ
 וּבְחֻמְתְּךָ] הַזְּכוּתָהּ בְּגִי [עוֹלָם: וּבְטָרָם בְּרִאשֹׁתָם יִדְעָתָה כוֹל מַעֲשֵׂיהֶם
 לְעוֹלָמִי [עַד: כִּי אֲרֻצְוֹנְךָ] יַעֲשֶׂה כוֹל וְלֹא יִרְדַּע בְּלוֹא רְצוֹנְךָ: אַתָּה יִצְרָתָה
 10 כוֹל רוּחַ וְנַפֶּשׁ [שִׁיתָה] וְנִתְּתָה חוֹק] וּמִשְׁפָּט לְכוֹל מַעֲשֵׂיהֶם: וְאַתָּה נְטִיתָה שְׁמֵי־
 לְכַבֹּדְךָ כוֹל [נַפֶּשׁ בְּרָא]תָה לְרְצוֹנְךָ וְרוּחוֹת עוֹן לְחֻקֵּיהֶם בְּטָרָם
 הַיּוֹתָם לְמִלְאָכֵי [שְׁמַיִם] [-----] לְרוּחוֹת עוֹלָם בְּמִמְשָׁלוֹתָם מְאוּרוֹת לְרוֹיֵיהֶם
 כּוֹכְבִים לְנִתְּבוֹתָם [עֲנִיִּים] לְמִשְׁאֵם זְקִים וּבְרָקִים לְעַבֹּדְתָם וְאוֹצְרוֹת
 מַחֲשַׁבְתָּ לְחַפְצֵיהֶם [קְרוֹיִם הוֹצֵאתָה] לְרוֹיֵיהֶם: אַתָּה בְּרִאשֹׁתָה אֶרֶץ כְּבוֹדְךָ
 15 יָמִים וְתַהוֹמוֹת [וְאַף אֵת הַשְּׁמַיִם וְכוּכָבֵיהֶם הַכִּינּוּתָהּ בְּחוֹכְמַתְךָ וְכוֹל אֲשֶׁר בָּם
 תְּכַנְּתָה לְרְצוֹנְךָ] [-----] לְרוּחַ אָדָם אֲשֶׁר יִצְרַתְּ בְּתַבֵּל לְכוֹל יְמֵי עוֹלָם
 וְדוֹרוֹת נֶצַח לְמִמְשָׁלְתָּ [-----] בְּקַצֵּיהֶם פְּלִגְתָּהּ עַבֹּדְתָם בְּכוֹל דּוֹרֵיהֶם וּמִשְׁ[פָּט
 בְּמוֹעֲדֵיהָ לְמִמְשָׁלְתָּ [-----] יָהֵם [-----] לְדוֹר וְדוֹר וּפְקוּדַת שְׁלוֹמָם (עם)
 עִם כוֹל נְגִיעֵיהֶם [-----] הַתְּפִלָּה לְכוֹל צְאֲצְאֵיהֶם לְמִסְפַּר דּוֹרוֹת עוֹלָם
 20 וְלְכוֹל שְׁנֵי נֶצַח [-----] בְּרִאשֹׁתָה וּבְחֻמְתָּהּ דְּעַמְּךָ הַכְּלִינּוּתָהּ תְּעוֹן דְּתָם בְּטָרָם
 הַיּוֹתָם וְעַל פִּיכָה וּדְבָרְךָ גְּהָיָה כוֹל וּמִבְּלִעְדֵיךָ לֹא יַעֲשֶׂה:
 אֵלֶּה יִדְעָתִי מִבִּינְתְּךָ כִּי אֵלֶּיהָ אוֹנֵי לְרוֹי פָּלָא: וְאַנִּי יֵצֵר הַחֶמֶר וּמְגַבֵּל הַמַּיִם
 סוּד הַעֲרֵנָה וּמִקּוֹר הַנְּדָה כּוֹר הַעוֹן וּמְבִנְהָ הַחֲטָאָה רוּחַ הַתּוֹעָה וְנַעֲוָה בְּלֹא
 בִּינָה וְגִבְעָתָה בְּמִשְׁפָּטֵי צְדָק: מֵה אֲדַבֵּר בְּלֹא גֹדֶע וְאֲשֻׁמְיָהּ בְּלֹא סוּפֵר: הַכוֹל
 25 תְּקוּק לְפָנֶיךָ בְּחַרְתָּ וּזְכָרוֹן לְכוֹל קַצֵּי נֶצַח וּתְקוּפוֹת מְסַפֵּר שְׁנֵי עוֹלָם בְּכוֹל מוֹעֲדֵיהֶם
 וְלֹא נִסְתְּרוּ וְלֹא נִעְדְּרוּ מִלְּפָנֶיךָ: וּמֵה יִסְפֵּר אַנְוֶשׁ חֲטָאתוֹ וּמֵה יִכִּיחַ עַל עוֹנוֹתָיו
 וּמֵה יִשִּׁיב עַל כוֹל מִשְׁפֵּט הַצְּדָק: לְכָה אַתָּה אֵל הַדַּעוֹת כוֹל מַעֲשֵׂי הַצְּדָקָה
 וְסוּד הָאֲמֵת וְלִבֵּי הָאָדָם עַבֹּדַת הַעוֹן וּמַעֲשֵׂי הַרְמִיָּה: אַתָּה בְּרִאשֹׁתָה

מגילת ההודיות

"מגילת ההודיות" מכילה קרוב לארבעים מזמורי הודיה, מעין מזמורי תהלים, והן מתחילות במד לים: "אודכה אדני" או "אודכה אלי". מחבר ההודיות התלבט מאד ברוחו, והתלבטות נפשית זו יחד עם דברים קשים נגד אויביו, שהם גם אויבי השם, כאים בהן לכלל ביטוי נמרץ. הוא משבח את יוצרו, על שהאיר את עיניו לראות נכוחה ולהתרחק מדרך "בני חושך". מאושר הוא, שחבר בו אלהים והציל אותו "מפחי שחת" ומ"מצודות רשעה" והעלה אותו ל"רום עולם" (ג, 20). הכל תלוי ברצון היוצר, שכן "לכה, אתה אל הדעות, כול מעשי הצדקה, סוד האמת, ולבני האדם עבודת העוון ומעשי הרמיה" (א, 27-28). והמחבר, לאחר שאלהים השכיל אותו באמתו, אומר: "ואני הייתי נגינה לפושעים, ועלי קהלת רשעים תתרגש ויהמו כנחשולי ימים, בהרגש גליהם רפש וטיט יגרושו. ותשימני גם לבחירי צדק ומליץ דעת ברזי פלא לבחון [דורשי] אמת ולנסות אוהבי מוסר" (ב, 11-14). כינויי גנאי הרבה בפיו על אויביו, ו"דורשי החלקות" (ב, 15, 29) שונאי נפשו שהוא מזכיר – קרוב לוודאי שהם הפרושים. הוא מודה לאלהים ואומר: "[וא]ני בתומכי בכה אתעודדה ואקומה על מנאצי וידי על כול בוזי, כיא לא יחשבוכה עד הגבורכה בי ותופע לי בכוככה לאורתום" (ד, 22-23). אמנם צדיק ורשע – שניהם נוצרו ביד אל וברצונו ("אתה בראת צדיק ורשע", ד, 38), אבל בכוח מלחמה פנימית ורוח טהרה יש בידי אדם להוכיח במעשיו מהו רצון האלהים בו. והרי הוא אומר: "הפלתה באביון ותביאהו במצוק [וקר] ב, במעשי איש, וככסף מזוקק בכור נופחים למחר שבעתים" (ה, 15-16).

פרופ' סוקניק ז"ל הביע דעה, שמחבר ההודיות הוא "מורה הצדק" (ראה "אוצר המגילות הגנוזות" עמ' 34). ואף על פי שיש יסוד לדעה זו לא הוכחה עדיין מכל וכל. אבל אין שום ספק שהמחבר היה ממנהיגי הכת החשובים.

המגילה נכתבה בידי שני סופרים, ורק זה שכתב את העמודות הראשונות (עד עמודה יא, 22) היה סופר מומחה, אף היא לא נשתמרה יפה וניכרים בה ביותר פגעי הזמן.

יש בה במגילה שתיים עשרה עמודות, שנכתבו בשלוש יריעות (הן גדולות עד 32 ס"מ), ונשארו ממנה גם קטעים הרבה שצירופם קשה ביותר. בעמודות 35-41 שורות. היא מתפרסמת על פי "אוצר המגילות הגנוזות שבידי האוניברסיטה העברית", מהדורת אליעזר ליפא סוקניק, ירושלים תשמ"ו.

הקדמה למגילת ההודיות

למען ב[ריתך] (כיא) ענינו כטובכה בנו: ואתה אל ה[צדק] עשיתה ל[מען] שמה:

10 לנגו --- והראתנו יד חסדיך] עמנו בפדות עולמים: להסיר [ממשלת] אויב לאין עוד ויד גבורתך

ובמ[-----] ל אויבנו למגפת כלה: ועתה היום אץ לנו לרדוף המונם כיא אתה

1] המסתה] לב גבורים מנתה לאין מעמד: לכה הגבורה ובדכה המלחמה ואין

מ[ידך] מציל [-----] יכה ומועדים לרצונכה וגורל] ל[-----] כה ותבצור

מ[שלת] [-----]

15 [-----] ל[-----] לב

יט] לב] בורים: כיא קדוש אדירנו ומלך הכבוד אתנו וצ[בא] רוחיו עם צעדינו ופרשינו כעננים

ו[כעבי ט] ל[כ]סות ארץ וכזרם רביבים להשקות משפט לכול צאצאיה: קומה גבור שבה שב[כה]

ואיש כבוד ושול שללכה עושי חיל: מן ידכה בעורף אויביך ורגלך] על כמותי חלל:

מחץ גויים צריכה וחרבך תואכל בשר: מלא ארצכה כבוד ונחלתך ברכה: ה[מון] מקנה

ב[חלקותיך]

5 כסף וזהב ואבני חפץ] בהיכלותיך: ציון שמחי מואדה והגלגלה כול ערי יהודה: פתחי שעריך

להביא אליך] חיל גוים: ומלביהם ושרתוך והשפתחו לך [כול מעניך ועפר רגליך

תמיד ילחכו: בנות] עמי הבענה בקול רנה: צדינה צדי כבוד ור[ד]ינה במלכות

[-----] כה וישראל למלכות [עולמים:

[-----] ה[ל]לה ההוא למנוח עד הבוקר: ובבוקר יבואו עד מקום המערכה

10 [-----] גבורי כתיים והמון אשור וחיל כול הגוים ה[נקה]לים אתם] [-----]

[-----] נפלו שם בחרבאל: ונגש שם כוהן הרוואש [-----]

[-----] מלחמה וכול ראשי המערכות ופקודיהם [-----]

[-----] נפול [ח]ללי כתיים ויהללו שם [את] אל [ישראל] [-----]

[-----]

לְבַבְכֶם בְּחֻזְקוֹ אֶת יְדֵיהֶם בְּמִלְחַמְתָּם:

וְעֵנָה וְאָמַר: [-----] לְבַב עֲמוֹ יִבְחַן בּוֹ [----] וְלוֹא [-----] לְלִיכֶם כִּיֹּא מֵאֹז שְׂמֵעֵתֶם

בְּרֹזֵי אֵל [-----] הֵם לִיחַד [-----]

15 כְּגִמּוּלָם] ל[-----]

(יז) וְשֵׁם שְׁלוֹמֶם כִּדְלַקְהָ בְּעִמִּיר לְהִיּוֹת] בְּחֻזְנֵי מִצְרָף וְשֹׁנֵן כְּלֵי מִלְחַמְתָּהּ וְלוֹא יִכְהוּ עַד [כָּלוֹת כּוֹל גּוֹי] רָשָׁע וְאַתְמָה וְכוּרוֹ מִשְׁפָּט [ט נִדְב וְאָבִי] הוּא בְּגֵי אֶהְרֹן אֲשֶׁר הִתְקַדַּשׁ אֵל בְּמִשְׁפָּטָם לְעִיגֵי כּוֹל הָעָם: וְאֵלְעֹזֵר וְאִיתָמָר הַחַזִּיק לוֹ לְבָרִית [יחד עזולמים:

וְאַתֶּם הִתְחַזְּקוּ וְאֵל תִּירְאוּם: [הַבֵּל] הִמָּה לְתוֹהוּ וּלְבָהוּ תְשׁוּקֵתְם וּמִשְׁעֵנֵתְם כְּלוֹא הִ'יְתָה]: כִּיֹּא לּוֹא יִדְעוּ מֵאֵל]

5 יִשְׂרָאֵל כּוֹל הוֹנֵה וְנִהְיָה: ו[בְּהִרְאוּהָ אֵל] כְּכוֹל נִהְיֵי עוֹלָמִים הַיּוֹם מוֹעֲדוֹ לְהַכְנִיעוֹל הַשְּׁפִיל שֶׁר מְמַשְׁלֵת

רָשָׁעָה וְיִשְׁלַח עֹזֵר עוֹלָמִים לְגוֹרֵל [פ] דוֹתוֹ בְּגִבּוֹרֵת מְלֶאֶךְ הָאֲדִיר לְמִשְׁרַת מִיכָאֵל בְּאוֹר עוֹלָמִים:

לְהֵאִיר בְּשִׂמְחָה בַּיִת [שְׂרָאֵל שְׁלוֹם וּבְרָכָה לְגוֹרֵל אֵל: לְהָרִים בְּאֵלִים מִשְׁרַת מִיכָאֵל וּמְמַשְׁלֵת יִשְׂרָאֵל כְּכוֹל בְּשֶׁר: יִשְׂמַח צֶדֶק [ב] מְרוֹמִים וְכוֹל בְּגֵי אֶמְתוֹ יִגִּילוּ בְּדַעַת עוֹלָמִים: וְאַתֶּם בְּגֵי בְרִיתוֹ הִתְחַזְּקוּ בְּמִצְרָף אֵל עַד יִגִּיף יְדוֹ [ל] מֵלֵא מִצְרָפֵי רֹזֵיו לְמַעַמְדָּכֶם:

10 וְאַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה יִתְקַעוּ לָהֶם הַכּוֹהֲנִים לְסֹדֵר דְּגִלֵי הַמִּעְרָכָה: וְהָרְאִשִׁים וְנִפְשָׁטִים לְקוֹל הַחֲצוֹצְרוֹת עַד הַתִּיבָלָבָם [א]שׁ עַל מַעַמְדוֹ: וְ[י]תְקַעוּ הַכּוֹהֲנִים בְּחֲצוֹצְרוֹת תְּרוּעָה שְׁנֵית יְיָדֵי הַתְּקָרָב: וּבְהִנִּיעַ אֲנָשִׁי [----] מַעַרְכָת [כתינים] כְּדֵי הַטֵּל יְרִימוּ אִישׁ יְדוֹ בְּכֵלֵי מִלְחַמְתוֹ וְהַכּוֹהֲנִים יְרִיעוּ

בְּחֲצוֹצְרוֹת

הַחֲלָלִים [----] וְכוּל עִם הַשׁוֹפְרוֹת יְרִיעוּ תְרוּעַת מִלְחָמָה: וְאֲנָשִׁי הַבְּיָנִים יִשְׁלְחוּ יָדָם בְּחֵיל הַכַּתִּימִים [וּלְמַשְׁמַע] הַתָּרָוּעָה יַחֲלוּ לְהַפִּיל בְּחֲלָלֵיהֶם וְכוֹל הָעָם יִנְיַחוּ קוֹל הַתְּרוּעָה: וְהַכּוֹהֲנִים 15 יְהִיוּ מְרִיעִים] [-----] ל[-----] ה[----] ל[-----]

לְפָנֵיהֶם

וּבְגוֹרֵל הַשְּׁלֵישי [-----] לְהַפִּיל [-----] לְ[בְר]וֹי אֵל [-----]

(יח) [-----] וּבְהַ[נ]שָׂא יָד אֵל הַגְּדוּלָה עַל בְּלִיעַל וְעַל כּוֹל [גור]ל מְמַשְׁלָתוֹ בְּמִנְפַת עוֹלָמִים

[-----] וְתְרוּעַת קְדוּשִׁים בְּרִדְף אֲשׁוּר: וְנִפְלוּ בְּגֵי יָפֶת לְאִין קוֹם וְכַתִּימִים יִכְתוּ לְאִין [מְרַפָּא:] -- וְהִיָּתָה מִשְׁאֵת יָד אֵל יִשְׂרָאֵל עַל כּוֹל הַמּוֹן בְּלִיעַל: בְּעַת הַהִיאָה יְרִיעוּ הַכּוֹהֲנִים [תְרוּעוֹת הַזְּכָרוֹן וְנֶאֱסָפוּ אֲלֵיהֶם כּוֹל מַעֲרָכוֹת הַמִּלְחָמָה וְנִחְלְקוּ עַל כּוֹל מַלְחֵי הַכַּתִּימִים

5 לְהַחְרִימָם: וּב[א]וֹץ הַשֶּׁמֶשׁ לְכוּא בְּיוֹם הַהוּאָה יַעֲמוּד כּוֹהֵן הַרְאוּשׁ וְהַכּוֹהֲנִים [הַלְלוּיָם] אֲשֶׁר

אֲתוֹ וְרְאִשֵׁי הַמַּעֲרָכוֹת [ו]הַסֶּרֶךְ וּבְרָכוּ שֵׁם אֵת אֵל יִשְׂרָאֵל: וְעֵנּוּ וְאָמְרוּ: בְּרוּךְ שְׂמֵכָה אֵל [אֵלִים כִּיֹּא הַגְּדֻלָּתָ עִם עַמְכָּה] לְהַפְלִיא וּבְרִיתָכָה שְׂמֵרְתָהּ לָנוּ מֵאֹז וְשַׁעֲרֵי שְׁעוֹת פְּתַחְתָּהּ לָנוּ פְּעָמִים רַבּוֹת

5 את תפלת מועד המלחמה על פי ספר סרף עמו עם כול דברי הודותם וסדר שם
 את כול המערכות ככול הכתוב בתורה: והתהלך הכהן החרוץ למועד נקם על פי
 כול אחיו וחזק את אנשי המלחמה ופנה ואמר: חזקו ואמצו והיו לבני חיל:
 אל תיראו ואל תחלתו מפני איביכם: ואל תחפזו ואל תערוצו מפניהם ואל
 תשובו אחור ואל ירף לבבכם: כי המה עדת רשעה ובחושף כול מעשיהם

10 ואליו תשוקתם: הבל מחסיהם ועבורתם כעשן נמלח וכול קהל
 [המאנים] [-----] ממה לוא ימצא וכול יקום הוותם מהר ומלו
 [כצוץ בק] [-----] הוזחזקו למלחמת אל כיא מועד מלחמה היום הזה
 [לא] על כול ה[-----] ב על כול בשר: אל ישראל מרים ידו בגבורת פלאו
 [על] כול רוחי רשעה [-----] גבורי אלים מתאזרים למלחמה ווסדרי קדושים

15 [מתעתדים ליום] [-----] אל [-----] ל[-----] ל[-----]
 אל ישראל [-----]
 להסיר בליעל ב[-----]
 באבדונו חיים [-----]

16) עד תום כול מקור חושף: כיא אל ישראל קרא וקרב על כול הגואים ובקדושי עמו יעשה גבורה:
 את כול הסרף הזה יעשו ביום הוואה על עומדם נגד מחני כתיים: ואחר יתקעו להמה הכהנים
 בחצוצרות

הזכרון ופתחו שערי המלחמה: ויצאו אנשי הבינים ועמדו ראשים בין המערכות ותקעו להם
 הכהנים

תרועה סדר: והראשים יהיו נפשטיים לקול החצוצרות עד התיצבם איש על מעמדו ותקעו להם
 5 הכהנים תרועה שנית ידי התקרב: ובעומדם לנד מערכת כתיים כדי הטל ירימו איש ידו
 בכלי

מלחמתו וששת הכהנים יריעו בחצוצרות החללים קול חד טריד לנצח מלחמה: והלויים וכול
 עם
 השופרות יריעו תרועת מלחמה בקול גדול: ועם צאת הקול יחלו ידם להפיל בחללי כתיים
 וכול

העם יחשו קול התרועה: והכהנים יהיו מריעים בחצוצרות החללים והמלחמה מתנצחת
 בכתיים:

ובהתאזר בליעל לעזרת בני חושף וחללי הבינים יחלו לנפול ברוי אל ולבחון בם כול חרוצי
 המלחמה

10 והכלו הגנים ותקעו בחצוצרות המקרא לצאת מערכה אחרת חליפה למלחמה ועמדו בין
 המערכות

ולמתקרב לם למלחמה יתקעו לשוב: ונגש כהן הראש ועמד לפני המערכה וחזק את

-----[כי]א אַתָּה יַעֲדָתְנוּ לְמַלְכָּתָן-----
(יד) כָּאֵשׁ עֲבַרְתוּ בְּאֵלֵי מִצְרַיִם:

ואחר העלותם מעל התללים לבוא המחנה ירננו כולם את תהלתה משיב: ובבוקר יכבסו בגדיהם ורחצו
מדם פגרי האשמה: ושבנו אל מקום עומדם אשר סדרו שם המצודה לפני נפול חללי האויב: וברכו
שם כולם את אל ישראל ורוממו שמו ביחד שמחה וענו ואמרו: ברוך אל ישראל השומר חסד לבריתו
ותעודות

5 ישועה לעם פדותו: ויקרא כושלים לגבורת פלא וקתל גויים אסף לכלה אין שארית:
ולקרים במשפט
לב נמס ולפתות פה לגאלמים לרנן בגבורה: ונדים] רפות ללמד מלקמה: ונותו לתמוגי ברכים
חזוק מעמד:
ונאמוץ מתנים לשכם מכים: ובענוי רוח [ימסויכור]סם לבב קושי: ובתמימי דרך יתמו כול גויי
רשעה:

ולכול גבוריהם אין מעמד: ואנו שארית עמך גדול] שמכה אל החסדים השומר ברית לאבותינו: ועם
כול דורותינו הפלתה חסדיקה לשארנית עמך] בממשלת בליצל: ובכול רזי שטמתו לוא הדיחוננו]
10 מבריתקה: ורוחי לגולו גערטה מפנינו ומכול מוקשי ממשלתו שמרתה נפש פדותקה: ואתה
תקימותה

נופלים בעוונה ורמי קומה תגדע בגבורותיקה]: לכול גבוריהם אין מציל ולקליהם אין מנוס
ולנכבדיהם
תשיב לבו: וכול יקום הבליהם יהיו כאין: ואנו עם קודשקה במעשי אמתקה נהללה
שמכה

ובגבורותיקה גרוממה תמילד]-----[עתיים ומועדי תעודות עולמים עם מ]בוא
יזקם ולילה
ומוצאי ערב ובוקר: כיא גדולה [תנופת]דכה ורזי נפלאותיקה במרומי]כה[ולקרים לכה מעפר
15 ולהשפיל מאלים:

רומה רומה אל אלים והנשא בעוונה]-----[
[לכו]ל בגי חושך ואור גדלקה י]-----[
]-----[שאול תוקד לשרוף]-----[

(ט) כיא היא עת צרה לישך [אל תעודת מלקמה ככול הגויים: וגורל אל בפדות עולמים
וקלה לכול גוי רשעה: וכול עם יוצאי] המלקמה ילכו וחנו נגד מלך הפתיים ונגד כול חיל
בליצל הנועדים עמו ליום [קרב ונחשיר] בהרבאל:
לעמד כוהן הראש ואחיו ה[כפתנים] לפניו והלויים וכול אנשי הסךך עמו וקרא באוניהם

למדבר וארץ ערבה וכול צאצאיה עם פרוצ'י מימיה חוג ימים ומקרי נהרות ומבקע תהמות
 מעשי חיה ובני כנף תבנית אדם ותולדותיו ונר]עו בלתי לשון ומפרד עצמים מושב משפחות
 15 ונחלת ארצות [-----] מועדי קודש ותקופות שנים וקצ'י
 עד: [-----] נפלאותיכה]אלה ידענו מיבנתכה אשר [חננתנו]
 [-----]הט נא אוזנך אל שועתנו כיא [-----]
 [-----]ל[-----]ביתו הכ[-----]
 (יא) כיא אם לכה המלחמה ובכות ידכה רוטשו פגריהם לאין קובר: ואת גולית הגתי איש גבור חיל
 הסגרתה ביד דויד עבדך כיא בטח בשמכה הגדול ולוא בחרב ונחית: כיא לכה המלחמה ואת
 פלשתיים הכניע]פעמים רבות בשם קודשכה: וגם ביד מלכינו הושעתנו פעמים רבות
 בעבור רחמיכה ולוא כמעשינו אשר הרענו ונעלילות פשעינו: לכה המלחמה ומאתכה]הגבורה:
 5 ולוא לנו ולוא כוחנו ונצצום דינו עשה חיל, כיא בכוחכה ובעוז חילכה הגדול: כא]שר הגדתה
 לנו מאז לאמור דרף כוכב מעקוב קם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כול בני שית
 ונרד מעקוב והאבד שריד [מ]עיר והיה אויב ירשה וישראל עשה חיל: וביד משיחיה
 חזי תעודות הגדתה לנו ק]ץ] מלחמות ידיכה להקבד באויבינו להפיל גודי בליצל שבעת
 גוי הקל ביד אביוני פדויתכה [ברנח ובשלום לגבורת פלא ולב נמס לפתח תקוה: ומעש להמה
 כפרעוה
 10 וכשלישי מרכבותיו בים סו]ף:] ונכאי רוח תבעיר כלפיד אש בעמיר אוכלת רשעה לוא תשוב עד
 כלות אשמה: ומאז השמעתה מו]עד גבורת ידכה בפתיים לאמור ונפל אשור בחרב לוא איש וחרב
 לוא אדם תואכלנו:
 כיא ביד אביונים תסגיר [או]יבי כול הארצות ובנד כורעי עפר להשפיל גבורי עצמים להשיב גמול
 רשעים בראש א[-----]להצדיק משפט אמתכה בכול בני איש ולעשות לכה שם
 עולם בעם
 15 [עולם]-----] המלחמות ולהתגדל ולהתקדש לעיני שאר הגוים לדעת
 [-----] בעש]ותכה שפטים בגוג ובכול קהלו הנקרא] ל [-----]ל[-----]
 [-----] כיא תלחם בם מן השמלים
 [-----] עליהם למהמה [-----]
 (יב) כיא רוב קדושים [א]לה בשמים וצבאות מלאכים בזבול קודשכה לה]לל שמ]כה: ובחירי עם קודש
 שמתה לכה ב]יחד ומס]פר שמות כול צבאם אתכה במעוז קודשכה ומלאכי שמ]ים בזבול כבודכה:
 וחסדי ברך]תכה] וברית שלומכה חרתה למו בחרט חיים למלוך [עליהם] בכול מועדי עולמים:
 ולפקוד צבאות בחי]ר]יכה לא לפיהם ולרבוותם יחד עם קדושיכה [וצבא] מלאכיכה לרשות
 יד
 5 במלחמה להכניע] קמי ארץ בריב משפטיכה ועם בחירי שמים ברכותיכה]:

(ט) יחלו ידם להפיל בתללים וכול העם יחשו מקול התרועעה: והכוהנים יהיו מריעים בתצורות התללים לנצח המלחמה עד הנגף האויב והסבו עורפם: והכוהנים מריעים לנצח מלחמה, ובהנפסם לפניהם יתקעו הכוהנים בתצורות המקרא ויצאו אליהם כול אנשי הבינים מתוך מערכות הפנים: ועמדו ששה דגלים והדגל המתקרב, כולם שבע מערכות, שמונה ועשרים אף אנשי מלחמה והרוכבים ששת אלפים: כול אלה ירדפו להשמיד אויב במלחמת אל לכלת עולמים: ותקעו להמה הכוהנים בתצורות המרדיף ונחל[קו] על כול האויב לרדף כלה: והרכב משיבים על ידי המלחמה עד החרם: ובנפול התללים יהיו הכוהנים מריעים מרחוק ולוא יבואו אל תוך התללים להתנאל בדם טמאתם, כיא קדושים הם: [לוא] יחלו שמן משיחת כהונתם בדם גוי הקל:

10 סרף לשנות סדר דגלי המלחמה, לערוף המעמד על ר[-----]ל[---]גול כפים ומגדלות

וקשת ומגדלות יצל דרוף מעט וראשים יוצאים וכנפים יוצאות משני עברי המערכה [לה]מיס
 אויב: ומגני המגדלות יהיו ארוכים שלוש אמות ורמחיהם אורף[ר] שמונה אמות: והמגדלות יוצאים מן המערכה מאה מגן ומאה פגי המגדל: כליא [סבו] המגדל לשלושת רוחות הפנים מגנים שלוש מאות ושערים שנים למגדל אחד לימין ואחד לשמאל: ועל כול מגני המגדלות יכתובו, על הראשון מיכאל לעל השני -----: על השלישי שריאל: על הרביעי רפאל: מיכאל ונבריאל לימין [-----] [-----] לאר[-----] נאורב ישימו להם [-----] ל[טהר]

(י) מחנינו ולהשמר מכול ערות דבר רע: ואשר הגיד לנו כיא אתה בקרבנו אל גדול ונורא לשול את כול אויבינו לפנינו: וילמדנו מאז לדורותינו לאמור: בקרבכם למלחמה ועמד הכוהן ודבר אל העם לאמור: שמעה ישראל אתמה קרבים היום למלחמה על אויביכמה אל תיראו ואל ירף לבבכמה ואל תח[פון] ואל תערוצו מפניהם כיא אלוהיכם הולף עמכם להלחם לכם עם אויביכם להושיע אתכםמה: ו[ש]וטרנו ידברו לכול עתודי המלחמה נדיבי לב להחזיק בגבורת אל ולשיב כול מסי לבב ולחזיק יחד בכול גבורי חיל: ואשר ד[ב]ר[ת]ה ביד מושה לאמור כיא תבוא מלחמה בארצכמה על הצר הצורר אתכםמה והריעות[מה] בתצורות ונוכרתמה לפני אלוהיכם ונושעתם מאויביכם: מיא כמוכה אל ישראל בשמ[ל]ם ובארץ אשר יעשה כמעשיכה הגדולים וכגבורתכה החזקה: ומיא כעמכה ישראל אשר בחרתה לכה מכול עמי הארצות: עם קדושי ברית ומלומדי חוק משכילי בילנה [דעת] ושומעי קול נכבד ורואי מלאכי קודש: מגולי אוון ושומעי צמוקות ומביני דבר יושב מפרש שחקים צבא מאורות ומשא רוחות וממשלת קדושים אוצרות כבוד, יוצר עבים הבוור ארץ וחוקי מפלגיה

10 וְאַרְבָּעַת וְתוֹלַעַת שְׁנֵי נְצוּרֵת רִיקָמָה מַעֲשֶׂה חוֹשֵׁב וּפְרִי מִנְבָּעוֹת בְּרָאשֵׁיהֶם בְּגִדֵי מִלְחָמָה וְאֵל הַמְקַדָּשׁ לֹא

בִּיאֹום: הַכֹּהֵן הָאֶחָד יִהְיֶה מִתְלַךְ עַל פְּנֵי כוֹל אֲנָשֵׁי הַמַּעֲרָכָה לְחֹזֵק יְדֵיהֶם בְּמִלְחָמָה: וּבִגְדֵי הַשִּׁשָּׁה יִהְיֶה

חֲצוּצוֹרוֹת הַמְקַרָּא וְחֲצוּצוֹרוֹת הַזְּכָרוֹן וְחֲצוּצוֹרוֹת הַתְּרוּעָה וְחֲצוּצוֹרוֹת הַמְרֹדֵף וְחֲצוּצוֹרוֹת הַמָּאֶסֶף: וּבְצֵאת הַכֹּהֲנִים

אֵל בֵּין הַמַּעֲרָכוֹת יֵצְאוּ עִמָּהֶם שְׂבָעָה לְוִיִּים וּבְיָדָם שְׂבָעַת שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבֵל וְשְׁלוֹשָׁה שׁוֹטְרִים מִן הַלְוִיִּים לְפָנָי

הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּים: וְתִקְעוּ הַכֹּהֲנִים בְּשֵׁמֵי חֲצוּצוֹרוֹת הַמְקַרָּא ----- מִלְחָמָה עַל חֲמִשִּׁים מִגֵּן:

15 וְחֲמִשִּׁים אֲנָשִׁים בֵּינֵיהֶם יֵצְאוּ מִן הַשַּׁעַר הָאֶחָד [-----] לְוִיִּים שׁוֹטְרִים: וְעַם כוֹל מַעֲרָכָה וּמַעֲרָכָה יֵצְאוּ כְּכוֹל הַסְּלֻכִים ----- יָנִים מִן

הַשַּׁעֲרִים וְיֵצְאוּ בֵּין שְׁמֵי הַמַּעֲרָכוֹת ----- הַמְקַלְחָמָה] הַשַּׁעֲרִים

(ה) וְחֲצוּצוֹרוֹת תְּהִינָה מְרִיעוֹת לְנֹצֵחַ אֲנָשִׁי הַקָּלֵעַ עַד כְּלוֹתָם לְהַשְׁלִיךְ שְׂבַע פְּעָמִים: וְאַחַר יִתְקַעוּ לָהֶם הַכֹּהֲנִים בְּחֲצוּצוֹרוֹת הַמָּשִׁיב וּבְאוֹר לֵיד הַמַּעֲרָכָה

הָרְאִישוֹנָה לְהַתְנַצֵּב עַל מַעְמָדָם: וְתִקְעוּ הַכֹּהֲנִים בְּחֲצוּצוֹרוֹת הַמְקַרָּא וְיֵצְאוּ שְׁלוֹשָׁה דְגָלֵי בֵינֵיהֶם מִן הַשַּׁעֲרִים וְעַמְדוֹ בֵּין הַמַּעֲרָכוֹת, וְלִידָם אֲנָשֵׁי הָרֶכֶב

5 מִמִּין וּמִשְׂמָאוֹל: וְתִקְעוּ הַכֹּהֲנִים בְּחֲצוּצוֹרוֹת קוֹל מְרֹדֵד יְדֵי סֹדֵר מִלְחָמָה: וְהָרְאִשִׁים יִהְיוּ נִפְשָׁטִים לְסֹדְרֵיהֶם אִישׁ לְמַעְמָדוֹ: וּבְעוֹמְדָם שְׁלוֹשָׁה סֹדְרִים יִתְקַעוּ לָהֶם הַכֹּהֲנִים תְּרוּעָה שְׂנִית קוֹל נוֹחַ וְסֻמוֹף יְדֵי מִפְשָׁע עַד קוֹרְבָם

לְמַעֲרַכַת הָאוֹיֵב וְנִטּוּ יָדָם בְּכָלֵי הַמְלָחָמָה: וְהַכֹּהֲנִים יִרְיעוּ בְּשֵׁשׁ חֲצוּצוֹרוֹת הַחֲלָלִים קוֹל חַד טְרוּד לְנֹצֵחַ מִלְחָמָה: וְהַלְוִיִּים וְכוֹל עַם הַשׁוֹפְרוֹת יִרְיעוּ

10 קוֹל אֶחָד תְּרוּעַת מִלְחָמָה גְּדוֹלָה לְהַמְסִיב אוֹיֵב: וְעַם קוֹל הַתְּרוּעָה יֵצְאוּ וְרָקוֹת הַמְלָחָמָה לְהַפִּיל חֲלָלִים: קוֹל הַשׁוֹפְרוֹת יִחִישוּ וּבְחֲצוּצוֹרוֹת יִהְיֶה

הַכֹּהֲנִים מְרִיעִים קוֹל חַד טְרוּד לְנֹצֵחַ יְדֵי מִלְחָמָה עַד הַשְׁלִיכָם לְמַעֲרַכַת הָאוֹיֵב שְׂבַע פְּעָמִים: וְאַחַר יִתְקַעוּ לָהֶם הַכֹּהֲנִים בְּחֲצוּצוֹרוֹת הַמָּשִׁיב

קוֹל נוֹחַ מְרֹדֵד סֻמוֹף: כְּסֻרְף הַזֶּה יִתְקַעוּ הַכֹּהֲנִים לְשְׁלוֹשֵׁת הַדְּגָלִים: וְעַם הַטָּל הָרְאִישוֹן יִרְיעוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּים וְכוֹל עַם הַשׁוֹפְרוֹת קוֹל תְּרוּעָה

15 גְּדוֹלָה לְנֹצֵחַ מִלְחָמָה ----- יִתְקַעוּ לָהֶם הַכֹּהֲנִים בְּחֲצוּצוֹרוֹת ----- וְעַמְדוֹ עַל מַעְמָדָם בְּמַעֲרָכָה

[-----] וְעַמְדוֹ [-----] הַחֲלָלִים

פְּרָשִׁים לְעֵבֶר הָאֶחָד וְשִׁבַע מֵאוֹת לְעֵבֶר הַשֵּׁנִי: מֵאֲתִים פְּרָשִׁים יֵצְאוּ עִם אֶלֶף מֵעֶרְכַת אֲנָשֵׁי הַבְּיָנִים
 וְכֵן

יַעֲמֻדוּ לְכוֹל עַבְרִי] הַמְחֲנֶה הַכוֹל שֵׁשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וְאֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת רֶכֶב לְאֲנָשֵׁי סָרֶף
 הַמְעַרְכוֹת

10 חֲמִשִּׁים לְמַעְרְכָה [הָאֶחָת: וַיְהִי הַפְּרָשִׁים עַל רֶכֶב אֲנָשֵׁי הַסָּרֶף שֵׁשֶׁת אֲלָפִים חֲמִשׁ מֵאוֹת לְשִׁבְט: כּוֹל
 הָרֶכֶב הַיּוֹצֵאִים

לְמַלְחָמָה עִם אֲנָשֵׁי] הַבְּנִיִם סוֹסִים וְכָרִים קָלֵי רֶגֶל וְרֶכֶב פֶּה וְאַרְכֻּבֵי רוּחַ וּמְלָאִים בְּתַכּוּן יְמִיהֶם
 מְלֻמְדֵי מְלַחְמָה

וּבְעוֹלָיִם לְשִׁמוּעַ וְקִוְלוֹת וְלְכוֹל מְרָאֵי דְמִיּוֹנִים: וְהַרוֹכְבִים עֲלֵיהֶם אֲנָשֵׁי חֵיל לְמַלְחָמָה מְלֻמְדֵי רֶכֶב
 וְתַכּוּן

יְמִיהֶם מִבֶּן שְׁלוֹשִׁים שָׁנָה עַד בֶּן חֲמִשׁ וְאַרְבָּעִים: וּפְרָשֵׁי הַסָּרֶף יִהְיוּ מִבֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים
 וְהֵמָּה

[-----]ל[-----]וְתִבְתִּי רְאִשִׁים וְשׁוֹקִים וּמְחֻזְקִים בְּיָדָם מִגְּנֵי עֲגֻלָּה וְרִמַח אָרוּךְ [-----]

15 [-----]וְקִשְׁתַּת וְחֻצִים וְנִרְקוֹת מְלַחְמָה וְכוֹלֵם עֲתוּדִים ב[-----]

[-----]א[-----]ל וְלִשְׁפוֹךְ דָּם חֲלָלִי אֲשַׁמְתֶּם אֵלֶּה הֵמָּה ה[-----]

וְאֲנָשֵׁי הַסָּרֶף יִהְיוּ מִבֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים: וְסוֹרְכֵי הַמְחֲנֹת יִהְיוּ מִבֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה וְעַד בֶּן
 שָׁשִׁים: וְהַשׁוֹטְרִים

יִהְיוּ גַם הֵם מִבֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים: וְכוֹל מְפָשִׁיטֵי הַחֲלָלִים וְשׁוֹלְלֵי הַשָּׁלָל וּמְטַהְרֵי הָאָרֶץ
 וְשׁוֹמְרֵי הַכְּלָיִם

וְעוֹרֵף הַצִּידָה, כּוֹלֵם יִהְיוּ מִבֶּן חֲמִשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַד בֶּן שְׁלוֹשִׁים: וְכוֹל נֹעַר וְעֻטוּט וְאִשָּׁה לֹא יָבוֹאוּ
 לְמַחְנֹתֶם בְּצִאתְכֶם

מִירוּשָׁלַיִם לְלֶכֶת לְמַלְחָמָה עַד שׁוֹבֵם: וְכוֹל פֶּסֶחַ אוֹ עֹנָר אוֹ חֲגֹר אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר מוּם עוֹלָם בְּבָשְׂרוֹ אוֹ
 אִישׁ מְנוּגָע בְּטַמְאָת

5 בָּשְׂרוֹ, כּוֹל אֵלֶּה לֹא יֵלְכוּ אִתְּכֶם לְמַלְחָמָה: כּוֹלֵם יִהְיוּ אֲנָשֵׁי נְדָבָת מְלַחְמָה וְתַמִּי רוּחַ וּבָשָׂר

וְעֲתוּדִים לְיוֹם נֶקֶם: וְכוֹל
 אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִהְיֶה טְהוֹר מִמְקוֹרוֹ בְּיוֹם הַמְלַחְמָה לֹא יֵרַד אִתְּכֶם, כִּי אִם מְלָאכִי קוֹדֵשׁ עִם צְבָאוֹתֶם

יָחַד: וְרוּחַ יִהְיֶה
 בֵּין כּוֹל מַחְנֵיהֶמָּה לְמִקוֹם הַיָּד כְּאֲלָפִים בְּאֵמָה וְכוֹל עֲרֹנַת דָּבָר רַע לֹא יִרְאֶה סְבִיבוֹת כּוֹל מַחְנֵיהֶם:

וּבִסְדֵּר מַעְרְכוֹת הַמְלַחְמָה לְקִרְאָת אוֹיֵב מַעְרְכָה לְקִרְאָת מַעְרְכָה: וְיֵצְאוּ מִן הַשַּׁעַר הַתִּיכוֹן אֶל בֵּין
 הַמְעַרְכוֹת שְׂבָעָה

כּוֹהֲנִים מִבְּנֵי אֶהֱרֹן לּוֹבְשִׁים בְּגָדֵי שֵׁשׁ לָבָן כְּתוּנֹת בַּד וּמְכַנְסֵי בַד וְחוּגְרִים בְּאַבְגָּט בַּד שֵׁשׁ מְשֻׁזָּר
 תְּכֵלֶת

10 וארְגָּמָן ותולעת שני וצורת ריקמה מעשה חושב ופרי מגבעות בראשיהם בגדי מלחמה ואֵל המקדש
לוא

יביאום: הכותן האחד יהיה מהלך על פני כול אנשי המערכה לחזק ידיהם במלחמה: וכיד הששה
יהיו

תצוצרות המקרא תצוצרות הזכרון תצוצרות התרועה תצוצרות המרדף תצוצרות המאסף:
ובצאת הכהנים

אל בין המערכות יצאו עמהם שבעה לויים ובגדם שבעת שופרות היוכל ושלשה שוטרים מן
הלויים לפני

הכהנים והלויים: ותקעו הכהנים בשתי תצוצרות המלקרא ----- מלחמה על
חמשים מגן:

15 ותמשים אנשי בינים יצאו מן השער האחד] ----- [לויים שוטרים: ועם
כול מערכה ומערכה יצאו ככול הסלרכים ----- אינים מן

השערים
ונעמ]דו בין שתי המערכות ----- המלחמה

(ח) התצוצרות תהינה מריעות לנצח אנשי הקלע עד פלותם להשליך שבע
פעמים: ואחר יתקעו להם הכהנים בתצוצרות המשיב ובאו ליד המערכה

הראישונה להתנצב על מעמדם: ותקעו הכהנים בתצוצרות המקרא ויצאו
שלשה דגלי בינים מן השערים ועמדו בין המערכות, וילידם אנשי הרקב

5 מקיז ומשמאול: ותקעו הכהנים בתצוצרות קול מרודד ידי סדר מלחמה:
והראשים יהיו נפשטים לסדריהם איש למעמדו: ובמעמדם שלשה סדרים

יתקעו להם הכהנים תרועה שנית קול נוח וסמוך ידי מפשע עד קורבם
למערכת האויב ונטו ידם בכלי המלחמה: והכהנים יריעו בשש תצוצרות

התללים קול חד טרוד לנצח מלחמה: והלויים וכול עם השופרות יריעו
10 קול אחד תרועת מלחמה גדולה להמס לב אויב: ועם קול התרועה יצאו

ורקות המלחמה להפיל תללים: קול השופרות יחישו ובתצוצרות יהיו
הכהנים מריעים קול חד טרוד לנצח ידי מלחמה עד השליכם למערכת

האויב שבע פעמים: ואחר יתקעו להם הכהנים בתצוצרות המשיב
קול נוח מרודד סמוך: כסרף הזה יתקעו ה[כהנים לשלושת הדגלים: ועם

15 הטל הראישון יריעו ה[כהנים והלויים וכול עם השופרות קול תרועה
גדולה לנצח מלחמה ----- יתקעו] להם הכהנים

בתצוצרות ----- ועמדו על מעמדם במערכת
----- [ועמדו] -----

----- [התללים]

פְּרָשִׁים לְעֵבֶר הָאֶחָד וְשִׁבְעַת מֵאוֹת לְעֵבֶר הַשֵּׁנִי: מֵאֲמִים פְּרָשִׁים יֵצְאוּ עִם אֵלֶּה מֵעֶרְכַּת אַנְשֵׁי הַבְּיָנִים וְכֵן

יַעֲמִדוּ לְכוֹל עַלְבְּרִי) הַמִּתְנַה הַכוֹל שֵׁשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וְאַלְפֵי אַרְבַּע מֵאוֹת רַבֵּב לְאַנְשֵׁי סֶרֶף הַמַּעֲרָכוֹת

10 חֲמִשִּׁים לְמַעֲרָכָה (הָאֶחָת: וַיְהִי הַפְּרָשִׁים עַל רַבֵּב אַנְשֵׁי הַסֶּרֶף שֵׁשֶׁת אֲלָפִים חֲמִשׁ מֵאוֹת לְשִׁבְט: כּוֹל הַרַבֵּב הַיּוֹצְאִים

לְמַלְחָמָה עִם אַנְשֵׁי) הַבְּנִיִם סוּסִים וְכָרִים קָלִי רֶגֶל וְרַפִּי פֶה וְאַרְוֵפִי רוּחַ וּמְלֵאִים בְּתַכּוֹן יְמִיהֶם מְלֻמְדֵי מַלְחָמָה

וּבַעֲוִלִים לְשִׁמוּעַ (קְלוֹלוֹת וְלִכּוֹל מֵרְאֵי דַמְיוֹנִים: וְהַרוֹכְבִים עֲלֵיהֶם אַנְשֵׁי חֵיל לְמַלְחָמָה מְלֻמְדֵי רַבֵּב וְתַכּוֹן

יְמִיהֶם מִבֵּן שְׁלוֹשִׁים שָׁנָה עַד בֵּן חֲמִשׁ וְאַרְבָּעִים: וּפְרָשֵׁי הַסֶּרֶף יִהְיוּ מִבֵּן אַרְבָּעִים שָׁנָה וְעַד בֵּן חֲמִשִּׁים וְהֵמָּה

1) [-----] [ל] [-----] [ות ובתי ראשים ושוקים ומתווקים בגדם מגני ענלה ורמח ארוך] [-----]

15 [-----] [נקשת וחצים ונרקות מלחמה וכולם עתודים ב] [-----]

1) [א] [ל] [ולשפור דם חללי אשמתם אלה המה ה] [-----]

1) וְאַנְשֵׁי הַסֶּרֶף יִהְיוּ מִבֵּן אַרְבָּעִים שָׁנָה וְעַד בֵּן חֲמִשִּׁים: וְסוֹרְכֵי הַמִּתְנַחֵת יִהְיוּ מִבֵּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה וְעַד בֵּן שָׁשִׁים: וְהַשּׁוֹטְרִים

יִהְיוּ גַם הֵם מִבֵּן אַרְבָּעִים שָׁנָה וְעַד בֵּן חֲמִשִּׁים: וְכוֹל מִפְּשִׁי הַחֲלָלִים וְשׁוֹלְלֵי הַשְּׁלָל וּמִטְהַרֵי הָאָרֶץ וְשׁוֹמְרֵי הַכְּלִים

וְעוֹרֵף הַצִּידָה, כּוֹלָם יִהְיוּ מִבֵּן חֲמִשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַד בֵּן שְׁלוֹשִׁים: וְכוֹל גַּעַר וְעֶטוּט וְאִשָּׁה לֹא יָבוֹאוּ לְמִתְנַחֵת בְּצִאֲתָם

מִירוֹשָׁלַיִם לְלֶכֶת לְמַלְחָמָה עַד שׁוֹבָם: וְכוֹל פֶּסַח אוֹ עוֹר אוֹ חֲגֵר אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר מוּם עוֹלָם בְּבָשְׂרוֹ אוֹ אִישׁ מְנוּגָע בְּטַמְאֵת

5) בָּשְׂרוֹ, כּוֹל אֵלֶּה לֹא יֵלְכוּ אִתָּם לְמַלְחָמָה: כּוֹלָם יִהְיוּ אַנְשֵׁי נְדָבָת מַלְחָמָה וְתַמִּימֵי רוּחַ וּבָשָׂר

וְעֵתוּדִים לְיוֹם זָקָם: וְכוֹל

אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִהְיֶה טְהוֹר מִמְקוֹרוֹ בְּיוֹם הַמַּלְחָמָה לֹא יֵרַד אִתָּם, כִּי אִם מְלֹאכֵי קוֹדֶשׁ עִם צְבָאוֹתָם יָמַד: וְרִנַּח יִהְיֶה

בֵּין כּוֹל מִתְנַיֶהמָה לְמִקוֹם הַיָּד כְּאֲלָפִים בְּאֵמָה וְכוֹל עֲרֹנַת דְּבָר רַע לֹא יִרְאֶה סְבִיבוֹת כּוֹל מִתְנַיֶהמָה: וּבְסֶדֶר מַעֲרָכוֹת הַמַּלְחָמָה לְקִרְאֵת אוֹיֵב מַעֲרָכָה לְקִרְאֵת מַעֲרָכָה: וַיֵּצְאוּ מִן הַשַּׁעַר הַתִּיכוֹן אֶל בֵּין

הַמַּעֲרָכוֹת שִׁבְעָה

כּוֹהֲנִים מְבִנֵי אֶהְרֹן לוֹבָשִׁים בְּגָדֵי שֵׁשׁ לָבָן כְּתוּנַת בַּד וּמְכַנְסֵי בַד וְחוּגְרִים בְּאַבְגָּט בַּד שֵׁשׁ מְשֻׁחַר תְּכֵלֶת

פָּנִים לַמַּעֲרָכָה הַאֲחַת סְדוּרִים בְּסֶרֶף מַעֲמַד אִישׁ אַחַר אִישׁ: וְכוּלָם מִתְזַיְקִים מִגַּי נְחוּשֶׁת מְרוֹקָה כְּמַעֲשֵׂה

5 מִרְאֵת פָּנִים: וְהִמָּן מוֹסֵב מַעֲשֵׂי גְדִיל שְׁפָה וְצוּרַת מִחְבְּרַת מַעֲשֵׂה חוֹשֵׁב זָהָב וְכֶסֶף וְנְחוּשֶׁת מְמוּזָזִים וְאֲבָנֵי חֶפֶץ אֲבֹדֵי רִיקָמָה מַעֲשֵׂה חֶרֶשׁ מִחְשֶׁבֶת: אֹרֶךְ הַמָּגֵן אֲמַתִּים נְחָצִי וְרוֹחְבוֹ אֲמָה נְחָצִי: וּבְיָדָם לִמַח

וְכִידָן: אֹרֶךְ הַרְמַח שְׁבַע אַמּוֹת מִזָּה הַסָּגֵר וְהַלּוֹהֵב חֲצֵי הָאֲמָה: וּבִסָּגֵר שְׁלוֹשָׁה צְמִידִים מְפֹתָחִים כְּמַעֲשֵׂי

גְדִיל שְׁפָה בְּזָהָב וְכֶסֶף וְנְחוּשֶׁת מְמוּזָזִים כְּמַעֲשֵׂי צוּרַת מִחְשֶׁבֶת: וּמִחְבְּרַת הַצַּוְנָה מִזָּה וּמִזָּה לְצִמֵּיד סָבִיב אֲבָנֵי חֶפֶץ בֹּדֵי רִיקָמָה מַעֲשֵׂי חֶרֶשׁ מִחְשֶׁבֶת: וְשִׁבּוֹלֶת וְהַסָּגֵר מְחוּרָץ בֵּין הַצְּמִידִים כְּמַעֲשֵׂי 10 עֲמוּד מִחְשֶׁבֶת: וְהַלּוֹהֵב בְּרוּל לָבָן מֵאִיר מַעֲשֵׂי חֶרֶשׁ מִחְשֶׁבֶת: וְשִׁבּוֹלֶת זָהָב טָהוֹר בְּתוֹךְ הַלֵּהָב

וּשְׁפֹד אֵל

הָרֵאשׁ: וְהַפִּידָנִים בְּרוּל בְּרוּר טָהוֹר בְּכוּר וּמְלוּבָן כְּמִרְאֵת פָּנִים מַעֲשֵׂי חֶרֶשׁ מִחְשֶׁבֶת: וּמִרְאֵי שִׁבּוֹלֶת זָהָב טָהוֹר חוֹבְרַת בּוֹ לְשֵׁנֵי עֲבָרָיו: וְסַפּוֹת יָשָׁר אֵל הָרֵאוֹשׁ שְׁתֵּי מִזָּה וְשְׁתֵּי מִזָּה: אֹרֶךְ הַפִּידוֹ אֲמָה נְחָצִי וְרוֹחְבוֹ אַרְבַּע אַצְבָּעוֹת: וְהַבֶּטֶן אַרְבַּע גוּדְלִים וְאַרְבָּעָה טַפְחִים עַד הַבֶּטֶן: וְהַבֶּטֶן מְרוּגְלֶת הֵנָּה וְהֵנָּה חֲמֵשָׁה טַפְחִים: וְיָד הַכִּידָן קָרָן בְּרוּרָה מַעֲשֵׂה חוֹשֵׁב צוּרַת רִיקָמָה בְּזָהָב וּבְכֶסֶף וְאֲבָנֵי חֶפֶץ:

15 וּבַעֲמוּד הַכּוֹהֲנִים] ----- [וְסִדְרוֹ שְׁבַע הַמַּעֲרָכוֹת מַעֲרָכָה אַחַר מַעֲרָכָה

מִזָּה] ----- [שְׁלוֹשִׁים בְּאֲמָה אֲשֶׁר יַעֲמֹדוּ שָׁם אֲנָשָׁי]

----- [לְאַנְשֵׁי] הַפָּנִים] ----- [

1) שְׁבַע פְּעָמִים וְשָׁבוּ לְמַעֲמָדָם: וְאַחֲרֵיהֶם יֵצְאוּ שְׁלוֹשָׁה דָגְלֵי בִינָיִם וְעָמְדוּ בֵּין הַמַּעֲרָכוֹת: הַדָּגָל

הָרֵאִישׁוֹן יִשְׁלִיף [אָ] ל

מַעֲרָכַת הָאוֹיֵב שְׁבָעָה וְרִקּוֹת מְלַחְמָה: וְעַל לֹהֵב הַנּוֹרָק כְּתוּבוֹ בְּרִקְתָּ חֲנִית לְגִבּוֹרַת אֵל: וְעַל הַשְּׁלֵט הַשְּׁנֵי יְכַתּוּבוּ

זִיקֵי דָם לְהַפִּיל חֲלָלִים בְּאֵף אֵל: וְעַל הַנּוֹרָק הַשְּׁלִישִׁי יְכַתּוּבוּ שְׁלֵהוֹבַת חֶרֶב אוֹכְלַת חֲלָלֵי אֱוֹן

בְּמִשְׁפַּט אֵל:

כּוֹל אֵלָה יִטִּילוּ שְׁבַע פְּעָמִים וְשָׁבוּ לְמַעֲמָדָם: וְאַחֲרֵיהֶם יֵצְאוּ שְׁנֵי דָגְלֵי בִינָיִם וְעָמְדוּ בֵּין שְׁתֵּי

הַמַּעֲרָכוֹת: הַדָּגָל

5 הָרֵאִישׁוֹן מִתְזַיֵּק חֲנִית וּמָגֵן: וְהַדָּגָל הַשְּׁנֵי מִתְזַיְקֵי מָגֵן וְכִידָן לְהַפִּיל חֲלָלִים בְּמִשְׁפַּט אֵל וּלְהַכְנִיעַ

מַעֲרָכַת

אוֹיֵב בְּגִבּוֹרַת אֵל לְשֵׁלָם גְּמוּל רַעְתָּם לְכוֹל גּוֹי הָבֵל: וְהִיתָה לְאֵל יִשְׂרָאֵל הַמְּלוּכָה וּבְקִדּוּשֵׁי עֲמוּ יַעֲשֶׂה חֵיל:

וְשָׁבָעָה סִדְרֵי פְרָשִׁים יַעֲמֹדוּ גַם הֵמָּה לִימִין הַמַּעֲרָכָה וְלִשְׁמֹאלָהּ מִזָּה וּמִזָּה יַעֲמֹדוּ סִדְרֵיהֶם: שְׁבַע מֵאוֹת

אל יד מלקמה בכול בשר ענל ואת שם שר המאה ואת שמות שרי עשרותיו: ועל אות התמשים יכתובו קדל

מעמד רשעים [בגבורת אל ואת שם שר התמשים ואת שמות שרי עשרותיו: על אות העשרה יכתובו רנות

אל בגבל עשור ואת שם שר העשרה ואת שמות תשעת אנשי תעודתו:

וב(כ)לקתם למלקמה יכתובו על אותותם אמת אל צדק אל כבוד אל משפט אל ואחריהם כול סרף פרוש שמותם:

ובגשתם למלקמה יכתובו על אותותם ימין אל מועד אל מהומת אל חללי אל ואחריהם כול פרוש שמותם:

ובשוקם מן המלקמה יכתובו על אותותם רומם אל גדל אל תשבוחת אל כבוד אל עם כול פרוש שמותם:

סרף אותות העדה: בצאתם למלקמה יכתבו על אות הראשונה עדת אל: על אות השנית מחגי אל: על השלישית

10 שבטי אל: על הרביעית משפחות אל: על התמישית דגלי אל על הששית קהל אל: על השביעית קרואי

אל: על השמינית צבאות אל: ופרוש שמונתם יכתובו עם כול סרכם: ובגשתם למלקמה יכתובו על אותותם

מלקמת אל נקמת אל ריב אל גמול אל כוח אל שלומי אל גבורת אל פלת אל בכול גוי הקל: ואת כול פרוש

שמותם יכתובו עליהם: ובשוקם מן המלקמה יכתובו על אותותם ישועות אל נצח אל עזר אל משענת אל

[שבחת אל הודות אל תהלת אל שלום אל:

15 [סרף המידות: אות כול העדה אורף ארבע עשרה אמה אות [-]ל]----- [ע]שרה אמה

-----] שתיים עשרה אמות -----] א עשתי עשרה -----] תשע אמות

-----] אמות אות העשרה ש]-----

ה) ועל [גן] נשיא כול העדה יכתבו שמו [ו]שם ישראל [ו]וואהרון ושמות שנים עשר שבטי ישראל כתולד אותם

ושמות שנים עשר שרי שבטיהם:

סרף לסדר דגלי המלקמה: בהמלא צבאם להשלים מערכת פנים על אלה איש תאסר המערכה: [ושבצה סדר]

ג) סְדָרֵי הַמִּלְחָמָה וְחֻצוֹצְרוֹת מִקְרָאָם בְּהַפְתַּח שַׁעֲרֵי הַמִּלְחָמָה לְצֵאת אַנְשֵׁי הַבְּנִיִּים וְחֻצוֹצְרוֹת תְּרוּעוֹת הַחֲלָלִים וְחֻצוֹצְרוֹת

הַמְאָרֵב וְחֻצוֹצְרוֹת הַמְרַדְּף בְּהִנָּף אוֹיֵב וְחֻצוֹצְרוֹת הַמְאָסֵף בְּשׁוּב הַמִּלְחָמָה: עַל חֻצוֹצְרוֹת מִקְרָא הָעֵדָה יִכְתּוּבוּ קְרוּאֵי אֵל:

וְעַל חֻצוֹצְרוֹת מִקְרָא הַשָּׂרִים יִכְתּוּבוּ נְשִׂאֵי אֵל: וְעַל חֻצוֹצְרוֹת הַמְסוּרוֹת יִכְתּוּבוּ סֵרֶף אֵל: וְעַל חֻצוֹצְרוֹת אַנְשֵׁי

הַשֵּׁם יִכְתּוּבוּ רְאשֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה: בְּהֶאֱסָפָם לְבֵית מוֹעֵד יִכְתּוּבוּ תְעוּדוֹת אֵל לְעֻצַּת קוֹדֶשׁ: וְעַל חֻצוֹצְרוֹת הַמַּחְנֹת

5 יִכְתּוּבוּ שְׁלוֹם אֵל בְּמַחְנֵי קְדוּשָׁיו: וְעַל חֻצוֹצְרוֹת מְסַעֲיָהֶם יִכְתּוּבוּ גְבוּרוֹת אֵל לְהַפִּיץ אוֹיֵב וּלְהַנִּיֵּס כּוֹל מְשַׁנְּאֵי

צָדֵק וּמְשִׁיב תְּסֻדִּים בְּמְשַׁנְּאֵי אֵל: וְעַל חֻצוֹצְרוֹת סְדָרֵי הַמִּלְחָמָה יִכְתּוּבוּ סְדָרֵי דוֹגְלֵי אֵל לְנִקְמַת אִפּוֹ בְּכוֹל בְּנֵי חוֹשֶׁף:

וְעַל חֻצוֹצְרוֹת מִקְרָא אַנְשֵׁי הַבְּנִיִּים בְּהַפְתַּח שַׁעֲרֵי הַמִּלְחָמָה לְצֵאת לְמַעַרְכַּת הָאוֹיֵב יִכְתּוּבוּ זְכוּרוֹת נְקָם בְּמוֹעֵד

אֵל: וְעַל חֻצוֹצְרוֹת הַחֲלָלִים יִכְתּוּבוּ יַד גְּבוּרַת אֵל בְּמִלְחָמָה לְהַפִּיל כּוֹל חֲלָלֵי מַעַל: וְעַל חֻצוֹצְרוֹת הַמְאָרֵב יִכְתּוּבוּ

רְצֵי אֵל לְשַׁחַת רֶשַׁעָה: וְעַל חֻצוֹצְרוֹת הַמְרַדְּף יִכְתּוּבוּ נִגְּף [אֵל] אֵל כּוֹל בְּנֵי חוֹשֶׁף לּוֹא יִשִּׁיב אִפּוֹ עַד כְּלוּתָם:

10 וּבְשׁוּבָם מִן הַמִּלְחָמָה לְבוֹא הַמַּעַרְכָּה יִכְתּוּבוּ עַל חֻצוֹצְרוֹת הַמְשִׁיב אָסֵף אֵל: וְעַל חֻצוֹצְרוֹת דְּרָדָה הַמְשִׁיב מִמִּלְחָמַת הָאוֹיֵב לְבוֹא אֵל הָעֵדָה יְרוּשָׁלַיִם יִכְתּוּבוּ גִילוֹת אֵל בְּמְשִׁיב שְׁלוֹם:

סֵרֶף אוֹתוֹת כּוֹל הָעֵדָה לְמְסוּרוֹתָם: עַל הָאוֹת הַגְּדוּלָּה אֲשֶׁר בְּרֹאשׁ כּוֹל הָעָם יִכְתּוּבוּ עִם אֵל וְאֵת שֵׁם יְשָׁרְאֵל

וְאֶהְרֹז וְשְׁמוֹת שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי [שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל] כְּתוּלְדוֹתָם: עַל אוֹתוֹת רְאשֵׁי הַמַּחְנֹת אֲשֶׁר לְשִׁלּוֹשֶׁת הַשְּׂבָטִים

יִכְתּוּבוּ בְּרֹאשׁ --- : עַל [אוֹת הַשְּׂבִט יִכְתּוּבוּ גַם אֵל וְאֵת שֵׁם נְשִׂי הַשְּׂבִט ---]

15 מְשַׁפְּחוֹתָיו --- [שֵׁם הַנְּשִׂא הַרְבוּא וְאֵת שְׁמוֹת שְׁרָרֵי

---] שְׁרֵי מְאִיּוֹתָיו וְעַל אוֹת

ד) וְעַל אוֹת מְרָרֵי יִכְתּוּבוּ תְרוּמַת אֵל וְאֵת שֵׁם נְשִׂי מְרָרֵי וְאֵת שְׁמוֹת שְׁרָרֵי אֲלִפְיוֹ: וְעַל אוֹת הָאֵל [לְ] הַ

יִכְתּוּבוּ אֵף אֵל בְּעֶבְרָה עַל

בְּלַעַל וּבְכוֹל אַנְשֵׁי גוֹרְלוֹ לְאִין שְׂאֲרִית וְאֵת שֵׁם שֵׁר הָאֵלָף וְאֵת שְׁמוֹת שְׁרָרֵי מְאִיּוֹתָיו: וְעַל אוֹת הַמְאָה

יִכְתּוּבוּ מְאָת:

1 [וכבוד אל בסוד] קדושים יופיע בעזרת בני אור אנשי האמת לקבלת בני חושף גורל
[בליעל - - - - - המון גדול - - - - -] אם יתנו יד

בכל
2 אבות העדה שנים ותמשים: ואת ראשי הכהנים יסרכו אחר כוהן הראש ומשנהו, ראשים שנים עשר,
להיות משךתים

בתמיד לפני אל: וראשי המשמרות ששה ועשרים במשמרותם ישרתו: ואחריהם ראשי הלויים לשרת
תמיד שנים עשר, אחד
לשבת וראשי משמרותם איש במעמדו ישרתו: וראשי השבטים ואבות העדה אחריהם להתניב
תמיד בשערי המקדש:

וראשי משמרותם עם פקודיהם יתניבו למועדיהם לחודשיהם ולשבתות ולכול ימי השנה מן
תמשים שנה ומעלה:

5 אלה יתניבו על העולות ועל הזבחים לערוף מקטרת ניחוח לרצון אל לכפר בעד כול עדתו
ולהדשן לפניו תמיד
בשולחן כבוד: את כול אלה יסרכו במועד שנת השמטה: ובשלוש ושלושים שני המלקמה הנותרות
היו אנשי השם

קראי המועד וכול ראשי אבות העדה בתרים להם אנשי מלקמה לכול ארצות הנזיים: מכול שבטי
ישראל יתלוצו
להם אנשי חיל לצאת לצבא כפי תעודות המלקמה שנה בשנה: ובשני השמטים לוא יתלוצו לצאת
לצבא כיא שבת

מנוח היאה לישראל: בתמש ושלושים שני העבודה תערוף המלקמה: שש שנים ועורכוה כול העדה
חד:

10 ומלקמת המחלקות בתש[ע] ועשרים הנותרות: בשנה הראשונה ילקמו בארם נהרים: ובשנית בבני
לוד: ובשלישית
ילקמו בשאר בני ארם בעוץ וחול תוגר ומשא אשר בעבר פורת: ברביעית ובחמישית ילקמו בבני
ארפכשד:

בששית ובשביעית ילקמו בכול בני אשור ופרס ונקדמוני עד המדבר הגדול: בשנה השמינית ילקמו
עילם: בתשיעית ילקמו בבני שמעאל וקטורה: ובעשר השנים אשר אחריהם תחלק המלקמה על
כול בני חם

15 [כול ארצות מושבותם: ובעשר השנים הנותרות תחלק המלקמה על כול הנעמים במ]ושבותיהם
[-----] [צוצרות] לתרועה לכול עבודתם ל- [-----] לפקודיהם
[-----] [עושרות על [צוצרות]] [-----]

(*) וְגַם סָרַף אֲנָשִׁי] הַמִּלְחָמָה רֵאשִׁית מְשֻׁלוֹת יָד בְּנֵי אֹר לְהַחֲלִי בְּגוֹרֵל בְּחֵיל בְּלִיעֵל בְּגִדוֹד
 אָדוּם וּמוֹאָב וּבְנֵי עַמּוֹן
 וְתַלְי צִידוֹן וְפִלְשֶׁת וּבְגִדוֹדֵי כְּתִי אֲשׁוּר וְעַמְקָהּ בְּעֶזֶר מְרִשִׁיעֵי בְרִית: בְּנֵי לֵוִי וּבְנֵי יְהוּדָה וּבְנֵי בְנֵימִן,
 גֹּלֶת הַמִּדְבָּר, יִלְחָמוּ בָּם
 כּוֹל הַצָּבָא] לְכוּל גְּדוּדֵיהֶם בְּשׁוּב גֹּלֶת בְּנֵי אֹר מִמִּדְבַּר הָעַמִּים לַחֲנוּת בְּמִדְבַּר יְרוּשָׁלָּיִם: וְאַחַר
 הַמִּלְחָמָה יַעֲלוּ מִשָּׁם
 עַל כּוֹל גְּדוּדֵי] הַכְּתִיִּים בְּמִצְרַיִם: וּבְקִצּוֹ יֵצֵא בְּחָמָה גְּדוּלָּה לְהִלָּחֵם בְּמִלְכֵי הַצָּפוֹן וְאִפּוֹ לְהַשְׁמִיד
 וּלְהַכְרִית אֶת קַרְן
 5 [בְּלִיעֵל: וְהִיא] אֵת יְשׁוּעָה לְעַם אֵל וְקָץ מִמֶּשֶׁל לְכוֹל אֲנָשֵׁי גוֹרְלוֹ וְכָלֵת עוֹלָמִים לְכוֹל גוֹרֵל בְּלִיעֵל:
 וְהִיֵּתָה מֵהוּמָה
 גְּדוּלָּה בְּ] בְּנֵי יִפֶּת וְנִפְלֵ אֲשׁוּר וְאִין עוֹזֵר לוֹ: וְסָרָה מִמֶּשֶׁלֶת כְּתִיִּים לְהַכְנִיעַ] רְשָׁעָה לְאִין שְׂאֲרֵית
 וּפְלִטָה לֹא תִהְיֶה

[לְכוֹל בְּנֵי חוּשָׁף:

[אֲמַת וְצָד] ק יֵאִירוּ לְכוֹל קִצּוֹת תְּבַל הַלוֹף וְאוֹר עַד תּוֹם כּוֹל מוֹעֲדֵי חוּשָׁף: וּבְמוֹעֵד אֵל יֵאִיר רוּם
 גוֹרְלוֹ לְכוֹל קִצֵּי
 [עוֹלָמִים] לְשִׁלוּם וּבְרָכָה כְּבוֹד וְשִׁמְחָה וְאוֹרָף יָמִים לְכוֹל בְּנֵי אֹר: וּבִיּוֹם נִפּוֹל בּוֹ כְּתִיִּים קָרַב
 וּנְחָשִׁיר חֹזֵק לְפָנָי אֵל

10 יִשְׂרָאֵל כִּיֵּא הוּאֵה יוֹם יַעוֹד לוֹ מֵאֶז לְמִלְחָמַת כְּלָה לְבְנֵי חוּשָׁף: בּוֹ יִתְקַרְבוּ לְנַחְשִׁיר גְּדוֹל

עֲדַת אֱלִים וְקַהֲלַת
 אֲנָשִׁים: בְּנֵי אֹר וְגוֹרֵל חוּשָׁף גְּלַחְמִים יַחַד לְגִבּוֹרַת אֵל בְּקוֹל הַמּוֹן גְּדוֹל וְתוֹרַעַת אֱלִים וְאֲנָשִׁים לְיוֹם
 הוֹנָה: וְהִיאֵה עַת
 צָרָה [עֲדוּת] לְעַם פְּדוּת אֵל: וּבְכוֹל צְרוּחַתָּה לֹא נִהְיֶתָה כְּמוֹהָ מַחִישָׁה עַד תּוֹמָה לְפְדוּת עוֹלָמִים:
 וּבִיּוֹם מִלְחָמָתָם בְּכְתִיִּים
 יֵצֵאוּ לְנַחְשִׁיר: בְּמִלְחָמָה שְׁלוּשָׁה גוֹרְלוֹת יַחְזְקוּ בְּנֵי אֹר לְגוֹף רְשָׁעָה: וְשְׁלוּשָׁה יִתְאַזְרוּ חֵיל בְּלִיעֵל
 לְמַשִּׁיב גוֹרֵל
 אֵל: וְדַגְלֵי הַבְּנִיִּים יִהְיוּ לְהִמָּס לְכַב וּגִבּוֹרַת אֵל מֵאֲמַצְתָּ] לְכַב בְּנֵי חוּשָׁף: וְ] בְּגוֹרֵל הַשְּׂבִיעִי יָד אֵל
 הַגְּדוּלָּה מְכַנְעַת

15 [גוֹרֵל בְּנֵי חוּשָׁף לְכוֹל מִלְאָכֵי מִמֶּשֶׁלֶתוֹ וְלְכוֹל אֲנָשֵׁי] [בְּרִיתוֹ] — — —]

מגילת מלחמת בני אור בבני חושך

מגילות מדבר יהודה

לידינו, הוא שני מטרים ר"מ 90 ס"מ ונובהתה - 16 ס"מ בקירוב. היא מכילה שמונה עשרה עמודות שנכתבו בארבע יריעות, ונשאר שריד של יריעה נוספת. כל עמודה מכילה 16-18 שורות. מגילה זו נשתמרה בדרך כלל במצב טוב ביותר בהשוואה למגילות האחרות. היא מתפרסמת כאן על פי הצייר לומיס ב"אוצר המגילות הגנוזות שבידי האוניברסיטה העברית", מהדורת אליעזר ליפא סוקניק, ירושלים תשמ"ו, ועל פי "מגילות מלחמת בני אור בבני חושך ממגילות מדבר יהודה יוצאת לאור בצירוף מבוא, השלמות ופירוש על ידי ינאל ידין", ירושלים 1955.

"מגילת מלחמת בני אור בבני חושך" דנה במלחמה שבין שני הפלגים שבעולם, והם "בני אור" ו"בני חושך", כשישובו "בני אור ממדבר העמים לחנות במדבר ירושלים" (א, 3). בימים ההם ילחמו "בני לוי ובני יהודה ובני בנימין" (א, 2) ושאר השבטים אתם, נגד אויבי ישראל הנמצאים "בגורל בני חושך כחיל בליעל בנגוד אדום ומואב ובני עמון והי[ל יושבי] פלשת ובנדודי כתיי אשור ועמם בעזר מרשיעי ברית" (א, 1-2). את המחנה ילכו כהנים ולוויים, לעזרת ישראל יבואו מלאכי האור והצדק, ובצד האויבים יעמדו בליעל וכוחות החושך והרע. המלחמה (הנקראת גם "נחשיר", א, 10) תהיה כבדה ותערך טעד ישראל בסדר מוכן ובדיוק נמרץ, כפי הכתוב במגילה. שלוש פעמים ינצחו "בני אור" ושלוש פעמים "בני חושך". והנצחון השביעי והאחרון במלחמות אלה יהיה בידו "בני אור", כשגם אלהים בכבודו ובעצמו ייכנס לקרב לעזור ל"בני אור". הנצחון הזה יביא "ישועה לעם אל" ("בני אור" א, 5), ו"כלת עולמים לכול גורל בליעל" ("בני חושך", שם). מלחמות אלה תהיינה מלחמות של כל בני הכת, אחרי כן תבוא תקופה של "שלום וברכה, כבוד ושמחה ואורך ימים" (א, 9). אבל "בני אור" לא יסתפקו בנצחונם על אויביהם הקרובים בלבד וילכו להלחם גם באויבים רחוקים. ואחרי מלחמה של עשרים ותשע שנים נוספות ינצחו גם את האויבים הללו. ומלחמה זו תהיה מלחמת המחלקות, היינו של מגויסים מדי שנה בשנה, וכיוון שבשנות השמיטה לא יילחמו – תמשך כל המלחמה ארבעים שנה, מספר שנים הנזכר גם ב"פשר תהלים": "פשוו על כול הרשעה לסוף ארבעים שנה אשר יתמו ולא ימצא בארץ כל איש [ר]שע", וכך הוא החשבון: 6 שנות מלחמה של כל בני הכת; 5 שנות שמיטה; 29 שנות מלחמה של המחלקות, וקרוב לוודאי, כי ארבי עים שנה אלה הם מעין ארבעים השנה שהלכו ישראל במדבר (במדבר יד, לג, תהלים צה, י). המלחמה תתנהל בדרך הלחימה המקובלת בעמים. הלוחמים ישתמשו בכלי זיוף, אותות, הצוצרות, שלטים עם כתובות, מכסים וכו'. אבל יישמרו במלחמה חוקי התורה והטהרה, "ביא מלאכי קודש עם צבאותם יחד" (ז, 6). הנשק עצמו אינו מספיק לנצחון, ואפילו הוא מעולח ביותר, רק כשהוא בא ורוח טהרה עמו הוא מנצח את ממשלת הרשעה, גם תפילות נקבעו לימי המלחמה והקרבנות, הודיות ובקשות גם יחד, בנוסח ההודיות והתפילות הנודעות גם מתוך המגילות האחרות של הכת. כהנים וחלוויים ישמיעו ברכה לאלהי ישראל וקללה לבליעל. וזה לשונם: "ברוך אל ישראל בכל מחשבת קודשו ומעשי אמתו וב[ר]וכים כול משרתיו בצדק, יודעיו באמונה, וא[ר]ל בליעל במחשבת משטמה וזעום הואה במשרת אשמתו, וארורים כול רוחי גורלו במחשבת רשעם, וזעומים המה ככול עבודת גדת טמאתם, כיא המה גורל חושך, וגורל אל לאור [עולמ]ים" (יג, 2-5). המלחמה הממושכת ל"בחוני מצרף" (יז, 1), תהיה כפולה ומשולשת, כל אחת במועדה: נגד טורדי אור, אם אפשר לכנות כך את "בני חושך", והם בני אפרים שנפרדו מבני יהודה, נגד אויבים קרר בים, ובראשם הכתיים (הרומאים), ולבסוף נגד שאר האויבים הרחוקים. כספר נזכרים שמות המלאכים: מיכאל, גבריאל, שריאל ורפאל (ט, 15-16). המגילה נתחברה בכוונה מעשית: לכשתבוא עת המלחמה הזאת – יהיו אנשי הכת מוכנים ויודעים איך להתנהג. המחבר השתמש ברעיונות השגורים בספרות האפוקליפטית, שהיתה ידועה לו, אלא שלא הסתפק בהם בלבד והכניס למגילתו גם ענייני לחימה ממשיים, מתוך המגילה יוצא, כי בראש העדה עומדים "הכהן הראשי", שהוא המנהיג הרוחני, ו"נשיא כל העדה", שהוא המנהיג החילוני, והם מנהלים את בני עדתם בכל. המגילה כתובה הדר ונפלו בה רק טעויות מעטות שתוקנו על ידי הסופר. אנרכה, כפי שהגיעה

הקדמה למגילת מלחמת בני אור בבני חושך

המשפט בקל קץ הרשע לכל השב מדרכו הנשחקה: ביום דברו
 עם המבקר אשר לרבים יפקדוהו בשבועת הברית אשר כרת
 משה עם ישראל: את הברית לשלוב אל [תורת משה בקל לב ובכל]
 10 נפש אל הנמצא לעשות כם [לקץ] [הרשע]: ואל יודיעהו איש את
 המשפטים עד עמדו לפני המבקר שמה יתפתה בו בדרשו אתו:
 וכאשר יקים אותו עליו לשוב אל תורת משה בקל לב ובכל נפש
 --- ים ממנו אם ר --- ל --- : וכל אשר נגלה מן התורה לריב
 --- ש והעיד בו --- המבקר אותו וצנה עליו וי[סגר]
 15 עד שנה תממה לפי דעתו [בהיותו אויל ומשגע: וכל פתו] ומ[שגע]
 ובאה ש --- ל --- ל --- עד --- שאל
 יבוא אל [הקהל] --- בת

אשר להם

 דעו[?]

----- 20 [כרת]

(10) עמכם ברית ועם כל ישראל: על כן יקים האיש על נפשו לשוב אל
 תורת משה כי בה הפל מדוקדק ופרוש קציהם לערוך
 ישראל מכל אלה: הנה הוא מדוקדק על ספר מחלקות העתים
 ליוכליהם ובשבועותיהם: וביום אשר יקים האיש על נפשו לשוב
 5 אל תורת משה יסור מלאך המשטמה מאחריו אם יקים את דבריו:
 על כן נימול אברהם ביום דעתו: ואשר אמר מוצא שפתיך
 תשמור (דברים כג, כד) - להקים כל שבועת אסר: אשר יקים איש על נפשו
 לעשות דבר מן התורה - עד מחיר מנת אל יפרהו: כל אשר
 [קיים] איש על נפשו [לסור מן התורה] - עד מחיר מנת אל יקימהו:
 10 על שבועת האשה אשר אמר לכל אישה להניא את שבועתה - אל
 יניא איש שבועה אשר לא ידענה, להם להקים היא: ואם להניא -
 אם לעבור ברית הוא יניאה ואל יקימה: וכן המשפט לאביה:
 על משפט הנדבאות, אל ידור איש למזבח מאום אנוס: וגם
 [הכ] [הנים] אל יקחו מאת ישראל [אנוס: ואל] יקדש איש את מאכל
 15 פיהו [לא] כי הוא אשר אמר איש את רעהו יצודו חרם (מיכה ז, ב): ואל
 יקדוש איש מכלי --- אהזתו
 [יקדש] --- יעגש
 הנודר

 לשופט 20

-----[וא]לה המשפטים למשכיל-----

להתהלך בם עם כל חי עד אשר

יפקוד אל את הארץ אשר אמר יביא עליך ועל עמך ועל בית אביך ימים

(יד) אשר לא באו מיום סור אפרים מעל יהודה (ישעיהו, יז): וכל המתהלכים באלה

ברית אל נאמנות להם להנציחם מכל מוקשי שחת כי פתאום ונענו]-----

וסרף מושב כל המתנות יפקדו כלם בשמותיהם: הנהנים לראשונה

והלויים שנים ובני ישראל שלשתם והגר רביע: ויקתבו בשמותיהם

איש אחר אחיהו: הנהנים לראשונה והלויים שנים ובני ישראל

5 שלשתם והגר רביע: וכן ישבו וכן ישאלו לכל: והנהן אשר יפקד

את הרבים מבין שלושים שנה ועד בן ששים מבוגן בספר

להקנו ולבכל משפטי התורה לדברם כמשפטם: והמבקר אשר

לכל המתנות מבין שלשים שנה ועד בן חמשים שנה בעול בכל

סוד אנשים ולכל לשון למספריה: על פיהו יבאו באי העדה

10 איש בתרו: ולכל דבר אשר יהיה לכל האדם לדבר למבקר ידבר

לכל ריב ומשפט: וזה סרף הרבים להכין כל חפציהם: שכר

שני ימים לכל חדש [כמשפט] ונתנו על יד המבקר והשופטים:

ממנו יתנו בעד [הנהנים] וממנו יחזיקו ביד עני ואביון: ולזקן אשר

[יחלה] ולאיש אשר יגע ולאשר [ישבה לגוי גכר: ולבתולה אשר

15 [אין] לה גואל וליתום אשר אין לו דורש: כל עבודת ידויהם] ולא-----

-----וזה פרוש מושב-----

-----וזה פרוש המשפטים אשר [יתהלכו באלה]

[עד עמוד משוח אהרן וישראל ויכפר עוננו:

-----[יש]קר בממון והוא יודע [ואשם]-----

20 -----[ונ]ענש ימים ששה: ואשר ידבר [את רעהו]

-----[ל]א במש[פט] ונענש[שנה] [אחת]

(ט) [ישב]ע, וגם באסף ולמד וגם באסף ודלת כי אם שבועת ה[ברית או]

באלות הברית: ואת תורת משה אל יזכור כי [בנה] [מ]פר[וש] ה[אשם]:

ואם ישבע ועבר וחלל את השם: ואם באלות הברית [והוכא אל]

השפטים: ואם עבר אשם הוא, והתנדה והשיב ולא ישא [חטא]

5 [ל]מות: והכא בברית לכל ישראל לחוק עולם את בניהם אשר יגיעו

לעבור על הפקודים, בשבועת הברית יקימו עליהם: וכן

בְּכָל הַחַיָּה וְהָרֶמֶשׂ לֶאֱכֹל מֵהֶם מֵעֲגָלֵי הַדְּבֹרִים עַד כָּל גֹּפֶשׂ
הַחַיָּה אֲשֶׁר תִּרְמוֹשׁ בְּמַיִם: וְהַדְּגָיִם אֵל יֵאָכְלוּ כִּי אִם וְקָרְעוּ
חַיִּים וְנִשְׁפָּד [ד]מם: וְכָל הַחַגְבִּים בְּמִינֵיהֶם זָבָאוּ כְּאֵשׁ אוֹ בְּמַיִם
15 עַד הֵם חַיִּים כִּי הוּא מִשְׁפֵּט בְּרִיאָתָם: וְכָל הַעֲצִים וְהָאֲבָנִים
וְהַעֲפָר אֲשֶׁר יִגְאָלוּ בְּטִמְאֹת הָאָדָם לְגֹאֲלוֹ שָׁמוּ בָהֶם, כִּפִּי
טִמְאָתָם יִטְמָא הַנוֹגֵעַ בָּם: וְכָל כְּלֵי מִסְמָר אוֹ יָתֵד בְּכוֹתֵל
אֲשֶׁר יִהְיוּ עִם הַמֵּת בְּבַיִת יִטְמָאוּ בְּטִמְאֹת אֶחָד כְּלֵי מַעֲשֵׂה:
סָרֵף מוֹשֵׁב עָרֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה לְהַבְדִּיל בֵּין
20 הַטְּמָא לְטָהוֹר וְלַהוֹדִיעַ בֵּין הַקוֹדֵשׁ לַחֹל: וְאֵלֶּה הַחֻקִּים
לְמִשְׁכִּיל לְהַתְהַלֵּךְ בָּם עִם כָּל חַי לְמִשְׁפֵּט [עַתָּה] וְעַתָּה: וּבְמִשְׁפֵּט
זֶה יִתְהַלְכוּ זֶרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא יוֹאֲרוּ: וְזֶה סָרֵף מוֹשֵׁב
הַמַּחֲנוֹת יִתְהַלְכוּ בָהֶם בְּקֶץ הַרְשָׁעָה עַד עֲמוּד מְשׁוּחַ אֲהָרָן
(י) וְיִשְׂרָאֵל: עַד עֲשָׂרָה אָנָשִׁים לְמוֹעֵט לְאֵלִפִּים וּמֵאִיּוֹת וְחַמְשִׁים
וְעֶשְׂרֹת: וּבִמְקוֹם עֲשָׂרָה אֵל יִמַּשׁ אִישׁ כַּהֵן מְבוֹנָן בְּסִפֵּר הַהֲגוּ, עַל
פִּיהוּ יִשְׁקוּ כֹלֵם: וְאִם אֵין הוּא בְּחוּן בְּכָל אֵלֶּה וְאִישׁ מֵהַלְוִיִּם בְּחוּן
בְּאֵלֶּה וְיִצָּא הַגּוֹרֵל לְצִאָת וְלְבוֹא עַל פִּיהוּ כָּל בְּאֵי הַמַּחֲנֶה: וְאִם
5 מִשְׁפָּט לְתוֹרַת נֹגַע יִהְיֶה בְּאִישׁ וּבֵא הַכַּהֵן וְעָמֵד בַּמַּחֲנֶה וְהִכְבִּינוּ
הַמְּבַקֵּר בְּפִרוּשׁ הַתּוֹרָה: וְאִם פָּתִי הוּא הוּא יִסְגִּירוּ כִּי לָהֶם
הַמִּשְׁפָּט: וְזֶה סָרֵף הַמְּבַקֵּר לְמַחֲנֶה: יִשְׁכִּיל אֵת הַרְבִּים בְּמַעֲשֵׂי
אֵל וּיְבַיֵּן בְּגִבּוֹרוֹת פְּלָאוֹ וַיִּסְפֵּר לְפָנֵיהֶם גִּבּוֹרוֹת עוֹלָם בְּפִרְתֵיהָ:
וַיִּרְחַם עֲלֵיהֶם כְּאֵב לְבָנָיו וַיִּשְׁבֵּר לְכָל מְרַחֲבָם: כְּרוּעָה עָדְרוּ
10 יָתֵר כָּל חֲרָצוּבוֹת קִשְׁרֵיהֶם [וּבְלִמְתִּי הָיִיתָ עֲשׂוּק וְרִצּוּץ בְּעֵדְתוֹ:
וְכָל הַנוֹסֵף לְעֵדְתוֹ יִפְקְדֵהוּ לְמַ[עֲ]שָׂיו וְשִׁיכְלוּ נְכוּחוֹ וּגְבוּרָתוֹ וְהוֹנוּ:
וּכְתָבוּהִי בְּמִקְוֵמוֹ כִּפִּי יֵאוֹתוֹ בְּגוֹרֵל הַ[אֲמָתָה]: אֵל יִמְשׁוֹל אִישׁ
מִבְּנֵי הַמַּחֲנֶה לְהַבְיֵא אִישׁ אֶל הָעֵדָה [וּזְלִיתָ] פִּי הַמְּבַקֵּר אֲשֶׁר לְמַחֲנֶה:
וְאִישׁ מִכָּל בְּאֵי בְרִית אֵל אֵל יִשָּׂא וְאֵל יִתֵּן [לְ]בְנֵי הַשְּׁחַת [כִּי]
15 אִם כֶּף לְקָף: וְאֵל יַעֲשֵׂ אִישׁ דָּבָר לְמַ[קַּח] וְלְמַ[כָּר] [כִּי] אִם [אָמַר]
לְמְבַקֵּר אֲשֶׁר בְּמַחֲנֶה וְעֵשָׂה [אֲמָנָה]: וְלֹא --- יֵשׁ --- ח[ט] אֲש[מָה]
----- [הַעֲצָה] וְכֵן לְמַגְרֵשׁ וְהוּא י
----- עֲנוּהוּ וּבִאֲהָבַת חֶסֶד] אֵל יִטוֹר לָהֶם ---
----- [פֶּשַׁע] עֵינֵיהֶם וְאֵת אֲשֶׁר אֵינְנוּ נִקְשָׁר ב ---
20 ----- וְזֶה מוֹשֵׁב הַמַּחֲנוֹת [לְ]כָל [קֶץ הַרְשָׁעָה: וְאֲשֶׁר]
----- [לֹא יִחְזִיקוּ בְּאֵלֶּה לֹא יִצְלִיחוּ לְשִׁבְתָּ בְּאֲרָץ ---

אל יקח איש עליו בנדים צואים או מובאים בגו כי אם
 כבסו במים או שיפום בלבונה: אל יתערב איש מרצונו
 5 בשבת: אל ילך איש אחר הבהמה לרעותה חוץ מעירו כי
 אם אלפים באמה: אל ירם את ידו להכותה באגרוף: אם
 סוררת היא אל יוציאה מביתו: אל יוציא איש מן הבית
 לחוץ ומן החוץ אל בית: ואם בסוכה יהיה – אל יוצא ממנה
 ואל יבא אליה: אל [י]פתח כלי טוח בשבת: אל ישא איש
 10 עליו סמיניט לצאת ולבוא בשבת: אל יטול בבית מושב(ת)
 סלע ועפר: אל ישא האומן את היונק לצאת ולבוא בשבת:
 אל ימרא איש את עבדו ואת אמתו ואת שוכרו בשבת:
 אל יילד איש בהמה ביום השבת: ואם תפול אל בור
 ואל פחת אל יקימה בשבת: אל ישבות איש במקום קרוב
 15 לגוים בשבת: אל יחל איש את השבת על הון ובצע בשבת:
 וכל נפש אדם אשר תפול אל מקור מים ואל מקנה –
 אל יעלה איש בסולם וחקל וכלי: אל יעל איש למזבח בשבת
 כי אם עולת השבת, כי כן כתוב מלבד שבתות [וי ומלבד מתנותי] כם
 (ויקרא כג, לח): אל ישלח
 איש למזבח עולה ומנחה ולבונה ועץ בנד איש טמא באחת
 20 מן הטמאות להרשותו לטמא את המזבח: כי כתוב וכן
 רשעים תועבה ותפלת צדקם כמנחת רצון (משלי טו, ח): וכל הבא אל
 בית השתחוות אל יבא טמא כבוס: ובהרע חצוצרות בקהל
 יתקדם או יתאחר ולא ישביתו את העבודה כולה [עבודה]ת
 (יב)קודש היא: אל ישכב איש עם אשה בעיר המקדש לטמא
 את עיר המקדש בנדתם: כל איש אשר ימשלו בו רוחות בליעל
 נדבר סרה – במשפט האוב והידעוני ישפט: וכל אשר יתעה
 לחלל את השבת ואת המועדות לא יומת, כי על בני האדם
 5 משמרו: ואם ירפא ממנה ישמרוהו עד שבע שנים ואחר
 יבוא אל הקהל: אל ישלח את ידו לשפוך דם לאיש מן הגוים
 בעבור הון ובצע: וגם אל ישא מהונם כל בעבור אשר לא
 יגדפו, כי אם בעצת חביר ישראל: אל ימכר איש בהמה
 ועוף טהורים לגוים בעבור אשר לא ינבחו: ומגורנו
 10 ומגתו אל ימכר להם בכל מאדו: ואת עבדו ואת אמתו אל ימכור
 להם אשר באו עמו בבית אברהם: אל ישקץ איש את נפשו

אם לא נמצא לה בעלים: הם ישמרו כל דבר: אשר ימעל
 איש בתורה וראיה ריעה והוא אחד, אם דבר מות הוא וידיעהו
 לעיניו בהוכיח למבקר: והמבקר כתבהו בידו עד עשותו
 עוד לפני אחד ושם והודיע למבקר: אם שוב וניתפס לפני
 20 אחד – שלם משפטו: ואם שנים הם והם מעידים על
 דבר אחד – והובדל האיש מן השורה לכד אם נאמנים
 הם: וכיום ראות האיש ידיעה למבקר: ועל ההון [ינ] בלו שני
 עידים נאמנים, ועל אחד – להבדיל השורה: ואל יקובל
 (1) עיד לשופטים להמית על פיהו אשר לא מלאו ימיו לעבור
 על הפקודים, ירא את אל: אל יאמן איש על רעהו
 לעד עובר דבר מן המצנה ביד רמה עד וכו' לשוב:
 וזה סוף לשפטי העדה עד עשרה אנשים ברורים
 5 מן העדה לפי העת: אך כעה למטה לוי ואהרן ומישאל
 ששה מבוגרים בספר ההגו וביסודי הברית: מקני חמשה
 ועשרים שנה עד בני ששים שנה: ואל יתיצב עוד מבין
 ששים שנה ומעלה לשפוט את העדה: כי במעל האדם
 מעטו ימו ובחרון אף אל ביושבי הארץ אמר לסיר את
 10 דעתם עד לא ישלימו את ימיהם: על השנה במים, אל
 ירחץ איש במים צואים ומעוטים מדי מרעיל איש:
 אל יטהר במה כלי: וכל גבא בסלע אשר אין בו די
 מרעיל אשר נגע בו הטמא וטמא, מימיו כמימי הכלי:
 על השלכות, לשמרה כמשפטה: אל יעש איש ביום
 15 השישי מלאכה מן העת אשר יהיה גלגל השמש
 רחוק מן השער מלואו: כי הוא אשר אמר שמור את
 יום השבת לקדשו (דברים ה, יב): וכיום השבת אל ידבר איש דבר
 נבל ורק: אל ישה ברעהו כל: אל ישפוט על הון וכצע:
 אל ידבר בדברי המלאכה והעבודה לעשות למשכים:
 20 אל יתהלך איש בשדה לעשות את עבודת חפציו
 השבת: אל יתהלך איש חוץ לעירו אף על אלה באמה:
 אל יאכל איש ביום השבת כי אם המוכן ומן האובד
 בשדה: ואל יאכל ואל ישתה כי אם היה במחנה
 (א) בדרך וירד לרחוץ ישתה על עומדו ואל ישאב אל
 כל כלני: אל ישלח את בן הנקר לעשות את חפצו ביום השבת:

40 מוכיח בְּצֶדֶק; וְשָׁבִי פֶשַׁע [עֲקָב] שְׁמָרוּ בְרִית אֵל: אֲזוּ נִדְּ [בְּרוּ] אִישׁ
 אֵל רַעְוָהוּ [לְהַחֲזִיק אִישׁ] אֶת אַחֲיוּ לְתַמּוֹךְ צֶעֶדְם בְּדֶרֶךְ אֵל: וַיִּקְשֹׁב
 אֵל אֶל דְּבָרֵיהֶם וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר וַכְּרוֹן [לְפָנָיו] לִירָאִי אֵל וּלְחֹשֶׁב־
 שָׁמוּ: עַד יִגְלֶה אֵל יִשַׁע וַצִּדְקָה לִירָאִי שָׁמוּ: וְשִׁבְתֶּם וַרְאִיתֶם בֵּין צִדִּיק
 וְרָשָׁע בֵּין עֶבֶד [אֵל] לְאֲשֶׁר לֹא עֶבְדוֹ: וְעִשָּׂה חֶסֶד [לְאֵלִפִּים] לְאֵהָבָיו
 45 וְלִשְׁמָרָיו לְאֵלֶיךָ דּוֹר: [וְכָל הָאֲנָשִׁים] מִבֵּית פֶּלֶג אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמָּקוֹם קִדְשׁוֹ
 וַיִּשְׁעֲנוּ עַל אֵל בְּקֶץ מַעַל יִשְׂרָאֵל וַיִּטְמְאוּ אֶת הַמִּקְדָּשׁ וְשָׁבוּ עַד
 אֵל תּוֹךְ הָעָם בַּדְּבָרִים מֵעַט לָם: אִישׁ לְפִי רוּחוֹ וַיִּשְׁפֹּטוּ בַעֲצַת
 קִדְשׁוֹ: וְכָל אֲשֶׁר פָּרְצוּ אֶת גְּבוּל הַתּוֹרָה מִבְּאֵי הַבְּרִית בְּהוֹפֵעַ
 כְּבוֹד אֵל לִישְׂרָאֵל יִכְרְתוּ מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה וְעִמָּהֶם כָּל מִרְשָׁעֵי
 50 הַיְהוּדָה בִּימֵי מִצְרַפּוֹתָיו: וְכָל הַמַּחֲזִיקִים בַּמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה לְצִאת
 וּלְבוֹא עַל פִּי הַתּוֹרָה וַיִּשְׁמְעוּ לְקוֹל מוֹרָה וַיִּתְנוּדוּ לְפָנָי אֵל [חֶטָּא] וְנוּ
 רְשָׁעֵנוּ גַם אֲנַחְנוּ גַם אֲבוֹתֵינוּ בְּלִכְתֶּם קָרִי בְּחֻקֵי הַבְּרִית [וַצִּדְקָה]
 וְאָמַת מִשְׁפָּטֶיךָ בְּנוּ: וְלֹא יְרִימוּ יָד עַל חֻקֵי קִדְשׁוֹ וּמִשְׁפָּטֵי
 צִדְקוֹ וְעֲדוּוֹת אָמַתוֹ: וְהִתְיַסְרוּ בַּמִּשְׁפָּטִים הַרְאִשׁוֹנִים אֲשֶׁר
 55 וַשְׁפֹּטוּ בָם אֲנֹשֵׁי הַיְחִיד: וְהֶאֱזִינוּ לְקוֹל מוֹרָה צִדְקָה וְלֹא יַעֲזֹבוּ
 אֶת חֻקֵי הַצִּדְקָה: בְּשִׁמְעֶם אֹתָם וַיִּשְׁמְחוּ וַיַּעֲזוּ לָבָם וַיִּתְנַבְּרוּ
 עַל כָּל בְּנֵי תַבַּל: וְכֹפֶר אֵל בַּעֲדָם וַרְאוּ בִישׁוּעָתוֹ כִּי חָסוּ בְשֵׁם קִדְשׁוֹ:
 (ט) כָּל אָדָם אֲשֶׁר יַחֲרִים אָדָם מֵאָדָם בְּחֻקֵי הַגּוֹיִם, לְהַמִּית הוּא,
 וְאֲשֶׁר אָמַר לֹא תִקּוֹם וְלֹא תִטּוֹר אֶת בְּנֵי עַמָּה (וּיקרא יט, יח): וְכָל אִישׁ מִבְּרִיתֵי אֵי
 הַבְּרִית אֲשֶׁר יָבִיא עַל רַעְוָהוּ דְבָר אֲשֶׁר לֹא בְהוֹכַח לְפָנָי עֲדִים
 וְהִבִּיאוּ בְּחֻרוֹן אָפוּ אוֹ סֵפֶר לְזִקְנָיו לְהַבְּזוֹתוֹ – נוֹקָם הוּא וְנוֹטֵר:
 5 וְאִין כְּתוּב כִּי אִם נוֹקָם הוּא לְצָרְרֵי וְנוֹטֵר הוּא לְאוֹיְבָיו (נְחוּם א, ב):
 אִם הִחֲרִישׁ לוֹ מִיּוֹם לְיוֹם וּבְחֻרוֹן אָפוּ בוּ דְבָר בוּ, בְּדָבָר מִן
 עֲנָה בוּ: יַעַן אֲשֶׁר לֹא הָקִים אֶת מִצְוֹת אֵל אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הוֹכַח
 תּוֹכִיחַ אֶת רַעְיָהוּ וְלֹא תִשָּׂא עָלָיו חֶטָּא (וּיקרא יט, יז): עַל הַשְּׁבוּעָה, אֲשֶׁר
 אָמַר לֹא תוֹשִׁיעַ יָדֶךָ לָךְ, אִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁבִיעַ עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה
 10 אֲשֶׁר לֹא לְפָנָים הַשְּׁפָטִים אוֹ מֵאֲמָרָם – הוֹשִׁיעַ יָדוֹ לוֹ: וְכָל הַאוֹבֵד
 וְלֹא נוֹדַע מִי גָּבּוּ מֵמָאֵד הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר גָּבּ בוּ – יִשְׁבִיעַ בְּעָלָיו
 בְּשׁוּבוֹעַת הָאֵלֶּה: וְהַשּׁוֹמֵעַ אִם יוֹדַע הוּא וְלֹא יִגִּיד וְאָשֵׁם:
 כָּל אָשָׁם מוֹשֵׁב אֲשֶׁר אִין בְּעָלִים וְהִתְנַדָּה הַמוֹשֵׁב לְכַהּוּ
 וְהִיָּה לוֹ לְבַד מֵאִיל הָאָשָׁם הַכֹּל: וְכֵן כָּל אֲבָדָה נִמְצְאָת וְאִין
 15 לָהּ בְּעָלִים וְהִתְנָה לְכַתְּנִים כִּי לֹא יֵדַע מוֹצְאֶיהָ אֶת מִשְׁפָּטָה

לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ רְשָׁעִים אֲשֶׁר אָמַר אֵל עֲלֵיהֶם חֲמַת תַּיִנִּים יִינָם
 10 וְרֹאשׁ פְּתָנִים אַכְזָר (דברים לב, ט): הַתַּיִנִּים הֵם מַלְכֵי הַעַמִּים וַיִּינָם הוּא
 דְרֹכֵיהֶם: וְרֹאשׁ (ה)פְּתָנִים הוּא רֹאשׁ מַלְכֵי יוֹן הַבַּא לַעֲשׂוֹת
 בָּהֶם נִקְמָה: וּבְכָל אֵלֶּה לֹא הִבִּינוּ בּוֹנֵי הַחֵיץ וְטַחֵי הַתַּפֵּל: כִּי
 שׂוֹקֵל רוּחַ וּמִטִּיף כְּזָב הַטִּיף לָהֶם אֲשֶׁר חָרָה אֵף אֵל בְּכָל עֲדוֹתָ:
 וְאֲשֶׁר אָמַר מֹשֶׁה [לְיִשְׂרָאֵל] לֹא בַצְדָקָתְךָ וּבִישׁוֹר לְבַבְךָ אִמְתָּה כֹּא לְרֵשֶׁת
 15 אֵת [אַרְצָם כִּי בְרִשְׁעַת] הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה (דברים ט, ה) כִּי מֵאַהֲבָתוֹ אֵת אַבְוֹתֶיךָ
 וּמִשְׁמָרוֹ אֵת הַשְּׂבוּעָה:

וְכֵן הַמִּשְׁפָּט לְשִׁבֵי יִשְׂרָאֵל סָרוּ מִדֶּרֶךְ הָעֵם: בְּאַהֲבַת אֵל אֵת
 הָרֹאשָׁנִים אֲשֶׁר הִיעִירוּ אַחֲרָיו אֶהָב אֵת הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם כִּי לָהֶם
 בְּרִית הָאָבוֹת: וּבִשְׂנוֹאוֹ אֵת בּוֹנֵי הַחֵיץ חָרָה אִפּוֹ לָבָם וּבְכָל הַהוֹלְכִים
 אַחֲרֵיהֶם): וְכַמִּשְׁפָּט

הַזֶּה לְכָל הַמוֹאֵס בַּמִּצְוֹת אֵל וַיַּעֲזֹבם וַיִּפְנוּ בַשְּׂרִירוֹת לָבָם:
 20 הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר אָמַר יְרֵמְיָה לְכָרוּךְ בֶּן גִּרְיָה וְאַלִישֶׁעַ
 לַגְּחֹץ נִעְרוּ: כָּל הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בָּאוּ בְּבְרִית הַחֲדָשָׁה בְּאַרְץ דְּמֶשֶׁק
 וְשָׁבוּ וַיִּבְגְּדוּ וַיִּסּוּרוּ מִבְּאֵר מַיִם הַחַיִּים –

לֹא יִחְשְׁבוּ בְסוּד עֵם וּבְכַתְבוּ לֹא יִכְתְּבוּ מִיּוֹם הָאֵסֵף
 מוֹרָה הִיחִיד עַד עֲמוּד מְשִׁיחַ מֵאַהֲרֹן וּמִיִּשְׂרָאֵל: וְכֵן הַמִּשְׁפָּט
 25 לְכָל בָּאֵי עֲדַת אֲנָשֵׁי תַמִּים הַקֹּדֶשׁ וְקוֹץ מַעֲשׂוֹת פְּקוּדֵי יִשְׂרָאֵל,
 הוּא הָאִישׁ הַנִּתְּךָ בְּתוֹךְ כּוֹר: בְּהוֹפֵעַ מַעֲשָׂיו יִשְׁלַח מַעֲדָה
 כְּמִי שֶׁלֹּא נָפַל גּוֹרְלוֹ בְּתוֹךְ לַמּוֹדֵי אֵל: כְּפִי מַעֲלוּ יוֹכִיחוּהוּ אֲנָשֵׁי
 דְעוֹת עַד יוֹם יְשׁוּבָה לַעֲמֹד בַּמַּעֲמָד אֲנָשֵׁי תַמִּים קֹדֶשׁ:
 וּבְהוֹפֵעַ מַעֲשָׂיו כְּפִי מִדְּרַשׁ הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יִתְּהַלְכוּ

30 בּוֹ אֲנָשֵׁי תַמִּים הַקֹּדֶשׁ – אֵל יְאוֹת אִישׁ עֲמוֹ בְּהוֹן וּבַעֲבוּדָה
 כִּי אֲרָרוּהוּ כָּל קְדוֹשֵׁי עֲלִיּוֹן: וְכַמִּשְׁפָּט הַזֶּה לְכָל הַמֹּאֵס בְּרֹאשׁוֹנִים
 וּבְאַחֲרוֹנִים אֲשֶׁר שָׂמוּ גְלוּלִים עַל לָבָם וַיִּלְכוּ בַשְּׂרִירוֹת
 לָבָם: אִין לָהֶם חֶלֶק בְּבֵית הַתּוֹרָה: כְּמִשְׁפָּט רַעֲיָהָם אֲשֶׁר שָׁבוּ
 עִם אֲנָשֵׁי הַלְצוֹן יִשְׁפֹּטוּ: כִּי דִבְרוּ תוֹעָה עַל חֲקֵי הַצֶּדֶק וּמֵאֲסוּ
 35 בְּבְרִית וְאִמְנָה אֲשֶׁר קִיְּמוּ בְּאַרְץ דְּמֶשֶׁק (הִיא בְּרִית הַחֲדָשָׁה):
 וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם וּלְמִשְׁפְּחוֹתֵיהֶם חֶלֶק בְּבֵית הַתּוֹרָה): וּמִיּוֹם
 הָאֵסֵף יוֹרָה הִיחִיד עַד תָּם כָּל אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר הָלְכוּ

עִם אִישׁ הַכְּזָב כְּשֵׁנִים אַרְבָּעִים: וּבִקֵּץ הוּא יִחָרָה
 אֵף אֵל בְּיִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר אָמַר אִין מְלֶךְ נְאִיו שָׁר (הוֹשֵׁעַ ג, ד) נְאִין שׁוֹפֵט נְאִין

כִּמְהוּ: וְלִהְיוּקֵי בְּיַד עֲנִי וְאֶבְיֹן נָגַר: וְלִדְרוֹשׁ אִישׁ אֶת שְׁלוֹם
 (1) אַחִיהוּ: וְלֹא יִמְעַל אִישׁ בְּשֵׁאֵר בְּשָׂרוֹ: לְהַזִּיר מִן הַזּוֹנוֹת
 כְּמִשְׁפָּט: לְהוֹכִיחַ אִישׁ אֶת אַחִיהוּ כְּמִצְוָה: וְלֹא לְנוֹטֵר
 מִיּוֹם לַיּוֹם: וְלִהְבְּדֵל מִכָּל הַטְּמָאוֹת כְּמִשְׁפָּטָם: וְלֹא יִשְׁקֵץ
 אִישׁ אֶת רוּחַ קִדְשׁוֹ כְּאֲשֶׁר הִבְדִּיל אֵל לָהֶם: כָּל הַמְתַּהַלְכִים
 5 כְּבֹאֵלָה בְּתַמִּים קִדְשׁ עַל פִּי כָּל יִסּוּרוֹ בְּרִית אֵל נְאֻמָּנוֹת לָהֶם
 לְחַיּוֹתָם אֶלֶף דּוֹר: וְאִם מִתְּנוּת יֵשְׁבוּ כְּסִרְךָ הָאֶרֶץ וְלִקְחוּ
 גִּשְׁיִם וְהוֹלִידוּ בָנִים וְהִתְהַלְכוּ עַל פִּי הַתּוֹרָה: וְכִמְשִׁפֵּט
 הַיִּסּוּרִים כְּסִרְךָ הַתּוֹרָה כְּאֲשֶׁר אָמַר בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וּבֵין אָב
 לְבָנוֹ (בַּמְדַּבֵּר ל, יז): וְכָל הַמוֹאֲסִים [בַּמִּצְוֹת וּבַחֻקִּים] בְּפִקְדוֹ אֵל אֶת הָאֶרֶץ
 לְהֵשִׁיב גְּמוּלָה רְשָׁעִים
 10 עֲלֵיהֶם: כְּבּוֹא הַדְּבָר אֲשֶׁר כָּתוּב בְּדַבְּרֵי יִשְׁעִיָּה בֶּן אֲמוּץ הַנְּבִיא
 אֲשֶׁר אָמַר יְבּוֹא עֲלֵיךָ וְעַל עַמְּךָ וְעַל בַּיִת אֲבִיךָ יָמִים אֲשֶׁר [לֹא]
 בָּאוּ מִיּוֹם סוּר אֲפָרִים מֵעַל יְהוּדָה (יִשְׁעִיָּה ז, יז): בְּהִפָּרֵד שְׁנֵי בְּתֵי יִשְׂרָאֵל
 שָׂר אֲפָרִים מֵעַל יְהוּדָה וְכָל הַנְּסוּגִים הוֹסִגְרוּ לְחֶרֶב וְהַמְתּוֹזְקִים
 נִמְלְטוּ לְאֶרֶץ צָפוֹן: כְּאֲשֶׁר אָמַר וְהִגְלִיתִי אֶת סִכּוֹת מִלְּכֶם
 15 וְאֶת כִּיּוֹן צִלְמֵיכֶם [כּוֹכַב אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם לָכֶם: וְהִגְלִיתִי אֶתְכֶם מִהַלְאָה
 לְ]דְמָשֶׁק (עַמּוֹס ה, כו-כו): סִפְרֵי הַתּוֹרָה הֵם סּוֹכְתֵי
 הַמְּלָךְ, כְּאֲשֶׁר אָמַר וְהִקִּימוּתִי אֶת סּוֹכְתֵי דָוִד הַנוֹפֶלֶת (עַמּוֹס ט, יא): הַמְּלָךְ
 הוּא הַקֶּהֱל (וְכִינּוּיֵי הַצִּלְמִים): וְכִיּוֹן הַצִּלְמִים הֵם סִפְרֵי הַנְּבִיאִים
 אֲשֶׁר בְּזָה יִשְׂרָאֵל אֶת דְּבָרֵיהֶם: וְהַכּוֹכָב הוּא דוֹרֵשׁ הַתּוֹרָה
 הַבָּא דְמָשֶׁק: כְּאֲשֶׁר כָּתוּב דְּרָךְ כּוֹכָב מִיַּעֲקֹב וְקָם שִׁבְט
 20 מִיִּשְׂרָאֵל (בַּמְדַּבֵּר כד, יז): הַשִּׁבְט הוּא גִּשְׁיָא כָּל הָעֵדָה וּבְעַמְדוֹ וְקִרְקַר
 אֶת כָּל בְּנֵי שֵׁת (שם): אֵלָה מְלִטוֹ בְּקֶץ הַפְּקוּדָה הָרֵאשׁוֹן
 (ח) וְהַנְּסוּגִים הַסְּגִיירוּ לְחֶרֶב: וְכֵן מִשְׁפָּט כָּל בָּאֵי בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר
 לֹא יִחְזוּקוּ בְּאֵלָה [הַחֻקִּים] לְפּוֹקְדָם לְכָלֵה בְּיַד בְּלִיעֵל: הוּא הַיּוֹם
 אֲשֶׁר יִפְקֹד אֵל [כְּאֲשֶׁר דְּבָר] הָיוּ שְׁרֵי יְהוּדָה [כְּמִשְׁנֵי גְבוּל] אֲשֶׁר תִּשְׁפּוֹף
 עֲלֵיהֶם הָעֵבְרָה (הוֹשֵׁעַ ה, י):
 כִּי יִחְלוּ לְמַרְפָּא וַיִּדְקָם, כְּלָם מוֹרְדִים, מְאֲשֶׁר לֹא סָרוּ מִדְּרָךְ
 5 בּוֹנִידִים: וַיִּתְּנוּלְלוּ בְּדַרְכֵי זּוֹנוֹת וּבַהוֹן רְשָׁעָה: וְנִקְוּם וְנִגְלוּ (י) טוֹר
 אִישׁ לְאִחֵיו וְשָׁנוֹא אִישׁ אֶת רַעְהוּ: וַיִּתְעַלְמוּ אִישׁ בְּשֵׁאֵר בְּשָׂרוֹ
 וַיִּנְשׂוּ לְזִמָּה: וַיִּתְּנַבְּרוּ לְהוֹן וּלְבָצַע: וַיַּעֲשׂוּ אִישׁ הַיֶּשֶׁר בְּעֵינָיו:
 וַיִּבְתְּרוּ אִישׁ בְּשִׁרְרוֹת לְבוֹ: וְלֹא נָזְרוּ מַעַם [וּמִחֻטְאֵתָם]: וַיִּפְרְעוּ בְּיַד רָמָה

אַחֹת אַמְךָ לֹא תִקְרַב שְׂאֵר אַמְךָ הִיא (ויקרא יח, ג): וּמִשְׁפַּט הַעֲרִיּוֹת לְיִקְרִים
 10 הוּא כְּתוּב וְכֵהֶם הַנָּשִׁים: וְאִם תִּגְלֶה בַת הָאָח אֶת עַרְוֹת אָחִי
 אָבִיָּה וְהִיא שְׂאֵר: וְגַם אֶת רוּחַ קִדְשֵׁיהֶם טָמְאוּ וּבִלְשׁוֹן
 גְּדוּפִים פָּתְחוּ פִּיהָ עַל חֲקֵי בְרִית אֵל לֵאמֹר לֹא נִכְוֵנוּ וְתוֹעֵבָה
 הֵם מִדְּבָרִים בָּם: כּוֹלֵם קִדְחֵי אִישׁ וּמִבְעָרֵי זִיקוֹת: קוּרֵי
 עֶבְבִישׁ קוּרֵיהֶם וּבִיִּצֵי צַפְעוֹנִים בִּיִּצִיָּהֶם: הַקְּרוֹב אֲלֵיהֶם
 15 לֹא יִנָּקֶה, כְּהַר בֵּיתוֹ יֵאָשֵׁם, כִּי אִם נִלְחָץ (כִּי אִם): לְמִלְפָּנֶיךָ פָּקֵד
 אֵל אֶת מַעֲשֵׂיהֶם וַיִּחַר אַפּוֹ בְּעֲלִילוֹתֵיהֶם: כִּי לֹא עִם בֵּינוֹת הוּא:
 הֵם גּוֹי אֲבָד עֲצוֹת מְאֹשֶׁר אֵין בָּהֶם בִּינָה: כִּי מִלְפָּנֶיךָ עָמַד
 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּיַד שֵׁר הָאוּרִים וַיִּקָּם בְּלִיעַל אֶת יַחְנֶה וְאֶת
 אַחִיהוּ בְּמִזְמֹתוֹ בְּהִנְשֵׁעַ יִשְׂרָאֵל אֶת הָרֵאשׁוֹנָה:
 20 וּבְקֶץ חֶרֶבֶן הָאֶרֶץ עָמְדוּ מִסִּיגֵי הַגְּבוּל וַיִּתְּעוּ אֶת יִשְׂרָאֵל
 וַתִּישֵׁם הָאֶרֶץ: כִּי דִבְרוּ סָרָה עַל מִצְוֹת אֵל בְּיַד מֹשֶׁה וְגַם
 (ג) בְּמִשְׁחֵי הַקּוֹדֶשׁ: וַיִּנְבְּאוּ שְׁקֵר לְהַשִּׁיב אֶת יִשְׂרָאֵל מֵאַחַר
 אֵל: וַיִּזְכֹּר אֵל בְּרִית רֵאשִׁינִים: וַיִּקָּם מֵאַהֲרֹן גְּבוּנִים וּמִיִּשְׂרָאֵל
 חֲכָמִים וַיִּשְׁמָעֶם: וַיַּחֲפּוּרוּ אֶת הַבָּאָר בְּאֵר תַּפְרוּהָ שָׂרִים כְּרוּהָ
 וַיְדַבְּרֵי הָעָם בְּמַחֲזֶקֶת (בְּמַדְבַּר כֹּא, יח): הַבָּאָר הִיא הַתּוֹרָה וְחוֹפְרֵיהָ הֵם
 5 שְׂבִי יִשְׂרָאֵל הַיּוֹצֵאִים מֵאֶרֶץ יְהוּדָה וַיִּגּוּרוּ בְּאֶרֶץ דְּמִשְׁק:
 אֲשֶׁר קָרָא אֵל אֶת כּוֹלֵם שָׂרִים כִּי דָרְשׁוּהוּ וְלֹא הוֹשִׁיבָה
 פְּאָרְתָם בְּפִי אֶחָד: וְהַמְחֻזָּק הוּא דוֹרֵשׁ הַתּוֹרָה אֲשֶׁר
 אָמַר יִשְׁעִיָּה מוֹצִיא כְּלִי לְמַעֲשֵׂיהוּ (ישעיה נד, טז): וַיְדַבְּרֵי הָעָם הֵם
 הַבָּאִים לְכָרוֹת אֶת הַבָּאָר בְּמַחֲזָקוֹת אֲשֶׁר חָקַק הַמְחֻזָּק
 10 לְהַתְּחַלֵּף בָּהֶם בְּכָל קֶץ הָרְשִׁיעַ: וְזוּלָתָם לֹא יִשְׁיגוּ עַד עָמַד
 יוֹרָה הַצֹּדֵק בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים: וְכָל אֲשֶׁר הוֹבֵאֵוּ בְּבְרִית
 לְבַלְתּוֹ בּוֹא אֵל הַמְּקַדֵּשׁ לְהָאִיר מִזְבְּחוֹ חֲנָם וַיְהִי מִסְגִּירֵי
 הַדָּלָת אֲשֶׁר אָמַר אֵל מִי בָכֶם יִסְגּוֹר דָּלְתוֹ וְלֹא תֵאִירוּ מִזְבְּחֵי
 חֲנָם (מִלֵּאכִי א, ט): אִם לֹא יִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת כְּפִרוּשׁ הַתּוֹרָה לְקֶץ הָרְשָׁע: וְלִהְבֵּדֵל
 15 מִבְּנֵי הַשַּׁחַת וְלִהְנֹר מֵהוֹן הָרְשָׁעָה הַטָּמֵא בְּנִדְרָה וּבְחֶרֶם
 וּבְהוֹן הַמְּקַדֵּשׁ: וְלִגְוֹל אֶת עֲגִי עֲמוֹ לְהִיֹּת אֲלִמְנוֹת שְׁלָלָם
 וְאֶת יְתוּמִים יִרְצָחוּ: וְלִהְבֵּדִיל בֵּין הַטָּמֵא לְשָׁהוֹר וְלִהְדַּיֵּעַ בֵּין
 הַקּוֹדֵשׁ לְחוֹל: וְלִשְׁמֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת כְּפִרוּשָׁה וְאֶת הַמוֹעֲדוֹת
 וְאֶת יוֹם הַתַּעֲנִית כְּמִצְוֹת בְּאֵי הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה בְּאֶרֶץ דְּמִשְׁק:
 20 לְהָרִים אֶת הַקְּדוּשִׁים כְּפִירוּשֵׁיהֶם: לְאַהֲבֹב אִישׁ אֶת אַחִיהוּ

ויאמרו כי לנו הוא: ואל בְּרָנִי פִלְאָו כִּפָּר בְּעַד עֲוֹנֹם וַיִּשָּׂא לְפִשְׁעָם:
 ויבן לָהֶם בַּיִת נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא עָמַד כְּמֹהוּ לְמַלְפָּנִים וְעַד
 20 הַנְּהָ: הַמַּחְזִיקִים בּוֹ לְחַיִּי נִצַּח וְכָל כְּבוֹד אָדָם לָהֶם הוּא: כַּאֲשֶׁר
 הַקִּים אֵל לָהֶם בְּיַד יְחֻזְקָאֵל הַנְּבִיא לֵאמֹר הַכְּהֵנִים וְהַלְוִיִּם וּבְנֵי
 (ד) צְדוֹק אֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמֶרֶת מִקְדָּשִׁי בַתְּעוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מֵעֲלֵיהֶם יִגִּישׁוּ לִי חֶלֶב נְדָם (יחזקאל מד, טו): הַכְּהֵנִים הֵם שְׂבִי יִשְׂרָאֵל
 הַיּוֹצֵאִים מֵאֶרֶץ יְהוּדָה וְהַלְוִיִּם עִמָּהֶם: וּבְנֵי צְדוֹק הֵם בְּחִירֵי
 יִשְׂרָאֵל קְרִיאֵי הַשֵּׁם הַעֲמִידִים בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים: הִנֵּה פְרוּשׁ
 5 שְׁמוֹתֵיהֶם לְתוֹלְדוֹתָם וְקָץ מֵעַמְדָם וּמִסְפַּר צְרוֹתֵיהֶם וּשְׁנֵי
 הַתְּנוּרָה וּפִירוּשׁ מֵעֲשִׂיהֶם: [הֵם אֲנָשִׁי] הַקּוֹדֵשׁ [הֵרָא] שׁוֹנִים אֲשֶׁר כִּפָּר
 אֵל בְּעַדָם וַיְצַדִּיקוּ צְדִיק וַיִּרְשִׁיעוּ רָשָׁע: וְכָל הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם
 לַעֲשׂוֹת כַּפְרוּשׁ הַתּוֹרָה אֲשֶׁר הַתְּנוֹסְרוּ בּוֹ הֵרָאשִׁים עַד שְׁלוֹם
 הַקָּץ הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה – כְּבָרִית אֲשֶׁר הַקִּים אֵל לְרֵאשִׁינִים לְכִפָּר
 10 עַל עֲוֹנוֹתֵיהֶם כֵּן יְכַפֵּר אֵל בְּעַדָם: וּבְשְׁלוֹם הַקָּץ לְמִסְפַּר הַשָּׁנִים
 הָאֵלֶּה אֵין עוֹד לְהִשְׁתַּפֵּחַ לְבַיִת יְהוּדָה כִּי אִם לַעֲמוֹד אִישׁ עַל
 מְצוּדוֹ: וּבְנִתָּה הַגִּדֵר רַחֵק הַחוּק: וּבְכָל הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה יִהְיֶה
 בְּלִיעַל מְשׁוּלָּח בְּיִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵל בְּיַד יִשְׁעִיָּה הַנְּבִיא בֶּן
 אָמוּץ לֵאמֹר פַּחַד וּפְחַת וּפַחַת עָלֶיךָ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ (ישעיה כד, יז) – פִּשְׁרוֹ
 15 שְׁלוֹשֶׁת מְצוּדוֹת בְּלִיעַל אֲשֶׁר אָמַר עֲלֵיהֶם לְוִי בֶּן יִצְחָק
 אֲשֶׁר הוּא תַפֵּשׁ בָּהֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם [ל] פְּגִיָּהֶם לְשְׁלוֹשֶׁת מִיָּנִי
 הַצֶּדֶק: הֵרָאשׁוּנָה הִיא הַנּוֹגֶת: הַשְּׁנִיָּת הַהוּן: הַשְּׁלִישִׁית
 טָמֵא הַמְּקַדָּשׁ: הָעוֹלָה מִזֶּה יִתְפַּשׁ בָּנָה וְהַנִּצָּל מִזֶּה יִתְפַּשׁ
 בָּנָה: בּוֹנֵי הַחֵץ אֲשֶׁר הִלְכוּ אַחֲרָי צֹ (הַצֹּ הוּא מִטִּיף
 20 אֲשֶׁר אָמַר, הַטִּף יִטִּיפוּן) הֵם גִּיתְפָּשִׁים בְּשָׂתָיִם: בּוֹנוֹת לְקַחַת
 שְׁתֵּי נָשִׁים בְּחַיֵּיהֶם וַיִּסּוֹד הַבְּרִיאָה וְכָר וּנְקָה בְּרָא אוֹתָם (בראשית א, כז):
 (ה) וּבָאֵי הַתְּבָה שָׁנִים שָׁנִים בָּאוּ אֵל הַתְּבָה (בראשית ז, ט): וְעַל הַנְּשִׂא כְּתוּב
 לֹא יִרְבֶּה לוֹ נָשִׁים (דברים יז, יז): וְדוּיֵד לֹא קָרָא בְּסִפְרַת הַתּוֹרָה הַקְּתוּמִים אֲשֶׁר
 הָיָה בְּאָרוֹן: כִּי לֹא נִפְתַּח בְּיִשְׂרָאֵל מִיּוֹם מוֹת אֱלֹעֶנֶר
 וַיְהוֹשֵׁעַ (וַיְהוֹשֻׁעַ) וְהַזְּקֵנִים אֲשֶׁר עָבְדוּ אֶת הָעֲשֻׁתָּרֶת: וַיִּטְמָן
 5 נִגְלָה עַד עֲמוֹד צְדוֹק: וַיַּעֲלוּ מֵעֵשִׂי דְוִיד מִלְּבַד דָּם אוֹרְגָה
 וַיַּעֲזְבֵם לוֹ אֵל: וְגַם מִטְּמָאִים הֵם אֶת הַמְּקַדָּשׁ אֲשֶׁר אֵין הֵם
 מְבַדִּילִים] כַּתּוּרָה וְשׁוֹכְבִים עִם הָרוּאָה אֶת דָּם זוֹכָה: וְלוֹקְהִים
 אִישׁ אֶת בֵּית אֲחֵיהוּ וְאֶת בֵּית אֲחֹתוֹ: וּמִשָּׁה אָמַר אֵל

ופְּלִיטָה לְמוֹ: כִּי לֹא בָחַר אֶל בְּהֵם מִקֶּדֶם עוֹלָם וּבִטְרָם נוֹסְדוּ יַדַּע
 אֶת מַעֲשֵׂיהֶם: וַיִּתְעַב אֶת דּוֹרוֹת מִ[קֶּדֶם] וַיִּסְתַּר אֶת פְּנֵיו מִן הָאָרֶץ
 (מי) עַד תּוֹמָם: וַיַּדַּע אֶת שְׁנֵי מַעֲמָד וּמִסְפָּר וּפְרוּשׁ קִצְיָהֶם לְכָל
 10 הַיּוֹ עוֹלָמִים וְנִהְיֹת עַד מָה יָבֹוא בְּקִצְיָהֶם לְכָל שְׁנֵי עוֹלָם:
 וּבְכוֹלָם הַקִּים לוֹ קָרִיאִי שֵׁם לְמַעַן הַתִּיר פְּלִיטָה לְאָרֶץ וּלְמַלְאָ
 פְּנֵי תַבַּל מְזַרְעִים: וַיּוֹדִיעַם בְּיַד מְשִׁיחוֹ רוּחַ קִדְשׁוֹ וְהוּא
 אָמַת וּבִפְרוּשׁ שְׁמוֹ שְׁמוֹתֵיהֶם וְאֵת אֲשֶׁר שָׁנָא הַתְּעָה:
 וְעַתָּה בָּנִים שְׁמַעוּ לִי וְאִגְלֶה עֵינֵיכֶם לְרֵאוֹת וּלְהִבִּין בְּמַעֲשֵׂי
 15 אֵל: וְלִבְחֹר אֶת אֲשֶׁר רָצָה וּלְמֵאוֹס בְּאֲשֶׁר שָׁנָא: לְהַתְּהַלֵּךְ תָּמִים
 בְּכָל דְרָכָיו וְלֹא לְתוֹר בְּמִתְחַשְׁבוֹת יִצָּר אֲשָׁמָה וְעַלִּינִי וְנוֹת: כִּי רַבִּים
 תַּעֲוּ בָּם וּגְבוּרֵי חַיִל וְכִשְׁלוּ בָּם מִלְּפָנִים וְעַד הִנֵּה: בְּלִכְתָּם בְּשִׁרְיֹוֹת
 לְבָם נִפְלוּ עֵרֵי הַשָּׁמַיִם: בָּם נִאֲחָזוּ אֲשֶׁר לֹא שָׁמְרוּ מִצְוֹת אֵל:
 וּבְנִיָּהֶם אֲשֶׁר כָּרוּם אֲרֻזִים גְּבָהֶם וּכְהָרִים גְּיוֹתֵיהֶם כִּי נִפְלוּ:
 20 כָּל בָּשָׂר אֲשֶׁר הָיָה בְּחִרְבָּה כִּי נִוַּע וַיְהִי כְּלֹא הָיָה: בְּעֲשׂוֹתָם אֶת
 רְצוֹנָם וְלֹא שָׁמְרוּ אֶת מִצְוֹת עֲשֵׂיהֶם עַד אֲשֶׁר חָרָה אַפּוֹ בָּם:
 (א) בָּם תַּעֲוּ בְנֵי נַח וּמִשְׁפַּחוֹ[תֵיהֶם], בָּם הֵם נִכְרְתִים:
 אֲבָרְהֶם לֹא הִלְךְ בָּם וַיַּעֲשֶׂה אוֹ[הֶם] בְּשָׁמְרוּ מִצְוֹת אֵל וְלֹא בָחַר
 בְּרָצוֹן רוּחוֹ: וַיִּמְסֹר לְיִשְׁחָק וּלְיַעֲקֹב וַיִּשְׁמְרוּ וַיִּכְתְּבוּ אוֹהֲבִים
 לְאֵל וּבְעֲלֵי בְרִית לְעוֹלָם: בְּגֵי יַעֲקֹב תַּעֲוּ בָּם וַיַּעֲשׂוּ לְפָנֵי
 5 מִשְׁנֹוֹתָם: וּבְנִיָּהֶם בְּמִצְרַיִם הִלְכוּ בְּשִׁרְיֹוֹת לְבָם לְהַנְעִיץ עַל
 מִצְוֹת אֵל וְלַעֲשׂוֹת אִישׁ הַיֶּשֶׁר בְּעֵינָיו: וַיֵּאֱכֹלוּ אֶת הַדָּם: וַיִּכְרַת
 וַיְכוּרֶם [בְּאֲשֶׁר דָּבַר לָהֶם] בְּ[מִדְּבַר] קִדְשׁ עָלוּ וַיִּרְשׁוּ אֶת [הָאָרֶץ
 (דְּבָרִים ט, כג): וַיַּעֲשׂוּ כַפְיָ] רוּחָם וְלֹא שָׁמְעוּ
 לְקוֹל עֲשֵׂיהֶם, מִצְוֹת יוֹרֵיהֶם, וַיִּרְעֻוּ בְּאֶהְלֵיהֶם: וַיִּחַר אַף אֵל
 בְּעַדְתָּם: וּבְנִיָּהֶם בּוֹ אָבְדוּ וּמִלְכֵיהֶם בּוֹ נִכְרְתוּ וּגְיִבּוֹרֵיהֶם בּוֹ
 10 אָבְדוּ וְאֲרָצָם בּוֹ שָׁמְמָה: בּוֹ חִבּוּ בְּאֵי הַבְּרִית הַרְאֵשׁנִים וַיִּסְגְּרוּ
 לְחַרֵּב בְּעֹזְבָם אֶת בְּרִית אֵל וַיִּבְחָרוּ בְּרָצוֹנָם וַתּוֹרוּ אַחֲרֵי שְׁרִירוֹת
 לְבָם לַעֲשׂוֹת אִישׁ אֶת רְצוֹנוֹ: וּבְמִתְחַזְּקִים בְּמִצְוֹת אֵל
 אֲשֶׁר נִתְּרוּ – מִהֶם הַקִּים אֵל אֶת בְּרִיתוֹ לְיִשְׂרָאֵל עַד עוֹלָם: לְגִלוֹת
 לָהֶם נִסְתָּרוֹת אֲשֶׁר תַּעֲוּ בָּם כָּל יִשְׂרָאֵל: שְׁבָתוֹת קִדְשׁוֹ וּמוֹעֲדֵי
 15 כְבוֹדוֹ עֵידוֹת צְדָקוֹ וְדַרְכֵי אֱמֶתוֹ וְחַפְצֵי רְצוֹנוֹ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
 הָאֵדָם וְחֵיָה בְהֶם פִּתַח לְפָנֵיהֶם וַיִּחַפְּרוּ בְּאֵר לְמִים רַבִּים
 וּמוֹאֲסֵיהֶם לֹא יִחְזָה: וְהֵם הַתְּגַלְלוּ בְּפִשַׁע אָנוּשׁ וּבְדַרְכֵי גְדָה

(א) ועתה שמעו כל יודעי צדק ובינו במעשי
אל: כי ריב לו עם כל בשר ומשפט יעשה בכל מנאציו:
כי במועלם אשר עזבוהו הסתיר פניו מישראל וממקדשו
ויתנם להרב: ובזכרו ברית ראשנים השאיר שארית
5 לישראל ולא נתנם לכה: ובקץ חרון שנים שלש מאות
ותשעים לתיתו אותם ביד נבוכדנאצר מלך בבל
פקדם: ויצמח מישראל ומאהרן שורש מטעת לירוש
את ארצו ולדשן בטיב אדמתו: ובינו בעונם וידעו כי
אנשים אשימים הם: ויהיו כעורים וכימנשים דרך
10 שנים עשרים: ויבן אל אל מעשיהם כי בלב שלם דרשוהו
ויקם להם מורה צדק להדריכם בדרך לבו: ויודע
לדורות אחרונים את אשר עשה בדור אחרון בעדת בוגדים
הם סרי דרך: היא העת אשר היה כתוב עליה כפרה סוריה
כן סר ישראל (הושע ד, טז): בעמוד איש הלצון אשר הטיף לישראל
15 מימי קוב ויתעם בתוהו לא דרך: להשח גבהות עולם ולסור
מנתיבות צדק ולסיע גבול אשר גבלו ראשנים בנחלתם: למען
הדבק בהם את אלות בריתו להסגירם להרב נקמת גמ
ברית: בעבור אשר דרשו בחלקות ויבחרו במהתלות: ויצפו
לפרצות ויבחרו בטיב הצנאר: ויצדיקו רשע וירשיעו צדיק:
20 ויעבורו ברית ופירו חוק: ויגודו על נפש צדיק ובכל הולכי
תמים תעבה נפשם: ויירדפום להרב ויסיסו לריב עם: ויתר אף
(ב) אל בעדתם להשם את כל המונם ומעשיהם לנדה לפניו:
ועתה שמעו אלי כל באי ברית ואנלה אונכם בדרך
רשעים: אל אהב דעת חכמה ותושייה הציב לפניו:
ערמה ודעת הם ישרתוהו: ארף אפים עמו ורוב סליחות
5 לכפר בעד שבי פשע: וכוח וגבורה וחמה גדולה בלהבי אש
בו כל מלאכי חבל על סרי דרך ומתעבי חק לאין שארית

מגילת ברית דמשק

לראשונה, והלויים שנים ובני ישראל שלשתם והגביר רביעי" (יד, 4; ועי' עמ' 53). גם דינים שונים של הכת מובאים בדפים אלה.⁴

ג) ספר בענייני שבועה והגייית השם, ולפי דעתי הוא "ספר ההגו (ההגיי) עי' במבוא עמ' 34. בספרים הללו מדובר על "שלושת מצודות בליעל" (פחד ופחת ופח), והן; זנות, הון העשוי בגזל וטומאת המקדש, אשר העם נתפש בהן (ד, 14-17). אין התנגדות ניכרת בהם לנשואין, כאשר בהם "יסוד הבריאה", אבל מדובר בהם בחריפות כנגד נושאי שתי נשים (ד, 20-21); אף נאסרה שכיבה עם אשה בעיר המקדש (יב, 1). ומתמיה הדבר, כי סרך הכת הרשה לחברים את השימוש בעבדים (יא, 12; יב, 10).

ודאי התהלכו עוד ספרים וקמעים הדומים ל"ברית דמשק" בימים ההם, והיו ידועים ליחיד סגור לה, אלא שאבדו במשך הזמן. והנה בני צדוק נזכרים בג' 21, 1, 3(בה, 5: צדוק) כשם שהם נזכרים גם במגילות הסריים, עי' עמ' 64, 69, וכבר שיערתי, שזהו שם מיסד הכת. ומסתבר, כי "ספר צדוק", הנזכר בפי הקראים הקדמונים, אף היה ספר מסוג זה; ועי' גרין-שפר"ח עמ' 495 ולמעלה עמ' 54. הלשון קרובה ללשון שאר המגילות ואף כמה מלשונותיהן שקועות בה. אבל הכתיב שונה הוא והוא פחות מלא מן הכתיב של שאר המגילות.

במקור נמצאים רווחים (לא תמיד נתברר טיבם) וכן סימני פיסקאות, מעין אלה שבשאר המגילות; ויש שקיבלו חלוקת טכסט זה לפרקים כפי סימני הפיסקאות הללו.

לפי דברי פרופ' מ. צ. סגל (ב"ארץ ישראל, מחקרים בידיעת הארץ ועתיקותיה" (ספר א) ירושלים תשי"ז, עמ' 4) "אנו יכולים איפוא לקבוע כעובדה ודאית, שמגילות המערה, ובפרט מגילת מדרש הבקוק ומגילת תקנת היחד וגם מגילת תקנות המלחמה (שסוקניק קרא לה "מלחמת בני אור ובני חושך") היו שייכות לכת של ספר ברית דמשק (סב"ד) ונכתבו קודם שגלו אנשי הכת לדמשק עובדה זו מאפשרת לנו גם לקבוע את זמנו של מדרש הבקוק, אנו למדים מסב"ד, שמספר מסויים של חברי הכת, כוהנים ולוויים וישראלים עם משפחותיהם, ברחו לדמשק מאימת החרב שאיימה עליהם ביהודה ("וכל הנסוגים הוסגרו לחרב והמחזיקים נמלטו לארץ צפון" (ד, 13-14). אתם נמלטו הרבה פליטי חרב אחרים מירושלים, שהתנגדו לאמונות ודעות של הכת ושהתאמצו להסיר את לב בני הכת מאמונתה... ואם כן ברור הוא שהיתה אז מלחמת אזרחים בירושלים, ושככת וגם מתנגדיה נלחמו יחד נגד אויב משותף, ונחלו טפלה ותוכרהו להמלט על נפשם לדמשק, וכן ברור הוא, שירושלים ודמשק לא היו אז תחת שלטון אחד, ושהשלטון בדמשק היה עויין את השלטון ביהודה ונתן מקלט לאויביו הנמלטים מפניו. מצב כזה שרר רק בימי מלכות בית חשמונאי וביחוד בימי מלכות ינאי".

ו"מגילת פשר נחום" מסייעת את הדעה הזאת.

ספר ברית דמשק יצא מלבד תרגומים בלשונות שונות בשלוש מהדורות עבריות:

Documents of Jewish sectaries Vol. I: Fragments of a Zadokite work edited by S. Schechter, Cambridge 1910.

ספר ברית דמשק, עם מבוא והערות מאת משה צבי סגל ב"השלח" כרך כ"ו, אודיסא תרע"ב, עמ' 390-406; 483-506.

Die Damaskusschrift neu bearbeitet von Lic. Dr. Leonhard Rost, Berlin 1933.

לשם מהדורה זו השתמשת בכל המהדורות כולן וכן בצילום שקיבלתי בהשאלה מידי פרופ' א. ל. סוקניק ז"ל.

ולאחרונה יצאו: מהדורת צילום של גוף כתב היד The Zadokite Fragments with an Introduction by Solomon Zeitlin, Philadelphia 1952

וכן המקור העברי ותרגום אנגלי: The Zadokite Documents by Chaim Rabin, Oxford 1954.

4) נזכרים שינויים מסויימים בין ספר זה ובין מגילת הסריים.

דפי "ברית דמשק" נמצאו בנניזת קהיר על ידי ש. ז. שכטר ו והם, שלא כמגילות מדבר יהודה, דפי ספר הכתובים משני עבריהם, וממילא מאוחרים הם מן המגילות. ויש לשער, כי נעתקו בשעתם מתוך מגילות שנמצאו באותה מערה שבמדבר יהודה או במערה אחרת באותה סביבה, או אפשר שנעתקו מתוך העתקות שנעשו מאותן המגילות.

ושני כתבי יד כאן שנתגלגלו לקמברניג:

הראשון (מש 10 K 6) מכיל שמונה דפים, ונכתב כנראה על ידי שני סופרים (מעתיקים). ארבעת הדפים הראשונים נכתבו על ידי סופר אחד, ועשרים ואחת שורות בכל עמוד מעמודיהם. וארבעת הדפים האחרונים מראים עשרים ושלוש שורות בכל עמוד, ומסתבר שנכתבו על ידי סופר אחר. כתב יד זה הוא מן המאה העשירית בערך, ודפיו האחרונים לקויים בתחתיתם בהסרון מלים ושורות. השני (מש 16.311, ונקרא: העתק ב) מכיל דף אחד הכתוב משני עבריו (בכתב זה ניכרת נטייה לקורסיבה) ועליו שלושים וארבע ושלושים וחמש שורות. הוא מן המאה השתים עשרה בערך, ותכנו נוסח שני של הדף הרביעי. בכמה דברים הוא משלים את הנוסח הראשון.

מעויות סופר (ברובן כנראה מחמת אותיות דומות במקור, מעין ו' וי'ד, דל"ת ורי"ש וכדומה) וכן הכפלות נמצאות בשני כתבי היד. אף כמה מלים מנוקדות בשניהם ניקוד בבלי וגם ניקוד מברניג; וכיוון שאין עניין בניקוד זה לגוף הדברים לא צויין הדבר במהדורה זו אלא במקרים בודדים כשראיתי צורך בכך.

אין ספק, כי דפי "ברית דמשק" שייכים לספרי הכת של מגילת מדבר יהודה, אם כי כמה דברים שונים כאן מאלה שבמגילת הסרכים. ולפי דעתי יש כאן קטעים משלוש מגילות:

(א) תולדות הכת וקורותיה (א'ו): במעל ישראל באלהיו – הסתיר פניו ממנו ויתנהו לחרב, אלא שעמדה לו זכות אבות והכיר באשמתו. בינתיים היתה תקופת מעבר לא ברורה, ואחרי עשרים שנה של עיוורון קם לו "מורה צדק" (א, 11) ללמדו דעה. אבל באותו זמן קם גם "איש הלצון" (א, 14) אשר התעה את העם. והמחבר נושא משא אפוקליפטי על החוטאים, ובתוכם גם באי הברית שפרצו נדר, ועל ענשם. והוא רואה תקווה רק ל"שבי ישראל היוצאים מארץ יהודה והנלוים עמיהם" (ד, 3²), אלה שיצאו לדמשק – כנראה אחרי מות "מורה היחד" (ה, 23²⁴) – מחמת המציק, ואתם "דורש התורה" (ו, 7) ויסדו להם שם "ברית חדשה".

(ב) תקנות הכת (ויד): כמקום "מורה היחד" או "מורה הצדק" קם בדמשק "דורש התורה" (ו, 7; ל, 19), שלימד את החברים דעה וענייני הכת. הבורה שיש בה לכל הפחות עשרה אנשים (היחד?) של הכת מעמידים בראשה "כהן מבוגן" (מבן שלושים ועד בן שישים שנה). ואם אין כהן ראוי לכך – מעמידים לוי. לעזרת הכהן או הלוי עומד "המבקר", המלמד ומחנך (מבן שלר שים ועד בן חמישים שנה). ושופטי הכת היו עשרה: ארבעה לויים ושישה ישראלים (מבני עשרים וחמש עד שישים שנה). על פי התקנות נפקדו החברים, נרשמו וישבו בסדר זה: "הכתנים

(1) ע' בסבוא עמ' 34.

(2) ע' רוסט עמ' 3.

(3) ע' סגל עמ' 391.

הקדמה למוגילת ברית דמשק

אָשִׁיב מֵאֲנֹשֵׁי עוֹלָה וְלֹא אֲרַצָּה עַד הַכּוֹן מִשְׁפָּט: לֹא אָטוֹר בְּאֶף לְשָׁבִי פֶשַׁע וְלֹא אֲרַחֵם
עַל כּוֹל סוֹרְרֵי דְרָךְ: לֹא אֲנַחֵם בְּנִכְאִים עַד תּוֹם דְּרַכְכֶם וּבְלִיעַל לֹא אֲשַׁמּוֹר בְּלִבִּי: וְלֹא יִשְׁמַע בְּפִי
נִבְלוֹת וּכְחַשׁ עוֹזֵן וּמְרָמוֹת וּכְזָבִים לֹא יִמְצְאוּ בְּשִׁפְתַי: וּפְרִי קוֹדֶשׁ בְּלִשׁוֹנִי וְשִׁקּוּצִים
לֹא יִמְצָא בִּי: בְּהוֹדוֹת אֶפְתַּח פִּי וְצִדְקוֹת אֵל תִּסְפָּר לְשׁוֹנֵי תְּמִיד וּמַעַל אֲנָשִׁים עַד תּוֹם
פֶּשַׁעַם: רַקִּים אֲשֶׁבִּית מִשְׁפָּתִי, נְדוּת וּנְפִתְלוֹת מִדַּעַת לִבִּי: בְּעֻצַת תּוֹשִׁיָה אֶסְתֵּר דַּעַת
וּבְעֶרְמַת דַּעַת אֲשׁוּף [תּוֹשִׁיָה], גְּבוּל סְמוּךְ, לְשַׁמּוֹר אֲמָנִים וּמִשְׁפָּט עוֹז: לְצִדְקַת אֵל אֲנִי אֶתְקַן
חֹק בְּקוֹ עֵתִים [וְעֵשׂוֹת אֲמַת וּמִשְׁפָּט] צִדְקָה: אֶהְבֵּת חֶסֶד לְנִיכְנָעִים וְחֻזֵק יְדִים לְנִמְהָרִים וּלְלַמְדֵי
(א) לְתוֹעֵי רוּחַ בֵּינָה: וְלַהֲשִׁכִּיל רוּכְנִים בְּלִקַּח וּלְהַשִּׁיב עֲנָה לְנִגַּד רְמֵי רוּחַ: וּבְרוּחַ נִשְׁבְּרָה לְאֲנָשֵׁי
מִטָּה שׁוֹלְחֵי אֲצָבַע וּמְדַבְּרֵי אָוֶן וּמְקַנְי הוֹן: כִּי אֲנִי לֹאֵל מִשְׁפָּטִי וּבְיָדוֹ תּוֹם דְּרַכִּי: עֲמוֹ שׁוֹר לִבִּי
וּבְצִדְקוֹתָי יִמַח פֶּשַׁעִי: כִּי אֲמַקּוֹר דַּעַתוֹ פֶּתַח אוֹרוֹ וּבְנִפְלְאוֹתָיו הַבִּיטָה עֵינָי וְאוֹרַת לִבִּי בְּרָ[וּן]
נִהְיָ וְהוּא עוֹלָם: מִשְׁעַן יְמִינִי, בְּסַלַע עוֹז דְּרָךְ פֶּעַמִּי מִפְּנֵי כוֹל: לֹא יָד עוֹרַע, כִּי אֲמַת אֵל הוּאָה
סַלַע פֶּעַמִּי וְגִבּוֹרְתוֹ מִשְׁעֵנָת יְמִינִי: וּמִמְקוֹר צִדְקָתוֹ מִשְׁפָּטִי אוֹר בְּלִבִּי: מְרוֹן פְּלֹאֵו הַהוּא עוֹלָם
הַבִּיטָה עֵינָי תּוֹשִׁיָה, אֲשֶׁר נִסְתָּרָה מֵאֲנוּשׁ דַּעַה וּמְזַמַּת עֲרָמָה מִבְּנֵי אָדָם: מְקוֹר צִדְקָה וּמְקוֹה
גְּבוּרָה עִם מַעוֹן כְּבוֹד, מִסוּד בְּשֶׁר לְאֲשֶׁר בְּחַר אֵל, נִתְּנָם לְאוֹחֲזוֹת עוֹלָם וַיִּנְחִילֵם בְּגוּרַל
קְדוּשִׁים: וְעַם בְּנֵי שָׁמַיִם חִבְּר סוּדָם לְעֻצַת יָחַד וְסוּד מְבִנִית קוֹדֶשׁ לְמַטְעַת עוֹלָם עִם כּוֹל
קַץ נִהְיָ: וְאֲנִי לְאָדָם רִשְׁעָה וְלִסוּד בְּשֶׁר עוֹל: עוֹנוֹתַי פֶּשַׁעִי חֲטָאתַי עִם נַעֲוֹת לִבִּי
לִסוּד רָמָה וְהוֹלֵכֵי חוֹשֶׁף: כִּי לְאָדָם דְּרַכּוֹ וְאֲנוּשׁ לֹא יִכִּין צַעֲדוֹ: כִּי לֹאֵל הַמִּשְׁפָּט וּמִיָּדוֹ
תּוֹם הַדְּרָךְ: וּבְדַעַתוֹ נִהְיָ כּוֹל וְכוֹל הוּנָה בְּמַחְשַׁבְתּוֹ יִכִּינוּ וּמִבְּלַעֲדֵי לֹא יַעֲשֶׂה: וְאֲנִי אִם
אָמוֹס חֲסִדֵי אֵל יִשׁוּעָתִי לְעַד: וְאִם אֲכַשׁוּל בְּעוֹן בְּשֶׁר מִשְׁפָּטִי בְּצִדְקַת אֵל תַּעֲמוּד לְנִצְחִים:
וְאִם יִפְתַּח צַרְתִּי וּמִשְׁחַת יַחֲלִץ נַפְשִׁי וַיִּכֵּן לְדְרָךְ פֶּעַמִּי – בְּרַחֲמֵי הַיְשִׁינִי וּבְחֲסִדּוֹ יִבִּיא
מִשְׁפָּטִי: בְּצִדְקַת אֲמַתוֹ [וְיִשְׁפָּטֵנִי וּבְרוּב טוֹבוֹ יִכְפַּר בְּעַד כּוֹל עוֹנוֹתַי וּבְצִדְקָתוֹ יִטְהַרֵנִי מִנְדַת
אָנוּשׁ וְחֲטָאתַי בְּנֵי אָדָם: הַהוֹדוֹת לֹאֵל צִדְקוֹ וּלְעֵלְיוֹן תִּפְאַרְתּוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה אֵלֵי הַפּוֹתֵחַ לְדַעַה
לֵב עַבְדְּכָה: הֵכֵן בְּצִדְקָה כּוֹל מַעֲשָׂיו וְהִקָּם לָבֵן אֲמַתְכָה כְּאֲשֶׁר רָצִיתָה לְבַחֲרֵי אָדָם לְהַתִּיצֵב
לְפָנֶיכָה לְעַד: כִּי אֲמַבְּלַעֲדֶיכָה לֹא תִתֵּם דְּרָךְ וּבְלֵי רְצוֹנְכָה לֹא יַעֲשֶׂה כּוֹל: אַתָּה הוֹרִיתָה
כּוֹל דַּעַה וְכוֹל הַנְהִיָה בְּרְצוֹנְכָה הִיָה: וְאִין אַחַר זוֹלַתְכָה לְהַשִּׁיב עַל עֲצַתְכָה וּלְהַשְׁכִּיל
בְּכוֹל מַחְשַׁבַת קוֹדֶשְׁכָה: וְלַהֲבִיט בְּעוֹמֵק רְזִיכָה וּלְהַתְּבוֹנֵן בְּכוֹל נִפְלְאוֹתֶיכָה עִם כּוֹחַ
גְּבוּרַתְכָה: וּמִי יִכּוֹל לְהַכִּיל אֶת כְּבוֹדְכָה: וּמָה אֶפְהוּאָה בֵּן הָאָדָם בְּמַעֲשֵׂי פְלֹאָה:
וְיִלִּיד אִשָּׁה מִה יֵשֵׁב לְפָנֶיכָה: וְהוּאָה מַעֲפָר מִגְּבֹלוֹ וְלִחֵם רָמָה מְדוּרוֹ: וְהוּאָה מְצוּר [וּקַ]
חֲמַר קוֹרֵץ וְלַעֲפָר תִּשְׁוֹקָתוֹ: מָה יֵשִׁיב חֲמַר וְיִוצֵר יָד וְלַעֲצַת מָה יִבִּין:

חוק העֵת: לְהַבְדִּיל וּלְשְׁקוֹל בְּנֵי הַצְּדוּק לְפִי רוּחוֹם וּבְכַחוּרֵי הָעֵת לְהַחְזִיק עַל פִּי
 15 רְצוֹנוֹ כְּאֲשֶׁר צָוָה: וְאִישׁ כְּרוּחוֹ כֵּן לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּטוֹ וְאִישׁ כְּבוֹר כַּפְּיוֹ לְקָרְבוֹ וּלְפִי שְׂכָלוֹ
 לְהִישָׁאוֹ, וְכֵן אֶהְבְּתוֹ עִם שְׂנְאָתוֹ: וְאֲשֶׁר לֹא לְהוֹכִיחַ וּלְהִתְרוֹכֵב עִם אֲנָשֵׁי הַשְּׂחַת
 וּלְסַמֵּר אֶת עֲצַת הַתּוֹרָה בְּתוֹךְ אֲנָשֵׁי הָעוֹלָם: וְלְהוֹכִיחַ דַּעַת אֲמֵת וּמִשְׁפַּט צֶדֶק לְבוֹחֲרֵי
 דָרָךְ. אִישׁ כְּרוּחוֹ כְּתַכּוֹן הָעֵת: לְהַנְחִיחַ(ם) בְּדַעַה וְכֵן לְהַשְׁכִּיל בְּרֵזֵי פְלֵא וְאֲמֵת בְּתוֹךְ
 אֲנָשֵׁי הַיְחָד: לְהִלָּךְ תְּמִימִים אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ בְּכוֹל הַנְּגַלָּה לָהֶם: הִיאָה עֵת פְּנוֹת הַדָּרָךְ
 20 לְמַדְבָּר: וּלְהַשְׁכִּילָם כּוֹל הַנְּמַצָּא לַעֲשׂוֹת בְּעֵת הַזּוֹאֵת: וְהַבְּדֵל מִכוֹל אִישׁ וְלֹא הֵסֵר הַדָּרְכוֹ
 מִכוֹל עוֹלָם: וְאֵלֶּה תְּכוּנֵי הַדָּרָךְ לְמַשְׁכִּיל בְּעֵתִים הָאֵלֶּה לְאֶהְבְּתוֹ עִם שְׂנְאָתוֹ: שְׂנְאָת עוֹלָם
 עִם אֲנָשֵׁי שְׂחַת בְּרוּחַ הַסֵּתֵר לַעֲזוּב לְמוֹ הוֹן וְעַמֵּל פְּסִימִם כַּעֲבָד לְמוֹשֵׁל בּוֹ וְעַנְוָה לְפָנָי
 הַרוּדָה בּוֹ: וְלִהְיוֹת אִישׁ מְקַנָּא לְחוֹק וְעַתּוֹ, לְיוֹם נֶגְמָם, לַעֲשׂוֹת רְצוֹן בְּכוֹל מִשְׁלַח פְּסִימִם
 וּבְכוֹל מִמְשָׁלוֹ כְּאֲשֶׁר צָוָה: וְכוֹל הַנְּעֻשָׂה בּוֹ יִרְצָה בְּנִדְבָה וְזוֹלַת רְצוֹן אֵל לוֹ יִחַפֵּץ
 25 (וּבְכוֹל) אֲמָרֵי פִיהוּ יִרְצָה וְלֹא יִתְאַנֶּה בְּכוֹל אֲשֶׁר לֹא צִנְהוּ: (וּלְמַשְׁפַּט אֵל יִצְפֶּה תְּמִיד
 (וּבְכוֹל קֶץ נִהְיֶה וּבְרָךְ עוֹשָׂיו וּבְכוֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה יִסְפָּר כְּבוֹדוֹ: בְּהַרְמַת) שְׁפָתַימִ: יְבָרְכֵנוּ

(7)

עִם קִצִּים אֲשֶׁר חֲקַק(א) בְּרִשִׁית מִמְשַׁלַּת אוֹר עִם תְּקוּפָתוֹ וּבְהֶאֱסָפוֹ עַל מְעוֹן חוֹקוֹ בְּרִשִׁית
 אֲשִׁמּוּרֵי חוֹשֶׁף: כִּיֹּא יִפְתַּח אוֹצְרוֹ וְיִשְׁתַּהוּ עֲלֵת וּבִתְקוּפָתוֹ עִם הֶאֱסָפוֹ מִפְּנֵי אוֹר: בְּאֹפִיעַ
 מְאוּרוֹת מְזוּבֵל קוֹדֵשׁ עִם הֶאֱסָפָם לְמְעוֹן כְּבוֹד בְּמִבּוֹא מוֹעֲדִים לְיָמֵי חוֹדֵשׁ יַחַד תְּקוּפָתָם עִם
 5 מְסוּרוֹתָם זֶה לָזֶה: בְּהִתְחַדְשָׁם: זֶם גְּדוֹל לְקוֹדֵשׁ קוֹדְשִׁים וְאוֹת (נְאֻמָּן) לְמַפְתַּח חֲסִדָּיו עוֹלָם לְרֵאשִׁי
 מוֹעֲדִים בְּכוֹל קֶץ נִהְיֶה בְּרִשִׁית יְרַחִים לְמוֹעֲדֵיהֶם וְיָמֵי קוֹדֵשׁ בְּתַכּוּנָם לְזִקְרוֹן בְּמוֹעֲדֵיהֶם:
 תְּרוּמַת שְׁפָתַימִ הַבְּרָכָנוּ כְּחוֹק חֲרוֹת לְעַד בְּרֵאשֵׁי שָׁנִים: וּבִתְקוּפַת מוֹעֲדֵיהֶם בְּהַשְׁלֵם חוֹק
 תַּכּוּנָם יוֹם מִשְׁפָּטוֹ זֶה לָזֶה: מוֹעֵד קָצִיר לְקִיץ וּמוֹעֵד זֶרַע לְמוֹעֵד דֶּשֶׁא מוֹעֲדֵי שָׁנִים לְשִׁבוּעֵיהֶם
 וּבְרוּשׁ שְׁבוּעֵיהֶם לְמוֹעֵד דְּרוֹר: וּבְכוֹל הַיּוֹתֵי חוֹק חֲרוֹת בְּלִשׁוֹנֵי לְפָרֵי תְהִלָּה, וּמִנַּת שְׁפָתַי
 10 אֲזַמְרָה בְּדַעַת: וְכוֹל נִינְתֵי לְכַבּוֹד אֵל, וְכַנּוֹר נִבְלֵי לְתַכּוּן קוֹדְשׁוֹ, וְחִלְלֵי שְׁפָתַי אֲשֶׁא בְּקוֹ מִשְׁפָּטוֹ:
 עִם מְבוֹא יוֹם לְלִילָה אָבוֹאָה בְּבְרִית אֵל, וְעִם מוֹצָא עָרֵב וּבּוֹקֵר אֲמַר חוֹקֵי: וּבְהִיוֹתָם אֲשֵׁים
 גְּבוּלֵי לְבַלְתֵּי שׁוֹב וּמִשְׁפָּטוֹ אוֹכִיחַ כְּנֻעָנוּתִי וּפִשְׁעֵי לְנִיד עֵינֵי כְּחוֹק חֲרוֹת: וְלֵאל אֲמַר צֶדֶקִי
 וְלַעֲלִיּוֹן מְכִין טוֹבֵי – מְקוֹר דַּעַת וּמְעוֹן קוֹדֵשׁ רוּם כְּבוֹד וּגְבוּרַת כּוֹל לְתַפְאֶרֶת עוֹלָם: הַבְּחִרָה בְּאֲשֶׁר
 יוֹרֵנִי וְאֶרְצָה כְּאֲשֶׁר יִשׁוּפְטֵנִי: בְּרִשִׁית מִשְׁלַח דִּי וְרַגְלֵי אֲבָרָךְ שָׁמוּ בְּרֵאשִׁית צֵאת נְבוֹא
 15 לְשִׁבַת נְקוּם: וְעִם מִשְׁכַּב יְצוּעֵי אֲרַנְּנָה לוֹ וְאֲבָרְכֵנוּ תְּרוּמַת מוֹצָא שְׁפָתַי מִמְעַרְכַת אֲנָשִׁים:
 וּבְטָרָם אֲרִים דִּי לְהַדְשֵׁן בְּעֵדְגֵי תְנוּבַת תְּבַל בְּרִשִׁית פֶּחַד וְאִימָה וּבְמִכּוֹן צָרָה עִם בּוֹקָה
 אֲבָרְכֵנוּ בְּהַפְלֵא מוֹדָה וּבְגִבּוּרָתָהּ אֲשׁוּחַח וְעַל חֲסִדָּיו אֲשַׁעֵן כּוֹל הַיּוֹם: וְאֶדְעָה כִּיֹּא בְּיָדוֹ מִשְׁפָּט
 כּוֹל חֵי וְאֲמַת כּוֹל מַעֲשָׂיו: וּבְהַפְתַּח צָרָה אֶהְלָלְנוּ וּבִישׁוּעָתוֹ אֲרַנְּנָה יַחַד: לֹא אֲשִׁיב לְאִישׁ גְּמוּל
 רַע, בְּטוֹב אֲרַדֶּף גְּבַר, כִּיֹּא אֵת אֵל מִשְׁפָּט כּוֹל חֵי וְהוֹאָה יִשְׁלֵם לְאִישׁ גְּמוּלוֹ: לֹא אֶקְנֵא בְרוּחַ
 20 רִשְׁעָה, וְלִהְיוֹן חֲמָס לֹא תֵאנֶה נַפְשִׁי, וְרִיב אֲנָשִׁי שְׂחַת לֹא אֶתְפוֹשׂ עַד יוֹם נֶגְמָם, וְאִפִּיא לֹא

- לאהרון בדעת כולם לברית משפט ולקריב ריח ניחוח: ובית תמים ואמת בישראל
 10 להקם ברית לחוקות עולם: והיו לרצון לכפר בעד הארץ ולחרוץ משפט רשעה ואין עולה:
 בהכון אלה ביסוד היחד שנתים ימים בתמים דרך -
 יבדלו קודש בתוך עצת אנשי היחד: וכול דבר הנסתר מישראל ונמצאו לאיש
 הדורש - אל יסתרהו מאלה מיראת רוח נסוה: ובהיות אלה ליחד
 בישראל - בתכונים האלה יבדלו מתוך מושב אנשי העול לקחת למדבר לפנות שם את דרך הואהא
 כאשר כתוב במדבר פנו דרך... ישרו בערבה מסלה לאלוהינו (ישעיה מ, א)
 15 הואהא מדרש התורה [אשר] צנה ביד מושה לעשות ככול הנגלה עת בעת
 וכאשר גלו הנביאים ברוח קודשו: וכול איש מאנשי היחד ברית
 היחד אשר יסור מכול המצוה, דבר ביד רמה - אל יגע בטהרת אנשי הקודש
 ואל ידע ככול עצתם עד אשר יזכו מעשיו מכול עול להלך בתמים דרך וקרבה
 בעצה על פי הרבים ואחר יכתב בתכוננו: וכמשפט הזה לכול הנוסף ליחד:
 20 ואלה המשפטים אשר ילכו בו עם אנשי התמים קודש איש את רעהו:
 כול הבא בעצת הקודש ההולכים בתמים דרך כאשר צנה: כול איש מהמה
 אשר יעבר דבר מתורת מושה ביד רמה או ברמה - ישלחהו מצעת היחד
 ולוא ישוב עוד: ולוא יתערב איש מאנשי הקודש בהונו ועם עצתו לכול
 דבר: ואם בשגה יעשה והובדל מן הטהרה ומן העצה: ודרשו המשפט,
 25 אשר לוא ישפוט איש ולוא ישאל על כול עצה שנתים ימים אם תתם דרכו
 במושב במדרש ובעצה [על פי הרבים] אם לוא שגג עוד עד מולאת לו שנתים
 ימים:
 (ט) כיא על שגה אחת יענש שנתים, ולעושה ביד רמה לוא ישוב עוד: אף השוגג
 יבחן שנתים ימים לתמים דרכו ועצתו על פי הרבים ואחר יכתוב בתכוננו ליחד קודש:
 בהיות אלה בישראל ככול התכונים האלה ליסוד רוח קודש לאמת
 עולם לכפר על אשמת פשע ומעל חטאת ולרצון לארץ מבשר עולות ומחלבי ובה: ותרומת
 5 שפתים למשפט בניחוח צדק ותמים דרך, כנדבת מנחת רצון: בעת ההיא יבדילו אנשי
 היחד בית קודש לאהרון להיחד קודש קודשים ובית יחד לישראל ההולכים בתמים:
 רק בני אהרון ומשלו במשפט ובהון ועל פיהם יצא והגורל לכול תכון אנשי היחד
 והון אנשי הקודש ההולכים בתמים: אל יתערב הונם עם הון אנשי הרמה אשר
 לוא הזכו דרכם להבדל מעול ולקחת בתמים דרך: ומכול עצת התורה לוא יצאו לקחת
 10 ככול שרירות לבם: ונשפטו במשפטים הרשונים אשר החלו אנשי היחד לתסר בם
 עד בוא נביא ומשיחי אהרון וישראל:
 אלה החוקים למשכיל להתהלך בם עם כול חי לתכון עת נעת ולמשקל איש ואיש:
 לעשות את רצון אל ככול הנגלה לעת בעת ולמוד את כול השכל הנמצא לפי העתים ואת

ולוא ישוב עוד אל עצת היחד: ואם באחד [מן] הכוהנים הכתובים בספר דבר בחמה ונענש שנה אחת ומובדל אל נפשו מן טהרת רבים: ואם בשנגה דבר ונענש ששה חודשים: ואשר יכחס במדעו ונענש ששה חודשים: והאיש אשר יצחה בלי משפט את רעהו בדעה (א) ונענש שנה אחת ומובדל: ואשר ידבר את רעהו בקרים או יעשה רמיה במדעו ונענש ששה חודשים: ואם ברעהו יתרמה ונענש שלושה חודשים: ואם בהון היחד יתרמה לאבדו ישלמו ברשו:

ואם לוא תשיג ידו לשלמו ונענש ששים יום: ואשר יטור לרעהו אשר לוא במשפט ונענש שנה אחת: וכן לגוקם לנפשו כול דבר: ואשר ידבר בפיהו דבר נבל – שלושה חודשים: ולמדבר בתוך דבר רעהו –

10 עשרת ימים: ואשר ישכוב וישן במושב הרבים – שלושים ימים: וכן לאיש הנפטר במושב הרבים אשר לוא בעצה והנם, עד שלוש פעמים על מושב אחד, ונענש עשרת ימים: ואם ינקפו ונפטר ונענש שלושים יום: ואשר יהלף לפני רעהו ערום ולוא היה אנושי, ונענש ששה חודשים ואיש אשר ירוק אל תוף מושב הרבים ונענש שלושים יום: ואשר יוציא ידו מתחת בגדו והוא פוח ונראתה ערותו ונענש שלושים יום: ואשר ישחק בסכלות להשמיע קולו ונענש שלושים יום: והמוציא את יד שמאולו, לשוח בה, ונענש עשרת ימים: והאיש אשר ילף רכיל ברעהו 15 והבדילה שנה אחת מטהרת הרבים ונענש: ואיש ברבים ילף רכיל – לשלח הוא מאתם ולוא ישוב עוד: והאיש אשר ילון על יסוד היחד – ישלחהו ולוא ישוב: ואם על רעהו ילון אשר לוא במשפט ונענש ששה חודשים: והאיש אשר תזוע רוחו מיסוד היחד לבגוד באמת וללקח בשרירות לבו – אם ישוב, ונענש שתי שנים: ברשונה לא יגע בטהרת הרבים:

20 ובשנית לוא יגע במשקה הרבים ואחר כול אנשי היחד ישב: ובמלואת לו שנתים ימים ישאלו הרבים על דבריו – ואם יקרבהו ונקתב בתכונו, ואחר ישאל אל המשפט: וכול איש אשר יהיה בעצת היחד על מלואת עשר שנים ושבה רוחו לבגוד ביחד יוצא מלפני

הרבים לקחת בשרירות לבו – לוא ישוב אל עצת היחד עוד: ואיש מאנשי היחד אשר יתערב 25 עמו בטרתו או בהונו אשר לוא על פיו הרבים – והיה משפטו כמוהו לשלחהו מאתם: ויהיו

(ה) בעצת היחד שנים עשר איש וכוהנים שלושה, תמימים בכול הנגלה מכול התורה לעשות אמת וצדקה ומשפט ואהבת חסד והצנע לכת איש עם רעהו לשמור אמונה בארץ ביצר סמוך ורוח נשברה ולרצת עוון בעושו משפט וצרת מצרף: ולהתהלך עם כול במדת האמת ובתכון העת: בהיות אלה בישראל 5 וכונה עצת היחד באמת למטעת עולם בית קודש לישראל וסוד קודש קודשים לאהרון, עדי אמת למשפט ובחירי רצון לכפר בעד הארץ ולהשב לרשעים גמולם: היאה חומת הבחן פנת יקר כל ידעונו יסודותיהי ובל יחישו ממקומם: מעוז קודש קודשים

כול העם ישבו איש בתכוננו: וכן ישאלו למשפט ולכול עצה ודבר אשר יהיה לרבים להשיב איש את מדעו
 10 לעצת היחד: אל ידבר איש בתוך דברי רעהו טרם יכלה אחיהו לדבר: וגם אל ידבר לפני תכוננו
 הכתוב לפניו: האיש הנשאל ידבר בתרו: ובמושב הרבים אל ידבר איש כול דבר אשר לוא לחפץ הרבים:
 וכיא האיש המבקר על הרבים וכול איש אשר יש אתו דבר לדבר לרבים, אשר לוא במעמד האיש השואל את עצת
 היחד, ועמד האיש על רגלוהי ואמר יש אתי דבר לדבר לרבים: אם יומרו לו ידבר: וכול המתנדב
 מישראל להוסיף על עצת היחד – ידורשהו האיש הנפקיד ברואש הרבים לשכלו ולמעשיו: ואם ישיג מוסר
 15 בבירית לשוב לאמת ולסור מכול עול: ויהבינהו בכול משפטי היחד: ואחר בבואו לעמוד לפני
 הרבים ונשאלו הכול על דבריו: וכאשר יצא הגורל על עצת הרבים יקרב או ירחק: ובקורבו לעצת היחד – לוא
 יגע בטגרת הרבים עד אשר ידרושהו לרוחו ומעשו עד מולאת לו שנה תמימה, וגם הואה אל יתערב בהן
 הרבים: ובמולאת לו שנה בתוך היחד – ישאלו הרבים על דבריו לפי שכלו ומעשיו בתורה: ואם יצא לו
 הגורל לקרוב לסוד היחד על פי הכוהנים ורוב אנשי ברייתם – יקרב וגם את הונו ואת מלאכתו אל יד האיש
 20 המבקר: אל מלאכת הרבים יכתבו בחשבון בידו ועל הרבים לוא יוציאנו: אל יגע במשקה הרבים
 עד מולאת לו שנה שנית בתוך אנשי היחד: ובמולאת לו השנה השנית יפקודהו על פי הרבים: ואם יצא לו
 הגורל לקרוב ליחד – יכתובהו בסרף תכוננו בתוך אחיו לתורה ולמשפט ולטוהרה ולערב את הונו
 ויהי עצתו

ליחד ומשפטו:

ואלה המשפטים אשר ישפטו כם במדרש יחד על פי הדברים: אם ימצא כם איש אשר ישקר
 25 בהון, והואה יודע, ויבדילהו מתוך טגרת רבים שנה אחת ונענשו את רביעית לחמו: ואשר ישיב את
 רעהו בקשי עורף ודבר בקוצר אפים לפרע את יסוד עמיתו באמרות את פי רעהו הכתוב לפניה
 (והו)שיעה ידו לוא ונענש שנה אחת להוציאו מן היחד: ואשר יזכיר דבר בשם הנקבד על כול
 הניצורים

(ו) ואם קלל או להבעת מצרה או לכול דבר אשר לו הואה קורה בספר או מקרב – והבדילהו

גדולים לְכַלֵּת עוֹלָם לְאִיז שְׂרִית – אֵל יְבוֹא בְּמִים לְנֹצֵת בְּטֻהָרַת אֲנָשֵׁי הַקּוֹדֵשׁ כִּיֹּא לֹא יִטְהָרוּ
 כִּי אִם שָׁבוּ מִרְעֻתָם כִּיֹּא טָמֵא בְּכוֹל עוֹבְרֵי דְבָרוֹ: וְאֲשֶׁר לֹא יִיחַד עִמּוֹ בְּעִבּוּדָתוֹ וּבַהוֹנוֹ פֶּן יִשְׁאַנּוּ
 15 עֲוֹנוֹ אֲשֶׁמָּה כִּיֹּא יִרְחַק מִמֶּנּוּ בְּכוֹל דְּבָר כִּיֹּא כֵן כָּתוּב מִכוֹל דְּבַר שֶׁקָר תִּרְחַק (שְׁמוֹת כג, ז): וְאֲשֶׁר
 לֹא יָשׁוּב אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי
 הַיַּחַד עַל פִּיהֶם לְכוֹל תּוֹרָה וּמִשְׁפָּט: וְאֲשֶׁר לֹא יוֹכֵל מֵהוֹנֵם כּוֹל וְלֹא יִשְׁתָּה וְלֹא יִקַּח מִיָּדָם כּוֹל
 מֵאוּמָה

אֲשֶׁר לֹא בִמְחִיר כְּאֲשֶׁר כָּתוּב תְּדַלּוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ כִּיֹּא בְּמָה נִחְשָׁב הוּאָה
 (ישעיה ב, כב): כִּיֹּא

כּוֹל אֲשֶׁר לֹא נִחְשָׁבו בְּבְרִיתוֹ לְהַבְדִּיל אוֹתָם וְאֵת כּוֹל אֲשֶׁר לָהֶם: וְלֹא יִשְׁעַן אִישׁ הַקּוֹדֵשׁ עַל כּוֹל
 מַעֲשֵׂי

הַקֵּבֶל, כִּיֹּא הֵבֵל כּוֹל אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּ אֵת בְּרִיתוֹ: וְכוֹל מִנְאֲצֵי דְבָרוֹ יִשְׁמִיד מִתְּבַל וְכוֹל מַעֲשֵׂיהֶם לְגִדְהָ
 20 לְפָנָיו וְטָמֵא בְּכוֹל הוֹנֵם: וְכִיֹּא יְבוֹא בְּבְרִית לְעֲשׂוֹת כְּכוֹל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְהַיַּחַד לְעַדֵּת קוֹדֵשׁ וְדָרְשׁוּ
 אֵת רֹחוֹ(ם) בְּיַחַד בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ לְפִי שִׁכְלוֹ וּמַעֲשָׂיו בְּתוֹרָה עַל פִּי בְנֵי אֲהָרֹן הַמִּתְנַדְּבִים בְּיַחַד
 לְהַקִּים

אֵת בְּרִיתוֹ וְלִפְקוֹד אֵת כּוֹל חֻקָּיו אֲשֶׁר צִוָּה לְעֲשׂוֹת וְעַל פִּי רַב יִשְׂרָאֵל הַמִּתְנַדְּבִים לְשׁוּב בְּיַחַד
 לְבְרִיתוֹ:

וְכַתְּבֶם בְּסֵפֶר אִישׁ לְפָנָי רֵעֵהוּ לְפִי שִׁכְלוֹ וּמַעֲשָׂיו: לְהַשְׁמַע הַכוֹל אִישׁ לְרֵעֵהוּ, הַקָּטָן לְגִדּוֹל: וְלִהְיוֹת
 פּוֹקְדֵם אֵת רוּחַם וּמַעֲשֵׂיהֶם שְׁנָה בְּשְׁנָה לְהַעֲלוֹת אִישׁ לְפִי שִׁכְלוֹ וְתוֹם דְּרָכּוֹ וּלְאַחֲרוֹ כְּנֻעֲוֹתוֹ: לְהוֹכִיחַ

25 אִישׁ אֵת רֵעֵהוּ בְּאַמְתָּ[א] וְנֻעֲוָה וְאַהֲבַת חֶסֶד לְאִישׁ: אֵל יִדְבַר אֱלֹהִים[ו] יְהוֹ בְּאֶף אוּ בְתַלּוּנָה

אוּ בְעוֹרָף [קָשָׁה וְכִיבוֹד לֵב אוּ] רוּחַ רָשָׁע וְאֵל יִשְׁנֵאָהוּ [וְיַעֲלִים בְּ] לְלִבּוֹ: כִּי בְיוֹמוֹ יוֹכִיחֵנּוּ וְלֹא
 30 יִשָּׂא עָלָיו עוֹן: וְגַם אֵל יְבִיא אִישׁ עַל רֵעֵהוּ דְבַר לְפָנָי הַרְבִּים אֲשֶׁר לֹא בְתוֹכַחַת לְפָנָי עֲדִים: בְּאֵלֶּה
 יִתְהַלְכוּ בְּכוֹל מְגוּרֵיהֶם כּוֹל הַנִּמְצָא אִישׁ אֵת רֵעֵהוּ: וְיִשְׁמְעוּ הַקָּטָן לְגִדּוֹל לְמִלְאָכָה וּלְמִמּוֹן וְיַחַד
 יוֹאכְלוּ

וְיַחַד יִבְרָכוּ וְיַעֲצוּ: וּבְכוֹל מְקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה שֵׁם עֲשֶׂרָה אֲנָשִׁים מַעֲצַת הַיַּחַד אֵל יִמַּשׁ מֵאֲתָם אִישׁ
 כּוֹהֵן וְאִישׁ כְּתוּבָה וְשָׁבוּ לְפָנָיו: וְכֵן יִשְׁאָלוּ לְעֲצָתָם לְכוֹל דְּבָר: וְהִנֵּה כִּיֹּא יַעֲרוּכוּ הַשּׁוּלְחָן לְאֹכּוֹל אוּ
 הַתִּירוֹשׁ

5 לְשִׁתּוֹת – הַכּוֹהֵן יִשְׁלַח יָדוֹ לְרִשׁוֹנָה לְהַבְרֵךְ בְּרֵאשִׁית הַלֶּחֶם אוּ הַתִּירוֹשׁ (לשׁתוֹת הַכּוֹהֵן יִשְׁלַח יָדוֹ
 לְרִשׁוֹנָה

לְהַבְרֵךְ בְּרֵאשִׁית הַלֶּחֶם וְהַתִּירוֹשׁ): וְאֵל יִמַּשׁ בְּמְקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה שֵׁם הָעֲשֶׂרָה אִישׁ דּוֹרֵשׁ בְּתוֹרָה יוֹמָם
 וְלַיְלָה

תְּמִיד עֲלִיפוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ: וְהַרְבִּים יִשְׁקוּדוּ בְּיַחַד אֵת שְׁלִישִׁית כּוֹל לֵילוֹת הַשְּׁנָה לְקְרוֹא בְּסֵפֶר
 וּלְדַרוֹשׁ מִשְׁפָּט

וּלְבָרֵךְ בְּיַחַד: זֶה הַסֵּפֶר לְמוֹשֶׁב הַרְבִּים אִישׁ בְּתַכּוּנוֹ: הַכּוֹהֲנִים יִשְׁבוּ לְרִשׁוֹנָה וְהַזְּקֵנִים בְּשֵׁנִית וְשָׂאֵר

ברום נדה: להביז ישרים בדעת עליח וחקמת בגי שמים להשכיל תמימי דרך: כיא כם בחר אל
 לברית עולמים

ולקם כול כבוד אדם ואין עולה: והיה לבושת כול מעשי רמיה: עד הנה ריבו רוחי אמת ועול,
 בלבב נבר

יתהלכו בחכמה ואולת: וכפי נחלת איש באמת וצדק וכן ישנא עולה, וכירשתו בגורל עול ירשע בו
 וכן

25 יתעב אמת: כיא בד בבד שמן אל עד קץ נחרצה ועשות חדשה: והואה ידע פעולת מעשיהו לכול
 קצי

[מועדן] ונחילן לבגי איש לדעת טוב [ורע: והואה ה]פיל גורלות לכול חי לפי רוחו ביום בוא
 ה[פקודת]:

(ה) ויה הסרף לאנשי היחד המתנדבים לשוב מכול רע ולהחזיק בכול אשר צנה לרצונו: להבדל מעדת
 אנשי העול להיות ליחד בתורה ובהון: ומשובים על פי בגי צדוק הכהנים שומרי הברית ועל פי
 רוב אנשי

היחד המתחזקים בברית: על פיהם יצא תכון הגורל לכול דבר לתורה ולהון ולמשפט: לעשות אמת
 יחד ועונה

צדקה ומשפט ואהבת חסד והצנע לכת בכול דרכיהם: אשר לוא ילף איש בשרירות לבו לתעות
 אחר לבבו

5 ועינוהי ומחשבת יצרו: [כ]יא אם למול ביחד עורלת יצר ועורף קשה: ליסד מוסד אמת לישראל
 ליחד ברית

עולם: לכפר לכול המתנדבים לקודש באהרון ולבית האמת בישראל והגלנים עליהם ליחד ולריב
 ולמשפט,

להרשיע כול עוברי חוק: ואלה תכון דרכיהם על כול החוקים האלה בהאספם ליחד: כול הבא
 לעצת היחד

יבוא בברית אל לעיני כול המתנדבים: ונקם על נפשו בשבועת אסר לשוב אל תורת מושה ככול
 אשר צנה ככול

לב ובכול נפש לכול הנגלה ממנה לבגי צדוק הכהנים שומרי הברית ודורשי רצונו ולרוב אנשי
 בריתם

10 המתנדבים יחד לאמתו ולהתלף ברצונו: ואשר יקים בברית על נפשו להבדל מכול אנשי העול
 ההולכים

בדרך הרשעה, כיא לוא החשבו בבריתו כיא לוא בקשו ולוא דרש(ה)ו בחוקיהו לדעת הנסתרות
 אשר תעו

כם לאש(ש)מה ונתגלות עשו כיד רמה לעלות אף למשפט ולנקום נקם באלות ברית לעשות כם
 שפטים

לפי רזו אל עד קצו: וכול נגיעיהם ומועדי צרותם בממשלת משטמתו:
 וכול רוחי גורלו להכשיל בני אור: ואל ישראל ומלאך אמתו עזר לכול
 25 בני אור: והואה ברא רוחות אור וחושף ועליהון יסד כול מעשהו:
 [ועל דרכיהן כול עבודה [ועל דרכיהן כול עבודה: אחת אהב אל לכול
 (ד) עדי עולמים ובכול עלילותיה ירצה לעד: אחת תעב סודה וכול דרכיה שגא לנצח:
 ואלה דרכיהן בתבל: להאיר בלבב איש ולישר לפניו כול דרכי צדק אמת ולפחד לבבו במשפטי
 אל: ורוח ענוה ואורף אפים ורוב רחמים וטוב עולמים ושכל ובינה וחקמת גבורה מאמנת בכול
 מעשי אל ונשענת ברוב חסדו: ורוח דעת בכול מחשבת מעשה וקנאת משפטי צדק ומחשבת
 5 קודש ביצר סמוך: ורוב חסדים על כול בני אמת וטהרת כבוד מתעב כול גילוי גדה: והצנע לכת
 בערמת כול ונחבא לאמת רזי דעת: אלה סודי רוח לבני אמת תבל: ופקודת כול הולכי בה למרפא
 ורוב שלום באורף ימים ופרות ורע עם כול ברכות עד ושמת עולמים בתי נצח וכליל כבוד
 עם מדת הדר באור עולמים:
 ולרום עולה רחוב נפש ושפול ידים בעבודת צדק, רשע ושקר, גנה ורום לבב, כחש ורמיה אכזרי:
 10 ורוב חנה, קצור אפים ורוב אגלת וקנאת ודון, מעשי תועבה ברוח ונות ודרכי גדה בעבודת טמאה:
 ולשון גדופים, ערוון עינים וכבוד און, קושי עורף וכיבוד לב ללכת בכול דרכי חושף וערמת רוע:
 ופקודת
 כול הולכי בה לרוב נגיעים ביד כול מלאכי חבל לשחת עולמים באף עברת אל נקמות, לזענת
 נצח וחרפת
 עד עם פלמת קלה באש מחשכים: וכול קציהם לדורותם באבל יגון ורעת מרורים, בהייות חושף,
 עד
 פלותם לאין שרית ופליטה למו:
 15 באלה תולדות כול בני איש ובמפלגיהן יגחלו כול צבאותם לדורותם ובדרכיהן יתהלכו: וכול
 פשולת
 מעשיהם במפלגיהן לפי נחלת איש בין רוב למועט לכול קצי עולמים: כיא אל שמן בד בבד עד קץ
 אחרון ניתן איבת עולם בין מפלגותם: תועבת אמת עלילות עולה, ותועבת עולה כול דרכי אמת:
 וקנאת
 ריב על כול משפטיהן כיא לוא יחד יתהלכו: ואל ברוי שכלו ובחכמת כבודו נתן קץ להיות עולה
 ובמועד
 פקודה ישמידנה לעד: ואז תצא לנצח אמת תבל כיא התגוללה בדרכי רשע בממשלת עולה עד
 20 מועד משפט נחרצה: ואז יברר אל באמתו כול מעשי גבר וזקק לו מבני איש להתם כול רוח עולה
 מתקמי
 בקרו ולטהרו ברוח קודש מכול עלילות רשעה: וזו עליו רוח אמת כמי גדה מכול תועבות שקר
 והתגולל

אלות הברית הזות ויבדילהו אל לרעה: ונקרת מתוך כול בני אור בהסונו
 מאחרי אל בגלוליו: ומכשול עונו יתן גורלו בתוך ארורי עולמים:
 וכול באי הברית יענו ואמרו אחריהם אמן אמן:
 ככה יעשו שנה בשנה כול יומי ממשלת בליעל: הכהנים יעבורו
 20 ברשונה בסרף לפי רוחותם זה אחר זה: והלויים יעבורו אחריהם:
 וכול העם יעבורו בשלישית בסרף זה אחר זה לאלפים ומאות
 ותמשים ועשרות: לדעת כול איש ישראל איש בית מעמדו ביחד אל
 לעצת עולמים: ולוא ישפול איש מבית מעמדו ולוא ירום ממקום גורלו:
 כיא הכול יהיו ביחד אמת וענות טוב ואהבת חסד ומחשבת צדק
 25 [אי]ש לרעהו בעצת קודש ובגי סוד עולמים: וכול המואס לבוא
 [ביחד אל] ללכת בשרירות לבו לוא יבוא ביחד אמתו כיא געלה
 30 נפשו ביסודי דעת משפטי צדק לוא חזק למשיב חיו ועם ישרים לוא יתחשב:
 ונדעתו וכוחו והונו לוא יבואו בעצת יחד: כיא בסאון רשע מחרשו וגאולים
 בשוכחו ולוא יצדק במתיר שרירות לבו וחושף יביט לדרך אי אור בעין תמימים
 לוא יתחשב: לוא יזכה בכפורים ולוא יטהר במי נדה: ולוא יתקדש במים
 5 ונקרות ולוא יטהר בכול מי רחץ: טמא טמא יהיה כול יומי מואסו במשפטי
 אל לבלתי התסר ביחד עצתו: כיא ברוח עצת אמת אל דרכי איש יכופרו כול
 עוונותיו להביט באור החיים, וברוח קדושה ליחד באמתו יטהר מכול
 עוונותו, וברוח יושר ונענה תכופר חטתו: ובענות נפשו לכול חוקי אל יטהר
 בשרו להזות במי נדה ולהתקדש במי דוכו: ויהכין פעמיו להילכ(ת) תמים
 10 בכול דרכי אל כאשר צנה למועדי תעולתיו: ולוא לסור ימין ושמאל ואין
 לצעוד על אחד מכול דבריו: אז ירצה בכפונרי גיחוח לפני אל והיתה לו לברית
 יחד עולמים:

למשכיל להבין וללמד את כול בני אור בתולדות כול בני איש
 לכול מיני רוחותם באותותם למעשיהם בדורותם ולפקודות נגיעיהם עם
 15 קצי שלומם: מאל הדעות כול הונה ונהייה ולפני היותם הכין כול מחשבתם
 ובהיותם לתעודותם כמחשבת כבודו ימלאו פעולתם ואין להשנות: בידו
 משפטי כול והואה וכלכלם בכול חפציהם: והואה ברא אנוש לממשלת
 תבל: נישם לו שתי רוחות להתהלך בם עד מועד פקודתו, הנה רוחות
 האמת והעול: במעון אור תולדות האמת וממקור חושף תולדות העול:
 20 וביד שר אורים ממשלת כול בני צדק בדרך אי אור יתהלכו: וביד מלאך
 חושף כול ממשלת בני עול ובדרך אי חושף יתהלכו: ובמלאך חושף תעות
 כול בני צדק: וכול חסאתם ועוונותם ואשמתם ופשעי מעשיהם בממשלתו

- הנגלות למועדי תעודותם: ולא הוב כול בני אור איש
 10 כגורלו בעצת אל ולשנא כול בני חושף איש כאשמתו
 בנקמת אל: וכול הנדבים לאמתו יביאו כול דעתם וכוחם
 והונם ביחד אל: לבקר דעתם באמת חוקי אל וכוחם לתכן
 כתם דרכיו וכול הונם בעצת צדקו: ולוא לצעוד בכול אהד
 מכול דברי אל בקציהם: ולוא לקדם עמיהם ולוא להתאחר
 15 מכול מועדיהם: ולוא לסור מחוקי אמתו ללכת ימין ושמאל:
 וכול הבאים בסרף היחד יעבורו בבירת לפני אל לעשות
 ככול אשר צנה ולוא לשוב מאחרו מכול פחד ואימה ומצרף
 נהיים בממשלת בליעל: ובעוברם בבירת יהיו הכוהנים
 והלוויים מברכים את אל ישועות ואת כול מעשי אמתו: וכול
 20 העוברים בבירת אומרים אחריהם אמן אמן:
 והכוהנים מספרים את צדקות אל במעשי נבורתום
 ומשמיעים כול חסדי רחמים על ישראל: והלוויים מספרים
 את עוונות בני ישראל וכול פשעי אשמתם וחטאתם בממשלת
 בליעל: [וכול] העוברים בבירת מודים אחריהם לאמור נעונו
 25 [פשענו חטאנו הרשענו אנו ואבותינו מלפנינו ב]לקתנו
 [קרי בבירת] אמת וצדק [ואל ישועות עשה] משפטו בנו ובאבותינו
 (ב) ורחמי חסדו [ג]מל עלינו מעולם ועד עולם: והכוהנים מברכים את כול
 טוב וישמורכה מכול רע ויאיר לבכה בשכל חיים ויחונכה בדעת עולמים
 וישא פני חסדיו לכה לשלום עולמים: והלוויים מקללים את כול אנשי
 5 גורל בליעל וענו ואמרו: ארור אתה ככול מעשי רשע אשמתה: ותנכה
 אל וצנה ביד כול גוקמי נקם: ויפקוד אחריכה כלה ביד כול משלמי
 גמולים: ארור אתה לאין רחמים כחושף מעשיכה ונעום אתה
 כאפלת אש עולמים: לוא יחונכה אל בקוראכה ולוא יסלח לכפר עווניה:
 ישא פני אפו לנקמתכה ולוא יהיה לכה שלום בפי כול אוהויו אבות:
 10 וכול העוברים בבירת אומרים אחר המברכים והמקללים אמן אמן:
 והוסיפו הכוהנים והלוויים ואמרו: ארור בגלולי לבו לעביר
 הבא בבירת הזות ומכשול עונו ישם לפניו להסונו בו: והיה
 בשומעו את דברי הבירת הזות יתברך בלבבו לאמור שלום יהי לי
 כיא בשרירותי לבי אלף: [ג]ספתה רוחו הצמאה עם הרנוה לאין
 15 סליחה: אף אל וקנאת משפטיו יבערו בו לכלת עולמים: ידבקו בו כול

ח[כמי] העדה והנבונים והנדעים תמימי הדרך ואנושי החיל עם
 [ראשי השבטים וכול שופטיהם ושופטיהם ושרי האלפים ושרי [מאות]
 (11) ולתמישים ולעשרות, והלויים בתוך מחלקת עבודתו: אלה
 אנושי השם קראי מועד הנוצדים לעצת היחד בישראל
 לפני בני צדוק הכהנים: וכול איש מנוגע באחת מכול טמאות
 האדם אל יבוא בקהל אלה: וכול איש מנוגע באלה, לבלתי
 5 התזיק מעמד בתוך העדה: וכול מנוגע בכשרו, וכאה רגלים או
 ידים, פסח או עור או חרש או אלם, או מים מנוגע בכשרו
 לראות עינים, או איש זקן כושל, לבלתי התחזק בתוך העדה:
 אל יבואו] אלה להתניצב [בתוך עדת אנושי השם כיא מלאכי
 קודש [בעד]תם: ואם יש דבר לאחד מאלה לדבר אל עצת הקודש -
 10 [ידורש]הו] מפיהו ואל תוך [העדה לו]א יבוא האיש כיא מנוגע
 [הוא: [ונה מ]ושב אנושי השם [קראי ה]מועד לעצת היחד: אם ישקודו
 [הרבים ו] המשית אתם - יבוא [הכוהן] רואש כול עדת ישראל וכול
 אבות בני אהרון הכהנים [קראי] מועד אנושי השם וישבו
 ל[פניו איש] לפי כבודו ואחר י: [בוא מש]יח ישראל וישבו לפניו ראשי
 15 אלפי ישראל איש לפי כבודו כמעמדם] במחניהם ובמסעיהם: וכול
 ראשי אבות העדה עם חכמי [עדת הקודש] ישבו לפניהם איש לפי
 כבודו: ואם לשולחן יחד ינעדלו או לשמות התירוש יערוך השולחן
 היחד - [במסוך התירוש לשמות [אל ישלח] איש את ידו ברשת
 הלחם ו]התירוש] לפני הכוהן כילא הוא מ[כרך] את רשית הלחם
 20 והתירוש: והוא ישלח] ידו בלחם לפנים ואחר ישלח משית ישראל ידיו
 בלחם, [ואחר יכר]כו כול עדת היחד איש לפי] כבודו: וכחוק הזה יעשו
 לכול מעמדם אשר ינעדו עד עשרא אנשים] ---

(*) ל[כבד] אלוהים ואנשים לחיות כפי סרך היחד: לדרש
 אל [אלוהי אבותיהם ול]עשות הטוב והישר לפניו כאשר
 צנה ביד מושה וביד כול עבדיו הנביאים: ולא יהוב כול
 אשר בחר ולשנוא את כול אשר מאס: לרחוק מכול רע
 5 ולדבוק בכול מעשי טוב: ולעשות אמת וצדקה ומשפט
 בארץ: ולוא ללכת עוד בשרירות לב אשמה ועיני ונות
 לעשות כול רע: ולקבי את כול הנדבים לעשות חוקי אל
 בכרית חסד: להיחד בעצת אל ולהתהלך לפניו תמים כול

(1) וְזֶה הַסֵּרֶף לְכוֹל עֲדַת יִשְׂרָאֵל בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים בְּהַאֲסָפָם [לִיַּחַד לְהַתְּהַלֵּף
 עַל פִּי מִשְׁפֵּט בְּגֵי צְדוּק וְאַנּוּשֵׁי בְרִיתָם, אֲשֶׁר סָרוּ מִלְכַת בְּדֶרֶךְ
 הָעַם, הַמָּה אַנּוּשֵׁי עֲצָתוֹ אֲשֶׁר שָׁמְרוּ בְרִיתוֹ בְּתוֹךְ רִשְׁעָה לְכַפֹּר בְּעַד הָאָרֶץ:
 בְּבוֹאוֹם יִקְהִילוּ אֶת כּוֹל הַבָּאִים מִטֶּף עַד זָשִׁים וְקָרְאוּ בְּאוֹנוּיָהֶמָה אֶת
 5 [כֹּל חוֹקֵי הַבְּרִית וְלִהְבִּינֵם בְּכוֹל מִשְׁפֵּטֵיהֶמָה פֶּן יִשְׁנוּ בְּמִשְׁנוּתֵיהֶמָה:
 וְזֶה הַסֵּרֶף לְכוֹל צְבָאוֹת הָעֵדָה לְכוֹל הָאֲזָרַח בְּיִשְׂרָאֵל: וּמִן גְּעוּרָיו
 לְלִמְדָהוּ בְּסִפְרֵי הַגֵּי, וּכְפִי יוֹמוֹי יִשְׁכִּילֵיהוּ בְּחוֹקֵי הַבְּרִית וְלִקַּח אֶת
 מִוִּסְרוֹ בְּמִשְׁפֵּטֵיהֶמָה: עֲשֶׂר שָׁנִים [י] בּוֹא בְטָף: וּבִן עֲשָׂרִים שָׁנָה יַעֲבֹר
 עַל [הַפְּקוּדִים לְבוֹא בְּגוֹרֵל בְּתוֹךְ מִשְׁפֹּחֹת] לִיַּחַד בְּעֵדוֹת [קוּדֵשׁ: וְלוֹא יִקְרַב]
 10 אֶל אִשָּׁה לְדַעֲתָהּ לְמִשְׁכָּבִי וְזָכַר כִּינֹא] אִם לְפִי מוֹלֹאֹת לוֹ עֲשָׂרִים [שָׁנָה בְּדַעֲתוֹ] (טוֹב)
 וְרַע: וּכְדֹן תִּקְבַּל לְהַעֲדִי עָלָיו מִשְׁפֹּטוֹת הַתּוֹרָא וְלִהְתַּלְצָב בְּמִשְׁמַע מִשְׁפָּטִים
 וּבְמִלּוֹא בּוֹ: וּבִן חֲמֵשׁ וְעֲשָׂרִים שָׁנָה יִבּוֹא לְהַתְּלַצָב בִּיסוּדוֹת עֲדַת
 הַקּוּדֵשׁ לְעַבּוֹד אֶת עֲבוֹדַת הָעֵדָה: וּבִן שְׁלוּשִׁים שָׁנָה יֵגֵשׁ לְרִיב רִיב
 וּמִשְׁפָּט וְלִהְתַּצָּב בְּרוֹאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל, לְשָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים
 15 [וְשָׂרֵי] עֲשָׂרוֹת, שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים לְשִׁבְטֵיהֶם בְּכוֹל מִשְׁפְּחוֹתָם [עַל פִּי] בְּגֵי
 [אַהֲרֹן] הַכּוֹהֲנִים וְכוֹל רִשֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה אֲשֶׁר יֵצֵא הַגּוֹרֵל לְהַתְּלַצָּב בְּעֵבוֹדוֹת
 [וְלִצָּא] וְלָבוֹא לְפָנֵי הָעֵדָה: וּלְפִי שְׁכָלוֹ עִם תּוֹם דְּרָכּוֹ יִחַן מְתָנוּ לְמַעֲמָדוֹ [שְׁאֵת
 עֲבוֹדַת מִשְׁאֹ בְּתוֹךְ אַחֲיוֹ] [בִּי] רֹב לְמוֹעֵט [זֶה עִם] זֶה, וּכְבָדוֹ אִישׁ מִרְעָהוּ:
 וּבְרוֹבוֹת שָׁנֵי אִישׁ, לְפִי כּוּחוֹ יִתְּנוּ מִשְׁאֹ בְּ[עֲבוֹדוֹת] הָעֵדָה: וְכוֹל אִישׁ פּוֹתֵי
 20 אֵל יִבּוֹא בְּגוֹרֵל לְהַתְּצָב עַל עֲדַת יִשְׂרָאֵל לְרִיב וּמִשְׁפָּט וְלִשְׂאֵת מִשְׁאֵ עֵדָה
 וְלִהְתַּצָּב בְּמִלְחָמָה לְהַכְּנִיעַ גּוֹיִם: רַק בְּסֵרֶף הַצָּבָא יִכְתּוּב מִשְׁפַּחְתּוֹ
 וּבְעֵבוֹדַת הַמִּסֵּ יַעֲשֶׂה עֲבוֹדָתוֹ כְּפִי מַעֲשׂוֹ: וּבְגֵי לֵי יַעֲמֹדוּ אִישׁ בְּמַעֲמָדוֹ
 עַל פִּי בְּגֵי אַהֲרוֹן לְהַבִּיא וְלִהְצִיא אֶת כּוֹל הָעֵדָה אִישׁ בְּסֶרְכּוֹ עַל יַד רִאשֵׁי
 [אֲ]בוֹת הָעֵדָה לְשָׂרִים וְלִשׁוֹפְטִים וְלִשׁוֹטְרִים לְמִסְפָּר כּוֹל צְבָאוֹתָם עַל פִּי בְּגֵי צְדוּק הַכּוֹהֲנִים
 25 [וְכוֹל רַ] אִשֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה: וְאִם תַּעֲוֹדָה תִּהְיֶה לְכוֹל הַקְּהֵל לְמִשְׁפָּט אוֹ
 לְעֲצַת הַיַּחַד אוֹ לְתַעֲוֹדַת מִלְחָמָה, וְקִדְשׁוֹם שְׁלוּשֵׁת יָמִים לְהִיּוֹת כּוֹל הַבָּא
 עֲתִלִּיד [לְהִנָּה: אֵלָה הָאֲנָשִׁים הַנִּקְרָאִים עֲצַת הַיַּחַד: מִבֶּן עֲשָׂרִים] כּוֹל

מגילת הסרכים

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF COMPARATIVE ZOOLOGY
AT HARVARD UNIVERSITY
1280 DIVISION STREET
CAMBRIDGE, MASSACHUSETTS 02138
U.S.A.

הקדמה למגילת הסרכים

צאות כעת ברשות האוניברסיטה העברית ושתי עמודות (העתק אחר), והן ראשיתה של המגילה, הנמ"צאות ברשות מחלקת העתיקות של עבר הירדן.
וכשם שאין המשך ישיר בין שתי העמודות הראשונות ושאר העמודות, כך אין כנראה קשר ישיר בין עמודה ט לעמודה י, ואי אפשר לדעת מה חסר כאן, ואפשר, כי החל מעמודה י ספר חדש לפנינו.
בעמודות 27-26 שורות, רק בעמודה 1-19, בעמודה ז-25, ובעמודה 2 ובעמודה האחרונה (יא) – 22 שורות.

במגילה זו יש מחיקות, השמטות והשלמות יותר מבשאר המגילות: ועי' עמ' 37.

המגילה מתפרסמת על פי: The Dead Sea Scrolls . . . Vol. II Fascicle 2 Plates and Transcription of Discoveries in the Judean Desert I Qumran Cave I, Oxford 1951.
מהדורת ברוס, טריוור וברונלי ו- Manual of Discipline, New-Haven 1951.
השתמשתי גם בתרגומו האנגלי השלם של ברונלי ל"מגילת הסרכים", שנרפס בבאסא"ר (כפלי"מנטרי סבאדייס 12*10). ניו הון 1951.

"והואה ברא אנוש לממשלת תבל. וישם לו שתי רוחות להתהלך בם עד מועד פקודתו, הנה רוחות האמת והעול. במעון אור תולדות האמת, וממקור חושך תולדות העול. וביד שר אורים ממד שלת כול בני צדק, בדרכי אור יתהלכו. וביד מלאך חושך כול ממשלת בני עול. ובדרכי חושך יתהלכו. ובמלאך חושך תעות כול בני צדק, וכול הטאתם ועוונותם ואשמתם ופשעי מעשיהם בממשלתו לפי רוי אל עד קצו" (ג, 17-23).

על "הרבים" עבר שלישי כל לילה בלימוד ובברכה, ונאמר: "והרבים ישקודו ביהד את שלישיית כול לילות השנה לקרוא בספר ולדרוש משפט ולברך ביהד" (ו, 87).

ועל העוברים על התקנות נאמר: "כול איש מהמה אשר יעבר דבר מתורת מושה ביד רמה או ברמיה, ישלחהו מעצת היהד ולוא ישוב עוד. ולוא יתערב איש מאנשי הקודש בהוננו ועם עצתו לכול דבר. ואם בשגגה יעשה והובדל מן הטהרה ומן העצה ודרשו המשפט. אישר לוא ישפוט איש ולוא ישאל על כול עצה שנתים ימים אם תתם דרכו כמושב, במדרש ובעצה" (ה, 25-21). מלבד עונש של שנתים ימים היו גם עונשין בהוצאה מן המחנה לשלושים יום, לשישה חדשים ולשנה, וכן בלקיחת "רביעיית החמו" של הנענש. ועוד נאמר על ההרבים: "ואיש אשר ירוק אל תוך מושב הרבים ונענש שלושים יום" (ו, 13). והיו שופטים הממונים על המשפט.

דרגת "היהד" היתה, כפי שכבר נאמר מקודם, נמוכה מדרגת "הרבים", וזה יוצא ברור גם מתוך דברים אלה: "וכול המתנדב מישראל להוסיף על עצת היהד — ידורשהו האיש הפקיד בראש הרבים לשכלו ולמעשיו. ואם ישיג מוסר — ויבאהו בברית לשוב לאמת ולסוד מכול עול. ויהבינהו ככול מישי פטי היהד. ואחר כבואו לעמוד לפני הרבים, ונשאלו הכול על דבריו. וכאשר יצא הנורל על עצת הרבים יקרב או ירחק, ובקורבו לעצת היהד לוא יגע בטהרת הרבים עד אשר ידרושהו לרוחו ומעשיו עד מולאת לו שנה תמימה, וגם הואה אל יתערב בהון הרבים. ובמולאת לו שנה בתוך היהד — ישאלו הרבים על דבריו לפי מעשיו בתורה. ואם יצא לו הנורל לקרוב לסוד היהד על פי הכוהנים ורוב אנשי ברית — יקרבו גם את הוננו ואת מלאכתו אל יד האיש המבקר. אל מלאכת הרבים יכתבו בהש" כון בידו ועל הרבים לוא יוציאנו. אל יגע במשקה הרבים עד מולאת לו שנה שנית בתוך אנשי היהד. ובמולאת לו השנה השנית — יפקודו על פי הרבים" ... (ו, 13-21). ואף מכאן אנו לומדים זאת: אם ישקר אחד מהכרי "הרבים" — "ויבדולהו מתוך טהרת רבים שנה אחת" (ו, 25). ואם קלל וכדומה — "והבדילהו ולא ישוב עוד על עצת היהד" (ו, 21). וכן נאמר: "והאיש אשר תזוע רוחו מיסוד היהד לכנוד באמת וללכת בשרירות לבו — אם ישוב ונענש שתי שנים. ברשונה (בראשונה) לא יגע בטהרת הרבים. ובשנית לא יגע במשקה הרבים. ואחר כול אנשי היהד ישב. ובמולאת לו שנתים ימים ישאלו הרבים על דבריו" ... (ו, 18-21). ולא הבאתי את כל הדברים המסייעים את ההנחה הזאת.

כבר נאמר, כי אין אנו יודעים את שם הכת, וכל השמות הנזכרים אינם אלא שמות סמליים, עי' מבוא עמ' 30. אבל יש כאן גם שמות מפורשים: "בני צדוק" (ה, 2, 9; ט, 14: בני הצדוק), וכן "בני צדק" (ג, 20, 22)³; והכוונה לצדוקים גם אם נגיה, כי אנשי הכת לקחו להם לדוגמא את "בני צדוק" ביחזקאל מד, טו, ועי' "ברית דמשק" ה, 5 ושירר, Geschichte des Jued. Volkes im Zeitalter Jesu Christi כ"ב עמ' 479-480. ואם נגיה שהכת נוסדה בירושלים — אפשר שיש כאן רמז גם לירושלים הנקראת "עיר הצדק" (ישעיה א, כו), ועי' "ילקוט שלמה" לשלמה רובין, קראקא 1896. עמ' 66. ונדמה לי, כי המנילה שלפנינו היא מגילת "יסודי הברית" הנזכרת ב"ברית דמשק" הקרובה למגילתנו. לשון המנילה דומה ללשון "פשר משא חבקוק", ואף במנילה זו הכתיב הוא מלא בדרך כלל. במקום שם הוי"ה מובאות כאן ארבע נקודות (ה, 14), וכן כתוב בה השם: הואהא (שם 13). ועי' מבוא עמ' 32-30.

ברוב היריעות נמצאות לפרקים סימניות בשולי השורות (שלושה מינים, עי' "מגילות גנוזות" ב עמ' כו). ואין יודע טיבם. החומר הוא גוויל ואין שירטוט ניכר ביריעות. נתפרסמו כאן יא עמודות, הנמד

(3) בני צדוק נזכרים גם ב"ברית דמשק" ג, 21-ד, 1, ג, 3, וגם שם השם סמלי בלבד.

(4) עי' בכבוא עמ' 34.

"מגילת הסרכים" היא ספר התקנות של הכת (סרך מובנו בארמית: מנהג, חוק), והיא מכילה גם את
 טכסי הכת בקבלת חברים, בעונשין כלפי העוברים על הברית, ענייני אמונה וכן עניינים של חיי יום
 יום. החברים הם כמובן הטובים בעם אשר זכו לראות אור, והם נקראים "אנשי היחד", "עצת היחד",
 "בני אור" וכדומה, ומתנגדיהם או אלה שלא נכנסו לברית הכת הם "בני הושך", "אנשי השחת"
 ו"אנשי העול". כאשר באו חברים חדשים בכרית, "להיות ליחד בתורה ובהון" (ה, 2), קיבלו עליהם:
 "[ל]עשות הטוב והישר לפניו (לפני אל), כאשר צוה ביד מושה וביד כול עבדיו הנביאים, ולאהוב כול
 אשר בחר ולשנוא את כול אשר מאס, לרחוק מכול רע ולדבוק בכול מעשי טוב, ולעשות אמת וצדקה
 ומשפט בארץ" (א, 6²). וכן קיבלו עליהם: "לאהוב כול בני אור, איש כגורלו בעצת אל, ולשנוא כול
 בני הושך, איש כאשמתו בנקמת אל. וכול הנדבים (הנידבים) לאמתו יביאו כל דעתם וכוהם והונם
 ביחד אל לברר דעתם באמת חוקי אל" (א, 12⁹), ו"יחד יואכלו ויחד יברכו ויחד יועצו" (ו, 3²). בני
 הכת נשאו נשים והולידו בנים, והיה כנראה גם סרך לנשים ולילדים. אף היו שותים יין (ו, 5). אחת
 לשנה נתקיים טכס הניני בו נתקבלו חברים חדשים לכת. העוברים בכרית אמרו: "נעוינו, [פשיענו,
 הטא]נו, הרשענו אנן וואב[ו]ותינו מלפנינו ב[ה]לכתנו [קרי בכרית] אמת וצדק, [ואל נקמות עשה]
 משפטנו בנו ובאבותינו], ורחמי חסדו [ג]מל עלינו מעולם ועד עולם" (א, 24²-1). ואז נשמעה
 ברכת הכתנים באמרו: "יברכה בכול טוב וישמורכה מכול רע, ויאר לבכה בשכל היים ויהונכה
 ברעת עולמים, וישא פני חסדיו לכה לשלום עולמים" (ב, 4²). "והלוים מקללים את כול אנשי גורל
 בליעל וענו ואמרו: ארור אתה בכול מעשי רשע אשמתכה, יתנכה אל זעוה ביד כול נוקמי נקם.
 ויפקוד אחריכה כלה ביד כול משלמי גמולים. ארור אתה לאין רחמים כחושך מעשיכה, וזעום אתה
 כאפלת איש עולמים. לא יהונכה אל בקוראכה ולא יסלח לכפר עוונך, ישא פני אפו לנקמתכה ולוא
 יהיה לך שלום כפי כול אוהיו אבות. וכל העוברים בכרית אומרים אחר המברכים והמקללים: אמן
 אמן" (ב, 10⁴). בכת היו דרגות שונות ולכל אחת מהן היה סרך משלה. והיה גם סדר ישיבה מדוקדק.
 ונאמר: "הכהנים ישבו לרשונה (לראשונה) והוקנים בשנית ושאר כול העם ישבו איש בתכונה
 (ברדתו), וכן ישאלו למשפט ולכול עצת ודבר אשר יהיה לרבים להשיב איש את מדעו לעצת היחד"
 (ו, 10⁸). חבר חדש נבחר על ידי "מבקר" הנקרא גם "הפקיד ברואש הרבים" (ו, 14), המוסיף ומלמד
 אותו דעת בענייני הכת, ואינו מתקבל ל"עצת היחד" אלא על דעת "הרבים". ואפילו אם נתקבל אינו
 עדיין חבר שלם. כעבור שנה תמימה – "ישאלו הרבים על דבריו לפי שכלו ומעשיו בתורה", ועל
 פיהם ועל פי הכתנים יתקבל ל"יסוד היחד" (ו, 18¹⁸-19, כאן: סוד היחד, ועי' ז, 17¹⁸). וגם אז אינו
 עדיין חבר ברבים עד שישב שנה נוספת בין "אנשי היחד" ורק אז יוחלף את תקבל. ואמנם כל איש
 ואיש בכת ידע את מקומו ("בית מעמדו"), ונאמר: "לדעת כול איש ישראל איש בית מעמדו ביחד
 אל לעצת עולמים, ולוא ישפוט איש מבית מעמדו ולוא ירום ממקום גורלו" (ב, 22²²).
 לכל עשרה אנשים נצטרף כהן (ו 4³). והיה גם תפקיד ל"משכיל" (ג, 13; ט, 12, 21), שמהותו לא
 נתבררה לי עדיין.

גם משחו מהשקפת עולמם הדואליסטית: של בני הכת בא במגילה זו לכלל בימיו ברור, ונאמר:

(1) וב"ברית דמסק" יר, 64: "ויכתבו בשמותיהם איש אתר אחיתו. הכתנים לראשונה והלוים שנים ובני ישראל שלושתם
 ותגר רביע. וכן ישבו וכן ישאלו לכל".

(2) על פירוש זו עי' שירר כ"ב עמ' 668, 678. וגם E. Meyer, Ursprung und Anfaenge des Christentums, II p. 106 – 120.

הקדמה למוגילת הסרכים

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

הוא יורה הנה הוא תפוש זהב וכסף
וכל ריח אין בקרבו: ויהנה ביהיכל קדשו
(יג) הם מקפניו כול הארץ [ב, יט - כ] - פֶּשֶׁרוֹ עַל כּוֹל הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר עָבְדוּ אֶת הָאֱלֹהִים וְאֵת הָעֵץ וּבְיוֹם
הַמִּשְׁפָּט יִכְלֶה אֵל אֶת כּוֹל עוֹבְדֵי הָעֵצִים
וְאֵת הַרְשָׁעִים מִן הָאָרֶץ:

----- [מימי]

י(א) הַכְּזֹב וְאַחַר תִּגְלֶה לָהֶם הַדַּעַת כְּמִי
הַיִּים לְרַב: הוּי מִשְׁקָה רַעִיָּהוּ מְסַפֵּחַ
חֲמַתוֹ אִף שֶׁכֶּר לְמַעַן הִבִּט אֶל מוֹעֲדֵיהֶם [ב, טו] -
פִּשְׁרוֹ עַל הַכּוֹהֵן הַרְשָׁע אֲשֶׁר
5 רָדַף אַחַר מוֹרֵה הַצֶּדֶק לְבַלְעוֹ בְּכַעַס
חֲמַתוֹ אֲבִית גְּלוֹתוֹ וּבִקֵּץ מוֹעֵד מְנוּחַת
יוֹם הַכַּפּוּרִים הוֹפִיעַ אֲלֵיהֶם לְבַלְעֵם
וְלִכְשִׁילָם בְּיוֹם צוּם שִׁבְת מְנוּחָתָם: שִׁבְעָתָה
קָלוֹן מִ[כ]בוֹד שְׁתָּה גַם אִתָּה וְהָרַעַל
10 תִּסּוּב עֲלֵיכָה כּוֹס יְמִין יְהִנֶּה וְקִיקְלוֹן
עַל כְּבוֹדָךָ [ב, טז] -

פִּשְׁרוֹ עַל הַכּוֹהֵן אֲשֶׁר גָּבַר קְלוֹנוֹ מְכַבֵּדוֹ
כִּיֹּא לֹא מִל אֶת עוֹרְלַת לְבוֹ וְנִלְךָ בְּדַרְכּוֹ
הָרְנוּה לְמַעַן סְפוֹת הַצִּמְמָאָה וְכוֹס חֲמַת
15 [רעל] תְּבַלְעֵנוּ לוֹסִיף [קלון] קִיקְלוֹן וּמְכַאוֹב
----- ל----- ל-----

[כיא חמס לְבָנוֹן יִכְסֶּךָ וְשׁוֹד בְּהַמוֹת]
י(ב) הַחֲתָ[כ]א מִדְּמֵי אָדָם וְחַמְס אַרְצֵי קַרְיָה וְכוֹל יוֹשְׁבֵי בָּה [ב, יז] -
פִּשְׁר הַדְּבָר עַל הַכּוֹהֵן הַרְשָׁע לְשַׁלֵּם לוֹ אֶת
גְּמוּלוֹ אֲשֶׁר גָּמַל עַל אֲבִיוֹנִים: כִּיֹּא הִלְבָּנוֹן הוּא
עֲצַת הַיַּחַד וְהַבְּהַמוֹת הֵמָּה פְּתָאֵי יְהוּדָה עוֹשֵׂה
5 הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יִשׁוּפְטֵנוּ אֵל לְכֻלָּהּ
כְּאֲשֶׁר זָמַם לְכַלּוֹת אֲבִיוֹנִים: וְאֲשֶׁר אָמַר מִדְּמֵי
קַרְיָה וְחַמְס אַרְצֵי [ב, יז] - פִּשְׁרוֹ הַקַּרְיָה הִיא יְרוּשָׁלַם
אֲשֶׁר פָּעַל בָּה הַכּוֹהֵן הַרְשָׁע מַעֲשֵׂי תוֹעֵבוֹת וַיִּטְמֵא אֶת
מִקְדָּשׁ אֵל: וְחַמְס אַרְצֵי הֵמָּה עַרְי יְהוּדָה אֲשֶׁר
10 גָּזַל הוֹן אֲבִיוֹנִים: מָה הוֹעִיל פֶּסֶל כִּיֹּא פֶּסֶל יִצְרוּ
מִסְנִי[כ]ה וּמְרִי שֶׁקֶר כִּיֹּא בָטַח יִצְר יִצְרִיו עָלֵיהוּ
לְעֲשׂוֹת אֲלִילִים אֱלֹמִים [ב, יח] - פִּשְׁר הַדְּבָר עַל כּוֹל
פֶּסֶלֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יִצְרוּם לְעוֹבְדָם וְלִשְׁתַּחֲוֹת
לְהֵמָּה וְהֵמָּה לֹא יִצְלוּם בְּיוֹם הַמִּשְׁפָּט: [הוי]
15 ה[וי אומר] לְעֵץ הַקִּיצָה [עוֹרֵי לְאַבְּן הַדּוּמָה

ט) נִגְוָעוּ בְּמִשְׁפָּטֵי רִשְׁעָה וְשִׁעְרוּרֵי יוֹת מִחֲלִים
 רְעִים עָשׂוּ בוֹ וְנִקְמֹת בְּנִיַּת בְּשָׂרוֹ: וְאֲשֶׁר
 אָמַר כִּי אַתָּה שְׁלוֹתָהּ גּוֹיִם רַבִּים וְיִשְׁלֹכָה כּוֹל
 יִתֵּר עַמִּים [ב, ח] – פֶּשֶׁרוֹ עַל כּוֹהֲנֵי יְרוּשָׁלַם
 5 הָאֲחֵרוֹנִים אֲשֶׁר יִקְבֹּצוּ הוּן וּבִצְעַ מִשְׁלַל הָעַמִּים
 וְלֹאֲחֵרִית הַיָּמִים יִתְּנֵן הוֹנֵם עִם שְׁלָלָם בְּיַד
 חֵיל הַכְּתִיאִים כִּיֵּא הֵמָּה יִתֵּר הָעַמִּים:
 מִדְּמֵי אָדָם וְחַמְסֵי אֲרָץ קִרְיָהּ וְכוֹלֵל [יֹשְׁבֵי בָהּ] [ב, ח] –
 פֶּשֶׁרוֹ עַל הַכּוֹהֵן הַרְרָשֶׁע אֲשֶׁר בְּעֻוֹן מוֹרָה
 10 הִצְדֵּק וְאֲנָשֵׁי עֲצָתוֹ נִתְּנוּ אֵל בֵּי־יָדַי [אֲוִיבִיו לְעֻזּוֹתוֹ
 בְּנִגְוָע לְבַלְּהָ בְּמַרְיָרֵי נֶפֶשׁ בְּעַבּוּר אֲשֶׁר הִרְשִׁיעַ
 עַל בְּחִירוֹ: הוּי הַבּוֹצֵעַ בְּצַע רָע [לְבִיתוֹ לְשׁוּם
 בְּמָרוּם קִנּוּ לְנֶצֶל [מ] כֶּף רָע: יַעֲצָתָהּ בְּשֵׁת
 לְבִיתָתָהּ קִצּוֹת עַמִּים] רַבִּים וְחוֹטֵי [נֶפֶשׁ] שְׂכָה: כִּיֵּא
 15 אֲבָבֵן מֵאֲקִיר תִּזְעַק [וְ] כְּפִיסֵי מַעֲץ [יַעֲנֶנָּה] [ב, ט-יא] –
 [פֶּשֶׁר הַדְּבָר] עַל הַכּוֹהֵן אֲשֶׁר – – –

י) לְהִיּוֹת אֲבָנִיָּה בְּעֶשֶׂק וְכְפִיסֵי עֵיצָה בְּנִגְוָל: וְאֲשֶׁר
 אָמַר קִצּוֹת עַמִּים רַבִּים וְחוֹטֵי נֶפֶשׁ שְׂכָה –
 פֶּשֶׁרוֹ הוּא בֵּית הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר יִתֵּן אֵל אֶת
 מִשְׁפָּטוֹ בְּתוֹךְ עַמִּים רַבִּים וּמִשֵּׁם יַעֲלֵנוּ לְמִשְׁפָּט
 5 וּבִתּוֹכָם יִרְשִׁיעֵנוּ וּבְאֵשׁ גּוֹפְרִית יִשְׁפָּטֵנוּ: הוּי
 בּוֹנֵה עִיר בְּדָמִים וַיְכַוֵּן קִרְיָהּ בְּעוֹלָה: הָלוֹא
 הִגִּיהָ מֵעַם יְהוָה צָבָאוֹת יִגְעוּ עַמִּים בְּדֵי אֵשׁ
 וְלֹאֲמִים בְּדֵי רִיק יִיעָפוּ [ב, יב-יג] –
 פֶּשֶׁר הַדְּבָר עַל מִטִּיף הַכֹּזֵב אֲשֶׁר הִתְעָה רַבִּים
 10 לְבִנּוֹת עִיר שׁוֹו בְּדָמִים וְלִקְיָם עֲדָה בְּשִׁקָּר
 בְּעַבּוּר כְּבוֹדָה לּוֹגִיעַ רַבִּים בְּעַבּוּדַת שׁוֹו וְלַהֲרוֹתָם
 בְּ[מַעֲשֵׂי] שִׁקָּר לְהִיּוֹת עֲמָלָם לְרִיק בְּעַבּוּר יְבוֹאוּ
 לְמִשְׁפָּטֵי אֵשׁ אֲשֶׁר גָּדְפוּ וַיִּחְרְפוּ אֶת בְּחִירֵי אֵל:
 כִּיֵּא תִמְלֵא הָאָרֶץ לְדַעַת אֶת כְּבוֹד יְהוָה כְּמִים:
 15 יְכַסּוּ עַל הַיָּם [ב, יד] – פֶּשֶׁר הַדְּבָר [כִּיֵּא]
 בְּשׁוֹבְכָם [אֵל] – – – – – [יְכֻסָּה]

(על) הדור האחרון ואת גמר הקץ לוא הודני[עו]:
 ואשר אמר למען ירוץ הקורא בו (ב, ב) -
 פשרו על מורה הצדק אשר הודיעו אל את
 5 כול רזי דברי עבדיו הנבאים: כי עוד חזון
 למועד יפיע לקץ ולוא יכזב (ב, ג) -
 פשרו אשר יאריף הקץ האחרון ויתר על כול
 אשר דברו הנביאים כיא רזי אל להפלה:
 אם יתמהמה חכה לו כי בוא יבוא ולוא
 10 יאחר (ב, ג) - פשרו על אנשי האמת
 עושי התורה אשר לוא ירפו ידיהם מעבודת
 האמת בהמשך עליהם הקץ האחרון כיא
 כול קיצי אל יבואו לתכונם כאשר חקק
 ל[הם] ברזי ערמתו: הנה עופלה לוא יושרה
 15 [נפשו בו] (ב, ד) - פשרו אשר יכפלו עליהם
 וחסאתיהם ולא ירצו במש[פ]טם:
 [צדיק באמונתו יחיה] (ב, ד) -
 (n) פשרו על כול עושי התורה בבית יהודה אשר
 יצילם אל מבית המשפט בעבור עמלם ואמנתם
 במורה הצדק: ואף כיא הון יבגוד נבר יהיר ולוא
 ינוה אשר הרחיב כשאול נפשו ו[הוא] כמות לוא ישבע
 5 ויאספו אלו כול הגוים ויקבצו אלו כול העמים:
 הלוא כולם משל עליו ישאו ומליצי חידות לו
 יומרו הוי המרבה ולוא לו עד מתי יכביד עלו
 עבטט (ב, ה-ו) - פשרו על הכוהן הרשע אשר
 נקרא על שם האמת בתחילת עומדו וכאשר משל
 10 בישתאל רם לבו ויעזוב את אל [נ]י בגוד בחוקים בעבור
 הון ויגזול ויקבוץ הון אנשי [ח]מס אשר מרדו באל
 והון עמים לקח לוסיף עליו עון אשמה ודרךכי
 תלוצ[בות] פעל בכול גדת טמאה: הלוא פתאום ויקומו
 [ונושכי] ויקצו מועזיעיכה ותיטה למשיסות למו
 15 כי אתה שלותה גוים רבי[ם] וישלובה כול יתר עמים (ב, ז-ח) -
 [פשר הדבר על הכוהן אשר מרד
 [יפי]ר חוקי [אל] - - - ל - - - ל[כ]ן

(ה) לְמִשְׁפַּט שְׁמֹתוֹ וְצוּר לְמוֹכִיחֵי יִסְדָּתוֹ: טְהוֹר עֵינַיִם
 מִרְאוֹת בְּרַע וְהִבֵּט אֶל עָמָל לֹא תוֹכֵל [א. יב-יג] –
 פֶּשֶׁר הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא יִכְלֶה אֶל אֶת עֲמוֹ בְּיַד הַגּוֹיִם
 וּבְיַד בְּחִירָו יִמָּן אֶל אֶת מִשְׁפַּט כּוֹל הַגּוֹיִם וּבְתוֹכָהֶם
 5 יֵאָשְׁמוּ כּוֹל רְשָׁעֵי עֲמוֹ אֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֶת מִצְוֹתָיו
 בְּצַר לָמוֹ: כִּיֹּא הוּא אֲשֶׁר אָמַר טְהוֹר עֵינַיִם מִרְאוֹת
 בְּרַע [א, יג] – פֶּשֶׁרוֹ אֲשֶׁר לֹא וָנוֹ אַחַר עֵינֵיהֶם בְּקֶץ
 הַרְשָׁעָה: לָמָּה תְּבִיטוּ בּוֹגְדִים וְתִחְרִישׁ בְּבִלְע
 רְשָׁע צַדִּיק מִמֶּנּוּ [א, יג] – פֶּשֶׁרוֹ עַל בֵּית אַבְשָׁלוֹם
 10 וְאֲנָשֵׁי עֲצָתָם אֲשֶׁר נָדְמוּ בְּתוֹכָתָהּ מוֹרֵה הַדָּבָר
 וְלֹא עֲזָרוּהוּ עַל אִישׁ הַכֶּזֶב אֲשֶׁר מָאָס אֶת
 הַתּוֹרָה בְּתוֹךְ כּוֹל עַלְדָּתָם: וְתַעֲשׂ אָדָם כְּדָגֵי הַיָּם
 כְּרִמָּשׁ לְמִשְׁלַח בּוֹ: כְּוֹלֵה בְּחַכָּה יַעֲלֶה וַיִּגְרֶהוּ בְּחֶרְמוֹ
 וַיִּסְפָּהוּ [בְּמִכְמַרְתּוֹ (עַל כֵּן יִנְבֹּחַ) לְחֶרְמוֹ] עַל כֵּן יִשְׁמַח
 15 [וַיִּגִּיל: וַיִּקְטֹר לְמִכְמַרְתּוֹ כִּיֹּא בָּהֶם שָׁמַן] חֶלְקוֹ
 [א, יד-טז] – [פֶּשֶׁרוֹ עַל רְשָׁעֵי יְרוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר יְבוֹאוּ]
 (ו) הַכְּתִיבִים וַיִּוְסִיפוּ אֶת הוֹנֵם עִם כּוֹל שְׁלָלָם
 כְּדָגַת הַיָּם: וְאֲשֶׁר אָמַר עַל כֵּן יִנְבֹּחַ לְחֶרְמוֹ
 וַיִּקְטֹר לְמִכְמַרְתּוֹ [א, טז] – פֶּשֶׁרוֹ אֲשֶׁר הִמָּה
 זְבָחִים לְאוֹתוֹתָם וְכָלֵי מִלְחָמוֹתָם הִמָּה
 5 מוֹרָאָם: כִּיֹּא בָּהֶם שָׁמַן חֶלְקוֹ וּמֵאֲכָלוֹ בְּרִי [א, טז] –
 פֶּשֶׁרוֹ אֲשֶׁר הִמָּה מְחַלְקִים אֶת עוֹלָם וְאֶת
 מִסָּם מֵאֲכָלָם עַל כּוֹל הָעַמִּים שָׁנָה בְּשָׁנָה
 לְחֶרִיב אֲרֻצוֹת רַבּוֹת: עַל כֵּן יִרִיק חֶרְבוֹ תָּמִיד
 לְהַרוֹג גּוֹיִם וְלֹא יִחַמֵּל [א, יז] –
 10 פֶּשֶׁרוֹ עַל הַכְּתִיבִים אֲשֶׁר יֵאָבְדוּ רַבִּים בְּחֶרֶב
 וְעָרִים אֲשֵׁישִׁים וְזִקְנִים וְנָשִׁים וְטָף וְעַל פָּרִי
 בָּטָן לֹא יִרְחֲמוּ: עַל מִשְׁמַרְתִּי אֶעֱמֹדָה
 וְאֶתְיַצֵּבָה עַל מִצּוּרַי וְאֶצְפֶּה לְרְאוֹת מֵהַיַּד בְּרַע
 בִּי וּמֵהָ אֲשִׁיב עַל תּוֹכְחָתִי: וַיַּעֲנֵי יְהוָה
 15 [וַיֹּאמֶר כְּתוֹב חֲזוֹן וּבְאֵר עַל הַלּוֹחוֹת לְמַעַן יִרְוִץ]
 [הַקּוֹרָא בּוֹ [ב, א-ב] – פֶּשֶׁרוֹ]
 (ז) וַיְדַבֵּר אֶל אֶל חֶבְקוּק לְכַתּוֹב אֶת הַבָּאוֹת עַל

15 בְּחֻקֵי אֵל — — — הַהוֹלֵךְ לְמַרְתְּבֵי אֶרֶץ
 לְרֵשֶׁת מִשְׁכְּנוֹת לֹא לֹ [א, ו] — פֶּשֶׁרוּ — — — בְּשִׁפְלָהּ
 (א) וּבְמִישׁוֹר יֵלְכוּ לַכּוֹת וְלָבוֹז אֶת עֲרֵי הָאֶרֶץ
 כִּי הוּא אֲשֶׁר אָמַר לְרֵשֶׁת מִשְׁכְּנוֹת לֹא לֹ [א, ו]: אִיוֹם
 וְנוֹרָא הוּא מִמֶּנּוּ מִשְׁפָּטוֹ וְשִׁאתוֹ יֵצֵא [א, ז] —
 פֶּשֶׁרוּ עַל הַכְּתִיאִים אֲשֶׁר פָּחַדְם [וְאִמְ] עַל כּוֹל
 5 הַנוֹאִים וּבְעֶצֶה כּוֹל מִחֻשְׁבָּתָם לְהִרְעוּ וּבְ[ג] כָּל וּמְרָמָה
 יֵלְכוּ עִם כּוֹל הָעַמִּים: נְקוּל מִנְמָרִים סוֹסוּ וְחִדּוּ
 מִזֹּאבֵי עָרֵב פֶּשׁוּ וּפְרָשׁוּ פֶּרְשׁוּ מִרְחֹק
 יְעוּפוּ כְּנֹשֶׁר חֵשׁ לְאֹכּוֹל: כּוֹל [ו] לְחֶמֶס יָבוֹא מִנְמַת
 פְּגִיהֶם קָדִים [א, ח-ט] — [פֶּשֶׁרוּ] עַל הַכְּתִיאִים אֲשֶׁר
 10 יְדוּשׁוּ אֶת הָאֶרֶץ בְּסוֹסֵייהֶם [וּבְ] וּבְ[ה]מִתְּם וּמְרָחֵק
 יָבוֹאוּ מֵאִי הַיָּם לְאֹכּוֹל אֶת כּוֹל הָעַמִּים כְּנֹשֶׁר
 וְאִיוֹ שְׂבָעָה וּבְחִמָּה וּבְ[ק]צָף וּבְחִ[ר]וֹ אֶף וְנִעַף
 אֶפְיִם יִדְּבְרוּ עִם [כוֹל הָעַמִּים כִּי]א הוּא אֲשֶׁר
 אָמַר מִ[נְ]מַת פְּגִיהֶם קָדִים וְיִאֲסוּף בְּחוֹל שְׂבִי [א, ט]:
 15 [-----]

[וְ]אֲשֶׁר אָמַר [וְ]הוּא בְּמַלְכִים
 (י) יְקַלֵּם וְרֹזְנִים מִשְׁחָק לֹ [א, י] — פֶּשֶׁרוּ אֲשֶׁר
 יִלְעִינוּ עַל רַבִּים, יָבוֹז עַל נְכַבְּדִים בְּמַלְכִים
 וְשָׂרִים יִתְעַתְעוּ וְקָלְסוּ בְּעַם רַב: וְהוּא
 לְכוֹל מְבַצֵּר יִשְׁחָק וַיִּצְבּוֹר עֶפְרַיִם וַיִּלְכְּדוּהוּ [א, י] —
 5 פֶּשֶׁרוּ עַל מוֹשְׁלֵי הַכְּתִיאִים אֲשֶׁר יָבוֹז עַל
 מְבַצְרֵי הָעַמִּים וּבְלַעַג יִשְׁחֻקוּ עֲלֵיהֶם
 וּבְעַם רַב יְקִיפוּם לְתַפּוּשָׁם וּבְאִמָּה נִפְחַד
 יִנְתְּנוּ כְּיָדָם וְהָרְסוּם בְּעוֹזוֹ הַיּוֹשְׁבִים
 בָּהֶם: אִו חֲלָף רֹיחַ וַיַּעֲבֵר וַיִּשָּׂם זֶה כּוֹחוֹ
 10 לְאֵלוֹהוּ [א, יא] — פֶּשֶׁרוּ [ע] לְמוֹשְׁלֵי הַכְּתִיאִים
 אֲשֶׁר בְּעֶצֶת בַּיִת אֲשֶׁמְ[תָם] יַעֲבִירוּ אִישׁ
 מִלְּפָנָי רַעִיהוּ מוֹשְׁלֵי[הֶם וְ]הָ אֲחֵר זֶה יָבוֹאוּ
 לְשַׁחֵת אֶת הָאֶרֶץ: זֶה כּוֹחוֹ לְאֵלוֹהוּ [א, יא] —
 פֶּשֶׁרוּ [א] לְהָעַמִּים

15 [-----]
 [א]ל

- (א) [עד אנה יהנה] שועתי ולוא
 [תשמע] [חבוקק א, ב] – פשרו על [מחלת דור
 [אחרון בעדת בוגדים ועל הבאות עליהם:
 [אזעק אליך חמס א, ב] – פשרו כיא נועקו על
 5 [החמס: למה תראני און ועמל תב] יט
 [ושוד וחמס לנגדי א, ג] – פשרו כי מרדו באל בעשק ומעל
 [יגד יהנה] יגזלו הון: ויהי ריב
 [ומדון ישא א, ג] – פשרו כיא מר יכה וחסאה הוצאה
 [ישא ויגביר בעמו]: על כן תפוג תורה
 10 [ולוא יצא לנצח משפט א, ד] – פשרו אשר מאשו בתורת אל
 [לא נשפטו כמשפט: כיא רשע מכתיר את הצדיק א, ד] –
 [הרשע הוא הכזהו הרשע והצדיק] הוא מורה הצדק
 [אשר נתן אל בקרב עמו: ואשר אמר על כן יצא המשפט
 [מעוקל: כיא פעל פעל בימיכם ה] לוא ת[אמינו כיא]
 (ב) [יספר א, ד-ה] – [פשרו על האנשים] הבוגדים עם איש
 הכוב כי לוא [האמינו את אשר פשר] מורה הצדק מפיא
 אל ועל הבוגדים בחוקי אל ובברית] התדשה כיא לוא
 האמינו בברית אל [ויחללו] את ש[בת קודש]:
 5 [וכן פשר הדבר] על האנשים הבוגדים לאחריית (א)
 הקמים המה ערי[צים מפירי הברית אשר לוא יאמינו
 בשומעם את כול הבאות על] הדור האחרון מפי
 הכזהו אשר נתן אל בלבבו בינה לפשור [את] כול
 דברי עבדיו הנביאים [אשר על] ידם ספר אל את
 10 כול הבאות על עמו: [אשר אמר כ]יא הגני מקים את
 הכשדאים הגוי [המר והנמהר] [א, ו] –
 פשרו על הכתיאים אשר המה קלים ונבורים
 במלקמה לאבד ר[עים וחטאים] – – – בממשלת
 הכתיאים ור[שעים] – – – ולוא יאמינו

פּשֶׁד מִשָּׂא חֲבֻקוּק

לבו ויעזוב את אל ויבגוד בתוקים בעבור הו' (ה, 11-9). הוא "רדף אחר מורה הצדק לבלעו בכעס המתו" (יא, 6-5). ולשיא מעשיו הגיע "בקץ מועד מנחת יום הכיפורים הופיע אליהם לבלעם ולכשר" לם כיום צום שבת מנחתם" (יא, 8-6). ועזרו לו לכותן הרשע: "כזהני ירושלם האחרונים אשר יקבוצו הו' ובצע" (ט, 5-4), "מטיף הכזב" (י, 9) ואנשי בריתו הרשעים העומדים נגד "אנשי האמת עושי התורה" (ז, 11-10). ולבסוף נפל בידי הכתאים שעינו אותו "בעבור אשר הרשיע על בחירו" (ט, 11-12).

הרמזים שבמגילה בולטים, וברור שמדובר בהם על מעשים שנעשו בימים ההם, ואף על פי כן אינם מתפרשים אלא ממקום אחר, מ"מגילת פשר נחום", שהכוונה בהם לדברים שקרו בזמנו של אלכסנדר ינאי כשכתב הצדוקים נתפלגה בימיו, ע"י כמבוא עמ' 25-29 ולהלן ב"מגילת פשר נחום". ואשר ללשון ה"פשר" – מסתבר כי המהבר, ששלט יפה בלשון המקרא, דיבר ארמית. השפעת לשון זו ניכרת ככמה ניבים ושימושי לשון ב"פשר", אם כי כוונת הכותב היתה בלי ספק לכתוב עברית מקראית.

שאלה מעניינת היא שאלת המקראות שבתוך ה"פשר". הם שונים לפרקים הרבה (וכן הוא גם בשאר המגילות) מן הנוסח המקובל שלפנינו, והשאלה היא: האם נדרשו הכתובים כך, או שכך היה הנוסח לפני המהבר? לפי דעתי היה לפני בעל ה"פשר" ספר הבקוק בנוסח השונה בקצת כתובים מזה שלנו ובו השתמש. אבל יש במגילה זו בלי שום ספק גם שיבושים.

הכתוב ב"פשר" הוא בדרך כלל מלא ורק לפעמים הוא חסר. מעניין הוא כתיב שם הויה בו, ארבע פעמים נכתב ככתב העברי הקדמון: ו, 14; י, 7, 14; יא, 10. בסופי השורות שבעמודות: ג, 12, 14; ד, 11, 14; ה, 4, 12; ו, 1, 4, 13; ז, 3; יב, 2 נמצא סימן מעין זה: X, ואיני יודע מה משמעו. על ענייני דקדוק שבמגילה כתב דברים חשובים ח. ילון ב"סיני" ככ"ו עמ' רע"א-רפ"ג וב"קריית ספר" ככ"ו עמ' 173-175.

כתב היד הוא גוויל (אורך המגילה כיום הוא 1.63 מטר לערך ונוכחה 13.7 ס"מ) ויריעותיו משורמ"טות לשורות ולעמודות. לפרקים עבר הסופר על גבול העמודות. בעמודה נכתבו חמש עשרה-שבע עשרה שורות ובעמודה האחרונה (יג) – ארבע שורות. שם המגילה ("פשר משא חבקוק") אינו במדקור, ויש קוראים לה בקיצור: "פשר חבקוק".

ה"פשר" מתפרסם כאן על פי הצילומים בספר The Dead Sea Scrolls of St. Mark's Monastery, New Haven 1950 המכיל גם ספר ישעיהו, ויצא לאור על ידי החוקרים מ. בורוס, ג. טריבר וו. ברונלי. עמודות בודדות נתפרסמו בכמה מקומות וכן בסקירה ב של סוקניק (בהערות: סו; ירושלים תש"י) והן: א, ב, ג, י (רק שמונה שורות). טרנסקריפציה (אנב השלמות) של שתי העמודות הראשונות הובאה על ידי ו. ברונלי (— בר') בתוך Bulletin of the American Schools of Oriental Research (— באס"ר) חוברת 112 (דצמבר 1948). והוא אף תירגם שם את כל המגילה לאנגלית. השתמשי גם ב. J.B.L. (כרך ס"ט (1950), ומשם אני מזכיר את דברי ש. מ. שמרן ודברי יצחק רבינוביץ. בהערותי לא אעיר בדרך כלל על ההשלמות אלא רק כשיש הבדל בין השלמותי להשלמות של האחרים. ובדברים קלים ומובנים מעצמם לא אעשה גם זאת.

מגילת "פשר משא חבקוק", היא חטיבת מיוחדת במינה, לפנינו מדרש קדום ביותר (השרשים "פשר" ו"פתר" מובנם בספרות הקדומה: פירוש עניין סתום ולא פירוש מלים) לאחד מספרי הנביאים, ומחזן לכמה כתובים הלקויים בחסר הוא שלם בהחלט. המדרש מכוון לשני הפרקים הראשונים של ספר חבקוק, ופרק ג (תפילה לחבקוק) לא נכלל בו, ואפשר משום שהדורש לא מצא בו עניין, מסתבר, כי למעלה ממאה וחמישים שנים לפני חורבן בית שני נתחבר אותו מדרש, ומחברו היה מחוגם של אנשי כת מדבר יהודה, הידועים לנו רק על פי ספריהם, שנוסדה בארץ ישראל "לאחר חלוקתה של ממלכת אלכסנדר מוקדון בין הדיאדוכים" (סוקניק), הרבה שנות לכת, שמות סמליים, ולא ברור מה שמה באמת. יש שסברו כי שם הכת היה "היחד", שם החזור ונזכר בכל כתבי הכת בציר רופים שונים, אבל קרוב לוודאי, כי "היחד" בא לסמן ולציין רק את אחת הדרגות, והיא קודמת ל"רבים".¹ יש במגילה זו גם תשובה ניצחת לקצת ממבקרי המקרא, שרצו לאחר את הספר הזה עד כמעט לזמן חיבורו של המדרש שלפנינו.

המחבר דורש את גבואות חבקוק פסוק אחרי פסוק על זמנו, ואמנם דרכה של הכת הזאת היה לדרוש מקראות על זמנה, וגם במגילת "ברית דמשק", שנתחברה כנראה על ידי אנשי הכת אחרי בריחתם לדמשק, נדרשו פסוקים שונים על הזמן ההוא, ונאמר שם א, 14¹³: "היא העת אשר היה כתוב עליה 'כפרה טורירה כן טרו ישראל'". ושם ח, 7³: "באר תפרוה שרים... הבאר היא התורה ותופריה הם שבי ישראל... והמחוקק הוא דורש התורה", ובאלה עוד, וכבר העיר ח. ילון ("סיני" כ"א, רצג), כי אף המונח "פשר" נמצא בברית דמשק ו, 15¹³: "כאשר דבר אל ביד ישעיה הנביא בן אמוין לאמר 'אחד ופתח ופח עליך יושב הארץ' – פשרו שלושת מצודות בלעיל"². המחבר רואה בכשדים שבחבקוק א, ו את הכתאים "אשר קלים ונבורים במלחמה" (ב, 13¹²) ו"המה זבחים לאותותם וכלי מלחמתם המה מוראם" (ו, 3–5) אשר "ילכו לכות ולבזו את ערי הארץ" (ג, 1) כ"אשר ידושו את הארץ בסוסייהם ובבהמתם ומטרחק יבואו מאיי הים לאכול את כול העמים" (ג, 11⁹), וידוע "אשר המה מחלקים את עולם ואת מסם-מאבלם על כול העמים שנה בשנה להרביב ארצות" (ו, 8⁶). והם יבואו כעונש למתנגדי הכת, הלא המה "בוגדים עם איש הכוזב" (ב, 2¹), "מטיף הכוזב" (י, 9) "הכוהן הרשע" (יב, 2), "כול רשעי עמו" (ה, 5) ו"בית אבשלום ואנשי עצתם אשר נדמו בתר כחת מורה הצדק ולא עזרוהו על איש הכוזב" (ה, 11⁹). וכנגדם אנשי הכת הם "אנשי האמת עושי התורה אשר לוא ירפו ידיהם מעבודת האמת בהמשך עליהם הקץ האחרון כיא כול קיצי אל יבואו לתכונם כאשר חקק להם ברזי ערמתו" (ז, 10¹⁴). ולבסוף, אם כי "את גמר הקץ לא הודיעו (השם לחבקוק)" (ז, 2) – "ביום המשפט יכלה אל את כול עובדי העצבים ואת הרשעים מן הארץ" (יג, 4³). מן הדברים האלה יוצא מפורש, כי מחלוקת הריפה היתה בירושלים בין "מורה הצדק", הוא מורה הכת, ובין הכהן הגדול, הנקרא "הכהן הרשע", ו"פעל בה הכותן הרשע מעשי תועבות ויטמא את מקדש אל" (יב, 9⁸). והוא (הכוהן הרשע) הן "נקרא על שם האמת בתחלת עומדו וכאשר משל בישראל רם

1 ע' עמ' 30 ח. ילון מפרש ב"סיני" כ"א, רצג; "שורש זה בא כאן בתורת שם עצם (ופירושו): חיבור ודיבור, רוצה לומר עדה) ובתורת פועל (לחבר עדה)". ובמגילת הסרכים (ה, 3¹) אתה מוצא: "להבדל מעדת אנשי העול להיות ליחד בתורה ובתון... ועל פי רוב אנשי היחד".

2 ע' גם אדוארד מאיר: Die Gemeinde des neuen Bundes im Lande Damascus, Berlin 1919. "פשר" כמובן פירוש נמצא בהרבה ספרים מאוחרים, ע' דרך משל "הגורן" ד' עמ' 43, 45 ועוד.

הקדמה לפשר משא חבקוק

כותבי המגילות, סדר המגילות ושלמותן

אין לנו שום ידיעה על כותבי המגילות. ברור שהסופרים היו מאנשי הכת ושהמגילות לא נכתבו על ידי סופר אחר. רק מגילת ישעיה א' ו"מגילת פשר משא חבקוק" הן שלימות (באחרונה חסרות רק כמה מלים). שאר המגילות לא הגיעו לידינו בשלימותן, שכן שן הזמן אכלתן, אם מעט ואם הרבה, ו"מגילת הסרכים" אף מעידה שלענין הסופר או המכתוב (לפרקים נראה, כי הסופר כתב מפי מכתוב) לא היה אבסמפלר שלם טאזתה מגילת; ואפשר שנכתבה כאמור על פי הזכרון. ואף אין בידנו לקבוע את סדרן (סדר מוקדם ומאוחר) של מגילות הכת. מן מרגליות מקדים את ספר "ברית דמשק" ל"מגילת הסרכים" ("סיני" כרך ל', תשי"ב, עמ' י, כ). ד. פלוסר אומר: "סדר חיבורם המשוער של ארבע המגילות שנמצאו הוא לפיכך: "מגילת מלחמת בני אור בבני חושך" (לפני שנת 83 לפני ספח"ג), "פשר משא חבקוק" (לפני שנת 63 לפני ספח"ג), "סרך היהוד", "מגילת ההודיות". והוא מוסיף בהערה: "קשה לקבוע דבר בטוח על זמן חיבורו של "ברית דמשק". רבין (The Zadokite Documents, Oxford 1954 עמ' X) טוען בצדק ש"ברית דמשק" הוא צירוף של שני חיבורים שצורפו לספר אחד על ידי המעתיק של ימי הביניים. כמוכן אין שום בטחון ששני חיבורים אלה תוכרו בתקופה אחת" ("ציון" שנה יט, תשי"ד, עמ' 92). ולי נראה, כי זהו סדר המגילות: "פשר משא חבקוק", "מגילות הסרכים", "מגילת ההודיות", "מגילת מלחמת בני אור בבני חושך", ספר "ברית דמשק".

ואסיים כמה שכתבתי בראשית דברי ב"עדה ועדות", ירושלים תשי"ב: "חידושו של ספר זה הוא לא רק בניקוד הטכסטים ובסימני הפיסוק שבהם, והן יש באלה משום הקלת הקריאה ופירוש – אלא גם בצירוף כל המגילות של אותה כת מופלאה ממדבר יהודה, עד כמה שנתפרסמו עד כה, יהודי; שכן כל הכתבים לתולדות הכת, תורתה וספרי מנהגיה נתאחדו כאן. אף במפתחות המכילים את המונחים ואת הצירופים הלשוניים שבכתבי הכת יש משום חידוש וגם סיוע של טמש להבנת הדברים. והנה אישר לניקוד – לא נתכוון המהדיר לתורות ולומר, כי לפי ניקודו ממש נקראו הדברים בתקופת הכת והוא הוא המשקף את המבטא העברי שבימים ההם, אם כי אימות הקריאה שימשו לו נר בעבודתו וסטה משום כך לפרקים מדרך הניקוד המקובלת. המהדיר נקט את דרך ההשערה המתקבלת ביותר על הדעת. הכתיב המקורי, המלא בדרך כלל, נשאר בטכסטים, והרשות בידי כל קורא לקרוא ולבטא את הדברים כפי הבנתו הוא בכתבים מסוג זה. ואשר לקריאות ולהשלמות השונות וכן לניסוחים החדשים – אף כאן אין המהדיר משלה את עצמו לחשוב, כי אין דרך זולת דרכו וכי הוא צורך בכל דבריו. הוא יודע, כי תתגלגלה טעויות בספרו ואף הצעות קריאה ותשלמה טובות משלו תוצענה במשך הזמן. הוא עשה את שלו כפי יכולתו, וכבר אמרו חכמים: "לא עליך המלאכה לגמור".

אותו מנהג של כבוד, שנהגו קדמונינו בספרי קודש שיצאו מכלל שימוש, שקברו אותם, וכפי שאמר החכמים: "ספר תורה שבלה – נגונים אותו... אמר רב אחא ב"ר יעקב: ובכלי חרס" (מגילה כו, ב), הביא את היחידים שנזכרו לעיל לשמירת ספרים מעין אותה קבורה ואגב טיפול מיוחד.

לספרים הללו שייך ספר "משלי בן סירא" העברי, וכן ספר "ברית דמשק" (ושמא גם ספרים אחרים), שנמצאו אף הם כנראה במגילות במערות שבמדבר יהודה, נעתקו על ידי מוצאיהן בספרים והגיעו אלינו, בהעתקות חדשות, מתוך נגזות מצרים, שבה נשמרו תחת אקלימה הנוח גם ספרים חשובים אחרים (על השיבות ה"נגיזה" המצרית נתעוררו החכמים לראשונה בשנת 1896) ושמם ספר "משלי בן סירא" היה ידוע במקורו לאבי הכנסיה הירוגנימוס (המאה ה-4 וה-5), וכן מזכירו רב סעדיה גאון (במאה ה-10) כספר המחולק לפרשיות ולפסוקים והמסומן במעמים כאחד מכתבי הקודש, רב סעדיה גאון מזכיר גם "ספר חכמה" של בן עירי (עיראי), הדומה ל"משלי בן סירא" (הרכבי "זכ"רן לראשונים וגם לאחרונים ה' זכרון הגאון רב סעדיה אלפזימי", פטרבורג תרנ"ב, עמ' קנ וקנב).

אף בתוך ספר "ברית דמשק" נזכרו שמות ספרים בלתי ידועים, כגון "ספר ההגו" ("ברית דמשק" י, 6; יג, 2; יד, 87, והוא נזכר גם ב"מגילה הסרכים" (ושם: "ספר ההני") "צוואת לוי בן יעקב" ("ברית דמשק" ה, 15), "יסודי הברית" (שם ז, 5; י, 6) ו"ספר מחלקות העתים ליובליהם וכשבו-עותיהם" (ספר ההגו? 23-24). והנה "צוואת לוי בן יעקב" היא כנראה אחת הנוסחאות של "צוואות בני יעקב", והיא נמצאת באמת בין הקטעים שנמצאו במדבר יהודה, וספר "יסודי הברית" הוא כנראה "מגילת הסרכים" כפי שכבר רמזתי לעיל. והספר האחרון – מסתבר, כי הוא אחת הנוסחאות של הספר החיצוני "ספר היובלים" (סגל ב"השלח" ככ"ו עמ' 397), ואשר ל"ספר ההגו" – יש ששיערו, כי הכוונה לתורת משה על שם ההגייה (לימוד) בה, על פי הכתוב "והגית בו יומם ולילה" (יהושע א, ח) ויש שראו באותו שם עניין של מחשבה, ולי נראה, כי "ספר ההגו" היה ספר מיוחד הדין בעניין הגיית השם, לשם שבועה, השבעה והחרמה במסגרת חיי הכת, וכן היו בו דברים על איסור השבועה בחיי הפרט, ומוריו הכת היו מתנכים ומלמדים על פי ספר זה את החברים להוחר בשם ובשבועה, והרי הפועל "הגה" משמש טרמינוס לקריאת שם המפורש בכתבו ובאותיותיו, ובין אלה שאין להם חלק לעולם הבא נמנה בסנהדרין קא, ב "אף ההוגה את השם באותיותיו", ואף "אגא" או "עגה" בסנהדרין שם ("ובנבולין [כלומר מחוץ למקדש] ובלשון עגה"), אינו אלא "הגה", שהורחב ללשון שבועה, בה היו נוהגים להגות את השם כדי לתת לה יתר תוקף, ועוד נראה לי, כי חלק מן הספר הזה אף נשתמר בתוך הטכסמים של "ברית דמשק", אם כי לא הכירו בו עד עכשיו, משום שחשבו, כי ספר אחד ומיוחד היא לפנינו, והכוונה לרף ח ב"ברית דמשק", שאינו קשור באופן ישיר לרף הקודם, וכבר שיער שכמה שחסרים כמה דפים בינו ובין קודמיו, רף זה ("השלח" ככ"ו עמ' 504 וראה להלן בספר) – א, 1: ["ישב]ע וגם באלף ולמד [באל] וגם באלף ודלת [באדוני] בכ"ו עמ' 504 וראה להלן הוא לפי דעתי חלק מ"ספר ההגו", ותכנו, אם כי הוא לקוי מאד, מסייע את ההשערה הזאת: מדובר בו הרבה על שבועת הברית, על אלות הברית, ואפילו על שבועת אשה; והרי עניין השבועה היה חמור מאד בעיני הכתות השונות (ועי' "הארץ" מיום 16.3.51), ועל ספר "ברית דמשק" עוד ידובר במקומו.

5 עי' במהברתי "הגניזה", ירושלים תש"ה, עמ' 13.

6 בברכות סג, ב נאמר: "לעולם ילמד אדם תורה ואחרי כן יגה", בהקדמה ל"פירוש על דברי הימים" המיוחס לאחד מתלמידי רב סעדיה גאון, פרנקפורט דמיין תרל"ה, נאמר: "שנאמר 'והגא מפיו יצא' (איוב לו, ב), שאין לך יום שאין בית דין שלמעלה מחדשין בו הלכות ומעמי מקראות, שאין 'הגא' אלא תורה, שנאמר 'והגית בו יומם ולילה' (יהושע א, ח)" ובפיוט "תבוסת אטנו" (כ"א אוקספורד 2-2744) נזכר "ספר הגיון" כבינו לתורה, וכך נאמר שם: "דפתה ידם כנול – קשה ערפם ככרול – צוחו זה ונאווה – פצו לא תוא – ענתה כם הכרת – ספר הגיון טפיהם הכרת" (העירני על כך ד"ר מ. זולאי ז"ל), וראוי לציון, כי בכתביד אחד בפאריז רשום "ספר הגי" במקום "ספר תגי" המקובל, עי' "כבורים" לשנת תרכ"ח (שנה ראשונה) מאת נפתלי קעללערי, ויען תרכ"ד, עמ' 252, ועי' "קבוצת מאמרים" לאברהם גייגר עמ' 100-99.

פסוק יפה זה מאיר ושמה. אבל במגילה כתוב במקום "ומריא" – "ימרו", והוא מלשון "ואין מטרים את הענלים" בשבת פכ"ד מ"ג, כלומר: מפטמים, מאכילים, ופירושו "ימרו" כאן: יאכלו. והנוסח הזה מדבר בעדו ומעיד על עצמו כמאה עדים, וקריאה זו, שקרא ילון במגילה, אף מתאשרת על פי תרגום השבעים, עי' בהערות לתנ"ך מהדורת קיטל"קאהלי: ירעו, או: ימראו. שם בא, ה כתוב: "ויקרא אריה על מצפה", ובמגילה: ויקרא הראה (הרואה) וכו'. וכבר שיערו כך קצת מחוקרי המקרא. שם ל' ו': "משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא וליש מהם אפעה ושרף מעופף", ובמגילה: משא בהמות נגב בארץ צרה וציה וצוקה לביא וליש ואין מים אפעה ושרף מעופף. שם ל"ג ג': "מקול המון נדרו עמים מרמטתך נפצו גוים", ובמגילה: מקול המון נדרו עמים מרמטתך נפצו גוים, שם סו, טו': "כי הנה יי באש יבוא וכסופה מרכבותיו", ובמגילה: ... וכסופה מרכבותיו. שם שם טז': "כי באש יי נשפט ובהרבו את כל בשר ורבו חללי יו", ובמגילה: כיא באש יהוה יבוא לשפוט ובהרבו את כול הבשר ורבו חלליו.

בחבקוק א, יד נאמר: "ותעשה אדם כדגי הים כרמש לא משל בו", ובמגילה: ותעש אדם כדגי הים כרמש למשל בו. שם יז': "העל כן ריק חרמו ותמיד להרג גוים לא יחמול", ובמגילה: על כן ריק הרבו תמיד להרג גוים ולא יחמול. והרי מובא כאן רק מעט מהרבה.

כבר מוזתו ואמרת, שאין לומר, כי נוסח מסורתו לפנינו במגילות, אבל לאידך גיסא אין ספק, כי הרבה נוסחאות טרום-מסורתיות טובות בהן, והן עתידות עוד להאיר עינינו בהבנת מקראות קשים. ולמען האמת יש גם להעיר, כי לא מעט טעויות של ודאי נמצאות במגילות, מהן שתוקנו לאחר זמן בין השיטין, ומהן שנשארו טעות ולא תוקנו כלל. ומי יודע אם כתבי הכת לא נכתבו על פי הזכרון; וגם אפשר שנכתבו מפי מכתבי, כנהוג בימי קדם. כמה מן הטעויות יסודן בהגייה או בשמיעה.

כתבים מהין לכתבי המקרא

כל יודע ספר יודע, כי מלבד ספרי המקרא היו לאבותינו עוד ספרים חשובים אשר מהמת סיבות שונות לא זכו להיכנס לחטיבת ספרי המקרא ולבסוף נשכחו ואף אבדו מן העולם. ויזכרו: "ספר מלחמות יו" (במדבר כא, יד), "ספר הישר" (יהושע י, יג) "ספר דברי שלמה" (מלכים א, יא, מא), "דברי שמואל הראה" (דברי הימים א, כט), "דברי נתן הנביא" (שם; דברי הימים ב, כט), "דברי גד החוזה" (שם), "נבואת אחיה השילוני" (דברי הימים ב, כט), "חזות יעדי ההוזה" (שם), "דברי שמעיה הנביא" (דברי הימים ב, טו), "דברי עדו החוזה" (שם; "מדרש הנביא עדו", דברי הימים ב, יג, כב), "מלחמות רחבעם וירבעם" (דברי הימים ב, טו), "דברי מלכי ישראל" (דברי הימים ב, יח), "מדרש ספר המלכים" (דברי הימים ב, כז), וספרי החכמה "ספר בן לענה" (ירד שלמי כנהרדיון פ"ה א"א) ו"ספר בן תגלא" (מדרש קהלת בסופו) שאבדו, וכן הספרים החיצוניים. מן האחרונים הגיע לידינו ברובו הגדול ספר "משלי בן סירא" במקורו העברי, ושאר הספרים לא נשארו אלא בתרגומים. וודאי היו עוד ספרים אשר אף זכרם לא הגיע אלינו, ובעיקר ספרי ביהדות שלא הועתקו הרבה ואבדו. אבל לא בקלות ולא בשלימות נדחו ספרים לא רצויים או לא נחוצים אלה (לפי דעת השלטון הרחני בימים ההם) מתוך חיי התרבות של עמנו. שרידים מהם נשארו בתלמודים ובמדרשים (קטעי ישרים ומשלים), ואף הדים מן המלחמה כנגדם נשמרו בתוכנם ונשמעים עוד כיום. כנגד ריבוי הספרים נאמר בקהלת יב, יב: "ויותר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגיעת בשר", וברור למי הכוונה. יוסף בן מתתיהו אומר בחיבורו "נגד אפיון" ספר ראשון: "... אין בירדני, העברים, ספרים הרבה אין קץ אשר יבחישו זה את זה כספרי היוונים. אין אתנו רק עשרים ושנים [הכוונה לעשרים וארבעה שלגן] ספרים המספרים כל מעשי ימי קדם ... ואין איש מישראל ממלא את לבבו לשלוח ידו בספרי הקודש, להוסיף דבר עליהם או לגרוע מהם או להמיר דבר בזולתו". ובסוף קהלת רבה נאמר על הפסוק המובא לעיל: "כל המכניס בתוך ביתו יותר מעשרים וארבעה ספרים – ממומה הוא מכניס בתוך ביתו". משמע, שהיו גם דעות אחרות, והיו גם אנשים שרצו בספרים אחרים, והיה צורך להשפיע עליהם שיתרחקו מהם. ויחידה סגולה טרחו ועמלו הרבה לשמור גם על ספרים מסוג זה, ולא מצאו להם באותם הימים שמירה טובה יותר מנגיזה במערה.

לפנים ובשתיים אף כיום— בארבע נקודות הללו מוצאו ומחן התפתח. (ד) השם "הואהא" במקום שם הוי"ה. והוא נמצא ב"מגילת הסרכים" הנ"ל ת, 13: "לפנות שם את דרך הואהא". ונראה, כי אף במקרא משמש לפרקים "הוא" בצירוף עם "אני" וגם בלי "אני" החלפה לשם הוי"ה, כגון בישעיהו מח, יב ונב, ויגשם ז, יד, ולה, מז (ומפי ת. ילון שמעתי, כי זהו סוד "אני והוא" בכוכה פרק ד' משנה ה'); והדבר מוכח כמעט ממדבר כג, יט: "הוא אמר ולא יעשה" (עי' בתרגום ירושלמי שם), וגש-כת הדבר במשך הזמן. ואפשר שנשמתן כאן בכתוב מיוחד, כדי להבדילו מן האחרים. בקצת מגילות נמצאות גם סימניות שונות, בצדי העמודות ובשוליהן, אלא שטיבו לא נתברר עדיין.

הלשון והנוסח

לשון המגילות היא פסבדוקלאסית, אבל השפעת הלשון הארמית, שהיתה שפת הדיבור בזמן חיבורן של אותן מגילות, ניכרת בהן הרבה. ב"פשר משא חבקוק" אתה מוצא: "רדף אחר מורה הצדק לבלעו בכעס חמתו אבית גלותו" (יא, 6'5 ו"אבית" היא מן ה"צורות הרדוקיות הישנות" של הארמית ומובנה: בבית, ועי' "מבוא לנוסח המשנה" לרי"ג אפשטיין עמ' 1258-1259 (ילון). ב"מגילת הסרכים" כתוב: "ועליהון יסד כול מעשה" (ג, 25) במקום "ועליהם" וכו'. הצורות המוזרות כיום בעינינו, כגון: "להוכין (להכין) פסל" במגילת ישעיהו מ, כ וכדומה— אף הן מעידות על השפעה ארמית. והעתיד המוארך: אלכה (אלך), אקבצה (אקבץ), וכן צורות ההפסק שלא במקום הפסק: ישמעונו (ישמעו), יעצורו (יעצרו), ישחוקו (ישחקו), המשמשים הרבה במגילות, קדמות בהן. אף מן המזמורים שב"מגילת ההודיות" יצאו לנו כמה וכמה חידושי לשון, ועוד ידובר על כך במקומו.

ב"פשר משא חבקוק" ו, 11-10 כתוב: "פשרו על הכתאים אשר יאבדו רבים בהרב נערים אשר ישים וזקנים נשים וטף". והנה לכאורה קשה המלה "אשישים", ואילו באה המלה "אשישים" אחרי זקנים, יכולים היינו לתקן ולקרא "ישישים" או "וישישים", עי' דברי הימים ב לו, יז, או שיכולנו לוטר שיש כאן גיב מיוחד, אבל כך נראה לי, כי הכוונה כאן לאנשים בגיל החייל והכוח, כלומר אותו גיל שבין נוער לזקנה, והכתוב בישעיהו מז, ז מסייענו: "לאשישי קיר חרשת תהנו אך נכאים". בתר"ג נוס שם נאמר: "על אינש (אינשי)" כלומר: אנשים, ובמקבילה בירמיהו מח, לא אף כתוב מפורש: "אל אנשי קיר חרש יהנה". וכך פירש גם רבי יונה אבן ג'נאח ב"ספר השרשים" שלו ערך "איש" ואמר: "ומן הראיות החזקות על שרצונו באמרו לאשישי קיר חרשת: אנשי החיל והכוח, לא זולת זה מן הענינים, אמרו: אך נכאים, וידוע הפירוש נכאים: הלשים. וזה פירוש הלשון: לגבורי קיר חרשת יאמר חלשים".

ב"מגילת ההודיות" מופיע כמה פעמים השם "אורתום", והכוונה לחושך, אורתא בארמית. ב"מג"ל לת מלהמת בני אור בבני חושך" א, 10, 13 נמצאת המלה "נחשיר" מובן מלהמתהשמה. ומקורה בפרסית דרך הארמית; והשווה "נחשירכן" בתרגום לבראשית כה, כז. הרבה פסוקים קשים מן המקרא באים על תיקונם על פי המגילות. בדברים לא, א נאמר על פי הנוסח המסורתי: "וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל". והנה בפרשה כט, א כתוב: "ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם" וכו', ודבריו נאמרו ברציפות עד סוף פרשה ל'. ואם כן, מה פירוש הפסוק לא, א: "וילך משה וידבר את הדברים האלה" וכו'? להיכן הלך משה? המפרשים העבריים הרגישו כמובן בקושי שבפסוק זה. ראב"ע פירש: "וילך, הלך אל כל שבט ושבט, להודיע שהוא מת". ר' עובדיה פפורנו: "וילך משה, התעורר לזה, כמו וילך איש מבית לוי", וכדומה. שר"ל: "וילך, כמו, וילך הלך וגדל" וכדומה. כלומר: משה המשיך לדבר. ומ, צ. סגל מפרש בדומה לראב"ע: "וילך, כאילו להפדר מישראל לפני מותו".

אבל באחד הקטעים מספרי המקרא שנמצאו במדבר יהודה כתוב כאן מפורש: "ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה". וכך הוא הנוסח גם בתרגום השבעים. ובין שנקבל את הנוסח הזה ובין שלא נקבל אותו הוא מאיר עינים. בישעיהו יא, ו כתוב: "וגר זאב עם כבש, וגמר עם גדי ירבץ, ועגל וכפיר ומריא יחדו". ולכאורה

כתיב הו"ו והיו"ד דומה עדיין במגילות בהרבה מקומות, ועניין זה עתיק הוא ושרידיו נמצאים גם במקרא: הו"ו היא בתורה, וראה למשל בראשית ג, יב; לליךללון, שם כד, כג וכה, שניאדהשנואה, דברים כא, טו, וכדומה. אף הה"א והח"ת דומות מאד בכתב זה, אם כי אינן שוות לגמרי. וכן גם אותיות אחרות.

מאותיות מנצפ"ך נמצאת רק הנו"ן הפשוטה בכל המגילות. בשאר ארבע האותיות אין עדיין קביר עות נמורה, ויש הבדל ממגילה למגילה בין סתומות, פתוחות, כפופות ופשוטות, ולפרקים אף משמ" שות במגילה אחת בערבוביה. ואם נניח, כי כעשרים שנה לפני חורבן בית שני כבר היתה קביעות לאותיות מנצפ"ך – הרי יש ללמוד גם מפרט קטן זה על קדמות המגילות (ראה סיני כרך כ"ו (תש"י) עמ' רסב).

הסיום – כמה ורתמה, הנמצא בעיקר במגילת ישעיהו א וב"הודיות" כנון "אלהיכמה" (אלהיכם), מ, א ו"אתכמה" (אתכם), שם מב, ט, וכדומה הרבה – מעיד, כי בתקופת המגילות ביטאו עדיין לפרקים את המ"ט הסופית בקמ"ץ. ויש עוד חומר נוסף רב במגילות לחקר המבטא העברי הקדום. ודאי שאין במגילות אלה משום ספרי קודש, ודברי הירושלמי מגילה פ"א (עא, ד): "כל האותות הכפולים בא"ף ב"ית, כותב הראשונים [כלומר הכפופים] בתחילת התיבה ובאמצע התיבה, ואת האחרונים [הפשוטים] בסופה, ואם שינה פסול" – אינם חלים עליהן, אבל עדות יש בהן על קדמותן. היינו שנכתבו בתקופה לפני שנתקבלו האותיות הכפולות בכחינת חוק ולא יעבור.

כתיב שם הו"ו"ה שונה במגילות. מנהג קדום הוא, שלא לכתוב את השם בצורתו, כשם שנהוג היה שלא להגותו בכתבו. והן אף היום נוהג עדיין מנהג זה, הן בכתב והן בעל פה. במגילות אנו מוצאים אותו בארבע צורות: א) בכתב העברי הקדמון, ובכתב זה הוא נמצא ב"פ"ש משא הבקוק" בארבע מקומות, גם במגילות האחרות הוא נמצא. על כתיב השם בכתב הקדמון יש לנו עדויות גם במקורות אחרים. אב הכנסייה, אוריג'נס (המאה השנייה והשלישית) מספר בפטרולוגיה גריקה 12, 1104b: "הם [היהודים] די' יודעים את השם בן ארבע האותיות, שלא ניתן להגותו, ושנכתב על ציץ הזהב של הכהן הגדול... והוא נכתב בכתבי יד עבריים מדויקים באותיות הקדומות ולא באותיות של עכשיו, שכן אומרים, כי עזרא שינה את הכתב אחרי שובו מגלותו". אף בתרגום היווני של עקילוס (המאה השנייה) כתוב השם בכתב העברי הקדמון, ובתרגום השבעים (המאה השנייה לפני הספירה) הוא כתוב: והוה, וקראו אותן משמאל לימין בהשכם, כי מלה יוונית כאן: פיפי. ויש לשער כי תרגומים אלה היו כתובים לכתחילה באותיות עבריות, ושם הו"ו"ה היה כתוב בכתב הקדום, כדי שלא יתנו אותן, וכאשר העבירו את התרגומים הללו מכתב עברי לכתב יווני השאירו את השם, שאין להגותו בכתבו, והניחוהו גם אז בלי תרגום. ב) החלפת שם הו"ו"ה ל"אל", "אלהים" ו"אדני", כדי למנוע את הגיית השם באותיותיו. ומעניין, כי "במגילת ההודיות" כתוב חמש פעמים "אל" או "אל" בכתב העברי הקדמון, וכן "אל" בקמץ מספר בלתי נודע, ומסתבר, כי שתי החלפות חלו כאן: תחילה הוחלף שם הו"ו"ה ל"אל", "אל" או "אלהים", ולא נתקררה דעתו של הכותב עד שכתב גם שם זה בכתב העברי הקדום. אמנם החלפת שם הו"ו"ה ל"אלהים" (קרי) ידועה גם במקרא, עיין דרך משל, בראשית טו ה, והחלפה זו מצויה גם במקומות אחרים רבים. ג) ארבע נקודות במקום הו"ו"ה. בישיעהו מ, ז (יריעה לג) כתוב: "כי רוח... נשבה בו", סוקניק ב"נחמו נחמו עמי", שהדפים לכבוד ה"אספה המכוננת של מדינת ישראל כמעמד פתיחתה בירושלים הכירה בחמישה עשר יום לחודש שבט שנת חמשת אלפים ושבע מאות ותשע ליצירה" קרא במקום הנקודות: "אלהים", והעיר: "מלה זו אינה כתובה אלא מסומנת בנקודות מעל למלה "אלהינו" שבפסוק ג'. אבל כבר העיר ד"ר מ. שפיצר בעל פה (והבאתי דבריו ב"הארץ" מיום 21.4.50), כי ארבע נקודות אלה מסמנות את שם הו"ו"ה, כלשון הכתוב. והנה אף ב"מגילת הכרבים" נאמר: "כאשר כתוב במדבר פנו דרך... ישרו בערבה מסלה לאלהינו" (ח, 14) וזין שום ספק, כי הנקודות באו כאן במקום שם הו"ו"ה, כלשון הכתוב שם, ומסתבר, כי כתיב השם בשלוש יודין

3 לפי דעתי יש לקרוא גם בכתוב "אתימחמשא" (ירמיה כג, לג): אתמה משא, ועי' פירש"י שם. ומעין זה כבר העיר ישראל בערמאן ב"הכרמל החדש", שנה ב' (1873) עמ' 475.

4 אמנם במגילת ישעיהו מב, ו סובאות על המלה "קרתיה" (קראתיכה) חמש נקודות במקום שם הו"ו"ה.

Handschriften aus der Hoehle 61). וד"ר י. ל. טייכר סבור, כי אנשי הכת היו בני כת ה"אביונים" מהמאה השלישית-הרביעית לספירה.

שם הכת

בימי קדם, וכן גם בתקופות המאוחרות לא קראו כיתות חשובות שם לעצמן. הן חשבו את עצמן לעיקר העם אשר מתוכו יצאו זבן, או בשמות סמליים, וכן על שם מוריהם נתכנו. רק מתגנדיהן קראו להן בשם כדי להכריז עליהן ולבודדן. והם קבעו להן שם מפורש על שם המיסד או ראש הכת (צדוקים, ביתוסים) וגם על פי עניינם (איסיים? קראים). אמנם יש שבמשך הזמן ובהתפתחות הדברים אף נתקבל אותו שם על ידי אנשי הכת עצמם. והנה מאז נתפרסמו דברים על מנילת התקנות של הכת חשבו הכתמים, כי שם הכת היה "היחד". פרופ' מ. צ. סגל קורא לכת במפורש: "כת היחד", וזה הוא גם שם מאמרו ב"תרכיב" ככ"ב (תשי"א) עמ' 136: "לתולדות כת היחד". ואת ספר התקנות של הכת כינה סגל בשם "תקנות היחד" ("ארץ ישראל, מחקרים בירידת הארץ", ירושלים תש"י עמ' 39; ועי' שם גם עמ' 43). ה. ילון הציע לקרוא את ספר התקנות הזה בשם "מנילת סרך היחד", כלשון הספר בכמה מקומות ("סיני" ככ"ו עמ' רצג) והעיר: "עניין למחקר מיוחד הוא לבאר כמה לשונות 'יחד' בעברית ולקבוע להן משמעות מדוייקת יותר", ודבריו בנוגע לשם הספר נתקבלו בדרך כלל. ראה גם דברי ד"ר מ. זולאי ב"לוח הארץ" לשנת תש"י עמ' 116 ("אף הסיק ילון שהכת נקראה בשם 'יחד') ועמ' 118 ("רמז לכת היחד") ו"מנילות גנוזות" ב' עמ' כרכז. וילון עצמו הציע אחרי כן לקרוא לאותה מנילה: "מנילת סרכי היחד, לשון רבים" (קריית ספר ככ"ח עמ' 68)! ושם זה לא נתיקבל כלל. וגם השם "סרך העדה" שהציע ב. קוהן ("מחקרי הברית החדשה" חוברת 3, באנגלית) לא נתקבל. ואף כיום כשנתברר ללא שום ספק, כי שם הכת לא היה "יחד" מדבר עדיין יעקב ליכט "על רוחה של כת 'היחד' ("הארץ" י"ב בחשוון תשמ"ז). ולמען האמת אודה, כי גם אני עצמי נגררתי תחילה אחרי דעה זו. ואחרי צלצולו הנאה של אותו שם.

והנה מתוך הספר נופו יוצא מפורש, כי "היחד" אינו אלא כינוי של מעמד מסויים בכת, ובצירוף למלה אחרת—כינויים לאנשים של אותו מעמד ("אנשי היחד", "עצת היחד", "יסוד היחד", "יחד אל", "יחד קודש" ועוד). ויש גם מעמד גבוה יותר ("שמא המעמד הגבוה ביותר), והוא מעמד הרבים, שם החזור אף הוא בצירופים שונים במנילת הכת בכלל ובמנילת התקנות בפרט (ו, 1, 8, 25; ז, 3, "ברית דמשק" יג, 7; יד, 12; דף ה, א 8 ועוד). ולא עוד אלא שב"ברית דמשק" יג, 7 נזכר מפורש "סרך הרבים", ה"רבים" מחליטים אם לקבל אדם לעצת "היחד" אם לאו (מנילת הסרכים 1). וגם בעונשין ניכר ההבדל שבין "היחד" וה"רבים": אם ישקר אחד מחברי הרבים—"ויבדילהו מתוך טהרת רבים שנה אחת" ... (ו, 25). ואם קילל וכדומה—"והבדילהו ולוא ישוב עוד אל עצת היחד" (ז, 21). וכן נאמר: "והאיש אשר תזוע רוחו מיסוד היחד לבגוד באמת וללכת בשרירות לבו—אם ישוב ונענש שתי שנים. ברשונה לא יגע במהרת הרבים. ובשנית לא יגע משקה הרבים. ואחר כול אנשי היחד ישב. ובמלואת לו שנתים ימים ישאלו הרבים על דבריו" ... (ז, 21-18). ואם כן יוצא ברור, שאין "היחד" שם הכת, ולכן אין לקרוא את מנילת התקנות שלה בשם "סרך היחד". ומסתבר, כי אנשי הכת ששמרו את עניינם בסודיות גמורה, הידועה גם ממקורות אחרים, שמרו גם על סוד שמו של הספר, או ש"יסודי הברית" היה שמו. ואם נקרא לספר על פי עניינו—מוב שנקרא לו "מניל" לת הסרכים", ואם מותר להביע השערה—אפשר כי "היחד" היה קיבוץ החברים שנתקבלו לתוך הכת, ו"הרבים" (הגדולים) היו מנהיגי הכת העומדים בראשה.

כתיבן של המנילות בכלל וכתיב השם בפרט

ברוב המנילות, מחוץ למנילת ישעיהו ב, הכתיב הוא מלא שבמלא, כגון: מושה, לוא (לא, וגם לו), כול (כל), מעשיכה (מעשיך), יתנכה (יתנד), בקוראכה (בקראך), כיא (כי), הואה, היאה (הוא, היא, ומסתבר שקראו: הואה היאה), תהות ("מנילת הסרכים" ד, 13), יאכה (יכה), אבל לפרקים הוא גם חסר, כגון: צוה, ובערמת, הנדבים (הגדולים) בתרו (בתורו), וכדומה.

היהודים יג, ה, 9, תולדות מלחמת היהודים ב, ה, 14), אינו מתנגד לדברי המגילות. על פיהן ברא אלהים חושך ואור ומסר את העולם בידי שריהם: "ביד שר אורים ממשלת כול בני צדק... וביד מלאך חושך ממשלת בני עול" (מגה"ס ג, 20-21). אבל הוא גם נתן לאדם את הבחירה ומכוונה בהסוד, שכן אלהים מתערב בענייני העולם לטובת בחיריו: "בידו תום דרכי" (מגה"ס יא, 2), ובסופו של דבר רצונו של אדם ומעשיו מכריעים: "אשר לוא ילך איש בשרירות לבו... ועינוהי ומחשבת יצרו, [כי] אם למול ביחד עורלת יצר" (מגה"ס, ה, 4-5), "כי אם לאדם דרכו ואנוש לוא יכין צעדו" (מגה"ס יא, 10): "ולבחר את אשר רצה ולמאוס כאשר שנא" (ב"ד ב, 15); "ויעשי איש הישר בעיניו ויבחרו איש בשרירות לבו" (ב"ד ה, 7-8). "בו חבו באי הברית הראשונים ויסגרו לחרב בעזבם את ברית אל ויבחרו ברצונם" (ב"ד ג, 10-11): "ושבי פשע י[עקב] שמרו ברית אל" (ב"ד ה, 40); וגזירת אלהים קיימת, אבל יגיע מועד ובו ישמיד אלהים את העול ואת רוחו (מגה"ס ד, 18-19). אמנם קושי גדול יש בפתרון השאלה, הן מקום המצאן של המגילות ידוע כמקום ישובם של האיסיים' ומה עניין הצדוקים לכאן? אבל גם כאן נמצא סיוע ב"פשר משא חבקוק" ובמגילת "פשר נחום". כשנחלקה הכת מחמת ריב שפרץ בתוכה ולאחר המרידה באלכסנדר ינאי (על שם כך נקראה "בית פלג", ב"ד ה, 45) כרח החלק המורד מירושלים, מושבם של "רשעי אפרים" ו"מרשיעי יהודה", למדבר יהודה, המקום המזומן למתבדלים, בין קודם לכן בין לאחר מכן, ויכול להיות שקיבלו אנשי הכת בימי שהייתם במדבר במחיצת האיסיים דברים מן המסדר שלהם, וגם דברים אחרים שמצאו הן בעיניהם, וזוהי ה"ברית החדשה" (על פי ירמיה לא, ל) שב"פשר משא חבקוק" ב, 3, שהייתה שונה אם במעט אם בהרבה מברית הכת הראשונה. רדיפות או מלחמות גרמו כנראה לכך שעזבו אנשיה גם את ישובם החדש ויצאו לרמשק, שם נתחשה תורתם והותאמה למקום ולזמן, והיא נקראת מגזאם פיהם ה"ברית החדשה בארץ דמשק" (ב"ד ו, 19, ה, 21, שם 35). ומורם שם היה "דורש התורה" (שם ו, 7, ז, 18-19), ויש להניח, כי "פשר משא חבקוק" נתחבר עוד בחייו של אלכסנדר ינאי, ו"ברית דמשק" לאחר מותו, כשחזרו אנשי הכת או חלק מהם ליהודה.

ושמא יש מקום גם להסכר אחר: בימים ההם היו רק שתי כיתות גדולות בישראל: הפרושים והצדוקים. בימי מלכותו של אלכסנדר ינאי נתפלגה כת הצדוקים מטעמים אידאולוגיים וחלק מטנה כרח לאנסו אל מדבר יהודה והחלק הזה שימש גרעין לאיסיית שנתפתחה ממנו. ודאי שיש במגילות גם דברים המתנגדים לכאורה לזיהוי אנשי הכת בצדוקים, כפי שאנו מכירים אותם, אבל עלינו לראות את הגורם לכך בהתפלגות הכת (ואנו מכירים במגילות רק את הפלג המורד) ובידיעותינו המעטות על הצדוקים שנמסרו לנו בעיקר מפי הפרושים.

אנשי הכת שבמדבר יהודה ישבו במערות המרוכות שבאותה סביבה ושתו מן המעיין הקרוב (עין פשח'ה), שימיו נשמרו בבורות שנחצבו במחנה. בבניינים שהקימו נתאספו לימוד התורה, לתפילה, לישיבות וכדומה. כמה מן הבניינים ששרידיהם נשארו, שימשו חדרי לימוד וכתביה וגם מחסנים לדברי מאכל ומלבוש. בית הקברות הנמצא בקירבת מקום, ונמצאו בו למעלה מאלף קברים, מעיד על מספר גדול של אנשים שישבו שם.

מסתבר, כי אנשי הברית היו בזמן גניית המגילות בצרה ובמצוקה, שמא בימי מלחמה ושמא באחת מרעידות האדמה שפקדו את המקום ההוא, והיו מוכרחים לעזוב את מקום מגורם בחפזה, ורצו לשי מור על ספריהם, לשם עצמם לכשישובו וגם כדי שיעמדו לדורות, וחששו שלא ישמידו זרים בינתיים ולא יישאר מהם שריד. מה עשו? שאלו בעצתו של מומחה, ואפשר שהיה מבני בריתם, ועל פיו הת קינו שמירה מעולה לאותן מגילות במקום גידה המוכר להם, שאינו נוח לגשתם של בני אדם, והיה כבטוח בעיניהם, וכיוון שמצאו להם שמירה לספריהם הם — שמו לשם גם ספרי קודש, שלא הל עליהם כל חשש של כיתיות, אם משום שלא היה בידיהם להוציאם משם או משום שהיו פסולים ויצאו מכלל שימוש, ונגזו גם אותם. מדברי יוסף בן מתתיהו הנ"ל יוצא ברור, כי כתבי הכת היו נשמרים בכוח, ולא נמסרו אלא לוותיקים, והם היו נוספים בשמירתם ולא גילום לעין זר. ואמנם המגילות שלפנינו מעידות, כי הצליחו אנשי הכת בכך, ורק במקומות מעטים בלבד נשארו רמזים ברורים לענייני הכת ולזמנם, ולבסוף עוד אביא שתי דעות בעניין זה: פרופ' פ. קאהלי חושב, כי אין לראות במגילות מדבר יהודה כתבי כת אלא כתבים של אחד הזרמים הדתיים המרוכזים ביהדות בימי בית שני (Die

זאת ישרתוהו הכל בשקידה רבה ויראנו לשלומו. הכל מורים בזכות הזקנים שהם קודמים לכל דבר וחולקים להם כבוד" (פילון האלכסנדרוני, "כתבי היסטוריה", תרגום מ. שטיין, עמ' 159-160).

על פי פליניוס ישבה הכת במדבר יהודה סמוך לים המלח צפונה לעין גדי ומסדה, ולפי דבריו "חיו בלי נשים, בלי יחסים מיניים, בלי כסף, כחברים לעצי תמר" (E. Meyer, Ursprung und Anfaenge des Christentums II, 395).

הם שלחו תרומות לבית המקדש, אבל לא הקריבו קרבנות ("קדמוניות היהודים", יח, יט). ואם כי הדבר מתמיה קצת – מסתבר כי כת האיסיים (או הכיתות האיסייות) היתה גדולה מאד. לפי דברי פילון (וכן גם לדברי יוסף בן מתתיהו) היו כנגד ששת אלפים פרושים – למעלה מארבעת אלפים איסיים (א). מאיר בספרו "הני"ל עמ' 396).

הדברים שנאמרו כאן על האיסיים קרובים הם אמנם מאד לדברי המגילות האמורים על אנשי בריתם. אבל יש במגילות גם עניינים אחרים, ובעיקר גם דברים הסותרים במידה מרובה את הדברים שנמסרו לנו עד כה על האיסיים. על כל פנים כל מה שידוע לנו על האיסיים אין בו משום מינוח. אבל דברי מינות בולטים אתה מוצא במגילות: הם הבלימו את עמידתם על פשוטו של מקרא בענייני הלכה (מנה"ס ה, 22, ח, 22-21, ט, 9 ועוד). היה להם לאנשי הכת לוחשנה מיוחד שלא היה מקובל אצל העם (פמ"ח יא, 8; מנה"ס א, 15-14; ב"ד ג, 13-14 ו 18-19). ואותו לוח היה לשנה של ארבעתקופות בנות שלושה חדשים. כל חודש היה בן שלושים יום ונוסף יום אחד לכל תקופה. ולוח דומה לזה נזכר על ידי קרקיסאני כלוח של הצדוקים, ע"י הרכבי, "לקורות הכיתות בישראל" עמ' 2. ו"יום התענית" הנזכר בב"ד ו, 19 וגם ב"פשר תהלים" הוא כנראה יום תענית מיוחד, מעין התענית שבכל יום שבי עי לחודש המובא מפי ענן (הרכבי, שם עמ' 12); והרי הקראים ידעו בלי שום ספק כמה מספרית הכת וגם השתמשו בהם. גם מנהגיהם של אנשי הכת היו שונים מן המקובל, כגון מנהגי ההכנה של גנים וחגבים אצל אנשי הכת וריני שבת שאינם שווים לאלה המקובלים (ב"ד יב, 13-15, שם יא, 11 ועוד, ועי' גם דברי ש. ליברמן ב"פרוסדינגס אוף דהי אמריקן אקדמי פור דזשואיש ריסרטש" כרך ב (1951) עמ' 395-404). עניין העברים והשפחות שב"ברית דמשק" יא, 12 הוא זר לרוח האיסיים. גם רוח מלחמתית פעמה בתוך הכת, ואתה שומע מפי אנשיה בקשה: "וישם קרניכה כרול ופרסותיכה נחושה... [ותרמום עמ]ים כטיט חוצות" (מגילות מערת קומראן I לוח כט) ודברים דומים. וכן אתה מוצא מגילה מלחמתית שלימה בין ספריהם: "מלחמת בני אור בבני חושך". ואף היו לה לכת ספרים שלא נתקבלו ולא נתקדשו בעם, כגון "ספר הני", "יסודי הברית", ספרים חיצונים שונים ועוד. ואין ברצוני להאריך כאן בעניין זה.

ועוד: בימיהן של הכתות הללו היו החיכוכים ביניהן מרובים וחזקים, ואין זה מתקבל על הדעת שכת לא צדוקית תקרא את עצמה על שם הכת המתנגדת והשנואה: "בני צדוק", "בני הצדוק", כהבלטת שם מורים ורבים צדוק.

ואם תאמר, הרי אין הדברים שבמגילות מתאימים ככול למה שאנו יודעים על הצדוקים. אשאלך אני, וכי הם מתאימים ככול למה שאנו יודעים על האיסיים? ולפרושים הרי לא יבוא אדם לייחס אותן כיום, ובעיקר כשיש בדינו רמזים ברורים שהכת התנגדה לפרושים.

על כל פנים אנו יודעים מתוך הספרות הפרושית, כי הפרושים השתדלו להשמיד את ספרי הצדוקים ושטחו בביטולם (שבת קטז, א מגילת תענית ד) משום שדבריהם התנגדו להשקפת הפרושים בענייני דת ודין! הצדוקים עמדו על מקרא ככתבו בדברי הלכה (בבא בתרא קטז, ב, סנהדרין צ, ב). והרי ידוע שהיה להם גם לוחשנה שונה מזה של הפרושים. ואלה הם דברים הידועים לנו גם ממגילות מדבר יהודה.

אמנם הצדוקים כפרו בתחיית המתים (תנחומא בראשית ה, סנהדרין צ, ב) אבל עניין תחיית המתים לכל העם אינו נזכר בשום מגילה של הכת. אנשיה האמינו רק בתחייתם של מנהיגי הכת (ב"ד ו, 11-10, ח, 24, יב, 23), וגם זה כנראה לאחר "ברית דמשק". שכן ב"מגילת הסרכים" (ט, 11) הלישון היא "עד בוא" ולא "עד עמוד" (רק בנוסח ב' של "ברית דמשק" אתה מוצא "בבוא משיח אהרן וישראל" יט, 10-14), ו"עד בוא" פירושו לפי דעתי: בעת בוא, ונאמר על העבר. גם מה שמסופר בפי יוסף בן מתתיהו, כי הצדוקים לא האמינו בגזירה הקדומה אלא בכחירתו של האדם (קדמוניות

בה נחשב בעיניהם למשול ברוחם ולכבוש את יצרם. גם היי הנשואים נמאסים בעיניהם... אמנם אין הם רוצים להעביר את נשואי האשה ואת נחלת האלהים בהם, אולם הם נודרים עליהם מפריצות הנשים בהאימנם, כי אף אחת מן הנשים אינה שומרת את אמונתה לבעלה... הם מואסים בחיי עושר, ונפלא הוא שיתוף הרכוש אצלם... כי חוק הוא להם, אשר כל הנלווה על חבורתם יפקיד את רכושו לכל החבורה, ולא נמצאה בהם חרפת העוני ולא נאוות העושר... ובכל עיר נמצא משגיח אחד מבני החבורה אשר נבחר לנהל את האורחים בבגדים ובלחם... אינם לובשים בגדים ולא סנדלים חדשים בטרם נקרעו הישינים או בלו מרוב זמן, ואינם קונים דבר איש מעמיתו ואינם מוכרים דבר אחד לשני... והם עושים את מלאכתם בלי הרף עד חמש שעות ביום, ואחרי זאת הם מתאספים אל מקום אחד והוגרים איזור בד ורוחצים את בשרם במים קרים, ואחרי טהרתם הם פונים כולם למדור מיוחד ששמה אינם נותנים לבוא לאיש זר, אשר לא מתברתם, והם הולכים בטהרה כהולך למקום קדוש... ואחרי זאת הם פושטים את בגדי הקודש ושבים לעשות את מלאכתם עד ערב... וכל איש נותן לחברו לדבר בסדר... וכל דבר אשר יצא מפיהם תמור בעיניהם מדבר שבועה, והם נדרו עליהם לבלי השבע... והם שוקדים בכל כוחם ללמוד את ספרי הראשונים, ויותר מכולם את הספרים אשר נמצאה בהם תועלת לנשמתם ולגופם. וכי ירצה איש להיספח על חבורתם לא יוכל להיכנס מיד, כי הם נוטלים עליו להישאר מחוץ שנה אחת וללכת בדרכיהם... ואחרי אשר עמד האיש בנסיון כל העת והראה המודע, כי הוא מושל ברוחו, הוא מוסף לקרוב אל מגזייהם ולוקח חלק במבילותיהם במי טהרה, אולם מרם ניתנה לו רשות לצאת ולבוא ביניהם ולהיות כאחד מהם... הם בוחנים את מידותיו עוד שתי שנים, ורק כאשר הוכיח, כי הוא ראוי לדבר הזה, הוא מקבל רשות לבוא בסדרם. וטרם ינע בלחם החבורה—הוא מוסר לפניהם שבועה נוראה. ראשונה, כי יעבוד את האלהים בצדקה, והשנייה, כי ישמור משפט ומישרים לבני אדם... ולא יגלה את סודותיהם לזרים, ואף אם יעונה עד מות, ומלבד זאת נשבע האיש, כי במסרו את דברי תורתם לא ישנה מן הלשון אשר קיבל בעצמו. וימנע מן ההשתחיה, וישמור מאד על ספרי חבורתם ועל שמות המלאכים... ואת האנשים שנתפשו על עוונות המורים, הם מגרשים מקרב חבורתם... בדיניהם הם מנהיגים היטב ושופטים בצדק, ולא ישבו למשפט כאשר ימעט מספרם ממאה איש... ואחרי האלהים הם מכבדים מאד את שם המהור קק, ולאיש המתחנף אותו הם עושים משפט מות... ובהאסף עשרה אנשים מהם אין האחד פותח את פיו בלי רצון התשעה. והם נזהרים לכל יירקו במעמד אדם ולא לצד ימין... ואף כי המלת הצאה היא צורך הטבע לאדם—הם חושבים, כי היא מטמאה את הגוף, ונוהגים לרחוץ אחריה את בשרם במים. ולפי ימי גורם הם מתחלקים לארבע מעלות... ויקר בעיניהם מות כבוד ותהילה מחיי עולם... (ספר שני פרק ה, ביי, בתרגומו העברי של י. נ. שמחוני). יוסף בן מתתיהו הכיר גם "כת שנייה לאיסיים, ואנשיה אינם שונים במנהגיהם ובחוקותיהם מיתר אחיהם, ורק במשפטם על הנשואים נבדלו מהם בהשכם, כי האנשים אשר אינם נושאים נשים פורקים מעליהם חלק גדול מן החיים—את נהלת אלהים. ועוד גדול מזה: הן אם כל האנשים יחשבו זאת—יעבור זרע האדם מן העולם. אולם הם בודקים שלוש שנים את הארושות, ואחרי הכירם על פי שלוש טהרות, כי הן יכולות ללדת בנים—הם נושאים אותן לנשים, רק למען החיות זרע על האדמה" (שם שם יט).

ואלה דברי פילון האלכסנדרוני על האיסיים "יושבים הם בערים רבות אשר בארץ יהודה, גם בכפ רים רבים יתגוררו בחבורות גדולות ומרובות אוכלוסין. תורת כת איננה דבר שבא לאיש בירושה על יסוד מוצאו... האיסיים הם אנשים באים בימים, קרובים לכת איננה, ואינם שטופים כבר בתאוות בשרים... אין להם קניין פרטי, לא בית, לא עבד, לא נחלה, לא עדר ולא כל דבר אחר שיש בקניינו משום הוצאת ממון. הם מכניסים [לאוצר החברה] את כל רכושם הפרטי... גרים הם בקבוצות בחבורות יאחים ועורכים סעודות משותפות... לפני הנץ החמה יצא כל אחד לעבודתו הרגילה, ורק לאחר שקיעת השמש ישבו לבתיהם ששים ושמיים כאילו עמדו בקרב התנוששות... הנה כי כן אנשים אלה דרים בחבורה וסועדים בצוותא, ומרוצים הם כנויד אחד הניתן להם מדי יום ביומו, שכן הם מסתפקים במועט ומתעבים את חיי המותרות כמחלת הגוף והנפש, ולא הסעודות בלבד משותפות הן, אלא גם התלבושת משותפת להם... מה שקנה אחד מהם—קנו כולם, ולהפך מה שקנו כולם נחשב גם לקניינו של כל אחד מהם. ואם יחלה איש מהם, יכלכלו את מחלתו מאוצר החברה, ומלבד

פרופ' סגל, שייחסו את המגילות לתקופת אלכסנדר ינאי ממש, נתאמתה ואנו יודעים כעת את זמנם של אנשי הכת בבירור, אלא גם בזה, שלמדנו מפרשה זו, כי יש לנו לבדוק מחדש את זהותם של אנשי הכת ועניינם, ונאמר בפירושי: מסתבר שאלה היו דווקא הצדוקים ולא האיסיים!

אנו יודעים מטקורות שונים, כי אלכסנדר ינאי היה צדוקי, כמוהו כאביו הורקנוס. וב"פ"ש משא הבקוק" (ה, 10⁸) אנו קוראים: "פ"ש"ו על הכותן הרשע אשר נקרא על שם האמת בתחילת עומדו וכאשר משל בישראל רם לבו ויעזוב את אל ו[י]בגוד בחוקים בעבור הון". ואם כן ברור, שאנשי הכת מדברים על הכהן הרשע כמי שהיה אחד מהם ובגד. ושוב נאמר עליו (יא, 12¹⁴): "פ"ש"ו על הכותן אשר גבר קלונו מכבודו, ביא לוא מל את עורלת לבו וילך בדרכי הרויה למען ספות הצד מאה". ועוד (יב, 9⁷): "פ"ש"ו הקריה היא ירושלם אשר פעל בה הכותן הרשע מעשי תועבות ויטמא את מקדש אל". וגם על ענישו מסופר שם (ט, 1², 12⁹): "[לכן] נגועו במשפטי רשעה ושעורויות מחלים רעים עשו בו ונקמות בגוית בשרו... פ"ש"ו על הכותן הרשע אשר ב[ע]זון מורה הצדק ואנשי עצתו נתגנו אל ב[י]ד[ו]א[ו]יביו לענותו בנגע לבלה במרירי נפש בעבור אשר הרשיע על בחירו". והרי על אישביעית רצון בעם כנגד מעשיו הרעים של אלכסנדר ינאי וכנגד שימושו ככהונה גדולה מסופר בתלמוד (סוכה טח, ב, ושם מדובר על "צדוקי" סתם; קידושין סו, א), בקדמוניות היהודים יג, יג, 5 ובתולדות מלחמת היהודים א, ד, 3, ועל צרותיו מסופר, כי במלחמתו כנגד עבדת הנבטי נפל במלכותו וכמעט שנדרס בפרסות הנמלים שם (קדמוניות היהודים יג, יג, 5, תולדות מלחמת היהודים א, ד, 4). ועוד נאמר עליו: "אבל בבוא קץ המלחמה כנגד דימיטריוס החלה מחלה לענות את המלך וקדחת רביעית הציקה לו מאד" (תולדות מלחמת היהודים א, ד, 8, ומעין זה מסופר בקדמוניות היהודים יג, טו, 5), וכבר שיערו חכמים, כי ב"בית אבשלום" שב"פ"ש"ו משא הבקוק" (ה, 9) הכוונה למשפחת אבשלום, אחיו הצעיר של אלכסנדר ינאי, שלא עמד לצדו של מורה הצדק בעת צרתו. וכעת הדברים מתקבלים על הדעת. ומותר לשער עוד, כי "איש הכוזב" (פ"מ"ח ב, 1², ה, 11) ו"ממירם הכוזב" (ב"ל מד, 13) הוא דיוגנס יועצו של המלך (תולדות מלחמת היהודים א, ה, 3), שכמה חכמים זיהו אותו באלעזר בן פועירא (קידושין סו, א). אבל לא ידענו דבר על הפירוד שהל בכת והפריד בין חסידיו של מורה הצדק ובין חסידיו של הכהן הרשע, עד שנתבררו הדברים כעת מתוך "פ"ש"ו משא הבקוק", ובעיקר לאחר שנודעו קצת דברים מתוך המגילה שבה נזכר "כפיר החרון" (בה נזכרו גם השמות אנתיוכוס, דמטרים ועוד שמות). כעת מובנים לנו יותר דברי אלכסנדר ינאי לאשתו, שתתקרב לפרושים, וכן הידיעה שנקבר על ידי הפרושים בכבוד ואף היללו ושיבחו אותו ואת מעשיו (קדמוניות היהודים יג, טו, 1², טו, 1). ואפשר שבדבריו על הצבועים נתכוון לפורשים מן הכת הצדוקית, שהיו מתנגדיו הגדולים ביותר, והרי דבריו לאשתו: "אל תתיראי לא מן הפרושין ולא ממי שאינן פרושין אלא מן הצבועין שדומין לפרושין שמעשיהן כמעשה זמרי ומבקשין שכר כפנהס" (סוטה כב, ב). ומעניין, כי הצדוקים לא נזכרו כלל במפורש בטאמר זה.

הנהגה מה שידוע לנו על הצדוקים מפי יוסף בן מתתיהו ואחרים הוא מעט מאד ובלתי ברור, ומה שמוכר עליהם ועל תורתם בתלמוד ובמדרש אינו מכריע ואינו מספיק כדי להגדיר אותם כראוי. ודברי א. גיינר עליהם עדיין הם במקומם: "עד הנה לא נודע היטב תוכן ההבדל העצום אשר בין הצדוקים לפרושים ומה שורש דבר נמצא בו, גם לא נתברר מתי נבדלו אלה מאלה, ומה סיבת השמות אשר הניחו לכתות האלה" (קבוצת מאמרים" עמ' 60). רק שמה של הכת נתברר, שכן כיום אנו רשאים להניח בעניין שמה של כת זו, כי אנשיה נקראו "בני צדוק" או צדוקים משום ש"מורה הצדק" שלהם, והוא מיסד הכת, נקרא בשם צדוק. והיה כנראה באמת גם ממשפחת צדוק הכהן (יחזקאל מד, טו). ודבר זה לא מנע מאנשי הכת לדרוש את שמו גם מלשון צדק וצדקה.

על הפרושים לא היה לו ליוסף בן מתתיהו צורך לומר הרבה, שכן הם ומעשיהם היו ידועים לכול. והכת היחידה שעליה הוא מרבה לספר היא כת האיסיים (קדמוניות היהודים יג, ה, 9, תולדות מלחמת היהודים ב, ה, 13²). כת זו לא היתה כת פוליטית ולא היה לה תפקיד מדיני כל עיקר, ולכן לא הפריעה לא לפרושים ולא לצדוקים; ואפשר שמשום כך גם לא נזכרו אנשיה בתלמוד במפורש. ואלה דברי יוסף בן מתתיהו על האיסיים בספרו תולדות מלחמת היהודים: "האיסיים... עולים על יתר היהודים באהבתם איש את ריעהו. הם ניזרים מתענוגי הבשר, בראותם בהם רעה, ולמעלה מור-

בדיקת הבר

נוסף על חקר הכתב, העניין והכדים נבדק בדיקה חימית גם הכד בו היו המגילות עמופות. ועל כך מסופר ב"הדואר" שנה ל' ג'ניון ל' (ד' בסיוון תשי"א) עמ' 615: "סופר "מאנטשסטר נארדיאן" מרבתי-עמון מוסר על דרך מדעית חדשה לקביעת זמנן של המגילות הנגזרות. השתמשו לגבי אחדות מעטיפות הבר, שהגווילים היו עטופים בהן, בשיטה חימית לקביעת זמנו של הומר ארכיאולוגי וגי' אולוגי. השיטה פותחה על ידי ד"ר וו. פ. ליבי ממכון למחקר אטומי באוניברסיטה של שיקאגו, והיא מיוסדת על מניין הראדיוראקטיביות הנותרת של איזוטופ הפחמן 14 בהמרים אורגניים. דיוק המקבע הזה הוא במעגל מאתים שנה, פחות או יותר, עד לתקופה שמלפני עשרים אלף שנה. ד"ר ליבי קובע עתה לגבי עטיפות המגילות, שהפשתן, אשר טמנו הוכן הבר, חדל מלגדול לפני 1917 שנה. מכאן, שהמגילות נעטפו בתקופה שבין 167 לפני הספירה ו-233 אחרי הספירה המקובלת. עד כה העידו הכדים ההליגיסטיים המאוחרים, שהכילו את המגילות, על תאריך של כמאה שנה לפני הספירה. עדות רופפת יותר, היינו כמה חרסים רומיים שנמצאו בתוך המערה, שימשה יסוד לחיזוק ההשערה, שאולי יש ליחס את המגילות למאה השלישית או הרביעית לספירה. עדותו של ד"ר ליבי שמה את הדגש בתאריך המוקדם יותר והמבוסס יותר, אך אינה שוללת את ראשית המאה השלישית; אולם היא מפריכה כל תקופה מאוחרת יותר" (וראה גם דברי A. Dupont-Sommer בספרו The Jewish Dead Sea Scrolls and their Place in the History of the Jews, London 1954, p. 12—13). ואם כן הרי גם בדיקה זו מבטלת את דברי צייטלין ופיעתו. אלא שיש לו תשובה: המגילות החדשות נעטפו על ידי המויפים או הרמאים בכד עתיק כדי לכסות את מרמיתם. ואותו דבר הוא גם בנוגע לכדים שמזכירים אותם בקשר למנין לות. לפי דעתו, הושמו המגילות בכדים הללו, כדי לעורר תשומת-לב לקדמותן המדומה.

מי הם בעלי המגילות ומה זמנן?

אנשי כת מדבר יהודה ידעו יפה לשמור על סודם ועל סוד מגילותיהם מאין כמותם. חידה סתומה השאירו לחוקרים, ואכן כל פתרון אפשרי נאמר כדי לפתרה. מהם ייחסו אותם ואת כתבם לצדוקים (שכטר, לשינסקי), מהם לפרושים (גינצבורג). מהם לאיסיים (רוב החוקרים כיום), היינו לכל הכי תות הידועות בתקופת בית שני, ומהם אפילו לנוצרים הראשונים או לאביונים (טייכר). ואיני מזכיר כאן כלל את המאחרים אותם לתקופת ימי הביניים וכו'.

כל עוד של א מצאנו מפתח מתאים בכלל לסתומות שבדברים נתפרנסנו רק מהשערות בלבד. כעת, כשנתפרסם קטע חשוב ביותר "מ"פ"ש נחום", ובו נזכרו "כפיר החרון", שהוא כנראה כינויו של אלכ" שגדר ינאי, וכן דמטרים (דמטריוס), שנקרא לירושלים על ידי "דורשי החלקות", היינו הפרושים, ואנתיכוס (אנטיכוס). ראה "הארץ" מיום 19.7.1956, הרווחנו לא רק בזה שהשערה של חכמים ובראשם

כד, א) כפי נוסח הראשונים; "עד יבוא מורה צדק" ולא כבנוסח הנדפס "יורה צדק". על פי הושע י. יב. ופי יודע אב אין לנסח גם בהושע שם: "עד יבוא מורה צדק לכם", והשווה יואל ב, כג: "כי נתן לכם את המורה לצדקה. וינתן תרגום: "אחרי אתיב לכוון ית מלפנך בוכו". היינו מלשון תוראה ולא מלשון "יורה ומלקוש". וקל להבין את שינויי הנוסחאות גם בטובן גראפי: דיו ויודי ניתנות ליקרא בכתיב יד גם כמ"ם, ה) לשינושי הלשון, המעידים על השפעה ערבית או קראית, יש לגשת בשיטה הפוכה משיטת צייטלין, מסתבר, כי ה"לשונות" הערביות והקראיות הושפעו מלשון המגילות ותקופתן, במישרין או בעקיפין, ומספרים דומים להן, ו) אם במקרה אין אדם מוצא את השימוש ב"אל" במקורות הקדומים אין בו ללמוד טכך, כי אם נמצא שימוש זה באחד המקורות שנתגלו — עדות כי שהוא מאוחר, ז) ואשר לכתב — יש לתודות כי המדע הפליאוגרפי העברי אינו מושלם עדיין ואין לסמוך עליו בכל: אין חוסר קדום דומה בעל תאריך שאפשר לחשוותו אליו. הכתב הקדום היחיד הנמצא בידינו, פפירוס-נאש, אין תאריך עליו ואין דעה אחידה בקביעת זמן כתיבתו. והכתובות שבקברים או בתי כנסיות, החקוקות באבן, אין בהן משום חוסר השוואת מתאים לכתב על גבי גוויל או פפירוס, אבל בכל זאת, מי שמשוה כתב זה לכתבים של ימי הביניים מוכרח לתודות, כי כתב המגילות (ואותיות מנצפ"ך הספיות עדיין רופפות בן; הו"ד ות"ו דומות מאד זו לזו; כתיב שם הו"ה הוא ברוב המגילות בכתב העברי הקדום) מעיד על קדמות רבת. ועל כל פנים יש גם בכתב, כשואו בא יחד עם תוכנות אחרות, משום חיזוק למקיימים את המגילות.

תב בר כוכבא לישוע בר גלגולה, כי כתב לפרקים דברים "כדי לראות אם המחברים היהודים המט" פלים בעניין זה יחקרו את ספרות המדרש באופן ביקורתי והיסטוריי" (JQR מיולי 1955 עמ' 25), וכבר העיר על כך בחריפות פרופ' ג. שלום ב"הארץ" מיום 13.1.1956. פרופ' ג. ר. דרייוור (G.R. Driver) סבור, כי נכתבו במאה השישית-השמינית לספירה. פרופ' E.R. Lacheman מייחסן לימי הביניים הקדומים, וד"ר פ. ר. וייס – לתקופת מסעי הצלב. ואם נאמר, כי גילוי המגילות יש בו כדי להביא לשינוי מכריע בגישה לחקר לשוננו, דיקדוקה וספרותה וחיי הכיתות בישראל על תרבותן – הרי יש בכך כבר משום תשובה לצייטלין וסיעתו. ודאי יש מקום בכל גילוי חדש למענת זיוף, ואף אין לך גילוי שלא יצאו עליו עוררין בטענה זו, והיו באמת זיופים שהכמים נכשלו בהם. ואזכיר כאן שנים מזויפים עברים:

ט. ה. שפירא (מוטר), מוכר ספרים ודברים עתיקים מארץ ישראל, מר בשנת 1883 כתבי יד עברים לספרייה הממלכתית בברלין ולמוזיאון הבריטי בלונדון, ובתוכם קטעים מספר דברים בכתב העברי הקדום עם שינויים ותוספות, שייחסם למאה השמינית בערך לפני הספירה. לדבריו קנה את הקטעים הללו בארץ ישראל מידי ערבים בשנת 1878. אבל בדיקה קפדנית העלתה שאין כאן אלא זיוף, וכשנודע הדבר איבד את עצמו לדעת. ואם כי היום מצדדים כמה חכמים לעורר שוב את שא"ל התקטעים הללו ולבדקם מחדש – אין לשער שתשתנה השקפתנו עליהם.

שלמה יהודה פריעדלענדער (פריעדלאנד?), יליד ויטבסק ששימש רב במילהויין שבאלזס וישב כמה שנים גם בהונגריה, הוציא בשנים תרס"ז-תרס"ט בב.זוואראהל חלקים מ"הלמוד ירושלמי סדר קדשים", שכידוע אבד ואינו נמצא כיום. פריעדלענדער עצמו מופיע בספר כספרד ממשפחת אלנאזי, ולפי דבריו העתיק אותו מכתב יד ספרדי משנת 1212. מיד יצאו עליו עוררין בטענת זיוף (אפמוביצר, באכר, פורנס, ראמנר), אבל היו גם כאלה שהאמינו באמינותו (בובר, גרינהוט, שכטר). וד"ר חיים בראדי, שראה חלק מכתב היד, הביע את דעתו, שפריעדלענדער לא זיף את הספר, אלא שמצא קובץ קדום ממאמרי חז"ל בעניין קדשים וטעה וחשב שהוא הוא סדר קדשים עצמו.

אבל מגילות אלה שנמצאו במדבר יהודה, אמיתיות הן, וחומרן, כתבן ולשונן מעידים עליהן בכל פה. דעתו של פרופ' פ. קאהלי היא: אמנם המגילות עצמן עתיקות הן (לפני חורבן הבית או מייד אחריו), אבל נגיזתן במערה חלה במאה השלישית לערך אחרי הספירה הרגילה (Die hebraeischen Handschriften aus der Hoehle, Stuttgart 1951, p. 56–61).

באותה "גניזה", שנתגלה במשך שנים עד שהגיעה לירושלים או לבית לחם, והוצעו למכירה כמגילות שנמצא כמערה במדבר יהודה.

לכאורה דברים כדרבנות, אבל אין בהם ממש, וננסה לענות על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון:

א) מי שמכיר את דרכי המסחר בעתיקות בכלל ובארצות המזרח בפרט, לא יתמה כלל על הסתירות שבדברי המשא והמתן. דרכם של מוכרי עתיקות שאינם מגלים את האמת, וגם הקונים נוהרים לפרקים הרבה מלגלות את "סודות" הקנייה. משום כך נודעות גם כמה נוסחאות בסיפור פרשת הקורבן סינאאייקוס, של טישנדרוף, ואגב אורחא כדאי לציין, כי גם על כתב יד זה יצאו עוררין בשעתו בטענת זיוף, ונזכר על כך, הרי היה בסגילות מדבר יהודה חשש, שטא תפול המציאה ביד ממשלת המנדט, והיא הביאה במידת מרובה לידי האפלה והסתרת מצד המוכרים. ואם כן הסתירה כאן היא בעצם הסתיובת המציאות. (ב) עסדארצות זו, בכיכול, שבמגילות צריכה ליסוד, גופי תורה ולשון טמונים בה, ועל עסדארצות הואת יש לשיר שיר הלל חדש מעין "שיר מזמור לעם הארצות" של ז. שניאור. ג) הכתיב תמלא כשעצמו אין בו שום עדות לאיחור. מגילות אלה אינן ספרים מסורתיים, ולא עוד אלא שאין שום ספק, כי בכל תקופת חיפשו חכמים דרכים להתגבר על חוסר הווקאליים בכתב העברי ולהקל בהן על הקריאה. שרידי נסיונות כאלה נשארו גם במקרא. ד) הצירופים "מורה הצדק", "בית המשפט" וכדומה – הרי הם שמות לעניינים שהיו קיימים ללא שום ספק בתקופת הבית, אם כי לא נשאר לשמות הללו זכר בספרות שבידינו. והרי יש לשער, כי גם צייטלין מודה שתריבה ספרים מן התקופת הקדומה אבדו ובהם זכרי לשון שנשתכחו בינתיים; וטוב שכמה מהם נתגלו שוב כמגילות, ואין כאן שום דמיון למשל של "אבטומוביל" וה"שלפון" בכתבי שכספיר, שלא רק שהשמות לא היו בזמנו אלא גם המושגים עצמם לא היו קיימים, ומעניין כי הצירוף "מורה צדק" ממש נמצא בתלמוד (בכורות

בעת), וכן תפילין ובהן עשרת הדברות ופרשת שמע, דברים היו (בוואדי קומראן); ומסתבר שרק תפילה אחת (שמה "של ראש") היתה נהוגה אצל בני הכת. מכתבים על פפירוס מתקופת מלחמת בר כוכבא, הנקרא בהם "בר כוסבה", בסמ"ך, וכן "נסיא ישראל", ככינויו גם בטבעות, אבל פה גם כן בסמ"ך. פאלימפסט (כתב על גבי כתב) המכיל רשימה של אנשים וגם מספרים. כתבים שונים (חזורים, הסכמים וכדומה) בארמית וביוונית. וכן גמאים נבטיים וגם מטבעות נבטיות, החומר הנ"כ במי הגדול ביותר שנמצא אי פעם.

בחירת קומראן היה כנראה מרכזם של אנשי כת־מדבר־יהודה, ושרידי המבנים שבה יחד עם שאר הממצאים שנמצאו שם מעידים על כך. נתגלו שם בניין מרכזי, כנראה לאספות, בתי מגורים, מקווה, ממגורות, ריחיים, צינורות ובורות מים, שולחנות־ספרים ודיותות, מחרטה, מטבעות ושברי כלי־חרס מרובים.

המקום שימש לתפקידו העיקרי בערך 125 לפני הספירה, הבניינים נתערערו מחמת רעידת אדמה שפקדה את המקום בשנת 31 לפני הספירה, תוקנו בשנת 5 לספירה בקירוב, והחורבן הושלם בשנת 68 לספירה על־ידי הלגיון העשירי של הרומאים, ושוב נתקיים שם ישוב מצומצם במשך מלחמת בר־כוכבא, בשנים 122–135 לספירה; ומאז נעזב המקום לחלוטין (The Illustrated London News 3.9.1955). עמדו להם לבדודים חוש טבעי ער, התמדה וכוּח־סבל שאינם מצויים אצל יושבי ערים, ולא רק שהצ' ליחו למצוא דברים חשובים, אלא שלפרקים הרבה שימשו הם מורי דרך וגם "מומחים" יודעי דבר בהלכות הפירות לחוקרים בעלי שם.

אקלים יבש וצח זה שבמדבר יהודה שמר על המגילות ועל שאר הכתבים מעין שמירת האקלים המצרי על ה"גניזה" הקהירית.

דעת חכמים על המגילות

מאז נתפרסמו הידיעות הראשונות על המגילות – ראו החכמים, כי נפתח לפנינו אשנב רחב לעולם המזרח הקדמון. הם הכירו והבחינו באור חדש המופיע וזורע אור על ענייני הכיתות הקדומות בישראל. על הלשון העברית, ידקדקה ומבטאה, וכן על המקרא עצמו; ועדיין לא נתפרסמו אלא מגילות מעטות בלבד! אמנם יש חכמים, וייאמר מיד: מעטים הם, הרואים במגילות מדבר יהודה כתבים מאוחרים, ואפילו זיופים. הלשון והסגנון מראים, לדעתם, השפעה מאוחרת של הלשון הער־בית ושל הספרות הקראית. גם כמה דברים מתוכנן אינם ידועים אלא מתקופה מאוחרת לערך. בראש חכמים אלה עומד, החל מראשית הדיון המדעי, שלמה צייטלין, פרופסור לכפרות רבנית בדרופסו קולג' אשר בפילדלפיה, והוא עד היום ראש המדברים ככיוון זה ברבעון היוצא על ידי JQR². אמנם הוא עצמו לא השמיע דברים ברורים בנוגע לזמן כתיבת המגילות, אבל אפשר להבין מתוכן: ספק ימי הביניים ספק זיוף של המאה העשירים, ובמשך הזמן אף התחיל לטעון בקשר למכ־

² מלבד מאמריו ב־JQR הרצה צייטלין באנגלית באוניברסיטה העברית על "השאלות השנויות במחלוקת בקשר למגילות הגנוזות" ביום י"ד בסיוון תשי"א, ובהרצאה זו חזר בתקיפות גדולה בעל פה על מה שכבר כתב במאמריו. ולא נחה דעתו עד שהכריז ביום כ"ד בסיוון בסביבת עתונאים בירושלים: "אני דורש ואדרוש להקים ועדה מורכבת מאנשי מדע יהודים ולא יהודים – שתחקור בעניין המגילות הגנוזות". ואלה הן מענותיו על צ. בקיצור נסרין: א) יש סתירה בין דברי הסוחר שנשא ונתן עם פרופ' סוקניק ובין דברי הבישוף ומנהל מחלקת העתיקות של עבר הירדן, ג. לאנך ספר הארדינג, בעניין אותה מציאה. ב) עסדארצות גדולה מבצבצת ועולה סתוך מגילות אלה, המלאת שיבושים ומעוותים ואין בהם כדי להעיד על קדמותן. ג) הכתיב המלא שברוב המגילות מיעד על איחור, שכן המקורות הקדומים מעידים על כתיב חסר שהיה נהוג בתקופת הבית. ד) צירופים כגון "סורה הצדוק", "בית המשפט" וכדומה אף הם מעידים על איחור, שכן אינם נודעים מספרותנו הקלאסית; והרי זה כמי שמכנים מלים חדשות, כגון "אבטומוביל" או "מלפוף" לתוך כתבי ש"כספיר ומעיד בכך ללא שום ספק על זיופו. ה) כמה שימושי לשון מעידים על השפעה ערבית או קראית. ו) השימוש ב"אל" במקום השם (גם ב"ברית דמשק") מעיד על איחור. ז) כתב המגילות אינו נראה עתיק, ואם כן אין מגילות אלה קדומות. ייתכן שהן מתקופת ימי הביניים, אבל גם ייתכן זיוף מהמאה העשירים. צ. ראה לפני עשרים וחמש שנים לערך בהברון "גניזה" של כתבי יד עבריים, ויתכן מאד, לדעתו, שהמגילות הללו באו

- (טו) מגילת דברי משה.
 יזיט) קטעים משלוש מגילות אפוקריפיות בארמית.
 כ) מגילת "שלוש לשונות של אש".
 כא) קטעים ממגילות שונות.
 (דברים אלה נתפרסמו בספר, Discoveries in the Judaean Desert I Qumran Cave I, על ידי ד. בארטיליטי וי. מליק באוקספורד 1955.

קניית המגילות

המגילות דיוו' נקנו בשעתן על-ידי פרופ' סוקניק ז"ל. ובנייתם הציע הבישוף, שלא חזר מאמריקה לעבריהירדן, את המגילות שבידו למכירה ודרש הרבה כסף. יש אומרים שדרש בשביל מגילת ישעיה א' 15.000.000 דולאר, ויש אומרים, שדרש בשביל כל ארבעת המגילות רק 2.000.000 דולאר. וכיוון שלא קפצו עליהן קונים הורד הטהיר מפעם לפעם. והנה נתפרסמה טודעה במשך שלושת הימים הראשונים של חודש יוני 1954 בעיתון הניוירוקי "וולסטריט זשורנאל" (The Wall Street Journal) בזו הלשון: "The four Dead Sea Scrolls: Biblical Manuscripts dating back to at least 200 B.C. are for sale. This would be an ideal gift to an educational or religious institution by an individual or group. The Wall Street Journal P.O.B. F 206"

ביתרנום עברי:

ארבע מגילות מים-המלח,

כתבי יד מקראיים שזמנם לכל המאוחר 200 לפני הכפירה מוצעים למכירה. יש בהם משום מתנה אידיאלית למוכר חינוכי או דתי, אם על-ידי יחיד או חבורה.
 "וול סטריט זשורנאל" תיבה F206.

באותו זמן שהה רב אלוף יגאל ידן, בנו של פרופ' סוקניק, באמריקה, והדבר נודע לו על-ידי טר מונטי ג'קובס, ניצח ה"דואיט כרוניכל" הלונדוני בניוירוק. הוא התעניין בדבר ולבסוף פנה למט"ר שלת ישראל בהצעה לקנות את המגילות המוצעות. ואמנם נמצא מודוס לכך ונקנו על-ידי מתווך, מבלי שהבישוף ידע מי הוא הקונה, במחיר של מאתיים וחמישים אלף דולר והועברו לישראל. וזה הבן והשלים את מעשה אביו.

מעניינת גם פרשת העברת המגילות מאמריקה לישראל: את המגילות שלחו לשם בטחון באופן נפרד, כל מגילה במטוס אחר. לכל מגילה ניתן שם, וכל פעם שהגיעה מגילה לארץ נשלח מברק ליגאל ידן, ש"היום הגיעו בשלום" ו"שמחה הגיעה בשלום" עד למברק הכופי ש"כל המשפחה הגיעה בשלום" (דברי יגאל ידן במועדון העתונאים בירושלים ביום 14.1.1956; "הארץ" מיום 16.1.1956).

מגילות אהרות וממצאים חדשים

השמועה על מציאת מגילות במדבר יהודה, ושהן שוות כסף, עשתה לה כנפיים. ובדוים וחוקרים החלו להפש בשטחים נרחבים במדבר יהודה, כשבע טאות בדוים פשטו במדבר, כדי לחפש במערות שבו. בשורת המגילות וסיפורים אנדתיים על ערבן ועל מחירן בשוק הגיעו לכל פינה וזירו את יושבי האהלים לפעולה גדולה. הם גם בידרו לעצמם מעין "שירות-חשאיין", לשמור על החופרים והמתחפשים מ"עין הרע" של שוטרים וחוקרים, שלא יגלו אותם ויוציאו את שללם מידיהם. הורים ומערות למאות נבדקו בסביבת ואדי קומראן ומורבעת, ובעשרות מערות גם נמצאו ממצאים שונים.

נמצאו שם "פשרים" לרוב ספרי תרייעשר, וב"פשר נחום" נזכרים השמות אנתיכוס (אנטיוכוס) ודמטריס "מלך יוון" ונאמר עליו שם: "מלך יון אשר בקש לבא ירושלים". מגילת ספר הנוך. מגילת ספר מוביה (בעברית ובארמית). קטעים חדשים מ"פשר תהלים". קטעים מ"ברית דמשק". מגילה בכתב בלתי ידוע. מגילות שלא זוהו. שתי מבלאות של נחושת, שרק עכשיו הצליחו לגוללן. ראשי הציים של נחושת שעליהם הרותים דברים בכתב העברי הקדום, ויש כאן כנראה השבעות. ומתקופה מאוחרת יותר – המאה השנייה לספירה – תפילין בתיק מוארך, ובהן ארבע פרשיות (במור-

ברר בינתיים והוא: מוחמד אדריב, כלומר: הזאב וראה. W. Baumgartner, Der Palaestinische Hand-schriftenfund (Zweiter Bericht, Theologische Rundschau, neue Folge, 19 Jahrgang Heft 2 1951) —p. 104. M. Burrows, The Dead Sea Scrolls, New-York 1955 p. 4,

המערה היא מערה טבעית, ארכה כשמונה מטרים ורחבה כשני מטרים. הכדורים לא נזהרו בכדים ושברום, ואף קרעו כמה מן הגווילים. אבל אין ספק כי חלק מן הכדים נשבר עוד בתקופה קדומה; ומכאן ראייה, שהמערה נפתחה כבר פעם אחת או אפילו כמה פעמים. המגילות היו עטופות ב"מט" פחות ספרים" של בד, כנהוג בימי קדם, ולפי דברי הכדורים מוצאי המגילות, נדף מאותו בד ריח רע ביותר, עד שקשה היה להם לסבול, ולכן קרעו אותו מעל המגילות. אחרי זמן מסוים נודע מקום המערה להכמסים נוצרים בעבר הירדן (הארדינג ודיוו), אבל כבר לא נמצאו בה אלא קטעי גווילים וכלי חרס שבורים בלבד. בסך הכל נמצאו באותה מערה קרוב לחמישים כדים, רובם שבורים, ולפי דברי סוקניק "לא נמצאו עדיין כדים כדוגמא זו ממש בחפירות בארץ ישראל, אם כי אופן עשייתם מוכיח, שהם מסוף התקופה ההלניסטית, ונראה שנעשו במיוחד לשם נגזות המגילות" ("מגילות גנוזות" ב עמ' יז). מלבד הגווילים והכדים נמצאו באותה מערה גם קטעי גמאים (פפירוסים) בכתב עברי, ואחד מהם אף בכתב יווני, וכן "חלקים של שני נרות בעלי פיות מוארכים, מסוג הנרות ההי-ליניסטיים, הקודמים בהחלט לתקופה הרומית" (שם). אופן מצינתן של המגילות והטיפול המיוחד בהן מעידים על כבוד שרחשו מומניהן להן, על דאגה מרובה לשמירתן, ואף על טומחיות וכשרון מעשה בהטמנה.

המגילות וקטעי המגילות מה הם

אלה הם המגילות וקטעי המגילות שנמצאו במערה:

- א) מגילת ישעיה א'.
- ב) מגילת פשר משא חבקוק.
- ג) מגילת הסרכים.
- ד) (מגילות אלה נתפרסמו בשם The Dead Sea Scrolls על ידי מ. בורוס, ג. טריבר וז. ברונלי בניוהאון 1950-1951).
- ה) מגילת ישעיה ב'.
- ו) מגילת מלחמת בני אור ובני חושך.
- ז) מגילות ההודיות.
- ח) (מגילות אלה נתפרסמו בשם "אוצר המגילות הגנוזות" עלידי פרופ' א. ל. סוקניק ז"ל וד"ר נחמן אבירגד בירושלים תשמ"ו).
- ט) מגילה המכילה פירוש מדרשי בארמית על ספר בראשית, ונתפרסמה בשם "מגילה היצוניה לבראשית", ירושלים תשי"ז; היא נודעת בעיקר בשם "מגילת למך").
- י) כל המגילות הללו נמצאות בעת ברשות האוניברסיטה העברית.
- יא) קטעי מגילות של כל ספרי המקרא להוציא מגילת אסתר שממנה לא נמצא דבר, רובם בכתב המרובע וחלקם בכתב העברי הקדום.
- יב) מגילת פשר מיכה.
- יג) מגילת פשר צפניה.
- יד) מגילת פשר תהלים.
- טו) מגילת ספר היובלים.
- טז) מגילת דברי נוח.
- יז) מגילת צוואת לוי.

1 ע' דרך משל תוספתא מגילה ג, ב: "העושה תיבה ומטפחות לספר... משאיל אדם מטפחות לספר... מטפחות ספרים משני אותן ספרים לספרים, אבל לא לדברים אחרים", ובמגילה ב, א: "גוללין ספרי תורה במטפחות תומשין ותומשין במטפחות נביאים וכתובים".

חות את המכירה לזמן טאוחר; ולבסוף הוצאו על ידי הבישוף לאמריקה. משם גם נתפרסמה ידיעה רשמית ראשונה על המגילות הללו. המקרה העברית הראשונה נתפרסמה על ידי פרופ' סוקניק בשם "מגילות גנוזות", בספטמבר 1948 ("מגילות גנוזות", ירושלים 1948).

והנה זמן קצר לפני שנודע עניין המגילות לאנשי האוניברסיטה העברית נודע עניין למר טוביה וכלסר, ואלה דבריו בענין זה: "... יום אחד בקיץ תש"ו – גרתי אז בנווהדיעקב שבקרבת ירושלים – נכנס אלי שכני התלמיד לארכיאולוגיה של האוניברסיטה העברית יעקב גולדווסר ז"ל (הוא נרצח על ידי ערבים בערב פורים תש"ח יחד עם שלושה עשר יהודים אחרים), ומסר לי את בקשתו האישית של המלומד הירושלמי, מר ה. סט. סטפאן מהספרייה של מוזיאון רוקפלר (ארמני, מת בקפריסין), לבוא אליו לשם שיחה על איזה עניין. נענית לבקשה, וכשבאתי אחרי ימים מספר אל מר סטפאן, הציע לי זה לנסוע אתו אל המנזר האשורי שבעיר העתיקה, שם נוכל לראות כתבי יד עבריים מעניינים. בהפץ לב הסכמתי, ונסענו יחדיו. כשעלינו למנזר, קיבל את פנינו הבישוף האשורי והכניסנו לאחד החדרים, בו חיכה לנו ערבי, שהוצג על ידו בתור בעל הכתבים. והנה הובאה והונחה לפני מגילת קלף שדמתה מצד מידותיה וצורתה למגילת אסתר רגילה. הקלף החיצוני היה בכמה מקומות סדוק ושבור מרוב יובש, וקשה היה לגוללו מכלי להוסיף לפוררו. פתחתי את המגילה בהירות. ועד מהרה נוכחתי לדעת, כי מונח לפני ספר ישעיהו שלנו. בזכרי את ההשערות המרובות והמשונות של הביקורת על הרכבו של ספר ישעיהו – היה הדבר הראשון שעניין אותי, הקביעה, אם הספר שלם ואם כל פרק נמצא על מקומו. נתברר לי, שהמגילה הכילה כל ס"ו פרקי הספר על סדרם המסורתי. הכתב, שהיה בוודאי לכתחילה שחור – הפך אפור דהה, צורת האותיות היתה בהשוואה עם זו שאנו רגילים לה פרימיטיבית במקצת, אך בדרך כלל לא הקשתה על הקריאה, אולם אשר לכתוב – הרי סטה זה לתמיד הונו הגדול של המקובל. הוא היה על פי רוב מלא דמלא; היו בו גם צורות דיקדוקיות משונות. גם הנוסח היה פה ושם שונה מן המקובל". אלמלא הראו למר וכלסר רק מגילה זו, אפשר שהיה מתייעץ עם מומחה או שהוא עצמו היה מקדימה במקום לאחרה, אולם לרוע המזל הראו לו עוד מגילה, שהוא קורא לה "ספר הפטרות", והיא נראתה בעיניו, כאילו "היתה בשימוש עוד לפני זמן לא רב, לכל היותר לפני עשרות שנים אהדות". מכך הקיש גם על המגילה הראשונה, שאף היא אינה עתיקה ביותר, ואף אמר כך במפורש למארחו. מר וכלסר אומר בין שאר דבריו: "מעותי הפטלות הזאת השפיעה באופן חמור על גילגוליה של הגניזה (כלומר של המגילות) בתדרשים הבאים, ואני הושש שתוצאותיה תהיינה מורגשות עוד זמן רב" ("העולם" מיום י' בכסלו תש"י).

קשה לומר, מה הוא "ספר הפטרות" שראה, אבל נתקרב לאמת אם נאמר, שהיתה לפניו אחת המגילות של אנשי חכתי, שמא "פשר משא הבקוק", וכיוון שלא נסתכל בה אלא בחתף – טעה בה, יראה להלן.

המגילות, מקומן, מטפותיהן וכדיון

המגילות הללו נמצאו על ידי בדרים במערה הנמצאת מהלך של 12 קילומטר בקירוב דרומית ליריחו ו-4 קילומטרים צפונית לעין פשחיה, פרשת המציאה לפרטיה נמסרה גם במקרה זה, ככמה נוסחאות, ועד היום לא נתבררה די צרכה. הסיפור המפורסם ביותר הוא זה: רועה ערבי חיפש עז תועה, והנה ראה חור פתוח באחד הפלעים, ניגש להסתכל פנימה ולא ראה כלום מחמת החושך ששרר במערה. הלך וזרק אבן לתוכה ושמע קול של שבירת כלי. נבהל מכך וברח. לאחר זמן חזר עם אחד מחבריו ושניהם נכנסו לתוך המערה, באפילה ראו כדים גדולים עומדים על הקרקע ואחד מהם שבור על ידי האבן שנזרקה בו לפני כן דרך החור. מייד פתחו את הכדים ונתאכזבו מאד למצוא בהם רק מגילות של עור. באין דבר אחר לקחו אתם שמונה מן המגילות, הילקו את השלל ביניהם והלכו, כל אחד לחור, למכרו. אחד פנה למנזר סט' מרכוס והשני נתקשר עם המתוודק שהציע אותו לפרופ' סוקניק, אבל מתהלכים סיפורים אחרים: אותו רועה עם חברו או חבריו מצאו את המערה כשהבריות סתורה דרך הירדן לבית לחם וכשנכנסו לתוכה מצאו את המציאה, נוסח אחר: הרועה וחבריו נכנסו למערה כדי לחפש מחסה מגשמים ורעמים שניתכו אותה שעה ארצה, ומצאו בה את המגילות. רק שם הרועה נת-

פרופ' א. ל. סוקניק ז"ל, אשר זכות גדולה נתנגלה לידו והצלחה להשיג לכל הפחות חלק ממגילות מדבר יהודה כשביל הספרייה הלאומית, מספר בעניין זה: "... נראה שהדבר היה בסוף חודשי האביב של שנת 1947: רועה אחד או כמה רועים משבט תעאמרה, כנהלם את עררי צאנם, גילו את המערה ומצאו בה כדים אחדים והמגילות בתוכם. אחת המגילות הללו, היא מגילת ישעיהו, ויצעו למכירה, כפי שנודע לי אחר כך, לסוחר עתיקות מוסלמי בבית-לחם. הלל לא שיער, שכתב יד קדום לפניו, וסירב לשלם את המחיר שדרש המציע—20 לא"י. אז באו הברודאים בדברים עם חנווני אחד מבני העדה האשורית היושבים בבית-לחם, והוא הודיע על כך לידידו, סוחר בירושלים. בדרך זו הגיעה הש" מועה על התגלית לבישוף האשורי של המנזר על שם מארכוס הקדוש שבעיר העתיקה. כעבור זמן מה קנה הבישוף האשורי מר אתאנסיוס שמואל, כמה מגילות מהמציאה הזאת... הבישוף מר שמואל הראה את המגילות שבידו לאנשים שונים, בהם כמה מחברי בית המדרש הצרפתי למקרא ולארבי-אולוגיה של מסדר הדומיניקאנים בירושלים, והללו חיוו את דעתם, שכתבי יד מאוחרים הם. בסוף הקיץ סיפר הבישוף את דבר מציאת המגילות לרופא יהודי, ד"ר מ. בראון, ושאל לחוות דעתו. ד"ר בראון הודיע זאת לד"ר י. ל. מאננס המנוח. נשיא האוניברסיטה העברית מסר את הדבר לספרייה האוניברסיטאית וביקש לשלוח אל המנזר שניים מאנשיה, שיברקו את כתבי היד האמורים. לאחר זמן קצר ביקרו במנזר שניים מפקידי הספרייה האוניברסיטה, והבישוף הראה להם חלק מהמגילות, ואמר, שמגילות אלו טמונות היו באחד המנזרים של ערתו בקרבת ים המלח. פקידי הספרייה עיינו במגילות ואמרו לו לבישוף, שאין הם מומחים די הצורך, ולפיכך יציעו להנהלת הספרייה שתשלח מומחים נוספים לשם בדיקת המגילות. ברם עד שהספיקה הנהלת הספרייה לשלוח מומחים נוספים יצא הבישוף האשורי לסוריה והוציא את המגילות עמו. בינתיים התחילה תקופה של אי שקט בארץ, והמשא ומתן עם הבישוף נפסק."

פרופ' סוקניק לא היה באותו זמן בארץ ולא שמע על הדברים הללו כלום. כשחזר הביא לו סוחר עתיקות ירושלמי ביום 25 בנובמבר 1947 קמע של מגילה, שנמסר לו מאת סוחר עתיקות בבית-לחם על מנת שישאל את פי פרופ' סוקניק, אם כדאי לו לאותו סוחר לרכוש מגילות מסוג זה המוצעות לו מידי בדויים. כאשר ראה ס. את הקמע עלה חשש של זיוף בדעתו אבל דחה אותו מייד, שכן חושו ניבא לו, כי דבר טקורי ועתיק כאן, וענה בחיוב. ביום 29 בנובמבר נפגש עם הסוחר וקנה מידי צירוות גווילים ושני כדי חרס אשר הברודים מוצאי המגילות העידו, כי בתוכם נמצאו גווילים. החלטת האו"ם שבאותו יום לחלוקת הארץ הביאה לניתוק הקשרים בין יהודים לערבים בארץ-ישראל, ואף על פי כן הצליח ס., שהחבר בינתיים בחשיבות המכסמים, לעמוד בקשרים גם להבא עם בעלי המגילות ואף רכש גווילים נוספים. בסוף ינואר 1948 נפגש ס. עם בן העדה האשורית, מר אנטון קיראז, באחד ה"אזורים" הצבאיים שבימים ההם, והוא הראה לו כמה גווילים אחרים, ואף מסרם לידו לעיון לכמה ימים. יריעות אלה היו ספר ישעיהו, וס. העתיק מתוכן כמה פרקים. הנוסחאות שבתן האירו את עיניו, והשתדל לקנות את היריעות, אלא שבינתיים החליטו האשורים, שהריחו ריח של ריווח, לר-

° משוה מרגשותיו של סוקניק ז"ל, כשנתגלו לפניו המגילות וקרא בהן במקצת, נמסר ברשימותיו שנמצאו כיומנו: "25 בנובמבר 47. הבוקר נפגשתי עם X (סוחר עתיקות). ספר עברי נתגלה בכה. הראה לי קמע כתוב על קלף: גניוה?!"

27 בנובמבר 1947, מצאתי כבר אצלו (אצל הסוחר) ארבע קמעי עור כתובים עברית. הכתב נראה לי קדום, רוטה מאד לכתב של כתובת עזויה... הסתכלתי קצת וראיתי עברית מקראית יפה, מכפטי שאין אני יודע מהו. לדבריו הביא זאת ברואי משבט תעמירה.

1 בדצמבר 1947... קראתי עוד קצת בערות, מפחד אני להרחיק במחשבותי אודותם—יתכן שיש כאן אחת התגליות הגדולות ביותר בארץ—תגלית שלא פלגו כלל אליה.

21 בדצמבר 1947, ימים נוראים. נתקשרתי עם X נדברנו למחר בשעה 12 קרוב ל"שער". באתי לשם. קניתי ממנו עוד מגילה במצב רע מאד.

31 בדצמבר 1947, נגמרה שנה היסטורית בדברי ימי עמנו. שנה קשת—אבדן מתי ז"ל. אילולי הגניחה היתה השנה קשת לי מאד מאד."

"אוצר המגילות הנגזרות" עמ' 20.

היך נמסר בשנת 1860 לממשלה הרוסית. מהדורת ה"קורדס סינאאיטיקום" יצאה לאור בשנים 1862–1863, ורפרודוקציה בשנת 1923.

לסיפור מעשה זה יש גם אפילוג מעניין מאוד:

בשנות השלושים הציעו הרוסים כתב יד זה, בן 198 דפים, למכירה, בסכום עצום של חצי מיליון דולאר בקירוב. העם האנגלי החל במתן תרומות לשם רכישת כתב יד קדום זה, שחשיבותו גדולה לעולם הנוצרי, ובשנת 1933 נקנה בסכום הנ"ל על-ידי המוזיאון הבריטי בהשתתפות הממשלה.

בשנת 1887 חיפשה פלחית מצרית חומר לזיכול שדה באחת התרבות שבין נוא אמון לנוף ומצאה לוחות בכתב היתדות. גוססה אחרת אומרת, שילדים עובדי אורח מצאו את הלוחות הראשונים. ושוב נמסר, כי פלחים שחיפשו אבנים לשם בניין בתייהם מצאו את הלוחות. ומיד כשנודע ליושבי הסביבה ההיא, כי יש עניין וערך כספי ללוחות הללו, פשטו ככל הסביבה וחיפשו אחרי לוחות. רק אהריהם ובעקבותיהם באו חוקרים וחופרים והשלימו את המלאכה שנמטרה בשנת 1892. לוחות אלה (350 במספר) ידועים בשם לוחות תל-אל-עאמרנה, והם נכתבו כ-1380 שנה לפני הספירה.

וגם הפפירוסים הארמיים מיב, היא אלפנטינה שבמצרים (1893–1906), המספרים לנו על מחנה של צבא עברי גדול שישב שם חמש מאות שנה לפני הספירה, היינו בתקופת עזרא ונחמיה, נמצאו בדרך מקרה: פלחים מצריים חיפשו חומר לזיכול שדותיהם ומצאו את הנמאים העתיקים הללו.

בשנת 217 לספירה נמצאו במערה על יד יריחו כתבי יד עבריים ויווניים של המקרא והיו נתונים בתוך כד (אב הכנסיה אוריגנס, במאה השנייה והשלישית לספירה).

בשנת שמונה מאות לערך לספירה כתב הקאטוליקוס תימותיאוס לסרגיוס, הנמונה של עילם, כי בסביבת יריחו נכנס ערבי לפתחה של מערה, כדי לחפש את כלבו שברה, ובמערה מצא מגילות עבד ריות רבות. הוא סיפר את הדברים ליהודים שבירושלים, והם באו לשם כדי לבדקה ומצאו בה כתבי קודש ושאר ספרים בעברית, ובתוכם מאתיים מזמורי תהלים בלתי נודעים. תימותיאוס הוסיף עוד והודיע, כי הכתבים הללו הפתיעו את היהודים ועשו עליהם רושם חזק.

החכם הקראי קרקוסאני (המאה ה-10) מספר על כת יהודית קדומה בשם "מעארייה" (מעריים), על שום שספריה (ספר האלכסנדרוני וספר הידוע) נמצאו בתוך מערה (ראה QR) סידרה ראשונה כרך ז (1894) עמ' 703). ואין בידינו חומר מה הם ספרים אלה ובאיזה מערה נמצאו.

בימי ר' משה תקי, בעל "כתב תמים" (במאה ה-12 וה-13), התהלכו שמועות, כי ראשוני הקראים היו מספרים על כתבי יד קדומים שמצאו במערות. והרי הוא אומר ב"כתב תמים": "וכבר שמענו מרכותינו, כי ענן הטין וחבריו היו כותבין דברי מינות ושקר ומטמנים בקרקע ואח"כ היו מוציאין אותם ואומרים, כך מצאנו בספרים הקדמונים" (אוצר נחמד" מחברת ג' עמ' 62, ועי' גם בדברי ש.

ליברמן ב" Proceedings of the American Academy for Jewish Research XX (1951) p. 402.

בשנת 1884 הודיע החוקר היהודי הנודע, א. א. הרכבי, כי מלח יווני מרודוס הביא לרוסיה קטעים מכתב יד עתיק מאד של המקרא על קלף בכתב משונה ביותר, שלא נודע עד אז כמוהו לא בכתבי יד ולא על מצבות. הסופר גם לא השתמש עדיין באותיות הסופיות כמנפ"ץ. והקטעים היו מספרים אלה: שבעה מספרי תרי"עשר, רות, איכה, אסתר ודניאל. הרכבי הביא כמה שינויים מאיכה פרשה ב', שיש בהם כדי ללמד על השאר:

גוסס כתב היד:

דרך קשתו אויב הציב ימינו
וירעץ בזעם
מגן מקדשו
חרץ ה' להשחית.

הגוסס המסורתי:

ד דרך קשתו כאויב הציב ימינו
ו וינעץ בזעם
ז נאר מקדשו
ח השב ה' להשחית

ומותר לנו להגיה, כי גם אותם הקטעים מקורם באחת המערות שבמדרב יהודה שנדבר עליהן בזה, ונתגלגלו מיד ליד ער שהגיעו לאותו מלח, או שהועתקו מכתבים כאלה.

והנה המעשה האחרון, שהפתיע את העולם, והוא גשמע כהעתקו של הסיפור הנ"ל משנת שמונה מאות לערך, ובעיקר כשגוסספ לז את הסיפור על מציאת לוחות תל-אל-עאמרנה. ומעשה זה קרה בשנת

1947 :

על המגילות בכלל

הפתעה זו שאחזה חוקרים וחכמים, יודעי מקרא וחובבי ספר גם יחד, כשגודע להם עניין מציאת מגילות עבריות קדומות במערת עין פשח'ה (קומראן), אשר במדבר יהודה בשנת 1947 – הולכת וגדלה עם כל פירכום חדש מתוך מגילות אלה, לא רק ספרייכת בלתי נודעים מלפני אלפיים שנה ויותר מתגלים לעינינו, ואתם כמה מספרי המקרא בנוסחאות מאירות עינים, אלא גם זכרילישון וגיב, צירופים קדומים, וכן הומר רב לתולדות הלשון העברית ודיקדוקה קמים לתחייה ומלמדים אותנו דעת; ועדיין אנו עומדים בהתחלה, ואחריתה – מי ישורנה!

יד המקרה, שהיתה בהצלחת גילויים ותגליות שונים במדעי הטבע והרוח גם יחד – היתה גם בגילוי מגילות קדומות ושאר ממצאים ארכיאולוגיים, החל מימי קדם ועד ימינו ממש. ואתהיל במאזרח, אבל לא באחרון.

מפורסם הוא כתב היד של התנ"ך והברית החדשה כיוונית, הנודע בשם Sinaiticus או "א", שנשמר תהילה בפטרבורג, היא לינגראד, וכעת הוא נמצא במוזיאון הבריטי בלונדון, ואלה תולדות אותו כתב יד:

פרופסור קונסטאנטין טישנדורף, הנודע על פי מחקריו בתרגום השבעים ומטהדורותיו השונות, שהה במסעי המחקר שלו כמה פעמים בהר סיני, כדי לחקור שם במנזר על שם קטרינה (נבנה בשנת 520 על ידי מלך ביוזנטיון, יוסטיניוס הראשון) בכתבי היד העתיקים שבו וגם לקנות מה שניתן לקנות מידי הנזירים. בשנת 1844 מצא טישנדורף באותו מנזר כתב יד על קלף של תרגום התנ"ך והברית החדשה כיוונית מתמאה הרביעית לספירה, כתב היד הקדום ביותר של המקרא בכל לשון שהיא. וכתב יד זה עמד להזקק כדבר שאין חפץ בו, כיוון שהנזירים לא ידעו את טיבו ואת חשיבותו, ומישנדורף הצילו כמעט ברגע האחרון. כשהראה עניין בכתב היד מסרו הנזירים לידו 43 דפים ממנו, ואת השאר לא רצו למסור לו. כשיש עניין לאחרים בספר – מכל שכן שיש עניין גם להם בו, והם קודמים, אמנם לאורח מכובד ראוי לתת מתנה, אלא שכבר יצאו ידי חובתם. הוא הספיק להעתיק דף אחד מן הדיק שנישאר במנזר והוציא את הטכסט, עד כמה שהיה בידו, בשנת 1846. עובדה זו, שכתב היד העתיק ביותר של כתבי המקרא והברית החדשה כיוונית נמצא בהר סיני, לא נתנה לו לחוקר מנוח, ובשנת 1853 שב לשם, כדי לנסות, שמא יצליח כעת לרכשו. אבל כתב היד נעלם, לדברי הנזירים, ואיננו. מישנדורף לא נתייאש, ובשנת 1859 חזר לשם, וניסה שוב את מזלו. אבל כל עמלו היה גם אז לריא. אותו כתב יד אין יודע דבר עליו, כאז כן עתה. בערב האחרון שלו במנזר, כשכבר החליט לרדת בבוקר השכם מן ההר, שרר קור גדול במנזר, והנזירים העלו מן המרתף פטרטומים ושאר דברים ישנים כדי להסיק בהם את התנור. מישנדורף ישב על כיסא כשהוא מכובל באדרתו, ונתמנמם במקצת. והנה עלה באפו ריח של קלף חרוך. הוא פקח את עיניו ונסתכל לצד התנור, ועינו ראתה, כי האש מלחכת גווילים עתיקים, מיד רץ בכל כוהו והוציא את הגווילים מתוך האש. ולמרבת ההפתעה ראה, כי גוויר לים אלה הם הם כתב היד שהיפיש אותו כלייך. וכשיביקש לקנותו גם הפעם מידי הנזירים – שוב לא רצו למכרו. וטעמם ונימוקם בפיהם כמנהגם: ספר זה חשוב הוא ומצווה לשמרו במנזר. כשנסע משם – ביקש לשלוח את הגווילים לזמן מה לקהיר לשם העתקה. הדבר נעשה, ומישנדורף, יחד עם שני עוזריו, ישבו שם והעתיקו אותם. באותו זמן גם השתדל בכל מיני השתדלויות לרכוש את גוף כתב היד. אבל רק המלצה של הצר הרוסי, פטרונו של המנזר, שהיתה בידו לבסוף, סייעה אותו. וכתב

מ ו א

167
169
171
173
174
177
179
183
189
197
202
209
213

תוספות

	הקדמה
	פשר ישעיה
	מדרש על אחרית הימים
	משמרות הכהנים (קטע)
	פירושים והערות
	פשר משא חבקוק
	מגילת הסרכים
	מגילת ברית דמשק
	מגילת מלחמת בני אור בבני חושך
	מגילת ההודיות
	נספחים
	תוספות
	קונקורדנציה
	מגילות מדבר יהודה בתמונות
	מבוא בשפה האנגלית

תוכן הענינים

9	הקדמה
15	טבוא
17	על המגילות בכלל
20	המגילות מקומן, מטפחותיהן וכדיהן
21	המגילות וקטעי המגילות מה הם
22	קניית המגילות
22	מגילות אחרות וממצאים חדשים
23	דעת חכמים על המגילות
25	מי הם בעלי המגילות ומה זמנן
30	שם הכת
30	כתיבתן של המגילות בכלל וכתבי השם בפרט
32	הלשון והנוסח
33	כתבים מחוץ לכתבי המקרא
33	כותבי המגילות. סדר המגילות ושלמותן
37	הקדמה לפשר משא חבקוק
41	פשר משא חבקוק
51	הקדמה למגילת הסרכים
57	מגילת הסרכים
71	הקדמה למגילת ברית דמשק
75	מגילת ברית דמשק
89	הקדמה למגילת מלחמת בני אור כבני הושך
93	מגילת מלחמת בני אור כבני הושך
109	הקדמה למגילת ההודיות
113	מגילת ההודיות
145	נספחים
147	הקדמה
149	פשר ברכת יעקב
149	פשר שמואל ב'
150	פשר ישעיה
151	פשר מיכה
153	פשר נחום
154	פשר צפניה
154	פשר תהלים א'
156	פשר תהלים ב'
157	קטע מספר רזים
158	קטעים שונים
159	מתוך אחת המגילות
160	סרך הברכות
163	מתוך סדר תפלות
164	מתוך מגילת שלוש לשונות של אש
166	שריד מאחת המגילות

חידושו של ספר זה הוא לא רק בניקוד הטכסטים ובסימני הפיסוק שבהם, והן יש באלה משום הקלת הקריאה ופירושו – אלא גם בצירוף כל המגילות של אותה כת מופלאת ממדבר יהודה, עד כמה שנתפרסמו עד כה. יחדיו: שכן כל הכתבים לתולדות הכת וספרי מנהגיה נתאחדו כאן, אף במפתחות, המונחים והצירופים הלשוניים שבכתבי הכת אשר בסוף הספר יש משום חידוש וגם סיוע של ממש להבנת העניינים.

והנה אשר לניקוד – לא נתכוון המהדיר לומר, כי לפי ניקודו נקראו הדברים בתקופת הכת והוא הוא המשיק את הטבטא העברי שבימים ההם, אם כי "אימות הקריאה" שימשו לו נר בעבודתו וסטה משום כך לפרקים מדרך הניקוד המקובלת, הכתיב המקורי, המלא בדרך כלל, נשאר בטכסטים, והרשות בידי כל מעיין לקרוא ולכטא את הדברים כפי הבנתו.

ואשר לקריאות ולהשלמות השונות וכן לניסוחים החדשים – אין הוא משלה את עצמו לחשוב, כי אין דרך זולת זאת וכן הוא צודק בכל. הוא יודע, כי תתגלגלה פעויות בדבריו, וגם כי הצעות קריאה והשלמה טובות משלו תוצענה במשך הזמן, אבל כבר אמרו הכתובים: "לא עליך המלאכה לגמור".

המהדיר חושב, כי רק אחרו כמה מהדורות אפשר יהיה להוציא דבר מתוקן ומושלם בכל. קשיים לא קלים היו לפני המהדיר בהוצאת ספר זה, ובעיקר הפריעו אותו: חוסר ספרים השייכים לעניין, חוסר עיתונות מקצועית וכן קשיים בהדפסה שהזמן נרמס.

דברים אלה, שכתבתי בראש ספרי "עדה ועדות", ירושלים תשי"ב, הם טובים גם לגבי המהדורה זו, שפנים חדשות לה וגם נתעשרה בכמה מגילות וקטעי מגילות, ולא עוד אלא שההתלבטויות והקשיים נתגברו ונתרבו, ובעיקר טחטת הטכסטים החדשים, שנוספו מפרק לפרק, ומשום ריהוק מקום הדפוס ממקום מושבו של המהדיר, גורם מפריע בהוצאת טכסטים מנוקדים מסוג זה. במקום המפתחות, המונחים והצירופים הלשוניים שבמהדורה הקודמת, באה במהדורה זו קונקורדנציה למגילות, שיש בה משום פירושו, שכן דרכם של דברים שהם מתפרשים זה מזה ומשלימים זה את זה.

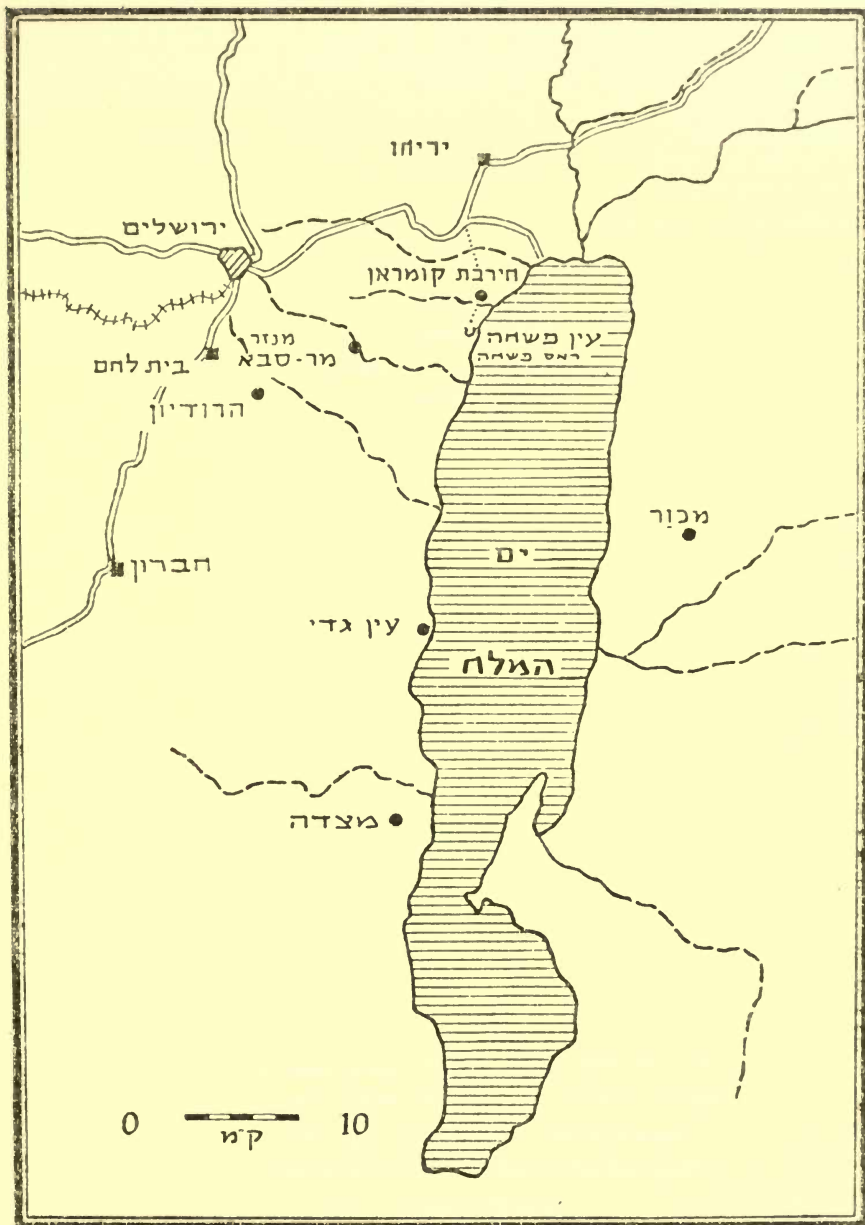
המגילות שנעבר הירדן, השלימות והלקויות בחסר, מתפרסמות זה כמה שנים רק טיפין טיפין, וביתנים הולך ומתרחב החומר על המגילות, אבל לא כל דבר המתפרסם חשיבות בו, הרבה הזרות כאן, ומעויות "מוסכמות" מופיעות חדשים לבקרים, ועדיין אין בידינו להוכיח בהוכחה ברורה ומוחלטת, מי היו אותם אנשים מופלאים שחיברו את המגילות הללו. העתי אני היא גם כיום, והיום יותר מתמיד, כי אנשי כת מדבר יהודה היו צדיקים.

בהערותי שבסוף הספר הבאתי השלמות ופירושים של חוקרים שונים, עד כמה שהגיעו לידי ועד כמה שמצאתי בהם חידוש. במשך שלוש השנים של הדפסת הספר עמדתי על כמה דברים שמצאתים לאחר מכן במחקריהם של מלומדים ולא תמיד היה סופס בידי להעיר על כך.

גם במהדורה זו נסתיעתי בעזרת חברי וידידים: מר יהודה רצהבי קרא הנהה ראשונה של מגילת ההודות, מר י. מ. גרינץ קרא הנהה אחת של פשר משא ברוק ומגילת הסרכים. מר דניאל לייבל קרא הנהה אחת של כל המגילות, לרבות הקטעים. כולם תיקנו טה שתיקנו וכולם יעמדו על הברכה.

ואחרון אחרון הכיב: רעייתי בלהה עמלה בחיבור הקונקורדנציה והיא מופיעה רק בזכותה.

ה ק ד מ ה

מבטת חירבת קומראן ועין פשהה
 מושב כת מדבר יהודה

רְוֵי לִי, שְׁמַע עִם־יִשְׂרָאֵל
לֹא אָבְדוּ קֵל לוחֹת־הַסֵּפֶר;
יָד כָּהֵן הִצִּילָה שְׂרִירֵתָם,
סִגְנוֹתָם בְּתַרְצִים אֲפִלִּים,
בְּמִסְתָּרֵי אֲרָמֵת־תְּקוּשׁ —
וּמַחֲמֵם בְּמִלֵּט עַד עוֹלָם.
זַלְמָן שְׁנִיאֹר — לוחֹת גְּנוּזִים תִּשְׂא

ישראל תשי"ט
ISRAEL 1959
Copyright by the Machbaroth Lesifrut
Publishing House

C

כל הזכויות וזכות הבעלות על הנקוד, הפירוש, המבואות,
ההערות וההשלמות שמורות להוצאת מחברות לספרות.

המגלות סודרו בדפוס „עמל“ ת"א ונדפסו בדפוס „קול“
הקונקורדנציה סודרה ונדפסה בדפוס „דבר“ בע"מ, תל-אביב

יציקה ע"ז. ז. סונגד

עטיפה : שואל ברנד

מגילות מדבר יהודה

יוצאות לאור מנוקדות בצירוף מבוא כללי,
הקדמה לכל מגילה, השלמות, פירושים והערות
וקונקורדנציה

על ידי

אברהם מאיר הברמן

הוצאת מחברות לספרות

מגילות מדבר יהודה

בגילות
בדבר
יהודה